

M U K I R Y A N I
ESTABLISHMENT FOR RESEARCH & PUBLICATION

دەزگاى تۈرىزىنەوە بلاۋگەنەوە مۇكىريانى

بۇ خۇيىندەوە و داڭرتى سەرچە كىتىبەكانى دەزگاى
مۇكىريانى سەردانى مالپەرى دەزگاى مۇكىريانى بىھ...

www.mukiryani.com

بۇ پەيپەندى..

info@mukiryani.com

M U K I R Y A N I
ESTABLISHMENT FOR RESEARCH & PUBLICATION

داده شیرین

ئىبراھىمى يۇنسى

داده شىرىن

وەرگىزلىنى

غەرېب پشدەرى

٢٠٠٨ - ھەولىر

دەزگاى تۈزۈنەوە و بلاۋىرىنەوە مۇكىيانى

داده شىرىن

- نۇرسىنى: ئىبراھىمى يۇنسى
- وەرگىزلىنى: غەرېب پشدەرى
- نەخشىسازى ناواروە: طەھ حسین
- پېتىچىنى: كاوه حسین
- بەرگ: شەنۇز
- ژمارەسىپاردن: (٩٦١)
- نرخ: (٤٥٠٠) دىنار
- چاپى يەكىم: ٢٠٠٨
- تىرازى: ٧٥٠ دانە
- چاپخانە: چاپخانە خانى - دەزگاى

(زنجىرىي كىتىب ٢٥١)

ھەممو مافىكى بۇ دەزگاى مۇكىيانى پارىزراوە

مالېر: www.mukiryani.com

ئىمەيل: info@mukiryani.com

دهمولي و سه‌ردووت و ته‌واوي دهموچاويه‌وه سوپيندي دهخوارد که له ته‌واوي ته‌مه‌نيدا سه‌برى
ئيمه‌نى نه‌کردووه و هه‌گيزيش سه‌ير ناکات.

رهشپوش بعو: بلوز و ته‌نوره‌يکي رهش-داوين به شه‌بهقه گولى يدك ريزده-
يه‌خه‌کراوه‌که‌ي بلوزه‌که‌ي توند و بهند داخستبو... و چارشيوئيکي زور ناسكى، برجوكى پهشى
به‌خودادبو. جوان بعو جله‌کانىشى جوان ليده‌هات... دهبوو هر لىشى بيت: ئىنى جوان كوله‌که
زهدكشى به ملىيده‌که‌ي هه‌رلېي جوانه- جل و بهرك رهش و پىست سېي... دهموچاو لهش
و لار، رىيك و پىتك و جوان... ئىوه رووناك خامن بعو.

من نه ئو و نه داکى هيچيانم نه‌دىتبورو... به‌سەرهاتى ئەمە بۇ سەردەمييکى زور
لەممەپيش دەگەرایه‌وه ((وەك نهوارى سەر رىكىزدەيەك بىجوئىتمەد- هەر فبائى آلاء... فبائى
آلاء- و به گپىدە، فبائى آلاء)) بعو... و به‌دەم ورده خەننەنە و سەرىيەردا‌نە و بى
ئارامىيەكەو ((پۇوناك خامن، بى زەھمەت پەنجىدەكى بگەيەنە ئەو دوگەمىي... ئەوهى لاي
چەپ- دووه‌ميان.. ئىوه، ئىوه!)) پەنجە‌کانىشى هەر جوان بعون- ناك، درىئە و بارىك... ئەدى
جۈولە و بزاوتى چەند نەرم و شل و زنانه و له سەرەخۇ- هەروهك پەنبە به بالى پەپولە و بىنى،
يا دايىكىك بىھىۋى لووتى مندالەكەي دەپرخەي خەۋىدا هەر بۇ خۆشىيە خۆى نەك بۇ نارادەتتىيە
مندالەكەي، ختووكە بادات. لەكەل ئە جوانىيە شاريانەشى نەچۈر بۇوه سەر داپىرەي (نەنکى)-
ھەرچەندە شىۋە و شاكار و ثادىگاره جوانەكانى هەر ئەپپىو، بەلام كەمېك شلكلەر بۇو! تىزىيە
گۆشە‌كان نەمابۇو. به قىسى يەكىك لە خزمان، ئەو بەرھەمى سەرەتتى مەشروعتىيەت و ئەم
دەستكەوتى پاشكۈرى مەشروعتىيەت بعو.

دىياربۇو ئەويش سەرى لەو پىتك كەيىشتن و چاپىيىكەوتتەن سۈرمابۇو، هەرچەندە پىشىموابىه
دەناو ئەو خىزانەيدا ناوى مە هاتبىي و ئەويش ئەو چاودەرلەنەيەي هەر ھەبوبىي کە رۆژىك بىت،
ئىمە لېرە بىبىنى... .

تەنبا توخمى جوانى ناو مە جىلىسەكە هەر ئەبوبۇو. بۇ خۆشى دەيزانى- ژن بۇ خۇيان ئەوهى
دەزانى، ئەگەر نەشزانى سەرنخى دەررۇيەرەكانيان تىيانىدەكەيەن. هەروا سەر سەرەكى
ئامارىتىكى مە جىلىسەكەم كرت: سەرەنچە‌كان، بى زىيادەرلېي، هەمۇ بەلاي وىسيەو بعون. هەستا،
و رقىي- و سەرەنچە‌كانىش هەمۇ بە دوايدا، بەلام- جىگە لە سەرنج و بىرى من- لە دەركى
ژۇرۇي بە‌لار دەتر نەچۈن، و يەك يەك و دوو دوو گەپانەوه- و هەمۇ كېڭ و وىزى رۆيىشتىتىي.
بەلام نا... ((نا بە‌گىانى ئىيە... مندالە‌كان لېرەن... ئىيە بۇ؟ ئاخى...)) دەقىقەيەكى نەبرد
هاتەوه، سەرەنچە‌كان بە پېرىيەوه چۈنەوه و دوايە بەخۇھاتنەوه و جىيان بۇ دردا- و من

- ١ -

رېك و پاست نازامى، رەنگە پېنج شەش سالان بعوم کە بۇ يەكە مجاڭ رەعنَا خامن دیوه.
ئەودەمى ناسنامە و شتى وانهبوو، لە دايىكم و لە كەسانى دىكەم دەبىست کە دەيانگوت پېنج
شەش سالانە و بە‌گۈزىدە سال و تەمەنە كەشم وشىار و زىت و بە زىيەك و زاكۇم.
ھەمۇ رۆژىم دادەشىريين دەدەيت ئەوهى بە چاڭكى دەزانى، کە لە تەمەنە شەست و دوو يا
شەست و سى سالىدا بۇ يەكە مجاڭ نەوهە كەيم دىتەوه. دە هەردوو باراندا بۇمۇن وەك يەك بعو لە
سەرسامى و تىپامانى زىياتر چىدى نەبۇو.

رەعنَا خامن بە رىكەوت دىت، هەرگىز چاودەپىي دىتىنېي نەبۇوم- نە لەۋى و نە لە هىچ
جييەكى. دىيارە خۆ ئەويش هەرودەك من بۇ دىتىنېي من نەهاتبۇو. ئەو چ تاڭاگىيەكى لەمن نەبۇو،
كاتىي كە تاڭاگىدارىش بعو هىچ خۆشىيەكى ئەو دىدارەي بىپۇ دىيار نەبۇو، كەچى من هەمۇ
كىيام ببۇو تىپامان و سەرسامى. ئەو رۆژەش هىچ چاودەپىي دىتىنېي نەوهى دادەشىريينى
نەبۇوم... هەر بە بىريشىمدا نەهاتبۇو- ئەو لەكۈي و ئىرە لەكۈي!...
((خانى سولتانى!...))

((دە‌گەل كچى ئەو ئاشنايەتان پىيكتە لە يەك شوين كاردەكەن...))
ئەوه ژنەكەم بعو، من هەرگىز ئەو دەكەن دەرسورھىنەم ئاوا بە زمانىدا نەهاتبۇو. بەلام
ژنەكەم-ژن- هەمۇ دەمىي بېرولىيەنەدەي كەسانى دى دەخويىنەوه- بەتايىھەتى ئەو
بېرولىيەنەدەي پېيىدنىسيان بە ژنە جوانەوه ھەبى. ژىيەكى خزمى خاودن پرسەكە لەسەرخۇ
ئانىشىكىيەكى دەكەلەكەي ژنەكەم كوتاولە ((هاوشارى)) يەكى لاي خۇمانى وریا كەدەوه كە
لەويىيە و خانىي ((هاوشارى)) ش كە تا ئەو دەمىي چاوى دەمەوه بېبىو و چاودەپىي ئەو
چرکەساتە بۇ بىزانى بەرچى ژنەكەم بۇ ئەو ئانىشىكىي کە لە كېيىچىيە، و ئەو فسکە فسک
و چىپ و چۈپانەي کە بە دواشىدا هات، هەر ھىئىنە بۇ نەدەچۈرە دەچاويه‌وه- كەچى بە چاو و

ده سه رنجه کانیدا و نبیوم. منی کرد بورو نیشانه- به سینیبهک و دوو پیاله چاوه... تومهز چووبور چامان بق بینی! بقچونه کهم راست ببو. ههر که هاته و ههستاین. زنه کهم بق هیج ناشناهیه کی پیشینه درفهه تی نه هیشتله و هه هر که چایه که دانان دهستی ده ملی و درینا و زور به گرمی و سوزنیکی دایکانه وی، ماجیکرد، و منیش بق هیج درفهه تیک ثه و هله م قوزته وه: که ردنه نیکی به رز به زنجیریکی زور ناسکه وه- به قسهی ثهوانه لای خۆمان، پشته ماسی- لاملیتکی ساف و بلند- هه روک جهسته می مندالیتکی تازه لخه و رابووی شۆراو. گولی سنگی پارچه گولیتکی ساده ببو، به لام بهو ساده بیه شیوه گولی هه گرمی که لبره ده خست و دهیشارد وه زنه کهم چاک و چۆنیه کی گرمی له گەل کرد و لحال و نه والی خۆی و منداله کانی پرسی، ثه ویش به جووله چاو و برۆ و زدردەخنه لیوکانیه و چاک و چۆنیه کی لە کەلە مندا کرد وه- هه روک مام و برازایک، یا نه ویه که لە گەل باپیریدا، هه رچه نده ثه وه یه که مغاریش ببو بیبینم. کچه پور و ثنی کاکه فهه دیدونی ببو. دیار ببو سی مندالیان هه یه- دوو کچ و کورتیک: ((خوا لیتان نه ستینی، نیشالل...!)) نه مه زنه کهم ببو وایگوت. ((لە گەل مندالی نیو- زگ سووتاو نه بی نیشالل...!)) ده بینیتکی دایکانه و دک لای خۆمان. چ ده نگیکی نه مرمنیان! هه ر بە دەنگی شمالی شوانان دەچوو. چەندم حەز دەکرد ببوکی من بایه و بەیانیان که چاوم هەلدىنا ثه چاو و برۆ و رهفتار و بزاوته ندرم و شلک و گوفتاره گرم و ناسکه ددیت، هه روک بورکانی لای خۆمان بە ((مام ثاغا)) بانگ دەکدم! و بە شەرمە و تیبی ده روانیم چاوه کانی لە نزیکوو جوانتر ببوون. شین تر... هه مه شتیکی دیکه هه ر لە نزیکوو جوانتر ببوون بق چیختیار سەرجم پەریه سەر پل و پاپووز و بەله کی: جوان ببوون، و ریک و پیک... ((دەست تە ماشای سەرت دەکات، دوژمن سەبیری پیت.)) و من بق ناکایانه، و بق مەبەست رۆلی دوژمن بینی. پل و پا تا بلىي ناسک و بچکولانه ببوون- هه راست و دک پیی زنه چینیان- جوان، نه مەبەس بەلە کی پر و ساف و لوس، چاوه کانی دوورلیتکر و مەزۆلی تا بلىي رەش و دریز- چووبونه و سەرکی؟ ما ودیک بەرپیز و سەری بەردایه وه. هیج کورسییه کی بەتال لە ناودا نه ببو. چووه چینگاکەی خۆی و سەرنجە کانیشی و ددووکەوتنه وه، بق جیتی خۆیان- جیبی هەوەل جارییان...

فسکە فسک و سەرنج و تە ماشاکردنی بە دزییە وه...
کە یە کیتک دیتە ژورری، یەک دوو کەس هەلددست... داده نیشی.

((ئەل فاتیحا!))
(بىدەنگى!))

((خوا لیخۆشیبی... زیندورو و کان سەلامەت بن!))
((خوا پاداشتی خیرتان داتمه و!))
دەستیک بق گویدانه هەموو ثه و شتانه زور بە راشکاویبیه و سکالا یەتی لە دەست ناکەسان: ((دەردە کە ثەوەیه! هەموو شتیکی بە موبیل و کورسی ستیل و پیانۆ و پاسیزۇدە گرى دەدەن... کە لە گەلیان داده نیشی هەریە کەيان فیدل کاسترۆیە کن و زیاتریش... خەلکى دەپروتینە و پیاوی چاکیش و بەپیزیشن... جەنابی دكتۆر، و جەنابی ئەندازیار و هەرجى دەیانگری، دەو کاولە و پیرانەیدا هەموو شتە کانیان بە دەستە خۆیانە و دیه و بەس... بە خودای تاک و تەنیا زۆر جاران حەزم دەچتە خۆ کوشتنی... ھیندە شتى دزیو و کریت و قیزدون دېبىنم رۇو دەداد!...)).

((ئەی بابە، توش بە خۆرایى گپت گرتۇوە!... ثه و شتانه هەر بون و هەر دەشبن، من و تو ناپانبىن... نیستا کە دەیانبىنى پیت وایه داخوا ج شتیکی تازەت دیوەتەوە...!))
((ھەروایه... ما ودیک بەر لە نیستا دەستیک... بەلام چۈن، چەت عەرزىکم... کە نیستا خوا پیتداوە و بۆتە شت، دەنا دەستى چى! ثه و ریتە کە دیوەتەوە و دەھەوی بېت. ثەوە هەر ئىمەن کە دەستبەردارى نابىن و وازانەتىن. ئەوانىش هەر سوودىيان لەو لايەنە لوازانە ئىمەن و دەرگرتۇوە. ھەمیشە هەر بە پېشىوانىبىيە ئەم لايەن و ثه و گروپ و تاقمانە و خۆ بادەن و خۆ دىنەن و دەبەن کە خۆیان پتۇھە ھەلۋاسىون و خەلکى پى دەپروتینە و، ثەوە هەر ئىمەن و مانانىن کە لە پشت بەردى كەرەدەن و ئاكامان لە هیچ نیيە و واپىش ناھىيەن. من پیم وايە ئىمەن بەو کارانەمان ئەو جۆرە کە سانە زیاتر ھاندەدەن.
بەللى، ئەرئى خۆ بە تەما بۇوم بلىم، چووبوئىنە مالىي... ئەگەر نەشچوپىانى هەر دەيانبىردىن. ئەو جۆرە کاتانە خىرە و مەندىتكى پەيدا هەر دەن، تائىدى کۆكەنەوە و وەپىش خۆيانياندەن. كەچى كە سەرنجىش دەدە دەبىنى هەر ئەو خىرە و مەندانەش لە سەرەمان رى و شوين و هېنلى بە خۆوە ژىننەن و ئەوانىش قول و بازووی چەپاولىيەيان لى ھەلتكەر دەوە. چووبىن. مالىيکى تېروتەسەل، شىك، بە پیانۆ و مۆيىلى ستیل و لۇستەر و كەلۈپەلى جۆراوجۆر و هەرجى دل بىبىه وى- بەواتاي يەك لە دەستان هەر وەک هەمە رۇوییە خودى خوالىخۆشبووی، ستىلە کان هەموو رەق و تەق، زۆریە تابلۇکان بە زەرددەخنه فىلاۋىيە وە- تابلۇ پېشەرگەيە كىشى لى ھەلۋاسىابۇو- دەستكارى شىيە كارىتكى پووسى، ناوجەوان پر گرى و دوو بىرۆ و يېكەتە تووەدە گرژ. پیانۆيە کە دەنگى زۆر خوش بۇو- و لۇستەرە کان سەددەها رىشۇوە... مالىي دكتۆر بۇو- خانوونىكى ئەندازىيار ساز و دكتۆرنىشىن... .

دادردینا. شه و کات ((پیشمه رگه)) بwoo - ودک زوربهی زوری ((دکتزری)) و ((تهندازیاران)) ای شه مپرده که. ههر پیشمه رگه باشه، بهس بwoo - شه و دیدیکهی خومان، لاوه تیمانگان دایینده کرد، شاواز له سهر زیبی ((تهمی)) هستماندا هاژهی بwoo. بهلئی، شیمه شهیدای موسیقا بwooین و شه و له ((ولاتی موسیقاوه)) هاتبیو - و چهند جوانیشی لیدهدا: هرگیز له مهقام دهرنده چورو، شه و مهقامانهش بون که شیمه حزمان لیبان بwoo و دهمانویستن، کاردانهوهی زیبی هسته کانیشمان ههر شهوانه بون که شه و زدنباره دددوبست.

نه روژه له پرسه‌ی نه و دوسته بووین که ((دکتور)) نهبوو... له سی چوار کهسان زیاتر نهبووین. نه وندنهش هر زور بوو- خلکی بیین له و شورهیدا که دهتگوت عه‌مباري کوارگ تیدا چقاندنیه و همه‌مورو لایه کی ته‌پ و شیدار و بون خنکه، چ بکمن؟- نه پیانویک، نه مؤبیلی ستیلیک، نه فخفوری کریستالی، نه حوز و فواره‌یک ثاشنا و رؤشنای خوالیخوشبووی له‌دهور خربنیه و به‌یادی ویمه‌وه بیگوزه‌رین. ثیمه‌ش نه و سی چوار کهسه هه‌ر بو خوده‌رخستن و خو به‌زل پیشاندانی چوبووین، تا بلیین نئی، ثیمه‌ش خاوه‌ن ناویشانیکین، هه‌روه‌کو خومان ((پیشمه‌رگه))ین، له‌کمل نه وشدنا که من یهک به‌خوم ده‌مزانی خوم هه‌لدۀ خله‌لتیم و درو ده‌کم نه و روژه له‌گهله‌تالله‌کم هینده‌مان نیره و نه‌وی کرد و هینده‌مان قسه پیکدادان، مه‌پرسه. تا له‌پ و‌هناگا هاتینه‌وه و سه‌یرین‌کی سه‌عاتیمان کرد، و به روخسار و سهر و رپووه‌کی غمه‌ماویه‌وه ههر بای هیندی مابوو بلیین: ((تای هه‌ی)، کاتیش نه‌ماوه، ثیدی ناگه‌ینه‌وه... ده بیست دقیقه‌ی زیاتر نه‌ماوه!...)) نه‌وه جارانیش خوپیشاندان و ری پیوانیک پیکده‌هاتن ده‌گهله‌پولیسی شای و چه‌قوکیشه کانی شه‌عبانی تاج به‌خشدا ده‌کرده بیانوو. به‌لام نه‌مجاره‌یان زنه‌کم، هه‌روهک هه‌میشه، ودک میشه‌که‌رهی مه‌یدانی، فریمان که‌وتمه‌وه. ((دره‌نگه، هه‌ستن، ده‌بی ورده ورده و‌هپی که‌وین!)), ثیمه‌ش تازه نه‌للا قویسنه و‌هناگا هاتینه‌وه که ده‌بی بروین!.

تا بلیی سوپاسی خانیم کرد، لهو سوپاسه درۆزنانه هه موو جه لان و تا دلیشمان هینتای ده دلی خۆماندا جنیو ماندا: ((تیدی، زن نییه، و میشە که رانه مهیدانییه... خۆی مات ده کا تا لەر بە ساویسە و دادا!)).

نه مجازه بیان و دک خنیره و ممهندس کاریش و دک نیتمه گیریان خواردیبی وابوو... وای که لهو جزوره
دانیشتنه ریاسانه‌ی ثئو پرسانه بیزارم، غمه‌ی ریایی، سره‌خوشی ریایی. هه مهوشی دیاره
ریاییه، ته نانه‌ت لج و لیتو و ددم و بارودخی چاوه کاریش... هه مهو پیکه‌وه هاواییان بیو که
ریایه. لیویکی ده جوولین و خوکر ده کهن، کهچی ههر دوو ده قیقان نهوانه‌یان هه مهور

((دکتور؟ نه میستووه...))

((چت نه بیستووه؟ نه گهر هه تبوو نه و دکتوری، تو بزیه دیپلومی دکتوریه و درگری تا هه تبی، کهی هه تبوو دیپلومیشت هه بیه- و هم برآستی دکتوری... بو کهس ده توانی گومان له دیپلومه کدت بکا! دهنگی پیانو کدت ده گاته تهختی کرد گار...!))

نه مانه نه و دهیگوت- روی فسانی له من بwoo- و منیش نه ک تهنجا هم ده مبیست به لکه ده شدیت. دیبوشم، زوریشی که و تبوو مه زیر کاریگه ریه بیه و. نه من نازام چونه. دلین ناده میزاد هر له خووه بونه و دریکی شاینزا بیه- به لام من پیم وایه که ناده میزاد- نازام رونگه ناده میزادی و دک نیمه- بونه و دریک بی هم برده مه کی جوان په رست بی... نه ک لم بدر نه و هی حجزی لیهیتی و به واتای نه سه رده مه له جوانیه شیستاتیکای چیز و در بگری... نا، به لکه ریزیشی لیده گری. دهنا خو خاوهن پیانو یا موزیلی ستیل یا نه و که ریازیه- ناده میزادی ناشیه نه یان نانی مال و منوال و خاو خیزان نادا تا بیتیت و دهستی بو به سینگه وه بگریت و له به رده میدا تیکلامی بکیشی... ناخرا خو نه و پرسه و سه ره خو خیه ش هر جو ره دولا هانته و نیکه. نه و هش و دک بلیی نه و خوانه ده دری به خله کی قه دریک بی له ملی نه و خله کی تا هم کاتی مردوی لی مرده وه پرسه کهی نه ویش چول نه بی و بیتنه دسته و ای- هر چنده نه گهر نه بیو بوی نه وه مه جلیست هر چوله و هم مو نه و خوش خزمت و هله لسوور و داسور انانه ش تیکرا گری کاریکی ناکه نه وه و هم موی به هیج ده چی. له گهل هم مو نه مانه دا سه ره و سه دای ناده میزاد زیاتر له گهل پیانو و موزیله تا رایخ و قالی و به ره. رایخ چی له دهست دی و چی پیده کری؟ پیمابی قسهی به جی حاجی ره حیمی شاره بچکولانه کهی خومان کردیتی. دهیگوت ((براله، سامان هم بو دنیا یه و هم بو قیامه تیش شتیکی چاکه بو پیاوی. پیاو که هه بیو ده توانی خیرو چاکه و پیاو دیتیه بی پیو بکا، حجه بو دای و بابان بکری، خه تی قورثانی بکری... ده دنیا یه شدا کلاوی به لاتیلا کهی سه ریه و نه و بزیه ت و نه قاره بی سمیلی پاشای لیدا... شیدی خو هم نه بی غمه می داو درمان و دکتوری مندلانی نیمه...)))

نهمانه ئۇ دىيگۈتن و من ده دىنلەرى مىشىكى خۇمدا دەمدىتىن. ماواھىك بۇ دەمدىت... دىتپۇوم - پىيانۆكانى بۇونىشىيان كە سەرتاپاپى دەنگ و ئاواز و نەوابوو... نەودەمى ئەو ئاوازو نەوايانە چەند خۇش بۇون دەگۆبىي مەدا! هەرگىز درفتى حەسانەۋىمان نەددادىيە ژەنلەر بى دەرتانەكە. هەر تىمەيش بۇوين بەرەۋام قورمۇشمان دەكىد و ئەويش دەپىشنى، و ئېمىش بى زېپى هەستە كاغان وەلەمان دەدالىيە و ئاوازى خۇش و خۇشتەمان لېيە

((تا ج ببی؟ وهی، قسه‌ی سهیر ددکه‌ی... قورم به‌سه‌هی: نان پهیداکه‌ری بووه، میزدی بووه، باوکی مندالله‌کانی بووه- راستیه‌که‌ی!))

((نهوهشیان ههر گهوره‌ی مالی بووه...)) کی بووه؟-نه‌مزانی، دیاربوو خیزانی ثاوالله‌کهم بوو ثهو قسانه‌ی دهکدن که ثه‌ویش ودک من میشکی تهواو نهبووه...)

((بهلی باشه واپوو-بهلام بوشی به‌جیهیشتبوون...)) ثهو دوستی تهک زنده‌که‌ی من بووه.

((نه‌میش ثه‌گهر شتیکی بو به‌جی هیشتباون... نیستا مندالله‌کانی ثهو قوره‌یان نه‌دیپووا...))

((خودالیخوشبوو زور ساده و ساکار بووه، متمانه‌ی به همه‌موو که‌سیکی دهکرد- سه‌روینی قسانی ههر نهوه‌بوو که دهیگوت، مالی خملکی به‌من چی.)) ثهو قسه‌ی پیریزشی بووه. که‌مه پاره‌یه کی هه‌بووه، ((دؤستیک)) هاتبووه، و پاره‌که‌ی لیبودرگرتبووه- و لیلیابوو رویشتبوو!

((دهیگوت که من هه‌مبی و دؤستیک بیت و بلی پیویستی پیه‌تی ناتوانم بلیم نیمه...)) ثهو دؤسته‌ش ((پیشکه‌ی)), خملکی ده‌پروتینیت‌هه- کاره‌که‌ی نه‌ویدیه- هم پیشکه و هم بازرگان، پهرونده و مؤله‌تی هردووکیانی هه‌یه. لوو ریه‌شدا ثهو دؤسته‌شی لی به‌در نه‌کربووه و نه‌ویشی نه‌بواردبووه. دیاره ده دلی خویدا گوت‌ویه‌تی نیستا که نایه‌ته عیاده‌ی و بلیتی نابیری خو دهی پاره‌ی بدأ. هه‌روهک نه‌مجوره کسانه‌ش فرهنه‌نگی پاره خمرجکرنیان نه‌بی-هه‌یانبی و نه‌یانبی ودک یه‌کن.

کچه‌کان له باره‌ی ((باوکه نازداره‌که‌یانه‌وه ده‌دان و ئوهو ئوهو... کچه که‌پولالله‌که‌یان نه‌وق و حه‌په‌ساو بووه، جارجاره ودک مندالیکی چکوله نه‌زگره ده‌هاتی و جارجاره‌ش پینده‌که‌نی...))

((مالی خملکی! نهوانه هه‌مووی شیعرن. خواردنی مالی خملکیش غیره‌تی ده‌وی- خوالیخوشبوو تا بلی خوباریز بووه. دهنا زوری ده‌به‌ر ده‌ستیدا بووه، بهلام دوورین نه‌بووه...))

((نهل فاتیحه!))

((...))

((خوا ره‌جمی پیبکا-ساغه‌کان سه‌لامه‌ت بن!))

((خوا خوش‌ویستاننان لینه‌ستینی...!))

دیاربوو هه‌روا له خویرای نه‌ده‌گوت. منیش تازه وریا ده‌بوومه‌وه- بهلی هه‌روهک یهک زه‌پره غیره‌ت لهو سه‌رو سه‌کوت‌هیدا نه‌بووبی. وینه‌که‌ی به‌سه‌ر په‌په‌رده شوافاژه کون و په‌پیووته که‌وه لاربیووه، گرژی و مئنی جارانی هه‌روا ودک خوی پیوه مابووه و ببورو بهشینکی پیکه‌هاته که‌سایه‌تیه‌که‌ی، ثهو کراسه‌ی به ریشی که هه‌ردوو لایه‌خه‌کانی چه‌پ و چیر دیاربوون-

له‌بیر ده‌جیت‌هه و به گائته نه‌بی به خاودن پرسه و به پرسه‌که‌یان نایه و جاری واش راسته راست و زور به تاشکراوه ده‌لین که خوالیخوشبوو ((دره‌نگ مرد و ده‌بایه زور زووتر مردبايه و به خویرایی لهو ودرزی ساله‌یدا-به‌و گه‌رمایه و لهو جه‌هه‌نه‌مه‌یدا مرد- و ئه‌وجا پینکه‌نین و خه‌نده‌ی به‌دزی و له‌بن لیوانه‌وه...))

ناره‌حه‌ت بروم...)

حه‌یفه- جیبی ثیره نه‌بووه، ده‌بووه دانیشین و گه‌رمه‌شینی بو بکیپین. چاوم له پیانوی ده‌گیپا، هاتوهاواری پیریزشی و کچه‌کانی حالیان پی نه‌هیشتبووم. بؤیه ئه‌و جیبیه‌ی پیانو و چلچرای لیبیه، پرسه‌که‌شی هه‌ر به‌ری و جیبیه. ئه‌و زنمه به‌دنه‌نگی پیانو فیبی و خووی پیوه‌کرتی هه‌رگیز سه‌ر دولکان نالی- ده و جوره شویناندا سه‌ردولکه ناجایمده. نازام کیهه که‌وره پیاو بووه که گوت‌ویه‌تی، خووی پیاوی نه‌زان له‌کەن خه‌وی پیاوی زانادا جودایه. وشیاری و بی‌داریشیان هه‌ر جیاوازه. پرسه‌ی ((که‌وران)) له‌گەن پرسه‌ی پیاوی ((نابووت و گه‌داگدیله)) دا جیاوازه. له پرسه‌ی گه‌وراندا زمان هه‌راشی و سه‌ردولکه تیهه‌لکردن کاریکی بی نه‌دبانه‌یه- پیانو هه‌یه- تیلی تو بو؟ پیانو سه‌دان زیر و بهم و ئاواز و نه‌وای هه‌یه- میشکی مرۆز به دنه‌نگی پیانوی هیتیور ده‌بیت‌هه و ده‌حمسیت‌هه. له چله‌ی یا له بی‌هه‌ر ده‌ردووی مه‌سیحیاندا ئورگی لیده‌ددن، هه‌موو پیکه‌وه دنه‌نگ هه‌لدنین، ساردي ده‌گیپن- ثارامییه‌ک به مرۆز ده‌دادات حه‌بی ٹالیوم (ده) پیتیاکری ئه‌و ثارامییه ببه‌خشی. یاده‌که تا پرزاپتیکی دوور و دریز له‌گەن پیاویدا هه‌ر ده‌میتی...))

((ده گریه‌ی تا ج ببی؟)) دنه‌نگ له‌نیتو دووكه‌لی جگه‌ریدا ونبووه، بهلام بی و بهلام نه‌ماهیه‌وه- ئه‌مجاره‌یان بیت‌اکا نهوه‌ی به میشکمدا ده‌هات به زمانیشم داهینا بووه و گوت‌بووم. له دنه‌نگی خۆم داچله‌کیم، و هیپانه سه‌یریکی ده‌روویه‌ری خۆم کرد، ئینجا به دیتنی زه‌رده‌خنه و نیوه‌که‌نیه لیوان و گرژ و مئنیانه‌وه سه‌رم بهدایه‌وه. پیریزشیکی په‌پیت، هه‌روا له‌خۆه، له فریام هات: هه‌ستا، و سینییه شیرینیه‌که‌ی تاودایه و یه‌کسه‌ره چووه به‌رده‌می خانی خاودن پرسه‌که، که خوشکی بووه سه‌رخجه‌کان هه‌موو به‌لای ویدا چوون. ده‌ماری سۆزه‌کان له رواندا که‌وتنه‌وه هه‌لدنی. پیریزش شیرینییه‌که‌ی له‌بهدامی خوشکه‌که‌ی راگرت. ئه‌مه جاری سیه‌هم یا چواره‌م بووه: سینییه‌که‌ی تاوده‌دایه و به کوووه کوووه و تاتی تاتیه‌وه، ده‌چووه و به رپویه‌کی خۆش و گه‌شوه، شیرینییه‌که‌ی فه‌رموو ده‌کردی- و هه‌ر ته‌نیا به‌ویش- و بی ئه‌وهی هیچیش بلی ده‌گه‌رایه‌وه، سینییه‌که‌ی له‌جیتی خۆی داده‌نایه‌وه- و هه‌موو جاریکیش له پاداشتی ئه‌و کاره‌ی جگه‌ریده‌کی لی وه‌رده‌گرت.

((...من هاواکاری بووم، له نزیکه وه دهمناسین... من یه کیکی دهناسم ته گهر بیویستایه، نیستا نه ویش و دکه زورانی دیکه خاوهنه ههزار و ههزاران بوو... نیستا پارکی دهبوو، و نۆتومبیلی دهبوو...))

(نهل فاتیحه ممعنه سسه‌لهوات!)

((نه‌لله‌هومه سه‌لله عهلا...)) و بیدنگی.

زنه‌کم دووباره زور بازرگانانه گوتیه وه: ((لینه‌هاتوو بووه... نه‌مانه بز نه و منداله بهسته‌زمانه که‌پولاله‌ی نابنه نان و ناو... ته گهر بیویستایه! هه... نه خیر ته گدر لینه‌اتووبایه...!)) و به توره‌بیه وه سه‌یری کچه که‌پولال و دایکه‌که‌یانی کرد، و سه‌ریکی بادا...

دایکه‌که‌یان ثاگای لیبوو. گوتی: ((نه‌م منداله‌یانی زور خوشده‌ویست-له هه‌مووان زیاتر...)) زور که‌لئوکانه خوی جولا‌ندوه.

((لینه‌هاتوو بووه... نیستا نه‌م منداله ناسکوله پاکانه ده‌بی هه‌ر له ((په‌یکه‌ری سه‌ریلند)) بیه وه همل‌وون تا تیر بن! نه‌و جوزه مرؤفانه مرؤفانه ناپرسه‌نن... سه‌ریه‌رز و بلند نیمه‌ین!)) و به توره‌بیه وه سه‌یریکی منیشی کرد، که قیت و قنج دانیشتبووم، بدلام منیش هیینده ((لینه‌اتوو)) نیم - ((مه‌گه‌ر نه و خوالیخوشبووه دی...))

(خودای لئی خوشبی!)

((خوا پاداشتی چاکه‌تان داته‌وه... لوقفتان فه‌رموو، زده‌مه‌تتان کیشا...))

((شه‌وی حه‌تanhی نه و خوالیخوشبووه...))

به‌لام زنه‌کم هه‌روا نه‌سپی خوی تاوده‌دا و ده‌بزی و به‌ردوام بوله و خوتیه‌تی و پلاران داویته مردووی کوچکردوو تا مردووی ناینده گویی لیبی-بوکی له‌گه‌ل تومه، خه‌سوو گویت لیبی:- ((که‌س گوتوویه‌تی مالی خواردووه؟! خواردی خواردی، مالی ده‌وله‌تی خواردووه، مالی کومپانیای خواردووه، مالی نه و خلکه نه‌زان و تینه‌گیشتووه خواردووه، که ده و ده‌شاویان لا و دک یه که... ته گهر دکتۆر ره‌چیتنه نه‌نووسی ده‌لین نه‌خوینده‌واره، ده‌بی شتیکی بنووسی به‌قده قه‌باله‌ی سه‌رده‌می نادرشای تا یاره بزانی خوینده‌واری-نوشی کیانت بی... هیینده داود درمانی ره‌نگاره‌نگ پیوه هه‌لواسه تا یهک سال ته‌ختی نه‌خوشخانه‌ت به‌تال نه‌بی...!))

نه ده‌سته‌ی ته‌نیشتیوه گوتی: ((زور ساده و ساکاربوو. به‌سته‌زمانه هه‌روهک مندالیکی پاک و بی‌گوناه بوو - نازم چون ناوجه‌یه کی به‌ریوه‌ه برد...)))

ده‌تگوت دیاره ده‌زان خاوهنه‌که‌یان مردووه بویه وا چه‌پ و چیز ده‌م و له‌وسیان تیکناوه و خیل و خوار راوه‌ستاون و هه‌رجه‌ندی ده‌کهن گریانیان نایه. پیاوی هیچ و بی‌غیره‌ت و تینه‌که‌شی کار له‌پیاوی ناکا، که‌چی و تینه‌ی پیاوی لینه‌اتوو هه‌ر بخوی تابلیه‌کی ((تیمپه‌رسیونیست)) بیه و هه‌ر چوپنیکی ته‌ماشکه‌ی جزره کاریگه‌ریه کی له‌سهر بینه‌ر هه‌ر هه‌یه. نازم نه‌م ده‌می له‌چ بارودخ و هه‌ستیکی دابووم - که هه‌ر په‌نگه له‌ویبونی رووناک خانگی بوبی وای لیکردم... هه‌ر له‌گه‌ل چه‌سب له سیگار دانیمدا که ثاورم ده‌دایه‌وه تیله‌ی چاویکم ده‌دایه‌وه و تینه‌که‌هه‌چاوه‌ری بوم و تینه‌که هه‌ر به‌و گرژی و مرج و مونی روخساره‌یه وه که ده‌یویست تیکله‌لی زه‌ردخه‌نه‌یه کی تفت و تالیکاو به هه‌مان شیوه زمانه نازدیه قوورسه‌که‌یه وه بلی: ((نه‌ری هوگوکی نه‌م مانگه‌تان نه‌گرفنگه؟!)-ثای که سه‌رخجی و تینه‌که نیگه‌ران بوو، نه‌م پرسیاره نه‌م هه‌موو سالیکی سه‌رها‌تای مانگی نوردیه‌هه‌شت برو، که هه‌را چه‌ند روزیک دره‌نگتیان ده‌خسته سه‌ر حیسابی و نه‌و هه‌موو سائی به‌ردوام چه‌ند جاریکان ده‌جووه سه‌ردانی بانک و ده‌یگوت: ((ده‌لین هیشتا پاره‌یان نه‌کردتنه سه‌ر حیسابی)) و سه‌ر و بنی هه‌موو نه‌م ((هوگوکه‌ی!)) که ده‌بوو پاره‌ی بز بجه‌نه سه‌ر حیسابی و نه‌یانخستبووه سه‌ری ته‌نیا پنج هه‌زار تومان بوم. ((تیوه وه‌رتان نه‌گرفنگه؟!))

جی‌پیانو-نه‌گهر پیانویک هه‌بایه و مه‌حکوم به مانه‌وهی ناو نه‌م زنجه بوایه - ریک نه‌م گوشیه ده‌بوو - نه‌و جی‌بی‌هی دیواره‌که‌ی ته‌بیبوو و دووباریکه کاغه‌زی چلکن، که ودک دوو سه‌رانی-فه‌قییانه - (که لانگوچک) که کوردی پیدا هاتبونه خواری و شوربیونه‌وه - دیار نه‌بوو تمی‌ای و شیئی چه‌ند سالی پیش نیستابوو - نه‌م سه‌رده‌می په‌هله‌وهی یه‌کم یا نه‌م سه‌رده‌می په‌هله‌وهی دوودهم بوم.

زنه‌کم زور بازرگانانه، به‌لام به ده‌نگیکی توره و داواکارانه‌وه گوتی: ((بابه کیان، نه‌که‌شی بی سه‌لیقه‌یه - نه‌ونده هوشیه هه‌ر نه‌بی نه‌و کاغه‌زانه‌ی دیواری بکوپی...!))

((نه‌اد...))

((نافه‌رین!))

به‌خو‌هانمه‌وه. پار بوم که به منداله‌کانی ده‌تگوت: ((تیوه ده‌بی شاناژی به‌وهیه‌وه بکهن که باوکیکی ثاواتان هه‌یه - که په‌یکه‌ری سه‌ریلندیه بوم...)))

((نافه‌رین!)) کچه که‌پولاله که به شاناژیه‌وه ده‌ستیکرده‌وه به نمزگران و به هیپر وی‌بی‌یه‌وه پیکه‌نه‌ی.

((دیاره نهادیشی و دک ماله که‌ی...))

مندانلی پاک!... هه مهود همراه پاکن... پاکیش نهادی خیره و مهند همن، ناگادران. به گویردی روزگار، که باران باری زندگان نامیشن، رابور و دروا... دوستایتی بتوه جیانه‌یه... دهی به یه که روییه و له گمل یه کتابین- پیکوه بون چاکره له پیکوه نهادونی- همراه نهادی خو یه کتر دنایش. همراهه مان ده زانی نهادی چی له باراندایه و نهادی دهیلی چهندی راسته و چهندی درزیه- نهاده مهود که مس دیاره، نهید لوهه ده ده جی گمهز و ریهی یه کتری به تاقیکه نهاده من پیچوایه خو یه گمر بیت و روزگار نهاده ارانه ش روزگار بینه و لاتی و دک همندران گروپی تایبته دامه زرین نهاده مهود که ده بینه نهندامی گروپیک و خو یه گمر پیانویه کیش نهاده بیت نهاده له پرسه و فاتیحایانیشدا هاویه شیبیه ده که‌ین- راستیه که‌ی له پرسه و دانیشته کانی خومانه‌دا- نهادیش خو همراه برتیلیکه ده دیدینه یه کتری تا پرسه و فاتیحا و چله کاغان چول نهادن، تا جیمان به ههشت بیت و فردوسی بیرین. به هر حال خو همندیکی له با بهتانه مان له سهر کیلی قبره کان همراه دهنوسرین، چ له دهش چاکره همیه که به زمانیش بیلین و دعای خیرمان بوقنه... دهستیک هاوایی لی نهاده بون له دهسته ژن و خان باجیان- دهی ژن چاوی له هه مهود شتیکیه ویه، دهیانه وی میرده که میان هه مهود شتیک و هه مه کاره بن: له لایه‌نی سامانه و شتیکی و دک نهادیس، له لایه‌نی نهاده باتمه جون پول سارتمه ریک و له لایه‌نی قدم و بالا و ریک و پیکی و جوانیشده له ریزی نالویس بریسلی یا مایکل جاکسون دابن و همراه که میکیش بچنه و سهر محمد عدلی کلای و توزیکیش به نهادیشان بچن واي، نهاده نهاده پیاوه چ دهی!... نهاده دیاره هیچ شتیکی خوی نیمه بیلی، قسه و نووسینی خلکی دی دوپاتده کاته و نهاده شتنه که نووسیویانه و داویانه دهستی- چونکه خو نهاده ناتوانی له جل و بدرگ و نهاده نهاده مینبهره پرا قسه بی ری و جی بکات. خوالیخوشبو همراه به پتیکی دهیته نوشه، لیکوله رهه، شاعیر، خانه دان، دهست روحیشتو و پاک، تیکوش، جوامیت- جاوده و سهیری! مرؤذ جاری وايه تووره دهی، همراهه نهاده ده زانی نهاده یه کیک مهدووه، و هیچ که سایه تیکیه کیشی نیمه و نهاده نیمه سینگت لی ده پهرينی و خوت له سهربادا و بلی نهاده تام، که بتوهشت چاک ده زانی همراه نیمه. بتوه جهندین جاری بیستووه: ((یادتان به خیر، نیمه ش همراهه که رکیک ((بهرگری)) مان کدووه... که چی ناپردهت دهی- بابه، و دللا، بهو جوزه نهادو، و آنده بون، بپیر به پیغمه مبهه خوینده اویشی نهادو، ولاغی به ((طا)) دهسته دار دهنوسری... ههی مالت خرا بیت، نهاده مهود درزیه بتوه! همراهه نهاده لیردادا

مهبست- به قسمه دهروونزانان- ئاره زوروه و دهی نهاده کانی زیندووه کانه، که پیشان خوشه و دلیان بهوه دهکریته و باوک یا برا یا میرده کانیان بهشیکیان لهو شته ماقول و مهقبولانه بهکه‌وی و باس بکرین.

ئای... یه گمر بخویان (مردووه کان) گوتیان لهو هه مهود پیاده له گوتانه دهبو چهند دلخوش دهبوون!... قوریانی سدرت بم! ته مهندیکی ته اوام به هه مهود رابوارد نهیانزانی و ههستیان پیشنه کرد! و ئیستاش نهاده ریزدار هه منم، و پیاوی شهريف بیهی هه منم، و دروستکار و تیکوش، و نهاده مهود دانشمندیه ش خوا نهییری... گیله کانیش...! پهند و نامؤژگاریه دهده نهاده خلکی: سامانی نارهدا زوو له بن دی و زوو بخوگن دهکا! و دک بخوگنیکی له پیشدا به لووتی نهاده که سهیدا همه‌لده چی که لیوهی هاده ته دهی! گیله!

((ئەل فاتیحا))

(له پاش مردووان پرەمەت چاکه...) بەلی، بەلام نایى دروش بکرین. حاجییه کی شەھریاریم دهنانی که هەمیشە دەم و لیو بەنزاو پارانه و بون و هەرگیز له تەزبیحاتیش راندەدەستا و تەزبیحی هەر لەنیتو قامکاندا بون. روزگاریکی له رۆزان باری دهباته شاری، هاتوچوچی شاری دهکرد، یەك دوو شەوان دەمایوه، تا سەر و سەودا و حیسانی هەمودو یەك لاده کردنەوە، نهاده بیویستبايیه دەیکری و دەگەرایوه. نەجارەشیان هەرودک جارە کانی دی باری دەبا و له دەمی پارەمیئری و راست و ریکردنی حیسانیتا لەپر له گەرەکیکی بەدانوی گوماناوی خراپدا دلی را دەستی. بتوه سبەینی خاو و خیزان و بنه ماله کەی ناگادر دەکەنەوە، کە تەرمە کەی له ((دەروازە قەزوینە)) بیبەنە پزیشکی یاسایی.

پرسەی بون، منیش چووبووم. نهاده کە دەهات، زەردەخەنە به لیوانوو نهاده سەرەخوشت دەکرد و دەیگوت: ((سەرەخوشتان عەرزدە کەم، هەم...)) زۆر بەکورتى و بەسپاپى و بەسەرى لۇوتى سەرەخوشتیکەی دەکرد.

لە گمل نهاده نەمانشدا نەك دواي مردووه کە کە هېچى خراپيان نەدەگوت، زۆر شتیشیان گوتن کە بەراستى چاک بون: ئای کە دەست و دل والا بون، چەند بە بەزەبى، چەند هەتيو نەواز، و چەند راست و رەوان... خودا مالستان کاول کا، رەنگە بتوه هەتيو نەوازى و راست بازىيە هەر سەرى پیوه نەبوبى!

جاجى رەحیمی شارە کەی مە راستى دەکرد کە- پارەت هەبى هەمود شتیکت هەیه- دنيا، سیاست، دۆست... هەروا شتیکیان باوئیه بەرئ دەبیبیه هەتیونەواز، بازرگانی نیشتمانی. نه گەر لیرالیسم شەرم بیت! نهاده مهود دەبنە یەك رەنگ، هەمود دەبنە بەھەشتى... رەنگە

و کاتی بیر له خدلکه کهی دهکمه و کهی دهکمه کهی دهکمه و کهی تا کورتی ههموو چرچ و لوق و هیله کانی دهموچاو و رو خساریانم له برچاوه و دهیانبینمه و ههر نهوند نییه که لمبر و خمیالی خومدا، لیيان ناچمه پیشی و نهولا ولايان ماج ناکه... .

پینج شهش سالانه بوم که بز یه که مجار په عنا خام دیت... ((نه کهی! نه کهی به کس بلی... چاکت گوی لیبی...)) و گوئیه کانی راکیشام، تا باش بیستن. ((ههر که سیک پرسی، بلی نه مدیوه، نازانم- نازانم راحه تی گیانم... سه ریک نهیه شی پریسکهی لی مه پیچه.)) هه وت بیوم، چونکه وا راهاتبووین هرچی باندیبايه یا بانبیستبايه ده منگیرایه و هه منه به شیکی یا شیوازینیکی ((پاراست)) بوب- و نیستا بونابی بیلیم، بز پیمان ده لین نابی بیلین، بز که سهرت نهیه شی نابی پریسکهی لی بیچی؟ - نه دی نه مو میزه ره چیبه؟ نه مدزادانی که ودک ده لین چیز کگلیک هاتبوون و که سایه تیبه همودلی و که سایه تیبه کانی دیشیان ههر هملزار دبوون و ده بايه ریچکهی ((سروشتی)) خویان بیرون- تاخر به قسمی رو و داوان، گوایه نه چیز کانه به شیوه هیه کی ساده رو و ددهن- هه رچند نه خوشیان ناساده بن... نه مو ههر خمیاله کانی مهیه که قاره مان و پاله و انان دروسته ده کات.

شیدی به هر حال چیز ک هاتبوو و ودک ده میکیش بی هاتبی، گوایه دایکم دیویه تی و که سانی دیش ههر دیویانه و نه وه هرمن بوم که نه ده بايه به که سی بلیم و نه که ر بگوتبايه نعله ده باسی بی نه گدر نه و زمانه سه کیا بخیوه داغ نه کا... ده کات و ساتمه روزتیدا نه دبوو له ولیم. دایکم هه رو ده هه مو جاران هه رووا له خووه پیم هه لپڑا بوم، و منیش غه زربیووم، و قولابی ماسییانم تا ودابوویه، و چو بوبومه ((گومه سپی)) یه ماسییان بگرم، باشه دهی، نیستا که وايه با بو خوی نانی بز بابی بیا! به خو و به قه پیلکه شخارتهی پر له کرم و قولابه که مه وه... دانیشتبووم و قولابه هاویشتبووه کومیوه و له ناوه کهیه وه رامابووم و له کل هه رایه کهی دایکم و هاتنه وهی با بم له دهشتی خدیریک بوم. ده مزانی ناخیره کهی ههر ملی بابی ده گریتیوه که بلی، کوره کردتنه کله گا، و کس به پیاو نازانی و گوی به کلاوی که مس ناپیوی و گالتیه که هه مو که سی ده کات و تا یه کیک ده لی نیک نه و له دهیانیش دهیته و هه رهینده شی ماوه روزتیکی ته رکیک تا وداتی و به نیتو خه لکی که وی... چاوت روون روزتیکی هه لییده گریتیوه، نه و دوکله ده چته چاوی خوشیه وه- چاوی بابه... نه گدر نه چوو- نه وه من مردوو و نیوو زیندوو!

خریکی بیر کردنده وی نه و شه رهی بوم. سروشت له که فوکولی خوی که و تبوو، هه مو نه و جوش و خوش و کهف و کوله نه سپار دبووه چر و گلا و گول و غونچه و چه هچه ههی مه و

هه رویه ش بیت که تا له برسهی ده بنده و تاقم و دهسته دهسته دینه دری هه مو را ده دستن و گول ده لین و گول ده بیسن و هیشتاش بنه ماله و که سوکاری خوالی خوشبووش دوو هنگاو به ولا و تره ده دور نه که توونمه و فلنه فلنه پیکه نینی بمه لدا ده کمن.

-۲-

میشکم له پر بازدقهی بهست، چند فرسه خیک له دانیشتني پرسه و فاتیحای دوور که وته وه. میشک کاتی به زنجیری رو و داوه کانمه گیده بی نیدی نیختیاری به دهست خویه و نامینی- ودک خودی که سه که خوی.

هه رو ده دوینی بی. به فر چوو بزوه. به هار هاتبوو. به هار ده می دابوو.

- نهوبه هاریش جوانه، به قسمی خه لکانی لای خومان، ودک کیژوله کاله.
- ودک میوه ده که هیشتا شوینه وار و نیشانه گه نیتی لی ده رنه داوه و ره گیکی کالیمه هه تیدایه. کیژوله کالیش هه رایه- هیشتا هونه ری نازان نازانی و فیر نه بوده، نازی سروشتن.

هاوین هاتبوو... هاوینیش ودک ژنیکیه چند زگیکی کردن- له سه ریواری نشیوی جوانیه... منداله کان پینگه یون، کله لای دره ختی دایک رو و له ژاکانیه، لاوه تی هه رو ادی و رنه کی کال ده بیته وه، ته و بی و گه شاوی نامینی. ههندیک دواتر پایزه، نه ویش ودک زدوی ده بی خوی بز خوی زستانی- بز مردن- ئاماده کا...

به رو بوم هملگیراونه وه، نیدی کاریان بمو نه ماوه... هه مو شتیکی بمه ده مه رگ جیبی بهزی و زگ بی سو وتانیه- هه له زهی وه بیگره تا دره خت، له کوله و تا گیا، له ته لاره و تا زنچ و کولیتیک... کیو نامری- هه رویه شه که زستان و به هار جوان... رو باریش- میللاتیش- هه مو میللات جوان، ودک جوانی رو باره کان.

زیان شتیکی سه یه. رو و ده و به سه رهاته کان تاریک و لیل و پیل دیارن و کاتی که چاک وردیه وه و سهیر کهی ده بینی هه رو ده دوینی پو و باندابی و قه و مابن، خز هه رووا به ثاسته بجهلیه وه و ئانیشکی دهستی ئاوه له که ده که ویه وه. بونی ده رویه هر که ده که ویه وه و ههستی نیگرانی و پهستیه ده که ویه وه و ماتی داتده گری...

تمری به راست نه وه بزچی را بوردوو تا ده که ویته وه روون و رهانتر ده بیته وه؟ من جاري وايه له بیم ده چیته وه دوینی چم خوار دووه یا چمکر دووه، کهچی را بوردوو زر چاک ده بینمه وه

دنهنگیکم هاتنه بهر گویی - تاوارینکم دایهوه... ماسیخورکه یه کی دیش ماسیبیه کی سپی دیکهی به چنگانه وه بورو... ها! لهنیوان لق و پوپ و گهلا تیکچرژاوه کانی توترکه کانزا سهربیکم خوارکردوه... رهعنای خام بورو... دوایمه زانی- تا نه و ددهمی رهعنای خام نه دیدبووه... نه شمده ناسی. یهک دوو روژ دوای نه و دیتنهی له گهمل برازنه کهی هاتنه سهربانی مالی ناغا دیتیه کهی مه-له گهمل ثاغا دیتیه کهی مهدا کچه مام و کوره مام (تاموزا) بعون. رهعنای خام و کاک سه عیید بعون کاک سه عییدی کورپی کوییخا ره حیمی... کاک سه عییدم دنه ناسی. یهک دوو جاران له گهمل با بدما له رپتی چونه شاری گهیبووینه یهک. رهعنای خام هر رودک ژنانی (ثاغایان)) کراسی کریشهی گولدار و پیز چنیکی جوانی له بهر کردبوو، و سه رپوش و برمور و میخنه کهند و گوبه رُک و گواره و له رزانه و دخو خستبوون- و کلاؤی دوو چینی له سهرب نابوو. کورته بالا بوو، بهو پتیهی توزیک، بالا خزی بلند کرد بورو...
که و ته سهره تاتکه و سهیر کردنی... نه و ددهمی و دک دهیانگوت هیشتا چاکه و خراپه لیک نه ده کردن وه-هه رچه نده ده شزانی، به لام هه ستم پتینه دکرد، یانی هه ستم بهو شتانه نه دکرد که جھنیله کان دهیانکرد. به لام دایکم دهیگوت بهو قله لافته وه و دک سمرت له شتان بخوری که هم ده لیبی کلکی کلک هه لسنه نگینه سهرب و گوییان باده دهی، راستیشی ده کرد، نه و سهرو گوییه نه و دهیگوت زیاتر به کلکی کلک هه لسنه نگینه ده چوو تا جینیه کی تری. ((زور چاکه، باشه...
به خزمت توش را ده گه-نه وه دیاره توش سه رگویت ده جو و لین! و نیدی نه و شتانه- به و قوچبرک و تانه و تشهه رانه شی- له هه مه و جیهیه کی و له لای هم که س و ناکه سیکی ریک که و تبايه ده گوت- لای خوشکه کانی، لای پوره مه عسو و مه، و دایه ره یجانی. ثوانیش جاری وابوو پیده که نین و جاری واشبیو به در روه لیویان هه لد قرچاندن- یانی نه و تیترو اسکه ش! هر له تیستاوه! و به روحیه کی واشیانه وه تیده در وانیم و دک بلی کی هیچم لی پیدا ناییت و هه رگیز ناییه هیچ. یهک دوو جارانیش که له ده شتیوه به سواری ما که ره که مان هات بومه وه بیشه رمانه کلکی نه و بسته زمانه بیلند کردووه و ته ماشای کردووه، و لیوی هه لف رچاندووه- هه رچه نده ده شیزیانی که من هه رگیز نه قیزیه له که ره و گایان نا و اژنیم. ((باشه نه وه سو رده بینی که نه قیزه م پی نییه... نه وه دیاریشه که بیندار نه بورو!)) و که چی به توره دیه وه گوتو ویه تی: ((باشه، ده زانم- دیت و مه!)) به لام من نه و ددهمی گیانم بی ثانکای هه مه و شتانه بورو، بیهی به رجاوم تاریک ده بورو. تیستاش نه وه من قول ایم بر دووه، که چی نه و ده لی کاک سه عیید ماسی گرت و وه!...
هه ردو و کیان پیکه وه لم سهرب سه و زه گیای بعون له بن ((بیهی گهوره)) ی و دک ناشقه و ماشنه تیک ثالا بوون و یه کتیران ده گه و زاند و فسکه فسکیان بورو. با یه دهیگوت: ((نه وه

بالندان و باره‌کهی راست کردبیووه. شنه با یه کی خوشی دههات و کهرویشکهی به‌رووی سه‌رهووهی
ئاوهکه ددهکرد و رووبار تازه له سپرسوچلیه‌ری رزگار ببیو و ودک سمه‌ماکه‌ران دههات و ددچوو و
لهش و لاری خۆی بادهدا و له سه‌رخۆ سه‌مای ددهکرد، و ودک گەنمی مەزرايە خۆی دینا و دهبرد
و قەد و بالاًو کەمەری شلکی خۆی بادهدا و له گەل هەر خۆبادانیکیشیدا تیشکینکی دهگرت و
دهیانی دیکەشی ده‌دایوه ئاسمانی.

زنهنگ سووره‌یه ک به سستی دهور و خولی سه‌ری ده‌دام، میشوله کانیش به گزرانی‌یه و سه‌مایان ده‌کرد، و من سه‌ر و که‌له‌م بوش بیو. همه‌مو جیبیمک تا دل حذکات و بیه‌وی و ته‌نانه‌ت هستی غم و دلتنه‌نگی‌ش بکات، ثارام بیو: دیمه‌نه کان، کیوی به‌رامبهری، تاشه به‌رده خزیوه در په‌ریوه کانی لوکه‌ی چیای، داروبار، و بیه‌لین و جه‌گنه کانی ده روباری و مراویه‌کانی دوور له چاوی راچیانی ناو ثاوی که ههر خزیان نقومده‌کرد و ده‌هاتنه‌وه ده‌ری- هه‌روهک تیمه‌ی زاروکان- سه‌ریان راده‌هشاند و ثاویان له خو ده‌ته کاند و تاویکی نه‌ده‌برد خزیان تیده‌کردوه- به بیدنگی...

با به راستی ده کرد که ده یگوت خوا له مراویسیه خوشبیه ختتر دروست نه کردووه: له بن شاوی، له سمر شاوی، له وشکانیه، له ههوایدا... له ههموو خوشبیه کان به رخورداره! خوداوند ته نیا شتیکی لئی چاوه بووه و نهیداوندقی نهويش جووته چنگ و نیزونکیکی تیزه، نا له گمل هه لوبیانی پی بجهنهنگی... ماشه للا له قودرهتی خودای-هیچ کاریکی بی حیکمهت نیبیه، خو نه گهر هاتبایه و چهنهنگ و نیزونکیشی هه باش نیدی پهنا به خوا، خوداشی نهدناسی. نه گهر هاتبایه و خوداوند ته مهنهنی تا هه تایه دابایه زورمهند و زورداران هیچ شتیکیان نه ده هیشت... هه ر به قوربانی قودرهتت بم خودایه... دنیا به ((دهسته نده)) دروستکردووه- ثمورز هه ته سبهینی نیته، ثمودش هه ر بؤه هه ندیمه بزانی که سامان و مال و دولت تا سمر نیبیه، یا تابزانی لیپرسینه وه و لئی پیچانه وه یهک هه ر هه یه... با به ثموانه هه موو له ((بابه سهی عملی)) یهوه هه لگرتبوونه وه و فیربیان ببوو. به لئی، دنیا هه موو جیهیک و هه موو شتیکی به کیشه و پیوانه- نه وه نه من له و بهری شاوی، له بن سیبهه ری داریه کی له سمر رزخی رووباریم- رپوت و قفوت و ته پ...

پهتی قولایم ده ثاویدا ویله و منی -تهپ-یش ده شهپولی بی ئاگاییهدا سووکهله ده رزم، هر راست و دک نه مو راویه که له پشت تورتر که گانه وه ددیت...
له دنگی پیکداهاتنى فشارى ههواو بەرپۈرنووه شىئىكى بۇ ناو ئاوه كەي و دك له خەويىدا بىم راپەرىم، مراوییه كىش هر درپەرى -دواى چەند چركە ساتىيك لەگەل فېركە فېركى جووتە بالىكى بىرىسکەي بن زگى ماسىخۇر كىكىم دىت كە ماسىيە كى سېي بە چىنگانووه بۇو... چەند

(به لالوک)) دکه شی له بهر پشتیندی دهرينا. سیگاره کهی پیوه کرد، و به لای لیویه و ناو به
دادانی گرتی و ((نهستی و بهرد)) يشی له گیرفانی سرهودی مرادخانیه کهی دهرينا.
((نهستی و بهردی)) لیکدان و پوشوه که گرتی و سیگاره کهی پی داگیرساند و دوو سی
چه سپی پهی دهريپه لیدا. ثهوجا ودک میانه یک له نیوانیدا نه ماپی گوتی: ((هیچ، نه گهر
که سیک پرسی بلی کاک سه عید گوتی نیره ((گوم))ه، قولله له وانه یه ببوزتیم و بکهومه
ثاوه کیوه... تیگه یشتی؟))
تیگه یشتیم.

شهو بwoo، راکشاپووم، و جاجمه کهم به سهه ده موچاومندا هله لکیشا بwoo تا دایکم نه بینم.
هیینده بولاند بwoo جارپسی کردنوم: سه کی بردللا، سهی پی سووتا، مهیونی لوتنی مرادی،
خله شیت... هرهچی به زاریدا دههات دهیگوت و ههرچی ناوی جر و جانه و درانی دنیاییه
لییده نام. با بهش خه ریکی داس تیژکردنی بwoo به برد هسانی، و پشیله که ش خه ریکی نینوک تیز
کردنوهی بwoo و سیسرکانیش ههروا جیره جیریان بwoo، ثاگرده که ش برد هوام چرقهی دههات و
ههـ که مه شخه لی ثاگرده که ده چرقایه وه کزده بتوه- دتیه که مان ((نسرمه)), چلهی هاوینی
ثاگری ده که نه وه - هیشتا نه چو ونه ته سهه که پری بـ نووستنی. لاولاو بـ دهه خه ویوه بنیشتی
ده جوی، و نه رمی، مشه مشه، بـ وو... خفوم نه دههات.

((...خوا به جیلیه خوی ببه خشی، که تو ته داویکی نالوژوهه-ئه مانه نازان بذهی چیه...)) نه مدهزانی بو ناچمهوه سه ره پیشه کیهه! - ناخرا پیشه کی هه مان ره و داستن ببو که دهیرو میشکی مندا راویچگهه ببو- باسه که باسی کاک سه عییدی ببو.

((...ده داوینکی ثالُّوز که و تُووه ...) پیله چوو له پیشه کییه تیپه ربییا!
با به گوتی: ((تُو له کیتی بیست؟ ... یانی هر روا به عالمه می ناشکر!!))
((ههی... تو ش! هرماده ناویان له ده ھولی لوتی مرادیدا دی به دی و شار به شار لیبدری و
بروا... تو دلیتی، له گوتی، گالدا نوستووی... همه مهو خەلک، دەزانن!!)))

لهلای مه به چاوهشان دهلین لوتی. کاتی که لوتی دهگهیشتنه نیو گوندی یه کسهر بو
دهرکی مالی تاغای دهچوون و دهستیانده کرد به دههول کوتانی و به ههزار بهیت و بالوره و ناو
و بمنهناوان پییان ههلهگوت و ههر بهدهم گوتنتیوه، داوای سهر سهلامه تیبه و بهردهامیبه
تاغایان دهخواست و شاباشیان دهوبیست. نهگهر شاباشی نهداپایه، یا شاباشیکی وای نهداپایه
((ناوی دهچووه ده دههولیبیه و ده)) - دی به دی دهرویشت، و باسی خراپای وییان دهکرد، یا به
ساره و سریبه و هیان ناو دینما:

و هک شهودی وايه جوانووه ماینیتکی زور رهسهنه بینی و له ئەسپى عارباشه چاک كەي(!) به لام كاك سەعید بەراستى لاوينكى ليۋەشاوه و جوان و ليھاتوو بۇو- بالا بەرز و كەلەگەت، تۆكمە، دەمچاۋىنلىكى بەتاۋى سوتا و چەناغە بارىك، و دەملىروت بە ياسا و پىسا، و سېنلىكى كوردى-ماشاللا- بە قىسى دايىك- بە براى بىي دەليي دارى عەرۇھەر- له كاتىتكا كە له هيچ يەكتىك لە چياكانى شارو ئاودانىيەكانى مەدا دار عەرۇھەر نەبۇو، و ئىيمە هەر رەنگىشىمان نەدىسۇو.

نه مزانی چیمکرد چون جو ولامه وه یا چون و ج بود ره نگه هر نه شجو لا به وه و ته نیا کاریگه رهیبه تبیر امانه کم برووبی - که له پر وه ماری پیوه این، یا ته قهی گولله یه کیان بیستی، لیک جودا بروونه وه سره دتا قیت دانیشت، نه وجا هر به هه مان دستور بدیوه هه ستانه سه رپی. ره عنا خامن هیچ رانه وستا، لایه کی سفر پوشہ کهی هینایه خواری و به دامینی (دار هه مرمی) یه کاندا. بدره و لای دنیه کهی خزیانه وه دایقه لاشت. کاک سه عیدیش وه ک زنه کیویه که بونی ناده میزادی کردبی سره دتا سه ریکی به راست و چه پی خزیاندا باداو بونیکی به هه او وه کرد و نه وجا زر ساده و ساکارانه پرسی: ((نه وه دهمیکه لیره؟... خهوم لیکه و تبوبو، چاک بود هه لستاند)) و باویشکیکیدا. ((نه وه خدریکی چی؟)) تو کوری کاکه خانه نیت؟)) گوتم: ((با-خدریکی، ماسیسانم...)))

دەستى بۇ بەرىشىتىننەكىيەوە بىردى و قوتۇرۇھ جىگەرەكەي دەرىتىنا. (ئاد، بەلام دەلىيى هېچت نەگىرۇۋە!.. ئىرەجىي ماسىييان نىيە- نىيەر ((گۆمە)), خەتكەنلاكە... لە چاوانت راپايدارە تۆش نۇ و سىتىپ...!.. كەن، سەتى، گوتۇرىسى، لىتە ماسىيغان بىگى؟))

گوتم: ((تیزه مالی دیتیه که خزمانه)) - به ترس و لهر زیکه و له زیره وه سهیرینکم کردی...
و دک بلیزی چاوی عهردی نه ددیت. ((هه بخون هاتووم...))
(که واته قولابه که تاوده و برقوه مالی... نه گهر لیشیان پرسیت بلی کاک سه عید
نه یهیشت...)) هه ستایبورمه سه ر پیشان... یهک دوو هنگاو که رویشتم - بانگی کردمه وه:
(را و دسته بزانم) - را و دستام. ((نه گهر که سیک پرسی دلهی چی؟))

سیگاره کهی پیچایه و، زمانیکی به لیواری په پرسیگاره کهیدا هینا و قامکنکی لئے خشاند... دیاریوو بیری له شتیکی ده کردده: ههروا له سیگاره کوهه رامابوو. کاتنی سیگاره کهی به دوو قامکان جوان ساف و لووسکرد که میک توونتی دیکه شی و هسمه رکرده و به سه ری قامکنکی لیبوه سیگاره که به سه ری کدا نوشتندده، و ددستی برد دارسیگاره

پیاوی ناغام پیده‌لین، دهنا ئەگەر وانەلى تفەنگە ناتەقى و فىشە كى بەرى ناكا. خۇ ئەگەر بلى لە گەل سۆفى ئەحمدە و لە گەل سۆفى رسول و دەرىيىش مەجىيدىدا يەكىن، لۈولەتى تفەنگە كەى هەلەزىرى؟ سەگلىش ھەروان... تا يەكىيان لە دواوه نېبى و حەلەلەيان لىينە كا پەلامار نادەنە كورگى. ھەر بىزىيەشە كە كاتىك گورگ لەمەرى دەدا لە پىشدا شوان بەخۇ و بە گۆچانوھە هىيرىش دەبا. لەو بىنە و بەرىيەيدا بەردەۋام گۆچانى لە عەردى دەدا و تىييانوھە دەقولىيىن و سەگەنە كان ھاندەدا. دەنا ھەر ھەمان سەربازى ئەو حوكومەتە زۆردار، و ملھۇرانە، چىن و كىن؟ و چ مانا يىيە كيان ھەيە؟ ئەو سەربازە كورپى ھەمان سۆفى ئەحمدە، مندالى ھەمان دەرىيىش مەجىدە و بەو مانا يىيە كە كورپى تۆز، كورپى من... من و تۆ-ھەردوكمان- بکۈزى، تا ناغاييان خۆش بىشىن و خۆش راپۇرىن... و ئەوجا وايان لىبىكەن و وايان دروستكەن و ئەوتۇيان تىبىكەيەن-بەتايىھەتى ئەگەر لادىتىيى بن- يَا كورپە شارىيەكى تىياماوى بىنەرەتەن- كە ئىيمە و مانا لەشارىدا موقت دە لەھەرپىن و كىلکى بادەدىن، مالىي وان (ناغاييان) دەھۆخىن، تا بتوانن لەمەيان بەرددەن و بلىن: ((بۇھەستە!...)- ها ج بۇوه؟- حوكومەت حوكومەتى سەربازىيە! (كىريكتار) قاوقىيەيان بەرپاكردوھە، و خۇوي ناغايى زىراوە، بە قىسى بابه سەمى عەلى، ئىلا ماشىللا لە قودرەتى خوداى. ھەر لە چاخى بەردىنەوە تا ئىستا نەخش و دەستكارەكانى كۆپاپىكىيان بەسەردا نەھاتۇرە و ھەرۋەك خۆى! سەرددەمى وى دەيانھىندا لە قەراغ كۆمە ئاپىكى داوهستايان دادەنا تا بەرددەۋام بەردا بەۋىتە كۆمىي و نەھىئىلى بۇتەكان قاپە و قورپان بىت و پرخە پرخ و پف و پوفى ناغايى تىيىدەن. ئىستا تەننیا ئامىتى كارەكان گۆراوە- ئىستا گوللىيە بەننۇ خەلکى وەرەتكەن، تا قاوقىيەيان نەيە... ((بۇھەستە!... ناسنامەت... پىسۇولەتىيەدان... لە كۆپە دېيى؟ ئەوجا جىڭىرىيەكى پىنگەن و توپاڭىرى، و زۆرىشى كەھىف بەھىدى دى كە رايىگەرتوو و خىرا خىراش چەسپان لە جىڭەرەكەي داتەوە، كوايە دەتوانى راتىگىرى و چەندىشى حەزلىيى بەتھىلىتىوھە. بن ھەنگلى تارەقەيان دەرداوە و گەمپە خۇيى بەستووھە، نانى خواردووھە، زىگى ھەستاوه و باي كەردووھە- لمپىنى نىشتىمان و ئەوانەي دىارداھ و نۇيىتەرى نىشتىمان و ئەو تفەنگەيان داوهتە دەستى، و لە تەلارەكانىاندا رادەبۇرىن- لەبەر ئەوانەيە كە تۆزيان راڭرتۇوه و ھىيەشتوۋانىيەوە-

نېپەپىرى دوو سى وىشە وىشى ھەسان و داسەكەي كەوتە نېۋانى. سەرم لەبن جاجىمە كەيدە دەرىيىنا بە تەك دىوارىيەوە بۇون، بەرامبەر پەنجەرە. شەویش ھەرۋا بە چاۋى لاكىشىيە كىتروكۆپىرى پەنجەرەكەوە سەپىرى دىيۇ ژۇورىيى دەكەد.

(ها؟- لە كىت بىست؟) وىش، وىش!

((ھەر بەرقىرار بى ئاغا فەرەج بەگ... خۇ عەبدۇللاخان نىيە كە ھەر ئاۋىشى لى چاۋىووين و نېيداينى!)) و ئىدى لەو بابەتەنە. بەبىرم دى جارىيەكىان ھاتتنە دىيەكەى مە، ئاغا شاباشىكى وای نەدانى؟، لە جىاتىيان، يەكى لە مىوانە كانى ئاغايى كە لە ئاغا پۇوتەي سەرددەمى رەزاشىدا شەرۋاڭ و بلۇزى نىزامى لەبەر دەكەد و لەبەرچاۋى لادىتىيە كان خۆى و راھەندا كە پىاوى دەولەتتىيە، لەگەل لۆتىيە كەوتە قىسان بە فارسى، تا بىتىسىننى و نەھىيلى ئاۋى ئاغايى لە دەھۆللى باۋىتىن.

دايىكم لە درېتىيە قىسە كانىدا گۆتى: ((دىيارە دەھىيە ئاوا تۆلەتى خۆى بىكاتەوە- كچەي و دەدۇر خۆى دات و لىيدا بچتە عېراقى. لە داوىيکى ئالۇز كەوتۇرۇ... ئەوانە سېپۈوون بەلام نەمرەدون، ھەر ھىننە كەرمەسیيان كەيىھە پىشى زىنندۇر دېبىنەوە و كەزارەت دەردەكىيەشىنەوە.)) سەرەتاي حوكومەتى رەزا شاي بۇو، و خان و بەگلەر ھىشتا سې نەببۈون. بابه بە دەنگ و ئاوازىكى پەرتەوە گۆتى: ((بىللى... باشە... وىش، وىش)) ئەوھەر رەپەنە كەننە كەن و كەله بەرلنە سەرۋەدەر دەننەن... وىش وىش... بەدەختىيە يەكىياندا، ئىدى ھەموو لە كون و كەله بەرلنە سەرۋەدەر دەننەن... وىش وىش... كەچى ھەر ھىننە بە فلاانە بە گەت گوت سەگ، ئىدى ھەزار گورگ و بىچۈرۈھە گورگت لى راستەبىنەوە و دەدانت لى دەچىپەوە دەدەن... وىش، وىش... كەرماغىيان خەساندۇن...)))

پاپىتىدەكەد، من ئەمانەم ھەممۇ دوايى بە چاۋى خۆم دىت. دەردى گەورە ئەۋەبۇو و ھەر ئەۋەشە- ئەو بى توانا بۇونە، ئەو خەسانە... ئەوهى كە نەتوانى لىيۆھەلەننەيەوە و دەركەى لە سەر خۆت داخى و نېبىسى، و نېبىنى- ئەۋەم لە كارەسات و رۇوداوه كەى دادەشىرىنەن دەيت. ئەمە لە مەركىش كوشىنەتىر بۇو-ئەم دەرۋەزىيە، بى غېرەتتىيە، كەرمانچ ئەو شەنە دەيت. ھەممۇ بەچاۋى خۆى دەبىنى، كەچى لە راپاست و درۆيانياندا ھەر گومانىنەن ناكات. دەترسى، ناۋىيى- لەپەن دەترسى بېتىتە بشىك لەو شەتىي كە دەپى ھەر دېبىتى و ناچارە كە دەپى ھەر بېبىنى و ئەگەر وابى نېبىنى ئەۋە كارەكان ھەممۇ سەر لە بەرتىكەدەچن. كەرمانچ بۇونەورىنەكى سەپىرە. ھەر ئەو كەرمانچە لە رېكىنى خاندا، لەبەرگى كەرنىتى، تا ئەپەپىرى شىتتايەتىيە ئازايەتتىيە دەنۈنى- ھەر بۇ ئافەرین و دەستخۇشانەيە كى خۆى بە كوشت دەدا، ھەر بۇ دلخۇشى و راپواردن و سەپەر و تەماشىيەكى خان، بەدەستى بەتاللەت نامبازى و رەچى دەپى و دەگەللى تىيەكەوە دەگەللى و خۆى شەت و پەت دەك. بەلام بى و بۇخۇى، و بۇ بەرگىيە لە مافى خۆى و بەرۋەندىيەكانى، دەستى ناچىتە تفەنگى. بۇ؟ لەبەرە دەپىشدا دەپى ئەوهى قبۇللى كە نۆكەر و پىاوى ئاغايى، ئەوجا دەست بۇ تفەنگى بەرى و بىھاۋى و بلى

بوروویه مهیرونی لوتی مرادی و چاوانیش دهگیری!...) مهیرونی لوتی مرادی هر که زنی جوان، یا هر زن و کچینکی چاروکه سپی یا کراسی سور، یا شتیکی تنه کی لمبه ردا دیتبانایه نیدی نهود دستیده کرد به چاو و برو لیهه لته کاندنی، جاری واشبشو شله دهادیه و نامبازیان دبوو. ((تیستا نهود توش خمربیکی نه به زمه!) و نهوجا دههات له حموت ناشی دیکه شی لیده کرد و دههاته سه رنه وی گوایه کمس گوی به کلاوی وی ناپیوی و هر دیگوت و دیگوتمه و شاموزگاری دهکدن و نیمه ش من و بایه، ودک میشان به گونی کره شینیو بژمیرین و به سه ر و پرچی وی پیکنهنی! هینده گوت و گوتمه که بایه لمبری چووه که گوتبوو بنووم، هرواش لben لیوانه و بهدم داس تیزکرنیو پرسی: ((باشه، چت دیت?)) بیدهندگی.

دیار بولو دایکیشم به تاسهی بیستنیویه، تا بزانی چیم دیوه، تا دوایه لمسه ربنه مای نه دیتنانه نه ویش شتیکی لئی زیادکات و قسهیه کی خیری تیدا بکات، هر به بیستنانه و نه ویش له گمل خملکی ثاواییدا قسهی پی بن و بیته ناو قسانه و. من هرووا خمربیکی جیی خو خوشکردنیم با به گوتی: ((نه تگوت-له کوی؟ چیان ده کرد?...))
گوتم له کوی و گوتیشم که چیان ده کرد: ((یه کتیان ماج ده کرد...))
(کاک سه عید و ره عنا خانم...))

په عنا خانم خوشکی مه گمود خانی ثاغای دییه که هاویتی نیمه-کانی رهش- بولو، زرخوشکی بولو کچه مامی ثاغاکه مه بولو. له نیو خویاندا هر بمناوی ره عنا سارداویانه و بانگده کرد- گوایه دایکی خملکی سارداوی بولو، به لام ناوی ((سارداو)) تیان و دههینا ودک بلیئی ناوی کپویخانی بیتن، و گوناهیکی گهوری کردبی که دایکی خملکی وی بولو و دایکیشم کپوکرفتیکی هر بولو که خملکی ویندری بولو. زنیکی کورته بالا و دوچاوی لیک نزیک، لوت و لیو کورت، سپی پیست، پاوپوز کورتیله- به قسهی لای خومن ((لیو کورتی کورته بالا- و خوش پاوپوز، نهود به قسهی بایه، چونکه نه جووه و دسکردنانه ئی پیاوی گهوره و ته مهن زوره، نه ددمی من دیاره هینده وردین نه بولیمه و نه مجیزدشم نه بولو، ثاوایان بزانم، هرچه نده میشکم تازه فهريک و لاویو، نه شتانه شی ودک شرکیکی خوی، هرووا له خووه تو مار ده کردن- بولو سه رد می پیریه. پاوانه کی زنگیانه پینج فهیزدیی له بی بوو... دوای چهند روزی کان که له جویه په ریه و دیتم- هم پاوانه که شی و هم پاوپوزیشی بولو شاردنوهی بالا کورته که شی کلاویکی دوو چینی لمسه نابوو و چهند جاریکانی سه رپوش له دهوران دهور ثالاند بزوه و ریشووی پوله که داری پیوه هوند بزوه. دایکم

((قسهی مالی ره سوی بولو. ودک دهیانگوت کارله کار ترازاوه) و نهوجا سه ریکیان بادا (های، نهود تو له کویی... دلیی ناگات له هیچ نییه! واپیکه و نوساون مه گمر ناگریان له بن کلکی بمرده دهنا قهت لیک نابنه و... مهلا سه عدو لالاش...))

((یانی چون؟ کاری کچه لکار ترازاوه، یا هر دهیانه وی پینکه و هله لین؟))

((هله لین؟ بولو کوی هله لین؟ کرماغنی بیچاره و دههتان کویی ههیه- بولو کرماغنی بی دههتان ئاسمانی هممو جییه کی یهک ره نگه. نهوانه ودک تو رو تپر دیزی ب هله ملوو جییه کیدا پهرت و بلاو بونه تمه و هن. له عیراقی هن، بچنه ولاتی موکریانی هن، بچنه ههوشاری هر همن- بچنه کوی؟ بولو هر جییه کی بچن به دوايانه و دهیانکوژن. له شکر و له شکر کیشیه پیارت له بیر چووه؟ هینده نه مابو له ناوا رو سانرا له شکری بیتن...)))

من بیم ندههاته و، به لام ودک دهیانگوت کوره کرماغنیک زنه ئاغایه کی له دهه رهی ههوشاری هه لگرتیو و هه لاتبور و هه رچی تیره و تایفه نه و ئاغایه و ئاغایه کانی دیکه شه و ده دهیان که وتوون و سه ره نجام لمسه سنوری گرتو ویان و ئاوریان تیبه رداون- تا به کرماغن بلین که کرمانچ کرمانچ و هممو شتیک سنور و په رزین و لم په ری خوی ههیه و نه و په رزین و سنور و لم په رانه ش شتیکی نه زه لی و نه بدین و ناکری بشکریش، هه تا خود اندیش هر پینچ نه نگوستی دهستانی ودک یهک دروست نه کردووه... خملکی نهواش زریان بهیت و بالوره و شیعری جوان به سه ره نه کوره لاوه و نه ورنه بیدا هوند نه و پیمان هه لگون...))

((ودهک دهشیانگوت (پور حلیمیان) له نیوانیدا بولو، قهره و شه که ماله برای ره عنا خانمی... نه و زنه که جاروباره دیت تری ب شتی دی ده گزیرتیمه و... نه و بولو که نه دووهی پیک کیاند ووه. دهشیانگوت برازنه که شی دهستی له و کارهیدا ههیه- دهیه وی کچه به دنواکات و ئابرپوی بھری...)))

با به گوتی: ((نم... ناوا!)) ویش، ویش، خو هینان و بردن له گمل ئاوازی به ده سانی... جاجمه کهم لمسه چهناگم لادا و گوتم: ((پور حلیم له وی نه بولو...))

دایکم گوتی: ((بیسمیلا! نه و ره عنا خانمی نالین؟- من له پشت تو تو تکه کاغمه دیت- پور حلیمیان له گملدا نه بولو...))

با به گوتی: ((بیپرده بنوو... نیمه باسی شتیکی دی ده کهین...))
به لام دایکم نه هاته ره دایه، ئیستا که سه ره په تیکی و دگیر که وتووه نیدی شه مریش دهستی پی لئی بمنادا. ((تو چنده کرد له وی؟ هر بزیه پیت دلیم سهی پی سووتاوه... نه و تا ئیستا

کا. ژنی ناموزای خوی بwoo، کاکه فهره یدوون. و دک شمو دهیگوت دایه شیرین-بانگی ده کرد دایه گهوره- پیرو په کمهو ته بwoo، و ههر نهودنده ددزیا، له دهشتی شاره زوروی...
(دهشتی شاره زورو؟!))
(بهلی...))

شوه و لامی پرسیاری من بwoo، که بی نیختبار چوبوومه نیو قسه کانیانه و رووناک خام
به خهیالی نهودی که له تهواوی شمو ماوهیدا هر گویم پراکتوروه سوره هلهگهرا، جوانتر بwoo-
و من تهريق بومه و، ژنه کشم دیاریو پهست ببwoo، به تایه تی لهو رهفتار و خان باجی بازیه
من، که گوی بیو قسی زنان همه دخلم و شهربیش ناکم... دانیشتنه که چی وای نه مابوو چوّل
بی و له مهو دوو سی کمسی دیکه زیاتر لی نه مابوو...
(بی کوی؟ همرووا زوو تدشیف دهنه وه؟ خوئیو بیگانه نین... هر نه بی تو زه میوه یه کی

هم بخون میوه یان هینا و دانا... تو خودا-شرمرمی مه کهن- تو گیانی مندالله کان!...))
ژنه کم همروه راهاتووه لهو جوّره کات و شویناندا له جیاتی من کیشه و تاریشه کانی
دیزه به درخونه کرد و همرووا بی نه یشتنی گلهیان قاشه پرته قایلکی خوارد، کووزیکیشی دا
به من... و ههستا... زوری بهلین و سوّزی بی جی دان، که نیسته شوه- به ناشوکری نه بی-
شهو خوالی خوشبوووosh که نه ماوه همرووا به تهییان لیناگههی و هه موو هه فتهی جاریکیان سه
لیده دا... و زور شتی دیکه لهو باهه تانه، نیوو دهی بفرمومونه لای نیمه، مالی خوتانه،
کچه کان بیتن و له گمل خوتاندا بفرمومون، رووناک خانیش همروه تر- من له جیی پوریانم- یانی
بی خوی سره جانیش له جیی مامیانه- یانی من، (بیو پشتیوانییه شه و که سایه تییه ش کچه که
رولاله که ماجکرد)، نه گر ریشیک یا تیکیاره دیه کیش هه بwoo- خودا نه خواسته- شهرمی
نه کهن، دهنا به کیانی شهو مندالله لییان زیز دهی و گلهیان ده کات- خوئیمه غهربیه نین...
نیدی به کورتییه که هه مووی هر فرمومو به رابه و سوپاس و پیزانین و سه رغخانیش
نم که دهیزانی ماندون، و خانیش دهی بجه سیته وه... مالتاواییان کرد...

-۳-

شهو شهود خهوم هر لینه کوت- شهود کانی دواتریش همروه تر. میشکم به سه ختی خمیریکی
پینه و په ره و دسمه ریه کخسته و دی کیشنه و تاریشه دوره کان بwoo. هندیکیان بخوّم ناگام
لیبوون و شایه دیان بووم، هندیکیشیانم له باوکم و هندیکی دیکه شیانم له هاوشاریانه وه

به بابه ده گوت: ((غه می مه خو، چهند له سه رهیمه دوو هیندهش له بنه وه، وای تیمه گه!)) و
من نه مده زانی که بی بابه غه می نه خوا! خو خوشکی ناغای مه نه بwoo تا بلین ناشیرنه و پیاو
غه میی لی هه لگری. شهوجا کوا دوو نهودنده که بی بن زدیمه؟ که من شهه روزیه و دک ناشقه و
ماشقه دیت، چاوم لیبwoo ماشقه که، به نه نگوسته گهوره پیی، بنه پیی ناشقه که قديلکه
دهدا، هر راست و دک بابه که جارویار دایی قديلکه دهدا و دایش به دزیمه وه پییده که نی تا
نیمه مه مندالله کان هه لتهستین و دهناگا نه یهینه وه. من هیچم دهین عمدیدا نه دیت.
نه نیا بونکردنی پاوانه و قديلکه دان بwoo و ((لینگه فرتی)). ((نه، نهودش بwoo له شولار هم
دهلیی دیزه بی ده سکه... نه به ژنیک، نه بالایک، نه لیویک، نه ده میک، نه چاویک، نه
برؤیه ک... تیترواسک خان! حهیف که چی سه عید! ماشللا به برام بیت- و دک داری
عمر عهده!)، نهوجا بابه به کالنه پیکردنه و دی قسه کانی دایکمه و دهیگوت: ((نا، نیوهی زنان
نیه دیمه ده بن... سالاریکه- نه شهه دوو!))

((تم- بهو بسته قهد و بالایه وه! نه مردین و مانای سالاریه شان زانی!))
بابه دوا به دوای قسه کانی خوی هاته وه: ((نه شه دو بیللا... هم پاک و ته میزیمه که سه
دانه کچه کرماغی دیتی که یه که قاپه هر زنیان له سرمهه را پیندا که هه موو ده قلیشتی پاژنه
پییانیاندا وندبی و هه موو له شیشیان ده لیی ته ختی ژووی ناغه لییه که مرهی سه د ساله
گرتووه له بدر چلکنیان... پیاو و نینهی خوی ده رومه تاندا ده بینی، ده ماره شینه کانی
گرد دنیی هه موو له بن پیستیرا دیارن به قسه نیوهی زنان میوژه ره شکه بخوا له گهروتی
دیاره.)) دایکم ثاوری ده گرت و همرووا فیشكه فیشكی بwoo له رقان: ((تو بدلای خوته وه سوّفی
و تؤیه کاریت و نه زدیه حه رام ناکه، نه شتانته چوّن دیون!؟))

((ژنه که، خو سه د سال نییه تؤیه کردووه!) همرووا یه ک دوو سال بwoo تؤیه کردوو و
که مهندی پیرو پیاو چاکانی له ملی خوی کردوو ((با تازه تؤیه کار (نوتؤیه) ش بم...
تؤیه کاریش هم رهندی خودایه... و به قسه بابه سه علیش خوی هه موو نه زدیک هم
حه رام نییه... خه لکی سهیری دهستکاری خوا ده کا... بوهش کافر نایی... هااا!))

دانیشتنه که چوّل بwoo، فسکه فسکی ژنه کم و رووناک خانه به ریبوو و له بیرو و میشکی
مندا- که لهو چهند ساتانه دا شه و هه موو پییه چوو بwoo- له فسکه فسکی ناماده بواندا
ده گههرا. تا شه و جییهی که بقم ساغ بwoo زانیم که دوو کچ و کوریکی ههیه، له گمل سی براؤ و
دوو خوشکان. کچه کان ده چوونه قوتا بخانه راهنه مایی، کوره که هیشتا مندال بwoo... بی
خویشی دیله مه بwoo، و وازی له خویندنی هینابوو- مندالله به ری نه یهیشتبوو خویندنی تهواو

((بهلی)، تا نه و گورستانم له گهل و هر... ماندروت ناکات؟ قورس نییه؟ نه گهر ماندرو دهی یا نایتوانی بیدوه به خوم...)) ماندوو، قورس! منیش و دک همر مندالیکی دیکمی که دهکه ویته بهرچاو و لوتی گهواران و کاریکی راده سپیرنی، نه گهريک مهن با یه هستی قورسایی و ماندوو بوونیم نهد کرد.

گهیشتینه خوار گورستانی ٹاوایی، که رییه کهی به ته نیشتیدا تیده په پری. که گهیشتینه نشیوی کج و ژنیکمان له پیشه خومانه و دیت. نه که ((نانه بده)) یه کی به پشتیوه بورو که نه ویش هه روک من نانی بتو میزده کهی بردبووه دهشتی و دههاتمه و. نزیکبون، خامن بانگی کرد: ((گولناز... گولناز!)) نه که ناورپایه و... راوه ستا تا ئیمه گهیشتینی ((نه و سه بهتهی لمو کاکه چکولهی و درگره...)) سه بهته که هیشتا بده دست منه و بورو. دهستی دریشکرد دوو سی هرمیتی دریتیان-دوو دانه دا به من ((نه و بوت... له پریه بیانخو...)) دانه یه کیشی دایه کیژله که... ((تیستا نازدار تای نایه تی...)) نه که گوتی: ((نا، خامن-سویاس بخواه نیستا بھریداوه- تای نایه تی...)) سه بهته که لی و درگرم: ((بردمه لای ماموستا بتوی له تای بپی...)) لهدوده میه و تای نه هاتۆته وی- به لام همر دنووزیته وو سه ری همر له عهردیه- به ناشوکری نالیم نه و سان همم و سالی هفروا بورو، یئستا چاکتره...)) مندالله که کز و زهرد و لا ابزوو، چهند میشیکی به سه ره چاوانه و پی خنه بیوون. دیاربورو همر له مالیوی له گهل هاتبون و پیاسه خویان کردبورو و ده جونه وه مالی.

جاری سیمه مم ره عنا خامن له ((بهرد ببوبک)) دیت. دهیانگوت بهرد ببوبک، و دختی خوی بوروک بورو، خفریکی چونه خانه بخت بورو- نه و بهردهش، هرسوار بورو. کۆمەلیک پیاده و سواری کوله بنه تریشی له گهله بورو، که نه وانیش همر بونه ته بهرد. بوروک له هه مووان بلندر و نه سپه که شی له نه سپی هه مووان که ته تر بورو. همر کاتی که به ته کیا راده بوردین دایکم سه ره رپو و چاو و برق و هه موور چرج و لوجه کانی ده موجاوی پیشانددا. من هیچم لیوه نه ده دیت، به لام نه وی که دهیگوت ((نه است)) م ده کرد- و راست و رهوان زور به چاکیم ده دیت. دهیگوت چوته ماله به ختنی خوی که ثاغای دییه کهی مه، که شیت و شهیدا و ناشقی بورو و دوژمنایه تیبیه زاوای کردووه و سواری نارد وون بیغرنین و بوروکه ش که ماره بپی نه و لاؤه دیی نه و بیره ری بورو له ده رگای خودای پاراوه ته و داوه یارمه تیبیه لیکردووه و هانای و ده برناوه و خوداوه ندی په روده دگاریش بتو نه ویه لهو نابرو و چوونه رزگارکات و ده ستریزی نه کریته سه ر داوین پاکیه و لوتوی ثاغای مه بسووتی نه و نه وانه له گهله لیشیدا بون و له گهل سواره کانی ثاغایدا هه موو کردن به ره. ((سەریکه، نه وانه هه موو سواره کانی ثاغای مه بون-)) بھرده

بیستیوون، نه مانه ی بیستیومن نه گهر چووبانایه نه قله و له گهل قهواره داستانه که بیدا نه ده هاتنه و نیستاش دوای نه و هه موو سالانه و نه و هه موو پووداوه و بھسەرها تانه، نه وی داده شیرینی ده بینمه وه!

دوای نه و چاپنکه وتنه ریکه وته، له گهل نه و هه موو ھوشداریانه دایکیشدا، دیسانه وه دووجاری دیکه شم ره عنا خامن دیته و- یانی، ویستم بیبینمه وه، چو بیوم تا بیبینمه وه- ییلدی نه ماره بیان ریکه وتنه بیوو، چهند رزگریک بیو له خفتام و دوورا و دوور هه ستم راگرتبوو، نیستا نییدی گوئیلپاران ده بمه ده روبه ری لای ((گۆمه سپی)) یه و خوار ((بیشه)) ی بتو له پری، که جیبیه کی چره و هیتندی دار و دره خت و توتو ترک لییه زه جهت تاوی لیددا.

بھرده بھری نیوپریه بیوو. نان و دوم بخ بابهی بردبووه دهشتی، لیمدا بیو به دامیتی دار هه رمیاندا ده هاتنه وه که جووتیک سه رپوش بھسەر دیت. زور به پاریزده، گوایه نیشیکم هه بیه، پیم هه لیتنا، هم له ده مه شدا زور به پاریزده به تیله چا خەریکی سیرکردن و دیتني نه هی سه رپوش بھسەر بیوم- تا نه لیزه بیو که پاوانه که ره عنا خامنیم دیت: له جویی بیا بازدا- زور نه مابوو بکھوی. و دک بھوی یارمه تی بددم رامکردى... نه که وتن. زور قیت و سینه کۆزتیانه ده رپی. سلاوم کرد، چمکی سه رپوش که نه هینایه خواری. نه شد بیو دایکیشی، من هیشتا شیوه نه بیوم کرج و کال بیوم و زور تینه ده گهیشم و چاکه و خراپیم نه دزاني. زور به گەرمی و دلامی سه لامه که دامه و. چهند هنگا ویکان رپی، منیش چهند بستیکانی لی نزیک که ومه و- ((خەلکی کانی سپیت؟)) دییه که مه کانی سپی بیو. ((بهلی)) ((کوری کیتی؟))، ((کاکه خانه)) و نه وجاء، سه رئیسیه بنه ماله- ژماره برا و خوشکان... نه وجاء ((دەلیی بە دواش شتیکیدا ده گەرپی؟)) بە درووه کوتم: ((بە دواش گوئیلکه که ماندا ده گەرپی...)) و بە نیگەرانییه و پووم و دەرکیپا، ((دە ترسم شتیکی لیبی...))، ((نا، لهو ده مانه هی رزگریدا هیچ نابی- هم له ده روره بانه...)) سه بهته کی بچکولهی بە ده دسته و بیو. پېپوو له هەرمى و دەستە سپریکی سپیشی بھسەردا دابوون. ((قۇندرە)) ی لەپی بیو، بە نارەحە تیوه و ریی دە کرد... بە پیچەوانمی منه و که ناسووده بیوم چونکه پیخوات بیوم. بۇنى میخەک و بنه و شەھی لیدههات... نیستا نییدی ((شان بە شان)) وو ده رپیشتن. دایکم راستی دە کرد، کورتە بنه بیو، بە لام بایشم هم راستی دە کرد زور جوان بیوم. دە موجاوی، دەستە کانی، سپی سپی بیو، دک شیریکی که له دووره شین بتوینی... زەردە خەنە کەشی هم جوان بیوم. گوتم داخوا دە توام تا بەر دیی سه بهته که بیز هە لگرم. يە کسەر و بە زەردە خەنە کەه و سه بهته که دایه دەستم،

تیستاش ههر دلی شهrez و ناسمان سه رلیکدا، دهیهینم- دهیهینم و ههر دهیهینم... جاری بابازین، به لکه له بهندیخانه‌ی بربوو... و چ پیویستیه کی بهو کاره‌ی نهبوو... تیستا ناره‌حدت مهبه، ته گبیریکت ههر بُ ده‌کم... شهکر له پیستی سیقه‌توردم بُ کردبی شتیکت ههر بُ ده‌کم... شهوي په‌رد هه‌روا توزیک وریابی کار تمواده... بُ خوشم له‌ویم، ناگادرام... پیاوان لهو جوره کاتانه‌دا هیپن- زوریان ناگا له شتان نیمه... هه‌روا که‌میک وریابی بهسه...)) کجه هه‌روا ده‌کریا، به‌لام دیاربوو هیندشی باک نیمه... نیدي قسه کان زوریان نه‌برد-نه‌وان منیان نه‌دیتبوو، منیش له خه‌رندی کمناری به‌رد بوبوکیوه دامقه‌لاشته لای گومه سپیمه. هه‌ندیکم به چوارده‌وراندا رووانی، نه‌وجا چوومه لای بابه- کاتی گیره بوبو. بابه گایه‌کانی له گیره‌ی به‌ردابون و لبین دره‌ختیکی پهنا جوختنی، راکشابوو. له ترپه‌ی پیم و ناگا هاته‌وه، گوتی کایه‌کان خرکه‌وه-گایه‌کانم خرکردن‌وه، هه‌مووی (کله‌مه) کردن و به‌گای بنه‌یه‌وه به‌ستنه‌وه و نه‌قیزه‌ی دایه‌ده‌ستم. تا به‌رد به‌ری نیواریمان گیره لیخورپی. نیواری خورثای‌یش دیزه‌ی دَو و بادیمه‌ی دَمَان تاودانی و کایه‌کانان به‌رد و دیبی هینانه‌وه. ((به مه‌زایه دراویتیه که‌مان گوت چاویکیان ده‌جوختنیوه بیت، تا بابه دیتموه- تیستا تیدی خمرمان و جوختنی هه‌روا به‌جئی نه‌ده‌هیشت. بابه ودک جاران چوبوبوه مزگه‌وتی- نییزی نیوارانی ههر له مزگه‌وتی ده‌کرد. نازانم که‌نگی هاته‌وه، ودک بلیتی زدر کرژ بوبو- ماندوو بوبو، له به‌یانیمه‌وه تا نیواری گیره لیخورپیوو و نه‌ویش له‌بهر قرچه‌ی سوره هه‌تاوی، بدالم له روحساریپا دیاربوو گرثیمه‌که‌ی هر ته‌نیا نئی ماندوو بوبونی نیمه- توپره و توپنیشی تیکه‌ل بوبو.

دایکم گوتی: ((چیمه، دلیتی ته‌واو نیت؟))

((ماندوو...)) و نه‌وجا ((ناه... پیاول له کار و ژیانی خوی بیزار ده‌کن-قسه‌ی وا ده‌کن که پیاول ده‌ست و دلی له شیشی سارد ده‌بیته‌وه...))

((چوناو چون... کی؟ له مالی ژاغای بوبو؟))

((نا، له مزگه‌وتی بوبوم- لای بابه سه‌یی...))

((چی ده‌گوت؟))

((هیچ، هر نه‌وو قسانه‌ی جاران...))

بابه سه‌یی به‌جوریکی وای قسه ده‌کردن که هه‌روا سه‌عاتیکی دی، یا نه‌وپه‌ری تا سبه‌ینی یا دوو سبه‌ی دنیا خراپ ده‌بی و قیامه‌ت راده‌بی- له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا که قسه‌شی ده‌کردن ناگا و هوشیشی له ده‌روبه‌ری بوبو، ده‌نیو بربیاندا یهک به‌خوی هاواری ده‌کرد: ((نافرده‌ت)) مه‌هیله نه‌و گویلکه بچیته ده درمالی و دیسانه‌وه ههر له هه‌مان ناوازی پیشوووه که به‌لئی هه‌موو

بچکوله کانی پیشان ددها... نه‌وانه‌ش نه‌وه‌ی له‌گه‌ل بوبوکیدا بوبون- به‌رد زلت‌هکان. ((سه‌یرکه! به قودره‌تی خودای نه‌وانه‌ی گه‌ل بوبوکی گه‌وره‌ترن، سواره‌کانی ژاغای بوبونه نه‌وه تاشه به‌ردانه... ماشه‌للا له قودره‌تی خودای!!)) لمراستیدا به‌رد بوبوک شتیک بوبو ودک کله‌شی مووشه‌کی- به‌زاراوه‌ی نه‌وره- په‌ر په‌رده‌ی به ته‌نیشتنه‌وه، و ده‌روبه‌ریشی به تاشه‌به‌ردی ورد و درشت تمزاو، و پیش‌هودشی- تا ددم چوچمی- توپره‌پ و دار و دهون و بی و چه‌گه‌ن سه‌ریان تیکنابوو- و تاکه دارگوچیزکیش که باریکه جوچیه‌کی کویستانی به خوره‌خوره‌وه به بندنا ده‌رؤیی- ودک هه‌موو شته بچکوله سروشته‌یه پر هه‌راوزه‌نakan. که‌ش و هه‌وای بن داره‌که‌ش پری شی و هازه و خوره‌ی ثاوی و ویزه‌ویزی زه‌نگه سووران بوبو. دایکم ده‌یگوت چونکه بوبو ناکامیش بوبو، خوداوه‌ند به‌زه‌بی پییدا هاتوتنه‌وه و نه‌وه دارگوییز و ناوه‌ی لیره بُرده‌خساندوروه تا دلته‌نگ نه‌بیت، و ده‌روبه‌ریشی چوچل نه‌بیت. ده‌یگوت تیستاش کاتی عاده‌تی مانگانه‌ی ناوه‌که خویناوی ده‌بیت- ((چاوت لیبیه!...)) و دلیتی راسته‌کا- باریکه ده‌ماری سوور به لیواری جوچیه‌که‌وه دیاربوو، و تلپی سووراییه‌ش ده‌بن ناوه‌ی جوچیه‌که‌یدا بمسه‌ر به‌رد هکانه‌وه ده‌دیتزا. کیش و کالی خوازه‌راو و تازه‌پیچه‌گه‌سیوو ده‌هاتن و داوایان لیده‌کرد و لیده‌پاره‌نه‌وه- نزايان بُر بکات له قه‌رده‌بووی به‌خت ره‌شیه خوی نه‌وان به چاره و بهختی چاک بکات، جاری وابوو که به‌ویدا په‌تده‌بووی- که خحلکی که‌مت به‌ویدا ده‌چوون، چونکه لاتریک بوبو، له وه‌ختی گیا دروونیدا نه‌باشه هه‌میشه چوچل بوبو- چمند کیش و کالینکت ده‌دیت که له بن دارگوچیزه‌که‌ی داده‌نیشت بُر نیازگرته‌وه و حمسانه‌وه.

نه‌وه‌رده‌ش ههر که چارزکه سپیمه‌که‌م دیته‌وه له‌جیتی خوم و شک بوبوم- دوو که‌س لبین دار گوچیزه‌که‌ی بوبون، یه‌کینکیان ره‌عنای خانم و نه‌وه‌ی دیکه‌ش پوره‌لیم بوبو. پوره‌لیم ناسیبیه‌وه ((کاره‌که‌ر)) ای مالی مه‌مود خانی بوبو (به‌ریوک) یکیشی هه‌بوو، که خوی به‌سری راده‌گه‌بی، که ده‌گیشته سه‌وه‌ته و قه‌رتاله‌ی لی به کولی داده‌دا و ماله و مالی پیده‌کرد و له‌جیاتی تریتی قه‌ند و چاوه‌گه‌نمی و درده‌گرته‌وه و ده‌یگوچیه‌وه- ههر له مالی ژاغا و قاچانچی و کوچکخاوه پاتالدارانیا تا ده‌هاته مالی ژاغای کوندی مه نه‌وه قه‌رتاله‌ی ههر به کولیوه بوبو. نه‌وجا له شووکردنی ره‌عنای خانمی و گواستنه‌ویشیدا بوبو به‌پی خه‌سوو (به‌ریوک) ای... تیما بوبو. ره‌عنای خانم ده‌گریا، زور به نه‌رمیش ده‌گریا... گریانیکی کچانه و پوره‌لیمیش دلی ده‌دایوه له زورینه‌ی قسه کانیان نه‌ده‌گه‌یشت- خوره‌خورپی جوچیه‌که‌ی نه‌یده‌هیشت- ((بُر خوشت بی پاریزیت کردووه... کوره‌ش ههر که‌رایمته کردووه... قه‌رار و بپیمه‌ی مه وانه‌بوو...))

بابه گوتی: ((دهلیزی بی کهفی، ج بووه؟))
((همروان چاره کینک له مه و پیش له (کانییه رهش) یپا هاتمه وه...)) و بهدوای قسه کهیدا
نه چوو. کانییه رهش دیی مه گمود خانی برای رهعنای خانمی بوو. و دلام کهی دلام شه
پرسیاره کهی با به نهبوو، رسته یه کی خنده بری سره به خو بوو: چو بوبه کانییه رهشی به لام شه
رسته یه بجهزتیکی واگوت و دک چونه کهی کاریکی زور نابه جی بووبی، نه گهر خو
چونه کهشی نابه جی نه بوبی شمه هاتنه وه کهی هر یه کجارت نابه جی بوو. چهند چه سپیتیکی
بهدوای یه کدا له سه بیله کهیدا. با به همروان چاوه ری بوو. پاروه کهی راگرت و دو بیاره
فرموده کهی تازه کرد وه - ((بابه، همنه بی پاروه یکی بخو... سوونه ته...)) شو جا، باشه،
شمه هاتیمه وه! دنگوباس چییه؟.
نه حمهه با پیر به دنگیکی کرده لوه گوتی: ((و هللا، دنگوباس زورن-با پیره کهه... شه ور
یه ک هات و به برچاوی همه مه وه و لوه گورهی مه لا سه عدوللای کوشت...!))
هموموان داچله کین، من راست له جی خوم قیت بعومه وه و دانیشتم و له تاریکیه دا
چاوم دده مهیه وه بپی-سدرسام و ترساوانه. با به پاروه کهی ده زاریدا و شک بوو، دایکم
پوومه تی خوی رنیمه وه، همروه کهی زنان- بی خیختیار، نه وجاه: ((سوخانه للا! دیسانه که چ بووه-
له سه رچی؟ خو مه لا سه عدوللای لوه به سه رهاتانه دا نه بوبو...!))
راسته تیدا نه بوبو، تیوهیان گلاند... شه ویش خو بخوت ده زانی پیاویکی یه کسدهه بوو...
و همه میشهش سه ری ههر له کتیب و حه دیساندا بوو... که بیگوتبایه که و تووه نییدی به
((نیپل)) انيش راست نه د بوبو...!
دایکم گوتی: ((پنهان به خوا!!! خودایه بخوت ره جی به مهی بیچاره و همثار کهی!...))
((لینگری) با قسه کهی تمواوکا... باشه، دهی؟ خو نه وانه ته لاقیان نییه تا بکه وی یا نه که وی-
من سه د جاریشم بهو گوییانه خوم، ههر له مالی نه و تاغایه هی، لهو مه گمود خانم گویی
لیبوروه که دهی گوت خو ته لاق گوییز نییه له داری بوه ری... باشه، ده تگوت!...!))
((و هللا بلیم چی)، منیش هم بیستورمه... نازانم چیان له نیوانیدا بوو، چون بووه،
نه ره جهتیه شنه ماوه تا بلی چبووه و چن ببووه و چیان له نیوانیدا بووه، خو نه و بابایه
یه ک ریخونه لی راستی له زگیدا نییه و روزی هه زار درؤیان ده کات و هه زار سوئید و ته لاقی
دره ده خوا- نیستا قسیک و سه عاتیکی دی قسیکی دی- تازه ش خو قسه هی خوی بومه
ناکا، با پیره کهه!
نیستا قسیک و سه عاتیکی دی قسیکی دی- تازه ش خو قسه هی خوی بومه
ناکا، با پیره کهه!

نیشانه کان دیارن که کاره ساتی دنیا خراپ بیونی نزیکه، و کاره ساتی گوره بمریویه و رهنگه ثهو له قسه کانی نهیته و کاره سات بگاته دهرکن ((نافرهت چت ئاماده کردووه بئر نیودر قیسی؟)) یا ((خودا بیکردبایه سبېینى چوباما یاه شازى، قەندمان نەماواه... دەبى ھەر بۆخۆشم بچم - قەردى به راپساردە نادەن...))) دەک خوا مالىت کاول کا، پیاو! ئەوه خۆى دەستە پاچە و بى نیش و کاره، دەست و دلى کەسانى دیش سارد دەكتاهو و له کاریان دەکا، کەوايە چ لەو خەرمانە بکەين و بئۇ چیمانە!
خەلکە کە يەك دوو رۆژان گىش و ويچۈون، سەرچا وادىكان مرج و مۇن، خوا كىدى ژنه كان هەبۈون. ژن سروشى تىن، له سروشى تەوه نزىكتىن- ژن ھەر لەخۇرە ھاودەست و ھاوارە گەزى سروشى تەوه سروشى مانا يە...

له سهر که پری بووین، بابه خه ریکی ناخواردنی بwoo، من پاکشاپووم، دایکم دۆکولیبوی لینابوو و بابه سهرقال بwoo. ((لاولاو)) و ((نهرمی)) خه ریکی سهر و بەرگردنی سەتلەشیر و تاقەتكىزدىنی پاتالى بعون. ((بىرى)) بwoo-مەر و بىن لە كىيى بعون. هەوا تارىك ببwoo، بەلام شەو ھېشتا راپەشكابوو، كىيەكان زۆر دىيار نەبۇون. كىيۇ و لىرەوار ھەممۇ تارىكىان دەنواند و بە پەردەيدە كى زۆر تەنكى دووكەل ناساي رەنگ مۆرى و دەنوشەبىي كە بەسەرياندا ھەلکشاپوو و تارىكىيە كە تۆختە دەكىد، دەنگى سىسرىكە و بۆقان بىلندىبوو. تروسىكە يە كى سورى سەبىلەي لە تىلەتى تامانىيە دەركەوت و بەدوای ويدا دەنگى پېيەك، ((كا)كەخان نەنۇستۇرى؟... براشنى! حەسەن...!)) بابه پارووه كە قوتدا، و گوتى: ((نە... ئە حەممە، ئە وە تۆرى؟ ئە وە چۈنە واوه ھاتۇرى... خىرە!)) ئە حەممە بايپەر بwoo كە - دەقساندا بە ھەممۇ كەسيتىكى دەگوت بايپەر كەم. گوتى: ((خىر دەبى... ئىشاللا...)) و ئىدى هيچىدى نەگوت، وەك دوو دل بى... نەھاتە

ماوهیده ک تیپه‌پری، بابه بانگیکرد: ((نه جمهد، نهوده ههر لهویی؟ و دره و دره... جهه‌واهیز
دّکولیوی لیناوه، و دره پاروییکمان ده‌گهله بخو...)))
دایکم چاوی زهق کردنوه، له بن لیوانوه گوتی: ((ههر نهوده ماوه... چ ههیه بخوا... توشه،
پیتوایه تدشتیکم...))
بابه گوتی: ((ئی خو نههاتوروه- نه گهر هاتیش با ده‌گله من بخوا...))
نه جمهد هات، بهلام چهندی بابه کردی و کراندی لیوی له دّکولیوی نهدا، گوتی خوا
بمزیادی کا ههروا ییستان ناخواردووه- خودا نهیپری ((ههروا پیاله چایه کی ده‌خومه‌وه و
ددرؤم-ماندووم...)))

دادنگو وابوو که مه‌ محمود خان بۇنى شىتىكى كردوو و تەلاقى شەش به شەش خواردۇن- چونكە ئىستا دو زىنى هەن، زىنى گەورە تىلاق دابوو- كورتىيەكە، تەلاقى خواردبوو نەگەر بىزنى پور حەليم پىيى دەۋى ناوهتەوە- يانى لە مالىٰ وان- يا چۆتە مالىٰ كويىخا رەحيمى يَا بىبىسىتەمە لەگەل رەعنایەقىسە كردوو... هەر پىنجان بىكۈزى، و پور حەليميشى دىۋە كە لە مالىٰ كويىخا رەحيمى هاتۆتە دەرى و بىستوشىتەمە كە دەگەل خوشكەكە و سەعىدى لەبەردە بۇكى بۇون... و ھېچىشيانى نەكوشتوون...))

((دىيارە تىياكەكە زىيادى كردوو... باشە؟))

دادنگوئىيەكە وا بلاوبۇو مەلا سەعدوللە بە ((كىشىدەر)) خانى... زىنە كچكەي مە محمود خانى گوتىيى، كە مەلا زۆرى لايەن دەگرى و گوايە لەو بىنەمالەيدا هەر ئەو زىنە كە نويشان بىكا و رەزۋان بىگى-لىپى راسپاردوو كە لەم ((سەعات)) دەدەن و ئەمە بىشىانەوى دەيىكەن...!)) دايىكم بە دىزىيەو سەرنجىكى هوشدارانە بەسەرتاپامدا خاشاند.

ئەندەمى دەرسەپەرى مە نەگەبۈوە ئەو قۇناغە تىيگەيشتۇرۇ و پىيگەيشتۇرۇ قودرەت و توانانىي بەددەست كەسانىيەكى غۇوارە و نەناسراوە دەستە بىت كە بىي خۇبىادان و خۇ دەرخىستن لە دەرى سوود لە لەمەل نەبۇونى ئاغايى دەبىنى كە چۆتە شارى و سوار دەپىي و دەچتەوە مالە بابى. مە محمود خان لە شارى دىتەمە و لە دووی مەلا سەعدوللە ئەنېرى و پېرى دەداتى. مەلا سەعدوللەش هەر دەلى ئىللەن و بىللەن هەركەوتۇرۇ، زۆر چاكىش كەوتۇرۇ، بۆخۇ دەزانى كە قالىكىش چاك نابىتەوە، مە محمود خان دەلى ناما قوللىت كە، نەكەوتۇرۇ، بۆخۇ دەزانى كە نەكەوتۇرۇ و دەپىي هەر ئىستاش چاكى كاتەمە، نەگەر چاكى نە كاتەمە كارەساتى بەسەر دەپىي و ئابپۇرى دەبا- دەنگەدا، حاشاى حاززىيان، زىنە كەپەر زىنېكى قايم بىي لە رووى جەمماعەت- بە نويشى نىيەرەپەرى و لەبەرچاوى هەمۇوان وا لە ئىتكەن. كۆرى مەلا سەعدوللە ئەنەن كە دەگەل بابىدا دەپىي لە دەمارى غېرەتىي دەدا و بۆ پېتىيانيه لە بابى وەلامى سەرزەنشتەكانى ئاغايى دەداتەمە. ئەمە شاهىدە كان دەيانگىزىپەيە... كوايە ئەمە مە قالىيە لەسەر كانىيە باغچەي مالىٰ ئاغايى رۇويداوە. مە محمود خان يەكسەر، دەست بۆ خەنچەرى دەبا، مەلا سەعدوللە ئەنەن دەكۈزى. لەو بىتە و بەرەيدا خزمەتكارىش دەگەنلى-ئىدى كۆمەكىيە دەكەن يَا نايىكەن، دىيار نىيە... دىيارە كىشەكە كە كويىخا رەحيمىشى تىدا هاتۆتەوە ناوى، كويىخا رەحيم زاوابى مەلا سەعدوللە ئەنەن بۇو، بە پالپىشىيە مەلا سەعدوللە ئەنەدنى سەعىد بەگى ئامۆزى دوورى مە محمود خان و مالىكى ((خۇرئاوا)) يە كە ھاوسىتى مولكەكە بۇو، داواى زۇرى و ئاۋىتى دەكەد. بە كورتىيەكە كويىخا رەحيمىش هەر كۆزرا بۇو... ئەمە پۇرداوە، بەسەرھاتىكى زۆر لەمېزبۇو رۇويدا بۇو...).

دايىكم ھەناسىمە كى ھەلکىشىا و دەك لەگەلە خۇى بلى، گوتى: ((ئەمە ئەگەر ئېمە بۇوينا يە تا نىيە كەرييکىيان ناواشتىباينايە دلىان دانەدەكەوت-ئەمە دەشبيتى ھەر ئەورۇرۇ و سېبەيە كە ھەمموو شەت دەك خۇيەتى و خانە خاسىش بەخىر و سەلامەت بە حەوت قەلەم نارايىشتەم دىتەمە و دەك نەبای دىبىي و نە باران، بەرپىشى ھەمۇوان پىتە كەنلى...))

((دوايە؟))

((دوايە هيچ... دوعاي سەرت. شىن و شەپورپىك ھەستا، رۆز بە پىتە پاوهستى، ھەر ئەمە دەمى لە ترسان كورپەيان دەرباژكەر-و سەعەتى، كورپى كويىخا رەحيمىشيان ناردە شارى ھەوالى بىداتە دەولەتى..))

((ئەوانەش ھەر دەكۈزى... ھەر ئەورۇرۇ و سېبەيە كە... لە پەنایەكىيەوە گوللەيە كيان پىتە دەنئىن و ئەمە دەستە بەو دەستەيىدى نازانى. ھەيانە ((بەرتىيل)) دەدەن و ئەمە بىشىانەوى دەيىكەن...!)) دايىكم بە دىزىيەو سەرنجىكى هوشدارانە بەسەرتاپامدا خاشاند.

ئەندەمى دەرسەپەرى مە نەگەبۈوە ئەو قۇناغە تىيگەيشتۇرۇ و پىيگەيشتۇرۇ قودرەت و توانانىي بەددەست كەسانىيەكى غۇوارە و نەناسراوە دەستە بىت كە بىي خۇبىادان و خۇ دەرخىستن لە دەرى سوود لە لەمەل نەبۇونى ئاغايى دەبىنى كە چۆتە شارى و سوار دەپىي و دەچتەوە مالە بابى. مە محمود خان لە شارى دىتەمە و لە دووی مەلا سەعدوللە ئەنېرى و پېرى دەداتى. مەلا سەعدوللەش هەر دەلى ئىللەن و بىللەن هەركەوتۇرۇ، زۆر چاكىش كەوتۇرۇ، بۆخۇ دەزانى كە قالىكىش چاك نابىتەوە، مە محمود خان دەلى ناما قوللىت كە، نەكەوتۇرۇ، بۆخۇ دەزانى كە نەكەوتۇرۇ و دەپىي هەر ئىستاش چاكى كاتەمە، نەگەر چاكى نە كاتەمە كارەساتى بەسەر دەپىي و ئابپۇرى دەبا- دەنگەدا، حاشاى حاززىيان، زىنە كەپەر زىنېكى قايم بىي لە رووى جەمماعەت- بە نويشى نىيەرەپەرى و لەبەرچاوى هەمۇوان وا لە ئىتكەن. كۆرى مەلا سەعدوللە ئەنەن دەگەل بابىدا دەپىي لە دەمارى غېرەتىي دەدا و بۆ پېتىيانيه لە بابى وەلامى سەرزەنشتەكانى ئاغايى دەداتەمە. ئەمە شاهىدە كان دەيانگىزىپەيە... كوايە ئەمە مە قالىيە لەسەر كانىيە باغچەي مالىٰ ئاغايى رۇويداوە. مە محمود خان يەكسەر، دەست بۆ خەنچەرى دەبا، مەلا سەعدوللە ئەنەن دەكۈزى. لەو بىتە و بەرەيدا خزمەتكارىش دەگەنلى-ئىدى كۆمەكىيە دەكەن يَا نايىكەن، دىيار نىيە... دىيارە كىشەكە كە كويىخا رەحيمىشى تىدا هاتۆتەوە ناوى، كويىخا رەحيم زاوابى مەلا سەعدوللە ئەنەن بۇو، بە پالپىشىيە مەلا سەعدوللە ئەنەدنى سەعىد بەگى ئامۆزى دوورى مە محمود خان و مالىكى ((خۇرئاوا)) يە كە ھاوسىتى مولكەكە بۇو، داواى زۇرى و ئاۋىتى دەكەد. بە كورتىيەكە كويىخا رەحيمىش هەر كۆزرا بۇو... ئەمە پۇرداوە، بەسەرھاتىكى زۆر لەمېزبۇو رۇويدا بۇو...).

((ئەت سېبەيىنى دەچىيە سەرەخۇشىيە؟))

((نەخىر، بچەم چىكەم... خودا عافۇو كا... ئەمانە دەك كەرى وەستا و ان چاودەپىي چۆشىيەكىن، ھەر ئەمە دەنەنە زەۋىيەشان لى بىستىنە و ئاوارە كىي و بىبابانغان كەن، نا، ناپم... خودا عافۇو كا-ئېمە چىمان لە دەست دى!...))

((ھەوالى خوداي بى!)) ئەمەيان دايىكم بۇو.

دایکم له سه رایه کی دانیشتبوو، هه ردوو دهستی له ئەزىزى وەرتىباپوون، كۆللى ھەستا بورو و له تارىكىيەپىدا منوه دەرۋانى و تىمەرامابۇو... بەلام شىۋىدى سەر به ئەزىزى كەرنە كەنە واپىنەچوو گۈئىي بۆز من راداشتىسى:

((هیچ، ههروا دانیشتبون، رهعنا خامن دهگریا و پور حلهیمیش دلی ددایهوه، دهیگووت شو ههتیوه که ریته تی کردودوه، نهدبورو وا بکا... شه ویش بی پاریزی کردودوه، نهدبورو بیلی. رهعنا خامن ههمر دهگریا-دوایه پور حلهیم گوته باشه، بزانی داخوا له پیستنی ((سیقه توره‌ی...)) ههر شهودم له زاری هاته دهه دایکم وده مشکی له ثاوده کراسی که وتبی سه راسیمه له جینی خوییوه دهربه‌ری و له روومه‌تی خویدا و پوومه‌تی له سه‌ریپا بو خواری ده‌نیو هر پینچ پهنجانیرا گوشی و گوته: ((دهک خوا مهرگ! تازه‌چی! ههی پیریزنی خوا نهناس ده‌لآل خامن!... پیستنی سیقه توره... به راست!))

باوکم گوتی: ((زنه که دلهیگه‌ری با قسان بکا... چی دیوه با بو دای و بابی خوی
وه‌گیپی- شدی شه که ر بهمه نهلهی به‌کیتی بلی؟ دیاربو هر نیمه و خواجه حافظی شیرازی
بووین که له گویی گایدا نوستبوبوین. خو خملکی هه مسو درزانن- باشه دهی؟))
گوتم: ((هیچیدی... چیدیم گوی لینه بورو... دور بورو...)) بهنیوه سه‌رنجیکه‌وه له دایکم-
((گوتی شه‌وی پهردش هه ر بوخزی دهیته‌وه ((به‌ربوک)) و پیستی سیقه‌توره‌ی بو داده‌نی...
ناه‌حه‌ت نه‌بی... به‌لام ده‌بی وریابی خوانه‌خواسته نه کا زگی هه‌ستی تا شهوده‌هی...))
باوکم گوتی: ((شم... ووه‌هه!))

چهند چرکه ساتیک چوو، بی شهودی رووی دهمم له کهس بیت گوم: ((نازانم پیستی سیقه تورهی بو چ داده نن؟))

دایکم گوئی: (نا تکا ده کم بزانی! چون ده بی نه زانی - تو نه زانی ثمدی کی بزانی! و هللا هر ئوه مابورو!) باوکم گوتى ئوه كوتراوه، ياشتىكى ويتكەتووه - دىنن بەردووگە بەرخىي لىدىنن ئىن تا چاك و بى... هەرچى هەيدى ئوه پەيۈندى بەخۇيانەوە ھەيدى، ھەرچەندە دوايىش لاقى مە ھەر دەگرىتەوە... بىر بنوو-ماندۇرم، ھەوسەلەم نىيە و دايكم پېپىدايە سەرين و لېفەكم و ھەلېدانە لايەكى كەپرىيە و گوتى بېچ و خەوي مەرگم بى و راست نەمەوە. رۆيىشتىم - لە حالىيىكىدا تەنگوچەلەمە كەم ھەروا و دك خۇرى بۇو و بۇم لىنىك نەددەرايىھە... بۇ سېبى ئىوارى ھەواڭ هات كە ((كەورەي دەولەتى)) دوو خاونەن پلەپىايە قۇزازلى ئاردونوو و مەھمۇود خانيان بىردىتەوە شارى، كورپ و تامۇزا و كورپ خالىشى ھەمۇو لە ھەمۇو لە گەمل چۈرون.

نه محمد باپیر رۆبیی، نیدی بابه ش تاره ززووی چوونه سه‌ر خەرمانیی نەما... و مایه وە.
ئەحمد باپیر رۆبیوو، خوشکە کان لەسەر کەپری خۆیان نۇوستىبوون، دايىكم جىيى بابى
راخست. بابه هەروا كە لەسەر لېغە كەى لەسەر لاكەلە كىكى راكسابوو و سەبىلەدە كىشا و
قسەئى تىكەدە دەدان جاكى بەسەر خۆزى هيتابان، بىنگومان ھەر دايىكىش بۇ كە ھەميشە خۆزى
لە قسان دەكىرنە خاودەن- گوتى: (خوا بەخېرى بىگىرى- خوا رەھمى بە خەللىكى ھەزار و بىن
دەرتاتان بىكى... ھەر ئىمە و مانان و ئەوانىن كە وەبن دەست و پىيان دەكەۋىن. ئەو كورەش زۆر
بە خراپى وەبن پەرەدى ئەو خەرەكەى كەوتۇوه و تا ئەو كىچەش تەفروتوونا نەكەت وازناھىتى.
خودا رەھمى بەوانىش بىكى. كەرىم رەحە^(١) دەيگۈت ئەملىق لە ((بەردە بۇوك)) بىي دىتونو- نىدەي
ئەوەش بۇ خۆزى شايەدىك- كورەتىبو بە عالەمى ئاشكرا لە ئەجەلى خۆزى دەكەرى!...))
بى ئىختىيار گوتىم: ((بەلام ئەوپرە كاك سەعىدى لە كەملەن نېبۇو... ھەر تەنبا ئەو و پۇر حەلىم
بۇون...)) دايىكم قولاغ بۇو، بابه ھەرەشەي كرد، و منىش خۆم ماتكىرد...
((لىكەپری بىزانم چى دىيە، دەلى چى. كى؟))

دایکم گوته: ((دنا تویست چکا له وی؟- وده هه موو ده می له به ره لالاییه بوده!... هه رینه روزیکی بوده خله شیت و ملی له کیو و به نه دنن نا... نهوده می نه لی پیم نه گوته... زمانم مهیه لیهات هینتدی والیش! هه و منداله خرای، ددست داواده!... نهم-م!))

بابه گوتی: ((گوتم چتده کرد لهوی؟؟)، بهمه ر و رو خساری کی واوه و هک ثاگای له قسهه کانی خوشی و منیش نه بی، ههروا ((چه سپ)) بیرون و له سه پیله که می دهدان.

((بُو من... جا لمويّرا! داکت راستده کا، بُو لمويّرا؟... ئەو ھەمەو پېچە به دەورە بُو؟...))

((هه مو جييه کي شو کوندي تووتکه... ج زوره تووتک زوره... باشه!؟))

((هه موو جييه کي ئهو گوندەي تۈوتۈركە... چ زۇرە تۈوتۈرك زۇرە... پاشە!؟))

۱) رہمہ: رہیم

دوله‌ت سه‌عیدیشی له شاری گلداوه‌تهوه، نهودکو دروی له‌گمل دوله‌تیدا کردبی و
ئاریشه‌که جۆریکی دیکه بوروی...

مه‌جموود خان هاتهوه گوندی، ههروهک دهیانگوت سه‌عید به‌گی ئرز و حال نووس، که
کتیبی یاسای هببوبو، قانون و یاسایان بۇ له تارانیپا هیناببو، گوتبووی که له یاسایدا
نورسراوه که ((شەریک))‌ی هەمیه و عدریزە نووسیبو و داویه‌تە رەیسی قۆزاغان- که بەلی،
ئه‌که گوناھبار نەببود، شەریکی هببوبو.

ئەوده‌می وانه‌ببوا هه‌ر کسیتکی به نویزى نیوهرۆیه له‌ولا رايیت و یه‌کیتکی بکوژی و ودک
پشیله‌ی ددم و لەوسى خۆی بسپیتەوه و حاشایه بکات-نا، مەجموود خان بۇ خوشی ج قسیکی
نه‌ببون، دەیگووت هەمموو دەزانن و دیوبانه، بەلام ناوجەکه ناوجەیه کی عەشایه‌رییه،
سەرسنوره، ئەگەر ئەرباب زەبر و زەنگیکی نەببی ناوجەکه دەشیپوی و ولات ئازاوه
تىیده‌کەویت و ئادارى له‌سەر پادارى نامیتىنی. ((بايە سەی عملی دەيانفەرمۇو ئەوه ئازاوه
دياره- يانى ئالىز و بلۇزى، كە ئالىز و بلۇزىش بۇ دەبیتە نېر و بەرانى و ئەوده‌می سەگ
ساخیبی خۆی ناتاسپیتەوه و زەلام زەلامى دەخوا!)) كورتىبەکەی گوتبووی- مەجموود خان
گوتبووی- ئەويش بە ئامۆڭگارىيە سه‌عید به‌گی ئەرزوحال نووس که بەلی کوشتوومە بەلام
شەریکیش هەمیه...

بايە سەی بېرىکی کى كردەوه و گوتى: ((بەلی شەریک) له بايى موشارەکەي، له‌سەر كىشى
موفاعەله... ههروهک دەلین شەریکى مولك، ئەويش شەریکى (موزاربە يە...))

دياره ئەوه له شەریکى مولك دەگەيشتىن و دەمانزاتى چىيە، بەلام موزارە بە موشارەکە و
موفاعەلمان بۇ نەدەچۆوه سەرەيك و تىيىنەدەگەيشتىن، كەورەكان رىش و بناگوپىيان خوراند و
ئەوانەي وەك منىش چاپيان بەدانەوه و له عەردەيە و رامان. بەلام شتىكى شاراوهى كەورە
ماپبۇ: دە شەراکەتى مولكىدا قىسىي يەك دانگ و دو دانگ و سى دانگان دىتە كۆپ-ئەدى
لىزەدا قىسە له‌سەر چەند دانگانه؟ نايا ورده دانگى وەك دەنکە جۆيانىش هببۇ؟ پياو كە
ھەراي دەببۇ بىڭۈمان باوک يا برا به ھاوارتىيە و دەھاتن، كەسيش نەيدەگوت كە داخوا له‌و
ھەرايەيدا چەندى كلكە بىتل وەشاندون يا چەند بەرجىغى بەرامبەرى وېتكەوتتووه، ياكاتى
دەستى ياسەرى شكارە چەندى بەش بەه و هەرايەيە ببود. چونكە زۆر جاران ھېشتا دەستت
بلەند نەكىدبوو كلكە بىللەت وېشتنى و بەرجىغىت وەسەرى كەوتبوو... ئەوه كى حىسابى قازانج و
زيان و پشكى شەراكمەتىي لىنك هەلددەبوردن و ديارىدە كردن؟

بابە و ئەوانىدی بەه و سەرەنخامە گەيشتىبۇون كە كتىبى ياسايەكەي سەعید بە‌گى ئەرزوحال
نووس پشكى هەممو شەريکە كانى زۆر بە وردى لىتك جودا كردونه‌وه و له بەرييە كى ترازاندۇون
و گومانى نەھېشتوونه‌وه: لەو ياسايەدا هەمە، ياساش له پايتەختىرا دەنۇسلى، شاي
مەملەكەتى دەنۇسلى، شاي مەملەكەتى هەمموان بە دەستپەپەندى خۆى دەزانى، واي
نانۇسلى كەس مەغۇدور بىـ و بەش و پشكى كەسيكى دى بخورى.
بەھەر حال گوتىيان ئاغا سەردارخان-كۈرە كەورەي مەجموودخان-ي شەريکى بايى ببود، بە
سەرەكى قوزاغىيە كانى گوتۇوه كە بەلی، بايەخان تەنبا نەببود، خەنجەرە كەي خۆى-بايەخانى-
ئەو بېشته پىويستە نەببود، ئەو چۆتە پېشىـ و يارمەتى داوه، شەريکى ببود! هەردووكىشيان
ھاتنەوه دەگەن ئامۆزا و بن ئامۆزا و زۆرانى دىكەدا له دىتىدا كەران و سوپارانەوه و له
كۆرەپانى بەردرىكى مالىش دەستيان بە رەمبازى و تەقلە و جىلىتىزىيە كرد و ئەسپىان
لىنىغان. سەعىديان هەروا ھېشىتىبۇوه-تا نەكولەلايە كىيەوه درۆيەك سەرەھەلدا... بايە و
ئەوانىدېشى، نابىير و سەركەزەلەنە گوتىيان ھەلخستىبۇون و ئەگەر يەكىكى وا بە مەتمانش له
شارىيەوه راھاتبایمەوه ئەوه لىتىان دەپرسى داخوا ج باسە. دەنگۇ وابوو كە له ((قىشلە)) يدا
ھېشىتۇيانەتەوه و هەمدىس ھەوالىكى دى دەھات كە دەمە دەمى ئىيوارى دوورا و دووريان له
حەساري قىشلەيدا دىيە-دىتوبىيانه راۋىچەكە كردون، بايە سەيى عەلە دەيگووت ھەركىز
((ئىستىزماج)) ئى دەكەن، بەلام ئىدى نېيكوت كە ((ماددە)) ئىستىزماج له ج بايىك و لەسەر
ج كىشىكە و هەر بەوندەيلىي بېرىيە و كرمانج و بۆرە پىاوانىش هەر بە بۆن و بەرامەي
تىيگەيشتىنى خۆيان باي ئەوندەيان لى ئەلکەن دەھەت دەيھەي، لە شەراکەتىيە ھەر يەك
لە تاوانبارانەوه لەو بىلەنە كە ئاكاگى لە مەسەلە كەمە- لە بايى ئىستىتىشارە-وه.
ئاخ ھەر تۆزىك وریا بايە، و كۈرە بايى خۆى بايە و كەمېكىشى لەو پشك و شەراکەتىيەش
بۆ ئەو ئامۆزا و بن ئامۆزايانەش لە بەرچاڭتىبايە و تۆزىكى بۆ وانىش تېڭۈشىبایا.
بەلام زۆرى نەبرد كە ھەوال ھات كە ھەي!-ئاكاتان له چىيە! سەعىديان لە كونەرەشى
ئاخنۇيەو لە حالى وەزارىيا تىدایە و لە تەواوى ئەو ماۋەيەيدا نە چاوى بە ئەستىرەيەك ونە بە
رېڭىز رۇوناڭى خوداي كەوتۇوه!...

دايىك و خوشك و برا بچىكۈلە كەي سەعىدى ھەممو لە ھەممو چۈونە شارى و
دەستەوادامانى مېزرا رەشىدى عەتتار بۇون و لە رېتى وىيەوه سەعىد بە‌گى ئەرزوحالچىان
دىت-سەعىد بە‌گى گوتى كە بەلی لە یاساي وىشدا ((ھاندەر))-موھەرەك-تاوانبارە- لە
بابى حەرەكە-دا، ئەويش لەگەن خوالىخۇشبوودا جۆره ((موازەعە))-داشكاندن-يىكى ببود-

ئاغا سەعید بەگ ھاتەوە و بە مالى سەعدوللە و کوييغا رەحيمى راگىياند و چنگىكى رپاست و درۆ تىكەلشىلان كە بەلى چۈتە لاي فەرماندە ساخلو و گوتۇريتى كە ئەوە ئەو چاودپىتىيە بىزانى ياساى دەلەت چەدەكا و چ تەرتىبىكى لەو كارىيدا دەكتە، دەنا ھينىدى بەسە قامكى بلندكا و لە عىراق و موکوريانىتۇ تەفننگچى بىن، وا بىكەن تا وابچى و سەرهەنگ ميرزا عەللى خان فەرماندە ھەنگ كەيەوتى و گوتۇريتى جارى دەست راڭرى و مەملەكەت مەملەكەتى ياساى دەلەتتىيە، ياساى دەلەتتى خان و مىسىتىي ناناسى، لە بەرامبەر ياسايدا ھەموو وەك يەكىن و يەكسانى- لە بابى مساواتدا و بە كورتىيە كە ئەو ھەر بەراستى پايسپاردووە كە جارى دەست راڭرى. بەلام ئەو- ئاغا سەعید بەگ- ھەر بەراستىش بە چاكى دەزانى لە بەرژەنندىيە، بەرخىك، شەكە بەرانىك ھەروا بەناوى دىيارىسييە و لەرپى ھەمان ميرزا عەبدوللەلى عەتتاروە بۆ فەرماندە ھەنگ بېن-زۆر دور ناروا، يەك لە دىنيا سەد لە قيامىتى.

مالى مەلا سەعدوللە و سەعىدى سەرەتا ھەر بەشىۋەي ھەواي پارتە چەپەكان ھەندىكىيان بۆلە بولن كرد- دىيارە زۆر بەدزىيە، دىايلاكتىك و ئازادانە- دوايمىش سەرەنجام بە گوتىردى راپساردە كان جۇولانۇوە، سەعىدى كورى كوييغا مەجىدى ھاتەوە گۇندى و خەلکى ھەردوو دى- دىيى خۆيان و دىيى ئىمە-ش زۆر بە دزىيە و خۆشحالبۇون- تەنبا خودى سەعىد نېبى كە ئىدى خۆخوداي ناناسى، دەلى لە قىلاى سەنگىارا نېتەپرا ھاتىتەوە بە قرقەي نىۋەپەرىي، لە دەمىي كاروگىردى خەرمانىدا، جله نوييەكانى دەبەر دەكىد، دەستى دەبەر پشتىنىدى دەنا، وەك كەلەبابى جەنگى- كە لەنئۇ كۆممەلە جوجك و مىرىشكىكى سەرگوفكى خۆي گىش كاتەوە دەھات و دەچوو- و سالدانە سالدانە بە دىيىدا دەكەپرا بە دەم ئەم و ئەمپۇ دەچوو نېۋە زەن و مندال و پىر و جوانىيە و تىكەلىيان دەبۇو. ئەويش وەك ھەر جھىيەلە كى لەو كات و شوينانەدا لاف و گەزار و خۆدەرخستى خۆي ھەبۇو. دېيگوت ئەو چەند رۆزانەي ھەر لە كەلەپەرىسى ساخلىيىدا نان خواردۇو، ھەر كاتىتىكىش كە رەبىس دەھاتە قىشلەي ھېچى نەدەكەد تا بانگى منى نەكىربايە لاي خۆي...((ئەو كورە لاودم بۆ بانگ كەن!)) و ئەو رىستەيەشى بەشىۋە زمانىيەكى كوردى ئەوتۇرە دەكوت ((ئەو)) دەكىي و دەرەبېرى وەك بۆخۆي فەرماندە ساخلو بىت، چونكە بەرغەبەبەشى نەبۇو دەنگە كەي بە مەيلەو توورەبۇونىكەوە دەرەبېرى. بەلى، سەرەتا ھەندىكى قەد و بالاى خۆپادەنا و دوايمى دەپەرەمۇ دانىشىن، ئەوجا بە ((بەرەستە)) دەكىي دەگوت شەربەت و ((شىرىنى جات)) يى لەگەن قلىانى يېتىن (لە كاتىتىكىدا قەلەفت و پوخساري ھاواريان دەكەد كە- نەك ھەر شەربەت و شىرىنى جات لە گۈرۈ نەبۇو، بەلكە نانى رەقىشى

لە بابى ((مونازەعه))... سوچانەللا شىراكەت و موشارەكەت ھەروەك شەرىيەكى زىياد كە مىكىرىدىنى ئەم سەرەممەي پەرەدى گرتبوو و لىتكى كشاپتوو، داكە و مەندالەكان بە غەم و ناشومىيەتىيە وە شارى كەرەنەوە و هاتەنەوە و پەيام و وەلامىيان دايەوە سەعىد بەگى كە دەستمان بە دامانت كارىتكى بکە. تا خر تۆ فەرمۇو بۇوت هيتنىد بەسە ئىيە-ياني ئىمە- تۆزىك بجولىن تا منىش وەخۆ كەم، ئىمەش وەجولە كەوتىن و ئەو مالە باوك و ئىمەش كورپمان لە دەستدا- زۇپتر پىش ئىستاڭەش پىاوي مالىييان كوشتبۇوين- كوييغا رەحيمىان دەگوت- كەچى كەس مۇوى لە سېيلىنى نېزۇوت و تەنانەت تۆش بۆخۆت سەرەخۆشىيە كەت لېتە كەدىن. ئەو كاتى سەعىد بەگ فەرمۇوبۇي من لاي ((دەلەت)) يى كارى خۆم دەكەم، ئىستاش وەلامى داوهەتەوە دەيکەم- ئەونەدە بەسە ئىيە بجولىن و شۇوى-ياني مەحمۇد خان-ى ((بى دەست)) كەن ئىدى ھەقتان نېبى و بۆمنى لېتەرپىن!

ئەو بىددەست كەنەش خۇر و خەد و شتى باو و پرسومى سەرەممى قاجارىيە كان بۇو-رەنگە رېپورەسىي لەوەش كۆنتر ھەبن: خانىكى بە ملھورپىكى، ناحەزانىكى گەرەكىي بىددەست ((تىرە)) دەكەد و خۆي دەكەد حکومەت، ئەوجا دىيارى و بەخىشى پېشکەشى مەقامى سەلتەنەت دەكەد و مەقامى سەلتەنەت پىش فەرمانى حکومەتىيە بەناوى و سېيە دەرەدەكەد. دواي ماوەيەك ملھورپىكى دىكە دەھات و ئەو ملھورپى پېشدانى تىرە ((بىددەست)) دەكەدەوە، بانگى حکومەتىيە دەدا و فەرمانى ھومايىنى بەناوە دەرەجۇو. لەم دوايانەشدا- ھەروا لەو نزىكانە بەر لە ئىستا حکومەتى شۇرۇپىش ھەر ئەو سیاسەتە ((بىلائىنه ئەرىتىيە)) يى پەپەر دەكەد: ئەوپىش بە پارتە چەپەكانى دەگوت ھەر ھىنندە بەسە حکومەتە خانىيە كانى خۆتان بىخەن، ئىدى ھەقتان نېبى- بەلام بە پېچەوانى سەرەممى قاجارىيە، ئەگەر خانى حاكمت خستبىايدە دەبۇو خانىكى دىكە جى پەسەندى وى لەجى دانىيى، ئەوجا كە خانت دەخست وەك ئەو دەپەويىست، لەبەر وەي كە خۆشت لەو دەوروبىرە بۇويت و تۆ لە نزىكەوە نايىپىنى و بىشتازىنېبايە كە وەك ئەو رووداوه كە لە دوورە دەپىنى و تۆ لە نزىكەوە نايىپىنى و گومرادبۇو، لەبەر ئەو فەرمانى ھومايىنى دەرنەدەچوو، كەچى لە سەرەمم و زەمانى قاجارىيەدا بە تەواوى بى لایەنېيە و لەبەرچاۋ دەگىراو فەرمانى دەرەجۇو...

ئاغا سەعىد بەكىش ھەرچوو لاي سەعىد ئەرزوحالپىچى و سەعىد بەگ بۆويشى لەپەرە كەتىيى ياسايدە ھەلدايە و بۆي تېۋانى، گوايە گوتۇريتى كەوا چاكتە ((موزەعه)) زۆر پەرە نەستىنىي چاكە و تۆزىكىش خۆكەنار بىگى باشتە.

ههرودهنگ نه که وتووه. بهلام که سانیکیش همبوون که ددیانگوت دهی له قشلهی مهشقی سهربازی زور کردی، بؤیه وا زهرد و کز و لاوز و سیسنه بووه. بؤ خوشی هه رهاری بو له دهست خواردنی عجهمان. دهیگوت خواردنی عجهمان ناخوری، جاري رقني دهخواردنی هه ره ناکمن-خواردنیان دهليي چلکاوه-پیاو بیزی لی دهیتهه!

كه ماوهیهک تیپه‌ری دووباره دو پله‌داری گهوره قوزاغیان هاتنهوه ریی مه‌ محمود خانی و ئاغا مه‌ محمود خان و کوره‌که‌یان بردنوه شاری بهلام هیچیانیان که‌له‌پچه نه‌کردن... که‌سیش پیی سهیرنه‌بوو. ئه‌ماره‌یان ئامۇزا و بن ئامۇزا و که‌سوکار و خزم و خویش درنگتر چوون. دواى ماوهیه کي کەم هه‌وال هات که بهلى هه‌ردوکیان ده‌گەل هه‌ردوکیان ده‌گەل دو پله‌داری قوزاغی و ((۱۰)) ده سهربازاندا ناردونه سەقزى و لەویشرا بؤ دیوانى جەنگى سنه‌ئى، بهلام ئه‌ماره‌شیان هیچ کامیتک که‌له‌پچه نه‌کردن، هه‌مدیسیش کەس پیی سهیر نه‌بوو... باشه دهی، نه‌یانکرد نه‌یانکرد، ئاغایان ئاغا گوتورو و کرمانجیش کرمانج-دەتەھویست نه دووانه‌ش و دك هه‌مموو هه‌رچى و پەرجییه کي که‌له‌پچه‌کەن! جا ئه‌گەر که‌له‌پچه‌یان کەن جگە لە مەسرەف و خەرجى رییه، ئىلدى بەرتیل و دیارى و پېشکەشیشیان نەدداد!

گوتیان تەسلیمی دیوانى جەنگیان کردووه، تەسلیم؟-جا بؤ تەسلیمی وى؟ دیوانى جەنگ چىيە؟ بابه سەبىي گوتى: ((جەنگىيەکەم نه‌وه جەنگە- نه‌وه دیاره. بهلام... لە دیوانەکە تۆزىک دوو دلەم. دیوان... ثمم!)) و تەوايىكى پيش و بناگوئى خوراندى... و لە پەنجەرەپە شەخ و تفييکى خەستى ناودىيى ((دەرمالى)) كرد- بهلام چون، تاتىنى تىدابوو (ماشاللا بەو هەمموو سال و تەمەنەوه، نه‌وه هەمموو هیئر و تىنە!) چەند چرکە ساتىكىانىشى هېيل و رىچكە و شوينى تفەکەي چار ئەندازىكە... و زەردەپەکى و دەللىپە سەرەكەبى سەرەزىتكى و شەك كەرەوە ورده ورده لەنیوان مۇوه ماش و بىنچەکەپە رېشە تەنكەكەپەوە بلاو بوو. مىكىن هەممو خوشحال و شاكەشكە بۇون لە خوشىيە نه‌وهى كەمەتەلەشى و دك گولى دەممە بەيانىكى بەھارىتى تاو و ئىكتوتۇ لەبەرچاوان پشکووت و كرایەو... هەمموو چاودەپى بۇون، هەمموش هەر بە زەردەخەنەوه پېشوازىييان لە زەردەخەنەکەي وى كرده‌و. بهلام خوا هەلناڭرى چاكى بۆچۈبۈو، پاستو راست لە نېۋەندى نىشانىي دابوو!- شەخ و تفەکە دەلىم- هەر راست لە نېۋەندى بېرکە خەيار (ئاروي) يان كە وتبۇو.

((بهلى... دیوانەکەي كەمیك نادیاره، چونكە دیوان يانى هەيوايىكى و دك و ئىرە، كە لىتى خىدەبنەوه و لىتى دادەنیشن- هەرودك دیوهخانى مالە ئاغايى و چاو شەربەتانى لى دەخۇنەوه و باس و خواسى كاروبارى گرنگى ليده‌کەن... بهلى، رەنگە بىدېيانى دیوانى دادەورى وى)))

باوکم گوتى: ((بهلام بؤ تەسلیم؟))
 ((چون بؤ؟ تەسلیمی دیوانیان دەكمەن، خۆ بۆخۆى نەچووه، بىدوویانە، يانى و دك تۆ چون بلىيى فلان كەس نەو ژەمولكە پۇنەي بەرە بؤ مالى حوسىتى يا مالە ئاغايى، ئەویش ئاوا دەبىي بىبا و تەسلیم بە حاكمى بکا... خۆ دادوھرى ئەۋىھەر روا بە دىتىن و سەر و سەركوتىيەوە نايناسى تا بۆخۆى بە تەنیا بچىتە بەرددەمى حاكمى و بلى قوربان بؤ خزمەت هاتورومە پايتەختى- بؤيى يەكىكى لەگەل دەنېرەن، كە دەگاتە خزمەت حاكمى بلى قوربان ئەۋە فلانە، كورپى فلانى، خاودنى فلانە دى... هەرودك چون تۆ كاکە پەھىمى لەگەل حەسەنە كورپىدا بىنېرىيە لاي حاجى فەيزو لالاى...))

باوکم گوتى: ((بهلى... بهلى-تىنگەيىشتىم...)) و ئامادەبۇوانىش هەممو قىياتيان هات... چەند رۆز پاشتە ھەمەد بايپەر لە شارپەرە ھاتەوه و گوتى كە لە دوكانى حاجى سەعىدى بەزارى گوئى لېپۇوه كە سەعىد بەگى ئەرزۇحالچى گوتۇرۇيەتى وەزۇيەن خاپە و زۇرىش ترسناكە، دوورىش نىيە هەردوکىيان گوللەباران كەن، دیوانى جەنگ دادگاى سەربازىيە...
 بابه سەبىي زۆر خۆشحال بۇو، زەردەپەكى ھاتى و گوتى: ((بهلى، مەحکەمە لەسەر كىشى مەزەلەمە!))

((يانى چون؟))
 ئەمەد بايپەر و دلەمیدايەوه، گوتى: ((گوتیان لەۋى چەند پەسىسى گەورە كەمە دادەنیشىن و لېيان... شتىنگى گوت-درۆم نەكىدەپە باش لەپەر نەماوە-بى ئەدەبى ئەنگى ۋەك ((سى تەلاق)) دەم ھاتە گوتى... گوتى ((سى تەلاق-لەبابى...))
 بابه سەبىي پېتكەننېنىكى پانى ھاتى، گوتى: ((ئىستىتەلاق-لەبابى...))

((بهلى، ئىستىتەلاق، لەبابى ئىستىفەعال-يانى داواى دەست لېك بەردانى... يانى دەبىي هەولەدن و تەقەللا و كۆششى بکەن خۇيان رىزگاركەن...))
 هەممو بە ماتى و كەزەلەيىھەوە تېيان رۇوانى، ئارىشە كە ببۇوه دوو سى سەرە: ئىستىفەعال، ئىستىتەلاق... بە قىسەي وى ((خۆپەرەنەنەوه... و هەولۇن و تەقەللاى چى!)) راستيان فەرمۇوه، ھونەرمەندى گەورە خويىنەر و بىسەر و بىنەرە كەمە كە، ئىلدى بابه سەبىي لەوهى زىاتر مەبەست بە پۇونكەنەنەوي نەبۇو، شتە كە لە مانايە كەپە دىار و رۇون و ئاشكرا بۇو: ئىستىتەلاق لە بابى ئىستىفەعال. سەرنجە كان لە بابه سەبىي عەلەيىھەو پەپىنەوه سەر ئەجەد بايپىرى.

(های بابه، توش چهند خوش باوهری!-تهوان لهوی چوونهته میوانیبیه، هر که له میوانیبیهش به خیر و سه لامهت تهواو بعون ئهود دینهوه! تا ئیستاکی دیویهتی یا بیستوویهتی که ئاغایه کی بۆ کرمانج، یا رەشورووتیکی به قنارهیوه کهن، یا تمنانهت له گولیی کالت پی بللین؟ ئهود نیمە هیچ باو و باپرانیشمان وەک دەلین هەر نەیاندیروه...)

((نا بایه مه گمود خان گوتویه‌تی ((من لیره دادگاییه ناکه‌م-من شرمم به‌خویه- جا ههر شهود ماوه که دادگاییه‌که رپتکه‌مه‌وه!)) و پدیسی دیوانی جهنگ که شهودی دهینی هموان ددادته پرداشای به ((تمله‌فون))...)

((تلهه فون؟-تلهه فون چييه، کاکه عه زيز؟))

(تله فون... مه کینه يه ... به تله فون قسان ده کهن... هه روه ک چون ئىستا ئىمە ئەو
دانىشتۇرۇن و قسان ده کەين و لەگەلەيەك دەدۋىيەن... مه کینه يه كە ودك ئەو قوتۇرۇ
جىگەردى... دەلىن رەزا شا بېخۆي يەكىكى هەمە، يەكىكىشى داودتە گەورەي ناوجە و
مەملەتكەن دىكەي ودك مەمەملەكەتى لاي خۆمان و يەكىكىشى داودتە مە، ھەر كاتى
كارىيەكى بە پەلە و دەستۈردى بۇو قۇوتۇرۇكەي لەبەردەمى خۆى دادەنى و قسان دەكى،
ئەويىدىش وەلام دەداتە وەد...))

((ئەو دەنگە چۆن لەو قوتۇوهيرا دەرۋا-چۆن؟))

((ئا خر خۇ قوتۇوھە بۆش نىيە، مەكىنەيە، دەلىن جەپ و مەنگەنەيە كى زۇرى تىيدا يە ئەو سەر تا ئەو سەريشىيان تەل را كىشاوهە - ھەروەك لە مالى مەرا تەللى را كىشىيە مالى كۈتىخا عەزىزىي)).

((ها - ئەو ھەمەو تەلە ! ماشەللا لە قودرەتى خوداي !))

((...بهلی رهیسی دیوانی جهنگیش به تله‌فون به رهزا شای گوتووه، رهزا شاش
گوتووه‌تی، بیانرنه نیره، تارانه- لای خوم...))

((تۆ قىسى سەپىر دەكەي! وەك مەحمۇد خان سمايىلغاى سىكۈز بىت! رەزا شا تەنانەت ھەر ناوىشى نەبىستۇوه - ھەزارەها مەحمۇد خان ئەمەدتا لە كەلىئىن و كەلەبەر و پەنائى مەملەتكەتىدا كەتوون. رەبىسى دىوانى جەنگ- دوور لەرپۇرى ئىتىۋە- ج سەگىكە بىوانى يەك بە دووان لەگەل رەزا شايىدا بىكا... ئەمەن ئەوانىش گوتىيان تۆ باوەر دەكەي! ئەوان دەيانەھەۋى ئابىرو بارىتىسە بىخەن...)))

به کورتیبیه که‌ی، بازاری قسه و قسه لۆکان گەرم بwoo، چەند تیپەری، بازاری ئەو دەنگویانە هەر گەرمىز دەسوو، گوتسان بەلە، هەردۇوک- باب و كور- لەۋەر جاودەتىدان، سارەدە كە،

((بمیلی)), عه‌رzi ده‌کرد- سه‌عید به‌گی ثهز و حالچی عه‌رزد هکم... بی نه‌ده‌بی نه‌بی، در روم عه‌رزن‌ه کربد بی، من له خویم نه‌بیست‌ووه- خزم روپوره‌شی روزی قیامه‌تی ناکم، فه‌رموبوبوی داد‌گاییه که داد‌گاییه کی سه‌ربازیه، یه‌ک حوكمه، یان بی گوناهی یا...))
با به سه‌بی به نیشانه‌ی په‌سنه‌ندی و پشتگیریه سه‌ریتکی له‌قاند و به پیکه‌نینه‌وه گوتی:
((به‌لی، بی گوناهی و برهه‌لدان- یا تاوانبارکردن و فرمان به...))
ئیدی هیچ گرفتیک نه‌بیوو.

بهلی، درانه دیوانی جهنگی و گوایه نیستیتلاچ یا نیستیناتاقیشیان دهگمل کردون و مادهیک ثهو دنگویه له هدر ده رکتکیسیوه به سهر زمانانهوه بورو. ده مواده یه شدا سه عید هدروا خبریکی مشومزلی بورو، نیوه دیار و نیوه ون له کمل رعننا خافنی پهیوندی هدر هه بورو، به ناشکرای وه لام ده دایه سه عید به گی و پهیامی لیتوده گرتمهوه، سه عید به گ به ناشکرا لاف و گهزافنی ثمهوه لیددهدا که بهلی، بخوی به رهیس ساخلخوی گوتوروه، هره شه کانیشی کاری حفیان ک دوهه ثستتا حتناندیوهه

به لام خزم و کهس له هردو لاوه هردا دسته و دستان و راودستاو نهبوون و ههرو لا میان
دهدایه سه عیید به گی و انه کا قسمی مسکین و کرمانچان و همه رقسهی ناغای کمی. کرمانچ
ناغرگه، خوانه کا داکه وی-نه گهر داکه وی تبر و بشکی پیتکوهه ده سووتیتی، نه ویش له
مولکایه تیبه خوییدا شو گه مانه زورن، نمهوه کو! هرچه نهه سه عیید به گ له قساندا تیره و
نه ویی زریبو به لام له کارو کرد و انداده که کورتیبه ددها- ژماره دیه کی خزم و کهسوکار له
دورو بون، ههوای کاریکیان ده کللهدیدا بوبه. هر نه ویش بوبه که ههناسهه همه لدکیشان و
یشووی دخوار دده، که نه گهر ده مارگیریه عمه شیردتیبه نه ده بوبه، دهنا نهی رزگار!

چه پوکیکی به رانی داده‌دا... یانی همل و درفه‌تیکی چاکه، به لام بدهاخه‌وه...! و کرمانج و مسکینیش وک همه میشه دهست به داره‌وه بwoo، گوئی قول‌اغی دهنگو و پروپاگندان بwoo که بهو گوئیه‌ی وردۀ گرت بهو یدیکه‌ی ده‌سپارد:

((هه دردوکیان له سیداره‌دان، کورپی ثامینه دریزی له سه قزیرا هاتوتوه، دهیگوت له قوله‌شین)^(۳) یکی بیستوه که له ناو چایخانه‌ی قسه‌ی بُو خملکی کردووه و نه‌شیزانیوه که نه‌وه خملک، نهه ناو اسنه‌بهه...)

(۲) قوله شین: ئەمنىيە

زوریشیان داوه و ددست و دیاری و بەروبەرتیلیکی زوریشیان پیشکەش کردووه، دیوانی جەنگیش هیشتا هەر تیماوه...

دەنگۆی نەجاردیان دیار بولەخۇرا نبۇو- وەك باس و خواستىكەنەبىي، مەحمود خان وەکالەتنامەی بە حەمە لایپانى تۆکۈریدا بۆ عەبدوللا خانى ناردىبوو، عەبدوللا خانىش يەك دانگى ((کانىي پەش))يى كردىبووه رەھنى حاجى عەزىزى ئاسنگەر- لەبرامبەر سىيىسىد تومانىدا. ھاي، سىيىسىد تومان ئەو دەمى پاردىبوو. بەخۇت و زىن و مەندىتەمە بەخواردبایە تا رۆزى قيامەتى نەدەپ.

بېتگومان لەو نىتوەشدا مىسکىنى دىش، بەتاپەتى مالى مەلا سەعدوللا و كويىخا رەحىمى، سەرۇ كلىكىكىان قىيتىرىنەوە، سەعىدىش ھەنگاوى كەورە گەورە داوىشت و جىڭەرەي بەلالييەوە دووكەلتى بە باددا و ((سەرتاتىك))يى دەكەد و چاۋى دەكىپا. جوانووه ئەسپەتكىشى كېپىسو، بەتاپەتىش بە سوارى بە بەر مالى ئاغايىدا تىدەپەپى و خۇتى باددا و خۇتى ھەلدەشەنگاند، بەلام ئامۇزاو براو خزمەكانى دى مالى مەحمود خانيان چۈلنەكەد و ھەرواي لىنەدەگەپان.

((قورىانى ئەو دەمارگىرى و خۆبەزل زانىنەتان بىم!)) ئەو سەروبەندى قىسى بايم بولۇ. ھەروا ماوەيەكى دى راپىد، ھاتنەوە ئاغا مەحمود خانى كوتاپى بە دەنگۆ و ھەمۇو ئەو قىسەو قىسىلۇكانە ھېتىنا: بەرەبەرە خۆراپىيەكى پەيدا بۆۋە- بەلام بە تەمنى. ئاغا سەردار خانى لەكەلدا نبۇو، واي بلازىرىدە كەورە دەكەد و چەلەفتى سەردار خانى ھاتووه و دادوھر (حاكم) زۆرى كەف بە دەستباززو و قەد و قەلەفتى سەردار خانى ھاتووه و كوتۇپىيەتى دەبىي ھەر لەلە ئەلەي خۇتى وەمەنلىنى، ((وەك كورى خۆم))-ئەویش، مەحمود خان دەبىي چ دەستان نەبىزىيۆي.

بەلام ورده وردد پۇون بۆۋە كە بەلەي، سەردار بە ھاندانى بابى و پەسەندىيە سەعىد بەگى ئەرزۇحالچى لە دیوانى جەنگى ھەرچى گوناھ ھەمە و ھەرچى تاوانە بە عۆدە خۇتىوە گەرتووە و حەپسى ئەبەدى، تا كۆتابىي ژيانى بۆ براوەتەوە، گوتىيان گوتۇپىيەتى بابەخان رەيىسى تاپەفەيە و نەبۇوە و ناشېپى ھەر ئەو رەيىس نەبىي، بەلام ئەو تازە دەكتەپى و جىھىلە و ھەرۋەك كە بابە خانىش گفتى داوه يەك دوو سالان دەكىرى و دوايە بابەخان دەيکپىتەوە و بەرەلدا دەبىي. لەو بەدواوە دايىكە داماواھەكى ئەو جىھىلە بولۇ كە ھەر ((رەيىسىكى گورە)) ھاتبايە ئەو شارۆچكەيە ئىمە، ئەو لە قەراغىي چۆمى دەست بە عەریزەدە رادەوەستا و داواي كورەكەي دەكەدەوە و زۆر جارانىش رەيىسى كەورە ھەر ئاپەيشى نەددەدەيەوە و بى عەریزە

و دەركەتن دەچووه قىشلەي و ئەوی بەدواوە. جارى وادىبۇو رەيىسى كەورەشى دەدىت و رەيىسى كەورەش چەند قىسيىكى بە زمانەكەي خۆى دەگوتەن، كە ئەو ھەر تىشى نەدەگەيىشت و ئەویش لە دەلەمدا گەرمەشىنېكى خەستى دەكىپا، كە رەيىسى كەورە هيچى لى ئەللى نەدەبۇو... و پېرىزىنانى شارىش ئەو دايىكەن بەخۇ و بە كورەدە بىتەوە، ھەرۋەك كورەكەي لە گەل دەستپىيەندە كانى رەيىسى كەورە دابى!

ئىدى مەممۇدخان سۆراغىنى كورەكەي نەكەدەوە، ھەرۋەك قەتا و قەتى ئەو كورە ھەر نەبۇبىي كە خۆى بە قوربانى وى كردووه و ئىپستا بىي پۇول و پارە و بەدەستى بەتال ئەوە لە زىندا نىدايە. ھەوالىنەكى نەپرسى، دەنگۆكەي كىش بەدوای ئەم بەسەرھاتەيدا بلازىۋە. گوتىيان كورەكە پەيامىكى ناردووه- كەس نەيدەزانى بەكىدا- كە بابەخانى بلىن ئەكەر پارەم بۆ نەنېرىي عەریزە دەددەم كە مەلا سەعدوللا ئەو كوشتوویەتى. بە قىسى دايىك ((ئەم... دواي بارانى كە پەنك! ئەوەي بە بىيۆدەزىنەي دەكەي، ئەكەر بە كچىنەت بىكەدەپە ئىپستا كۆزت پر دەبۇو لە وردىتكە و پېتكە!))

ماوەيەكى دى راپىد- ھەوالى مەرنىتى ھات، گوتىيان لە زىندا نىدا ((دەرەبارىكە))-سېل- ى كىرتووه و مەردووه، ديسانەوە گوتىيان پېشىشك و نۆزىدارەكانى وى ((سېل))، كەيان كە ھېتىنە يەك شۇوتى لىيەتۈرۈ، دەرييئاوه و دەشۇوشەيەكى داودەرماناندا وەك شتىكى سەيرى زەمانەي ھەلىانگەرتووە. ((ئەم!)) نۆزىدارەكانى خۆمان سەربىيان باداوا زەردىيەكىيان ھاتى... ((دە داودەرمانىيەندا ھەلگەرتووە! ئەقلىيان بەھەي نەشكەواھ بە خەنچەرىي بۆ بەقەلىشىنەوە!)) لەو كاتانەدا لەلەي مە نەخۇشەكەيان دەتىنا و لەسەر گازى پېشىيان درېز دەكەد، لە جىئى ((سېل))، كە كىراسەكەيان ھەلەدەيەوە و باي لەپە دەستتىكىيان لەجىئى سېلەكەي بەدەمى خەنچەرىي ورده ورده بە پېستى زىكىدا دەتىنا و دەيانتەلەشتەوە و ئىدى ھېچ شوينەوارىكى ئاواسانى سېلەكەي نەدەما و چاڭ دەبۇوە! و ئىدى ھېچ پېپۇستىيەكى بەھەمۇو گەرد و تۆزە سورۇ و سېپى و زەردىي نەبۇو. ھېتى... دنيا كەوتۇتە دەست كى! ھېنەشيان ھۆش و گوش نەبۇوە كە ھەر ئەبايە ھېلىكە و رۇنىيەكىيان بە بەزى ورچى بۆ دروستكەردىكەيە!))

بەلام با ئەو ھەقەش بلىنەن، كە ھەوالى مەرنىتى ھات بابى پېسەيەكى تا بلىنى پېاوانە بۆ دانا، لە ھەمۇو لايەكىپا ھاتن- بەلام چۆن! وەك شارە مىرۇولە ھەستابى. دەرەبەرە مانگىكى رېبەق ئەوە ھەر ھەشىمەت بولۇ دەھات و دەچوو و نەددەپىسايەوە. رەيىس ساخلىوش ھەرچووه سەرەخۆشىيە مەممۇد خانى. ئىدى بلىم چيان ھەنەناوه- بۆ پرسەو سەرەخۆشىيە! ھەرۋەك دەيانگوت دووسەد دانە ھەر پېستى بىنلى و مەپ و مالاتى بە حاجى عەبدوللا ئەبىغا

یه ک دوو سال به سه ر کوشتنی مهلا سه عدوللای و چهند مانگیکیش به سه ر مردنی سه ردار خانیدا تیپه ریبوو، شیان ریچکه ساده و ساکاره کهی خوی گرتبووه- سروشتیش هه رووه تر، گرانه تامان به گوندکهی فیربوو و کوشتاری کرد- ((گرانه تا)) رؤیی، ((نه سپیک)) هات، نه ویش به شی خوی برد و رؤیی... و نئیمه ماینمه و ناغاو دژایه تییه کانی له گهمل قهوم و قیلان و نئیمه و دژایه تییه یه کتیریان و خویه خوی، زن هیننان و زن دان و هاتن و چونی مه زرایه. لمو نیوهدیدا چهند پیکدا هاتینیک بwoo: شه ویکی ثاغا سه عید به گ پیاوی ناردن و تتوونتی دیی مهیان ههموو به داسان هه لبّی و زیانیکی زۆر وه قهپرغهی ثاغا و کرمانجی که هوت. تاغاش له تۆلەمی نئوهی، حاجی عهزیز به گه ورگه و رهشید به گه چیشتەمی نارد و کوتیخای دییه کهی ثاغا سه عید به گیان کوشته وه.

حاجییه ورگه نۆکەری ئاغای بۇو، لە خزم و كەسە دور و تىماماھە كان بۇو-بەگ بۇو- لە رەسمىياتىنىشدا حاجى عەزىز بەگ بۇو. ھەرودك لە ناواھەكىپا دىيارە پىباويىكى ورگن و گەدە زل بۇو، شەست سالىيەك دەبۇو، وەك لە قىسىم بام و خەلتكى دىئىمەد دىياربۇو تا ئەم دەمى چل پەنجايىكى كوشتبۇون. دىيارە كە بۇ خۆى نەيکوشتوون-بۇخۆى پىاوەكۈز نەبۇو... پىباويىكى خۇدايى بۇو، حاجى بۇو، ھەمېشە دەملىپۇ بهنزاو پارانەدەد بۇو، ((تاغاوات)) ناچاريان دەكەد خەلتكى بکۈزى.

نهیتیبیه به سه رهاتی نهونی نه مو نیستره ماقه پیرهش که کچه قهراوهش که کوشتبور همر به دستوری ناغوات ببو. من تا ماوهیهک ههر نه مزانی نیستره ماقهی پیر همر کیشه، چ پهیوندیبه کی به کچه قمهداشیبه و دیه-هیج نیسترنیک لمو دیهی مهدا نهبو-نه له تدویلهی ناغایدا و نه له ماله کرمانچانیشد. نهوده می نیستر ((باو)) نه ببو- له چیز کاندا نه بایه که دیانگوت فلانه خانی خوالیخوشبو هینده قورس و قمه و به خروه بورو و لمهر نهودش که ئه سپ نه یکشاوه- نه یردوروه و نه بتوانیوه- سواری نیسترنی بورو- و دیاره ورگ و گده و گپالی زلیش نیشانه که سایه تیبه بوروه. دیاره سوود و درگرتن له ((خوازه)) نیسترنی و لالای ناراززو و حمزه ((دوای)) خانی گمورهه بوروه که گوایه تاییه تمدنیبه هردورو کان و دک دورو میینان سه رجاوهی بناوینیکین... نهودشیان نه ببو کرمانچ تاییه تمدنیبه کی دیکهی بو له برجاو گرتیبوو. کرمانچ بونهودریکی سه بین، همر بخوبیان قاموسیکن، قسیکی ده کمن و مانایه کی دیکهی بو لیک دده نهود که ده قوتورو هیج عدتاریکیدا نییه... به لئی به دزینه و دیه کلیلی نه و ((هیمما)) یه تیگه یشم که نیستره ماقهی پیر خانی گهورهی داکی ناغایه، که و دک دیانگوت گوایه له کمل کوتیخا ((نهولا)) ای- پایی نه و کویخا شه ریفهی-

فرؤشتوده- ثمود بیجگه له رون و مریشک و کله باب کله لقهند و ده فتهره سیغار و به رماغ و جگدهه و نه و جوره شتانه. نهوجا یهك دهسته ((کهوا)) و ((پاتنول)) و ((پشتیند)) و ((شده)) ای نویی بو کوره گهورده که-کوره گهورده سهداری، که شهش حدوت ساله بتو کری، دواي ماوهه کيش زنی سهداری له زبر برایه که خوش ماره کرده و حمه صالحه به گه رووته بتو که کوره دينایه مزگه و تی، له بن داريکي که ناري حوزتی دادهنا و رئ و رهسم و ((رهشت)) ای ئاغایه تیهه و چونه تی هلهس و که و تی مه جلیسانی فیرده کرد، که له مه جلیسان چون دانیشی و چون هستی و چون بخوا، کاتیکيش پرسیاریان کرد چون و چ ولامینک بداتهوه، کاتی که له گمل گهوراندا دددوی دهبي چ بلی- ههر راست و دك سهدار خانی. له گمل مندالی ئاواییدا گه مان نه کا، چونکه ثم و تیستا ((جینشینه)), له جیئی بايهه تی، که کوره گهوره بابه خانی بتو. نیدی نه کا ههر ده فیقه و ساتیک را کاته ((مدبهق)) و له کاره که رو ثم و ثموان دواي بابوله نان و رونه که ره بکا، له ديوه خانیش کاتی ناخواردنی ههر پرنده داتی و زور نه خوا- نه جیب زاده که می ده خون-، ثمود ههر کرمانچه زور خوره- دوو سی پارووی که خوارد دهبي له سینیبه بکشیتوده. بهلی منداله بسته زمان همروا پاشی حموتو و یکی بتوه قاميشي کلوزر- ههر راست و دك جو جكه مریشكیکي نه خوش. ههر فووت لیکر دبايه- به قسهی دایکم- دور له گیانی ده که و لروتیت گرتبايه گیانی ده درد چورو.

به لام که ((کهوا)) و ((پانتول کون بعون و ناو له ثاشی براو زنی دووهمى ثاغا
مه جمود خانى - خوشکى حوسین به گى ((کونه ماسى)) يه که له پياوماقولانى ناواچه که بwoo و
ئەريش بە پشتيلوانى بارودخەوهى مالى بابىهەد جىيى و رې و شوين و پايە و پلەيە كى تووند
و پتھوى له نيومالىدا هبwoo - سەر لەنوي دەستى بەسەر كاروبىار و وزعە كاندا گرتەوه، حەمە
خانىش له كۆت و بەند و خۇو و روھشى مەجليسان رەھابوو و كۆتايى بە خزمەت كردىنى
دەمانچەي هيتنا و ئىلى ئەوبۇو و مشتىك مىيىش و مەگەزى درشت و ورد كە ھەميشه لەسەرە
كەچەلە كەيەد ئالابۇون و ليىن نەددبۇونەوه و بۆ ھەر جىيە كى چۈپىايمە، دەر و دەشت و كىيۆ و
بەندنائىش، چۈپىايمە و لەننیو دار ھەرمى و ھەلۈۋەرە و دەونانىشدا - ئەوه ھەر لە گەللى بعون و
پايان دەبوارد. ئازاد و سەربەستى حەوت دەولەتان بعون، ئىلى ئەوبۇو نەچىتە نېيۇ
((مەبەق)) ئى و نەچى داواي شتى لە قەرەواش و نۆكەران نەكا. دەشچوو به لام كەسيش گۆيى
نەددادىيە، تەنانەت كەسيك پىيى نەدەكوت چەلمىشىت بىرىھە. لە كەشى ھەر ئازاد بwoo... ئەمى
ئازادى، چىنۇممەتنىك، بە نىخە، بونىئە، تە!...!

سەرۇ سەكوتىتىكى تىرسناكى ھەبۇو: چا زەق و تىرسناك، چەپ و چىپ و خېل و خوار، ئالۆز-
ھەرودك چاوى بەورى بىرىندار، وەك ئەمەن ئىستا لە فلىماندا دەيىتىن، سېيىل و بىرۇ قىز، لەج و
لىتو دەرىپەرىپۇ، ورگ و دەك تەپلى ئەسکەندەرى، مۇوى سىنگى زىر و زىرد و مەرەدە، ھەرودك ئەم
مۆدنە نايلىنە چىل گەرتۇوانە، دەنگىك دەنگى پېرە بىزقىكى سەرۇدەختى زاو زىتىه. من لەسەر و
سەكوتى دەترسام، ئەمەدى پېمباوبۇ ھەمۇ شىتىكى بەخوار و خېچى و نالەبارىسىمۇ دەيىتى-
تەنانەت خۆشى، دىارە زىگى لازىز و مۇۋەكانى سىنگىشى بەلانى كەمەمۇ خورمايى دەيىتى!

چووبۇون- ئەم و رەشيد بەگە چىشىتە- لەنىيۇ درەختە كانى پشت مزگەوتىيە خۆيان مات
كىردىبوو كويىخا كەرمانجى لەخۇرە خېركەردىبوون بۆ يېنگارى و ئەوانىش ئەمەلمىان قۇستىبۇوه و
پېنگىمۇ ھەردووكىيان دەستتېيىيان كەردىبوون، ھەر لەكەل دەستتېيى ھەولە كويىخايان كوشتبۇو.
ماوەيەك چاودەپى بۇوين... خوا بەخىرى بىگىپى!... ئاغا تەفەنگچى لە چواردەورى دىئى دانان-
ھەمۇ شەھىتىسى بەسەر دادانى (شەبەيچون) ھەبۇو. دوو سى شەوانلى ھەولە خزم و خېش
و كەسوكارىش لەكەل بۇون، چوون ھېيچ نەبۇ رەيشتەن و نەھاتتەنە. شەھى پېنچەم ياشەشەمى
كۈزۈرانى كويىخاى بۇو كە... بەسەر گۈندىيان دادا! كويىخا شەريف نەماوبۇ، بايم بۇوە جىنگىرى
كويىخاى. تەفەنگچى دەنگى تارمايىيانىاندا، تارمايى دەستتېيىيان كەد و شەپگەرم بۇو. ماوەيەك
بە تەقە و جىنپۇ و دايىك و خوشك و زىنى يەكتىر رەقاندەنە و ھەردوولا تىپەپى. بەلام
تەفەنگچىيە كانى ئاغا سەعىد بەگى ھېيچيان نەكەد و مەلا باڭدانى لېياندا رەيشتەنە. بۆ
بەيانى ئاغا چووه شارى، تا بەسەر هات و رووداوه كە بە ساخلىوو راگەيەنى، چەند قۇزانغ
گەلەيك بۆ ((تىستىتلاق)) ھاتن، ھەندىيەشىيان ھەر بۆ ((تىستىتلاق)) ئى چوونە دىئى ئاغا
سەعىد بەگىش... ئاغا سەعىد بەگە ھەر ئىننەكار بۇو، ھەندىيەشى بەرۇ بەرتىيل دا... ئاگرى
ھەرایەكە تا ماوەيەك دامەددە، بەلام ھەندى رووداوى دى ئاورى ھەرایەكەيان دووبارە
خۆشىكەدە و ھەلەيان ئابىساندە و...

-٤-

ھۆى رووداوه كە ئەم رۆزەش زىاتر ھەر ئەم حاجىيە ورگە بۇو، بە دلى خۆم كۆتاپى
ھاۋىنى بۇو، بابە گاگەلى لە گىردى بەرداابۇون و چووبۇو دەستنۇيىتى عەسرى ھەلگىرى. ئىدى
ئىستا شەوانە نەدەھاتتەنە نىيۇ دىئى و ھەر لەسەر خەرمانى دەنۋەت. منىش وادەبۇو لەلائى
دەمامەمە، نان و دۆم بۆ بىردىبوو... ئىپوارە درەنگانىتىكى پاش عەسرى بۇو. كىيەدەن كەم كەمە

كويىخاى پېشان-دا كە پىياوېكى كەتەي بەخۇرە بۇوە و مائىنەك نەبىكېشاوه، كاكە و بىرالەيەك و
سەين و بەينىكىيان بە جووتە پېنگەوە ھەبۇوە. كويىخا ((ئەولە)) واز لە سوارىيە دىئى و وەرەز
دەبىي و لىيى دور دەكەۋىتەمە و كچە قەرەداشىتىكى دەخوازى و دەھەنەن- ئىستەر گەلىش ئەمە
دىارە بە چەممۇشىيە بەناوبانگۇن و ناسراون. ئەم بېرە ئىستەر دىارە ئەمەدى پې قۇت ناچى و
كچەيى دەداتە دەست حاجىيە ورگەي- و حاجىش دەبىاتە خېتىكى و لەمۇيى كۆللەيدك لەسەردى
دەدا، لاشە كەي دەبن مىشە كەل و خۇلىكىدا دەشارىتەمە.

بەكورتى، كچە ونبۇو، كەسوکار پېنگەوە لەسەر پېتىيە كەمۇ جىتىيە كيان لېكىد و پىياويان
بىرەبەويىدا ھەناردىن، تەنانەت ((كۈنه ورج)) يېش نەمەنگەپىن، نەمەنگەپىن، نەمەنگەپىن، نەمەنگەپىن
عەردىدا چووبۇوه خوارى. كويىخا ((ئەولە)) شە كە دەيىزانى كەر لە كۆي كەوتۇوه و كۆنەدە لە
كۆي دրەواه- بەگۈيرەدى قىسى خەلکى لاي خۆمان- بە دىزىيە كەوتۇوه شۇين دۆزىيەنە و
يامەتىدانى. ھەر لەو نىيۇشدا، ئىستەر ماجەپى بېر و دەستگاى دژە زانىارييە كانى ھەمۇ
جىتىيە كيان پېرگەد كە بەللى، كچەتىيە رەدووی لاويىكى پاپەتى كەوتۇوه و چۆتە دىيۇ عىراقى،
خواش دەزانى، رەنگە چووبىيىتە عەجەمىستانى. تا ئەمەدى كە سەرەنگام بەرىيەكەوت تەرمە كەي
دەرگەوتەمە: ئېنۇ قەدى ھاۋىنى بۇو، وەرزى دار ھەلپەرداوتىنى، بارانىتىكى بە لوزەبىارى، خېرى
ھەمۇ رامالىن، كەل و خۆل و كەرسەكى لەسەر تەرمە كەي لادايدە، شوانكارە ھەوالىيان
ھېنیايدە... تەرمە كە پېزىبۇو و ھەر تەنپىا بە جىلە كانى و گول و كەرداانە كەپىرا زانىان كە ئەمە
(بەللۆك)) ئىقەرداشى مالە ئاغايە...

حاجى بەگ لەو كارانە زۆر كەردىبوون، ھەرچەندە بۆ خۆى ئەم جۆرە كارانە بە كوشتن
(قەتل) دانەدەنا. رەنگە راستىشى كەردىبىي: كاتىيەك كوشتن قەتلە كە پىاون نىيەتى لېيىنە، خۆى
بۆ ئامادە بىكتا، بە قىسى سەعىد بەگى شەرزوحالچى ((موازىعە)) بىكا ئەموجا بکۈزى- جا
لەبەر ھەر شتىك بىي. كاتىيەك سەپەنلىك ياشەپەنلىك فەرمان بە دەزگاپەنلىك يەكىن كە
ناوبىرى، ئىدى ئەمە قەتل نىيە، ئەگەر قەتلىش بىت شتىكى وانىيە، چونكە ھاۋىبەشى تىيدا
زۆرن- بکۈزى راستەقىنە پېشكى زۆرى ناگاتى. ھەرودك ئەمەدى كە گۇتم سەپەنلىك كارە كە
نېيت و دلى ئادەمىزىادە، كە دەبىي پاك بىت... خۆ ئەگەر ئەمۈش نەكۈزى يەكىكى دىكە
ئەمەكارە دەكەت و دەكۈزى- بەھەر حال چ جىاوازىيە كى بۆ كۈزۈراوه كە نىيە و ھەرودك يە كە. ھەر
بۆيەش بۇو ئەم كارانە دەكەد و گۈپىيەتلى ئەم فەرمانانە بۇو- ئەمەكارانە پەيپەن دىييان بە
كەسىك ياشەپەنلىك دىكەمە ھەبۇو، گۈپىيەتلى كاتىيەش پەيپەنلى كەنەنە كەنەنە كەنەنە كەنەنە
كاروبارە كانى خودى خۆى.

ساتیک دنگی تمقهی له همیوانی قاوهخانه‌یارا بلندبوو. نوکره کانی ثاغا سه عید به‌گئی بون، نهوانه که هرمیان ده خواردن.

حاجی به‌گ هر گهیشتی و ناسینی، رانه‌دستا و ئه و چه‌کداره که کابراتی هرمیانی و بېر قۇناغە تفه‌نگاندا بولو ئه‌وی کوشت. يەکیکیش له چه‌کداره کانی ثاغا سه عید به‌گیش ندیکرده نامه‌ردی و کابراتی هرمی فروشی کوشته‌وە، ده ئالۆز و بلۇزیه‌یدا جه‌والى هرمیان بېرپووه و هرمی غلۇرپوونه و به‌گورپی و هرپوون.

چه‌کداره کانی ثاغا سه عید به‌گی به‌پله له قاوهخانه ده‌پرین، ثاغای مه و زاوایه کانی زووتر دابه‌زیبۇون و دامه‌زرابۇون. هر که چه‌کداره کان له قاوهخانه که‌ی ده‌پرین، ده‌ستپتیان کردنی، هر لە‌وی هردووکیان خست. برای ثاغا سه عید به‌گیش له‌گەل چه‌کداره کاندا بولو- ثاغا ئەنور به‌گ. شەر دامه‌زرا... ج شەپتیک!

ھەرودک دوینیّ بى... هەر که چاوم هەلیتا دیتم ئەو له‌گەل قادر خانی برا گچکەی ثاغای که لاویکی کەتەی له‌نەدە ھۆری بىتکاره بولو و هەمیشە به پیخاستی و رانکی دراودوه، لیتە و لە‌وی، دەھات و دەچوو و له ملۇمۇشى دەگەرا و ئاواره بولو له قەراغى جۆيە دریتە بولۇم. نەشزانى کەی هاتبۇو و له کوپىرا هاتبۇو.

ئاغا و چه‌کداره کانی له ده‌رۇبەرە پوپبارى- به لای دیتیکەی خۆمانه‌وە- سەنگریان گرتبۇو و دامه‌زرا بون، چه‌کداره کانی ثاغا سه عید به‌گیش له بەرزايی پشت قاوهخانه بەسەر پىشىياندا دەپوانى و لە‌وی دامه‌زرابۇون. پياوه لادیتیکە له همیوانی قاوهخانه کەيدا کەوتبۇو و رىچىكە بارىکە خويىتىکىش به خوار همیانه نزمه‌کەيدا سەرەو خواربىبۇو. جه‌والى هرمیتىکەن به لای كىدا هاتبۇو، كەرى كابراتى مردووش لەبەر همیوانى قاوهخانه کەي راودەستابۇو و هرمیتى دەخواردن، بەلام چۈن، به تەواوى حەز و ئارەزوو و بى‌غەمیه‌وە- وەك فەيلەسووفىتكىسى سەر لەنیو دو توپى پەپى كىتىپەن بىنى و نقومى خويىندەوە و موتالا بىت. گوپى لەو هەمۇو هەراو زەنابۇو. سەرلى له جه‌والى نابۇو و خەریکى كارى خۆزى بولو. هەر دەخوارد، بەرداۋامىش زۆر لەسەرخۇ و به تىپامانه‌وە كىللى كە دادەشاند، كە تا بلىنى دىمەنیتىكى سەرنج راكىش بولو!

دە تەختى جۆيەدا راكشا بولۇن، گولله هەروا بەويىزدەو بەسەر سەرماندا كەنە بولو- جارى وابۇو و دەنگى مزراھى قۆرپۆرە، دەتكوت له هەوايدا دەخولىتەوە: ((غۇرپۇر!)) تىدەپەری، جارى واش بولو و دەك زىربەمى مۆسىقاى بولو. قادرخان دنگى تفه‌نگە کانی هەمۇو دەناسىن.

سېبەریان داکەوتبۇون، داشت يەكپارچە هەتاو بولو، سېبەرە كان لەلائى خۆرھەلات و سەرۇوی خۆرھەلاتىدا كەوتبۇون. تا چاوبىرى دەکرد تا ((خۆرئاوا))ى- گوندى ئاغا سەعید به‌گ-ى كە بەبنى دەشتىوە نوسابۇو- هەمۇو شوينىك لەبەر شەوقى هەتاوى سې دەچۈوە، تەنبا بەشىكى كەمى خەپتىك نەبى كە له داۋىتى قاوهخانە كەوە به دىتىكەمەي مەوه لەكاوه. كە هەمۇو سېبەر و فشە فشى ئاۋ و چىپەچىپى باي بولو له كەمل داروباران.

لە دەورى قاوهخانە دەسپورامەوە... بى تىش و كاربۇوم، دەبۇو تا رۆزئاپايه هەر لەوى بىم تا گايىه كان چاڭ بلمۇرپىن ئەوجا بىيانەمەوە نىيۆدىيى. بى تىش و كاربۇوم، لە دەورۇخولى قاوهخانە كەيدا دەھاتم و دەچووم و دەسپورامەوە... بەردم داۋىشته چوپىلە كە و قەلە رەشكە و جارو بارەش ناۋ پوپبارى... چەند چەکدارتىك لە قاوهخانە كەيدا به پەلە پەل و هەلپەوە هەرمىيان دەخواردن، وەك مالى تالانىيە بى ئاوا، تالانىش بولو: پىاۋىتىكى ((سەدبارى)) به بارە هەرمىتىكەيەدە ھاتبۇو، دىياربۇو بۆيەش بەدەمەي ھاتبۇو تا شەوی له قاوهخانە كەمە و دەمەنیّ و سېبەنیّ له و سەرييەوە، ئەو چەند دىيىانە نزىك قاوهخانە كەمە بەسەركاتەمە و دەدەختىدا بېچتەوە شارى كە نزىك بولو، تا كەل و پەل و پىيؤىستىتىكەنی بىكىرى و لە دەختىشدا بىگەپتەوە گوندى. لەوى بولۇنە كەتىكى ناتاسايى نەبۇو. ئەوانە- ترى و هرمى- لە ناسىاوانى ئەو دەرورىھەنە ئەو ناوه بولو. مىيەيان دينا و سەر بەسەر يَا دوو بەيە كى كەنميان دەگۈرپىيەوە: تاي يەك تەرازۇو ترى و تايە كە دىكەشى كەنم، يَا دوو تاي تەرازۇو ترى و يەك تا كەنم.

كابراتی هرمى فرۇش ھاوارى لى ھەستا: ((باشە بۆ مەگەر مالى تالانىيە يە و كەوتونەتە سەرى! وەللاھى خودا ھەلنكىرى، پىغەمبەر بەردارى نىيە... كۆمەلە كۆپر و كەچەلىك و ئەوندەنە هەرمىيانم هەن..!))

بەلام كى گوپى دەدادىي! كابرا چەکداربۇو، چەکدارى ئاغاش بولو، بۆيەش چەکدار بولو تا هەر بخوا و پارەش نەدا... خوا و پىغەمبەر كەرمىن! بۆتە بۆتە چەکدار تا گوپى لەو قسانە نەبى، دەنا دەچوو دەبۇو وەرزىپ، دەبۇو شوان و گاوان!.. ((خوا بەردارى نىيە، وەللاھى ئەو زولىمە..!)) و ئىدى تاپ و تىپى قونداغە تفەنگ و سىنگ و پېستان، وەك لە پارچە لېدا تىكى لۇول دراودەي...

لەو بىگە و بەرددە و بىنە و بەردييەيدا بولو كە سوارەكان گەينەجى ئاغايى مەبۇو و هەر دەچۈرەتىكەي- ئاغا عەللى بە‌گ و ئاغا ئەممەد بە‌گ- و يەكە دوو نۆكەر... و حاجىيە ورگە. هەر كە گەينەجى چاوه خىيل و خوارەكانى حاجى بەگى كەوتەنە پىتە پىتى، پاش چەند چىكە

تدقه‌لایه‌ک بورو و به درعا و نزا و پارانه‌وه و نه‌حه نه‌حی که‌رویه‌یه نه‌وه‌ی له هه‌مووان نزیکتری راکیشا و ودک گورگی داستانان به ((جهه حم!)) که گیسکی دهخوا، ناوا دایپاچی. نه‌و روژه بیجگه له کابراتی هرمی فرۆش دوو چه‌کداری دیکه‌ی نه‌و تاقمه‌ی کوژران، چه‌کداری‌کی ثاغایش بریندار بورو و نه‌سینکیش نه‌نگوا و ماینی ثاغای لهدست نزکه‌ی بدره‌لدا بورو و هه‌لات و به چوار نالی چووه گوندی. بیدبیری خۆرئاوایه بورو، تازه دنه‌نگی ته‌قەی کریبوو که دنه‌نگی شیودن و گریان و بایه‌پریه نه‌و دۆلەی پرکرد. زن و مندال و زردايك و خوشک و برايه‌کانی ثاغای بون که ماینی بی سوار ده‌بینن و گویشیان له ته‌قەیه، وا ده‌زانن ثاغا کوژراوه و نه‌و هات و هاوار و گریان و شیوه‌ندیان ناوته‌وه و کومه‌لیک ژنه کرماغیشیان به ((تاغارو، ثاغا رۆ)) وه له‌گەل هاتون و قوری ده‌پیون و خۆلی و ده‌سەری ددکەن. واي رەعننا خامن چ قوریکی ده‌پیوا و چ خاکیکی بەسەری خۆیدا ددکرد و چۆنی پوومەتی خۆی ده‌پیوه و چ شیوه‌نیتکی ده‌کرد! نه‌و دووه‌مین جاری گریانیتی بورو بیبینم... نه‌و روژه ناوا، نه‌مروش ناوا، راستیان گوتووه، ناسینی مرۆڤ دژواره: نه‌و دەركەی دەکەیه و نه‌و کونجەی ده‌بینن، که سەریش خواردەکەیه و ده‌بینن دەركەیه کی دیکەیه. دەچیه ده ژووری، کەچی هیشتا له چاوگیرانی نه‌بوبیوه دەركىکی دییه و هەمدیس يەکی دی و يەکی دی، دووباره دەركىکی دی، پاشخانیکی دی... که جاری و ایه ناشکریتەوه... دەركە کانیان داخستون-له‌گەل نه‌وه دەشدا که خاوند مال نه‌وه لە مالییە کەچی و دلامی لە دەركەدانی ناداته‌وه و نایکاته‌وه، کونخی دلەکان به ناناشنایی دەمیئننەوه. نه‌شەوه نا سبەی شەوه‌کەی دی هەراو هەنگامەیەک قەوماچیه و. هیشتا نویشی خەوتنان نه‌بیبوو، خەلکى وەک خۆیان نویشی خەوتنانیان له مزگوتوی دەکرد-نه‌و دەمی بازم جى نشىنى کويیخاي بورو و ودک جاران خەلکى لى خى نه‌دەببۇوه- ئىستا نەویش ببۇوه بەشىکى سەر بە مالە ناغاي. دايىكم و بۆ خۆشى زۆريان غەم لەو ساردى و سېرىيە دەر و دراوسىيان دەخوارد و بېيان ناخوش بورو. بازم نەچووبۇوه مزگوتوی... بچى چ بکا... به قىسى خۆی بچى نه‌و سارد و سېرىيە ببىنى؟ خەرىكى دەستنۈيە هەلگرتنى بورو لە حەسارى، کە قىيەه هەستا، بەجۇرىك کە سەگ ساجىبىي نەناسىتەوه. گوللە ودک ((بىرىشكان)) تەقىنه‌وه. ئاغا و زاوا و نۆکەر دەست بە چەکمۇه بەرەو ((گلە زەردە)) نه‌و گرددى نه‌و بەرپیوه‌چوون و دامەزران، نەکا دوزمن پارىزى بىستىنى و دىيەکەی ئاوردەن و زيازىش نەوەيان لەبەر مال و مندال و خاوخىزانى بورو تا لە خەتەرى دورى بن-گىرى گلە زەردە بەسەر دىيدا دەرپانى.

دەيگوت: ((نه‌ها، نه‌وه سى تېرى فەرمانىسى بۇو!) يا نه‌و ((قىچە)) قىچە بىنچ تېرى ropyosى بۇو!) ((گىيانى! نه‌و (قىيشىكە) قىيشىكە (جان بىتارى! بۇو!)). هەر کە دەنگى ((وېزە)) ئى گوللەيە كىشمان بەسەر سەریدا دەھات خىرا سەرمان لەنیيە هەردوو لەپە دەستمان دەنا و كىشمان توند دەگرتەن و خۆمان بە تەختى جۆيەکەوه دەنووساندەوه و هەر کە دەنگى گوللەكەش نەدەما نه‌وه دەستمان لەسەرمان دەكىدەوه و لە لیوارى جۆيەکەپە سەرەتاتكىيە كەمان دەكىدەوه. ناه..! واپىدەچوو لەبەر فشارى لمۇزى كەرەكەي، کە سەرى لە جەوالەكەي- ودک لە توورەكەي كای نىت- نابۇو، چەندە هەرمىيەك لە هەيوانىيە خلۇرپۇونەوه و هاتبۇونە قەراغى جۆيە-بەلام قەراغى قەراغى و ئىستاش نه‌وه هەر قادرخان بۇو پىيەكەنی تا لىيى چالىي هېنابۇون و لاو نېبۈ دەرپىي کە بەلكە ئى لە هەرمىيەكەن و دەنگى كەۋىي- و نەدەببۇو. پالىي وەمن و دەلىپىي جۆيەوه دەنا. خۆ جۆيى تايىن لانچى و گۆيى تايىن لانچى و گۆيى نەددەمىي، كەلەشى وردىلەي من کە لە هەمبەر پەيكتەر لەندەھۆر ناساي ويدا شتىكى وا نەبۇو ورده تا دەھات تىك دەشكى و ورد دەببۇو... و نەويش هەر راندەوهستا... ((نه‌ه! نه‌ه!...)) دەنگىتكى گر و ناخوشى هەببۇو، لەجياتى ((نه‌ه ه)) دەيگوت ((نه‌ج)) و لە بىنى زگىرا دەھات... و هىشتاش سەرەپەنچەي پىيە هەر نەدەگەشتى، هەرمىيەكە هەروا لە نېبۈ رىيەدا مابۇوه، چاوى دادەگرت. نا كەسە ((ھەرمى لاسوورە)) شە: لايەكى سورى ودک سەركولمە تاقمە كچىكى تازاۋو كال، بە سورى ئاسو- و دەمار دەماراوى، هەروەك بە پەمبەي سوراوت لىدابى. تاخ نەگەر نزىك دەببۇو!... و نەشدەببۇو. نەم هەمۇ تاسەي دىدار و پىنگ كەيىشتنە لەلایەكەوه و نەو هەمۇ بىي مەيلىيە لايەكەي دى! رېشىنگ بەپەرپى تاسەوه، هەنگاۋ كورت و رى دور و جۆي بەرتەنگ و تەسک، كۆنای يار شەرمىيون... بەلام نەوهى كە هەروەك خۆي راھاتبۇو روحسار و سەر و پۇو و لەشى دلدادە بۇو... دلدار هەروا لە قەراغىتۇوه بۇو و گۆيى نەددەدایه حەز و ئارەزۈوه كەنی دلدادەكەي و وەلامىيکى نەددەدایه و، دلدادەش قور بەسەرانە هەروا سىنگى خۆي لەخاك دەسۈرى و قاچەكەنی دىئر و دەۋى دەكوتان. هەر کە تەقەي گوللەيە كىش دەھات، ((نه‌و خۆي مات دەكىدەوه و نەوەندەي كە رۆپىبوو بە ئاراسەتى پىيچەوانەوه بە يەك جوولە دەھاتەوه نىيۆ تەختى جۆيە، جىيەكەي وەتەنگ دىنایەوه و هەمۇ لەشى من دەگوشىايەوه. بەلام هەر کە تەقە كىزدەببۇوه و نەدەما بالۇيىز دووباره خۆي بۆچۈونە پايتەختى ئامادە دەكىدەوه. سەرەنچام بە هەرچى هەول و

شهر گهرم بubo، ئىمە هيچمان نەددەت، راستە بايم جىئىشىنى كويىخاى بubo، بەلام كويىخا نەبubo و له مالىّ بubo. كەپرمان بەجيھىشت و خۆمان له ژۇورى ھاوىشت، ھەرچەندە دىيەكەمان لە داۋىتىيە بubo و بەرەو خۇرئاوا، بەلام چۈنكە چەكدارەكانى ئاخاييان بەرامبەر بوبون گوللەدى نەدەگىرتهوه، بەلام دورىش نەبubo گوللەيەك گاسكەمى بکات و له دەستمان چى. بەلى، شهر گەرم بubo و ئەوهى لە زاريان هاتە دەرى ھەردۇولا پېتىكىان گوت و لېتكىيان ھەلدا. لەم بەرەو كويىخا ئەملا، سەعىدى كورپى كويىخا رەحىم و حەسەن بەرزاز، لەلاشەوه قالە گوئى پان و ميرزا رەشيد و فەقى كەرىم بوبون كە ئىمە نەماندەت بەلام كويىمان لېبۇو كە كوايىه دايىك و خوشك و كچە كانى سەعىد بەگى پىيالەيان لېتكىدان يال لېتكىيان دەدەن...
((ھى ھى!...)) ئەبۇ باوكم بubo. ((دەست لەسەر ھەر كامىيكتىيان دانىتى وەك مريشكى كە فس دەدەنەوە!)) و ئەوجا زارەخەندەيەك.

دایکم همه‌کهی قوسته‌وه، گوتی: ((قسه هیچه، راستیه‌کهی پاو پوزیانه که نئی هه‌ریه‌کهیان پاپووزی سه‌د کچه کرماغبی دینی...))
له‌هو دیوی لای پشته‌وهی چه کداره‌کانی سه‌عید به‌گیمه‌وه دنگی غلب و تمه‌هی به‌رز
بزوه‌مه‌حمود خان و براو نزکه‌ره‌کانی بون که به هاواری ناغای مه‌وه هاتبوون. چه‌ند
دسترنیکی به دوو یه‌کدا له‌پاش و پیشه‌وه، چه کداره‌کانی سه‌عید به‌گیان له‌جی هه‌لکه‌ند و
به‌ره‌دو دولیان هله‌لپین... تهقه ههر به‌رده‌هام بوبو تا نهه کاته‌هی چه کداره‌کانی مه‌حمود خانی
هاتنی خویان ناشکرا کرد و ناغا و نهوانیدیش هاتنه ناو دی. گوتیان که نهه‌وانه ویستوویانه
مالی ناغای و هه‌مورو دیتیه‌کهش ناروتیبه‌ردهن، نهوت و هه‌مورو شتیکی دییان ناماده کردووه و
هه‌رمه‌حمود خان ده ددققه‌هی دی دردنگتر گمیسایه‌جو، کاری هه‌موروان دهسترا.

نه شوهش به خیر به سه رچو، بُو سبهینی ناغا چووه شاری و چووه لای رهیس ساخلو و
شکاتی کرد، سه عید به گیش هرچووه شاری و لمای رهیس ساخلوی شکایت کرد،
هردو کیان، گژمه پاره یه کی باشیان برتیلدا و هردو کیشیان هاتنهوه و خویان به
سهر کوتوش دهانی، و یه امی، هردهش بیان بُو یه کتری دهندار.

تیواری سبهی نه و رژه له گهل با بعدا چوومه مالی ثاغای-باوکم شهودی پیشتریش دواز مرانه ودی هه رایه که چوبووه وی، تا بزانی کاریک فرمانیک، فهرمایشیک، به لام ثاغا رووی نه دابوویه- همروهک که بُخُوی بُز دایکمی گیزایه وه.
دایکم گوتی: ((به جهه نندهم!... جاران به باری دهنارد با نه و جار به خهرواری نینیری... له لیبان نه خواردی له سیلان مهی!... نه و هر خهلات و بدراتی ویسیه جی نیبیه لیدانیم... هر

خوا مسکینی مسکین دروستکردووه و ئاغاش ئاغا- ئەمە نەبى لەو ناوەتىيەن كە هەر خودا بۇ خۆى دەزانىچ ئافەرىدەتىيەكىن- نەسوارىن و نەپىادە- لە نىيۇندى عەرد و ناسانان چەقىيونىن و لە هەر چوار لايانيشىرا گويمان لە قىسى سۈوك و بى جىتو جىنۋانە بۆمان دىت.

بەلام ئىمەش ھەروا لەو ناوەرتەتىيدا نەماينەتە، چوپۇپۇنىن ئاسمانى. گوتىيان كارەكە كارى ئاغا سەعىد بەگى بۇوه و نەو بۇوه كە نامەت بۇ زاوابىكەتىيەن ئەنگى ئاردووه، كە لە سۇنۇرىيەتىيەكە (ئەو دىتىيە ئاغايى ئىزىكى مەرزى بۇو) و لە ساخلىو و هەنگى قۇزاغىيەكەنەوە دوورە با كارىتكى بكا- چاوترىتىنى بكا (سەرتاتى چەك و درگەرنەوە ئەشايىران بۇو و تەنگ تا دەھاتن ون دەبۇون و نەدەمان). بەلى، زاوابىش نايكتە نامەردى، پياوان دەنېرى و رىتى بە ئاغايى دەگرى كە لەگەل پىاوابىتكى خۆيدا بە سوارى دەيھىتىوە دىتىيەكەتىيەن خۆمان و دەبىھەن...

ئاغايىان بىردى، سى مانگان لەۋى گىرا- كەس ھەوالىتكى نەدەزانى، ئەۋەندە نەبى كە دەيانزانى ماوه و سەرەنجام مستەفا خان- ئامۇزا گەورە ئاغايى- دەستە و داولىنى فەرماندەتلىق بۇوه و فەرماندەتلىقىش گوایە نامەت بۇ شىيخ مەممەد سەعىد نۇوسىيە، كە لە ناوجەكەدا دەست روپىشتوو و بەناو و دەنگ بۇوه، دەستور دەداد ئاغامان كە دەولەت ويسىبوو، ئازاد كەن و بەريان ھەلدا... و رۆزىيەكى دەممەو خۇرئاوايە و دەركەوتەوە- بەخۆ و بەسەر و قۇز و مۇرىيەكى ئالۇز كاوهەتەوە، بەلام بە چ سەر و سەكتىيەكە، مالى ئاغايى ھەمۇ پېيان وابۇو دەروپىشە! ئەو ئاغاش بۇخۆى بە دەم پىتەكەننېيە دەيگەرلەپەيە كە بەلى، ئامۇزا لەگەل ئەۋەشدا كە بەستۈرىيەتىيەز و زۆرىلىكى دەلەت خۆى لەسەر سەرفەت دانىشى- ھەر دەبۇو لەكەلە خۆى نان نەردووه و زۆرىلىكى دەلەت خۆى لەسەر سەرفەت دانىشى- ھەر دەبۇو لەكەلە خۆى نان خواردبا. ((داۋايەش پىتەكە دادەنىشتىن و دەكتەتىنە ((پەرەنتو))ي). بەلام وەختى نۇوستىنى لە ژورەكەتى خۆيدا بە پىتى بەستەراوه لېيدەنۇست پىاوابىتكىشى لېبۇو تا ئەگەر چاپىكى ياشتىكى دىكەتىيەتىبايە ياكارىتكى ببوايە دەچوو و بۇي ئەنجامددا...

ئىدى ئەو بام بۇ شەنەتىنابۇو و فشە فشى دەكەد: ((ئەۋەدمى دەلىن چۈن ئەوان و او ئىمە وا! زۆر سادەتىيە، چونكە ئەوان و ئىمەش وا!...))

دايىكم ھەمۇ شتىكى دەزانى- ھېچى نەدەگوت و بابە بەتەنلىق ھەروا بەرەۋام بۇو: ((لەبەر ئەۋەدى كە ئاوان. ئىستا ئەگەر ئىمەش كەمانچ باینایە بۇ غۇونە ((ئەجەمەد درېز)) لەگەلە مندا دوژمن بایە و دەستى پىپا گەيشتىبام، حەوت بېنەچەتىيە مالى لە رەگ و رىشەوە دەردىتىنام و بەزەبى بە ھەرچى نەوە و تۆرەمە و رەچەلە كەمدايە نەدەھاتەوە... ئەوانەش دوژمن!)) ھەر لەو

مسكىنە كە ناچار بى به ملکەچىيە و بچىتىهە لاي ئاغاكەتىيە و خۆى لە تەويىلەتىيە و لەسەر ئەم جۆرە رووداوه سادانەش جارى وابۇو چ خويىتىك دەرژا- ئاخر ئاغا پېتى كە مايىھىسىيە كى گەورە بۇو كە ئەمۇزىزىيە خۆى لەۋى بە پىاوتر و چاكتەر بىزانى، مسکىنە لى ھەلگەرلىقىتىهە. دەنا خۆ مسکىن گىانى لە گىانى دەتىكە (سېلە) يە، نان و ئەنگ نەناسە. ئاخ ئەگەر وەك داستانى ئەمير ئەرسەلانى دەستىتىك لە پەلە ھەورىيەكىپا دەھاتە دەرىي و ئەو زەۋىسانە دەكىلا- و ئەو گۆزىانە دەدەراندن و خەرگەرنەوە و ئەو پاتالەتىيە رەنپۇ دىتىنالا..! بەلام كە بېرى دەكەدەوە، نا خۆ دەبى يە كىتىك ھەر ھەبى خۆى لەسەر بادا دوو جىنۋانى پى بلى. راستە، نۆكەر ھەيە، نۆكەر يە كەن زادەتىيە، بەلام جىاوازە. دەنا ئاغا دەمىتىكە لەسەر و سەكتىيە مسکىنە بىزازە... چوپۇبووه ئەو دىتىيە كە دىكەتىيە كە ھەوازىن ئەوە ج دەكەتلىرى دەنەشىتىوو ئەوە ئاغايىان گەرتۈوە و بەدەست بەستراوەتىيە ئاودىيۇ ئەنارقىيان كەر- ئەي بابە! چۈن؟- چۈن چاك... ئىدى بىرىدەن و ئەھە!...)

ھەر كە بام ئەوهى بىست لېلى سېپى ھەلگەرلەن و لالىيۇ كەفيان دەردا. سوچانەللا! ئىستا ھەر خۆى و خۆى ماوهتەوە و يەك دى و مائىتكى بى سەرۇپەر و كاولە ويرانى ئاغايى و يەك عىچل خوشك و براو زىزدەيەكىك!...)

بەلام من پىپۇابۇو ئارىشە كە وانبۇو: ھۆيەكى سۆزدارى لەو كارەيدا ھەبۇو- بەلاي منھەو بەم جۆرە بۇو: ئىستا كە ھاتوچىي مالى ئاغام دەھەنگەرلىقى كەن بە ئىسېبەت مالى ئاغايى و پەيدا كەردىبۇو. ئەگەر يە كىتىك يا ھەر كەسىك پاشەملە قىسى نابەجىتى بەخۆى يَا بە ئىنى تەنانەت هەتا بە خوشكە كانىشى گۆتابىيە ئەمنى پى قەلس دەبۇوم. مندالەكان ئىدى لەلاي من ھېچيغان نەدەگوت، زىاتەر ستايىشىان دەكەن. رەنگە ھەر ئەوهەش بوبىي كە ئەو ھەستى پەيۋەندىيەتىيە منى بەوانەوە و اورۇزاندبى: ئىستاش كە ئەمانە ((ئەم خەلکە)) من بە يە كىتىك لە خۆيان دانانىن، منىش خۆم بە مالى ئاغايى و ھەلەۋاسەم و خۆ لەوان دەبەستم.

ھېنەدى ئەبرەد كە خانى گەورە جەلەوى تەواوى كارەكانى گەرتە دەست و ھەمۇرى كە دەستى مەبىيۇو و ئاغا سەعىد بەگىش ج دەستى نەبىزاتۇن و لەجىتى خۆى نەجۇللا.

((ئەگەر ئەوانە مسکىنەن كەمانچ بانايە بە بېنەچەياندا دەچوونە خوارى و مال و مندالى پەرەۋازىدى دەشت و دەر و كىيوان دەكەد. دۆزمنە، بەلام لەبەرەدى كە ئەسېرە دەبىنى كارىتكى بەسەر ئەن و مندالەكانىيە و نىيە. دەلىي چەكەرەكانى كۆيەخاي دەكتەتىيە كەيان كوشتووە... كوشتىيان كوشتىيان- بەگۇنى كۆرەكەتىيە، دەر لە ۋوتوان، مسکىنە، مسکىن زادە و ئەوە دايىكىش بۇو دەيگەت: ((نۆشى گىانىيان بى- بەندە خوداي شايىانى ھەمۇ شتىيەكىيە))...)

دیاره بونی ئاغایدا نەرئیبیو کە باي دانى مەريشكانیان گەنم لە مالىدا نەما. تاغا پېش كىرانە كەي وەلەمى دابۇو گۆيىزەكان لە ژۇورى تەنيشت ژۇورە كەي نزىكى مىزگەوتى داکمن. بايم ئەھۋى كىرىدۇو.

که س نویشی به یانیانی له مزگه و تی نهده کرد - مانگی رده مه زانا نه بی، رژیتیکیان هیشتا له خه وی هه لنه ستابو وین که مجيوره کهی مزگه و تی به شله ژاویمهوه هات و هه والی هینا که شه وی در کهی زوروه کهی بان شکان دووه و به شی، زوری گوییزد کهی بان برد ووه...

((نهدي نه توچ کاره بیووی - چیت ده کرد؟ - ئاخر تو به ناگیانت محبوریشی!))

(من ج بکمه، کاکه خانه؟ کمیک که بهزدیگی به مالی خودایدا نمیهتموه بهزدیگی بهمندا دیتهوه؟... بُلِه من دهپرسی، له خوداکه تان بپرسه..!))

١٣٥

((باشه ناسیت! بلی، کو یوون- ئا خر د دیج منیش حیساب و کیتابان بدهمه ووه...)))

((ئەتۆ بۇ؟ سا بىرا بەكانىي سىدەنەوە... ئەو لەندە ھۆرانە... و ئەوانىدى.)

((سیکه وه؟.. یه لام نایا دهر که که مور و مومن کردیوو..!))

(باشه، شهود کربدبوی، کربدبوی... مسّر و مسّمه کهیان شکاندوروه، خوّ مسّر و مسّم
دروازه‌ی خهیبری نییه!....)

بهانه بود تا زنگ گفتمان له جوسایی ده که دیوه گرانه که ((سنه شهادت)) هه، وا له

د، کته له بشت ((ته مان)) دا، بانگه که د: ((ازنه جهه اهه... کو تختا شن...!))

دایکم که هروما خهربیک ببو و به ژووره که را داده گهیشت له بن لیوانه وه بوله یه کی هاتنی؟
((هم- کویخاژن! بدلی، زورپیش- کوییخای بی خهلاط و بهرات!.. کینیوه؟...)))

(هم = که تخانه باشد، زن = زن خانه، خلاط = میوهات ایشان، کشیده = آش...)

((منم... سهنه شوان...))

چند هویست، کاکه سده؟ و هر رزوری... و هر پیاله چایه کی و هخو...)

((نا، به زیاد بیت، ((گاران)) که بهره‌لایه...)))

دایکم چووه بھر دھر کی۔

(ئىشىكىت ھەبوو؟)

کاتمه‌هی که تاغایان گرت هر ثهو سه‌عید به‌گمی که جاران همه‌مو شهودی دههات و ثهو
به‌زمانه‌ی دهناهیه و ثیدی دهستی نه‌بازارته و...)) جا ثه‌تۆ ئیستا چیت دیوه...!)) ثه‌مجاره رروی
دهمی له‌من بوو ((وای بهو کاتنه که لیره بهدر، له پشت ده کیوانه‌و به‌ولو و تریش به خزمی
خه‌زووری سه‌پانی شیخی بلیسی پشتی چاوت برویه، ثیدی ثه‌وه تا روزنی قیامه‌تی رزگاریت
نابی-ههر به دهستی ثهو منی مسکینه، یا هر ثهو که‌ریم مه‌یتهر و که‌ریم نه‌بند و ثه‌حه
رووت‌هیه- ثاخر تیلای دهستیان ئیمه‌ین. ثه‌گهر ئیمه نه‌بین ثه‌وان ناتوانن ناما قولیان بکهن، بز
خوشمان ثه‌وه ده‌زانین- دار ده‌بی ((پواز)) ای له‌خوی بی... دهنا ثه‌وانه نرخی يەك مەرە له‌رە یا
شايانی يەك كۆلە گیاى درواهیان نییه، ثیدی كیلان و خمرمان و داکردنی ئالیک و تفاقى
پاتالى و همه‌مو ثهو جزره شتانه‌یان پیشکەش و بز وان چاکه، ثه‌وه هر ئیمه‌ین که ژیانیان
داپین ده‌کهین و کاروباره کانیان هله‌ددسوروئین- كەچى بۆ خوشمان ئاوا...!))

نه خشنه و پلانه کان گوژابوون، ((گوتم ج بوده!)) دایکم بمو و دلنياش بموم نه گهر ريشي هه بايه ريشي ده خوراند و نه گهر ((گييل گييله)) شني نه بايه دهستيكي بز بنانگويي هه ده برد. ثيدى به سهرو سه كوتبيكهه هاته نيو كيزنهه كمهه: ((شيدى نهود هه راي ناوي... منداله بهسته زمانه كه چ گوناهييکي هه يه... نيممه زور پيشتر ده مانگوت و كه سيش نه ده بيس و گويي نه ده دايه! باشه، ده توسيت چ بې؟ مسکين نه وديه. خو خودا، نهسته غغيروللا به خيلي نه كردووه كه نه موی به مسکين دروست كردووه، دهنا خو ده يتواني و به لاشيه وه ئاسان بمو بيكربابا يته ئاغا و بز نه وش چ جياوازى سه كي نه ده بمو... و للاشى، و دك شاو خواردن هوئي بمو!...)))

بابه نه مجاره‌یان به ده‌موچاویتکی گرژ و مون و توره‌وه گوتی: ((زور سوپاس بۆ خودای، که له‌وهی چاکتر دروستنە کرد. ئىستا... ئىستا... ئەگەر تۆيىھە کی وەك دايىکى دروست‌کردىبايە و منىشى وەك حاجىيە ورگەي))، ((بەسە نېيدى، كفران مە كە!). لەمە رابورد خوا رەھمى بەو مىندالە و ئەوانىدە، ياكا.))

له نهبوونی ناغای له گهله شه و هه مهرو چاود دیریهی خانمی گهوره و دلسوزیه بی جیهیه کانی
با بهشدا، ماله که هر پهرت و شیواو و شیرازه هله تکیو بیو و تا ددهشات ویرانه دهبو.
همرکی هم رکیهه که بیو مهپرسه! همرو که سمر و کملمه تری فرۆشیک یا هرممی فرۆشیک یا
دیوهه دیریهه که له پیچی رسیه پرا و دهدره دهه که ووت شیدی شه و ده تگوت داریان له هیلانه زهره دهه الله
و درداوه، خوشک و زرداق و براو ژنه کان و تهنانه ت خودی خانمی گهوره بؤخوشی، قاپ و
مهسینه و له گهن به دسته وله له ژووری ده ده پهرين و همرو به غار رایانده ماشته عهه مباری- و
کاسه کاسه و بادیه گه نم و جویان دینا و به هرممی و تریان ده کوریهه. مان گیک به سه ر

له سهر ده‌رژی، دنیای پر ده‌کهی که فلازنه کس دیویه‌تی. دهیانه‌هه وی سه‌ری منی بی ده‌ره‌تان به داوی و دکه‌ن...))

نا، ناره‌حه‌ت مه‌به - کس سه‌ری تۆ به داویه ناکا... منیش له یه کیکی دیکم بیستووه.))
چزن ناره‌حه‌ت نهم، کاکه خانه؟ ته‌مجاره‌یان ناوازی قسه و شیوه‌ی دواندنه کان و دک جارانی-
پیش کویخایه‌تیبیه - دوستانه و ثاشنایانه بورو. ((دورو له رپوی شیوه شه‌وهی بیستووه‌تی
ناما قوله‌ی کرد ووه... با له یه کیکی دیکم بیستووه... منی بی ده‌ره‌تان بۆ تیوه ده‌گلین!...
بۆ خوت ده‌زانی من ساله و سال دوو و شان له‌گه‌ل که‌سدا نادویم، ناچمه مالی کس- هەر بۆ
شه‌وهی گویم لەو قسانه نه‌بی...))

بی ده‌ره‌تانه هەقی بورو - دهیانی هیچ دور نییه شه‌وه خانه‌ناسانه حاجی ورگمی لی
را پیشون و که‌تنیکی بی‌بکا.

((رەسو، توش زۆر هەستیار بورووی... گوتم ناره‌حه‌ت مه‌به... من بۆخۆم و دلامیان ده‌ده‌مه‌وه))
(خوا دهست به عومرت‌هه و بکری، کاکه خانه.))

با به هەندیکی ریش و بناگوی خوراندن سفره‌نجام به دایکمی گوت:

((جاری هەلیگرە بازانین... شتیکی هەر لیده کمین- خۆ بۆخوت ناته‌وهی؟)
دایکم تیکرابوو. ((من؟! هەرئه‌وه مابورو... که ئاواه‌لکراسی شه‌وه...! هەر ئیستا
دیسووتیئن- شه‌وه شوومه له مالیدا، بەلای پیوه‌یه...))

((نا، نه‌کمی، نه‌یسووتیئنی... رەنگە هەر شه‌وهی هەبی...)) دیاربورو هەردووکیان خاون
مالیان ده‌ناسی ((بۆخۆم بەشیوه‌یه ک دەییه‌مه‌وه - دەیهاویمە ژووره‌کمی... یا کاتی شه‌وه ناوه
چۆل بورو له‌سەرخۆ له پەنجه‌ر دیرا دەیهاویمە ژووری...))
بی‌دندنگی.

با به دوای تاویک رامان و ریش خوراندن، له کۆتاپی قسه‌کانیدا گوتی: ((تیکگەیشتی؟...))
دایکم به گرژ و مۇنییه‌که‌وه گوتی: ((نا، لۆکم له گویی خۆم ئاخنیووه... گویم له چ بی و
چ تیکگەم؟ ئیمە دەبیستین، شیوه‌ش دەبینن- شیوه‌ش پاپووزخى دەناسن-!...))

با به گوتی: ((نا، نېبورو... تۆ کاره‌کانت بە دهست خۆته‌وه نین- قسه‌ی ئنانه مە کە!...))
دایکم ھەروا له بېرکدنوه‌ی خۆیدا بورو: ((باشە، تۆ چ کارت بە منه - تۆ قسەی (پیاوانه)
بکە!... دەبن ھەنگلائی نی، یا بە شانتى داده...))
با به لەپر تەقییه‌وه، گوتم ھەر ئیستا لیپی تاودداته دۆزه‌نگی و وەردەگەریتە دایکم.

((بەلی، شەوەم له بن دار هەلۇۋەزەکان دیوەت‌هه، گوتم رەنگە ئى زنە‌کانى ئاوايى بیت...
لەوانه‌یه دوای شوشتىنى هەلیان خستبى و شک بېیت‌هه... با بردويه‌تی... ھیناومەت‌هه لاي
ئیوه و کاکه خانه، تا بىدەنەوە خاونه‌کمی...))

((- چیوه‌وه؟...)) و پاش چۈركەساتىك له سینگى خۆی دا: ((واي، نەمیتىم... خودا زەلیلتان
کا!... واي...)) سەعە شوان رۆیشت، دایکم بە رەنگ و رپویه‌کی پەرپووه هاتھه‌وه ژوورى، بە
تۈرپەسیانه و سەرکەتووانه- و ئاواه‌لکراسی گولدارى لمبەرددم بابەی بلاوكەدەوه...
(فەرمۇو... دیارسیان بۆ کویخا ژنی ھیناوا! سېھینیش چىكىلدانە مەرىشىكىي داۋىنە سەری!
ھەر شه‌وه مابورو... کویخا ژنی بەستەزمان نە‌کردى و نە‌خواردى له سەنیلان مەبى!...))

((دەي، شەوە رەنگە ژنیکى نالبەبارى تەمبەل و تەۋەزەلى و دک حەلیمە پى پانى شوشتىيىتى،
ھەلىخىستووه و لەپىرى كردووه...))

((ھەم، حەلیمە پى پان... حەلیمە پى پان و ئاواه‌لکراسی گولدار! بەلی، تۆ راستىدە کەمی
لەنە ورچى و لەگەنی مس! نا قوربان، شەو ئى شەو پاپووزە جوانانە يه!))

((ھەرچى ھەمی، بە گۈرى بایيان، بە مە چى...))
دەنگۆ داکەوت کە بەلی، دويىنى شه‌وهی سەعىدی کوپى کوپى رەحىمی لەگەل رەعنە خاغىندا
لە بن دار هەلۇۋەزەکانى تەنیشت ((دەرمان) ئى مالە ئاغا دىتزاون، سۆفى رەسو دەنگى داون،
سەعىد ھەلاتورە، بەلام رەعنە خاغى دیووه. بام رەسوی بانگ كرد و كەوتە سۆراغى بەسەرەتات
و رووداوان و رەسو دلامى دوولايەنە دانەوە. گوتى بەلی، گوپى لېپو چىپە چىپ لە بن
ھەلۇۋەزەکانە دەھات، پىيابوو، لەوانه‌یه ھەمدىس چەكدارەکانى ئاغا سەعىد بەگى بن يا داکە
درانە بن. ئەوانى دەنگ داوه، بەلام كەسى نە‌دیووه... ھىچ كەسەنی شەنە دەنگ داوه- نە رەعنە خام ھەر
ھىچ كەسەنی... ((کاکەخانه- کویخا... خۆ بەزۆرىي نىيە، نە مدیووه!)) زۆر ناره‌دزايانە.

با به گوتی: ((باشە، خۆ خوا نە‌خواستە من نە مەگوتۇو تۆ درۆ دەکە... دیارە نە‌تىديووه!))
سۆفى رەسو بەسەر و رپویه‌کی ترشاوى ناره‌دزايانە گوتی: ((سوجانە للا! کاکە خانه...
کویخا... ئیستا چ سووربۇونىك لەسەر شەوهی ھەمی کە ھەر دەبى دىتىيەم!؟... نە خىر،
نە مدیووه! سوئىند و قورئانانىش ناخۆم- من ھە قم چىيە - بىكارم، سەرم ژانى دەکا...!))

با به گوتی: ((جا بۆ ناره‌حه‌ت دەبى، ناما قووليان كردووه، تۆ گوئى مەدە شەو قسانە...))
(نا ئاخىر، بە جۈرىتىكى واي دەلىن پىاواي والىدە کەن کە شەو بۆخۇيان دیويانە... باشە،
ئەگەر بۆ خوت دىتۇوتە و واي ده‌زانى ئىدى بۆ لە من دەپرسى، ئەگەر نە‌شتدىووه بۆ ھىنندە

بابه گوته: ((ماندوو نبی، کاکه سەعە... ئاورت بىيە؟) سەبىلەكە تىيىكىرىدۇوه، بەدەستە چەپى- وەك ئاپ بى جى ھاوئىزەكانى ئەم سەرەدەمە- نامادباشى ھاوئىشتىنى، بەپىكى شانىيەد بۇو.

کاکە سەعە كىسە توتتەكە لەبەر پېشىنەدى كردەدە و ((ئەستى و بەردى)) لىكىدان، پۇوشۇوەكە خستە سەر سەلکە سەبىلەكە.

((باشە!...)) دىياربۇو دەپەپەست مەبەستەكە بەجۆرىك دەستپېپىكا نەپەتە مايىي نارەحەتتىيە، ھەرچەندە لە خىستنەپۇوى ئەم جۆرە ئارىشانەدا- ھەر ئارىشەيەك- ئەو گەمە دېلىزماتىكىيانە دەگۈزىتىدا نەبۇون و ھەر شىتىك بايە راست و ۋەوان پېشان دەدرار دەخرايەرۇو- بى پېشەكى و دەپېپىك و جى بۇ خۆشكىرىن...

((گوتنىت... گوتنىت ئەو ئاواھەلكراسەت لەنیيۇ دار ھەلۇزۇھەكاندا دېتەدۇ؟))

((كۆيىخا... كاکەخانە... بەخوداي تاك و تەنپىا... بەگىانى ئەو كاکە حەسەنە- ئەو ئىستا كە تو دەلىيى دەزانىم ئاواھەلكراس بۇوە... دەنا ھەر لېكىشىم نە كەردىتەدە... پېيموابۇو كراس بۇوە... بۇ ئاواھەلكراس بۇوە؟...)

((نا... ھەرۋەك بۇ خۆزت دەلىيى كراس بۇوە... رەنگە من بە پېچەوانەدەم دېيى... بەللى، ھەر بە كراسانىش دەچوو..) بابە لەو گەمە دېپەلەماتىكىمەيدا دۆراندۇبۇي و ئىستاش خەرىكى پىنەو پەپرۇڭدۇنۋىتى بۇو. ((بەللى، كارىتكى چاڭ نىيە... با ناوى ئەو ژەن بىتەرەتتەنە نە كەۋىتە سەر زاران- تو بۇخۇزت ژەن كەت نەدىت؟)).

((نا، كاکەخانە، ئەو كاتانەر رۆزى ژەن چ دەكە لەوى!... رەنگە با هيئانىيەتى... جارى وا ھەيە سەكىش ئەم جۆرە كارانە دەكەن. بۇ خۆم لەو كىيۇ و بەندەنە ناۋىئىم ((كەلاش)) م دايىتم- سەكەل دەيىمەن، كەمانى پېيدىكەن- دەيانشارنەوە، ھەرۋەك چىز ئىسکان دەشاراننەوە ئاوا. رۆزىكىيان لە نىيۇرۇپەيدا تا شەۋىيى لە دوو گەرپام... ھاتبۇوم چاوان گەرم كەم ناكس بەچانە بىردىبۇيان و چووبۇون لە پەنا بەردايان شاردبۇونەوە- تاكىكىيان لەبن ئەو بەردى و ئەويلى مەگەر خودا بىزانى لە كۆي- فرسەخىتك بەولۇدەتەرەدە... ئەمنىش تا خواردىيان كوتامن...))

بابە گوته: ((بەللى باشە، وادەبىي شىدى... خۇ لەلائى كەست دەنگ نە كەردووە؟))

((دەنگى چى؟))

((ئى ئەو كراسە سەر لە سېبەيىت هيئانابۇو..))

((نا!) بە روخسارىيەكى ھەوتەدە، وەك- بە قىسى ئەورۇڭكە- وەك دېيىگەلەي نەديبىي چەند مالە...))

((ئەللاھو ئەكىبەر لەو ژەنە نەزان و تېئەگە يېشىۋەدە! ھەستە ھەر ئىستا بچۇ كانىيە ژنان و لەوى حەللەق و مەللەقان بەداۋىتەدە! ژنەكە، بە خوداي تاك و تەنپىا كەم بېيىتەمەدە لەلامى تا كامى لېيۇت لېككەيەدە لووتت دەپرم!... لەخۇرۇ دەشتاغەدە مەگلىنە... وامەكە ئەۋەندە كورەت شويىنە ون كەن- كچە كانت رىسىواكەن و ئابروپىان بەرن... تېيگە يېشىتى!؟))

دايىكم واپىدەچوو لە سەرەتادا وەلەمبەتەدە، بەلام ھەر كە بابە ئەم قىسانەي كردن ھەوت بۇ و دەستە كانى شل بۇونەدە و بە تەنپىشىتىيەدا بەرىپۇنەدە و داۋىيەش بە دەنگىكى كەرلەمە كەپەت بۇو:

((من ھەقىم بەسەرەدە چىيە... ھەر ناشچەمە كانىيە ژنان... بېشچەم لەگەل كەس قىسان ناڭەم...))

((باشە، ئەو بۇو... نەكەل لەوى دانىشى و قىسيكتە لە زارى ھەلۇرى!...))

((ھەى، تۆش!- لەوى كەس من نادۇتىنى!))

((ئەو دامانناكىرىدىان... تو مەچووه ناوجى و چىانىانەدە، ئىدى خۇتۇر منداڭ نىت، تەمەنېكەت بەسەر بىردووە- داكىي منداڭانى، ھەر دويىنى و پېرىي بۇ ئەو بەلایەن بەسەر ئەو كچە بىي دەرتانەيدا هيئنا... لەبېيرت چۈزە؟ ئەوانەش وەكۆ ھەممۇ ئەوانىدى ئەگەر خوارىيە خۇيان بىي بلېيلىت دەبىنە دۆزەن...))

سەيىرە، بابە ئەم شەنەشى ئەو دەمەي ھەممۇ دەزائىن! ئىستا پېيدەلىن دەزە دەمارگىرى. يارۇ تەمەنېكى لەنیو ساواكى شايىدا خەلکى ئەشكەنچەداوە، كلاۋى لەسەرى خەلکى ناوه، خەلکى رووتاندۇتەدە- و ئىستاش ئەگەر ئازاى بەخۆي دەلىيى ((ساواكى!)) ھەرۋەك مارىكى كە لە ناكاوا پىيى لە كلکىي نىيى ھەلەدەگەرپەتەدە و وات پېيۇ دەدەت تۈوكى سەرت بە بابى... ئەو رۆزە دەستوپىرە و بەپەلە بەرەو مەزرايەدە چۈپەنەدە- باوکم لەگەل ئەۋەشدا كە بەناو كۆيىخا بۇو بە فەرمى ھېچ نېبۇو و بە قىسى ئەم سەرەدەمە لە كارى مىسىكىيەن بەخشرابۇو- و دەبۇو بەسەرەدە خىسى كىشتوكالە كەيەدە ھەر بېجىت و غەمىلى لەبەر بى. لە پېشى ((كانىيە ماران)) دە بهلای ((بەرەدە رەشان)) دا، دامان قەللاشت. گاران دۇورا دۇور دىياربۇو... ((راكە، بچۇ... سەعە بانگ كە، بلېي باپە ئىشى پېتە...))

چۈرمە: ((كاکە سەعە باپە ئىشى پېتە))

سەعە نىيۇچەوانى تېكىنا... ((ئىشى پېمە؟... ئىشى چى ھەيە- نازانى ئىشى چى پېمە؟...))

((نا، ھېچچى بەمن نە گوتۇوە..))

لەبن دارىكى دانىشتىبۇو و سەبىلە دەكىشى. ((چىلەكە)) يەكى لە سەبىلە كەي وەردا، ئەۋەجا كلکى سەبىلە كەي لە نەرمە دەستىدا و بە چەند جارىكان سەلکە كەي پاڭ كەردى. سەبىلە كەي لەبەر پېشىنەدى راڭ كەردى و قىيت بۇوە.

خواردنەویک بۇو، سەير! ھەر قەند بۇو لە ئاواز دەكراو شەرىبەتىان دروستىدەكەد و دەيانگىزىرا.
ئىيىستەر و بارگىرەكائىشى ناردەنە عىيراقتى- بۇ فرۆشتىنى ئىدى ئىيىستا تۆپى پېپۇو، ئاغا سەعىيد
بەگىش بە تمواوى پۆشته بېۋۇد.

ئەو شەوهى هاتەنەو بۇز بەيانى رەعنە خايىش لە خۆشيان خەنەي گىرتەوە-سەرو دەست و پىيى
تىيىگەت... و بە خىينگ و ھۆرەوە بەرىتىيدا دەرەقىيى و وەك تاوسى جوان خۆى بادەدا، ترىيقە
تىيىقى بۇو، دەتكوت ماڭەوى بەھارىيە...و قىسە و قىسىلۇك و باس و خواشىش ئەنەو بە شەلە
شەل ھەروا بەرپۇدۇبوو...

- ٥ -

ھەركىز لە بىرم ناچىتەوە، ھەرودك سەعاتىيك لەمەپېيش بىتت، ئىدى ئەنەو ھەر قىسە نەبۇو
ئەممەيان راستى و كارەسات بۇو-پۇودا بۇو، چىرۇكگەلىكى- تراژىدى- ھاتبۇو و ھەۋالىن
كەسايىتى و ھەممو كەسايىتىيە كانى داستانەكەي ھەملېزاردۇبوو و دەستىيېكىدۇبوو.
جى بۇبو؟ لەپىر جەنجال بۇو و شەلەڙا... دەمە و چىشتنەنگاو بۇو، تاو بە تمواوى داکەمەتىبۇو.
سەرتاىي ھاوينى بۇو، مندال ھەممو لە دىيىدا بۇون- پىاوه كانىش، ودرزى كارى دەشتى ئېشىتا
دەستى پىئىنە كەدبۇو و نەھاتبۇو. دەنگى تەقىيىكى لە دىيىدا كەپرا- دەنگە كە بە دۆلەتە تىپەپى و
لە كىيۆيدا و گۈرپايدە گۈندى، ئەموجا وەك ھەر تاكە تەقىيىكى بىيەنگىيەكى بە دواي خۆيدا
ھېتىاول لە دىيىدا بالاوهى كردى... و لە دواي شەوه ژاوه ژاوه: يەك گوللە- بۇز ھەرىيەك گوللە؟ ئەن
گوللە تەقىيە كەسى كوشتووه؟ كەس خۆى كوشتووه؟... كەس كەسى كوشتووه؟... و ژاوه
ژاوه... تەقدەكە لە دەوروبەرە نزىكى مالى ئاغاوارە بۇو.

دايىكم لە پاشخانىتىو قىراثىنى: ((نەچىيە دەرى.. راۋوستە، ئىيىش پىتتە!...))
باام لە مالى ئاغاوارە بۇو، گۆتم: ((دەنگە كە لە مالى ئاغاپا ھات... بابەش لەۋىتىيە...))
((لەۋىتىيە لەۋىتىيە- تۆ ھەقت نەبى!))

عەزە رەھىم لەو دىيو تەييانىبۇو و بەدەست و سەر و مل و دەمۈلىتىو، و چاوه كەنەمەوە كە
پېپۇون لە شادى و شەيتانى دەيگۈت ((راكە وەرە! وەرە!...)) لە خۆگەنخاندىنى منەوە دەدانى
دەچىرە دەبردن.

چۈرم، لەبن لېوانەوە پېسىم: ((چۈرمە؟ كەسىان كوشتووه؟...))
(نە بابەه))

((نا كاکەخانە... ھەر لەپېرىشىم نەماپۇو- كەسىش نەدىيەو- كەسىش نەپېرسىبۇو...))
((باشه، ھەرواش چاكتە لەپېرەخۆتى بەرىيەوە... وەك پېسایيە وايە- تا چىلەكە تىيۆرەدە
بۇنى زىياتر دى...)))

((وايە، ئىيە باشتە دەزانىن، كاکەخانە...)) ئەوهى بە تىپەمان و گومانىكەوە گۆت.
((لە زمانى تۆزى نەگىرنەوە چاكتە... بەتۆ چى... ھەركەسىيەك پرسى، ھەر كەسىيەك باسى
كەردىلى نازام، نەمىدىيە... منىش داومەتە مالى... خەللىكى بى ئىش زۆرن، قىسە جوينەوەش
ئەنەو دىيارە ئىشى خەللىكى بى ئىش و كارە...)))

ئەو جۆرە شتانەيان زۆر بە سانايى لاي ئىيمەي مندالان دەگوتن. ئەوەش لەسەر ئەن
رېسایيە ھەستابۇو و پەپەرەوە دەكرا كە ئىيمەي مندالان ھەرچىيەكى بېبىستىن و بېبىن بۇز داڭ
و باباغان وەگىرپىن- بېبىستىن، بېبىن، بەلام وانا كە گوايە كۆي ھەلەدەخەين و خۆ دەشتى
ھەلەدەتىن و دەمانەنەي ئىيمەش شتان بزاپىن. دەبىچا و گۆي كرابىنەوە، بەلام دەم بەستە،
بېرھۆش كراوه ئەمە نەيىنى مانەوەي مىسکىن و كرمانچەتىيە. ئەلبەتە ئەم رېسایيەش جارجارە
شازىيەكى دەبۇو و لە رېسایيەكە دەردەچۇو و ئەوەش دايىكان دايانتابۇو كە بەھەر حال بەگۈرە
قسەي ((رېزىمانەوانان)) لەگەل رېسایيەكەدا دەھاتەوە.

كاتى كە ئاغا ھاتەوە، بەسەر سفرەي بەتالىدا ھاتەوە، تەنانەت باراشە گەنيكى ئاشىيان
نەبۇو، ئەى خودايى كەورە، ئىيىستا ئەن پىاوه ئەن ھەممو ناخۆرانە چۈن بگەيەنېتە بەھارى! ئاخىر
خۆ ھەر يەك و دوو نەبۇون، عىتلىك بۇون و ھەممووش ھەر رۈوت و بىرسى... بەلام بەھاتنەنەي
ئاغايى بارى گۈزەرەنلى لەبىنرا گۈزرا- دىيارە نەوا، كە كەسايىتىيە كەسىكى بىگۈزى يَا قابىلى
كۆرەن بىتت. نا، بەلام لە رۈوتى و بىسىيەتىيەيان رىزگار بۇون و ھاتنە دەرى. ھەر كە
ئاغاگەيىيەو بە قىسە خەللىكى لاي خۆمان خولىتىكى بە دەوري خۆيدادا- و ھىچ رانەوەستا تا
بۇز پېرەزانەي ھاتنەنەي خەللىكى لە دەوروبەرەنزا دىن: بۇ خۆى كۆتە رى. لە بېشىدا چۈرۈدە
لاي مەجمۇد خانى و ھەندىيەكى كەنم لەۋى قەرد كرد، دوايە دەستىيەك كە چەكدار راگرتىنى-
ھەر كەسە بە تەنەنگى خۆيەوە- ((لات و پۇوت لە ھەممو لايەكىيەوە را ھېرىشيان ھېتىنە. تا
چاومان ھەللىتا بىست سى كەسىيەخ بېبۇنەوە و دوايەش لەپىرە ھەممو غەيىب بۇون و تا چەند
رۆزىكەن ھەر شويىنوارىشيان نەما. گۇمان ھەر دەبىچا بۇ حىسابى ئەن چەند مانگەي چۈپىتە
لاي سەعىد بەگى زاوابى. بەلام نا، بېيانىيەكىيان زۇو كە لە خەن رابۇين دېتىمان بەللى...
بەخىش و خار و باريان ھېتىنە، چ خاروبار و بەخىشىتىك!- بەلانى كەمەوە بىست بار ئىستەر و
بارگىر كەنم، قەند- ئەوانەيان ھەممو لە دەوروبەرە مىاندواوېتىا ھېتىنە بۇون.. شەرىبەت و شىرىنى

((نهی چیه؟...))

((نهوه تو له کویی؟- گومت نیشم پیته!)) دایکم بورو.

((نهچوومهته ج جییان...))

((تو هفت نهی... هندیک هینلکان بینه و وردوه!))

((هینلکه بزچی؟))

((گومت تو هفت نهی- زوبه خپراکه خو مه گنخینه نیدی..!))

سهردتا به پهله پروزی دستیکم ده کولانه مریشکان گیرا- هیچی وام و بهردهستان نههات. پونه داریک له سهر هینلکان که وتبورو- نهوانیدی همه مو له حهساری بلاوبونهوه. سی دانه یکم خرکردهوه- و چوومهوه. دنگی دایی له پاشخانیوه دههات، بهلام نیدی نهمن گویم نهدهدایه قسه کانی دلم گیرابو- بابه لهوی بورو.

کس که سی نه کوشتبورو- سه گی مالی با به سوْفی بورو- سوْفی نه جمهد، باوکی داده شیرین و کاکه مه جمود و کاکه حمهن. چاویکم له عمزی کرد، بُو پرسیاریکی، گوتی: ((قوله پتی حاجیه به گی گرتووه... و بهسپایی گوتی (حاجیه ورگه)) چونکه حاجیه بهگ بُخوی لهوی بورو (ههر که دهست دهبا داده شیرینی بگری و سواری که ری کا، داده شیرین ده زیرینی، ((باذه)) دایدیتی و قوله پتی ده گری!)) و حاجی به گیش راده کیشیته تفهنجی و ههر لهوی خپی ده کا. سهیریکی قوله پتی حاجیه ورگم کرد، خوین به سهر برینه که یهود قه تماگهی گرتبورو. داده شیرین پشتاو پشت سواری که ری بورو. سه روبرو کانیان تاشیبوون، لایکی که کراسه که شهلا لی ناوی بورو. و هک سه مای بی- پیستی ده موجاوه ری ری ببورو. و هک نهونه براوهی لیهاتبورو که مویان پیوه نه هیشتبوو. هه ساری که رکه بدهست ((نه حه براز)) بده بو- نه که رکه راده کیش. روزی حه شری بورو، مندالی دیی همه مو له لیبون، همه مو ش پیکه وه ده دوان و باری سه رنج و بچوونی خزیانیان ددها، مه تله کیان داویشت و پیده که نین. خانی گهوره له نیو په نجه رهی شانشیدا دانیشیدا، بهردهست و قه ره واشیش له په نجه ریکی دیدا- زه ده خنه به لیوانه وه و هندیکیش گرژ- بوروک و خوشکه کانی ناغاش له سهر پلیکانه کانه وه پرمه پرمیان بورو- برایه کانی ناغاش تیکه لی ناو حاشیمه ته که ببورو.

خانی گهوره به حاجیه به گی گوت: ((کلکه که بده دهستی..!)).

نه حه براز زه نگله ملی که رکه ببردا، کلکی که رکه دایه دهست داده شیرینی... و نیمه می مندالانیش له هرامان دا...

بابه سهی لهمالی ثاغای هاته ده ری و به ته نیشت قه راغی سمره وهی خانووه که دا باریکهی دایه و چووه ماله خویان- نه و ده مانه هی روزی چی ده کرد لهوی؟

ههوا حه ویق مابوو، ههوا کوییستانی هه والی بارینیی ددها، ههوره کان به لایکی چیا کانه وه لیک بلاوده بونهوه، تیکه وهیان ده دایه وه، تیکه وهیان لولو ده دایه وه، خویان پیکدا ده دانه وه سواری کولی یه کتر ده بونهوه و به سه ره و بی سدره به بالا و لوتکه کیویدا هه لذه زنان. کراسی کیوی له دور رای ته ده ناند... ناسانی به ری لای روزه لاتی دیی ساف بورو.

کلاکی سهی که هه روا لهوی که موبو، مریشک و کله بابه کان همه مو له سهر گوفکی دامیتی لای سمره وهی گوندی سه رقالی کاری خویان بون. له لاتره وه سه گیک ده پارچه نیسقانی کیوهه ثالابوو، و له لای ویسده گویلپاریک له لیوی جویه دله وهرا، له بن ناخربن دار هه لوزه دهی قه راغی خپی دوو سه گ به شیوه کیوهه کی سه ره دمانه فریکه کانی نه مه ریکایی پشتاو پشت قوونیان تیک کرده بوو و به هه اووه سو وته مه نیان تیک ده کرد.

داده شیرین له سهر پشتی که ری دانیشتبورو، پیخواست، ثارام- شله قاو، پیستی قول و مه چهک و ده موجاوه گرموله گرموله ببورو، و دک پیستی مریشکی تا وه روت کراو. لیوه کانی به لغیان گرتبورو، لوقتی باریک ببورو- رنه کی زه رده لکه رابوو. هر زه ده؟ همه ره نگ: زه ده، سپی، خوله میشی، شین، ره ش... همه مو ره نگیک. واي، نه و همه مو ناخوشی و توندو تیزی و ره قی و ناهه موواریه له ونه ده موجاوه قلقلانه بیدا!

ده موجاوه خپو بچکولانه و گرد و کوبوو- هه ره به قه قلقلانی کی ته بلیکیه یهک دلیکه فرمیسک چیه به چاوانیه ویدتی! چاوه کانی بهو همه مو غم و که سهر و سه ختنی و بی ده ره تانیانه یانه وه، پرپوون له ستم لیکراوی و بیکهس و کار و بینده ری. لهو دوایشانه شدا نه و حاله تانه همه مو ده موجاوه سه گی دراویتی که ماندا دیتنه وه- هه ره له تارانه، کاتی که هاویتی که مان له نایار تانه که دیدا نیشه جی بون، نه وی ((سه گه که)) برد و له که ره جی بی بهره لدا کرد... واي، لهو غه مانه لهو چاوانه دا بون... هه ستيکر دبورو. سه گهی برد و له بن داریکی دانا و گوتی: ((بکه وه... بکه وه! لیره بکه وه..! نه جو ولی، تازه شیره جیتنه!)) و به ناماژدی په نجه نیتیگه یاند که نابی بجولی و سه گهی تاین جو ولی نه کرد و واي سهیر کردن که نیستاش نیستایه و نه و دیمه نه م و دیمه دیته وه دلم داده خور پی.

و دک مندالی گچکه جار جاره له پشتی دهستی خویه وه راده ما... ته نانه ت یه کج ایشی سهیری مه و مالی ثاغای نه کرد. شوئنه واری هیچ دلپه فرمیسکی کیشی به رویه وه نه بورو، تا بلین ده پیشیدا گریابی. من نه و ده می نه مده زانی که کج گهل ناوان، هه ره کاتی بیانه وی

ناو دی کتر و کویر بیووه، بالنده بېرى تېدا نمەدەبزاوت- چ زىيىك لە پشت بەرژىنى مالە خۆى ديار نەبۇو، چ ژىيىك يا كچىك نەدەچووه كانييە و نە لە كانييە دەھاتەوە- وەك ناوابى تاعونى لىدابىت.

رۆيىشىن، ھىشتا چەند هەنگاۋىك نەچۈپبۈولىن كە ئەحە بەراز بەو سەر و پۇوه ترشن و تالىمەيە- ئاي لەو ناوه چاكەيلىييان نابۇو- ئاۋرىپىدايەوە، گوتى: ((مندالىنە، خۆ مردووى نابەنە سەر قەبران باشە ئىيە چ كاردن دەي ياللَا!)).

چۈن سەگ بۇنى ترسى لە رىيوارى دەكا مندالىش ئاوا كەسانى لە پى كەوتە و بىندەستەلات دەناسنەوە- من ئەودم بۆخۆم چەند جارىتىكان بە تاقىكىدبوو. ئەۋەشيان ئىدى ئەو دياربۇو... هەر كە ئەھى گوت عەلى شەيتان- كورى سەھلىم ترکەنى- يەكەمین ھىتلەكە ئاخاوتە كەللە سەرى دادەشىرىنى. ھىتلەكە شىرقى دەنگى لى بلندبۇو. رىيەك و دەسەرى بىرۆيە كەوتىبۇو. زەردەتىنە و سېتىنە بەلای بىرۆيە كەنيدا هاتنە خوارى- بەسەر رۇومەتە كەنيدا شۇپابەيان بەست. ئىستا دەمۇچاۋىم چاك نمەددىت- كىلکى كەرەكە بەردا بۇو، ھەردوو دەستى بە دەمۇچاۋىيە و گرتىبۇو... وەك بە چاوى كەوتىسى!

من نازامن چۆنە، مەرۆن لەنئۇ كۆمەللىكىدا ھىچ سەرەخۇيىەكى بىرۇرای خۆى نىيە، بارودۇخى دروونى كىروپىك ھەر وەك بارودۇخى دروونى مىگەللىيە، ھەر كە بىزىك لە جىزىيە بازدا ئىدى ئەوانى دىكەي ھەمۇ بەدوادا دىن و باز دەددەن. ھىنندە بەسە يەكىك شىتىك بلىغ و رىيەكى پىشاندا-ئىدى حەشىمەت بە كەس ناگەرپىتتۇدە. وەبىرم دى زەمانى شەپ بۇو و قىقام سەرۆكى و ھېزىران بۇو. خەلکى لەبەر گرگانىيە ھاواريان لى ھەستابۇو. حەشىمەتىك بۇ ناپەزايىشەرگانىيە و بە شەقامە كانى ئەستەمبىلى و درېبۈون. درۇشمى حەشىمەتە كە ئەو بۇو: ((نان و پەنير و پۇنگە... قىقام بىرسى و دلتەنگە!)) ماۋەيەك رۆيىشتن و دروشىيان دان، ھەروا توزىتك بۇ پېشىكى لە دروشىدانى وەستان كە لە پى لە ناۋەراستى حەشىمەتە كىپا بە دەنگىكى بلند گوتى: ((كۈرينىن بابچىن مالى قىقامى ئاڭىدەين و بسووتىنن!...)) و حەشىمەت وەرى كەوت، وەك ئەھى ھەمە كە بسووتىنن- ھەروا بە سانابىي!...

ئىدى مندالىش شوئىن و جىي خۇيان ھەيە- ئەوانىش لەو جۆرە ((كەمە و خۆشىيە بى وەيىانە)) دا.

ھەر كە عەلى شەيتان ھىتلەكە كە خۆى ھاۋىشت ئىدى ئەو ھەر دەست بۇو دەچووه دەگىرفانانەوەو ھەر ھىتلەك بۇون دابارىن و بۇوه ھەراو ھۆریاۋ ژاۋەڭاۋ و پىنکەنин و مەتەلەك ھاۋىشت. رۆزى رەش بە چاوى خۆت نەيىنى!

دەتوانن بىنە ھونەرمەند. ئەو سەرەدەمانە ئەو كاتى ناوى ھونەرمەندمان ھەر نەبىستىبۇو، ئەگەر بىشمانبىستىبايە ھەر تىيىنە دەگەيىشتن- لە كويى بىزانىن و تىيىبگەين؟ خۆ ئەگەر زۇرىش زىرەك باين و بىشمانبىستىبايە ئەو بۇ پەرەكەي بىرەمان بۇ ئەو دەچووه كە شتىكە وەك مەيمۇون ھەلپەرىنى بى مەيمۇون. ئەو سەرەدەمانە فېرېبۈونە كانى مە زىياتر گوئى بىستى بۇو- جىگە لەو شتانەي كە لە چوارچىتە و قەلەمەرە و سۇورى دېيە كەماندا دەماندىت. زۆر شتىش ھەبۇون نەدىتە دەمانناسىن- بەلام تەنیا بە گۈرۈھى ناسىنى تايىھتى خۆمان و مىشكە و ھەزىر و بىرى خۆمان و تازە چ فېر دەبۈون، لە كويىمان زانىبايە و فېرېبۈبايان كە لەوانەيە كەسىكە بەبى ژان و ژوار بىگى، يَا بى ھەستىكىدىنى شادى و خۆشى پېبىكەنى- ھەرچەندە ئەو جۆرە پېنگەنەنەمان روونت بۇو: دەمانزانى كاتى ئاغا قىسىي سۈوك و ناسكى بە كەسىكى دەدا، يَا خافىي گەورە بى رىيىزى بە ئەزىز داد و ئاباد و حەوت پېشى كەسىكى كەدبىايە دەبۇو ئەو كەسە پېبىكەنى و لە خۆشىيان خەنېبىي. بەلام نەمانزانىبىي بە كىتكە بى ژان و ژوار و دەرد و مەينەتى ھەروا لەخۆد بىگىيەت يَا بى جى لە خۆرە پېبىكەنى. ئەگەر نازازار و ژان و دەردەسەرى ھەبان ئەو دەگىرياي، ئەگەر نەبان ئەو بە ناسوودەبىي لەجىنى خۆت دادەنىشى... و ئەو نەدەگىريا و ئىيمە دل پېرىووين و تۇرپە و ئەو گوئى نەدانەشىمان بەسەر زەنلىت دەزانى و وامان وەردەگەت... كە وەك سەگىكى دانە دەنائىن.

نازانىم دوايە لە كېم بىست- پېموابى پۇورە مەنچىع بۇو. دەيگوت: ((ئاي رۆلە ئەو جۆرە كەسانە كاتىكى دەگىرين كە دەمەن يان مەردوون- دواي مەردنى دەگىرين! دەنگى خانى گەورە ھەمۇو بۇ لاي خۆى بادانەوە:

((نېرە كەرى سەكىباپ، ئەو زەرە زەرە بەسە!)) ئەھى بە ئەحە بەرازى دەگوت كە پېنگەنى و ھەردايى ئەو دەنگى زەنگولە ملى كەرەكە نەما. ھەرەك رىكلامى بازىركانى رادىيۆيى، ئەھەدا بازىركانى سەرەدە كە: ((دەو جارانى بەنئۇ دېيدا دەگىپى، دوايە دەبىيە سەر رىيە و دايىدەزىنى، يەك شاپى لە قۇونى ھەلدەدى، تا ئىدى جارىكى دى ھەلە و ناماقاولىيە و نەكتەوە! ئىستا كە دەيھۈي بېتە سۆزانى، با بچىتە شارى- لاي قۆزاغەكان... ئىپە جىتى ئەو كارانە نىيە!...))

ئاھ، بەرپاستى دەيويىت بېتە سۆزانى! دەيويىت بېتە سۆزانى... ھەمۇ لە سۇو كاپايەتىيان ھەناسەمان ھەلکىشا و وەك ھاتىنەوە سەرخۇ، لاۋىيۇ سەبىرى دادەشىرىنەمان كەد... خانى گەورە ئەھى گوت و پەنخەرە ھۆرە كە توند پېپو دەيەوە. ئەو بە ماناتى دەست بەكاربۇون بۇو، ئەحە بەراز ھەوسارى كەرەكە راكيشىغا و كەوتەرى و ئىيمەشى بەدەواوە...

کیووه کان دوومه‌لی دلی کوردستانن- زور جاران ده‌ته‌قون و ده‌ردین، به‌لام ژانی دله‌کان ناشکینن... دنه‌نگی شریخه‌ی بروسکه‌ی له دولیدا گهرا، چووه کیوی و ته‌واوبوونی فهرمانه‌که‌ی راگه‌یاند و همر به‌دوای ویدا په‌یامی چیای گه‌یشته‌وه: سوزینیکی سارد، دیمه‌نیکی جوان و سامناک و ساربدبوو- همر ده‌تگوت پارچه مؤسیقايه‌کی واگنره- سامناک، قورس، شووم- ده‌خرختنیکی ئائینده- به‌لام له‌گهـل ئـهـوـانـهـشـداـ جـوـانـ...ـ بهـ جـوـانـیـ توـفـانـ وـ زـرـیـانـیـکـیـ سـادـیـسـتـیـ...ـ شـاـوـایـیـ روـوـبـارـیـکـیـ پـرـ کـهـفـ وـ کـوـلـیـ هـمـسـتاـوـ وـ سـرـشـیـتـ،ـ بهـ جـوـانـیـ ژـنـیـکـیـ سـادـیـسـتـیـ...ـ شـاـوـایـیـ کـتوـکـوـیـ بوـوـ:ـ هـمـموـ لـهـوـیـ بوـوـ.ـ بهـلامـ کـمـ دـیـارـ نـهـبـوـوـ،ـ گـونـدـ بهـ حـوـکـمـیـ مـانـهـوـ یـهـ کـپـارـچـهـ وـ یـهـ کـگـرـتـوـوـ بوـوـ.ـ ئـمـ یـهـ کـگـرـتـنـهـشـ بـهـ هـاـوـنـرـخـینـکـیـ نـهـرـیـانـهـ هـهـبـوـوـ:ـ هـمـموـ خـوـیـانـ کـرـدـبـوـوـ مـرـدـوـوـ تـاـ بـیـنـنـ.ـ کـمـچـیـ زـینـدـوـوـشـ نـهـمـابـوـوـ.ـ بهـلامـ وـهـ کـهـسـتـیـانـ کـرـدـبـیـ کـهـ هـمـرـچـوـنـیـکـیـ بـوـوـ ژـیـانـ وـمانـ لـهـمـرـگـ وـ نـهـمـانـیـ چـاـکـتـهـ...ـ

دـلـیـنـ،ـ دـلـیـنـ-ـ دـهـمـانـگـوتـ-ـ سـوـودـیـ زـرـانـبـازـیـ وـ بـهـ گـزـ رـوـزـگـارـ دـاهـاتـنـیـ چـیـیـ؟ـ ئـیدـیـ ئـهـوـهـ رـوـزـگـارـ،ـ وـهـ ئـمـوـهـ بـهـ گـزـ باـوـ بـروـسـکـهـ وـ چـهـخـاخـهـیـ هـهـوـرـهـ تـرـیـشـقـهـ وـ زـرـیـانـیـتـاـ بـچـیـ.ـ ئـمـوـهـ رـوـزـگـارـ،ـ جـارـیـکـیـ بـلـنـدـیـ وـ یـهـکـ نـهـوـیـ،ـ جـارـیـکـیـ هـهـوـرـاـزـ وـ یـهـکـ نـشـیـوـ...ـ وـ هـمـمـیـشـهـ بـهـرـهـوـ پـرـیـ وـ پـهـپـوـوتـیـیـهـ وـ چـوـونـ وـ تـیـپـرـیـنـ.ـ هـمـمـیـشـهـ هـهـرـوـاـ بـوـوـ وـ هـرـ واـشـ دـهـبـیـ...ـ حـوـکـمـهـ تـانـ دـهـکـنـ،ـ خـانـ وـ بـهـ گـلـهـ دـیـنـ وـ دـهـرـقـنـ وـ تـوـ هـهـرـوـاـ بـهـ نـشـیـوـیـ تـهـمـهـنـدـاـ شـوـرـ دـهـبـیـوـهـ،ـ گـهـوـرـهـ دـهـبـیـ بـچـوـرـکـ دـهـبـیـوـهـ،ـ چـرـجـ وـ سـیـسـ دـهـبـیـیـوـهـ وـ دـهـمـرـیـ...ـ زـرـانـبـازـیـ وـ بـهـ گـزـ دـاـچـوـنـهـوـهـ رـوـزـگـارـ سـوـودـیـ چـیـیـ؟ـ...

واـ دـلـیـ،ـ بـهـلامـ هـهـرـ بـوـ خـوـشـ قـبـولـیـ نـاـکـاـ (ـناـ،ـ ماـشـالـلـاـ بـهـ گـوـیـرـهـیـ سـالـ وـ تـهـمـهـنـیـ زـرـ چـاـکـهـ)ـ!ـ ئـهـ شـتـانـهـیـانـ هـمـموـ بـهـ کـوـلـکـ وـ پـیـسـتـهـوـهـ لـمـبـهـرـچـاـوـهـ وـ دـیـوـیـانـهـ وـ هـهـسـتـیـ پـیـنـدـهـکـنـ،ـ کـهـچـیـ بـاـوـهـرـیـانـ نـیـیـهـ کـهـوـایـهـ.ـ خـهـسـیـوـنـ،ـ لـهـ هـمـموـ بـارـدـیـهـ کـهـوـهـ کـمـلـهـبـاـبـیـ خـهـسـیـوـتـ دـیـوـوـ کـهـ پـیـنـهـ کـهـ چـوـنـهـ؟ـ ئـهـسـپـیـ خـهـسـیـوـ (ـیـهـتـهـ)ـ وـاـیـ لـیـنـدـیـ کـهـ ئـهـسـپـیـ دـیـکـهـیـ سـوـارـبـنـ وـ لـیـیـ بـنـ.ـ بـیـنـهـوـایـهـ تـاـ ماـوـهـیـکـ هـهـرـوـاـ دـهـزـانـیـ بـهـرـاستـیـ ئـهـسـپـیـکـهـیـ جـارـانـهـ وـ کـهـ دـهـگـاتـهـ مـایـنـانـ دـهـحـیـلـیـنـیـ وـ کـلـکـ وـ بـالـیـ بـادـدـاـ.ـ حـیـلـهـیـهـ کـهـ وـهـ گـرـیـانـیـ.ـ کـهـ خـوـ دـهـرـخـستـنـیـ پـیـاوـیـ وـ پـیـاوـهـتـیـهـیـ.ـ دـوـایـدـیـشـ بـهـ مـلـکـهـ چـیـیـهـ کـهـوـ رـادـهـوـسـتـیـ وـ ئـهـسـپـیـکـهـیـ تـاغـایـهـ...ـ وـ ئـهـمـانـیـشـ ئـاـواـ دـهـوـسـتـ وـ تـهـنـانـهـتـ هـهـمـوـانـ دـهـپـرـیـ وـ دـهـوـلـهـتـیـشـ لـهـ هـهـرـچـیـ نـاـغـایـهـ...ـ وـ ئـهـمـانـیـشـ ئـاـواـ دـهـوـسـتـ وـ تـهـنـانـهـتـ جـوـوـتـهـیـهـ کـیـشـ نـاوـیـنـ.ـ دـرـکـیـ لـهـسـرـخـوـ دـادـهـخـنـ تـاـ نـهـبـیـنـ.ـ گـوـایـهـ ئـهـگـرـ بـیـبـیـنـ لـهـوـانـهـیـهـ خـوـانـهـیـهـ کـیـشـ نـاوـیـنـ.ـ هـرـ رـاـسـتـ وـهـ مـهـمـوـورـهـ کـانـیـ گـوـمـرـگـیـ سـالـوـنـیـ فـرـزـکـهـخـانـهـیـ کـهـ بـهـ قـهـلـهـمـیـ مـؤـمـیـ رـاـسـتـ وـ چـهـپـانـ لـهـ جـاتـتـایـ رـیـبـوـارـانـ دـهـدـدـنـ،ـ رـیـیـ چـوـونـهـ دـهـرـهـوـ دـهـدـدـنـ.ـ دـوـومـهـلـیـ کـیـشـ نـاـگـاتـهـ ئـهـوـ کـهـسـهـیـ ئـیدـیـکـهـ بـیـبـیـنـ کـهـ هـیـچـیـانـ لـهـدـهـتـ نـایـهـ.ـ هـمـموـیـانـ کـهـرـنـ،ـ هـیـچـ کـهـپـیـکـیـشـ نـاـگـاتـهـ ئـهـوـ کـهـسـهـیـ

دـایـکـانـ هـهـرـیـهـ کـهـ وـ لـهـ مـالـیـرـاـ مـنـدـالـهـ کـانـیـانـ بـهـ نـاـوـ بـانـگـ دـهـکـرـدـهـوـهـ ئـهـلـیـتـهـ بـهـ تـوـورـهـیـهـوـهـ.ـ بـهـلامـ کـیـ دـهـچـوـوـهـ!ـ خـوـمـانـ لـیـ کـهـرـ دـهـکـرـدـنـ.ـ هـمـرـ کـهـسـهـ لـهـلـایـ مـالـیـ خـوـیـانـهـوـهـ بـهـ جـوـرـیـکـیـ خـوـ پـهـنـاـ دـهـداـ،ـ تـاـ کـمـسـیـتـکـ-ـ بـراـ،ـ خـوـشـکـ،ـ دـایـکـ وـ باـوـکـیـ.ـ نـهـبـیـنـیـ.ـ منـ بـهـ بـهـرـمـالـیـ خـوـمـانـداـ نـهـچـوـومـ-ـ لـهـ دـوـورـهـوـمـ گـوـیـ لـهـ قـرـیـشـکـهـ دـایـکـمـ بـوـوـ،ـ بـهـلـایـ مـالـیـ بـاـبـهـسـیـیـ وـ بـهـ پـشـتـهـوـهـدـاـ دـامـقـهـلـاـشتـ،ـ لـهـبـهـرـدـهـمـیـ حـهـشـیـمـهـتـهـ کـهـوـهـمـ سـهـرـ دـهـرـیـنـیـهـوـهـ.ـ پـوـورـهـ حـدـلـیـمـ بـهـ گـهـسـکـهـوـهـ وـهـدـوـاـیـ کـوـپـهـکـیـ کـهـوـتـبـوـوـ نـهـصـهـ تـیـبـیـتـقـانـدـ،ـ تـاوـیـکـیـ لـهـنـاـ هـهـلـوـزـهـ کـانـ هـهـلـیـزـکـرـدـ،ـ دـوـایـهـ نـیـوـخـوـلـیـتـکـیـ دـاـ وـ لـهـ نـزـیـکـ ((ـبـهـرـدـهـ گـهـوـرـهـ)ـ)ـیـ گـهـیـشـهـوـهـ مـهـ.ـ ئـمـوـهـ شـتـیـکـیـ شـاـزـیـوـوـ،ـ دـهـمـانـزـانـیـ کـهـ ئـهـگـهـرـ ژـنـ وـ پـیـاوـ وـ جـعـیـلـ وـ هـمـرـزـهـ کـارـهـ کـانـیـشـ لـهـ دـیـدـابـانـ کـهـ زـیـاتـرـ هـمـرـ لـهـوـیـشـ بـوـونـ دـیـسـانـوـهـوـهـ هـمـرـ نـهـدـهـهـاـتـنـهـ دـهـرـیـ لـهـ مـالـیـ سـوـوـرـیـکـامـ لـیـدـاـ،ـ لـهـبـهـرـدـرـکـیـ مـالـیـ بـاـبـهـ سـوـفـیـ-ـ بـاـوـکـیـ دـادـهـشـیرـیـنـیـ-ـ تـاوـیـکـ رـاـوـهـسـتـایـنـ وـ زـهـنـگـوـلـیـ مـلـیـ کـهـرـهـکـهـمـانـ رـاـوـهـشـانـدـ،ـ هـرـچـهـنـدـهـ ئـهـ وـ سـهـرـدـهـمـیـ زـهـنـگـ لـیـدانـ بـاـوـ نـهـبـوـوـ.ـ چـوـیـلـهـ کـهـ کـانـ لـهـنـیـوـ لـقـ وـ پـوـپـیـ هـهـلـوـزـهـ کـانـدـاـ جـیـکـهـجـیـکـیـانـ بـوـوـ.ـ هـمـرـ کـهـ ئـهـمـهـ چـوـوـیـنـ هـهـلـفـرـینـ وـ رـوـیـشـتـ...ـ چـهـنـدـ هـهـنـگـاوـیـ بـهـلـاـتـرـهـوـهـ دـوـوـ بـالـنـدـهـ کـهـ لـهـ حـمـسـارـیـداـ دـهـسـوـوـرـانـهـوـهـ بـهـ سـهـرـنـجـ وـ تـهـمـاـشـاـکـرـدـنـیـکـیـ سـهـرـسـامـانـهـوـهـ کـرـدـیـانـهـ غـاتـهـ غـاتـ،ـ دـهـنـگـیـ قـهـلـمـرـهـشـانـ لـهـوـهـرـیـ خـرـیـوـهـرـاـ دـهـهـاتـ،ـ پـیـرـ بـزـنـیـکـیـ نـهـخـوـشـ کـهـنـچـوـوـ بـوـوـ گـهـلـ مـیـگـهـلـیـ وـ بـهـ ((ـتـهـیـانـ))ـ یـوـهـ بـهـسـتـرـابـوـهـ وـ لـهـجـیـاتـیـ خـاـوـهـنـ مـالـیـ،ـ بـهـرـیـشـ بـاـدـانـیـوـهـ چـاـکـ وـ چـوـنـیـ لـهـ گـهـلـ (ـهـمـوـانـدـاـ کـرـدـ وـ فـهـرـمـوـوـیـ لـیـتـکـرـدـنـ.ـ تـهـوـیـشـ هـمـرـ دـهـتـگـوتـ وـهـ دـهـمـرـیـ وـهـ قـارـچـکـیـ،ـ کـهـ بـهـ پـهـلـ وـ پـوـیـهـ کـیـ تـهـنـکـهـوـهـ بـهـرـهـوـ دـوـلـ وـ خـرـپـادـکـیـشـنـ.

ئـهـحـهـ بـهـرـاـزـ زـهـنـگـوـلـهـ کـهـ رـاـوـهـشـانـدـ وـ مـنـدـالـانـیـشـ لـهـ قـرـیـوـهـیـانـدـاـ وـ چـهـنـدـ هـیـلـکـهـیـ کـیـانـ گـرـتـنـهـ سـهـرـیـ سـوـارـهـیـ.ـ ئـیدـیـ ئـهـوـجـاـ هـمـرـ نـهـیـانـداـوـیـشـتـهـ سـهـرـ وـ دـهـمـوـچـاوـیـ وـ بـهـسـ...ـ عـهـلـیـ شـهـیـتـانـ هـیـلـکـیـکـیـ کـهـاـوـیـشـتـهـ پـهـنـجـهـرـهـ کـهـیـ-ـ بـزـنـهـ کـهـ ٹـاـوـرـیـکـیـ دـایـهـوـهـ وـ سـهـیـرـیـکـیـ کـرـدـیـنـ،ـ بـهـلامـ لـهـجـیـتـیـ خـوـیـ نـهـبـزـوـوتـ،ـ مـرـیـشـکـهـ کـانـ بـهـ قـیـرـهـقـیـرـ وـ کـارـهـکـاـرـ وـ هـهـرـاسـانـیـهـوـهـ رـهـوـیـنـ.ـ دـهـسـتـیـکـ وـهـ بـهـ تـهـبـاشـیـرـیـ رـهـنـگـاـوـرـهـنـگـ رـاستـ وـ چـهـپـیـکـیـ بـهـسـرـ پـهـلـهـ هـهـوـرـهـ کـهـیـ سـهـرـ تـرـؤـیـکـیـ چـیـایـهـ کـهـدـاـ کـیـشاـ-ـ هـمـرـ رـاـسـتـ وـهـ مـهـمـوـورـهـ کـانـیـ گـوـمـرـگـیـ سـالـوـنـیـ فـرـزـکـهـخـانـهـیـ کـهـ بـهـ قـهـلـهـمـیـ مـؤـمـیـ رـاستـ وـ چـهـپـانـ لـهـ جـاتـتـایـ رـیـبـوـارـانـ دـهـدـدـنـ،ـ رـیـیـ چـوـونـهـ دـهـرـهـوـ دـهـدـدـنـ.ـ دـوـومـهـلـیـ کـیـشـ نـاـگـاتـهـ ئـهـوـ کـهـسـهـیـ

هەلەویشتنتیو بەرپیو و دەرپی بە هوها و پیکەنینتیو بەرپىگەد. دەنگى زەنگولەكەش لەنیتو قاو و قیش و هەراو زەنای مەدا ون بیبو تا دەھات ورده ورده نەددما.

داده‌شیرین زور لمه‌رخو هستایه‌وه سرهی و کراسه‌کهی ته‌کاند و سه‌یریکی تانیشکی کرد، که رووشابوو و همه‌مدیس به همان که‌متهرخه‌میه‌که‌وه له کیوه‌کانه‌وه راماوه. تیستا ردنگی و دک زده‌عفرانی لیهاتبوو. ته‌حه بدرازیش لوولاکی هملکردوو، په‌لئی خوینیی به لوولاکیه‌وه و شک ببیوه، به‌لام-سوپاس بوخوا- قاچه‌کهی زوری تین نه‌گهیبیه. هستایه‌وه، شلان شلان دوو سی هنگاویتکان به دهوری خویدا سورایه‌وه و چاویتکی له‌مه سورکرده‌وه و گووتی: ((ههر دیبینمه‌وه!... دایک حیزه... چی وای نه‌مامابوو به‌راستی شه‌مان کا!...)) دیار نه‌بورو داخوا له‌گله‌مه‌یه‌تی یا له‌گمل که‌ردکه‌ی. که‌ره له‌وی نه‌مامابوو، بویی تیم‌ه له‌جیاتی نه‌ویش به زه‌ردخنه‌ی سه‌رلیوانه‌وه و له بنه‌وده‌را چاوی خومان حیزکرد و همر به‌و جوزه‌وه داوای لیبوردنغان کرد. ته‌حه داده‌شیرینی قه‌ردارباریش کردبیوه: ((به‌لئی، خام... لمه‌ر گه‌مه و مه‌مه‌ی تۆ هر خمیریک بورو شه‌لیش بین... خودا ره‌جمی کرد!)) و نه‌وجا، و دک له‌گله‌له خوی بی، به‌لام له‌گله‌مه‌یه‌تی ((باشه، تییدی تا (به‌رده گه‌وره) ری نییه-چه‌ند هنگاویتک ماوه!)) راستیشی ده‌کرد. گهیبوونه خوار گوندی و تا به‌رده گه‌وره‌ش له چل په‌نجا هنگاویتک به‌ولادتر نه‌مامابوو. ((پی هله‌لینه، و دریکه‌وه!)) ته‌وده‌ی له‌گمل داده‌شیرینی بیوو. که‌وته ری، تیم‌هش ملمان لینا. تییدی هیلکه‌مان پی نه‌مامابون، دهنگی زنگوله‌ش نه‌مامابوو-ههروهک مردووی به‌رینه کورستانی عه‌لی شه‌یتان له پیشی پیشده‌وه ده‌هزی. بون که‌لاکیک هموای نه‌و ناویه‌ی پرکرده‌بوو. که‌لاکی بنینیکیان له‌لاریه فرییدابوو- بزنی مالی درویش ره‌جمانی بیوو. هله‌لامسا بیو داده‌شیرین و هاپرکیفه‌کانی هیشتا چه‌ند هنگاویتکمان له‌گمل بزنی‌یدا نیتوان بیوو، که عملی شه‌یتان به جووته پییان چووه سه‌ر زگی که‌لاکه بزنه‌ی. رۆزی ره‌ش نه‌بینی-بز گه‌نیویکی بلاوکرده‌وه پیاو همناوی له زیللا ددهات و جه‌رگ و ریخوله‌ی ددهاتنه دری. من له‌گمل لایه‌نی تاقمیه ته‌حه به‌رازی بیوم، که شلان شلان ددهات. ردنگی سوره‌لگه‌پرابوو، دوایه ره‌ش داگه‌را و سور بیوه، نه‌وجا ددماره سپییه‌کانی شین و مۆر هملگه‌ران. ((پف!... نه‌ی، دایکه‌که‌ت ده‌گیم..! پف!...)) و کلکه‌ی فه‌قییانییه (سورانی)که‌ی خیرا کرده‌وه و وده‌بر ده‌مامکی خویدا، تیستا ده‌تگوت نه‌وه چاوه‌کانی و دک دوو چاوه بوقان خیریکن ددردپه‌رن. تییدی هیچ راننوستا، ههرووا به‌ولاقه شه‌لله‌یه‌وه پاریزی دیت و به پیله‌قان و درگه‌رایه گیانی عه‌زه ره‌حیم و خله باپیری. منداله‌کان هه‌موو قوچاندیان و هه‌لائن و نه‌ویش ههرووا که چمکی فه‌قییانیه‌که‌ی به بەرلۇوتىييھ‌وه زياتر پال پېتوده‌نا ره‌شت و سورورت و زه‌ردتر هەلده‌گمرا،

بو کهربیه که خوی که دکا. همه مورو به ده بختی و سووکایه تی و دستدریزیشیه کیان قبوله و ته نیا دلیشیان به وندنه خوش که له سر عهردی (خان)ی دانیشتوون... که به راستی دستی و آنمن، چون خودانه کرده پی خوار دانیت... خهسیون... همرووا ده رقیشتن و بهرد و هیلکه مان داویشت و زیارتیش بهوهی هارتر ده بوین که نه کیزه و دک سه گیشی دانه دناین، هه روکه نه و هیلکه و بهردانه ش بهوهی دانه درین و سپینه و زردینه به ددم و له وساندا نه یه نه خواری. نه حه به رازیش هر ناوه ناوه زدنگوله کهی به توندی را دته کاند، تا خافی گهوره گوتی لیبی و نیمه ش هوها مان ده کیشایه و خدیریکی کاری خویمان بووین. یهک دو جارانی ٹاور دایوه و له بن لیوانه و به عملی شهیتانی گوت: ((کوناهه، زور به توندی پیدامه دهن!...)) ظاه... نه وانه که لیوهی نزیک بووین له بنه و را سه یمان کرد! زدنگوله کهی به توندی را ته کانده و داده شیرین همروه ک خوی دانیشبوو، همروه ک پیشان سرخجه کانی له هه وايدا ون بیوون. یه کیک له منداله کان که نه مزانی کییه - نه حه به رازی له قسان گرت و پیموابی عملی شهیتان بwoo هات له سر خو در که مزی و هبن کلکی که ره کهی دا... کمره بیدره تان یهک دو و جارانی خیرا خیرا، کلک را و هشاند و نه ده هم وايه و... داده شیرین به هه رو دو دهستانی خو به کورتاهه کهی وه نو و ساند- که ره که ناره حفت و بی ٹارامتر بwoo و لمقهیه کی هاویشت، له قه که راست چوو و هللو لاکی نه حه به رازی که وت. نه حه ((و دیش)) یکی هاتی و له سر عهردی پان رابوو. داده شیرین له با نه و پیکه نهی- پیکه نیینی کی کم و سووکله. ((و دیش!)) نه حه همرووا که قاچه کهی به هه رو دهستانه و گرتبوو دهستی به جنیو و قسهی سووک و ناشیرن کرد- جنیوی به هه مو واند... ((نه و کام دایک حیز بwoo?)) به توره دیه کی واوه و سه رو سه کوتیکی نه و تزوو که ده جاران لعوهی له و ده پیشتر گرژ و مون و تالتر بwoo ((دایک حیز، را و هسته تا ده تگرم!..)) که ره همرووا بی ٹارام بwoo، به لام نیمه هر چوار دوریان ته نیبیوو، ریی هه لاتنی نه بیوو. پیموابی نیشی عملی شهیتانی بwoo، که ده ست و دوزمنی نه دن اسی و هر که سیک بایه نه و پیتی را ده بوارد. کمره که زور ناره حفت بwoo و داده شیرینیش به هه رو دو دهستان به کورتاهه که وه نو سا بwoo. نیستا ترسیکمان له رو خساریدا ده دیت و قاقا پینه کهین، هوها مان ده کیشا و که ره که ش له گله مهدا هه لده په پری و ده ره قسی و تا ده شهات در که زیبی کهی زیاتر به بن کلکیدا ده چوو، نه حه به رازیش همرووا له قاچه کهی وه رامابوو و بدویه وه خدیریک بwoo. سه ره خام که ره که له توانای دانه ما و دستیکرد به هه لاؤیشتی و داده شیرین زریکاندی و له بلنداییه پیرا یه کسهر، ته پیه لیهات و بهربو و نیمه مندالانیش هوها مان لیدایه وه، پرمه پرم پینه نین: هه مورو دهستان به سر دلی خویانه و گرتبوو له بع پیکه نیینی و که ره شمان که به جو وه و

خانم و نهفسه‌رده‌کهی تهنيشتبوه ئاوريان دايمهوه- به بچوونى ئهودى كه نهفسه‌رده دهستي بو بردبى، دواى كهوتنى رهزا شاي ببو و به داگيركىدنى للاتى و هەلاتنى رهزا شاي و سەرانى كهوردى سەربازىيەكانى، هەستى دۇزمنايەتى و نەفرەت لە دامودەزگا ملھورپىيەكان خەلکى هيئندهى دى لى تېڭىركىدبوون.

ئاھ... خانم سەرى لەنیيەرەردوو دەستان نابوو و سەريشى بردبووه بن كورسييەكەوە تاس كلاۋەكەشى بەلاشانى نەفسەرەيدا شۇپ بېۋود! هەر كە حەشىمەت ئەودىيان دىت تەقىنەوه، نەفسەرە بى ئاگا لەو هەمۇو پىنکەنин و گالىڭچارپىيە، دواى رىتى رۆيىشتىتىيە كىد. ژنه جھىلەش ئەودە هەروا سەرى لەنیيەرەردوو دەستى خۆزى گرتۇوە و سەرى لەن كورسييەكان ناوه و رى ناكا... شوفىرەكە كە تازىي بەھۇي زانىبۇو بەسەر بازىنە ئەستېرەنەكەيدا دوولا ھاتبۇوە و شىن بېزۇوە لەبەر پىنکەنینى. ئەوجا نۆرەي هات و باتى پىرېزىنېكى نىيۇ پاسەكەي ببوو. پېرىشىن سەرپۇشەكەي خۆزى بەسەرى ئەنەي تاين دادا: ((قىيدى نىيە، كچەكەم- ھەستەوه، ھەستەوه!)), كچەكەي دەبن چارقەگىيەوە پېچا. كچە راستبۇوە و لەكەل پىرېزىنې بەرە دەركەيەوە چوو. نەفسەرە تاس كلاۋەكەي لە ئەستېرەكانى شانى كردىبۇوە و دابۇويەوە پىرېزىنې.

((دايىكە، ئىستا تۆ لەسەرتى كە، بزانىن چ دردەچى!))

ئەو سەكىنەبۇو واي بە پىرېزىنې گوت، پىنکەنин... تا ئەو سەرى ھېلى ئەر جارىنى كەسىك شىتىكى گوتبايە هەمۇو پىنەكەنин و شوفىرەكەش لەخۇ دەبىۋو، ئۆتۈپوس دەكەوتە قالدوان... واي، كە ترسناكە، واي كە مروق زالىمە و تىپوانىنەكان چەند خوار و خىچىن كە ئەو هەمۇو ترازييەيانە دەبىنن كەچى پىيان وايە كۆمىدىيائى دەبىنن. من دلىيام بىرەورى ئەو رۆزە باشتىن بىرەورىيەكى سواربۇوان ببوو.

-٦ -

لە پەنا پەرژىنې زىيانەوه راودەستا، كراسى مەزرايە لە چەند لايەكانەوه دادرپا ببوو و به دەزوپىكى ئەستورو و كالىيان دوورىبىۋو- به دوورىنەوهى كى شەش تەقفل و مانگاشەو، هەر راست وەك كراسەكەي كاکە مەجمۇودى كە هەر بۆخۇي بەو دەست و پەنگە زېرانە و به تەقەلى نارپىك و پىتك و كەورە كەپىنە دەكەدەوە، كراسەكەي خۆشى لە چەند لايەكانەوه دادرپ دادرپ ببوو...

لەسەرتاشە بەردىيەكى پەنا پەرژىنې درېكە زىيەكانەوه دانىشت. داھۆلى گولە بەرژەكانى يېستانى بابه سۆفى كە لە فسکە فسکى كاکە حەسەن و كاکە مەجمۇودى تۇرە دەبۇو لە

لاونپىش پېلەقەيەكى-زۇر توند نا- به كەمەرى دادە شېرىنىش دادا، ھەرواش كە ددانى دەچىپەوە دەبرەن، گوتى: ((دەو جا گۇرت ون كە... دە دەبپۇ دەي ئىدى- لەسەر چى راودەستاوى!)) دادەشىرىن بە كەرەن كىتلىكەوە كەوتە رى... ((دايىكە... دەتگۇت سەرى كەيۈرمەزى بە دىيارى ھىندا- قىت و قنج بە رىتىدا دەپزىي- ھەر بە خەيالىشىدا نەدەھات!)) ئەوانەي بە حاجىيە ورگەي دەگۇتن. ئەو لە مەرنى بەولاھەتر و خاپتە ببوو. ئەو ئىستا دەزام. مەردووى دەبەن و لەو جىيەي لەنن كلى بەجىي دېلىن و دەرېنەوە، بەلام چ پېلەقانىشى پېدانادەن. ئىستاش كە مەردوو مەر شەيتان دەستى لى ھەلدەگىرى. تۆش ھەرەك كە لەشەمەرىيەكى، وەك ئەو كەلاكە بىزىمى يەك دوو رۆزى دى دەمەرى و بۆگەنۈت سەردارى بى سەر دەكە. واي، دنيا چەند ترسناك و دېنديە، مەرۆقە كان چ بۇونەورىيەكى ترسناكن!... ((كەورەكان)) لەمانەش خاپتەن... ھەر نەبى لەو دەرۈبەرەي كە ئىيمەتلى دەزىن، لەو زىنگەيدا، كەورەو بچۈرۈك ھەمۈمى ھەر ترسناكن. ئەم جۆرە ترازييەيانە ھەر ئىيمە وەپىكەنин ناھىتى- ھەمۇوان وەپىكەنин دېنى، ھەمۇو لە ھەمۇو بە قاقاي پىتەنەنەكانيان ھەر ترازييەكى ھەيە دەيکەنە ((كۆمىدى)) يەكى ناياب، كە ئەمەش شەپەرى بى دەرتانى و بى چارەيى و بەدەھەختى و بى نەوايىه، كە مەرۆق بە ترازييەاي خۆزى و خەلکى دى پىتەنەنەن و پىيوابى كۆمېدىيائى.

ۋەپىرم دى رۆزىكى سوارى ئۆتۈپىسى ھېلى ژمارە يەك بورۇم- ئەودەمى شەقامى سەپەدۇو بەردىپۇز ببوو، ئۆتۈپىسەكان ھەمۇو شەق و شېر و لەق و لۇق بۇون- سەرەدەمى شەپەرلى ببوو. بەرەبەرى نىيەرەپەي ببوو. ئۆتۈپىسەكان زۇر قەلەبالغ و جەنجال نەبۇون، لە راپارەكانى نىيۇ پاسەكەيدا كەسى بەپىوهى تىندا نەوەستابۇو. لە كورسى دووم يَا سېتەم خاتۇرىنىكى جھىلە لە تەنيشت نەفسەرەتىكىيە و ببوو. كورسييەكانى ئۆتۈپىسەكانى ئەودەمى لە كورسييەكانى ئۆتۈپىسى ئىستاڭى بەرتەسكتە بۇون. بە ھەلېز دابەزى ئۆتۈپىسەكەي سەرەشمە بەردىز كراوهە كە قىتى سەرى خانى بەسەر شانى نەفسەرەيدا تەخشان و پەخشان ببۇو و ھاتبۇو خوارى. نەفسەرەكە ستوان يەك ببوو، كە ئەستېرەي كانزايى بە شانە كانىيەوە ببوو. لە دەنگى كفتوكى شوفىر و سەكەنەكەي و جەفەنگى چىوداران كە پىنکەو دەدوان دەن دەنگىكەن نەبۇو. گەيشتىبۇينە كۆپەپانى باغى شاي. كە سەكەنەكە وەك ھەمۇو جاران ھاوارى كرد: ((باغى شا... نەبۇو!؟))

نەفسەرەكە گوتى: ((راودەستە!)) و بەشىو سەربازىيەكەوە راست و قىت و قنج ھەستا... و بەدەواي ويدا زىيەكەيەك لە پاسەكەي گەرا. سەر و چاوهەكان ھەمۇو- بەتۈرۈپەيەوە- بەرە دەنگى

گهورهتر دهبووه و ديارتر، ودك همه مهو شته رابوردوو و دوروه كان گويي له ژاوه ژاوي گوندي بую له ميشكيدا و همه مهوو له ئان و ساتييکيدا دهديتن، له همه مهو جيئيي كي بую: كانىي ئنان، مالى ئاغاي، مالى بابه سوپنى... خوشى دهديت، گۆزه به شانهوه، له سەرچاودىرا دهاتهوه و كوره لاوش بعون تەزىيەيان باددان و بەسەرخە خواستاوابىيە پېستايشتاوابىيە كانىانهوه همه مهو لهش و لاريان دەچنېوه.

میشکی ودک ناسکی بازرهقهی بهست...

وای کافر نهیینی و موسلمان نهییه! ((ددردہ رہشہ)) پہیدابوو... گرانہتا ہمر ہمبوو، مہگر خودا بُو خُوی رہجی بکا! ھیچ مالیکی بی فرمیسک بھی نہیشتبوو. زستان ببوو، ھندیک دیانگوت لہ نیراقیپا ھاتووہ، ھندیکی دی دیانگوت لہ عہجہ مستانیپا ھاتووہ و ھے مدیس ژمارہیکی کی دی دیانگوت لہ ھنگی ((فوج)) قوزاغہ کانہوہ داکھوتووہ. تازہ بھ تازہ دولت ھاتبُووہ - ژمارہیکیش ((ھرچی و پورچی)) یان لہ گھلدا ھاتبُون: مہمہد عہجہم، عہلی عہجہم، کہ لایی ((کہربلایی)) حوسین، نہلاؤردی- و لہم بابہتانہ. کوایہ ثہو ددرد و نہ خوشییہ لہ نہ ساغییہ عہلی عہجہمیوہ بھ شاری و دربیووہ و ھمر لہ شاریشمہوہ تھنیوہتییہوہ لادبی - ودک ((مامہخانہ)) دھیگوت. ھندیکاکانیش لوانہ ودک بابہ سہی بروای وابوو ثہو ھر لہ خواوهیه، ((تافھریدہکان)) ی خودا گوناھان دہکن و هئزار و نہدارہ کانیش سزاکھی دھچیزناں و باجہ کھی دددن. ((تافھریدہکان)) دیار نہبُون - دبایہ بیسر ھمر بُو خُوی بیزانیبایہ. حہکیم (قشوون) گوتبووی کارکاری نہ سپییانہ، جله کانتان بکولینن، نیڈی ھے قتنان نہبی... ھی ھی! جله کانتان بکولینن! باوکی خوالیخوشبوو! ((مووی سہرو لہشتان لہ بنرا بکمن...!)) نیڈی ھر ٹھوہ ماوہ! - خودا نہو روڑہمان پیشاننہدا. ھندیکی دیش ھے بُون کہ دیانگوت ((کوللو سہبہب)), نہو پیکھاتھیہ دیاربیو کہ راستہ، درد و دوو خودا دھیانییری و لہ خوداون. بہلام چارہو شیفاش دنییری. نہمانہ لہ تیپی ((پیاو خاسان)) ی گھرہ کھی بُون و بابہ سہیش بھ گویرہ شوین و جی و ریسی خُوی- و پیاو ماقولیہی- جاری وابوو لہ پیشہوہی خیزان ھبُون نووکی نہو داسہیان نہ گھیبیتی یا وینہ کھوتبی. ھرودک چون گھزو لہ شیناییہ دددا ناوای زوڑیہی دیئی گرتبُووہ، ھبُوو ھمُو خیزانہ کھی ھبُو یہ کیکیان، ھبُو دہ تا سی کھس لہ مالیکی - تھنیا مالی تاغای نہبی کہ بھ گھورہی و قوردهتی خودا یہ کیشیان لی نہ خوش نہبُو تھنیا کورہ گھورہ کھی نہبی کہ نہویش ھیچی وانہبُو - ((ھینندہ پیسن، کہ دھرد

نا، ئەوه تۈورەبۇون نەبۇو، ئەگەر تۈورەبۇون بايە دەتەقىيەتە و چى لە دلّابايە دەيگۈت و كەسەردەكاني دەروننى ھەممۇ ھەلّدەرىشت، ئىدى ئەمە مۇ بىرۇ تېپارامان و خۆخواردنەوە و چۈلپەرسىتىيە ئەدەۋىست. راستىيە كە خۆشىيە تۈورە بۇونى ئەۋەيدە كە دەتەقىيەتە و كلکى بىرەكىردىنەوى ھەلّدەكەنلى. ئەوه تېپماوى بۇ... داھولەكە لە فسکە فسک و نەبزۇتنىيى لەجىنى خۇي نارەحەت بۇ...

دروگرژی و تهذیبیهیدا دستی راستی بی‌ثیختیارانه که وته سهرمه‌چه کی دهسته چه‌پیشی سهرنه و لیرانه که له نه‌لئکیکیهود شوپریبوونهود. نه‌مه ((ناغا)) به جه‌زنانه دابوویه. به بابه سوْفی گوْتیبورو نه‌وانه له دایکیههود پیز به حیمامون- تا هیشتتا هه‌ر ده پیهدانیدا بیون... .

میشکی - جله‌وی پساندبوو - چووبیوه سهرو سوراغی گوندی - نهک چووبیوه، دوباره چووه. میشکی هه میشه هه له گوندی بوو، هه میشه له کەنل گوندیدابو. ئیستاش گوندەکە هەر چەند دور و دورتر بچووكەر دەبیوه، له میشکی ویدا جىئىھە کى زىاترى دەكىددە و

زمانی ناماژه‌یه له میشکانی ده‌گهیاند که کاتی رؤینییه. کولهستیره به‌سهر حهساریدا تیز ده‌ریشتن- نهوانه‌ی نمده‌دین به‌لام دهیزانی، قاو قیز و قیره قیری بوقانی گوی لیبوو و بونی دو و دوزاغ و ملاتی ده‌کرد. نهمانه ههموو ثارام به‌خشبوون، ناشنا بوون و له خوشیستانی کون و دیزین بوون... بهو ده‌نگ و ره‌نگ و بیانه‌ی خمولیده‌کهوت... نهمانه‌تیستا ههموو ریبیعون و تیپه‌ریبیعون...

گوره بوو، به‌لام هیشتا بالق نه‌بیوو، باشترا! بالق بی و پیشگا چبکا؟-که تیگه‌یی هیچ شتیک ساده نییه، نه‌وجا ناچار ده‌بی لگه‌ل ههموو شته گری و کولاویه کاندا دهسته و یه‌خبه، چونکه تازه نیدی نه‌ویش و دک جاران ساده و ساکار نییه؟! تا بیت همر دانیشی غه‌مان لعوه‌ی بخوا که له‌گه‌لی سارده و نه‌ویدیکه‌ی له‌گه‌لدا کفرم و گوره، یا نه‌شتوی غه‌منی له باوهش بگری چونکه میرده‌که‌ی هیشتا نان و نازروقه‌ی زستانی نه‌خستووه و که‌ندووی مالی بـهـتـالـهـ؟ شینایی و بـرـوـبـوـمـ نـافـهـتـ لـبـیدـاـوـهـ و نـهـوـ سـالـ هـیـچـیـانـ بـهـدـهـسـتـهـوـ نـیـیـهـ؟ـ هـهـزارـ دـهـرـدـیـ بـیـ دـهـرـمـانـیـ دـیـکـهـ. نـهـمانـهـ زـوـرـبـیـانـ نـاـوـهـرـهـ کـیـ قـسـهـوـ باـسـیـ سـهـرـ سـپـیـ وـ بـاـبـهـ وـ دـایـیـ بـوـونـ. نـهـمانـهـ هـهـمـوـوـیـ خـلـکـیـ دـیـشـ دـیـانـگـوـتـ وـ نـهـوـ هـرـ تـیـنـهـدـکـیـ وـ بـهـلـایـ گـوـیـیدـاـ نـهـدـهـچـوـوـ، خـوـشـیـیـهـ لـاـوـهـتـیـ وـ هـهـرـزـ کـارـیـهـ هـمـرـ نـهـوـهـیـهـ کـهـ تـیـنـاـگـاـ، هـمـرـ بـزـیـهـشـ کـهـ نـیـوـچـوـانـیـ وـ اـسـافـهـ چـاـوـهـ کـانـیـشـیـ هـیـنـدـهـ پـاـکـنـ چـوـنـکـهـ بـوـنـهـکـهـ هـیـشـتـاـ تـیـکـلـیـ تـارـیـشـکـانـیـ زـیـانـ نـهـبـوـهـ. نـهـ دـهـکـالـتـهـیـ بهـمـ جـوـرـهـ شـتـانـهـ دـیـ وـ پـیـیـانـ پـیـنـدـهـ کـهـنـیـ. نـهـ پـیـکـهـنـیـشـنـهـشـ شـیـ لـاـسـارـیـهـ نـیـنـ نـاـ کـهـ دـایـکـیـ غـهـمـبـارـ بـیـ نـهـوـیـشـ غـهـمـبـارـ دـهـبـیـ، کـاتـیـ بـابـیـ بـیـ سـرـوـتـهـ وـ لـهـ دـهـرـوـبـهـرـیـ خـوـیـ دـهـرـوـانـیـ، دـهـزـانـیـ کـهـ مـانـدـوـوـ وـ رـهـنـجـ دـهـکـیـشـ وـ هـمـرـ بـزـیـهـشـ شـهـوـانـهـ پـیـشـ نـوـوـسـتـنـیـ کـوـلـنـجـیـ بـوـ دـهـشـیـلـیـ وـ دـهـچـیـ زـرـ بـهـ نـهـرـ وـ نـیـانـیـهـوـ شـانـ وـ مـلـ نـیـوـشـانـهـکـانـیـ وـ رـهـگـ وـ دـهـمـارـهـکـانـیـ لـاـ مـلـ وـ گـهـرـدـنـیـ بـوـ دـهـشـیـلـیـ وـ پـیـلـ بـادـانـیـوـهـ وـ دـهـکـ خـتـوـکـهـیـ (ـقـدـیـلـکـ)ـ درـاـ بـیـتـهـوـهـ مـانـدـوـوـهـتـیـیـکـهـیـ دـهـشـکـیـ وـ بـهـ دـهـمـ شـانـ وـ پـیـلـ بـادـانـیـوـهـ وـ دـهـکـ خـتـوـکـهـیـ (ـقـدـیـلـکـ)ـ درـاـ بـیـتـهـوـهـ دـهـحـسـیـتـهـوـ، نـهـسـپـهـکـانـیـ مـالـیـ نـاـغـاشـ کـاتـیـ شـالـ وـ رـنـهـ کـرـدـنـیـانـ نـهـوـ جـوـلـهـ وـ بـزاـوـتـانـهـیـانـ دـهـکـرـدـنـ. (ـنـایـ بـهـ دـایـکـیـ کـوـرـانـ بـیـ، دـادـهـ گـولـ!ـ روـوـ سـپـیـ دـنـیـ وـ قـیـامـهـتـانـ بـیـ!ـ شـوـخـیـ-ـ لـهـشـ سـوـوـکـ بوـوـ، هـمـرـوـهـکـ پـهـرـهـکـایـ کـهـ بـهـ هـهـوـهـیـهـ...ـ

هـهـرـوـهـکـ دـایـکـیـ دـهـیـگـوـتـ ((ـخـوـیـ نـاسـیـوـهـ)), بـهـلامـ بـوـ خـوـیـ دـهـیـزـانـیـ کـهـ لـهـگـهـلـ جـارـانـیـ چـ فـرقـیـکـ نـهـکـدوـوـهـ، نـاـزـانـیـ خـوـنـاسـینـ یـانـیـ بـهـپـرـسـ بـوـونـ وـ نـهـرـکـ بـهـ مـلـهـوـهـگـرـتـنـ، یـانـیـ حـیـسـابـیـ چـاـکـهـ وـ خـرـاـپـهـ رـاـگـرـتـنـ، گـوـیـرـایـلـیـ وـ وـدـلـمـانـهـوـهـ. هـهـرـگـیـزـ نـهـوـ وـشـانـهـیـ وـدـهـرـگـوـیـ نـهـکـهـوـتـوـوـنـ. دـیـتـوـوـیـهـتـیـ کـهـ دـایـکـانـ-ـیـاـ تـهـنـاـتـ بـاـبـ وـ کـهـسـانـیـ دـیـشـ-ـ زـوـرـجـارـانـ پـهـنـجـهـیـ شـادـهـیـانـ لـهـسـهـرـ لـوـوـتـیـ

وـ نـهـخـوـشـیـشـیـانـ بـیـوـهـ نـانـوـوـسـیـ. دـدـبـیـ هـمـرـ بـیـنـ بـوـ پـهـنـدـیـ دـنـیـاـیـهـ، هـهـرـکـوـزـنـ وـ بـیـنـ!ـ هـمـتـاـ خـواـ دـهـلـیـ بـهـسـ!)ـ وـ سـهـرـیـانـ بـاـدـاـوـ سـهـرـسـامـیـانـ بـیـشـانـداـ لـهـ دـهـسـکـارـیـ خـودـاـیـ.

بـاـبـهـ سـوـفـیـ وـ خـلـکـیـ گـونـدـیـ هـهـمـوـ پـاـرـانـهـوـ وـ نـزـایـانـ کـرـدـ. چـوـونـهـ لـایـ حـاجـیـ سـهـیـدـ بـاـهـرـیـ وـ نـوـشـتـیـانـ کـرـدـنـ. بـهـلامـ شـهـوـ بـیـ دـهـرـتـانـهـ بـوـ خـوـشـ تـوـوشـ بـبـوـوـ دـیـیـکـهـشـیـ هـهـمـوـ گـرـتـبـوـنـهـوـهـ هـهـرـ لـهـنـاـوـ مـالـ وـ خـیـزـانـیـ خـوـیـداـ دـوـوـ بـوـوـکـهـ جـحـیـلـهـ کـانـیـ نـهـمـاـبـوـنـ. بـهـلامـ شـهـدـیـانـ هـهـرـ نـهـیـشـ، نـهـگـهـرـ نـوـشـتـهـ وـ دـوـعـایـهـ کـانـیـ دـهـهـانـایـ مـالـهـ کـمـیـ خـوـیـ نـهـیـنـ نـهـدـیـ چـوـنـ لـهـ فـرـیـایـ ثـیـدـیـکـهـ دـهـکـمـوـنـ. نـهـوـیـشـ دـهـبـایـهـ هـانـایـ وـدـهـرـ لـهـ خـوـیـ بـهـرـهـوـزـوـرـتـ بـرـدـبـایـهـوـهـ دـوـوـهـمـینـ مـانـگـیـ زـسـتـانـیـ بـوـوـ، دـایـکـ وـ بـابـیـ حـهـتـوـوـیـکـیـانـ کـهـوـتـهـ بـهـیـنـیـ هـهـرـدـوـوـکـیـانـ مـرـدـنـ...~ پـوـرـهـ حـهـبـیـبـهـشـ مـرـدـ. بـهـلامـ شـهـوـ-~ شـیرـینـ-~ تـهـنـاـنـهـتـ پـهـسـیـوـیـکـیـ سـوـوـکـلـهـشـیـ نـهـگـرـتـ!~ هـهـرـسـیـکـیـ نـاـشـتـنـ، لـهـگـهـلـ تـهـرـمـیـ هـهـمـوـانـدـاـ چـوـوـهـ سـفـرـقـهـبـرـانـ. تـیـسـتـاـ تـیـدـیـ وـ دـکـ جـارـانـ نـهـبـوـوـ زـوـرـیـانـ گـوـیـ نـهـدـدـادـیـهـ نـهـوـهـیـ کـهـ هـهـرـدـبـوـوـ پـیـاـوـ بـچـنـهـ سـهـرـ قـهـبـرـانـ وـ نـهـوـجـاـ کـهـ نـهـمـاـنـ هـاـتـنـهـوـهـ تـیـنـجـاـ ژـنـ وـ ژـانـ چـوـوبـانـهـ زـیـارـهـتـیـ مـرـدـوـوـیـ...~ تـیـسـتـاـ هـهـمـوـ لـهـ هـهـمـوـ پـیـکـمـوـهـ دـهـچـوـوـنـ هـهـمـوـ خـلـکـیـ گـونـدـیـ وـ نـهـوـیـشـیـانـ رـهـگـهـلـ کـهـوتـ-~ کـچـلـهـیـهـ کـهـ وـهـ شـوـوـیـ ((ـشـوـوـلـ))ـ بـارـیـکـ وـ لـوـقـ درـیـزـ...

سـوـزـیـ بـایـ دـهـمـوـجـاـوـیـ دـهـبـیـنـ...~ بـاـبـهـ سـهـیـیـ تـهـلـقـیـنـیـ دـهـخـوـیـنـدـ...~ سـهـرـجـاـوـدـیـ فـرمـیـسـکـیـتـیـ وـشـکـیـ کـرـدـبـوـوـ، هـهـوـتـ بـبـوـوـ، مـیـشـکـیـ بـوـشـ وـ بـهـتـالـ بـوـوـ...~ چـاـوـهـ کـانـیـ نـوـقـانـدـنـ. کـهـوـتـهـ خـهـیـالـیـ دـهـمـوـچـاـوـ وـ سـهـرـ وـ رـوـوـیـ دـایـکـ وـ بـابـ وـ پـوـرـهـ حـهـبـیـبـهـوـهـ. هـهـوـلـیدـاـ روـخـسـارـهـ کـانـیـانـ بـیـنـیـتـهـوـهـ بـهـرـجـاـوـیـ، گـوـیـیـ کـهـ دـهـنـگـیـانـ بـیـ، ہـهـزـیـ لـهـ نـاـواـزـ وـ نـاـهـمـنـگـیـ دـهـنـگـیـ نـهـ سـاتـ وـ کـاتـانـهـیـانـ بـوـوـ کـهـ قـسـهـیـانـ پـیـ لـهـگـهـلـ کـرـدـبـوـوـ وـ پـیـکـمـوـهـ دـوـاـبـوـوـ وـ پـیـیـانـ بـانـگـ کـرـدـبـوـوـ.

دـایـکـیـ دـانـیـشـتـبـوـوـ وـ پـیـنـهـ وـ پـیـنـهـ وـ دـهـرـیـ دـهـکـرـدـ، نـهـرـوـیـ دـهـرـیـ بـبـوـوـ وـ چـاوـیـ دـهـبـیـنـ سـاـپـیـتـهـیـهـ وـ بـرـبـیـوـوـ وـ دـهـنـیـوـ خـمـیـالـانـهـوـهـ کـلـاـبـوـوـ. نـاـورـیـتـیـکـیـ خـوـشـیـشـ لـهـ سـوـبـیـهـیدـاـ لـرـفـهـیـ بـوـوـ، لـهـ خـوارـ ژـوـرـیـوـهـ گـوـیـلـپـارـیـتـیـکـیـ تـازـهـ بـوـوـ، لـهـنـیـتوـ چـوـارـ دـیـوارـ چـوـکـلـهـ کـهـیدـاـ تـلـیـ دـدـاـ:~ بـهـ یـهـغـدـانـیـکـ وـ یـهـکـ دـوـوـتـرـیـانـ نـهـوـیـانـ لـهـ ژـوـرـیـ نـاـوـ مـالـیـ جـوـدـاـ کـرـدـبـوـوـ. دـهـنـگـیـ حـهـپـهـیـ سـهـیـانـ بـهـ گـوـیـیـانـ خـوـشـ بـوـوـ. بـاـبـهـ خـهـوـیـ لـیـنـکـهـوـتـبـوـوـ، پـوـرـهـ حـهـبـیـهـ هـهـرـوـاـ خـرـپـفـیـ بـوـوـ وـ لـیـوـیـ دـهـجـوـلـانــ وـ دـهـکـ دـهـخـوـیـنـدـ کـهـوتـهـ:~ نـاـخـرـ هـهـمـوـ دـهـمـیـ مـیـشـیـ بـهـ دـهـمـوـجـاـوـهـوـهـ بـوـوـ دـیـشـ هـیـنـدـهـ زـوـرـ بـوـوـ، نـهـیـشـ بـوـوـ وـ دـهـرـکـرـدـنـیـیـانـ سـهـرـ وـ دـهـدـسـتـیـ نـهـدـجـوـلـانــ دـهـمـ وـ لـیـوـیـ دـادـهـخـسـتـنــ وـ بـهـ گـوـیـرـهـیـ دـوـوـرـ وـ نـزـیـکـیـیـهـ مـیـشـکـانـیـ دـیـشـ کـهـ دـایـکـانـ-~ یـاـ لـهـسـهـرـخـوـ کـمـ وـ زـوـرـ لـجـ وـ لـیـوـیـ بـادـهـدـانـ وـ گـوـیـیـ پـیـ دـهـکـرـدـ لـهـ هـهـوـاـ وـ بـهـوـ

دادهنه نیو گەپری رەشبەلەکى- لەكەن كچانى دیدا- بۇ مالى ئاغاي يا هەر بۇكىكى دىكە لەگوندىدا و لەنيو گەپری شايىهدا دەستىكى دىتىه نىيۇ دەستى، يا لە دەستىكى دەگەپرى... ئىستا ئەۋ زىاتر لەبەر سەماوەرى دادەنىشى- و كە دانىشىش وەك جاران چۈنى حەزلىيە وادانىشى: چوار مەشقى دادەنىشى، كە چاش تىيدەكالا يەكى سەرپوشەكى بەلايەكى رووى خۆيەوە دەگرى و ئىدى بە پەلە پەل چاي سارد ھەن ناقۇرنىنى، تا زۇو بىگاتە كەمان. چاي لەزېرى پىالىنى دەكە، بە هەر پىنج پەنجان ئەولەلای ئېرپىالەكى دەگرى، زۆر لەسەرخۇ فۇولى لىدەكە. كاتى كە چاي لەبەردەمى بابىي يا لە بەردەمى مىوانان دادەنى دەستىكى هەر بەلائى لەچكەكەي يَا سەرپوشەكەيەودىيەتى...

ورده ورده دەبىي لە كەن و كەلدان و كلتور و ئاوينىنىيەكى چۈركەلەي بەرباخىلى بىجەفتى: رۆژان يەك دوو ساعەتانا لەكەن ھاوتەمەنەكانى خۆيدا بېچىتە ماززو چىنىنى- كۆكىردنەوى- و بە پارەكەشى شتە پىتىسىتىيەكانى خۆى بىي- لە دىۋەردى بىكىي، يَا بەھۆي دايىكىيەوە بارەكەي بدانەت بابىي تا لە شارى بۆي بىيىنى. بەللى، دەبىي ورده ورده مۇوه ئالۇزەكان رېيکخاتەوە و راييانىتىنى، كلى دە چاوان كا، تەنانەت بە دىزى دايىكىيەوە ھەندىيەك شىر وەلانى و دەمچاواي پىيشوا... دايىكى پىيەزانى ئارەحەت دەبىي- شىر بەرەكەتى خودايمە، ئابىي بەرەكەتى خودايمەرام كرى. بە قىسى بابىي سەبىي ئەو كفرى نىعەمەتە، نەھامەتى بە دواوەدە.

بەلام ھېشتاشەر سادەدە، ھەمۇو شتىكە بە سادەدىي سەبىر دەكەت، غەمەي نانى زستان و مەرگ و مەردىنى پاتال و ژەنگ ھېتىنانى دانەويىلە و بەرپۇومانى نىيە. بەھۆي ئارەحەتە كە لە وەختى خۆيدا باران نەبارىيە و دىتاو لەوەختى خۆيدا لىتنە دراوه و زەھى نەكىللراوە ئەو نارەحەتىيەش زىاتر لەبەر دلى دايىھە و بابىيە، كە ئارەحەتنەن، دەنا تا دايىھە و بابىھەن ئەو غەمەيىكى نىيە. ئەوان بۇ خۆيان دەزانىن چ دەكەن- ئەوان بۇ خۆيان بە هەر جۈزىكى بۇوە كارەكان بەپىتە دەبەن...

واي، لەو رۆزە كە خۆى ناسى! بە قىسى دايىكى- دورى لە گىيانى- لە ترسان لە پىستى خۆيدا جىنى نەدبىزۇدە. دەيزانى ھېچىلى نەوهشاوەتەوە- ھەرگىز لەبىرى ئەو جۆرە شستانەدا نەبۇوە- و ئەو لەكوى و ئەو جۆرە شستانە لەكوى؟... پاتالى دىبىوو- كەر و ئەسپ و مەپ و بىزنى دىبىوون... ھەمۇو ئەو شستانە دەدىتەن، حاجىيە ورگەشى ھەر دىبىوو كە بەو چاوه قىچ و خىلى و خوار و ئەو ورگە كە هەر وەك گېرى گرتى- و بى شەرمانە لە سەرلىقى خىرى لەبن دار بەرپۇي بەجۈزىكى خۆ دەرنىيەوە كە هەر وەك گېرى گرتى- و بى شەرمانە لە پۇيەوە راماپۇو! ئەوانەي دەدىتەن، تىيان نەدەگىيى. بىستىبووى كە فلانە بۇوك شەھى پەرەدى كچ نەبۇوە، يَا فلان لە بانى بەرپۇتەوە، يَا

كۈران دادەنېن و پالى بېتە دەتىن و دەللىن: ((ئاه، بالق بۇودە!)) و دايىك شەرمىيونانە، دايىكانە، زەردىكى دىتىنى و خوشكانيش زەرددە بە لىيوانەوە، لچىكى ھەلەرقەچىن... يانى ((ئەو فەرپەنەگولە!... ئەۋەش بالق بۇو! ھەي قوربانى قودرەتت بە خوايە)) و كەسىش نازانى بۇ خۆشحالىن. دايىك شىدى پىتىوايە كە شىدى مەنداڭە كە غەمەرەخساوە، بابىش لەوانەيە پىتىوابى كە ئىستا ئىسڪى بەدەتىيە رەق و پەتھەتەر بۇوون و رەنگە بتوانى كۆلەبارى زىاتر بىكىشى. بەلام ئەو لەو دەمەيەوە كە دىتىۋە بېرى دەزانى كە كەم و زۆر لەكار و باراندا يارمەتى داكى ھەرداوە.

دەنگى كۈران ھەر لە دورى را ھاوار دەكە كە بالق بۇون- دەنگە كە گەر دەبن. گەرووش ورده ورده وەك تەختى نىتۇچەوانان لۇچى تىيەتكەوى و لە ھەللىاي دەدا كە بەللى ئەو كەسە ورده ورده دەخۇ دەگە، يَا دەبىي تىيەكە كە ژيان پېر پىچ و پەناو ھەلدىر و خەرەندە- ئەگەر تىيەنە گا ژيان ھەرتىيەدەكەيەنى- و دەبىي ورده ورده ئەۋىش خەتان بەسەر لەپەرەكانى ژياندا بىيىنى و رەشيان كاتەوە. كۈپىك كە بالق دەبىي ورده ورده دەتۋانى بەشىۋەدى گۆيگىنەكى ئازادانە لە كۆپ و كۆمەللى جەنەلەندا ھاوبەشىيە بىكەت. ئىتواران لەسەربانى مزگەوتى لەكەن كورە جەنەلەن راۋەتىي و لە بىگۇ و مىگۇ و پىتەنیناياندا ھاوبەش بىي- و ھەمېشە، بە پارىزەۋە، رىشى لە شەنstan و دوايەش كىسە و سەبىلىكى بىز خۆى پەيدا كا. كچۇلەش ھەرۋەتر- ئەۋىش گەررووى گېپە كى تىيەتكەوى و ژىيەكانى دەنگى كۆپەنەكىان بەسەر دادى. ئىستا خۆشى ھەر بە رەمەكى- رەمەكىيەكى وا كە شىدى شىۋەدى جۆرە لاسايىھە كى لى پەيدا دەبىي- دەزانى كە ئەو دەنگە بە گۆپى و درگەر خۆشە. دەزانى كە ئەم ژىيە كۆپەنە ژىيە كى دى دەھەزىنى. ھەر بۆيەيە كە بەرەۋام ((حىلىك حىلىك))يەتى، و حىلەيەكى وەلامىتى دەۋى. چاوه كانى بروسكە و كىرشه كەرىشىكى تايىھتىيان تىيادى- ھېشتاش سادەدىي و پاكى و بىيگەردىيە مەندالىيەيان تىيادى، ئەمە سەرەرپاى بلىسەي لاۋەتىيە كە ھەرپەتە كە بۆخۇرى جۆرە حالەتىكى دەداتە چاوانى: مەستى، سۈرەلگەپارى، شەرمىتون- و زۆر شتى دىكەش كە ھەر باس ناكىن. زۆرچىي بەدەنى ھەلىانداوە، ھەللىس و كەوتىان نەرم و شل و لەبارتەر بۇوە، كە لەكەن ھەلسوكەوتى مەندالىيەياندا جودايدە- ھەرەنە پاكى و بىيگەردى چاوه كانىشيان. ئەۋىش- كچەش- ئىستا ئىدى غەرپىيە و غەوارەيەك نىيە: لە كانىيە ئىنان، لە مالىي، لە كىيۆى، لە كەمە و كەنگەفە ئەنەندا ھاوبەشىيە دەكەت. لە بەرامبەر لە خۆى بچۈركەت ئاوازى دەنگ و ھەلسوكەوتى رازناكتەر بەخۆدە دەگەلەندا نەرم و شل و لەسەرخۇتەر دەجۈلىتەوە و لەكەن ھەلسوكەوتى وردىلە و ساۋايەكانىشدا رەفتارى دايىكانەيە. شىدى ئەو نەماوە ھەر كە فيتووەكى بۆ بىكىشىن راکات و تىيەكەللى مەنداڭە وردىتكان بېيت و دەستىكا بەھەلماقۇيە ((پىنج بەردوکى)), يَا بۇوكانى بىكا. ئىستا ئەۋىش

رازی ددکا. تیدی نهود نیبیه توچی سه‌دان کتیبت خویندیتته و تا پهی به تاییه تمدنییه کانی هه‌لکه‌وتتنی فلان یا فیسار ببیه و رهگی ملت درپریینی به‌جوریک بتوانی هه‌لکه‌وتتنی خوتی له جی دانیی و ببیه نهود هه‌لکه‌وتنه، زنی جوان، تابلوی جوان، دیمه‌نی جوان و ههزاران شتی دیکی جوان، هه‌ریه که‌یان به زمانیک و شیوه‌یک توچه‌رو لایی گه‌شی سروشی خاوند شتیک لموانه راده‌کیش. پنگه‌یشن جوانییه شتیکیه په‌یوند به خودی خویه‌وه، پیویستی به بانگه‌شه نیبیه. تیدی تیکه‌وارییه رومان نوسانی نیبیه که پییان وایه شاریکیان پیشکه‌ش کردوه و تیدی نهود هه‌ر هه‌فیه‌ین و دیداره دهکری و بانگه‌یشن و میواندارییه ساز دهکری و تیدی ههزار و یک بانگه‌شه و رونکردنوه‌ی له‌سهر نه‌جام دهدری هه‌ر بزه‌درخست و پیشاندان و جوان کردنیی که به‌لئی شاکاره که شاکاره، که نهود هه‌ر بزه‌خوی له سه‌ره‌تاوه جوانی خوی له ده‌ستداوه و پیویستی به و گه‌مانه نیبیه.

تیستا له‌گه‌ل رده‌شه خه‌رامانی دلداده و دل نه‌ستین... و دلدادان چهند جوانن له‌پاستیدا جوانییه لادیی هه‌ر نه‌وه‌یه که مرؤف پیویستی به ده‌وله‌مهدنییه نیبیه تا بتوانی ژنیکی چاکی ده‌ستکه‌وهی- هه‌روا تاهیکی هه‌بی به‌سیه‌تی، سه‌رو سامانی ناناسی هه‌ر بزه‌خوی جیهیه کی هه‌روایه... زنی جوان چین و تیزیان ناناسی، سه‌رو سامانی ناناسی هه‌ر بزه‌خوی ده‌وله‌مهدنده- سامان‌اکه‌شی هه‌ر نه‌و جوانییه‌یه‌تی، که نهوده‌ش سامانیکی که‌م نیبیه، به‌لام و دک هه‌ر سامانیکی دی چاودی‌یی و به‌کاره‌یتی‌یی گه‌رکه. جوان به خانم و خاتون به-یانی نه‌گه‌ر که‌می‌تیکه‌یی و حیساب گه‌ربی، دهنا جوانیش و دک پنگه‌یشنی ده‌بیتنه ده‌ستخوشانه... و له ده‌ست ده‌چی.

جوان ببو، به بزه‌چونی هه‌مووان چاو رهش و گه‌وره، مژذل دریز، برز که‌وانی و نیویه شکاوه... و شه‌یتانی، لووت قله‌می و لچ و لیو خرو پر و ده‌موجاوه به قسه‌ی دایکم- به قه‌در تاک قراینیک- تاک قراینیک تازه له کوره‌ی هاتیتنه ده‌ری- برقیه‌دار و به‌خووه لوق دریز... و دک هه‌ندیک لمو کچه رهش پیستانه‌ی که ده‌لیتی په‌یکه‌رن. نه‌و جوچه جوانییه‌ش نهوده‌می زور لباو نه‌ببو، نه‌هوده‌می قسه‌ی سه‌ر زمان و بن زمانی ژنان نه‌هوده‌ببو که یک ده‌سته کوشت سه‌د چاو و بزه‌ی جوان دیتني. دیاریوو نه‌وانیش هه‌ر قسه‌ی دلی پیاوانیان ده‌کردوه. تیستاش گوایه هه‌ر وایه، ده‌لین له‌لای تیمه ژنان ((کورتون)) ده‌خون تا پان و پزه و فش و فول و خرین بن، تا میرده کانیان رازی بن. به‌لام له‌گه‌ل نه‌هوده‌شدا به قسه‌ی دایکم ((دل په‌سنه‌ند)) بن و ((رزوخوش))- که نه‌هده‌ش هه‌ر بزه‌خوی لایه‌کی دیکه‌ی روچه جوانییه که له ناوچه‌ی مه‌دا باوی نه‌ببو.

له‌جیهه کیهه‌وه به‌ربوته‌وه و کچینییه که‌ی لهده‌ستداوه و قه‌باله‌یان بزه‌دروستکردووه... و بزه‌ه قه‌باله‌دار- به‌لام بزه‌خوی هیچ کاتی نه‌و جوچه کارانه‌ی لی نه‌وه‌شاوه‌ته‌وه. هه‌ر که دایکی پییزانی ره‌نگی له رپوان برا. تاخر نهوده‌می هه‌ر ده‌سته جلیک هه‌بwoo- کراسیک و ناوه‌ل کراسیک. هه‌ر که دیتی هیچ رانه‌وه‌ستاو دوو چه‌مبوله‌ی تیوندی به‌سه‌ری دادا... و که‌ته لیپرسینه‌وه‌ی: هه‌ردوو پرچه‌کانی گرتن و هینای به قوشینیکی ژوره‌که‌یه‌وه نووساند و به دوچه‌واری ده‌پریووه ده چاوه‌کانی راما و به هه‌پرده‌وه قامکی شاده‌ی لی راوه‌شاند: ((بلی‌ بزاغم له‌گه‌ل کی چوو ببوی!))- ((به‌خودا و به پیغه‌مبه‌ر له‌گه‌ل هیچ که‌سیکی نه‌چووم!))- نه‌دی نه‌مه‌ چیهه؟) و ناوه‌ل کراسه‌که‌ی وه‌بن لوطی دا. ((تیدی- بلی))- دهنا قوزت داغ ده‌که‌م!... به بابت ده‌لیم له خوییدا بتخنکیتی!...))- ((به‌خودا و به پیغه‌مبه‌ر له‌گه‌ل هیچ که‌س...)) و له پرمه‌ی گریانیی دا. هه‌ر نه‌و کلیلی گریانیی بادا چرای زه‌رده‌خنده‌ی دایکی پییسوو، هه‌ر بهو نوازدی پیشان- به هه‌مان نه‌رمییه‌که‌وه، به‌لام ساردو سرو شیواو، گوتی: ((باشه، مه‌گری...)) و هه‌ناسیکی هه‌لکیشا. نه‌و ده‌یزانی نه‌وه خوی ناسیووه و شان و قولی بن کزل و باری ژیانی هیشتا خویان نه‌کرتووه و لاوازن... تیستا تا هه‌والی ره‌شله‌کیکی دیت، نه‌و له پیستی خویدا ناوه‌یتته‌وه. هیشتا موله‌ت نه‌دراوه، کلی له چاوان کیشاوه و لمبه‌ر ناوه‌ینه‌ی ده‌ستیکی به‌سهر و قشیدا هیتاوه و حازر و ثاماده‌یه! له‌گه‌ل هه‌موو نه‌مانه‌شدا- به قسه‌ی دایکی- هه‌ر منداش ببو. بهو گویره‌ی له راستیه‌کانه‌وه نزیک ببو- و راستیش، هه‌ست و نهست ببو نه لوزیک و په‌ردپوشی و رییه‌کی دورو دریز له‌گه‌ل سه‌رده‌میکی نیوان ببو که له دووه‌مین سه‌رده‌می مندالییه‌دا دووباره له راستیه‌کان نزیک بیت‌وه، یا به ریکه‌وت شیت ببی ده راستیه‌کاندا ون ببی. مندال ببو، به‌لام توزیکی ((تیکه‌یشن)) په‌یدا کردبوو، بای هیینده‌ی که له‌نیو خه‌لکیدا ژاکای له خو بیت و وریا بی.

جوانی و پنگه‌یشن و دک له ره‌چه‌له‌کیکی بن، ده‌لین پنگه‌یشنی گولیکی زور ناسکه و له‌بن تاشه به‌ردیکیدا رهوابی. کاتیکی له جیهه کیهه‌وه سه‌ر دردینه‌ی و خوی پیشانده‌دا. جوانیش هه‌ر وایه، جگه له‌وه‌ی که هه‌لدن و خز ده‌خست و جیلوه‌ی زیارت‌ه- زور زوو خوی ده‌رده‌خا: له هه‌زار درز و کملین و کله‌به‌ره‌وه خو پیشانده‌دا، له ریزه‌ی ددانه‌وه، له گه‌رموگوی لیوانه‌وه، له‌به‌ر جه‌سته‌یی یا خپوپریه رومه‌ت و سه‌ر کولم‌ه کانه‌وه... شاه، جوانیش هه‌ر دک پنگه‌یشنی سه‌ده‌ها روچه هه‌یه، و سه‌دان زمان- هه‌ریه که‌وه له‌گه‌ل یه‌کیکی و هه‌ر بی‌سه‌ریک له‌گه‌ل بی‌سه‌ریک. تیدی که‌س سل له رپوچه‌رو و بوونه‌وه ناکا- تازه بته‌وه و نه‌ته‌وه، ناوه‌جهت نیت. و دک شیعیریکی جوان که مه‌قام و ری و شوین و جیئی جزرا جوچه هه‌یه، هه‌ر یه‌که‌ش به جوچه‌ک

راده‌وستام و ودک فروجینگیکی تیوهی راده‌مام و سهیرم دهکرد - بهلام به پیچه‌وانه‌ی فرووجه کهود به زاری بهشهود. پیمایه دیته‌وه بیرم لاسایی فروجه‌کم دهکرده و خوم داویشته سه‌ره په‌نجه پییان و خوم هملدینا و ملم دریز دهکرد ودک چون ماریکی که له پر له‌بردادم تاده‌میزادیکی پهیدا بی. حوزوری هه‌مو میشکمی داده‌گرت-نهوه نه شتاهه نیستا دلیم، نیستا فیر بروم. نه ده‌میم نه‌دزاپن. جوانی راستیه‌کهی ناوایه - ههر که له‌برجاوان ده‌که‌وت ناده‌میزادی هه‌وت ده‌کا... میشکمی ناده‌میزادی داده‌گرت پر ده‌بی له خوشی، له ناسووده‌بی، له شادی و لیوان لیو له رهایی و سه‌ریه‌ستی... نه‌ویش جوئیک بوب ودک هه‌میشه شایی له دلیدا بی هه‌میشه و به‌رد‌هاما شتی خوشی بون بگیتیه‌وه و اده و سوز و بهلینی ته‌لاری خوش، په‌ردی سورو و باعی گولانی داتی: ههر نه‌وه بلی و نه‌ویش بتقیقیه‌وه. ودک نه‌ویش له شتیکی زدر جوان راماپی. ودک نه‌وه ماره له به‌رد‌هاما وی پهیدا بوبی، میشکمی به حوزوری وی پر بوبی حمزی ده‌کرد پییکمنی، بهلام چونکه گه‌وره ببو له‌لای نیمه و له‌بردادمی مه پینه‌ده‌که‌منی، یا پر به‌دل پینه‌ده‌که‌منی.

دبهایه به‌دوای کچه بی‌ریاندا که ده‌چونه به‌رد‌بیزی و یا ده‌هاتنه‌وه، چووبای یا ودوابی نهوانه‌ی ده‌چونه ماززو چینینی که‌وت‌بای تا گویت له تریقه تریق و حیلکه حیلکه پیکه‌نینانیان بایه، که ودک زنگوله‌ی کاره بزنی بی سرورت تاویک دانده‌همرکا. نیستا که هه‌ردو لیوه‌کانی لینک ترازاون و به‌سرهاته که شیرین بور و نه‌وه چاودرپی سه‌رده‌جامه‌کهی بور و توش چاودرپی نه‌وهی له پر له پرم‌هی پیکه‌نینیدا و دهست به دلیدا بونی و دوولاو راست بیتیه‌وه، پینه‌ده‌که‌منی. ده‌تگوت، نهوه هر نیستا یهک دوو هنگاو دوورکه‌وه‌تیه‌وه له فلچه‌کی پیکه‌نینی ده‌داو دهست به ده‌میه‌وه ده‌گرت و سه‌ری به‌یه‌خهی خویدا به‌رد‌هاتمه‌وه تا وردہ پیکه‌نینه‌کانی هه‌رام نه‌بن-نآخر نه‌وه وردہ پیکه‌نینانه به‌رده‌که‌تی خودان، ده‌بی بدرینه نیازمه‌مندان. بهلام کوا نه‌وه‌ندانه به‌شی نهوه هه‌مو نیازمه‌ندانه ده‌کات؟ هه‌روا چاتره له یه‌خیدا وهمین، تا به‌لکه ئی بای یهک دوو نه‌فران بن و ودک گوشتی سه‌ری له پر بلین نه‌ها ته‌واو بور و ریزه دریزه‌کهی خوازیاران گرژ و ناره‌حه‌ت، به بوله بولله‌وه، له‌بریه‌که هه‌لوه‌شی...

نا، پینه‌ده‌که‌منی، گویی بون سه‌ریورده و قسیه خوشی کوینده کوینده شل ده‌کرد و جاروباره‌ش به شهیتاییه که‌وه به نازوه، لابریه‌کی هه‌لدته کاند-یانی که ((وای له و قسانه‌ی!)) و من به‌زاری به شه‌وه راده‌وستام، تا نهوه سه‌ریگینی، لمسه‌رانگوئیلکه هه‌لریزی، یا گوزه‌که‌ی سه‌ریشانی بون حمسانمی تاویک دانی و هه‌ناسیکی به سووکی و نه‌رمی و ناسکی گیانیه‌وه هه‌لرکیشی.

نه‌وه سه‌رد‌هاما- زووتریش - بهو چاوه رده‌ش و وریا و زیته‌لله‌وه و بهو ده‌موچاوه بچکوله و نوقلانه‌وه بهو گیسکه شهیتائوکه بزیوانه ده‌چوو که هیشتا شاخیان ده‌رنه کردووه، به‌رد‌هاما جوتکان لیددهن و هه‌لبهز و دابه‌زیانه. له‌گه‌ل هه‌مو نه‌مانه‌شدا خانه کچ بوبو- زور پاک و خاوین. تا خر خو پاک راگرتن له هه‌زاری و نه‌داریمیدا زور ته‌سته و دژواره، هه‌رچه‌نده خدکیش مه‌تلله‌ک و تانه و تشهه‌راییش باوین. بهلام نه‌وه هر پاک و خاوین و نه‌میز بوبو- بون خوشی، جل و به‌رگی - به قسیه دایکم هه‌میشیه یهک چپکه گول. هینده متوجه نه‌اوی بوبو دایکه‌که‌ی لی هه‌ستیار ببوبو: ((باشه، هه‌ر راست ببه بهه مراوی و خو باوی ده ناوتیه! بهه قوریانی خوای به! نهوه چت لیقه‌وماوه، خو نیو سه‌ ساعت نابی دهست و ده‌موچاوت شوشتون! بوته‌جه‌نبه‌لی!)).

نیستا جوان بوبو، نیستا ییدی ناسکیک بوبو بون خوشی، بزنه کیتیه‌ک بوبو - ((ماش‌للا، چ به‌زینیک چ بالایه‌ک، چ لیویک چ ده‌میک چ جاونیک چ نه‌برویه‌ک چ لامل و چ گه‌رد‌هینیک! چ پیستیک... میوژه ره‌شکه‌ی بخوا ده نه‌وکیتیا دیاره!)) نهوانه هه‌موی دایکم ده‌یگوتن و قسیه‌ی وی بوبون. من پیمایه نه‌وه‌ده‌می مندال بوبوم، دهنا گیانیشیم له‌بن پیسته‌که‌یه‌وه ده‌دیت- ده‌مدیت که زور ساده و ساکاره، به قه‌دراییه یهک تاک قرانی تازه و دل‌نیاشم نه‌گه- نه‌وه‌ده‌می - گوت‌باتایه کیانت بینه هه‌لماقتو ((پینچ برد‌دوکی)) ای پی بکه‌ین، ودک بوبوکوکه‌که‌ی ده‌ستورید ده‌یه‌ینا و بددم پیکه‌نینیت‌وه ده‌دیایه دهست. کیژوکال که هه‌لماقتویه ده‌کهن، وان- گیانیان به قه‌دراییه بوبوکوکه‌کانه، که نهوانیش به ریکه‌وت هینندی تا قرانیه‌کیه و په‌ریکیان پیداداوه، به خه‌لوزیان ده‌موچاوه بون دروستکردون. هه‌تا بزانی که کچن- خز دهنا گیانی خودی نهوانه- ساده، بی چاو و برؤ. نهوه زه‌رد‌خه‌نه‌ی سه‌ری لیوان، له‌گه‌ل نه‌وه لیوه ناسکانه‌دا و نهوه لهره‌و لهرزدی که بهو لیوانه‌وه ده‌هاتن و ده‌چوون، نه‌وه چاوانه‌ی که شه‌رم دایدگرتن... نهوانه هه‌مو بایان له هه‌مان نه‌وه گیانه ساده مندال‌انه‌نییه‌وه ده‌کرد که هیشتاش هه‌ر هه‌لماقتو و پینچ برد‌وکیی ده‌کرد، هیشتاش بی دریغ ناماده‌ی خوشیه‌ختکردنی بوبو، گیان ساده‌بوبو، ودک ساده‌بی خوی. و بیرم دی مندال‌بوبوم، هه‌ر که ده‌یگه‌یی بی نیختیار کلیلی پیکه‌نینیم لیددها و هه‌ستی خوشیه‌م ده‌کرد، هه‌رودک بزینیکی به چله‌ی که‌رمای هاوینی بگاته پهله‌ه گیایه‌کی شین و تمپ و تقول. هه‌ر که نه‌وه ده‌دیت چاوه کانم ناثارام ده‌بوبون و رانه‌ده‌وستان- هه‌ر له دووره‌وه ده‌که‌وت‌نه پتی پتی. نه‌م تایبه‌تمه‌ندیه‌نه ده‌بوبو له پیگه‌یشتیشدا هه‌بی، تا مرؤف بون خوینینی که چرای ده‌روونی هه‌روا له خووه سه‌ریه‌خو هه‌لدیت و داده‌گیرسی، یانی نه‌گه‌ر بینه‌ر گه‌شه یا پینگ‌گه‌یشت ناسبی نه‌وه ده‌زاپنی.

کوفتاره کانی خوی و شیدیکه، که به سه زمان و بیر و کیانی ناسکیدا دین، وابتدۀ کمنی داره‌ای بن می‌چه که دله‌رزینیت‌مود... نای نه و هلسوکه‌وت و بزاوتنه چند جوان، نیستاش که ساده‌بونه‌تمود! بُویه جوان که سادهن، هروهک، جویبار، کیو، وک همان تاقه‌دار به روئیک که هیچ کاتی دلی کمس نایه‌شیئن و کمس نازار نادهن...
بوونی نه‌وینداریش راست وک نه‌وانه‌وایه، لمو ده‌مانه‌دا پاکیه کیشوکالان بهو چاو و رخسانانه‌وه له‌گمل ایشانی قسنه به‌سال‌داجوواندا دیدار تازه دده‌کنه‌وه به سال‌داجوان به سوز و بهزدیه‌وه ته‌ماشای وان ده‌کمن، هروهک نه و کارژنه‌ی که تازه له زگی دایکی هاتوته ده‌ری و به لهرزه لهرزه‌وه همه‌لی هستانیتیه‌تی. همر هیندی ماوه دهست دریزکه‌ن و لمه‌ردخو پیوه‌کمن و بیلیسنده‌وه. ماشه‌للا له قودره‌تی خودای، تا دوینی مندالیکی ناوابو... نیستاش ماشه‌للا سه‌د ماشه‌للا!

نه‌مانه به سوز و بهزدیه‌وه له تمک یه‌که‌وه چاودی‌ی ده‌کمن و ناگایان لیده‌بن ده‌یانه‌وهی له پینک‌گیاندنی دوو دلاندا پشکیکیان بدرکه‌وهی، پاداشتی هه‌یه خیره. ((دله گل نییه)) و نه دووانه، که له نه‌بوندا همر پیکه‌وهن، که ده‌گنه‌وه‌یه‌ک، یه‌کتری ون ده‌کنه‌وه. من بُخوم دیومه، همه‌موه هروان نه‌وانه‌ی لای مه نه‌گه‌ر بی‌بین دوو نه‌ویندار یا زن و پیاویک-یا جحیله‌کان- چاویکی لیک داده‌گرن، نیدی نه‌وه رونگیان پی نامی‌نی، په‌هی لورتیان هله‌لداری و هنه‌ناسیه‌یان سوار ده‌بی و سه‌رخجه‌کانیان ده‌موله‌ق ده‌وستن، دوره‌له گیانیان دله‌لیتی ((ددرده باریکه)) یان پیوه نوساوه. ((باشه، ده‌ی..!)) نه‌مه نه و کاته‌یه که داده‌شیرین به ویستگه‌ی ناوه‌ندی رتیه- بدره‌هی مالی پوره نازی- که‌یشتوده، زور نه‌رم و شل، کچانه و به‌شده و شکووه، له‌بن لیوانه‌وهی سلام کردووه: ((سلا‌لمه‌لی)) و گوزه‌که‌ی داناوه و لمه‌ردخو دهستیکی بُز هه‌نیای بردوه و مووه په‌هتره کانی له‌سر هه‌نیای لاداوه و همر بُو بزاوته‌وه، همه‌موه لایه‌کی به چاوگی‌رانی لیکداوه، هیچ گوئی نه‌داوته کاکه رده‌ش و ختیکی راست و چه‌پی پیدا هیناوه، له و خه پیداهینانه‌یدا مه‌رده‌که‌به که رژاوه و نه‌ویش به سه‌راسیمه‌ییه‌وه، دهسته مه‌رده‌که‌باویه‌که‌ی بُز رومه‌ته کانی بردوه و رومه‌ته کانی مه‌رده‌که‌باوی کردووه! گوزه‌که‌ی له به‌رپی‌ی داناوه و خوشی له پهنا ژنیکیه‌وه ناوه و ده و بی‌نیه و به‌هرو بگه‌هه و به‌ردیدا، کورپی‌گه‌ی یا کیژه‌که‌ک له‌ولارا به هانکه هانکه‌وه هاتوه و ده‌می به لیوی گوزه‌که‌وه ناوه و هررو ا به هانکه هانکه‌وه چهند قومه ناویکی خواردّت‌وه و رؤیشتووه...

کاتی که به‌گوزه ناوی سه‌ر شانیه‌وه له کانی‌بیه‌را ده‌هاتمه‌وه به‌زوری شان و به‌رکی شه‌لائی ناوی بُو. ده‌تگوت نه‌وده‌مهی که له‌گمل هاوده‌می ده‌روونیدا سه‌ریورده و به‌سه‌رهاتی تاوتی ده‌کرد، گوئیگه‌که‌ی له قمراغ حه‌وزی هه‌مان باعه‌وه که جی ژوانیانه شمه‌ره ناویان کردووه، که ناوا بهو جوره شان و پیل و به‌رکی ته‌ربون و نه و لیوه خه‌ندیه‌ش همر پاشاوهی باده‌وه‌ری نه و جووله و بزاوت و هه‌مان نه و واده و به‌لین و سوز و په‌یانه‌یه. لهو جوره ده‌مانه‌دا وک له ناخدا، نا به دل، گه‌بیتنه پریاریک، دوای چهند ساتیک ناهیکی بچکولانه، به بچوکی ناهی کچوله‌یه کی چوار سالانه‌ی هله‌لده‌کیشا، گوزه‌که‌ی تاوده‌دایه‌وه، ده‌چووه و من یا نیدیکانی به‌سه‌رخجانان به‌ری ده‌کردوه- هه‌رواش به پیکه‌نین و قاقا و زه‌ردخنه‌وه یه‌کسمر، سه‌رمان له دوو دهنا و به‌دوای ده‌که‌وتین، تا له سیله‌ی دیواری باینه‌دابایه‌وه و نه‌چووبایه‌وه ژوری هه‌رو به ده‌م پیکه‌نین و زه‌ردخنه و چاویازیه‌وه، لمه‌ر پییک به دوایه‌وه بروین...

همه‌موه دیانزانی- ته‌نانه‌ت نیمه‌ی مندالانیش- که دلدارن و هه‌موه‌انیش دلداران ده‌ناسن، هه‌مووش خوشیان ده‌ویستن- ته‌نیا خوازیارانی دلدار نه‌بی. دلداران چهند پاک و بی گوناوه، چهند جوانه دل داره‌گی: چاو به‌ردانه‌وه، لاونیو روانین و چوارده‌ور به تاقیکردن‌وه و دوایه رورویه‌رو سه‌یرکردن و... به‌دوای دل‌دکه‌ران و دل‌دیتنی به ته‌نیشت خوته‌وه و سوره‌لکه‌ران و سه‌ریبردانه‌وه، له حاچیکدا که هه‌موه هه‌لدده‌دن نه و دوو دله نه‌گه‌ر بُو ساته‌وه‌ختیکیش بُوه پیکه‌وه بین و بدهیه کتر بگهن، ته‌نیا مالی دلداری نه‌بی، که به چوار جوانه‌وه ده‌پوانی، له ترسی وهی نه کا دولبه‌ر دل به خه‌تا چووبی و هله‌لخله‌تابی و دلدار نه‌زانی چون ره‌فتار له‌گمل نه و دله‌یدا بکات و ناشایسته‌ی بی‌ثاخر له و ته‌منانه‌دا دل ساده‌یه، زوو به قسان باوهر ده‌کا، یا مداده‌ی ته‌قینه‌وه‌یه و به‌پرسایه‌تیه و ناکا لیبوونی زور خه‌ته‌ر بی. به‌هه‌رحان، سه‌ودای دله و چهند و چونی نییه و بی‌و‌لام و پرسیاره و باشه، نه و کاره کاریکی ساده‌نییه...
ده‌لین بوونی مندال و پاکی و بی‌گردیه کانیان سه‌ختی ژیانی پیشینانیان سووک ده‌کا، دله‌لین مندالان هه‌ست و نهستی گه‌وره‌تران ناسک و نه‌رم و شلکت ده‌که‌نه‌وه. هه‌موه دایک و باوکیک، زور و که نه و به تاقیکردن‌وه و ده‌زانن، چونکه زور جاران بخویان هاویه‌شیه که‌مه و شه‌یتانيه‌یه مندالله‌کانی خویانیان کردووه و بونه‌ته‌وه مندال. دایک هه‌میشه هه مندالله، هه‌میشه له‌گمل مندالاندایه، ته‌نانه‌ت به گه‌وره‌بوونی مندالی ناره‌حه‌ته و به‌وهش زیاتر که ده‌بینی قسنه گهوران ده‌کاته‌وه! قسنه گهوران ده‌کاته‌وه! نه و هه مندالانه‌یه. نه و باوکه‌ش که به حوزه‌وری مندالله‌ی ده‌بی له قه‌پیلکی خزی بی‌تنه ده‌ری و گه‌مانی له‌گمل‌دا بکات و بی‌تنه‌وه مندال-له قه‌پیلکیش دیتنه‌وه ده‌ری و هاویه‌شیه گه‌مانیشی ده‌کا-و به ره‌فتار و

ئىستا داده شىرىن گەپپووه گۈى لە دەنگ بۇونىٰ و رايەللى قىسە كانى رەشە خەرامانى ئالىز بىبۇو. زۆر چاڭم ئاڭا لە قىسە كانى نېبۇو. كاتى كە دادەشىرىن گەپپە بەرامبەرى مە، لە بىنەوەپرا چاپىتىكى بە دىزىيە وەي لېتكىدىن، شاو لە زالكى گۆزدە كەپپا قولپىتىكىدا و كاكە رەشە بە دەنگىكى بەرز بەزىزەدە گوتى: ((حەسەن، چۈنە ئەۋۇرۇ عەسرى بچىنە مازاۋان و ھەندىكان يېئىن... ھەروا لە تەنىش كانىيى گارپانىيە؟)) كۆتم دايىكم نايەللى، دەبى بچەمە بەر مانگىايان... لە دەشتىز، لاي باھە.

داده شیرین پیش لی هه‌لینا و تا نیمه به خومان زانیمه و شه و به ته او دتی دور که و ته و ده.
کاکه رده شه گوتی ((که هر ده بی بچیه دهشتی لای باهه- زور چاکه، برو-)) و رویی ((نای،
روله، به توند زنینی ممشکه‌ی کاره زور نایی- مشکه ده بی له سه مرخو بزی...)) شده
قسه‌ی دایکمه. ((خوا بکا کاره کهیان رسوسایی پیوه نه بی!)) نه مانه‌ی به ((لا و لا و)) و
(نه رمی)) ده گوتون، شده نیستا ده زامن که بوروکی له گلهه تو مه، خه سو گویت لی بی. ((له و
سال و ته مه نهیدا که س چاوه ریی کچینکی نیمه نه زنی غمی ده ثامیزگری و بی دهنگ و
به نگ دانیشی. پیاوان حمز له و جزره زنانه ناکهن. به لام کچیش نایی نیدی په روزی له بدر
درینی و بی جله و سه رکیش بی... و هه مو و ده می هم ر حیلکه بی! کوره‌ی تاین پی و ایه
خور لعو دا هله دیت و ناوا ده بی... و تازه ((خانم)) دهیه وی عه سری بچیته ماززو چنینی-
شم!! نیدی نازانن که نه له ولا تی مه- و نه له هیچ شوینیک- چیشتی به حهزی من و تو
لینانین!! شه کوره‌ش- له ولا وه- وه دوای کلا اوی بابردوه که و تو وه- بی سه ر و شوینی هه
ده که ن...)) نه مه ناما زه به کاکه سه عبیدی کوره که بی کوتخا ره حیمی بیو.

من تازهم دهزانی که مازوو چنین ودک باوه به یانیان ده چنیتیوه و دایکم ده یهه‌وی به ثاممازه
سیدرکینتی که شهود به بیانووی مازووانه‌وه برباری جی‌ژانی و یه کتر دیتتیان داوه!

(به لام مام خواکردم عه سری و رج گرتبووی)
 ((رولله عه سری کاران ته واو ده کهن و لیده بندهوه... کمس عه سران ناچته مازوروان، چونکه
 عه سران ماززو له جنه گه لیدا به داریو ناییندری..!))
 راستیده کرد، مامه خواکره میش ههر وای ده گوت-دیگوت کاره که م ته واو کردبوو، نویزشی
 عه سرم ک دیهو، که ور حه به بدا بو.

له سه رلیواری کانییه ((گویزه گهلوازه)) ای نویزشی عه سرتی کردبوو، سەلامى نویزشی دابۇوه،
کە دەنگى ((کەپەک)) يىكى دىتە بەرگویى-ورچە بۇو كە تىرى گویز خواردبوو و خەریك بۇو لە
درەختى دەھاتەو خوارى، كەپەک كە دەنگى چىنگۈركە كانىي وېسۈون. گوتى: ((هانە خوارى و

کَقْتُوْگُوكْ په بُری هاویشتبُوو، رهشه يه كچار زور بى شارامانه ته زېيىحى باددا، جاري وايه پرج سپىيەكى وەك پوره نازى بە سوود وەرگىتن لە پرچە سپىيەكەي، بە زىرە خەنەئى دايكانوه، زەمبىنەيەكى دەرە خسىيەنىـ ئاخر لە تو تەمەنەيدا ھەر كورە لا وىتك، ھەر كچە جھىلەيدىك كچى مروققىكە... بەستەزمانانە دلىان بە قەدر دلى يەك چوئىلە كۆلەي لى ھاتتوەد... گوناھن... بە قورىانى دلتان بىم، خوايە!... ھەموو ھەروان، تەنانەت رۆمان خويىنەوەيدىك، كە دلى بۇتەوە دلى چوئىلە كۆكەكى، لە ترسى ئەوھىي نەكا شىتىك رووبىدات و نىتوان بخاتە نىيۇ ئەويندارانەوە و ليكىيان كا... و لىرىدەش، ئىيمە و مانانىتىك كە شارەزا بۇوين ھەر بە دەمچاۋىرا ئەويندارانغان دەناسىنەوە، يېڭومان شوتىنى خۇمان ھەبۇو و جىيەمان دىيار بۇو... ((باشە، دەشىشاللا كەي يلا اوپۇ كەننېيە دەھۆئىن؟))

بووکه مه زندنه بی دسه لات و دسته و هستان، رهنگی پی نامینی، رهنگیکی دینی و
یه کی دهبا، له ترسی وهی نه کا نه بیت و سه نه گری-ئه گر نه برو خاکی کوی به سه ری خوی
دا کا، ئه و هاته خوازیتینیه و بابه نهیدا، يا ئه و بابه دای و حاجی مه جید بهو هه مسو مال و
سامانه و پاتاله بیوه نه هاته رهادیه، ئه و ده می چ قورپ بسمری خویدا کا!؟
دسته کانی ویلن، یه خمو گوشی سه رو شیان به سه رکردو نه و، ده چی گوزه کمی تاوداتی-
ئیستا ئوه مالات بده رو ئاوایی ده بیته و - ده بی بچی هه وره کانی بشوا، بـ مهر دوشینی...
حه بیهه چاوی دیشی ده بی بچی جـولانه بـوـهـلـخـا... ئوه جـولـانـهـی دـلـی خـوشـیـ هـهـ
دهـهـاتـوـچـیـهـ دـایـهـ رـوـزـیـکـیـانـ هـیـچـ تـاـگـایـهـ کـیـ لـهـ دـهـوـرـوـبـهـ نـهـمـابـوـ، ئـیـستـاـ دـهـزـامـ کـهـ لـهـ دـوـوـیـ
گـارـاوـیـهـ کـهـ بـوـوـ کـهـ لـهـ پـیـشـیـ بـوـوـ وـ لـهـ بـینـ لـیـتوـانـهـ وـ گـورـانـیـ دـهـگـوتـ:

(هر که سی بکا معنی دلداری پهرو پز ده رکا هه روک پاساری)). روزی کی له کانیبیه را دهاته ووه، من هه روک جaran بی ثامانج دگه رام- هیشتا ره عنا خانم ندیدیتبوو. توشی کاکه رده شی بعوم، که شویش- داده شیرین- له پشت مالی بابه سهیمه و پهیدابوو. کاکه رده شه که جaran هه گوییشی نه دادامی- و- هه گه ره سه لامیشم لیکر دبا- هه ره سه ری لووتی و دلامی ده دامه ووه، ته مجارتیان به روویه کی زور خوش و گهش و به شه وه، بده و لامه وه هات و چالک و چونیه کی گه رمی له گه لدا کردم و له قسانی گرتم... ناه، تازه ده زانم... داده شیرین دههات! کاکه رده شه دیار بعو خولیکی به دهوری مالی بابه سه بیدا دابوو و به قه راغ ده رمالیدا قه لاشتبوویه وه و له سفر رتی وی سه ری ده رینا بووه.

ژن و مندالی خه‌لکی. به خودای له سه‌ران ورج سه‌داران لهوانه به شه‌رفته- نهک همر ورج، تهنانهت گورگیش، که دله‌ین درنده‌ترين جانه‌وره، همه‌مورو جانه‌وره‌یک له خشپه‌خشپی ده‌سله‌میته‌وه، تهنيا گورگ نمبي که له دهنگی خشپه‌کهی دیته‌پیشی. من بتو خوم شاییدم ده جاريشم گورگی تیر ديوه و تييه‌له‌نگوتووم، هيچ‌شيم وي نهبووه- گورگه! گويشی نهداوته‌ی! گورگیش لهوانه به شه‌رفته! تييه کامتان ديوتanhه ورج يا گورگ همر جاريکيش بين لات و لووتان له ده‌وري خو خرکه‌نهوه، تا وده‌وي ژن و کجی خه‌لکی کهون و په‌يامي هپرده و گورده و والدرم بولدرمان بتو خه‌لکی بنين!?)

ثاماژه‌ی به حمسن بهراز و حاجييه ورگه بتو که همدوکيان بتو داده‌شيويني نه‌مايون و داده‌شيرينيش نهوانی به سه‌گيش دانده‌نان. ((حاجييه ورگه!... پيه‌ح! دهک کاول و کويريمه‌وه دنيا، کويريسيت دايه بهخت! خه‌لک سه‌ي پي ده‌وري تيهمه پشيشه!))- حمسن بهرازيش..! پف!) دله‌يني بوكه‌نوي ثارده‌ستي و بهر لوطتی هه‌لاهاتوه ((هه‌تيوه چلکاو خزره!)) راسته، مندال بعوم و ودهک دله‌ين چ سه‌ريکم لتو په‌نددي درنه‌ده‌چوو، به‌لام که سه‌رددريش لينه ده‌کرد هه‌ستم به زور شستان ده‌کرد- به حومى هه‌مان هه‌ستي مندالانه‌ي که دله‌ين زور به‌هيذه و هه‌له ناكا. زور شتم هه‌ستم پيداه‌کردن و هيچ کاتيك هه‌ستم بهوه نه‌کردووه په‌يوه‌ندی و نيوانیتکي له‌گه‌ل حمسن بهرازيدا بعوبت. نهوه حاجييه ورگه‌ش به‌جيي خو- نهوه ودهک باپيرى بتو. به‌لام حمسن جحيل بتو و له‌گه‌ل نهودشا که جحيل بتو هيچ کاتي نه‌مديت داده‌شيرين کاتي که رووبه‌روو ده‌يگاتي چاوي ببريسکيتنه‌وه، يا روومه‌ته کاني سوره‌له‌گه‌ريين و پيشکوون، يا بشيوئي و چاوي داخات و هه‌روا له‌خووه ته‌شيه بادا. داده خه‌جيچي کچي پوره که‌وي، جاريکيان هه‌روا که کاكه سواره‌ي له پشت په‌ريشينپا ده‌يیني سوينه‌ي تاماوتی له‌ده‌ستي بهده‌بیته‌وه و ده‌شكى، نه‌ويش و درده‌گه‌ريته گوييلكى به جنيوان و نهوه‌ي له‌كن خواي ناخوشه پيداه‌کا: ((نه‌گه‌ته دله‌ين له سالى گرانيپا هاتوتوه... را‌ناوه‌ستي!)). پوره نازه‌نин که له پشت په‌ريشيني ماله خويانه‌وه سيبه‌ری کاكه سواري ديبوو، سه‌ريتکي باداو ودهک له‌گه‌له‌خوی بلئي، گوتى: ((هـى هـى... كـهـر لـهـ كـوـئـ كـهـتـوـوهـ وـ كـونـدـهـ لـهـ كـوـئـ دـرـاـوهـ- گـويـلـكـيـ بـىـ نـهـواـ!)) چه‌تيوه ثاورى گرتوره، خوا ره‌جمي به داک و بابي بکا!)

حمسن بهراز نارديه خوازينييه- دايك و باوكى نهياندا، گوتيان: ((تيمه کچي ناده‌ينه مه‌يهر و نوکه‌ران- تيمه کچي ناده‌ينه بيكانان.)) نازنم چون بتو، چ جوزيکه... خه‌لکي و درزيت لاي مه هه‌رگيز نوکه‌ر و مه‌يهر يريان خوش ناوين و چاويان پي هه‌لئانين و حهز له که‌سانيکيش ناكه‌ن سه‌روکاريان له‌گه‌ل زه‌وي و زار و ثاو

همر که گه‌بيه‌وه عه‌ردي من قيت راوه‌ستام و ((جه‌لاوگ))م ده‌ستاديه- نه‌مزاني بتو ده‌ستم بتو چه‌لاوگي برد. خو نه‌گه‌ر ده‌ستم بتو چه‌لاوگي نه‌بردبایه ره‌نگ بتو کاري به‌سهر منه‌وه نه‌بايه و خوي تينه‌گيابن‌بام. همر چه‌لاوگه ده‌ستاديه زور به نارامييه‌کهوه هات و لمبه‌رده‌مم راوه‌ستا و ده‌ستي به نرکه نرکي کرد- نيره و رچنچ بتو گيزه‌کهی ملى نه‌هينده نه‌ستور بتو! بازووی خوي واليک کرده‌وه که‌ته پياويني تيوه بچي. گوت: ((حيزه، نه‌يه پيشه و به هه‌رده‌وه که‌وه چه‌لاوگ هه‌لس‌سوور‌اندنی له هه‌وايدا، ده‌ستمکرد به ناره‌ته لي‌دانی و سه‌ردولکه گوتني. ورجه هه‌مييس نرکه نرکيکي ليوه‌هاتوه... به‌لام هه‌له‌يه‌کي که کرم نه‌وه‌بتو که هه‌روا له‌خوه چه‌لاوگه کم به‌رزکرده‌وه و نه‌مزاني چونم وا توند له ته‌ختي نيت‌چه‌وان‌تيدا... نهوه روزي ره‌ش کردم!)) ورجه له عفرديي دابوو و خستبوو، واي چنگ‌گورک له زگي دابوو هه‌ر پيئنج چنگ‌گورکي له کولله‌جه کورديه به‌ناوه‌كه‌پيرا رؤيسيو و چووبووه ده‌زگي له‌سر سينگي دانيشتبوو، ويستبوو پشتیشی بشکيني. ده‌يگوت: ((ده‌يويست سيبه‌ندم بشکيني، به‌لام من هه‌مورو هي‌ز و تواناي خوم کزکرده‌وه و خوم (قيت) راگرت و هاوارم و بهر پيغه‌مبهر و چاک و پيرانوه‌برد. دواي ماوه‌يه‌کي خوم مرداند... گازى له‌بن هنگل‌لش دابوون، خوي‌نويکي زورم له‌بدر رؤيسيو. خوم کرده مردووه به تيله‌چاوتکي ديتم به وردی سه‌يرم ده‌كا، ده‌موچاوه و لوطتی بون کردم- هه‌ناسهم نه‌دادا... له دلئي خومدا هاوار و هي‌مه‌تم له چاک و پيران به‌سته‌وه... ماوه‌يه‌ک هه‌روا سه‌رورووي بون کردم... رقبي. نهوه له نه‌وه‌شپا هه‌ر ناگادرام... ناوري‌تکي دايدوه، هاته‌وه، نه‌وجاره‌شى روخسار و لوطت بون کرده‌وه، ده‌ستي بلندکردم، خوم تيک نه‌نا- ده‌ستم ودهک ده‌ستي مردووان به‌ريپوه. هه‌مييس رؤيشه‌وه، دواي چه‌ند هه‌نگاويکان راوه‌ستاو دووباره ناوري‌تکي دايدوه و سه‌يري‌تکي کرد... من هه‌روا که‌تو بوم و لهو باوه‌ردها نه‌بوم رزگارم ببي. ماوه‌يه‌ک راپرد، نازنم چند، لهوانه‌ي هينده‌ي دوو قليانه کي‌شيشك. گوييم له دهنگي ثاواز و بگو و مگو و پيکه‌نويکي کور و كالان بتو که له مازووان ده‌هاتنه‌وه. کانيبيه‌که‌ش هه‌روده دزادن له په‌نا رئيشه‌يه... خوا ته‌مه‌نياندا ((داره‌باز))يکيان دروستکرد و هيناناياغه‌وه مالي...) ده‌ريش ره‌مان گوتى: ((نه‌ي ره‌جهت له بابي ورجه‌ي- که هه‌ر نه‌بي خوي له مردوو و ژن و مندالی خه‌لک ناگه‌يئي... هه، دهک- به قوريانى بـم- نه‌وه‌ي به ورج دروستکردووه و نه‌مانه‌ش به ناده‌ميزاد. من گردهوت له‌گه‌ل ده‌كم نه‌گه‌ر بـخـوتـ شـهـرـتـ پـيـ نـهـ فـرـوـشـتـبـاـ نـهـ خـوـيـ تـيـنـهـ دـهـ گـيـانـدـيـ. نـهـ بـهـسـتـهـ زـمـانـهـ بـرـسـيـيـ، دـهـيـهـوـيـ زـگـيـ تـيـرـكـاـ، کـهـ تـيـرـيـشـ بـوـ خـوـيـ لـهـمـهـ وـ بـزـنـاـتـيـشـ نـادـاـ- هـهـرـ ئـاـورـپـيـشـيـانـ لـيـ نـادـاـتـهـوهـ. بهـلامـ نـهـمانـهـ کـهـ تـيـرـدـهـ بـنـ تـازـهـ وـهـخـزـ دـهـکـهـونـ- تـازـهـ حـهـزـيـانـ دـهـچـتـهـ شـهـوـچـهـرـهـيـ- گـرـگـرـ ثـنـيـ دـيـنـنـ، نـهـسـپـ وـ تـفـهـنـگـانـ دـهـکـپـنـ... نـهـواـجـاـ دـهـکـهـونـهـ دـوـوـيـ

خویان دهکیشا - هرودک که دیانگوت- و پهیامی هردهش و کورهشانیان دهنداردن بوقالی داده شیرینی. نهوده می داده شیرین به گویه‌ی تیستاکی زور مندال بود. دایکم دیگوت هیشتا تیستکی رهق نبوبود، هیشتا چاکه و خراپه‌ی نازانی... هیشتا خوی نهناسیوه، تیسته‌گهیوه- لاسایی گوران دهکاته‌وه و خوازیارانیش دیانگوت نهوانیش پهله‌یان نییه، راده‌وهستن- راده‌وهستن تا دهگاتی و تیستکی رهق دهبن و هر له و نیوه‌شدا تیستکی پاشاووه‌ی ثاغایان له ده‌مهی ده‌گرت و بهم و بهو و بهه موونیان پیشان دهدا... کزه‌ی بایه‌کی له روویدا- تیک‌پابوو...

ثاریتکی خوش ده سویه‌کهیدا دهسووتا، سه‌ماوه‌رگیزه‌ی ددهات، ددهستی سوز و میهربانیه هاویتیان همه‌میشه ده جوره کاره خیرانه‌دا دریش بود. تاه، نه‌گهر نه‌و شتنه نه‌بانایه دنیا دهبووه دوزخه هدر نه‌و گه‌رمی و گوریه‌یه نومیتی زیانی ده‌داته ناده‌میزادی. له هردوو و سی مالیکانزا خوارکه چایه‌ک و چهند کلتو قمندیک- و هر دوو سی مال، یا یه‌کیک که زورتری ههیه، نانی نیواری یا نیوهرزیه له‌وی لی ده‌نرا... دهک خواهی دل سوتاو و زگ سوتاو نه‌بن... خودا مندال‌تان لینه‌ستینی...!

له مالی خویان بون...

ژنان دهوره‌یان لیدابوو، پیاویش له باری سه‌رهوه دانیشتیبون و قهله‌یان دهکیشا، بهد دامیش فاتیحایان ده‌خویند... باهه سه‌یه یهک دوو عه‌شهره قورثانی خویندن... همه‌موو بیدنگ بون، ماله‌که بهو حه‌شیمه‌تمه‌شده هر کوتور و کوییر بود، نیدی زوروه‌که بون دزی ترشاوه، بونی زیان و بون تاره‌قهی دایی و باب و خنه‌ی سه‌ری دایی لینه‌دهات. هر بونی خمو و نه‌خوشی و هه‌وای ترشاوه و بون دووکه‌ل بود... بونی هه‌زاری، و بون مه‌رگ... وک له غه‌مان بروسکه‌ی له دلی و هستابی... تیک‌پابوو...

ژنان هه‌موو ناهیان کیشا، ((خودا ره‌همی پیکها! خودا که‌س بیکه‌س نه‌کا! تاه... ه که‌سی بی که‌سان هر توی!))

هه‌ستکردنی دردان له گیشی و سرپوونی چاتره، نه‌ورزه هر له‌گه‌ل یه‌که‌مین هیلکه‌ی که به‌سه‌ری که‌وت وک بلیتی هه‌ستی ناسووده‌یه بکا...

هه‌موو قسه‌کان هر له باره‌ی مه‌رگ و مردن و مردووان بود و درباره‌ی نه‌و به‌لاهیه‌ی که هاتبووش و هر پیی مانه‌وهشی داده‌گرت و قسه دل فینک که‌رده‌کانی باهه سه‌یی بون که خله‌لکی بون شوکرانه بزیری و ملکه‌چیه‌ی له به‌رامبه‌ر ناخوشیه‌ی کان و به‌سه‌رکردنه‌وهی خودایدا هانده‌دا، هرچه‌ند جاریکان نه‌رمه کوکه‌یه‌ک، یا کوکه‌یه‌کی ته‌واو ده‌ناو بپیاندا له‌گه‌ل نووکه

وکشتوكال و مه‌ر و مالا‌تیدا نه‌بی- نه‌وانه به ئی خویان نازان. ئله‌بته نوکه‌ر و مه‌یت‌مریش و درزیز و مسکینان به بمنیادم نازان، چونکه کاری ده‌کا، مسکینه، همه‌میشه پاژنه‌ی قله‌لشیون و دهسته‌کانی زیر و شه‌قار شه‌قارن، ریشیشی بهو قله‌له‌مه‌وهی کرد و دویه‌تی دله‌لی پاژنه‌ی ورچیه. له کاتیکا که بوخشیان دستوپیوه‌ندی ناغان، ده‌موجاوان پاک تراش ده‌کمن، به‌رماده‌ی ثاغای ده‌خون، گوایه به‌شیکی مالی ثاغاشن- هرودک پاره‌ی قله‌لی رژیمیکی دكتاتور ده‌تۆ و دره ببریکه‌وه ساواکیه‌ی کانی زه‌مانی شای یان هه‌تیوه تورکه‌کانی زه‌مانی خلیفه‌کان چاویان به ودرزیزه‌کانی سه‌ردنه‌می خویان هه‌لده‌هات، یا خله‌لکیان و هک خویان سه‌یرده‌کرد و به ئی خویانیان ده‌زانین؟ له‌گه‌ل همه‌موو نه‌مانه‌شدا جاری وابوو ثاغایه‌تیشیان ده‌کرد و دهبوونه (ئاغا) ش و زغیره‌یان ده‌هست. ساواکی نه‌وه هیچ که همه‌میشه ((ئاغا)) بود. لم رۆزانه له ناو مسکیناندا قسیکی دی ده‌کمن: دله‌لین نه‌مانه-یانی نوکه‌ر و دار و دهسته‌کان-نه‌وه هیچ که هیندە بی عیززه‌تی نه‌فسن ناتوان نیلیکی تاودنی یا داسیکی هله‌لگرن، یا له پشت گایه‌کیه‌وه برون، به کلکی ثاغایه‌وه نوساون، بونی فسیی ده‌کمن- حهزیان له بون فسی ثاغایه. نه‌وه بی‌یه که له تیره‌یه بیتازن و نه‌فره‌تیان لیده‌کمن. من نه‌وه‌ده‌می مندال بون، چاکم سه‌رلی ده‌نده‌چوو- یانی هیچ تیله‌ده‌گه‌یشتم، له‌گه‌ل نه‌وانه‌شدا بونی پاتالیم پی له بونی ثاغای خوشتر بودو. دورنیبیه ثاغا بون خوشیان نه‌ویان هر زانبی بونی نه‌وه همه‌موو بون و لوه‌ونته (عه‌تر) یان به‌خز داده‌کرد. به‌لام دوایه که گه‌وره کان نیدی نه‌وه‌جیتی خویان ههیه. بونی گه‌وره گه‌وره کان عه‌تر و عه‌بیره. له جیتیه کیم خوینده‌وه که شاشنه ماری لویز، کچچی ثیمپراتوری نه‌مسای و زنی بوناپارتی، عه‌تریکی زور که‌سکون و ناسکی ده‌کیسه‌یه کی زور ته‌نک و ناسکی وک پیستی سیقە‌تۆرە لای خویان ده‌کا و به ئامۆژکاریه ((پورحەلیم)) ئی خوی نه‌وه کیسه‌که بته‌قى و بونه‌کەی ده‌ركات و بلاوبیتەوه و کاتى بون و بەر لوتی ئیمپراتوریه و ده‌چى، سه‌رسامی خۆی ده‌ردەپری عه‌لیا حەززەت زور به تیک‌پابون و شەرمیتیه‌کەوه دله‌لی فشاره‌که زور له سنورى هیز و توانای وی به‌ولاده ترە، نه‌وه بی‌گیه‌ش هر له قله‌مه ده‌کرده ((اقلام صادره)) کانه و جودا بونه‌وه ئله‌بته ئەمالی حەززەت ده‌بورن!

ده سه‌یری ئیمە که له کوین! بونی قله‌مه ده‌کرده‌کەی شاشنه ماری لویز به فسی گاوه ئاغای بمراورد ده‌کەین... خودا له باوکت خوشبى! و ودره سه‌یرکه ئیمە هیشتا له کوین که دله‌لین نه‌وه بونه ناخوشانه له‌وان بونه خوشانه خوشترن! گوتیان نایدەن- ته‌نانه‌ت گوتیان ئیمە له تیره‌یه بیزاریشین- و نه‌یاندا. به‌لام جووته‌ی شەیدایان هر له‌سەر سی جار بیستەی خویان بون و نه‌وه دوو دل براوانه هه‌روا خەت و نیشانی

ئهود بابه سوّفييە کە لە راهى خوا دەست پىشخەرييە دەكەت، بابه سوّفى خزمىتكى بۆزە خزمى دورە-وەك هەممو خەلتكى ئاوابىي، کە دورە و نزىك و زۆر و كەم خزمى يەكەن. سەرچەكان هەممو بەرەو لاي وى دەبنەوە، لىيۇ خەندەيدىك بەسەر رىشى بابه سەيىدا پەخش دېبىتەوە و ورده ورده روحسارى دادەپىشنى و دەگاتەوە چاودەكانى دىش، كاكە خانە كە هەر خەرىكى پەستانەوەي تۈوتىنى سەر سەرە سەبىلەكەي بۇو و دل مەشغۇولەتەوە سەرخۇ، حاجى مەجید چوار مەشقى خۇ خەزىدەكانەوە. بابه سوّفى بە دوو دلى و گومانىتكەوە دەست بە قسان دەكا: ((رەنگە هەر تەقدىرى خوداش بىت... بابه سەبىي رەنگە سەد جاران لە دەرگائى خوداي پاپايمەوە خوا كچىتكەم داتى، هەر نەيدامى و نەيدامى و داكى مندالانىش هەر بەو كەسەرەيەوە سەرە ئايەوە...))

((خودا عافورى كا!))

((لەگەل مەردووی هەممو لايەكى!))

((نامىن! ئەجمەعىن!))

((بەلىي... ديارە ئاوابى بېرىۋەتەوە... مندالە كانم گەورە بۇون-و سوپاس بۆ خوداي، تا خوا حەزكى چاكن. من بۆ خۆم باوكىيام، ئابىي پىييان ھەل بلىم، بەلام سوپاس بۆ خوا تا ئىستا كارىكى نا شايىstem لى نەديون... ئەو خۇ ئىيۇش بىيگانە نىن، بۆ خوتان دەزانن...))
(ن، ئەشەدەر... خوا عەمر درېزيان كا!...))

((ئىشاللا، لەگەل مندالە كانى وەش... بەلىي، عەرزم دەكەد گەورە بۇون و بە پشتىيونانىيە خواي ئىدى دەبىي ورده ورده وەرى كەون و مال و خىزانىتكى بۆخۇ دامەززىتن. مەجمۇود ئەوە ئىستىپىاۋىيەكە بۆخۇى، حەسەنىش ھەروا يەك دوو سالى دىكە دەبىي وەدۇرى ژيانى خۆ كەوي...)
(ئىشاللا، بە كەرەمى خوداي...))

((بە هەر حال كاولە ئاشىنەكەم، ئەگەر دادە شىرين بە بابايهتىيە من و برايەتىيە كورەكان رازى بىت، پىيى سەرچاوان، با بىتتە لاي خۆم، بە پشتىيونانىيە خوداي وەك بایتىكى زۆر چاڭكى ئاڭدارىيە دەكەم-كۈرەكانىش وەك دوو براي چاڭ لە دەوري دەگەرپىن).) و رووى لە شىرىنى كرد و درېزەي دايە: ((ها، دادشىرىن، بەسەر تەندوورى ئەو پىرەمېرەي رازى دەبىي؟... ئامادەي بىيە كچى ئەو پىرەمېرەي و لە دوورا سالانى تەمەنيدا جامە ئاوابىكى بىدەيە ئەو پىرەمېرەي؟...))

نووکى ئىنانى بەرەوە تېكەل دەبۇو، كە هەر كەسە و بۆ ئازىز رەفتەي خۆي دەگریا. ((ئىستا چ لەو مندالەمى كرى؟... بەناشكورى نەبىي كەس و كارىتكى نىيە، خۇ تازە ئەگەر نانى زستانىيىشى ھەبىي هەر نا دروستە تاڭ و تەنبا لەو مالە دىر و هەرسەمەيدا بىزىت...))
ئەوە مام خواكەردم بۇو وايدەگوت.

يەك دووئىك لەبىن لىيوانەوە گوتىيان: ((راستە... دەبىي تەكىپىتكى بىكەين...))
زىنە كان بىتدەنگ و ۋىرىپۇنەوە، هەممو چاوبىان بېرىبوو بابه سەبىي و كاكە خانە و حاجى مەجىدى. حاجى مەجید لەسەر ئەزىزىيەكى دانىشتىبوو و قولى لەسەر ئەزىزىيە دادابۇو و تەزىبىحى بادەدا، كاكە خانەش ھەرەدەك لەمەجلىسىدە نەبىي: سەبىلە داگرتېبۇو و نەرمەي دەستى وەن سەلەكە كەي دابۇو و بە روویەكى دل مەشغۇللۇو و رەفتارى پېرانەي نا بەدلەوە، تۈوتىنى ناو سەرە سەبىلەكەي دەپەستىيەوە.

بابه سەبىي گوتى: ((ئىستا ئەوە يەكىك لەبەر خاتىرى رەزاي خوداي دەست پىشخەرى كردى...)) و لە بارەي پاداش و چاڭكى ھەتىپىارىيەوە چەند فەرمائىشىك فەرمۇن و شىعرىتكى شىئىخى سەعدىشى خويندەوە و دىرەكەي دوايەي دوو سى جاران دووبات كرددەوە:

چاودەرىي ما، بۆ خواي داوهرىبوو، بۆيە ئەو بەشىك نەبۇو لە يارىيەكە ((ئىستا ئەوە خودا لە دلى كەسيكى نا، بۆخۇي دەست پىشخەرى كردى...))
ھەممو سەبىرى حاجى مەجىدىيان كرد، كە لە دېيدا گۈزەرانى مال و سامان و پاتالى دىياربۇو، بەلام دەي، بە دردى دەلىن سەرى گەورە دەرە دەرە سەرىشى ھەر گەورەيە و ھېشتا ئەو لە زارى نەھاتبۇوە دەرى ئەو كارەي دەكا يانە نا: نەوتى چاراي مزگەوتى دەكىي، شوروشە لامپاى دەكىي، حەوزى مزگەوتى نۆزەن دەكتەوە... بۆ مەگەر چىيە؟ خۇ لەسەر كەنچى قارپۇنى دانەنىشتۇرۇدە...)

وەك بەرى تىيەكەس نىيە، مەجلىسەكە سارد و سې، ھەر كەسە و بەسەر دەردى خۆيدا كەھتووە و ھاوارى خۇيەتى. ۋىن وەبىن گۆنۈ شىرىنەوە ھەلەددەن: ((ئىستا ئەوە ماشەللا ۋىنەكە بۆخۇي. ماشەللا گەورەيە، بۆخۇي دەبىي كارى خۇي ھەلسۈرپىنى...))
(نائى، لەو قىسەي! پىشانىش ھەروا مالىتكى بەرىۋە دەبرد...نا، واي سەير مەكە، ماشەللا لە خەم رەخسیوە...!))
شىرين زۆرى لە خۆي دەكەد نەگرىيەت و نەدەگریا...)

بەزەییە کى تىكەل بە ئاخ و داخ و دەردەدەدە. نەمدىيە سەيرى خاڭ بىكت، زەردەدى نەيدەتە سەرلىيان. ئەگەريش نېيچەوانى تىكىنابايە و گۈزبایيە، ئەوه لە داخى جپو جانەور و گۇزگىيە مىشەخۇر و بىشارى زۇر بۇو كە حاڭ و بالى بە خاڭ و زۇبىيە بىندەرتان نەھىيەشىبوو. لە دەم و ساتانەدا چاودەرى دەبۈرى وەك دايىكىكى كە سەرى مندالەكەي دەدۇزى بە دەلەكتەوە بلىي: ((ئەي رۇا!...)) لە پەنا عەرددەكەوە دەستى دادەدا و ھەر لەوي خىرا زۇبىيە كەي دەكۆزلىيە وە- ھەر چەندە بۆ ماوەيە كى كورتىش- جا زۇبىيە كەش ئى ھەر كەسيكى بايە. ھەموو لايىك پىتىيان خوش بۇو ((بابە سۆفى دا سەيرىكى بىكە... نازانم بۆ واى ليھاتووە! ئەگەر بلىي بى ئاواھ و وشكە، وشك نىيە، تەنانەت پاراوىشە، لە وختى خۇشىدا بىزاركرادە... سەرم سورماواه!)) بابە سۆفى ھەر بەو بالا كورت و پشتىنەدە توند و تۆل و مشتۇرى خەنجەرى بەرىشتىيە وە، سەر و كەردىنى رەپىش دەكەد و نۇوكى رىشە كەي بەلاواھ دەتا، ھەروا توزىتكە بەسەر و روويە كى خوش و مىھەبان و داخەوە سەپەرىكى زۇبىيە كەي دەكەد، ئەوجا لاردەبۈرە، چىنگە خاكىتىكى هەلەدەگرت و بەلاي پېتچى رىشە كەيدا دىتىا، ھەروا بەدم خەندەيە كى تالەوە: ھەروەكە مەلائى سەر مىنبەرلىي بلىي: ((عاش سعىداً، و مات سعیداً- بەخۇشى و بەختىاري كەسوكارى داتەوە و تۆش چاودەرىنى بلىي: ((عاش سعىداً، و مات سعیداً- بەخۇشى و بەختىاري زىيا و بەخۇشى و بەختىاري شىرىش مەد-)). دەستى پې دەكەد و خاكە كەي دەگلۇفى و ئەوجا تەماشى دەكەدە- ئەوجاراداش ھەر بە سۆز و مىھەبىنى و داخەوە. ((كۈرەكەم، ئەم زۇبىيە زەۋى ماشى نىيە، دەبىي ئەۋ زۇبىيە بىكەيە ھەرزىن... خاكە كەي چەھىيەكى نىيە، خاكە كەي يەكپارچە گەوهەرە- ھەر قىسى لەسەرنىيە- ھەر خاكە بۆ خۆي گەوهەرە- خوداۋەند ھەروا لە خۆرای زەۋى بىي سوود و دەرامەت دروستىنە كەرددە... ئەوه ھەر ئادەم مىزىادە كە چاوى لە مەيتەرى و نۆكەرىيە و زەۋى و زارى پې ھېچە. خاڭ و ئاواخ خوداى رەتىيىشى نەھىيەن و دەستىشى بۆ نەبىي باي خۆي ھەر دەدا- ھەر بە باراناوى... نا، كۈرەكەم زۇبىيە كە ئەپەسى نىيە، ئەوه نەبىي كە بە كەلکى ماشان نايە. ئەوه ئەمسال چوو، سالىتىكى دى بە پشتىيونانىيە خوداى ھەرزىنى پىتوكە و بىزانە. من بەلىنت دەدەمى، خودا بىھىنەن و حەوسەلەت ھەبىي دەتوانى دوو جارانى بەرھەم لى- هەلگەرىيە و چاوتىكى لە كەلەكەي ناوا لەپى كەرددە، خاكە كە وەك بەلىتىنى شەرەف بدە. ورده ورده كەلەكەي بە نېيان پەنخە كەنيدا هەلرەشتىنەوە، ھەر دەو دەستە كائى زۇر لە سەرەخۇ و بە كاودەخۇ و بە بزاوتىكى نەرمۇشلەوە لىيەك سوين و تەكاندى. خۆي ھەميشه بىستانەوان بۇو و كالەك و ترۆزى و شۇوتى دەكەدن. ئەوندەي من ئاگادارم نەمدىيە- دواي ئەوهش ھەر ئەمبىستۇوە- تەنانەت لە عىراقىش- كارىتىكى دىكەي كردىي-

ئەو قىسانەي چەند لە دلەوە و چەند بە خۆشەويىستىيە وە گوتىن! تەنانەت ئەويش تىكەگىيە كە دل و زمانى يەك. دەيزانى كاتى كە دل و زمان يەك نىن ھەروا لە خۆوە لىيەك كەن تەنەلەي دەكەن، چاودەكان جۈرىكىيان لىدى، تەنانەت وەك بلېتى دەنگە كائىش ھەرىيە كە و بەلايە كىدا دەرۋات و دېبنە حەلەق و مەللەق.

بابە سۆفى ھەروا رووى لەوي بۇو، نۇوكى رىشە كەي بەرھە بن مىچە كە هەلگەرە بۆوە. بابە سۆفى، سۆفى ئەجەندى بىستانەوان بۇو، دەمەزراو و كۆك، تاوبىردو و تۆپەلە رىشىتىك، كە لەنیتۇ قەدىتىيە و بەرھە خوارتر نەچۈوبۇو و هەلگەرابۇوە، وەك بلېتى لە نىيەدە رىتەدا پەشىمان بۇويتىمەوە و بەرھە سەرەلگەرابىتىمەوە- سېپىكى زەردباو، تىكەل بە راپىلە ئەشى زەردباو، چاۋ زىت، كە بە كەلى دەرېشتن چونكە سووننەت بۇو، ھەنیا، نەھىيەندە لۇ چاوى و سەرتىك لە چاۋ لەشى كەورە.

دۇپاتى كەرددە: ((ها، دادە شىرىن؟...)) پۇورە نارنج لەلولارا لەجياتى وي و دەلامدايە وە، پۇورە نارنج- داکى حەممە خەسرەوى بۇو، پرج سېپى كۈندى بۇو.

((بابە سۆفى، خوا تەممەن خۆت و مندالەكانتدا، مالىت ئاودادان بىي، ئەو قىسانە چىن، پەرژىن بى قورىش دەخوا كە باوکىيە كە وەك وەي ھەبىي- لەوە چاكتى كى؟ وەللا، خوا لەو سەرھە داشىدە، من خۆم بەو پېچە سېپىانەمەوە ئامادەم، منهتىش بىم، ئەۋجا خزمەتى ئىۋە بىكە! ئەوه كچۆلە ھەرزە كارىتىكە وەك دادە شىرىنېش ھەر جىتى خزمەتى وە بىكا. خودا لەو سەرھە شايىدە، بە جەددى ئەو بابە سەيىھە، ھەر دۈنېنى و پېرى بۇو كە بە حەممە دەگوت كەسانى وەك ئىۋە ئىشاللە لە ئەلپىيە كانى خودان...))

بابە سۆفى وەك لەو قىسى ناپەحەت بىي، رەنگى سۇورەلگەرە، پىاوتىكى تا بلېتى دلىپاك بۇو و وەك ھەموو پىاوه دلىپاك كانىش زۇر توند. ھەرچەندە زىياتىرى فشار بۇ خۆي دېتىا زۆرى لە خۆي دەكەد و تۈورەبۇونە كەي دەرنەدەخست. لەو كاتانەدا تەنیا كاردانمۇدە كەي ئەۋەبۇو كە سەرى بەلاي قىسى كەرەكەدا بە ئەندازىدى يەك گۆشەپەلىي بەلاي راست يَا چەپىدا كە- زىياتر بەلاي راستدا- وەركىيەن و نۇوكى رىشە كەي كەمەت لە ھەواكا و بۇو چاۋه زىت و تىۋانەيە وە لە ھەواي بپۇانى و بلىي: ((ھەپەو!)- يانى، بەسە ئىدى تەنیا شىتىك كە لەو رىيتساپىيە بە دەربىو خاڭ (زەۋى) بۇو. لەگەن خاكىدا زۇر نەرمۇنیان بۇو، خاك كچۆلە ئازىزى دۈرەنە ئەبوبۇو و كاردانمۇدە بابە سۆفى لە بەرامبەر كارى دورى لە ياسا و رىيتساپىيە كاردانە وەي باوکىيەك بۇو بەرامبەر رەفتارى نەزانانەي مندالىتىكى خورى دەلەن و نەخۆش-

و بنی قسانی بورو... و ههر دهشگریا و ژنه کانیش کولیان هستابو و دهکولین... ((مالت ناوددان بی خواهی، چرای روناکیه دنیا و قیامه تیت بی!))

ژن و پیاوه کان گهیبوونه ده رکی حمساری، بابه سوئی پیی گرتبونه و له گهمل داده شیرینی ددهات، داده شیرین سفری به رداوه ته و دهگهنه زالکی ده رکی، کوروکال له گهمل ژنه کاره ساته گهوره شدا- به رو خساری غه ماویه وه- هندیکی ههر لی ورد ده بنه وه. وا ههست ده کا وه رروت و قوتیان کرد بیته وه و به رروتی به ناو ژنه حشیمه تهیدا ده بن... بینکه سی رووتیه... حاجبیه ورگه و حسنه به راز له خوشیان گوییزی به کلکیان ده شکیتن: ئیدی ئیستا دنیا شامی شه ریفه و چ لمپه رو په رزین و بھربه ستیک له برد مدا نه ماون و نین: داک و باینک نه بون ناپاری بن، رده شه خمر امانیش سه گئی چ قه سا بخانی کییه! ((تم! روزگاری کی سه یه. یه کیک هیچی له زکیدا نیبیه قربی تیریه ده دنه وه!)) ژنه دیان دایکم بورو وا یگوت، مه بستی حاجبیه ورگه بورو. ((هیچ کامینکیان به ترشیاتیشه وه ناخورین.)) مه بستی هردو وکیان بورو: حاجبیه ورگه و حسنه به راز.

ژنه شهود بابه سوئی له کن مایه وه، سبهینیش گاواکول و بزنه کانیشیان له گهمل جوجک و مریشک و ژنه شر و شالت و نازو و قهه ماله مسکینی کی چییه هه مه مویان را گواست.

چاوی له سه ریک دانان، به قولابیه پیللووه کانی رابوردوی هه مه مویان را گواست، چاویه کانیه وه- نهک بهزوری، بس هرهات و روداده کان بخویان ده هاتنه وه. گرته و وینه کان زور خیرا ده هاتن و هیشتا رانه ده دهستان که دور ده که و تنه وه و هر له ده مه شدا یه ک با وادش کاریگه ری و غه میان له سینهیدا به جینده هیشت، ههر باره که شیان خستبایه هیچ رانه ده ده دهستان و تیده په رین.

ماله مسکین زور و کهم هه مه موو و دهک یه کن و پیکد چن- هم له لایه نی ردنگ و هم لایه نی بوز: ژور یک و پارچه به په یا لبادیک، سه ماو هریکی ته نه که و چهند فنجانه گلینه یه ک... و سوئنه یه ک) و دیزه یه کیشته، بونی دو و دزاغی ترشاوه، بونی رهنج، بونی هه زاری- بونی ثالر دی... خرا پییه کاسن و پییه کای کیلانی. ههر که چاوت ده کرد و هر ژنه وانه بون- و ههر ژنه وانه شی به ناخ و میشکیدا چووبونه خواری و به س.

گوی بوز قسان هه لد خا- ههر ژنه و قسه باوانه هه مه روزانی ماله مسکینان: قسهی ئیش و کار، قسهی نانی زستانی، ((تالیکی پاتالی ههر خوا بیدابایه نانی زستانیت دابین کرد بایه وه به خمیالی ناسو و ده سه بیله تی تیکرد بایه و له قوون ناگر دانی مالیت پال دابایه وه و

ئه مه بان ههر تاییه تهندیه وی بورو. بیستانه کهی نیوہ کار بورو، یانی له گهمل ناغایدا به نیوہ بیان بورو و به لانیکمه وه نه ویش سه ری به ناغا بورو، به لام خوانه کا بلیتی چلکاو خوری ناغای بورو، له راستیدا ناغا چلکاو خوری وی بورو، له گهمل ناغاشی و ده خه لکی دی جه فنه نگ لیده دان، جگه له وهی که هه رگیز ((هه یه وو) له گهمل ویدا لی نه ده دا، ناغاش ریزی لی دهنا.

ئه مباره ش و ده هه مه موو جاران ریشه کهی لادا، به لام دوا یه هه یه وه کهی هه نه گوت، له بن لیوانه وه گوتی: ((ئه سته غفیروللا، خودایه تویه!))

مه جلیسه که تم او ببورو، بابه سه بی پیشکی دایین فاتیحای هه ستانی کی فرمومو: ئه عزمه للاهه نوجوره کوم و غه فهه ره لمنا و له کوم به حوره مه تی سوره تی شه لم باره که... ئه ل فاتیحای!) و خه لکه که فاتیحایان خویند، گیشتنه کوتایی سویاره که و بابه سه بی به ده نگینکی گری قمبه و پاداشتی فاتیحایه کهی هه دییه کرد وه: ((ئه للاهومه به للیخ وه نه وصل میسله سه وابی ما قمراه تا هو...)) و پیاوه کان هه مه موو ده ستیان به ریشاندا هینا. ژنه کان سه پوشکه کانیان دا کیشابو وه خواری: (خوا لیی خوشبی و به گهوره کیه خوی چاو له گوناهه کانی بپوشی!) و هه مه موو گوتیان: ((تامین، ئه جمه عنین!))

بابه سه بی گوتی: ((یاللاه!)) هه مه ستان، تا بابه سه بی ئه للا خوا و نیوی خوا ته کانی دایه بھر خوا راست بوره، بابه سوئی یه ک سه لف بھر و لای ژنه کانه وه چوو، له بھر ده مه داده شیرینیو را و ده ستی له ئه ستوی کرد و سه ری را کیشایه پیشکه خوا و ته وقہ سه ری ماچکرد، به ده نگینکی بلند وه گوتی: ((روله، کچم، به شایه دییه بابه سه بی و ئه زداد و ئابادی و به ئا کاداریه هه مه موو ئه وانه لیزه دن، سو ز و بھلین و په یان دددم که با وکیکی چاک بم بزت و ئه هیلم بی باییت پیو و دیار بیت...)), ئه وجاه نیوچه وانیشی ماچکرد. لیو و لرزه دیک که وته سه رلیو وه کانی داده شیرین و در وونی کولی... پوره نارنج گوتی: ((مالت به خانه ئه خوا بی، بابه سوئی- خودا باو کایه تییه تو له سه ری هه مه موان که م نه کا... کچه که، شانی بابه ماجکه!))

و شیرین شانی بابه سوئی ماچکرد و هندیکیشی سه ری وه شانی کرد و گریا- به سته زمانانه، هه تیوانه، کچانه کریا.

سو جانه للا... بابه سو فیش کریا! تا ئیستا کم س نه دیبوو، که له به للا و به سه رهاتی زور ئه ستم و ناخوش و ته کاند ر فرمیسکی له چاوان هاتبی. ته نیا کار دانه و هیکی له بھرام بھر ئه و جزره کاره ساتانه دا ههر ئه و دنده بورو که پیستی ده مچاوی رهش داده گه را و که میکی غه مباری له چاوان ده زا. ((خوا وای پی خوش...، هه چی خودا بیهه وی ئه و چاکه!)) ئه وه سه ر

راتبواردبایه!... و لهو دواپیانهش خوا بیکردبایه ورده ورده دستیکیشیان بزاوتباشه و کچیکی عادل و پادلیشیان بز کاکه مه گمودی دیتبایوه...))

((مه گمود نهود نهوره تز ناوت به رداپیوه سه رثاروتیان؟ خو نهوره زیان نزره نهبوو...))
(چون بابه، نهوره نزره نامان بوو-چون؟))

با به ژماردنی: یه ک شهمه تا یه ک شهمه ده کاته ههشت رزز... ((به لام زوریش تینو
نهبوون-دهبوو و دسره باینجانانی که-ی- من درنگی پی راگهیشت، زوریشی همراهجوو. ببرت
نهچی ناوی و دسره کالیار و ترۆزییه کان نه که-ی...))

((شیرین، رؤله همها تمشقی شکاوه، گیا ورده ورده ((خاکملیوه)) بووه، لمصره خو
گوئیلکه کان ههروا رززی یه ک دوو سه عاتیکان به رههه لای ((کانیی به رههه))ی- خوشت با به کی
بالی خوت بد و له گههه هارتنه کانتدا ههندیک بجولی- با هینده همها که کوچی مالیدا
نه سیر نه بی... نهود حمسن لیریده، تهولیه که خاوین ده کاته وه و ده یالی-))

جییه که-ی له باری سه رهی ژوری راده خا-له پیشدا نهود، نهوجا با به سو-فی، جا کاکه
مه گمود، دوایهش کاکه حمسن. هم یه که مین شهودی هاتنه مالیی همموو له همموو نانی
خوشک و برایه تییهیان پیککوه خوارد... و شان و قولی یه کتیران ماچکرد. له لای مه خوشک و
برا شان و قولی یه کتیری ماج ده کهن. داده شیرین-کاکه مه گمود، کاکه حمسن-داده شیرین...
نهود شتیکی باوه. مه گمود و حمسن و داده شیرینیش شان و قولی با به گیانیان ماچکرد،
نهودش قسمی با به و دلایی خوشک و برایانه.

سهرهتا که چووه مالی با به سو-فی، با به سو-فی گهش بووه، تهناهت زهرده خنههی له لیو و
ده موجاوه ندهدپرا. به لام دواهیه که روحساری ترش و تال و تاریک بووه. با به سو-فی له گهله
شه که-تی و ماندوویه تییه شیدا شهوانه هم جینگلی ده دان، له بن لیوانهه شتی ده گوتون-زور
جارانی بهددم خه و تیوه قسه ده کوردن: ((بی دین- کافر...!)) و نهوجا ناله نال: ((ناهه...هه!))
و له سه رهیه که ده که-وت. دیاره له شتیکی ده ترسی- و دک بابی، نهویش به زوری وابووه. بو
خوشی له سه رهیه که ده که-وت. دیاره له شتیکی ده ترسی- و دک بابی، نهویش به زوری وابووه. بو
بردوویه تییه وه یا له خوییدا شتیک گوتوروه یانه نا. جاریکیان کاکه حمسن گوتی: ((داده!
دوینی شه ویت له خوییدا کورانی ده گوتون!)) با به سو-فی برویه کانی تیکنان و سه رو ریشی له
گوشیه کی دیاریکرا و ده گرتن و حمسن بیهدهنگ بووه... با به سو-فی بو خوشی یشنه کان ده کا-
بو خوشی هه ویری ده شیلی، همها بو خوشی نانه که-ش ده کا. نانی ساجی-بو خوشی چیشتی لیده دنی-
له و ده میهده که داکی منداله کان مردووه، حمسن دوو ساله بووه، همموو ثیشه کانی مالیی

همه بؤخوی کردووه... کاسه و گوزه و دیزه منداله کان دهیان شون، مالاتیش شیرین
دهیاندوشی و چایه که-ش همها نهود تییده کا.

حاجبیهه و رگه و حمسن به راز، نوکره کانی دی دین و ده چن و تییده پرین و به هه ویر
شیلانه که-ی پیتده که-ن، جاری واشه مه تله کانی داوینی... با به سو-فی و دلایی کی دانایانه
دانه وه، که پیموانیهه تییگه یشتبن: ((مه موو که ریک ده توانی نانی بخوا.))

له سه رهیه- خفوی لینا که-وی... همها بیر ده کاته وه و خدیالان ده کا، ریپه و
بیر کردنه و که-شی له ریچکه که-ی کی بهوله و دترهه زیاتر نییه. جاران دلی وا نهبوو. که ده گمیه
رهش خه رامانی دلی لییده دا، به لام تیستا و دک مندالیکی چاویشداری ناو جولانه هم میشه
له هاتوچویه دایه: ههروا تپه ته پیهه تی، به لام چون!

گوئی له ده نگی تریه و تپه دلیهه تی، جینگلان ده دا، تا دی هم زیاتر، جینگلان نادا
که-چی هم بری نارامته... همها ناه و همناسان هم لدکیشی.

با به سو-فی ده لی: ((رؤله، نهود بز هم جینگلان ده ده دی- جییه کت دیشی؟))
((نا، با به گیان، چ جیم نایه شی، خریک بوو ده بورژام...))

دلی با به سو-فیش نهود ههروا له ههله لورکه خویدا هاتوچویه تی.
نهستی بی نارامیهه ده کا، له گهله نهود شدا که همموو شتیک به جوان ده بینی- همموو
شتیک بؤخوش ده بینی و بون ده کا... چاوه گهوره کانی، روخساره جوان و ساف و لووشه که-ی،
دهسته سپیهه کانی، پاروه گرتنه جوانه که-ی.

پشته به دیواریه وه بووه، چاوه کانی نوقاندبوون و له بؤشاپیه کی دره خشاندا مه لهی ده کرد،
نهودی له به رده میدا بووه. نه که-ر دیواره که نه بواهه، بهو له رهی له ش و له رزه کیانهه ده که-مود
و بدره ده بوره. چاوه له سه رهیه ک، گهرمی همناسهی له سه ره لامل و ده موجاوه هم است پیتده کرد.
سه رهی ده گیزه ده دههات.

ناویته بچوکلانه که-ی له به ره باخه لی کوله جه که-ی ده دینا... وای، رومه ته کانی چون سور
ببونهه وه، چاوه کانی هم ده تگوت هه لامساون، لیوه کانی سپی هه لگه رابون...

خوشی ده ویست، ده دا هیتندی هه لنه ده میست... به لام دلخوش و دلارام نییه، نا، زوریش
توند نییه- نه که-ر خوشی نه ویستباشه...).

ده نگی لیدانی دلی له گوئیدا گههه... ٹاهیکی له باویشکیدا ده شاریته وه ((ناهه...هه!))
زور به سپایی... تز بلیتی بزانی که جاری وايه ههندیک سه ره که-وت زور له تیشکان و که-وتی

رووناک: ههر له بهیانیمهوه تا ئیواری مهلا بانگدانی له دیپیدا لهن درهختان دههاتم و برهه‌لدا دسسورامهوه يه‌کیکم نه‌دیت سواری که‌سیک بیت- جا نهک ههر سواری خله‌لکی نه‌دبوون و خویان له که‌س نمده‌گهیاند بله‌که زوریش نه‌رمونیان بوون. تهنانهت وه‌بیرم دی رۆژیکیان که‌ریم، مهله‌که خانمی به‌دیواریهوه نووساندبوو، به‌جۆریکی وا هیندەی نه‌مابورو هەنانسەی لى بېرى، كەچى ئەم مەله‌که خانمە بەستەزمانە رۇوی گۈز نە‌کرد، ههر پىدەکەنی و خېرا خېراش دەیگوت: ((هەتیو مەكە! دە مەكە، هەتیو!)) و پىدەکەنیهود، و كەرمیش هەر وازى نمده‌هینتا. و ئىستاش دەلین: ((بەنويىزى نیوەرۆيە سوارى پیاوان دەبن- هەر ئەمە ماوه بەرۆزى رووناک دەرپىتىه کاتيان به كۆلى دادەن و وەنیو دىئى كەون و چەپلەی به قوزيان لىدەن!)) من ئەم دەمى ئەم جۆرە چەپلەنم نە‌دەتبوو، تهنانهت دە كۆنفرانسە کانى (شا) شەدا هەر نە‌دیت...

لەبىرى چوو بۇود، هەروا چەند رۆزىك لەمەوپىش بۇو، كە هەر كە گەيشتمەوه مالىي بەھەمان ثاوازە تالى و ناخۇشە كەيىھەميسە گوتى: ((ئەمە لە جەھەننەمەيىكى بۇوی؟ خۇ گەرۇوم پەچىرا هیندەی هاواركەم- دوايەش هەر خۆم بىردم...)) (نان و دۆزى دەگوت كە دەبۇر من بۇ بابىي بەرمە). كاتى گۆتم چووبۇوينە كۆيىزان (گۆيۈش)، و گۆتم لە كۆي بۇوم، دايىم وەك چۈزىن كە كەریم مەله‌که خانمی به دیوارى پشت تەھۋىلەيەوه نووساندبوو منى بىرە قۇزىنى پەنا سۆزىكەمە و بەھەمە نووساند و گوتى: ((تۇخىنى سەھى، سەد جارم پى گۇتووی هیندە لەوانە نزىك مەبەوه. خوايى خېرى لە خویان نەبىن! سەد جارم پى گوتى، زىمانم مۇوى ليھات! بە خودايى هەر بىنە رۆزىكى لەدەست تۆ و كارەكانى بابت پەتم لە ملى خۆم كرد و خۆم حەساندەوە...!))

ژنه بە تەھۋىل شىيت بېبۇو...! قىسىم دەبىرکاندىن- دەرپىتىه کاتيان به كۆلى دادەن! بىدەرتانه بەندە خودا هەر دەرپىشى دەپىدا نەبۇو- هەروا لاڭراسېك بۇو... من بۆخۆم بە دوو چاوانە خۆم دىيم...

چووبۇوين كاركە گۆيىزان بچىنەوه. من و كەریم و سالحە درېز و توباخام بۇوين. كەرمىمان و دەدوا كەتىبوو، نەيدەھىشت بە داران ھەلگەرپىن، دەيگوت ئەمە قەددەغەيە و ئىيەم نابىي لىيان كەيىنەوه و بىيانپىن. توباخام چووبۇو سەردارىكى، و گۆيىزى لىيدە كەرنەوه و دەمچواردن، و كەرمىلمە خوارى راوه ستابوو، راست لهن و بىيەوه و ئاكاى لىيېبۇو نەكۈرى و جىيەكى نەشىكى، كە مالىي ئاغايى لە چاوى و بىيەوه بىزانن و زۆر بە نىكەرائىيەوه چاوى هەر دەۋىيەوه بۇو و هیندەشى دوو سەرەدە ھەلپۇرانىبۇو چاوى دەۋى چەقىبۇو، و لە ترسانىش رەنگى بىبۇو كەنلى

خراپتە! ئەمە چىرۇكە كە گەبىبۇو و يەكەمین كەسايەتىيە داستانە كەي خەشىمەتە كەي هېنابۇوه دەرى.

تازە چووبۇوه مالىي ئاغايى، ئاغا ئەموى دە رەشبەلە كىيدا دېبۇو و وەبەر دلى كەوتبوو.

باپە سۆفى نىئۇ چەوانى تىكىنا بۇو و سەرورىشى دەگۆشەيە كى دىيارىكراو گەرتىبۇو و گۆتبۇو: ((ئاغا، كچۇلە كە ھەتىو، بىكىسە، خواھەلناڭرى...))

((سۆفى، دىيارە خراپى تىنگىبۇي: تۆ تا ئىستاكە دىوته من چاوم لە ناموسى مىسکىنەيە بوبىي؟... من مالى و مىندالى مىسکىنەيەم بىي وەك مالى و مىندالى خۆم وايە...))

پياو نابىي پى لە ھەقى بىنى، تا ئىستا كەسېك چاوى ناپاكىيە كە ئاغايى نە‌دەبىبۇو... بەلام دايىك و خوشەكە كانى... ئەوانە لە كۆپىرا ھاتبۇون، يَا ئەمەيان لە كۆپىرا ھاتبۇو؟!...)

ئەستەغفۇرلۇڭ، خودايە تۆيە، ھەزار گومان و دوو دلى خراپ بە دلى ئادەمیزادا دېت- شەيتان بە لەعنت بى! دووسال بەسەر دەرد و دوو و مەرگ و قىرانى گوندىدا چووبۇو،

دادەشىرىن بەراستى راستى ھەلپىدا بۇو. حەسەن بەرازاز و رەشە پەھىم- كە ھاوا كاسەلىيىسى حەسەن بەرازى بۇو- پىكەوكە رەشەخەرامانىان تەختىرىدۇبو، ئاغا ئەمە دووانە لەبەرچاوى

خەلکى ھېتىنا، لە خەزىزى مىزگەتىيە ھەلکىشان و داركارىيە كى چاکى كردىبۇون، تا جارىيە دى ناماقدۇلىيە وا نەكەن و لە خۆپىرا كاريان بەسەر مىسکىنەنەوه نەبىي و ھەرجى مىسکىنەيە

ھەمۇو دەست بە ھەواوه دەپارانووه خوا لە دەست و دوو و پلەپايدى ئاغايى زىادكەت و تەمەن درېتىي كا.

ژنە كان بە پلارتىبۇون: ((بەلىي، ئەرى بەكىانى خۆى، دلى بە مىسکىنەن سووتاوه-ئەۋىش چۈن سووتانىيەك، ھەر بۆتە كەباب!... ئەمە پېرە دىيە دەزانى چ دەكى!)) پېرە دىيە داكى ئاغايى

بۇو، كە ھەر بەراستىش بە پەيىكەرە زەلە لەنەنە ھەزىرييە و جاوازەرە كەيەوه كەتە دەيويىك بۇو بۆ خۆى، ئەۋەش وەك دايىم و ئەوان دەيانگوت.

لە ناوەدى ئىيە دېت نەبۇو. دەيانگوت لە ((ھېنەستان))، گىيانەورىيەكە جارى وايە

ئادەمیيە و جارى واشە مەبۇون، زۆر لە ئادەمیزادىكى كەورەتر، سى ھېنەنە ئەمە مەبۇونە قۇون سوورانە- دەيانگوت ئادەمیزادى دەخوا. (پىباوه بۆخۆشى لە كەرى ئىير (نېرە كەر)

ناغەپېتىووه... خوشكى ھاشى وەك دىلە سەيان و ايان لەوانە كەرە كە دەسکە بىلەتكەن و بەرچىغىيەكى لە پەناخۇ بىگرن- شەو و بۆز ئەمە سوارى مىندالى خەلکى دەبن!) ئەمەش

ھەر لەم قسانە بۇون كە دەكران: دايىم قىسىم واي دەكەد كە مرۇۋ شاخ دەركا بەرۆزى

((ددهبوو هدر زوو شه و بيردم كردمبايهوه- دوييني به پوره نارنجم دهگوت- خو دهبي يهكينك
بيتهپيشي و دست پيشخهريه بكا... خو كچه بو خوي ناچته پيشي- همرچي بي همر كچه.
به ناشكوريش نهبي نه دايكه و نه هيچ...))

تاده ميزاديكي که له ماله ييگاندا- له راستيدا دوو بيگانه- دهزي و همه ميشه خو
به سهربار دهزاني (هرچهند نابي پي له ههقى ينيين، بابه سوфи له هه مو باييکي
ميهربانتره) و خرو و خددي واي ليپهيدا دهبي مهپرسه. همه ميشه دهبي گويي كلور و جاوي
كراده بي: له قساندا وردبين بي، له ده موصاوان وردبيتهوه، ثاوازى دهنگى گونجاویيت و لهو
ديوی و شانهوه له دووی ماناو چمکه ناثاسايي و شاراوهي ساده و ساكار بيت. شهودي
قسه يه کي پيدهلى، بزانى ج دهلى؟ شو قسه پهيم و راسپاردديه؟ بهشيوه يه کي ناپاسته خو
هاتوتنه خوازيبينيه- بو کي؟ تامى بن زمانى ده کا؟ ده يهوي بزانى له و ده ميهوه که له کەل
رده شخرامانى ليك هەلپاون له چ جيئيکي دى بارگه و بنېي نه خستوتنهوه و به تەمای
شتىيکي دى نېييه؟

((توش ئىدى نابى هيئنده زياد بەرزەفر بى... ثا خر به ناشكورى نهبي ج بنه مالەيمىك و
كىسوكاريكت نېيە... جيازى و مال و حاليكى واشت نېيە بلىم به خاترى مال و دەولەتكەت
دىئنە پيشى. بەلام له خوای به زيادبى لە جياتيان بەرۇرۇۋىھى کى جوان و لىيۇشاوه و بەچاوت
ھەيدى، ئەگەر نا دەبوايە مېردىت بە يەكىك لەو ژن مەردوانە بىركىدابايه و هەتىوەكانيت كورە
كىردىبانايە، و شەو و رۆزى خوداي بو نانەزكىك و لاتەختىيکى نۇوستىنى سەد شەقت وى
كەوتبايە!... يەكىك بى، نە زۆر پېرو نە زۆريش جھىل- و دوو جھىل كەتون كارىيکى راست
نېيە، جھىلى هەروا يەك دوو رۆزىكە، تا چاولىكەنېي وەك بەفرى بەھارى هاتورە و
تىپەپرپىوه... ئىمە و مانان دهبي سەيرى دوارۆزى كارەكان كەين. تا ثا خر خىر بىن، و
سەرددەمى پېرىيە بېيىنە داروھ كازى يەكتى لە كەل مېرددەغاندا...))

((بەراستى هەرگىز شەودم هەر بە خەيالىشدا نەھاتووه، پورى... هىشتا سالىك بەسەر
مردنى دايە و بابەيدا تىئنەپەرپىوه- ئىستا چ وەختى شەق قسانەيە پورى...!))

پوره جەواھىر ھەستىكىد شەودى دەتىريهدا گوتورە... ((يانى كەرووى لەناوى پياوېتكى
چەقى- هەروا زوو!) پياوه ((ناغا)) بۇو... (ئەم!))

((منىش هەر پەلەم نېيە، كچەكم، خو منىش خودا نەخواستە نەمگوتورە هەر
سبەينى!... منىش دهزانم كە شەوه كارى دلە نەكارى گل. توش دهبي بېيىنە و بى پەسەندى-
سەپەندى-))

مەردووان. بەلام توباخانم وەك مىشىشى لى مىيان نەبى- هەر دەنخوارە و پىنەتكەنە. شەوكاتى
بوو دىتم. تا كاتىكىش كە نەھاتە خوارى ئەو بەستەزمانە لە بن ئەودارەي نەبزۇوت... ئىمەش
ئەمەمان بە هەلزانى و دلى خۇمان دامرەنەدە- و بەرك و گىرفانە كافان پېرىكەن لە گۈزى.
كاتى كە هاتومە خوارى كەرىم چووه يارىيە، نەكاكەنەتە خوارى و جىئىھەكى بشكى. لە
قەلاندۇشىيى كرد و وەك ئىمەيى مندالان كە يەكتى لە كۆلى دەكەين، بەلاني كەمەو دە
جاران بەغار بەدەورى شەو دارەيدا سووراپەرە، و توبى خانى ترساند. واي، چۈنى
دەزرىيەكاند...! ((دە مەكە هەتىو... دەوامە كە هەتىو!...)) و زرىكە و زرىكە، شەوه من و
سالحىش پىنەتكەنەن، بەلام چۈن، كەرىم ھانكە ھانكى بۇو چۈن...!
دەيگۈت: ((شەوه ئەو دېۋە بۇو كە ژەھرى خۇي بە حەسەن بەرازىدا رېشتووه... بەلى،
مسكىن... بەشەۋىلاكە ياوېكىيەوە!...))

داده شىرىن ئىستا بەزىرى ھەر لە مالى ئاغايە، نىچەوانى بابه سوфи شەو رۆزانە
ھەميشە خوداي ھەر ترش و تال و تارىكە. نۇوكى پىشەكەي زۇرىيە كاتەكان بەلاي شانى
راستىيە ناوه و چەسپى يەك لە دواي يەكىش لە قەلەنەكەي دەدا، دايىم زىياتر خۇي
دەخواتەوه، و بەھەق و ناھەق لەسەر ھەمۇ شتىيکى كەم يَا زۆر، داخى دلى بەمن و داده
لاولاو و داده نەرمىدا دەرىزى، و بەردەوام دە شىرىتىنى.
پوره جەواھىرى زىنلى كاکە خانەي، پۆزىيەكى لەبن ((دارسىيە رەمیيەكان)) يى گۆرستانى
پېرمادى دەقسانەوهى دەگرى.

((شىرىن، ئەرى بەراستى ئىستا چەند سالى؟ بە ناشكورى نهبي غەم و خەفتەت ھىئند زۆرە
حىسابى سال و مانگانىشمان لى تىكچۈرۈ...))

((شازىدە سال پورى...))

((ناھ، سال چەند زوو دەپوا-تا چاولىكەنېي، ناگەي ھەلى ھەنەيە و سال ھاتورە و
تىپەپىوه! ماشەللا، ئىستا شەوه خەفيتكى بۆخۇت... ئىدى ورده دەبى بۆخۇم دەستىيکى
بىزىيەم و بە پشتىوانىيە خوای بەپرېت كەم. خوالىخۇشبوو داكت زۆرى چاکە بەسەرمەدەيە...
شەۋە جۈزە ئىشانە ئىشى زىنلە... ئىشى ئى وەك بابە سوфи نېيە...))

شىرىن ھېچ نالى بەلام پوره جەواھىر لەسەر شەوه راپاۋەستى تا بەرامبەرەكەي و دەلام
دەداتەوه يان نا. ھەر بە دواي خەيالە كانى خۆيەوەيەتى.

پیشکنی... ((بی مهکنه، تو نیتدی گوره‌ای!)) ((مه که... به خیری ناکیانت پیاویتکی بز خوت!...)) (نهو هه مو حیلکه حیلکه دنگی دههول و زورنای دهروونی براوتهوه. نیستا زیاتر دهناوه خویدایه. دیاره که دنگی دههول و زورنای دهروونی براوتهوه. نیستا نهک ههر هلنوای، زوریش نالوز و دل مشغوله. له حالیکدا که پروپاگنده و قسه و قسه‌لوکنیکی سوکله له دییدا چرپ و فسکه فسک- به رکوی دهکمی: ((ثاغا ناشقی بوده!...)))

((نا: نهود غه‌می ناوی، دهی پیشی خوش بی، و قوریش بخوا...)) شایعه به شله شمل برپیوه و له هه مو جیبیه کی زورو تریش دیته مالی مه... پیروزه چاومان رون... دهی بلی: نیستا ده زانم نهه مو هه مو فیس و ثیفاده‌هی له کویوه بورو! نهم... ((نیستا کهی وختی نهه قسانه‌یه، پوری!...)) دیله سهگ خام!... دو رو رژه نیبیه دایکه مردووه... به خوپاییان نهه گوتوروه... مال و بنه مالله‌یان گوتوروه- باوک و دایکایه‌تیان گوتوروه. سره‌تا دهی بزانی له کوییرا دیتی تا بزانی دهچیه کوی- تا نه زانی له کوییرا دیتی نازانی بز کوی دهچی. باوکه بینده ره تانه‌کهی به گوریسی له زهی جودا نه ده بورو، بز خوشی ناز و نیفاده‌هی کی ده فرآشی که نه‌گر نهیناسی پیت واده بورو هر بز کهیقه دلی خوی خام سبیه‌یان تا ره‌تی به نه‌سکه‌نجه بینی هه‌لده‌گری... دهک کوییر بیوه دنیا!))

نهوانه هه موی دایکم له پرمان دهی گوتون. دیکوت: ((ناه، نهود من مردووه و نیوه زیند ووه... نه‌گه ر دوو چه‌پوکی له سه‌ری خوی نهدا تفیکی خه‌ستم له رپوی کهن- ناه! نه‌ری، نهود نیستا ده زانم نهه مو ناز و خویادانه به خوپایی نه بوروه... خانم بزنی که باپی کرد ووه! به خوپایی نیبیه نهه مو گول و کیل کیلانه به بسکیه‌هه ده کات... نهم! تازه نه‌ویش نیتدی به بون تسى گه وران که وتووه و راها تووه... به لام په‌شیمانیش ده بیتهوه- جا ده بیین، نه‌گه ر نه بوروه! پیشینانی مهشتیکیان ده زانی که دهیان گوت هر مندالیکی شه‌ویکی له مالان مایه وه به که‌لکی دایک و باوکی نایه‌تموه- یه کیک مندالله جووله کیکی دزی، جووله که هات و کوته تکاو پارانه ووه... که سی تومانی ده ده مندالله که م بز بیننه وه، چل تومانی ده ده... سه د تومانی ده ده، به س نه‌مشهه مندالله که م بز بیننه وه، دزه به خهیالی نه‌ویه که به بیانی دو و سه د تومانی ده داتی، مندالله کهی نه‌دایه وه. بز بیانی جووه له مندالله کهی نه‌پرسیه وه. نه‌و جا دزه بز خوی که‌وتنه دووی جووه گوتی: ((خواجه، بینه سه د تومانه کهی بد و مندالله کهت ببیوه...)) جووه گوتی: ((به خه‌زه‌تی موسا نه‌گه ر هه روا به خوپاییش بمندیته وه نامه ویته وه. مندالیک که شه‌ویکی له مالان مایه وه نیتدی به که‌لکی پیاوی نایه‌ته وه!...))

پاستیبه کاره‌کهی توی... کات زوره، جاریکی دیش پیکه وه قسان ده کهینه وه، جا نهوده می توش به رخوردیکی له گله خوتدا ده کمی...)) سه‌یره! توش ده بی بیینی و بی په‌سندی! پاستیبه کاره کان توی...! زور به سفر نهوده ته قیمه‌دا نه‌چو بوو که روزنیکی حه‌سنه کوری کاکه خانی هاته درکی ماله ناغای و گوتی که دایکی گوتورویه‌تی نه‌گه ر واوه‌هات بی زه‌جهت سه‌ریک خوارکاته وه و بی‌بینی، نیشی پیشیتی.

چوو، به لام پوره جه‌واهییر کاری به پهله و دستوربدی به‌وی پیوه دیار نبورو، به لام هر پیتی داگرت و داگرت تا دانیشی و پیاله چایه کی بخواتمه وه...((نموده کاکه قاسمه، بینگانه نیمه- خومانه‌یه... نهودی خالمه... تو نه‌تیه‌یوه، له شاری داده‌نیشی- له‌وی خه‌ریکی سات و سه‌وادیه‌یه سوپاس بخوا مال و حال و زینیکی چاکی هه‌یه، وای تیمه‌گه، ده که‌سی و ده که‌یمه‌یه پی ده کری...)) و نیستا دانه‌نیشتبور دیتی: پیاویکی ته‌مهن مام ناوندندی، سیسه‌له، لعوت سووتاوا، ره‌نگ و روویه کی زه‌دله‌ی پر جوش، چاوی به قولداچوو... ((ویسی)) پیاویکی چارداو رهو، و ده‌رو خسیاریه‌وه حه‌وق بورو، ده‌لیتی ناده‌میزادی هر نه‌دیوه...! ((پوری، کاری چت پیم بورو؟- ناخ به کاکه حه‌سنت گوتبوو کارت پیمه...)))

((واه... خوا بکوزی... هینندام سه‌رقاله له بیرم چووه نیشی چم پیته... ده تو دانیشه پیاله چایه کی بخووه... به لکه و بیرم بیته وه...)) ((خودا نه‌بیری... نیشم هه‌یه- میوانیان ههن، ده بی بچمه وه- خو تو بخوت ده زانی...)))

(ده‌یانی، بخوشی که نیستا میرده کهی جیشنیشی کویخایه زور ده مان له‌وی خه‌ریکی هاریکاریه) و دوو لاقی هه بورو دیشی قه‌رزکدن، و رپیه‌وه، به چ دله خوتیه که‌وه!... وای خودایه چ ته‌گهیه کی بخ دیوه‌توه...! خه‌لکی چه‌ند بیش و کارن! نه‌مانه!... تا خه‌لکی تیوه نه‌گلینن ناوسوده نابن و دلیان دانا که‌وه...!

نهه ره‌زانه و ده شتیکی لی هاتبی. نیستا نیدی و ده جاران به چیره‌ک و داستان سفرای ده ره‌زانه پیتناکه‌نی. به رواله‌ت گوینده شتگه‌لیک دله‌ی که نهه زیاتر به‌ره و بی‌کردنده وه دهبا. تو ده‌لیتی گومانی تیدا نیبیه که گه‌وره بوروه و هه‌لیداوه، ثاوازی گوینده و قسه‌که‌ریش که‌راوه و دهک دایک و باوک و پیپزنان که‌توونه ته نامه‌زگاری کردن و تانه و ته‌شمر لیدان و نیدادگرنی! هه ر که‌میک گه‌وره‌بی و توزیک تیبگه‌ی، هه ر له دایک و باوکوه بگره تا هه‌مووان ثاوازی ده‌نگیان ده‌گزبری، و ده‌کهونه نامه‌زگاری کردن و نیدادگرنی. ناویزی

ولاؤه کان ههروه کو لاوی ئىستا، جھيئل و لاوبون، و كورپىيان دهکرد، و گەورەتەركانىش دەيانزانى كە دىنيا تا دى بەرەو پىسى و ناپاكىيە زياترەوە دەچى-بۇ ئەمەش ھەرييە كە و نىشانەي خۆي ھەبۇو و عەلاماتى لى ئى وددەركەوتبوو: لمك لەك نەھاتۇنەوە، پۇيۇن! لە ((ددرمالى)) مالىي بابه سەيدا، ئاروى (خەيار) ھەمۇو گۈمۈلە گۈمۈلە بۇنەوە، حاشا لەپۇرى حاززىيان، ھەر دەلىي ((گونە بەرلان))! شىتىكى دى، كەرى خالۇ خەممە حوسىيەنى-پەرژىن بى لەپۇرى حاززىيان- ((ئاللۇش)) بېبۇو و بۇنى پىتۇنەدەكىد. ھەر خەرىكى نېرەكaran بۇو و سواريان دەبۇو و خۆي داۋىشتىنى و لېيان دەھات و خاودەن كەرەتىۋاي سەرشۇر دەكىد. سەرەتا خەلتكى ھيندەيان گۈي نەددادىيە: ((باشه، ئىدى، ئەو گيانلەبەرە، كەرە، بەستەزمانە چۈزۈنى- كەر لىنى ناگىرى!)) بەلام نا، دېتىيان كە ئەو كەرە لە سنۇرۇ كەرايەتىيەتىپەراندۇوە و گەيروەتە قەلەمەرىدى بەرھەلەيىھە كەرەندە! چ بەرجىغ و كۆچان و نەقىزەيكەن ھەبۇو لەسەر و پۇتەتلاڭى ئەو كەرەيدا نەشكىتىن-كەچى عارى ھەنەن و نەنا. ئەودەمى پىشىكىيە دەرۇونتاسىيە مالاتى و ئەو جۆرە شتانە باويان نەبۇو و دانە كەوتۇنون، شىتەلەتكارىيە كى ئەگەر ھەبایيە ھەر حەوالە كەرنى جىنپۇ و كىران بۇ بۇ كەسوکارى كەرە و كوتانەوەي سەرپۇتەتلاڭى كەرە و جاروبارش پىك ھەلپەن و تىيەلەنانى خاودەن كەرە بەرھەلەدا و ئاللۇش بۇو. پىنكەننەيە كانى خالۇ خەممە حوسىيەنىش لە ھەزار جىنپۇ بە داڭ و خوشكان ناخېشتىر و خزپات بۇو. بەخۇ و بە كۆمەلەنگىرىش و سەيەلەنگىرىش خۆي بەۋەيەوە بادەدا و شانازى بەۋەيەوە دەكىد: ((ھە، كەرە سۇورى من!)) ھە، ژەھەمار! وەك بلىي: ((ھە، كورەكەي من-تىيەكتە و تى بېرىيە، لىنە مەغىدىد!))- كەرەسۇر سەرت خوا، پېرەمېر دەي خەلەفاو!) دايىكىشم بە نالە و نۇوكەن دەيىگۈت: ((قولتە)) كانى سەر دار چنارەكانى كەنار كانىيە ژنانىش كە ھىلائەيان دەكىد، ھىلائەكانىيان وەك كۆجىلە قىشتىلە بەسەرىلى لقە چنارەكانەوە شۆرەبۇنەوە، ئەوانىش ئەو سال نەھاتۇنەوە و دىيار نىن... ماشەلە لە قودرەتى خوداي، باودەكە پۇورە زىنەتى گۈزە كەريش واي دروست نەدەكىد- ئەۋىش بە دەندۈوكى، نەك بە دارساۋى! ئەۋسال ئەوانىش نەھاتۇنەوە- توورە بۇون... بىنەوە چېكەن، بالندەي بەستەزمان؟ بىنەوە لەو بلندايىھېپا سەيىرى گوناھ و خزپەكارىيە كانى مە بىكەن!؟

بەندوباوانەش ھەر بۇ ئەو شتانەن- تا كەسيتىك يا كەسانىيەكىيەپا سەيىرى گوناھ و خزپەكارىيە كانى

ئەو قىسەلۆكەنەش ھەرۋا لەخۇرە نەبۇون. ئىستا ئىدى ئەو گەرم و گورپىيە جارانى نەما، ئىدى زۆر تىيەكتەلى ناو ژنان نەدەبۇو. كە قىسەوقىسەلۆكىش داڭەوتىنەوە و گۇرۇتىنېكىيان تىيەتكەنەوە ئىدى ئەو سۆزە دايىكانەيىھە جاران لە دل و دەرۈون و سەرۇ پۇوي ژناندا دەرەق بەھۇي نەمان پۇو خسارەكان ھەمۇو ودرگەرمان، كە لە پىشدا ھەمۇي ھەر سۆز و بەزىيە بۇو ئىستا ئەو سەرنج و تىپەۋانىن و بەزەيىانە، وەك ئى كەسيتىن لە نەخۆشىكىيەوە بىرەن ھېچ ئومىدىيەكى چاكىبۇنەوەتى لېتىنە كرى.

-٧-

قسەوقىسەلۆك گەرم بۇو، خېيىش بە قىسانىش ناگىرى. ھەر ھىننە بەسە وەك بەفرى پارچەيمەك لە لىيۇي كېتىيەوە بتازى و خلۇزىتىتەوە، جا وەرە بىزانە دەپىتە چ ھەرسىيەك و چۈن ھەرجى بىيگاتىي، كاروانىيەك، دېتىك، كەسيتىك يا كەسانىيەك ھەمۇوان را دەمالى و وەن خۆيان دەدات. بېرباودەرى خەلتكى زياتر لەسەر قىسە سەرزازان بەندە و راپەستاواه. خەلتكى بە قىسانەوە ماون-ئەودەمېش وەك ئىستا-وەك ھەمېشە- قىسەيە كىيان فېيدەدا، و بە ھەمۇلایەكىدا ھەلەيدەدەن تا لەجىنەيە كى دەھەرەدى كەۋىي... و راپۇرت و لېكىدانەوانى لەسەر بىكەن. جاران لە ئىستا خراپېتىپو- ئەو دەمى كەس نەبۇو، دەستتۇ تاقمە نەبۇون تا زەجمەتى بېرگەنەوە و بەرخۇييان دەن و قىسەوقىسەلۆكەنەشكىن و عەپارىي پاستى و ناراستىيە كەي بە مەحە كى ئەقل تاقىكەنەوە- ئەو دەمى مەھك لە ئارادا نەبۇو. كە دەستتە و تاقمە داڭەوتىن و ھاتنە ناوازى زۆربەي كارەكانىيان لەبارېرەد. ھەر تاقمە بەلاي خۆيدا رادەكىشا و ھەرىيە كە بە يارى خۆي ھەلەدەگوت و تا دەرورىبەرەكەيان پىس و ژەھراوى دەكىد. لەگەل ھەمۇ ئەمانەشدا ئەو ھەزازى ھەزار داستان دەرورىبەرەكەيان پىس و ژەھراوى دەكىد. لەگەل ھەمۇ ئەمانەشدا ئەو ھەمۇ بۆگەن و ژەھراوى بۇنەش لۇوت و مىشىكى كەسى نەدەزۈرۈنەندەوە. ھەمۇ، ھەرىيە كە و لەلاي خۆيەوە، شاد و شەنگۈل بۇو، قاقاىي پىنگەننەيىپلەپۇ، خۆش بۇو، ((پىنگەننەيىپلەپۇ)) بۇو- گۈيانەكانىش ھەرۋەتر، بەرزا و بىلەن و بىلەپۇون، گۈيان بۇون، تال بۇون. بە سالدالاچۇوەكان ئەزمۇونىيەكىيان ھەبۇو، داخى دلى خۆيانىان لەدەست رۆزگار و ((ئەستەغفیرلەلە)) وەپال خودا و چاڭ و پېر انەوە دەدا. نا، نەك و دېپالدا ؟ نا، ھەر پاست باودەرى پۇوت بۇو- ئەو لايەنە ئەرىتىيە كانى زيان بۇو، كە ھەرنېبىي بەلائى كەمەوە باودەپىكى تىيدابۇو قىنیاتى خەلکە كەي دەدا. ((ھېتىي، كوا ئەو تاعەت و خواپەرسىتىيە جاران، ئەدى كوا ئەو شەرم و شىڭىز و رىز و حورمەتە جاران چىيان لىيەت!...)))

ریک دهکه‌وی کمیتک یه‌کیکی بانگهیشتی ناخواردنی کا به ته‌نی. به‌لام کمیش نهیزانی چبووه و چیان گوتوه و چیان نه‌گوتوه.

نهوده‌می بهرد گرتنه شوشه په‌نچه‌رکدنی مالی‌یاری یا په‌نچه‌رکدنی نهوده‌میلی ناحهز یا ناحهزان، یا میوانانی ماله یاری باو نه‌بwoo. شوشه په‌نچه‌رکدنی نه‌بwoo تا کم‌بهردیان تیگری، کمیش (نهوده‌میل)ی ندیدیوو، یه‌ک دوو حاجی نه‌بی که چووبونه شام و مه‌که و مه‌دینان، که شتی وايان ده‌گپایوه، زیاتر وک قسیه‌گپیدان ده‌جرون، ولا حوله و هیلا ماشه‌لایان به گویگران ده‌رده‌فرتاند، له دل و میشکی کمیشیاندا جی نه‌ده‌بwoo.

چهند روزیکی له‌مه‌وپیش دهنگی ناره‌تنه باهه سوئی له دییدا بلند بwoo... دایکم گوتی: ((ناه، ناخیره‌که‌ی ته‌قیوه! بی ده‌رته‌نله نیدی گهیه تیکانی... هه‌قیه‌تی و‌للاهی هه‌قیه‌تی، تاکه‌ی ددان به جدرکی خویدا بنی! بی ده‌رته‌نله هات چاکه‌ی بکا که‌چی بwoo که‌باب! (هه‌تیوباری خیزی دوو حجه‌نی هه‌یه...) نه‌گهر راست ده‌کرد بو خوت بتگربایه‌تنه خوت، نیدی گهیوه‌تنه تیکانی... و‌للاهی هه‌قیه‌تی... کچه‌تیوه شورشی ناوه‌تنه‌وه... نه‌سته‌غفیرولل، خودایه توبه، نه‌ولیان‌لولاش له‌ری لاددا، بمو هه‌ممو ناز و خویادان و ورته ورتی بن لیوانه‌وه... داره‌که کرم‌که‌ی له خویه‌تی، کچه‌تیوه بوخوی سوکه. بهه تریقه تریقه‌ی نه‌وه حاجیه ورکه هیچ، ئاسانه باهه سه‌ییش له‌ری لاددا... کچه‌تیوه شه‌تیانی چوته ده‌که‌ویه‌وه) و نه‌وجا: ((نه‌گهر دیله به‌بایه کوله سه‌گ دی له به‌غایه‌یه)) نه‌وه بام نهوانه‌ی بو شتی ویکچوو ده‌کوتن: ((نا نیدی-تؤش خه‌ریکی هه‌ر قسیه خامنی ده‌که‌یه‌وه! کچی چاکه، جحیله، منداله- چاک ده‌بی... جاری ماویه‌تی. نه‌گهر جحیله جحیلیه نه‌کا چبکا؟ نه‌وه قسانه‌ی هه‌ممو له‌زاری داکمه‌وه بیستیوون و به‌چاوی داده‌دانه‌وه...))

هه‌ممو گویمان پاداشت... باهه سوئی که تا نیستا که‌س قسیه‌کی ناسکی لینه‌بیستیوو، جنیوی ده‌دان به‌لام چون جنیویک!...

نا، جینودان رویان له یه‌کیکی تاییه‌تی نه‌بwoo. به قسیه سه‌رده‌میانی نه‌ورز (To whom they may concern) به‌سر خوی هینابایه. جا چ ده‌بwoo بابایه! شیره شیر و نه‌ره نه‌ریکی گرتبووه نه‌وه سه‌ری دیار نه‌بی- ((داکه وهی... بابی وهی... جا مه‌گهر و به‌رده‌ستامن نه‌که‌وی شه‌رته هه‌ر بهه چه‌قووه‌ی (بیلا ته‌شبی، حاشا له روی حازریان) قوزه‌که‌ی داکی هه‌لده‌تریشینم!))

مجوشن، یا بکوشین. کاریگه‌ریه‌که‌ی زیاتر بوئی ده‌روریه‌رانه، تا ده‌گاته نه‌وه که‌سانه‌ی که بو خویان له‌نیو گونگه‌له‌که‌یدان، هه‌رچه‌نده نه‌مانه‌ش ناتوانن له کاریگه‌ریه نه‌وه به‌ندوباوانه پاریزراو بن: جاری وايه به‌لای رکه‌بیرایه‌تیمه‌دا ده‌کون و چوار ناله به ریچکه‌ی به‌ندوباوه‌کاندا تاو دده‌دن و ده‌رُون، جاری واشه- زور به ده‌گمن- به‌لای په‌شیمانیه‌دا. له به‌سهرهات و رووداوی نه‌وین و دلداریه‌دا به‌ندوباو پاره‌ی ناکاوا نه‌ویندار هه‌ر به‌لای گوشیدیا ناجی. نه‌وانه هه‌ر ده‌گمل که‌لیش نین، ونن، تیکداتوانه‌وه. نه‌وانه نه‌گه‌ر به‌ندوباو و قسه‌وقسه‌لۆکان ببیستن پییان خوشه و چیزی لینده‌کن. نه‌گه‌ریش چیزی لینه‌که‌ن نه‌وه ده‌زانن که نه‌وه‌ی له به‌راوان راوه‌ستاوه هه‌ر له ره‌زی نه‌زدیلیوه گالتیه‌یان به نه‌وین و دلداریه هاتووه، نیستاش گالتیه‌یان پیتدی...)

گوئانی باهه سوئی بی ده‌رته‌نله له هه‌مموان دیاراتر بwoo. نیستا مه‌گه‌ر به‌ده‌گمن نه‌رمه خه‌ندیکی کر‌دبایه. له‌گمل منداله کان تووندتریووه- نه‌وه مندالانه‌ی که جیئی داکیشی بو گرتبوونه‌وه. نیستا نیدی مه‌یلی گوشیه لاملى زیاتر به‌ردو عه‌ردي بwoo و مه‌یلی نووکی ریشه‌که‌شی به‌ردو لای هه‌نیایه‌وه بwoo... وک هه‌میشیه خودای چاوی به دوای پیشکه‌ی موزا‌حیمه‌وه بی. ((پیشکه‌ی موزا‌حیم)) که مه‌که مه‌که نه‌بwoo. نیستا ورد و ورد کووریه‌کی له کوتاییه ملیوه، له نیوان هه‌ردو شانانه‌وه، لی په‌یدا بwoo و سه‌ری ده‌ریناوه و ((گریه‌نده)) ای پشتیندەکه‌شی به قۆلشی سینگیوه تووند ده‌کرد.

به‌ندوباو ده‌یگوت یه‌ک و دووی له‌گمل ناغایدا کردووه و گوتورویه‌تی که خودا به‌رداری نه‌وه زولم و زوره‌ی نییه، کچه‌که هه‌تیوه، ره‌زی قیامه‌تی چ و‌لامیکی خودای ده‌داته‌وه؟ و ناغا هه‌رده‌ک جاران گوتورویه‌تی که نه‌وه و‌لامه‌ی بو خوی لیگری، دوایش به دهنگ و ناوازیکی دل بزوینه‌وه گوتورویه‌تی که نه‌ویش ده‌زانی کچه‌که هه‌تیوه و خودا نه‌خواسته چاوی له پاکیه‌وییه‌وه نییه، نه‌وی به‌بشقیک له که‌سکار و خاوه‌خیزانی خویان ده‌زانی، لهم باهه تانه. دووباره به‌ندوباو و قسه ده‌یانگوت که باهه سوئی، باهه سه‌ییی به تاییه‌تی بانگهیشت کرده‌تنه مالی، نه‌وه کاته‌ی که شیرین لای نیوه شه‌وی له مالی ثاغایرا دیته‌وه تا چهند فرمایشیتیکانی له بن گوئی بخوینی، وریای کاته‌وه و به پشتیوانیه خودا و هیمم‌ت و به‌رده‌کتی چاک و پیران بیهینیتیوه سه‌رخوی)).

له‌ویدا که چهند شه و بمر له نیستا باهه سه‌یی به ته‌نی بانگهیشت کردووه چ گومان نه‌بوون. دیاره نه‌وه یه‌کیکه له شته سه‌یره‌کانی گوندان، چونکه له گونداندا به ده‌گمن وا

حمسن بمرازیش سویند و قورئانی دهخوا که بتنی دهولی نهناوه، له قسه کانیشیدا وای
ددرده خست که ده بی رهشه خهرامان بوبی...))

((هی هی! سهربهنه نه و گلوله دریزه... نهود سهرباتایه که یه تی! چه تیوه و دک مانگا به
که لی یهک گارانی و ددو خوزی خستووه. تاخیری روزتیکی پیرمیرد دش لبند دهست پیشان
ده که وی...)) دبیوم، هدشت نه ده که لیک و دوو مانگا به که لیکی ده که وتن، مانگا یه
هله لههات و کله گایه کانیش به غارهه به دهایه و سهربیان له دوو دهنا، تا دوا همناسه
کیههیان له هه مووان پشوو دریزتر بایه، پیشی له وانیدی ده گرته وه، لیی دههات-چونکه
وادیاره تزوی نهودی له هه مووان چاکتهه بز مانه وی و به رد هاما میه- نهود سهربهنه ش
جاری وابوو تا به رد که ماله یاری ده چوو، جاری واش بوبو که ده کی مالی نهاده لبایه
کتپیر چهند سه لکه گایه که دیوی ژووی پهیدا ده بون و نهودی تیکشکاو و مرد دله ش
بايه، نهود لبند دهست و پیشان ده که وت و له سهودایه نه وین و نه وینداریه بیدا له گلن
نهوانی مالیندا به ساغی ده نه ده چوو. به همراه حال، نهود سروشته نمشقه له لای نیمه به لانی
که مهه و بیجگه له دوو لایه نی تیوه گلاوی ناو به سهرباتاهه که، نیدیش جا به همراه جزئیک بوبی
تیوه ده گلینی.

با زاری بند و باو و قسه و قسه لرکان سه رله نوی گرم داهات بوده- بازرگانی و ئالوگری
نه والان، به قسهی خه لکی بازاری، شیرینه. کچی پووره حملیمه که ئا و کیشی مالی
ئاغایه هینده شتیکان ده لی که دایکم و دایکه کانی دیش هر نهودندیه جووته شاھیکی
جوان ده ناکهن، هر چهنده ب هنا بدیمه و دش لییان زیاد ده کرد که دیانزانی، هر له
هه و لیش و گوتبویان: ((نه مگوت! نه مگوت ناه، من مردوو و نیوه زیند و دیستا خو
دیدتان نه و پرچم له ناشی یا له بمر تاوی سپی نه کردووه!)) رپوی ده می نهود دریزه ادریه ش
له داده لا ولاو و داده نه مرمیه- سه روچ سپییه کان هه مو جاریکیش شتیک ده خنه سه
نه و ئاموزگاری و ده برهینانه و ریا کردنانه یان و ده لین که: ((ناه، خوا ته مهن دریزت
کا... خو ئینسان ناکری هه موو قسیکی هر بکا- خوا پیم نه گری دایکی خوالی خوشبو و شی
هد- گویی له ده نگم نه بی- که میک سدر به کۆبەندبوبو. نه ویش وختی خوی تو زنیک سه ریزیو
بوبو... زینهت، نه گهر در ده کم بلی تف لهو رو و دت، در ده که!)) ((دور له رپوی نیوه،
پووره زلیخا- نهود چ فرمایش تیکه ده فرموموی! نه ز قهزا هه دویینی شه وی نهیش هه
نه و قسه یم به خوشکه که وی ده گوت... و دللاهی چ بلیم... روزگاریکی خراپه- خوا کچی و
نه داته هیچ دایکیک!))

((نایی! پیره میرد ده شیت بوده! حمسن له سهربخ، به ماته ماته بز، بزانه چ بوده، بوبوا
تیکچووه...))

با بم گهی بوبه پشت ده کی، دیار بوبه به شه کوتاییه کمی قسه کانی دا کمی گوی لی ببوبه،
گوتی: ((بز کوی؟)) گوتم بز هیچ کوی. گوتی: ((نا، پیویست نا کا... وادیاره که سیکی له
بیستانه که که وتووه و کالهک و شووتی رنیوون.. و پیره میرد دش ناوری گرتوه...))

((نهود کام خوا نه ناسیک؟) نه ازی قسیه دایکم بوبه، یه کسمر به هاواریه وه چوو.
((چووزانم... بز خویان ده زان...))
(ووه کو کی؟))

((ئی، توش نوسولی دین ده پرسی- من چووزانم!))
دایکم هه روک جارانی نه و جوره کاتانه هیچی نه گوت، بابه روزی لی تاریک بوبه، له ریش
خوراندن و له قوزینی ژوو پرامانه کمپرا دیار بوبو شتیکه- نیمه) شاره زای نه ده بارود خ و
حاله تانه بوبین.

هه ندیکی لا ریشی خوراند، دوایه ش و دک یه کیک پرسیاری کرد بی گوتی: ((تم- به لی
و دک له گه لخوی بی) له ویرا دیمه وه...)) مالی ئاغایه ده گوت.

((هاتبیوه- کوری سو فی نه جمه دی- ده گوت حمسن به راز و حاجییه ورگه بوبون، که س
له سهربیستانی نه بوبه، بله لام نه و- حمسنی کوره که سو فی- زور دور نه بوبه و له دوو پرا
قعد و قه لافه تی ناسیونه وه- حمسن بمرازی له بیستانیدا دیوه، که داهات تووه و شووتی و
کاله کی هه لبپیوون...))

((دیاره نه یویراوه... ده گوت هر که له دوو ررا نه وی دیوه فیزمالکی دا وته و
تدقاندووه... حاجییه ورگه شی هر له ده میدا له ده ده باره ده دیوه...) و نهوجا دوو باره
و دک له گه لخوی بیته وه ((جاری دیار نیمه نه و کاره بز کردووه- رهندگه بیهشی چه قو
پیداهیت نابن، تا بز ای گهیون یانه نا... بله لام دیسانه وه پیاو ده لی دهی باشه... نهود یهک
دوویک قهیناکا، نه دی په نجا شه است دانه بز...!))

((خوا چاکه بز نه کا خوایه! ئاغا چی گوت?))
((هیچ، ئاغا چ بلی؟ حمسن بمرازی بانگ کرد و لیی پرسی... نه ویش هه زار سویند و
قوئیانی خوارد که هر ئاگا شی لی نیمه- ئاغا چ بلی؟ نه گهر ده بیستانیاندا گرتبا یه نهود
قسیکی دی بوبه. کوری سو فی نه جمه دیش نه یتوانی سویندی بخوا که نه بوبه. ده لی هر له
دوره وه سیبیه ریک، رهشاییه کی و دک قعد و قه لافه تی حمسن بمرازی بوبه و به وی چووه.

به لام داده شیرینیش نیستا همروهک با به سوْفی زیاتر خُزی دهخواردهوه، هه رچهنده به پیچه وانه ویسیوه که هه میشه مرچ و موْن و گربیوو، جارجاره چرا کی زردده خنیتکی له سه ر لیویان همه لدکرد. بیده ردانه چبکا- نیستا پیموایه- دهبوو نهود چراییه همه لدات و خوشیکا تا ههر نه بی گیانه کهی نه زاکی! دایکم دهیگوت نهود قوری و هسه ری شهرمی داده کا. نهوانه نه لئی دلی دهته قی.

قسه همه میشه له سهر بابه و دوزینه وه زانستی و کارکرده کانی دایکیشم که بو په سهند کردنی خهمل و تیوریسه کانی خوی و دستنیشان کردنی هاوشه نگیبیه راستی و دروی قسه و قسلوک و بهند و باوان نهود و دخت و ناوه خت ده چووه مالی ثاغای و لاقیکی همر لهوی بwoo- همه میشه و کاتی خودای نیدی نموده همر قسه و باس و پهیام هینان و بردن و دهست له ملدان و نهاری و هللا و بدلی بwoo- جاری وابوو قسه کان نواز و تام و بونیکی دلسوزانه ییان به خووه ده گرت و جارجاره ش سوزی گلهی و دایکانه ییان لی ده تکایه وه، ودک یورویکی که قسان بو کچه خوشکه که هی سازکهن و قسانی بیوه بکهن و نه و بش به ده ای به لگه

(هه) پيره ميرده ويستي - به رژين بي - خوي بنويتني - بونى كه باييى كردبوو. ثيدى نهيدهزاني، حاشا له برووي حازريان، كەرى داغ دەكەن! ويستي خۇ دەرخا و خۇھەلنى و بە بەردىتكى دوو چوپىلە كان بکۈزۈ: هەم چاكىدېك بۆ دنيا و قيامەتتىي دابىن و مسۆگەر بکات و هەم زىيىكى مفت و خۇپاپى بۆ مەممۇودە زەردى كورپىشى وەگىركەۋى... پۇورە زىلىخا دەللىن شەو سەرينەي كە بۆخوي سەرى پىندەكا پېرە لە لىرە عوسمانلى...)

((تمم... وەللاھى ج بلئيم... سەرم سورەماوه... خودايىه چمان بەو چاوه چوکەلائىنى خۆمان نەدىت! چەتىوھ وەك لەتفنكى فيلى بەربوبىيەتھو، زۆر بەخۇز پادەپەرمۇسى و زۆر لەخۇز دەللىيە... خوا لىخۇشبووی بابى گىزەرلى دەدىت وايدەزانى مريشكى تاۋەرۇوت كراوه، ئىستاش لە بەربۇنى (كاستورى) - جۆرە سابۇونىيەكى بۆخۇشە - ناتوانى سەد هەنگاۋ كەمترى لى نزىك بىبىھە... دەك بە قوريانى قودرەتت بىم خوايە - هىچ كارىكت بى حىكىمەت نىسە!...))

(دَلْيَنْ رَهْشَه خَرَامَانِيَشْ شَتِّيَكَى دَهْبَن سَهْرِيدَايَه ((كَى دَلْيَى، دِيَار نِيَيَه)). ثَوْيِيشْ دَهْگَمْ حَاجِيَيَه وَرَگَه وَحَسَنْ چَلْكَاوْ خَزَرِيدَا چَاو بَرْكِيَيَه تَى وَسَهْرَتَاتِكِيَيَان لَهْ گَهَلْدا دَهْ كَا... دَهْ دَهْ كَاوْل بَى دَنِيَا - بَهْ قَمَد وَفَهَارَهُوهِي، كَه هَهْر دَلْيَنْ ((كَوْلَهُوْزْ)) يَهْ تَهْنَدْوَرْيِيه... بَوْ يَهْ مَسْقَالِي گَوْشَت بَهْ تَهْواوِي تَهْ لَهْش وَبَهْ دَهْنَهُوهِي، بَهْ قَوْدَرَهَتِي خَوْدَاهِي نَهْ عَ...!)

(دایکم سه‌ریکی باداو گوتی): ((نم... خواه ده کرد هینده‌ی بون ده کرد چرج و سیس و پیس ده بوبو و فرییددادیه بن پییان!....))) گوتبووی چهتیووه ده لبی که رهه درکه زیت و هبن کلکی داوه شمریشی پی ناوهستی و ده روهستی نایه... ئاخاش رووی ده داتی. گوایه جارینکیان که شووشه لامپایه‌کی ده شکینی و خانمی گهوره لیئی به جواب دی و پری ده داتی، ئه‌ویش ناهینی و نابا دله‌ی: ((چاکم کرد، به قهستیم واکرد!....)) و دایکه‌کهش به کوره‌کهی یانی به ئاغایدا هله‌دشاخی و پییده‌لئی که نه‌هو کچهت کردوتنه کله‌گای همه‌موان و هیندهات رووداوه‌تی که هه هینده‌ی ماوه بلی ههسته له و جیهیه و با من پیمه جینه‌کهت-و ئیستاش

باوکم کم کمه چاودپی چاودنده و به خودهاتنه ویی لمو کجه جحیل و ههرزه کاره ده کرد. و هبیرم دی دهیگوت له پیر و پیشینانه و گوتوبیانه: ((نه له پیش گهوران و نه له پاش تیسترنیه نمرؤی). دیاره من شهوده می نه مدهزانی و تی نه ده گهیشتم - تیستاکه تیده گم ده زانم که شهود چاودپیه زر له ثمندازه به دره - شهودیش له کچنکی جوان و جحیل، که به قسیه هه مووان حه زی لییه هدرده مهی له باوهشی پیاویکیدا بلاویتمهوه.

داییکم که تویووه هیما و نامازه و رهمز و پرازهوه: ((بهلی به لیلی... میلی... و لاله وه... تاماره کهی پیوه ددها و هه لددامسی...)) له باریکدا که جاران بو نه مه له ودلامی قسیه کانی بابهیدا دهیگوت: ((ههی ههی، شهود نازان دفرؤشی و توش حیکمهت...)) و تیستاش شهود ناوا.

و خوشکه کان له بنهود به دزییوه پیده که نین، شهود چاوی زهق ده کردنده و خوی توره ده کرد.

((زور چاک، دیبینین... ناوس بعون به دزییه و زان به ناشکرا...)) چنده به دزییوه! زگه یه ک مهتر هه لددستی تازه به دزییه!

((... که له کهف و کول کهوت و دامردهوه و زگه کهی ههستا، شهوده می قوری و هسه رهی ده کا، به هه ردوو چه پوکان به شه زنی خویدا ددها، ناغایانیش تازه تیده گهن که مسکین گیانیشی دهیتی هه رمسکینه! شهوده میش دهی مندالله مسکینی سرگوم کهی - بو، چونکه ناغا نابرووی دهچی! شهوده میش تا لمالله مسکین مندالله کهیان سرگوم نه بی دهی نیوه شهويکی شر و شلالاتی له پشتی کهر و گایان نین و مال و حال و لانه خویان به حی بیلن و بارکهن و برؤن و پهراکه نده و دهربه دهی ددها، هه ریکیک له کورانی

نه مه به سرهاتیکی هاکه زایی بعو، زور به ساده بی روی ددها، هه ریکیک له کورانی گوندی - جا هه ر دییک با - له ته مهندی خویدا به لانی که مهده جاریکی له و جزره پووداوانه هه ر دیبوو و ددهدی. رووداوه کان وه دوباره فلیمه تهله فریونیه کان و سالی دوو سی جاران دوباره ده بووه، له گوند و دیهاته کانی ده روبه رهی، که دید و بیستنیان به لانی که مهده هاویه ش بعو و یتک ده چوون. له و فلیمه دوبات بعوه اهند شدا وه ده فلیمیکی دیکه ناریشه و کیشکه که دوو جه مسنه ری راسته قینه هه بعو: کچ و کور: شه گهر له بنه مالله ناغای کچه مسکین خراب کردا بایه، شهود کچه له هه ردوو سرهانه وه، له ناو مسکین و لای ماله ناغاشه و هه ر خه تبار و تاوانبار بعو. خو شه گهر ماله ناغاش هه ولی لهنا وبر دنیان نه دابایه، شهود بنه مالله خوی هه بعون - به تایبته تی شه گهر برای هه بان - شهود نارامیان نه ده ما و تا له ناویان

و سه رجاوهی شهوان قسانه بکه وی. ((تاه، بیده ره تانه چبکا... جحیله... جحیل زوو هه لددخه لته تی - هه موو که سیکی و ده خوی پاک و بینگرد داده نی. خودا چاکه بو نه و که سانه نه کا که ده چنه بن کلیشه می شه جزره کچه بی پهنا یانه وه و له خشتیان ده بن - خواهی خیریان نه یه ته ری، نیلاهی!)) هه موو دهیانزانی که جحیله و ده شیانزانی که جحیل ساده و ساکاره و هه مووان وه ده خوی داده نی و زوو به پیدا هه لگو تینیدا هه لددخه لته تی، چیز له للا و لی لی پیاوان ده بینی، حه زی لیبانه، دلی به وه ده خوشه که دل له پیاوان بستینی و بیتنه جی سه رنج و تیپوانیشی گهوران - به تایبته تی شه گهر گهوره کان سالی ته مه نیان هیندہ هه لکشاو نه بی و قمیره پیاوان نه بن - و ژنان به تایبته تی شهودیان ده زانی که پیاوان هه میش شافرده تی سه ره بستیان لا په سه ندره. ناغاش به گوییه ده خوی جحیل بعو. و هم زن نهوازیش بعو - و شیک پوش و خوشه قیافش - به قسیه داییکم به برای بی... بدلام حیف! یانی حیف که ناغایه، کرد و ده و گفتولفت و قسیه جی می تمانه نییه. ویسیه کی پیچه وانه خوشکه کانی بعو - و ده که دهیاندیت: شه گهر شهوان مایین دهسته مه بعون، شهودیش به قسان و ده دلین شه سپه به ره للا بعو، شهودیش هه روهک که ره کهی خالو حمه حوسین هه ر سیبه ری ما که ریکی له دوری جحیل و پاکیزه... و له ش و لار و شهندام ریک و پیک... شه و جوهره کاتانه داده شیرین هیندہ دی له ش و لار و شهندام ریک و پیکتر ده بعو و تا ده هات زیاتری هه لددادا!

هه رچه ند تا شهود ده می به لگه کی په سه ند ده باره قسیه کانی خوی - په یوند به وه - نه ده کران له وهی زیاتر که دهیانگوت شه کهی - دایکی هه مان شه کوره گهوره بیه - له سه ره جیگه کیانه لا بعو که شنی دووه می هینا وه، هیچ گویی نه داوه ته شهودی که شنی بیچاره نه خوشکه کهی ده قی مه رگی کردووه و له داخان مردووه، شهود ده مانه که مهی هه لددادا و ده بخوارده و دهیگرت زور به گالته و راشکا ویمه و گوتوبیه تی هه رگیز خو رانگری جییه کهی - جییه شنی مردووه که - به چویی بیینی، هه ر بیه شه پیش شهودی شهودی بعی شهودی هه وه سی زن هینانه ویی هه ستاده - دهنا خواهه لتناگری شنی چاک بعو، داوین پاک بعو، زوری لی رازی بعو - رازی شهودی بعو که چاوی به جی و بانه چویه کهی هه لته هاتو ته و نه یتوانیوه جییه کهی به بختانی بیینی، شه گهر تیستا گیانی خوالی خوش بعو ناگای له و کار و ناکارانه با یاه له خوشیان هه ر نه ده سر دوت و شهوانه هه موو به وفا و شه مهک و هه ق ناسی ده زانی ده ره هه بخوی که میرده کهی له گهله کردووه شیدی شتی لمو با به تانه - و شهوجا پینکه نین))

که می‌بودتی... بینج روز، ده روز، مانگیک را در برجی، چاو همه‌لندی‌بیوه و ده‌بینی گهور دبووه و پیکه‌بیوه، بوته درهخت، چنگی له هم‌موه جیهه کی درهخت و دیواران گیرکردووه و لیئی نابیته‌وه. قمده‌کهی وا پته و بووه که چه‌قوش کاری تیناکا و تینی ناچی و نایپری!... راسته، ئاغا به ئەزمونه: باغهوانی نه کردووه، بەلام گولی زۆر چنیووه، بهو هم‌موه کوناھه‌شیوه و هەرگیز پاک نابیته‌وه. ئەشقه، ئەشقیش دوو سەری هەیه-سەرتیکیانی ئەوه. دەسته گوله، دەسته نبۆیه-باشه چیکا؟ دەبن پیتیانیدا پیلیشینیتەوه-چاوده‌روانییەک و داوایه کی بى جیهه... دەسته‌نبۆیه، بوخوشە، بویه دروست بووه لووتیکی بلاوینیتەوه، ناتوانی هۆزی بوونی خۆزی بەلاوه‌نی... دەبى یەکیک هەبى دەستی بگری و بۆنی کا. ((دلى لە ئاغای ستاندۇوه؟)) قسمی سەپر! دەپیویست نەیەلی بیبا. ((دلى داوهتە ئاغای!)) دەبەه‌ویست له دەستی نەدا و نەیدەرپىنى. يارى فرمیسک و سەرشکانی بەدواوه‌یە: يەک دەپەرپىنى-له حائىكدا که ئەو دۆرانەی کە دەبینى تەنیا هەر دیاراده‌یە کی دەستکرده و هېچى دى: كەس هېچى نەدۆراندۇوه. ئەوه كەسانى دېكەن-وار وەرگران-کە بەدلی خۆيان پیتیان وايە بەرکى هەردوو لايانیان به تالل کردووه و هېچیان بۆ تىدا نەھېشتۇرونۇوه.

ھەندىکىش دەيانگوت. قسمی ئەشق و ئاشقىيە نىيە-قسە لە سەر راپوردن و بەرەللايىه‌يە، ژىنلىكى كوشتووه (ئاغایان دەگوت) ژنى دووھمى ھېتىناوه‌تەوه، ئىستا دەبەه وى سېيەميش بىننى-ھەر قسمه بۇو- و لەو نىۋەشدا دەستىكى بەسەرى كچەشدا بىننى- بۆ مەزدى ئارەقى! ئەو قسانەش ھەررا لە خۇوە نەبۇو بە گۈرۈھى قسمی زانايان راستىيە کى ڕۇونى تىدا بۇو: خانەكان ئەو گەمانىياز زۆر بۇون. من خۆم بەچاوى خۆم دىتىم، وەبىرم دى سالى ھەزار و سى سەدو بىست ھەر کە حکومەتى رەزا خان رۇخا خانەكان پېشىيان كەرمائى تىيگەرایە و لە سرپەيان رزگار بۇو و تىينىكىان ھاتوه بەرەي وەك تامەززۆيان کە لە پې بگەنە سەر سەفرەيە کى پېر و ناوددان كەوتەنە ژن ھېتىانى-كاريان بۇوە ژن ھېتىان و جلىتبازىيە- وەك ھەر چىن و توپىزىكى نەزانى بە حکومەت و ئازادى گەيشتۇو: بە سەر جىيەكىاندا دەدا، دەستىكىيان پېيدا دىينا، ئەوهى لە مالە جۈرۈلە کە و موسولمانانىيان وەكىركوتىيە دەيانىكىدە مەسرەفى شايى و لۆغانى ژن ھېتىانى. جارى واش-لەپاستىدا زۆرەيە جاران-كاتى کە مج و مۆلىيەك دەكاردا نەبایە بە كەمە پارەيە کى كەم کە ئەويشىيان قەرزىدە كە دەھاتن ژنیان پى دىينا- جارى واش بۇو بە زۆرەملى، تەنانەت وادەبۇو کە نوتىنى شەوى پەردەشيان بە قەرزىدىنا، دوايمىش نەياندەدایوه. ئەگەر زەماۋەندە كەش لە شارىك يەكى

نەبرەبابىيە دانەدەنىشتن و نەدەحمسانەوه. ئەوجا ئەو برايائىنە بە دزىيەوه ھېتىنلىكىيان شاتە شات و ھېتىنلىكىيان خۇ دىئنا و دەبرە و خەت و نىشانىيان دەكىيەشان و ئەوجا كور يَا برا يَا ھەر خودى ئاغایان دەدایي بەر ھەرەشە و گورەشان و ھەرەشە مەرتىيەن لە ھەمۇوان دەكەد، دوايەش... كە تىيى پاچەمان و بە وردىان بىر لى دەكىدەوه، جىيەجىنگىرىنى ھەرەشە و پىلان و نەخشەيەن دوا دەخىست و ھەلىان دەگرت و كاتىكى دېكەي ئايىندە، نەخشە كە ھەروا بە ھەلاؤ دەسراوېيەوه دەمایەوه و ھەرگىز نەدەكەوتە سەر پېيان و دەبۇوه خېشەي بىن دەدونى. بەلام ئەگەر ئارىشە كە بە پىچەوانەوه بوايە و جىيەجى كارانى نەخشە كە بەنەمالە مالى ئاغايى بانايە، ئەوه كارەكە جۆرىنەكى دېكە بۇو: ناغاوات ھەرەوك باوبۇو ھەمېشە بۇ ئەنجامدانى ئەم جۆرە نەخشە ناچاريانە خۆيان لى بە خاونەن دەزانى و خۆيان تىيۆدە گلانت. و نەخشە و پىلانەكەيان زۆر زۇو جىيەجى دەكەد و كارەكەيان ئەنجام دەدا.

لە كورتىيە بىنېنەوه، ھەمۇ ئەو ھات و بات و قسە و قىسلۇكانە ئەوبۇون كە بە زمانى خوازە و مەجاز بلىيەن، دادەشىريين كەوبارپىك بۇو كە ورده ورده وەقۇونە قۇون ھاتبۇو و قىمە دەكەد، پەممە كيانە دەبۇو بالەفەرى بىكا و بېرى، ئاغاش جورىرە بازىتكى بۇو كە پەممە كىيە كە-لەگەن ئەزىزەنەنەشىدا- فەرمانى پېندەكەد كە كەوبار كە بگرى.

ئەمە شىتىكى سروشتى بۇو. كچ و كور، ژن و پىاوى جىجىلەن، ھەرەوك دوو جۆگەلەن كە لە دوو تەلاني بە تەمك يە كەوه بىنەخوارى، كە سەرەنچام لەبىنى بىنەوەي تەلاني ھەر پېنك دەگەنەوه. ھاوسىيەتىش پەرژىنلىكى هەيە. ھەر لە زۆرىنەكى زۆر زۇوەوه ھەمۇ دىيويانە و پەيان پى بىردووه كە كچ و كورى جىجىل ئاگر و لۆكەن. لەگەن ھەمۇ ئەمانەشدا ھەمېشە لە ھەندى شەندا كە پىيى كچە مىسىنەنەكى تىيەچەپلى-ھەمېشە كچە كە كۇناھبار بۇوە...!

بەلام لەگەن ھەمۇ ئەمانەشدا ئەشق، بە گۈرۈھى ناساندىن، گورگىنە كەرسى بۇو كە لە ھەي ھەي ھېچ شوانىكى نەدەترسا. شىتىكى سەپەر ئەو ئەشقە... ھېچ بەللىن و پەيمان و ياسا و رىسایە كى نىيە، گۈي بە ھېچ فەرمانىتكى نادا، ناكوئىتە ژىر رىكىنى ھېچ شىكار و شرۇفە و شىتەلکارىيە كەوە. دەلىي ((ئاشقە)) يانى كە شىۋاوه، ئالىزە، سەربەست و ئازادى حەوت مەملەتكە تانە! لە راستىدا بىن ؟شىتە؟-رەنگە. بلىمەت و زانايە؟- دەبى. بەو حالتىشە دەبىنى ھېچچىان نىيە- ئاشقە. كچە مىسىنەنە؟- باشه، ئاشقە. لاي خانە؟- باشه، ئاشقە- ئاشقە گۆتى لەو قسانە نىيە. سەپەر كە لەوەدایي كە بۆخۇشيان ھەر نازانى چ قەوماوه و چ رۇويىداوه. لاإ لاإ يَا مىۋى ئەبىنى... دەزانى ئەوه لاإ لاإ- ناسك، تورت... بەلام سەپەر دەكەي بەو ناسكى و شللىكى و تورتىيەيەوه، بى ھەست و نادىيار، لە ھەنگامى شەۋىدا بالاي كردووه و

تاله کان له دهست و پیش خوی تالا بورونه وه. هردوو سهره داوی تاله کان له خالیکی هستیاردا لیکیان دابوو، هردوو کیان له ریبوونه وه، هردوو کیان هیندیکیان وزه و زکربوو، هنندیکیان یه کتر هلمزبیوو، له ویزه کومتبون-له گوشیه باریکه کاردا بی ویزه، بهلام هردا و شیار و به ثاکا، له بوسهدا، وریا بوون... و وزه وزیان بوبو، خملکی وزه و زه کیانیان به حیلکه حیلک و تریقه تریق لیکده دایوه و سهیره که ش لمودابوو که ثم ده نگانه به گویی هردوو ((میش و جالجالوکه)) به یه ک شهندازه خوش و دله نگیزبیوو. بهلام بوجوچونی دایکم هردا هر یه ک لاینه بوو: ((کله شاخی واتینه گرتبوو که هردا زوو لیکاتمه وه..! همی کچه تیوهی به رهله لدا به کیوه بهنده که سه ماکمه رهی خودایه!)) حاجیبه ورگه بینهوا! له دوروهه ساقی ده جوی و له نزیکیشهوه خوینی دلی ده خواتمه وه، کاریگه ریه شه و هاوییه تی و نزیکیه ناچاریمه و دک کاریگه ریه رووناکیه بوبو. هردهک چون رووناکی شته کریت و دزیوه کان ناشیرینتر و قیزدنتر و نه فرهنه نگیزتر پیشاندهدا. یئیستا حاجیبه ورگه و داکی شاغات سه دجار له جاران ناشیرینتر ده دید. راستیان گوتوره که رووناکی جوانترین شاکاری سروشته... تاریکیش همر- ناختر تاریکی شیره رده و دزیوی و ناشیرینیه کانه. ثای، چهند خوش دهبوو ناشیرینیه کان هه میشه هر شاراوه بانایه! من بوخوم زیاتر شیت و شهیدای شاکاری دووه می سروشتم- تاریکیم زیاتر خوشده وی! ((رۆشنیبیر))-((رۆشنیابی بیر! یئیستا ههی تو بچو درسی بخوینه، چه پۆکیکی به سه ری خوت و دو ایش بسەری کتیبیکداده-ئه نجامه کهی چییه؟-تا ناخی ناوه وهی ناشیرینیه کان و چونیه تیبیه ناپا کییه کان و تاریکیه میشکی خوت و که سانی دیکه چاکتر و رپونتر ببینی! تا له داخی دزیویه کان توشی شیپەنجه و بی!.. یئیستا شه گدر ((زهین کوییر)) بای- هه مورو جیبیه ک و هه موونت و دک یه ک دهدی- هه ردهک تاریکی شه وی. خوت و که سانی دیشت و دک یه ستیران له دوروهه ده دید، دره و شاوه، بهلام نه تیکده و نه مزاھیم... جوانه، تاریکی! با به سویی بینده رهتان! و دک توشی موتنه کهی بوبی- و دک بلیتی هه مورو شتیکی به چاویکی دیکه و جیا له گوشه نیگای هه مورو خملکی ثاوایمه وه ببینی... و دک خمه و ترسناکه کانی که مرۆڤ دیانبینی... خونی ده دید، خوی له خه ویدا ده دید مردبوو و له گهله خلکیش راوه ستابوو، سهیری ته مری خوی ده کرد، زگی به خوی ده سووتا... و ثم وه سهیربوو که دلگیریه خملکی زیاتر هه ستیپنده کرد، ده دیدیت شه ونده که ئیدیکه بۆ نیگه ران و دلگیرن، یه هیندنه بۆ خوی و اینیه... .

تالانکارو بەرپیوه چوبایه، بۇوك و زاوایه تىيىھەكىش لە شارىيەك ياشارۆچكەيە كى تالانکارو بەرپیوه چوبایه، بۇوك و زاوایه تىيىھەك بىز سېبىيىنە دەگەر انەھويىدا ھەرچى كەل و پەلى مالەخانە خوبىي كە مىواندارى كەربابون، دېرىد!!... ئەمەم پىشەمى شاغا رۇوتە كان بۇو، شاغاي خاودەن مولىك و مال دەست و دلىيان والابۇو.

بهو هه مسرو گوناھنەوە قەت پاک نەدەبۇرۇھ، ھەر بەھو جۆزەھى كە دەياندىت و دەيانگوت ئەۋىش (دەردەدار و گرفتار) بۇو. لە ھەلس و كەوتىرا دياربىو، ئەۋەشى لەو پېڭ ھەلپىرىزىن و رۇوبىھ پۇوبۇنانەوەيدا كە لە مالى لەكەنل دايە خانقىدا ھەبۇون و لەو مەتلەك و تانە و تەشەرانەدا دياربىو كە ئامۇزاكانى ليييان بارەدەكرد و دەيانهاۋىشتى. ئاشق و ئەۋىن دارانىش مىللەتىيىكى سەرخچا كىيىش: ھەرچەندە قسان وەشىرەن، ھەرچەندىيىكى وريا بن و ئاكىيان لەخۇم، كارادەكان خىارتى دەكەن.

((بۇ كىزدى دەرۋو尼يان وەك سىپالى نەوتاوى دوو مال لەولاتەرەو بېن دەكەن!))
 سەيرە! ئەوه قىسىه دايىكمە، ئەمەشى وەك لەخۇيايى بۇونىك- بەسمر دادە
 بەجوزىك دەگۇتن كە يانى وامان سەير نەكەن، ئىيمە شتىكى دىكەين- ئىيمە ئە
 دەلى: ((مرۆزق نابىٰ ھىننە بەرزەپر بى، چونكە لەوانەيە بکەويىتەوە و قاچۇ
 بېشكى...)))

بۇ؟ بۇ نابىٰ مەرۆڤچاوى لە بەرزىيە وە بىـ تا ئەگەر كەوتىش يەك دوو پلە بەرزتر بکەۋى؟
چونكە لەھەر باشتەر كە لە بىنى بىنھەر بىت و بکەۋىتە بن دەستتۈپىيانە وە!...
با به وەك ئەمەد وەلامى ئەم پېسيارانە بىدا تەھەر كە لە مىشكى خوشكە كاندا
سەرتاتىكىيان بۇو درىزىدى دايىه: ((ئىدى هەر ئەم نىيە كە دواى يەك دوو پلان بکەۋى ئىلى
پېرىتىتە وە. كە كەوتى وادەكە كەۋى تا قامى قىامەتى ھەلنىستىيە وە!))

د و نیوییدا دیاره که دهگای هوشیار درده هوشیاریان هرداوه... به لام کوا گوئی بیستنی، کوا دهگای ودرگر؟)... ههروهک رژیمیکیش (سیستمه میک) نهمابی: کاری دهگایه کان ههموو تینکچوروه، تاقیگای کیمیاوی دهرونون ههموو ثان و ساتیک ههرو له کاردا بوو... ههروهک برا ژاپونییه کان: ثم سیستمه میکی دروستده کرد و دهیدایه لایه نیکی بعونی تو، به یانییه که شی هله لوه شاندن وه که ده دایه لایه کی دیکه... یا به لایه نی برآمیهرت، دوو به یانیش دیساننه وه به یه کیکی دیکه، سی سببهش به...

کار لهودی ترازابوو، (به قسمه‌ی دایکم) کچه‌تیوه بهو حیلکه حیلکانه‌ی همزار تاله تانوپی نادیاری به دهوری ثاغایدا تهنيبوو، رایده‌کیشـا. لـهـو رـاـکـیـشـان و هـمـول و

ئاپروییه‌وه - به ئاشکرا بیلی رادوهشاند و ده‌سکه‌بیلیشی حه‌واله ده‌کرد، به ئاشکرا زه‌وی
ده‌کیلا و دوعای بو ئاغا و ده‌وله‌تى ده‌کرد، پاشله و به دزیه‌وهش هیچیانى به گونى خوشى
دانه‌ههنان و ئەزداد و ئابادى ده‌رەتىان.

ھېشتا كلاوى پەھلەوي دانه‌كەوتبوو، ده‌ولهت له شاره‌كاندا ھەبۇو، له كوردستانى
عوسمانىلدا شەربۇو-ديانگوت كوردستان بۆتە عىراقى عەرەب، شىيخ مەھمۇد ھەروا له
شەربابۇو- له كەنل ئىننگلىز و عەرباندا- جاروبار دەيكوتا، بەلام ئەو زىياتى دەخوارد و
زۆرتى ويده‌كهوت. فەرەكەنلىز جاروباره له ئاسمانى دېيەكەن مەش پەيدا دەبۇون و
وەددەر دەكەوتىن... وەك دەيانگوت، شىيخ له دىلى بۇو. وەك دەشيانگوت رەزا شاش له
تارانىي جىئى خۆى لى خۆش كەدبۇو و پالى دابۇوه... رەزا شا كوتەك وەشىئەن بۇو-له و كوتەك
وەشىئەن بەهادۇريانە!) هەمى، دايىكت مەرگت نەبىنى! بەراسىتى گۈزىه بانەكەتت حەرام
نەكىدووه! ئەوانە قىسى چەلکاوا خۆرەكانى ده‌ولهت بۇون. سمايل ئاغايى سىككى بى دەسەلات
كەدبۇو- گوتىيان سمايل ئاغا دەخالەتى كەدووه، گوتىشيان رەزا شا دىلى داوهتەو و دلنەوابى
كەدووه، كەدووەتىيە فەرماننەواي شىۋىيە... عەشايەر ھەمۇ خۆشحال و شاد و شەنگول
بۇون... بازىرگانلى له شارەكاندا رەونەقى پەيدا كەدووه. رې و بانەكان كەم و زۆر دلىيائىان لى
پەيدا بۇوه... حاجىيەكان قەلە بۇونەوه... حاجىيە ورگە داغانە.
ئاغا میوانى ھەبۇو.

دادە شىريين بى ئارام بۇو، شتىك ئازارى دەدا، وەك سۆزەي بايەكى سارد كە دىيت و پىوه
دەدات، كەسيش ئاكاى لى نېبىه كە يەكىك لە پەنجەره كان كراوهتەوە... بى ئارامە، بەلام ئەم
بى ئارامىيەنى بى ئارامى كەسيكى چاودەرىيە كە چاودەرىيە ئازىزىيەكى بى، ھەميشە چاوى له
تۆز و خۆلى رې و بانىيە، كە رۆيىشتۇوه كەي، كە دەكەپتەو و دەگاتەو جى. پەنجەرە
دىلى خستۇتە سەر پشت و بە تەكىيە چاوا لەرى، دانىشتۇوه. زەرەدەخەنەيەكى بەسەر
غەمە كەنيدا دابۇو... سۆزەكە ھەروا دىيت و ئەويش لىيى بى ئاكاىيە... ئاه، كە چاودەۋانى
دەرىيەكى سەخت و گەورەيە!...

سەرەنخام چاودەۋانىيەكە تەواو بۇو، تۆز و خۆلى رىيە ھەوالى ھاتەوهى رۆيىشتۇوی چاوا له
پىيىدا... (ئايىنده) هات... بەلام...

ئاغا میوانى ھەبۇو ((كارەكەر)) يەكجار سەرقالى بۇون، بۇنى بىرخى دەمكەدوو تەواوى
گوندى گرتىبۇوه. بەلام بە پىچەوانەي ھەمۇ جىئىه كى ديوەخان قەلە بالغ نەبۇو... ھاتن و

دەگەل ئەمانەشدا بارى سەرنجى ھەمۇو ھەر سەركەردانى و چاودەۋانىان لىيۇد
دەتكىايەوه... چەرچىيەكانى ھەنياي نېستا به تەواوى قۇول دىارن- ھەرودك لۆچەكانى
مۇوشە دەممە ئاسىنگەرەي. بەنیو چەوانىتىكى گرژ و روخسارىتىكى توندۇتىزەوه. بەبى ئازامى،
بى باودەرىيەوه، چاودەرىيەي بلازبۇونەوهى ھەواڭ و دەنگىبىاس بۇو... و سەرەنخام دەنگىبىاس
بەشىوھى قىسە و قىسلەتكەن لە ئاوايىھە كەپا...

بەللى، ھەرودك سەرەنخام دەريا ھەستابى و شىت بۇوبى و ئەو دوو لۆتكەمەي كە
ماوەيەكى زۆر بۇو له كەنارى دەريايە تاوهگاز بۇون بىردىبۇو. ئىدى ئەوه باس ھەر باسى
زەماوەندى ئاغا و دادەشىرىيەن بۇو!

- ٨ -

سالىنگ راپىدېبۇو، دوپىارە بەھار ھاتبۇرە، بازارى چەك و دەركەتنەوهى گەرم بۇو، بەلام چەك
ھەر ھەبۇو- زىاترىش شەوانە. بەھار بەسەرچووبۇو، ھاوين ھاتبۇو، چەكدارانى ئاغا سەعید
بەگىش يەك دووجاران ھاتبۇونەوه و چەكدارانى ئاغاش يەك دوو جاران چووبۇونەوه شارى.
ھەر دوو ئاغاش وەك جاران، ھەروا بە كورتە نىۋانىتىكى، يەك دوو جاران چووبۇونەوه شارى،
لىكىش درەنگ بۇون و فەرماننەبىي ساخلىو روپۇ دابۇوه ھەر دووكىيان- و ھەر دووكىيانى بە
دەستە راستى خۆى دانابۇون. ئەوانە ئەو شتانەيان دەھاتنەۋىدا بەدەمى خۆيان باسدەكەن و
دەيانگىيەنەوه. ھەر دوولا بەرتىل و مەرتىليان دابۇو، لە بەرامبەر فەرماننەبىي ساخلىو-
بەلای دەلەت پەرسىت، ئەو ھەمۇ دلسۆزى و دەلەت پەرسىت و گۈئى لە مشت و پىاوى دەلەتى بۇون و
دەلەت پەرسىت، ئەو ھەمۇ دلسۆزى و دەلەت پەرسىت و گۈئى لە مشتىيەشيان زۆر رۇون و
ئاشكراپۇو. ھەر دوو لايان دەگەرانوپەيياندا لاف و گەزاف و شىفادەي ئەدەيان لىيدەدا كە بەللى
وايان گوتۇوه، وايان كەدووه و دەنائىنەشدا وا دەلىن و وا دەكەن تا وا بىچى- ئىستا ئەوه
دەبىن و بۇ خۆشيان دەيازانى كە بەو دەست و دىيارى و بەرتىل و مەرتىليە چۈنیان مالە
خۆيان خانە خرپ كەدووه. دوو دانگى ئاوايى ((خۆرئاوا)) لە رەھنېيدا بۇو و باسى رەھن
كەردىن ((كەنېي سېپى)) ش بەسەر زارانەوه بۇو. مەھمۇد خانىش كۆزەرائىتىكى واي نەبۇو-
گوندەكەي وىش ھەر رەھنى حاجى عەزىزى ئاسىنگەر بۇو- چەك و دەركەتنەوهش بەنا شوکرى
نەبىي- بە دەرىدى دايىھ خام دەلى- ھەمۇو بى دەسەلات كەدوون. بەلام بەسەر خۆيان
نەدەھىننا. واي بۇ ئەو رۆزەي كە مىسکىن شەرمى بشكى و رووى بکرىتىهە. مىسکىن زۆر
نانەجىبە. شەرمى رووانى لە چاواندا نېيە... و مىسکىن ھەروا بىشەرمانە و- بە تەواوى بى-

نەھىيىابۇ.

چۈن زۆر نېبۇو، ئاغا مەممۇدخان و تەنبا نۆكەر بۇون-يەك سوار زىاترى لەگەلە خۆيدا

رۇوداوه كاندان... بەداخموه سەرقالى دەرفەتى نەداوه- و دەنا ئەۋە هەر ئەركى منە...)) و
چاودپى ما.

شىرينىن چاي هيئىنا، سىينىيەكەي ھەروا لەخوارى لە پشت سەرى خالقۇ مراد خانىيەوە دانا
(ئەۋەدەمى باو نېبۇو چاي بە سىينىيەوە بە بەردەمى مىواناندا بىگىن تا مىوان بۆخۇي چاى
ھەلگىرى-چىيان لەبەردەمى مىوانى دادەنا) لە پىشىدا خانىيەكەورە، ئەوجا مەممۇد خان،
دوايى خالقۇ مراد خان و دوايى ھەمۈوانىش، ئاغا سەرى بۆ پىشەوە بەرداپۇوه، رەش و
شىن بېبۇوه. ھەر چۈنىيەكى بۇو، بە دەستى لەرزۆكەوە، چايەكەي لەپىش ئاغايى دانا- پىالەكە
لىيى رىزا، خانىيەكەمۇرە پىنکەن... بەتائەوە!

مامۇزىن گۆتى: ((خۇ تو بىيڭانە نىت... ھەروا دويىنى و پىرىنى بۇو بە مراد خانم دەگوت
بەناشوكىرى نەبىي رۆزگارىيەكى خراپە، سەرددەمانىيەكى چەوت و چەويىلە، بىنەمالەتى مەش
بەداخوه خراپ لىيک ھەلۇشاوه و پەرت و بلاو بۇوه... ئەۋە تو، بە ھەمۈ گرفتارىيەتەوە،
ئەۋە سەلیم، لەكەل تايىفە قادر بەگى-مندالەتى بىي دەرتان-بىيکەس و بىي پشت و پەنا-
تىيەكتەتوووه، يەك ساتەدختىش چاوىيەكى ثاسوودە لىيک نانى، دوور لە گىيانى، ھەر
ساتەدختىك چاودپىنى ھەوالى مەركىم... ئەۋە ئىئەش بۆ خۆت دەزانى ئەو پىاوه
ھەر دوولامان ھەلەدپەرپىنى و ۋەسەماي خىستووين) ئەۋە پىاوه ئاغا سەعىد بەگ بۇو. ((تو
رەنگە باوەر نەكەي، مەممۇد-چونكە تو دايىك نىت و ئانى دەلەپاوكىنى دايىكان نازانى...
رۆزىلەك نىيەك سوارىنىك يا پىادەيەك لە دىيى تو رايىت و من بەندى دەلم نەپسى... چېكىم،
دایىك... تو لەلایەكەوە و عەبە لەلایەكەوە (عەبە ئاغايى مە بۇو) تو وەرە بېرىبکەوە كاتى
كۈرە جىجىلەت مالىيەت دە زىيەندا دەكۈژن...) چەند ھەنيسەكىيەكى بىي مایىي ھاتنى،
مەممۇد خان بىرۇي تىكىنان، مراد خان دەستىكى بە سېيىلاندا هيئىنا، لەسەر پاشنان سورا.
(كۈرە جىجىلەت... ئەھو...!) رىستەكە لە ھەوايدا راۋەستا... شىرينىن ھەر لەھۇي بۇو. بۇ
لەھۇي مابۇوه؟ چايەكەي دانابۇو، دەبىا يە رۆزبىا يە، كەچى نەشۇپىشتىبوو... خانىيەكەورە
دەستەسەرەكەي لەبەر پشتىنىدى دەرتىنا، بۇ لاي چاوى بىر... و بە پەلە پەروزىدەكەوە گۆتى:
((خالقۇ مرادخان... پاشماوه كەمى... تو بىيلى... من دەلم پېرە... ناتوانم... ئەھو، ئەھو...!)).

خالقۇ مرادخان ھەرچى قورسايىەكى لەشى ھەيە ھاۋىشتىيە سەر پاشنى پىيى راستى،
دەست و تەزىيەتىيە ھاۋىشتىنە سەر ئەۋەتىيان... كەف و كولى دەرۋونى خانىيەكەورە
دامەربۇوه. خالقۇ مرادخان لەجياتى ئەۋە باسەكەي تەواوکات، سەرەتا دەستى بە چاکە و
پىاوهتى و رىنگى و ئاۋ دەنگىيە تايىفە گەرييەتىيە كەد، نۇونە و شاھىيەتى سەرددەمى خانى

شەو بۇو، نانىيان خواردبۇو، دايە خانم لەو سەرەدە دانىشتىبوو، ھەرچەندە سەر و خواركىدن
لە بانىيەكەوە دىيار نېبۇو، خانىيەكەورەش لە ھەر جىيەكى دانىشتىبايە ئەۋە بارى لاي سەرەدە
بۇو، لاي سەرەدە ئىيىستا لاي قىبلەي بۇو، و خانىيەكەورە پشت بە قىبلەوە دانىشتىبوو...
ئاغا مەممۇد خان رووپەرپۇو- و ئاغاش لە تەنېشتىيەوە، خالقۇ مرادىش بە خۇ و بە سېيىلە
سېيىلە ئۆزبەكىيەكەيەوە لە خوارى، لە شوينىيەكە ھېيلى نىيوان ((دۇو گۈز)) بۇو- چوار
مەشقى، لاي سەرەدە بەرز و لاي خوارەدە تەواوى نەۋى دانىشتىبوو، ھەر دەتكوت ژنە
ئاغايىھەندىيەكى بە كارتۇن و ھەندىيەكى بە كۆنە پەرپەيان ھەندىيەكى ھاۋىشتىبوو سەر قەد و
قدەلاقەتى. راۋىيەتكارى مالى ئاغايى بۇو: بۆرە خزمىيەكى دور بۇو، كويىخا مامى خانى
خوالىتۇشىبوو بۇو. ھەر بە ھۆيەشەو بېبۇوه راۋىيەتكارى كاروبىارى مالى، قىسى قەلە و قەلەلوى
دەكىدن. تازە لە عىراقتى- لەلای كورەكە- ھاتبۇوه.

قسە و باس ھەرەدە جاران بۇو: رەزا شا، شىيخ مەممۇد و سمايل ئاغا، رەھنى مولىك، بىي
شەرمىيە مىسکىنلى، بىي چاۋ و رۇوييە بەزاز و خەلکى بازارى- و بە دوايسانەش باج و سەرانە.
باج و سەرانەكە خراپ نېبۇون. ئەوانە مىسکىن دەيدان، ئاغا كۆي دەكىدەوە. لەكەل كويىخاى
دەدەنىشت و باجىيان بۆ مالان دادەنا و بۆيىان دەپىنەوە و ئەۋىش و دەرىدەگرت و بە ھەزار چەق
چەق و سوينىد و ئايەتاناوە كە دەبىي بۆ خۆشى ھېندىيەكى دىيان باۋىتە سەرى- و ئەوجا بەرتىل
و دەست و دىاريش ئەۋە ھەر ھىچ بە قوربانى ئىيە- پىشىكەشى دە كا ئەوجارىش ھەر روويان
گۈز و مىچ و مۇن و تال و ۋارن...
((كچى، چاي بىيئە!))

كچە چاي هيئىنا، خانىيەكەورە دەستىكى بەسەر و رووى خۆيدا ھېنابۇو، سېخارى بە
مۆدنە قۇنچىك زەرددە كارەبايىەكەيەوە كەردىبوو. ((چەسپى)) خانمانە- زۆر لەسەرەخۇي-
لەمۆدنەكەدا، بەزەرددەخەنەيەكەوە گۆتى:

((باوانەكەم، نەتپرسىيە مامۇزىن وا بەپەلە منى بۆچى داواكىدۇرە- ج ئىشىيەكى پىيمە!؟))
مەممۇد خان، بە خەدى ئاغايىتىيە، زۆر بە ئەدەبانەوە گۆتى: ((ئەۋە ج فەرمایىشتىكە،
مامۇزىن دىيارە ھەر بۆيىە بۇوە فيئە ئەنخامدانى ئەرۋانى سەرداشىم كەي... ئىيە لە جىيى
دايىكم- مامۇزنى گەورەن. كەمتەرخەمى لەمنەوە بۇوە - من شەرمەزازم- من ھىچ نەبایە
دەبۇو ھەفتەي جارىتىيەكەي بۆ دەست ماقچىرىنى دەرتان دەزانىن و لەنیي

خواهیخوشبووی دینانموده، زورى لمو بارهیمه و گوت و گوتمنده، ئەوجا عمرزى كرد كە خانى
گەورە بەتايىھەتى بەتىي بىننېيە ئەم لايەنانە، ھەر لەبەر ھەندىتىش ئەو زەممەتەي وەبەر (خان)ى
داوه چونكە يەكمە هەرودك فەرمۇپىان خان لەجىتى كۈرەكەيەتى، دووەمىش ئىش و تازارى
لاق و لەتەرى نەيتاپىيە بۆ خۆي بە خودى خۆي سوار بېت...
مەحمۇد خان گوتى: ((دىيارە كە مامۇزنى لەجىتى داكمانە، ئەو ۋەركى ئىمەيە بىننە^{خزمەتىيان...}))

((چاي بىننە كچى...))

كچە لەپىر لمو ھەوتىيە داچلەكى... و دەيزانى كە نەدەبۇو لەوي بىي، كەچى لەوينىش بۇو
و خانى گەورەش چ چاوى لى زەق نەكەدبوونەوە رۆيى... و دوای تاوىكى ھاتمۇدە.
ئاغا ھەروا سەرى بەرداپۇوه، ھەروا ھەر شىن و رەش بۇو... قىسە كەبىپۇونە ئىرە:
(مامۇزنى، ئىيە لەجىتى داكمانە... ھەرجى دەلىن ئەم دەفرمۇون، ئىمە فەرمانە كاتىغان
بەجي گەياندۇوە. راستە كە رەعنە خوشكى منە، بەلام خۆ كچى ئىيەشە-ئىيە كەم لوتفيتان
نواندۇوە. دەتا ھەر ھېيندە بەس بۇو وەلەمېنەكت دابايە، من خۆم كچەم سوار دەكەد، دەمناردە
خزمەتتان-بۆ قەرەواشىيە. كەم لوتفيتان فەرمۇوه...))

خالۇ مرادخان گوتى: ((پېرۆز بىي، ئىشاللا... بەخىر و خۇشى و سەلامەتى...))
خانى گەورە گوتى: ((بەخىر و خۇشى و پېرۆزى ئىشاللا... عەبە، راستىبە و شانى
مەحمۇد ماج كە!))

عەبە بە ناقايىلىيەوە ھەستا، مەحمۇد خان بە گورجىيە كەوە ھەستايە پىوان، شانى
يەكتىيان ماچكىرە، ئەوجا پېتكەوە چۈن و شانى خانى گەورەيان ماچكىرە و خانى گەورەش
نىيۆچەوانى ماچكىردنەوە...
سەرى دەگىزدۇوە هات، بەرچاوى تارىك بۇو.. ئاغا تەمنانەت ھەر جارىيەكىشى
نەپوانىبۇويە... نەيزانى چۇنا و چۇن و بە چ حالىكەوە ھاتمۇد ((مەبەقى)... دلى لە ژىيللا
دەھات... واي خاکى دنيا، ئابپۇو چۈونە ئەگەر سەرى خات! پۇورە ((گولبەدەن)) خەرىكى
پاشماوهى سىينىيە كان بۇو كۆى دەكەرنەوە و بۆنۆكەر و كارەكەرانى لە دەوريان دەكەد.

((كچە كە، گندۇرەيان، دەويى... ھەستە ئەو گندۇرە گەورە باوي سەرسىينىيە كى و لەگەل
ئەو چقۇهيدا بىننە...))
پالىي بەلاشىپانى دەركىتىدە. ((چەقوو؟))
(گۆتم ئەو گندۇرە زلە... ئەو تۆ چىيە... نە خۇشى؟))

((نازانم، دەلىتى خەرىكە بىرىشىمەوە...))
((دەك خوا بىكۈزى... رەنگت بە رووانەوە نەماوه... چت بەخت كەردووه؟... لىرە
نەپشىتەوە-تازەم خاوىن كەردىتەوە... ھېچى وات خواردووه؟ دەبىي شەتىكتەن ھەر خواردبىي، يَا
سەرمات بۇوه! ھەر دەلىم ھىننە چەلە و مەلە مەھۇ... دىسانمودە ئاروپىي پاك كەوه و
داپياچەوە و توپىكەلە كەي لە دەمچاوت خشىنە...) به حالتى خەلۋەلەيە ھاتمۇد مالىي، تا
مالىشىيان-مالىي بابە سۆفى- رېيەك نەبۇو.

بابە سۆفى بە ئاگابۇو، پېرەمىرە بەستارابۇوه... خوا نەخواستە بەستارانمودە راستى، نا
زۆر چوست و چالاڭ و گورج و گۈلن بۇو، بەلام ((بەستارادى)) وي بۇو. مەنداھە كان لەسەر
بىستانى دەننۇستن، شەو و رۆز لەوي بۇون، بابە سۆفىش بىبورە ((بەستارادى)) وي.
ھەرزالىكى لە گۆشەي لاي راستى حەسارىيەوە ھەلەنابۇو-بىيانوو مانەوەشى لە مالىي ئەمە بۇو
گوايە بىستانە كە لە قەراغ روپىارىتىيە و شەوانە لەبەر سېرمە سېرمى بەرازان و ھەپىا ھۇرى
(پاسەوانان) و تەنە كە و تەقە و رەقە ئاسنەوالىي داھەللان و شىتى روپىارى ئايەلەن خەۋىكى
ئاسوودەي بىتتە چاوان. (بەد بەختىي بىي دەرتانە-عەجەب كەسب و كارىيەكى دىتەوە...
خۆي كەرەد لىنگە كەوەشە كۆن و بەلاقى خەمەتىيەوە بەستەوە- خوايە بە دورىمان كەي... خاتم
تەنانەت پىالە ئاۋىيە ئاۋىي بۇون... ((خانم)) بۆ خۇشى ھەر دەيزانى.
بىناشتى ئانى ئاۋىي بۇون... ((خانم)) بۆ خۇشى ھەر دەيزانى.

پاشماوهى ئەو گۇزانىيە كە ھەر لە دەمى خۇرئاواوە لە دۆلىدا و غول غول كەوتبوو
جارجارە تاك و توك، لەسەر نەرمەي بالىي (با)وە دەھات. جارى وابۇو دلەداد بۇو ھاوارى لە
كچەمە دەبەست و بانگىدە كەد و دەيدواند، كە رېيى، مەبەستى، عەلەلەيە و داواى لىدەكەد
كە ئەسپە كەي بەرىتە لاي وى بۆي نالى كات و لە نالى ھەر پەلىكى لەجىاتى چوار بىزماران
چوار لېرى بۆ لىدىا. جارى واش بۇو ھەر دلەداد دىسانمودە داد و بىنادادى بۇو لە دەدەست شەوى و
بەدەم ھاوار و نالە و سکالاواه دەيگۈت:
((دىسان شەوەتات بۆ حالتى من

بۆ و دەلىپ خەيالى من

عالەم سووتا لە نالەيى من)) و لەولاشەوە نالەي شەشالى شوان عاشقانە و دەرددەدارانە و
شەيدايانە وەلەم ئەو نالە نالانەيان دەدايەوە و مانگ سەرى دەرييابۇو، لە پىشت كىتىيە و
بە حەسىرەتمودە، وەك كچەتىيەلە كەي لە سەربانىيەوە بە ترس و لەزەزەوە لە بۇوكى مالە
دراؤسىيە كەيانمودە بېۋانى-رەنگ لە رووان پەريپو، لەولاشەوە دەنگى قىسەو پېكەننىي مالە

ناغای که له بانیزه‌کهوه ده رژایه همناوی تاریکیه وو به تاریکیه دلان پیده‌کنه‌نى... به تاریکیه دلی وی... دهنگی چرکی سیسرکان و حهپه حهپی ناوه ناوه سه‌گمل، هه‌مو و دهنگه‌کانی شهوى و خوره‌ی ناوی خفره‌ندی که هه‌ر کوتایی نمده‌هات و نه‌بwoo. مانگ دواين پله پهیزه‌ی کیوی بپیوه، سینگی به لیواری کیویمه ناوه و هیئندی نه‌ماوه سه‌راوسه‌ر بکه‌ویته خفره‌ندیوه. بهو حالله‌شده له نیوان لق و پوپ و که‌لای دارانیشه‌وه دیاره که له ثاوی جوی نیو دزیلدا، دوره له چاوی پیس و ناپاکان نهوده به‌دزیمه‌وه خوی ده‌شا. شنه‌ی با جاروباره په‌ردی لاده‌دا تا سابون، یا شانه‌یه کی بداتی-یا هه‌ر نه‌بی په‌شته مالیک. لهش و لاری ماوه‌یهک ده‌بریسکایه‌وه - له دووره‌وه سپی، ودک که‌فی سابونی... و مانگ کچانه، سه‌راسیمه په‌رده لاده‌اته‌وه - ده‌چتله‌وه جیهیه که‌ی خوی سه‌ر لیوی کیوی، هه‌ر هه‌لی که‌ه‌لکه‌ویته‌وه دووباره دیته‌وه... کیویه‌کانی به‌رامه‌یری به دلی ((ناوی‌پلوسکان)) که خوی گرژه‌مون کردووه، پیتده‌کمنی، هه‌روه‌ها به ته‌پیه ((گله سپی)) ش که هیشتا جله شوراوه‌کانی کونه‌کردوونه‌وه... قور به‌سه‌ر... هاویتیکان بگه‌نى تا نه و میرداده‌یه بکا!

با به سوْفی هیچی نه‌پرسی، ماله‌کان ورده ورده تا دهات دهنوستن يا هه‌ندیکیان هه‌رد همیک بوو نوستیبون - نه و خوی پی له ماله ناغای پی له پیشتربو له دییدا. با به سوْفی له‌سه‌رجیی تانیشکی به‌سه‌ریتیوه دابوو - لم‌سهر لاکله‌کی راکشابوو، رووی له‌وی نه‌بwoo. قسه‌ی ده‌کرد، لم‌باره‌ی بیستانیوه، که نه‌گهر خوابیدا خراب نییه و هه‌روا نه‌ورق سبه‌یه کیش بو خوی ده‌چته شاری و په‌نا به خودای قهند و چا و ... ده‌کری-نه و پیویستی به هیچ نییه؟ ورد‌هاله‌ی ژنانه نه و با بو خوی بچی بیانکری- نه‌وانه کاری پیاوان نین-تیشاللا با روزی‌کی له‌کهل مه‌جموودیدا بچی و نه‌گهر خه‌نه‌یهک، چووزانی سابوونیک، ده‌رزیهک، ده‌زویک، چی ویست بیکری... (پیلاذر هه‌لدگرین بو پاییزی، به پیشیوانیه خودای... نیستاش چ و درزی کوله‌جه نییه... کراس و ناوه‌ل کراست همن؟)

((هه‌نم، با به گیان، نه‌وانه‌ی پار هیشتا هه‌ر تازه‌ن...)) پیسوابو هه‌ستی شتیکی کردبی، واشی هه‌ستده‌کرد که نه و شنانه هه‌مو و بز دلدانه‌وی دلی-دیهه‌وی بیرنه کاته‌وه، دیهه‌وی باری غه‌مه کانی سوک کا. ئاه، نه و باره کیویک بوو... کیویک... کیویک... کیویک... کیویک... کیویک... کیویک... کیویک... بله‌لام با به سوْفی ده‌زانی که جحیل خزراگر و بمرگه‌گره- ده‌زانی، دیویته‌تی که ناخوشی و ده‌رد هه‌سه‌ریه کان زوو له‌بیر ده‌کات... ئائی، لاوی و لاوه‌تی - هه‌رد همه به هه‌واهیده جحیل ده

کات و ساتانه‌دا ودک بپکی پیشوله لیدراوه، هه‌ر که توّزیکی له‌ش سووك بوو ئیدی له‌نویوه هه‌لددهاته‌وه و ده‌زیه‌تله‌وه... یا ودک دره‌ختیکی سه‌رما نه‌نگاوتیتی و کروشمی کردبی و توّیکله‌که‌ی فپیدایی، هه‌ر له‌کهل یه‌که‌مین شنه‌بای به‌هاریتا تمپ و تازه ده‌بیت‌وه. به‌لکه خواش بز خوی ره‌جمی بکا...

دل تیکه‌لائن و ژانه‌سهر و سه‌ردگیزه‌وه هاتنه‌که نه‌مابwoo، بله‌لام ناو سه‌ری هه‌روا دنگه دنگ و هاواری بوو - دهنگی ده گوییه کاندا لولو ده‌خوارد... میشکی به‌تال بولو- بز خوی- و بونیشی... هه‌ردووکیان ره‌حه‌وا که‌وتبوون و به‌دوروی خویاندا ده‌سورانه‌وه... نه‌رمه باهید که‌لایه‌کی وشکی به چه‌رخ و لولانه‌وه به‌رده لای جیهیه که‌وه هینا. نایا ژیانی مرؤشیش هه‌روده که نه و گهلا و شکه‌لاتووه نییه، به‌دم باوه؟. له هه‌وایدا، لم‌بهر تیشکی خوژه‌تاوی، له زدکاوی، ده‌جیهیه په‌نا گوندی، پلیشاوه و وه‌ریو، لم‌بن پییاندا... یا په‌راکه‌ندیه تیئر و نه‌وی به‌یه خواست و به‌بی مه‌بیست؟ به تاره‌زروی بای؟ بز (با)ش تاره‌زروی هه‌یه؟ بز خوی گیزه‌دهی چ هه‌و‌سیکه... هه‌و‌سی خانه گه‌وره‌ی خوی؟...
گیزه بوو، له‌پیر یه‌کانده‌ردوه گوتی: ((بابه گیان، هیچ هه‌یه نه‌گهر نه‌منیش له‌کهل کاکه مه‌جموود و کاکه مه‌جمسنه‌نی له‌سهر بیستانی بنووم؟...))
نه‌یزانی بز وای گوت... بله‌لام هه‌رد ببوا شتیکی بلیت‌وه.
((چون؟...))

((هیچ، هه‌روا پرسیم...)) و دلنيابوو نه‌گهر له‌و ده‌مه‌یدا با به سوْفی داوه‌ای لیتکردبایه میرد به کاکه مه‌جموودی بکا، لیتی رانه‌ده‌دستا و قبولاًی ده‌کرد.
تیکرا بوو...)

((بز نیشت له‌وی ته‌واو بووه؟...)) و بی نیختیار له‌سه‌ری روزی: ((سوپاس بز خوا-زور شوک خودایه- ههزار ههزار جار شوکر..!)) و لم‌بهر تریفه‌ی مانگی چاوی تیپری، بله‌لام شیرین پووی له‌وی نه‌بwoo...
((تیکی ماندوو بووم...)))

سه‌یره ماندوو بووه! به چاوی خوت دیت، ((نه و)) خوی هیچی نه‌گوت، ((نه و)) ته‌نانه سه‌ریکیشی بلند نه‌کرد، ((نه و)) یش ودک تو ناره‌حه‌ت بووه...نا، هیشتا ته‌واو نه‌بwoo، ماویه‌تی... به گورپ باییان!...

((تاخـر بـابـه سـوـفـي بـيـچـارـه كـچـيـكـيـ لـه خـودـاي دـهـويـست! ماـشـهـلـلاـ لـه قـودـرـهـتـيـ خـودـاي...)
باـشـهـ، وـهـلـلاـ نـيـسـتاـ خـانـمـ نـهـوـ نـهـوهـيـهـ كـيـشـيـ دـهـكـوشـيـ هـاوـيـشـتـ-زـهـنـگـولـهـ دـارـهـ باـزـهـ كـهـيـ هـهـرـ
دـانـيـشـيـ وـگـهـمانـيـ پـيـ بـكـاـ..!))

((ماـشـهـلـلاـ لـه قـودـرـهـتـ خـودـايـ..! هـيـنـدـهـ تـارـهـ زـوـوـمـهـنـدـ بـيـ وـ بـيـارـيـهـوـ..! خـواـ كـچـيـكـتـ
دـهـدـاتـيـ وـدـكـ شـهـوـ كـجـهـيـ بـتـچـيـنـيـ..! دـهـكـ خـورـهـ چـدرـهـتـ لـيـكـهـوـيـ چـ كـچـهـكـيـ!..! نـهـگـهـرـ نـاـخـورـيـ
بـنـيـ رـانـيـ، جـتـداـهـ لـه نـانـيـ شـوـانـيـ..!))

لـهـسـهـرـ تـاـتـهـ كـانـيـ تـهـنيـشـتـ پـهـرـزـيـنـهـ زـيـيـهـ كـانـيـ مـهـزـرـايـهـ دـانـيـشـتـوـوـهـ، سـهـرـيـ لـهـ نـيـوانـ هـمـرـدوـوـ
دـهـسـتـهـ كـانـيـهـوـ گـرـتوـوـهـ..! مـهـزـرـايـهـ كـهـ لـهـنـيـوـهـ رـاـسـتـيـداـ، لـهـ چـهـنـدـ جـيـيـانـهـوـ زـهـنـدـوـلـ زـهـنـدـوـلـ بـوـوـهـ وـ
قـهـلـشـيـوـهـ وـهـرـ دـهـلـيـيـ بـهـ دـاـوـ وـ دـهـزوـوـ وـ بـهـنـيـ تـهـسـتـوـوـرـ دـرـوـاـهـتـوـوـهـ وـ لـيـكـدـرـاـهـتـوـوـهـ.
لـهـبـنـ كـهـپـرـيـ بـيـسـتـانـيـ دـانـيـشـتـوـونـ، شـهـوـ وـ بـابـهـ سـوـفـيـ بـهـتـهـنـيـنـ..!))

((كـچـهـكـهـ زـيـانـ وـدـكـ دـهـرـيـاـهـ وـايـهـ، لـهـ كـهـنـارـيـهـوـ وـهـسـتـاـوـيـ، بـهـلامـ هـهـرـ كـاتـيـ پـشتـتـ
تـيـكـرـدـ، شـيـدـيـ شـهـوـ نـيـيـهـ وـ نـامـيـنـيـ. كـاتـيـكـيـشـ كـهـ روـوتـ تـيـكـرـدـهـوـ، شـيـدـيـ شـهـوـ لـهـ زـيـاتـرـ هـيـجـ
شـتـيـكـيـ دـيـكـهـ بـوـونـيـ نـيـيـهـ - لـهـوـيـشـ زـيـاتـرـ هـيـجـ شـتـيـكـيـ دـيـكـهـ نـاـيـيـنـ..!) شـهـوـ بـابـهـ سـوـفـيـهـ
دـهـيـهـوـ دـلـيـ بـدـاـتـهـوـهـ.)

((مرـوـفـ نـاتـوـانـيـ هـهـمـيـشـهـ هـهـرـ پـشت~ لـهـ زـيـانـ-شـهـوـيـشـ جـحـيـلـ، كـهـ تـازـهـ دـهـيـهـوـ بـئـيـهـ وـ
خـودـاشـ هـهـرـ بـئـيـهـيـ ثـافـرـيـدـهـ كـرـدـوـوـهـ بـئـيـهـتـ. زـيـانـشـ بـهـشـيـكـيـ هـهـرـ شـهـوـ شـتـانـهـيـ..! شـهـمانـهـ
گـهـنـدـ وـ گـوـوـيـ ژـيـانـ..! بـوـ تـۆـ پـيـتـوـايـهـ منـ شـهـوـ قـسـهـ پـرـ وـ پـوـوـجـ وـ قـرـآنـهـيـ دـهـكـرـيـنـ، نـاـيـسـتـ؟
بـوـ نـهـمـبـيـسـتـوـتـهـوـهـ كـهـ تـهـنـاهـتـ گـوـتـوـيـانـهـ منـ بـئـيـهـمـ تـۆـ هـيـنـاـوـهـتـ لـاـيـ خـۆـمـ تـاـ ژـيـنـكـيـ مـوـفـ وـ
خـوتـوـ خـۆـرـايـسـ بـقـ مـهـ حـمـوـوـدـيـ وـ دـهـكـرـهـيـ؟! رـۆـلـهـ، كـچـهـكـهـ، مـنـ شـهـمانـهـ هـمـمـوـ دـهـبـيـسـمـهـوـ وـ
دـهـبـيـسـتـ..! تـۆـ دـهـبـيـ بـهـخـوتـداـ بـيـيـهـوـهـ، بـزـانـيـ تـيـمـهـتـ بـهـ چـۆـنـ كـهـسـيـكـ دـيـتـهـ پـيـشـ چـاـوانـ. تـۆـ
تـيـمـهـتـ وـاهـاتـهـ بـهـرـچـاـوانـ كـهـ لـهـ مـالـىـ خـۆـمـ، كـچـيـكـيـ بـىـ پـهـنـاـيـ وـدـكـ تـۆـ هـهـرـ بـئـيـهـ هـيـجـ لـهـوـيـ
بـنـ بـالـىـ خـۆـمـ تـاـ بـتـدـهـمـ مـهـ حـمـوـوـدـيـ كـوـرـمـ وـ مـيـرـدـ بـهـوـ بـكـهـيـ؟!ـ شـهـوـهـ يـهـيـجـ لـهـوـيـ كـهـ لـهـگـهـنـ
مـهـ حـمـوـوـدـيـ نـانـيـ خـوـشـكـ وـ بـرـايـهـتـيـهـتـانـ پـيـكـهـوـهـ خـوارـدوـوـهـ. باـشـهـ شـيـدـيـ..! منـ گـونـاـهـيـ
خـدـلـكـانـيـ دـيـ نـاـشـوـمـهـوـ-دـهـزـانـمـ كـاوـيـشـيـ نـادـهـمـيـزـادـ هـهـرـ قـسـهـيـهـ، قـسـهـشـ وـدـكـ زـۆـرـ شـتـيـ دـيـ
قـهـلـهـوـ وـ لـاـواـزـيـهـيـهـ، چـاـكـ وـ خـراـپـيـهـيـهـ. خـودـاـوـهـنـدـ هـهـمـوـوـيـ وـدـكـ يـدـكـ درـوـسـتـنـهـ كـرـدـوـوـنـ..!
بـهـلامـ كـچـهـكـهـ، تـۆـ گـوـيـ مـهـدـهـ شـهـوـ قـسـانـهـ، نـاـگـاـتـ لـهـ كـارـوـبـارـ وـ زـيـانـيـ خـۆـتـ بـىـ. شـهـگـهـرـ لـهـ
مـنـيـشـ دـهـپـرـسـيـ مـنـ بـهـشـ بـهـ حـالـيـ خـۆـمـ يـهـ كـجـارـ زـۆـرـ خـۆـشـحـالـمـ كـهـ خـودـاـ ئـاـوـرـيـ لـيـدـاـيـهـتـوـهـ وـ
سـوـپـاـسـ بـوـ خـواـ تـۆـيـ لـهـ زـهـلـكـاـوـ وـ قـورـ وـ لـيـتـاـوـهـ دـهـرـيـنـاـيـهـوـ..!))

((هـهـرـ چـونـيـكـتـ حـهـزـ لـيـيـهـ، رـۆـلـهـ-تـيـرـهـ يـاـ شـهـوـيـ. چـتـ لـىـ بـشـارـمـهـوـ بـوـ خـۆـشـ شـيـدـيـ لـيـرـهـ
وـدـرـهـزـ بـوـوـرـمـ بـهـ تـهـنـيـ. رـەـنـگـهـ نـهـمـنـيـشـ هـهـرـيـمـ..! نـيـسـتاـ بـنـوـ، تـاـ سـبـهـيـنـيـ..! بـيرـيـكـيـ
لـيـدـهـكـيـنـهـوـهـ..!))

بـهـيـانـيـ وـ دـوـوـ بـهـيـانـيـشـ چـ باـسـيـكـ نـهـبـوـوـ..! چـوـونـهـ سـهـرـ بـيـسـتـانـيـ، شـيـدـيـ جـ كـارـيـكـيـ وـايـانـ لـهـ
دـيـيـداـ نـهـبـوـوـ، لـهـوـيـ بـهـوـلـاـوـهـ كـهـ رـۆـزـانـهـ سـهـرـيـكـيـ لـهـ دـيـيـ هـهـلـيـنـنـهـوـهـ، تـاـ بـزـانـنـ شـهـگـهـرـ بـزـنـيـكـ
لـهـگـهـلـيـ هـهـلـيـرـابـيـ وـ نـهـجـوـوـيـتـهـ دـهـرـيـ تـاـ مـاـوـهـيـكـ تـالـيـكـيـكـيـ لـهـپـيـشـ دـانـيـنـ..! نـيـوـارـاـنـيـشـ
مـالـاـتـيـ بـدـوـشـنـ- بـهـيـانـيـانـ زـوـوـ پـوـوـرـهـ زـلـيـخـاـ دـهـهـاتـ وـ مـالـاـتـيـ بـهـرـدـهـداـ- يـاـ شـهـوـ شـيـرـيـنـ- هـاـتـبـاـيـهـوـهـ
وـ ئـاـوـيـكـيـ گـرـمـ كـرـدـبـاـيـهـ وـ لـهـسـهـرـ تـهـنـدـوـورـيـ دـهـسـتـيـكـيـ لـهـسـهـرـ وـ لـهـشـيـ خـۆـزـ دـاـبـاـيـهـ. بـابـهـ سـوـفـيـهـ
وـ كـورـهـكـانـ وـدـكـ هـهـمـيـشـهـاـوـيـانـ لـهـ چـۆـمـيـ خـۆـيـانـ دـهـشـوـشـتـ..! بـۆـ سـبـهـيـ شـهـوـ شـمـوـهـ ئـاـغاـ وـ
مـهـمـوـدـخـانـ پـيـكـهـوـهـ چـوـونـهـ شـارـيـ- قـسـهـ وـابـوـونـ گـوـاـيـهـ چـوـونـ جـلـكـيـ بـوـوكـيـ هـهـلـگـرـنـ. باـزـاريـ
قـسـانـ گـرـمـ بـوـوـ وـ سـهـرـجـاـوـهـ شـهـوـ قـسـانـهـشـ خـانـمـ گـورـهـ وـ دـهـرـوـرـهـ كـهـ بـوـونـ.

((... كـچـهـتـيـوـهـ ئـاـوـسـ- گـولـبـهـدـنـ وـ شـيـدـيـكـهـشـ بـهـچـاـوـيـ خـۆـيـانـ دـيـوـيـانـهـ..! كـهـ هـيـلـنـجـيـ
هـاـتـوـتـيـ وـ رـشاـوـهـتـهـوـ..!))

((نهـيـ خـواـ بـلـيـمـ چـتـانـ لـيـبـكـاـ، جـانـوـهـرـانـيـ بـىـ بـهـزـهـيـ! خـۆـ مـسـكـيـنـيـ بـهـ مـرـقـقـ نـازـانـ، پـيـيـانـ
وـايـهـ لـهـكـمـ مـالـاـتـيـ تـهـرـهـفـنـ، وـ دـهـزـانـنـ كـچـهـ مـسـكـيـنـ- پـهـرـزـينـ بـىـ- كـويـلـكـهـ مـيـيـهـ وـ هـيـجـ
هـهـسـتـ وـ نـهـسـتـيـكـيـ نـيـيـهـ..! دـهـكـ خـواـ زـهـلـيلـتـانـ كـاـ!..!))

((نهـگـهـرـ خـۆـشـ لـهـ خـواـيـ نـهـكـهـيـ شـهـوـيـهـ! خـۆـشـ گـوـنـاـهـيـ نـهـبـوـوـ..! كـچـهـتـيـوـهـ بـهـ كـمـلـهـاتـبـوـ وـ بـهـ
عـالـهـمـيـ تـاـشـكـراـ سـوـارـيـ پـيـاـوـيـ دـهـبـوـ!..! پـيـاـوـهـ كـهـ چـ بـكـاـ- تـۆـشـ باـيـ چـتـ دـهـكـرـدـ؟..! جـارـيـكـ
دـوـوـجـارـ، دـهـ جـارـ- شـهـوـيـشـ ئـهـسـتـهـغـفـيـرـلـلـاـ خـۆـ وـهـلـيـ خـودـاـيـ نـيـيـهـ- پـيـاـوـهـ شـيـدـيـ- خـۆـتـ بـوـ خـۆـتـ
پـيـاـوـانـ دـهـنـاسـيـ، دـۆـلـ لـيـنـهـدـرـاـوـهـ هـهـلـدـهـپـهـنـ..! هـهـمـدـيـسـ رـهـجـمـتـ لـهـ بـابـيـ دـهـنـاـ دـهـبـوـيـهـ لـهـ پـارـوـ
پـيـرـارـهـ ئـاـوـسـ بـايـهـ..!))

((پـدـشـ خـمـراـمـانـيـشـيـ هـهـرـ لـىـ تـهـ كـيـوـهـتـهـوـ..!))
(باـشـهـ، دـيـارـهـ..! خـوارـدـنـيـكـ وـرجـ دـهـمـيـ تـيـنـابـيـ تـۆـ دـهـيـخـوـيـ؟! شـهـوـيـشـ وـدـكـ تـۆـ..! نـاـ، شـيـدـيـ
بـوـزـبـوـوـهـ..!))

((نهـمـگـوـتـ!..! ئـاـخـرـيـ وـ ئـاقـيـبـهـتـيـ دـوـوـ چـهـپـوـكـانـ بـهـسـهـرـ خـۆـيـداـ دـهـداـ! ئـيـسـتاـ لـهـ كـويـيـهـتـيـ
جارـيـ مـاوـيـهـتـيـ..!))

((ناو دیزاوه گندزره کان دا و هستاوه، مه جمود... ثاوه که راگوییزه سهر دیزاوه شووتیسیه کان..!))

((...نهوانه به که‌لکی نیمه و مانان نایین، نهوانه هر بُخُیان چاکن، نیمه‌ش بُخُومان هر که‌سه بُو دسته و دایره و تیره و تایه‌فهی خوی هر نیشه و بُخُهاره‌گمز و توخمی خوی. هر که‌سه و تیره و تایه‌فه و دسته و تاقمی خوی... خوده‌بینی-کوره گموره‌که‌ی ده‌بینی- له‌نیو تیره و تایه‌فهی خوشیاندا همروایه که دوورتر یا نزیکترین نهود جی‌ی دانیشتن و ریز و رفتاریشیان له‌گه‌ن یه‌کتدا ده‌گزپر و جیاوازه. من نالیم نهودیان چاکه یا راسته، بدلام باشه، نهوانه زیانیان ناو او همروایه هی‌ناوه... نهود بی‌چی فلان خان بی‌تی- کچی فلانه مام، خوشکی فلانه ناموزا، هر بُخُهاره سعید به‌کیک، چوزانم، زه‌هه‌مار خانیک هات و ته‌قمه‌یه کی کرد بُخُهاره هممو داروده‌سته که‌ی بین و ته‌قمه‌یه بُخُهاره نهود. من و تو و شی و دک مهش چمان له‌ده‌ست دی بُخُهاره بکه‌ین؟ نه‌گهر یارمه‌تیشی بدینه دله‌هه‌هاره نییه- من راستیه که‌ی ده‌لیم. نهوانه گریتیچی یه‌گدین، هر شل بینه‌هه ده‌گرتنه‌هه و له دله‌هه نییه- ده‌لیم. نهوانه گریتیچی یه‌گدین، هر شل بینه‌هه ده‌گرتنه‌هه و شیدی لیک ده‌ترازین و گرد نابنه‌هه و نهودش ده‌زان... نیمه‌ش نه‌گهر هوشیکمان هه‌باشه ثارا ده‌بووین. له‌گه‌ن نه‌هه موو که‌ش و فشه‌شدا به ج ده‌چی که کچوله‌یه کی پاکی بی‌گوناه له نیو حشیمه‌تیکی نامؤدا- و دک مرؤف سه‌یر نه‌کری و هر به چاوی قه‌رواش و کاره‌که‌ره‌هه ته‌ماشا بکری- بیت و له‌نیو شه و ناپوچه‌یدا بژیه‌ت؟ نه‌و زیانه زیان نییه.. و دک ده‌لین هیلئک له کلکی سه‌ی چی نابی، کچه‌که‌م...) داده شیرین له‌سهر نه‌ژنیه کی دانیشتبو و سه‌ری به‌ره‌دو پیش داخستتبو. باری سه‌رنج و پوانینی پهرت بورو. به‌و جوچه دانیشتن و سه‌ری به‌ره‌دو پیش داخستن و سور و شین هله‌گه‌ران‌شیه‌هه و شاغا واژی لینه ده‌هینا و نه‌یده‌هیشت به تاسووده‌یه و دانیشی و هه‌میشه- و دخت و ناوه‌خت- له که‌لینیکی میشکیه‌هه، له سه‌ری بیستانیو، له پهنا دا هولیو و له نه‌نیشت ریزه‌ته‌نه که و وشكه‌که‌له‌کی هله‌چنزاوه و له‌گه‌ن هر ورشه و نه‌رمه باهه‌کیدا هینده به سپایی چوچیله‌که‌ی شیلو و (شلوی) نه‌ده‌کرد، سه‌ری و دده‌ر دینا و یه‌کراست دده‌هات و له چاوانی‌هه و را‌ده‌ما. باهه سوچی همروایه دوای قسه‌کانی خوی‌هه بورو و نه‌یری‌بیوونه‌هه: ((لموانه‌یه له دلی خوتدا بلیی نه‌گهر نه‌هه مان نه‌و گوله نه‌دی زیان چیه؟ نه‌گهر له‌من ده‌پرسی زیان هر زیانه- زیان یانی کار، یانی هه‌مان نه‌و گوله و ردیله- هه‌مان گوله‌ستیره- هه‌مان بپکه ثاروی و ته‌ماته چاندن، ثاروی ده‌ی و که‌فراث‌زووش بورو و دک دایکیکی زور چاک دانیشی و بزاری که‌ی، که پاکیش بوروه دانیشی و تیپرامیشی و بزانی چون گولی ده‌کا و ده‌بیته‌به‌ر... زیان نه‌ودیه. نه‌و زیانه‌ش جه‌هه‌ننه‌مه که گول و بپکه

ثاروی و ته‌ماته‌ی له‌غهم ره‌خسابن، بېک وەك دەسته گولان بەرۇو توھو پىتىکەن، كەسانى دەوروبىرت بىيىن و هناويان كەون و هەمۇوان پىتىخوست كەن. هيچ دايىكىش حەز ناكا گىيان و تەنى مەنداڭەكى وەبن پىييان درى و خۆشى هەميسىھى خوداي دەنراوەكەي ئەۋەي بى كە رۆزىتىك لە رۆزى زىپرايەكى لە پەنايىھەكىو له بەر تەماماھى مال و ميراتى دنيايدى گوللىتىكى لە قەپرغەي دات و جىڭەر گۆزشەكەي بىكۈرۈ. كچەكەم، تۆ ئىستا گەورەي، دىيۇتە، ئەگەر نەشتدىبىي بىستوتتە... هەروا دويىنى و پىتىرى بۇو كە هەر كە كورە لە زىيندانىدا مەد زىدا يك و زىخوشكە كانى خەنمەيان گىرتوھ و لەسەرو دەست و پەنجەيان گىرت، و زىپرايەكان هەلپەرىن لە خۇشىيان- خۇ، ئەۋە لە خۇشىيان بۇو. خوا رەجمى بە هەمۇو لايەكمان بىكا... خوا رەجمى كەردد... بە هەمۇوان... زىاتر بە تۆ... من ھىينىدەم تەمەن دە دنيايدا نەماوە... بەلام كچەكەم ژيان ئەۋەي تۆ گۈي مەدە قىسىھ ئەم و ئەو و خەللىكى. خۇشت لە خەللىكى دوورە پەرىز مەگە- خەللىكىش چاويان هەن و دەشىيىن، ئەقليان هەيە و تىيەدەگەن و دەزانن... رۆزىيەك دوو رۆز، دە رۆز... ئاخىر نەبۈوه، رۆزىتىك، دوو رۆز- بەيانى، دوو بەيانى...))

یانی، دوو بهیانی، سی بهیانی... ئاغا بەتهنی لە شاریرا ھاتمهوه.

((پیاوده که شیت بوده - له که للهی داوه ! نه بختولنه سرهی بابه سهی دهلهی راست همه وه))

خۆیەتى... وەللا ھەزار رەجمەت لە بابى بەختۇلەسلى - ئەوە لەگەل تېرى خۆي شەپىيەتى!))

بابه گوتی: ((چون؟ چ باس ههبوون؟)) بو خوشی تازه له ((کانییه رهش)) ای هاتبُوه،

د ھیویست ھەرروا سەرپىّى نان و دۆيىه کى بخوا و سەبىلىيکى تىّكا و بچىتە مالى ئاغاي.)

((وَهُكَ مَنْدَالٌ وَرَدَهُ كَانَ هَمِيشَةً كَرْوَى دَهْكَرْيٍ... ثَهْرَقْ لَهْسَهْرَ مَيْشِيَّكَى هَهْرَا وَ

یہ کی نایہ وہ مہ پرسہ، ہے مسوو;

کاتی ئاوام نەدیبۇو...))

((گوتت میش؟ میش بو؟))

((چوزانم-که و تبوده نیو دوی)، مه حسوم دهیگوت چ جنیو و قسهی سوک نه ماوه به

خانمی که وردی نه لی... گوتویه‌تی دهی چونت بریوه و چونیشت درویوه، ئاواشى له بەرکە-

بۇخۇتى لەكەلدا بنوو... دەيگۈت خانمۇ كەورە فرمىسىكى دادەباراندىن، ئەما چ فرمىسىكىك-

به پاناییه دهموچاوانی!....))

((باشه، دهی ئەويشى لە پاڭ نەنۋى ئىدى هەن لە پالىدا بنۇون-خ

((بُو خوازیبنی کلک و شاخی همن؟ ثهو پیاوه‌ی لیره بwoo، ((داویه‌تی)) - ته‌ویش ههر خواهیتی زروی له کول خۆ کاته‌وه - ته‌وه به‌مو ناکرئ هه‌مورو رۆژ و سه‌عاتیکی پیاویکی له‌سهر زپ خوشکی بکوژی. تا ئیستا هه‌رچی بەوتیل و ده‌ستو دیارییه بردویه‌تی و داویه‌تی، کوپه‌کەی له زیندانیدا مرد... مولکی هه‌مورو رههن کرد... توش دەلیی تازه له ئاشی دیتیه‌وه...))) شهو درنهنگانیک بابه له مالئی ئاغایا هاته‌وه. سه‌ر و چاوی داته‌پیوو مرچ و مون بwoo - ماندوو، وەک تازه له ریوه هاتبى. شهو درنهنگان بwoo، بەلام دایکم هه‌ر چاودرپی هاتنه‌ویی بwoo و نه‌نوستیبوو. منیش هه‌روه‌تر. ئیستا ئیدی ته‌منیش ده‌هاتم نیوو قسه‌و باس و هه‌والانموده، يانى گوییم له قسان را‌دەگرت و گیبومه ته‌مه‌نیکی واجار جاریکان ریشى ده شستان و دردهم. دایکم يەك دوو جارانى گوتیبوو: ((بېرچى بنوو، كورم- ته‌وه بابت درنهنگ هاتموده... تو نابى هه‌ر چاودرپی وی بى تا دیتیه‌وه... سبېینى هه‌زار كار و درده‌سەریمان هه‌يە - بېرچى بنوو!)) بەلام من هه‌ر خۆم کىخاند... و به قسەی وی له و گوئىھەمپا دەهات و له‌وهى دى دەچووه دەرى... دایکم ثهو شوتییه‌ی له بیستانى بابه سۆفیم پا هيئابووه ده له‌سهر سینیبەی کى تەنە كەپپا هيئا و چەقفووه كەی دايىه دەست بابى: ((بەشى كچە كان لمۇلای دانى - با سبېینى بىخۇن -)) كچە كان له‌سهر هەرزالى دەپرخە خەوی شىرينداد بون. مانگ هيئندەی كلکه بىئىلەکى له كىيىھوو دور بwoo، كىپەكان نوستبۇون، پارچەمەیه کى رەشيان بەسەر خۆدا هەلکىشا بwoo، كوندەبەبۈيەك له كۆرسانى پشت مالانه‌وه نەزگەرە بwoo، حەپەی سەھى شوانان لە دورداوه هەوالى بىتدارىيە پاسەوانانى پەزى دەدايەوه ئاوايى، ...ها هووی و دەنگى ها بىگەر، ها بەردهى شوانانىش هەوالىكى دىكە بون!...))) شوتییە كەمان خوارد، بابه بەدەستى پالىكى بە سینىبە كەوه نايەوه - نيوىكى شوتییە كەھى بۆ كچە كان داناپوو... ((بەزىدادى كە!)))

دایکم پالیکنک به سینیبیه که و نا به رو خوار همزاییو، بابه و دک ته سکویی له بنی دیزه د ماستی بگیری سه ری سه بیله که ده بنی کیسه توتونه که دی کوتا و تا ما و دیه کی به همه لته کان هله لته کانیو ه سه بیله که د دریناییو و به که له په مجھی که و ته سوینه و دی توتونی ناو سه ره سه بیله که و سفتی کرد و به نه رمه هی ناو له پی نه وجاره شی سوویه و ده ((ثای رۆژگار!!... ئىدی ورده ورده د دبی ئىمەش جل و بەرگ و پەلاسان کۆكىيەن و د لەو کاولە و تېرانەي و دەركوين و بىزىن!))

((تۆ پیت وایه هەر بەراستى دەيوبىست كچەي بىننى؟))
((خوا دەزانى... كچە خوش رۇو و كراودىه- ئەوانەش هەر حەزىيان لەو جۆر و
شتاندەي...))

((باشە، دەي تېستا چ نەبۇوه- با ئەوهەش بىننى و ئەويديش هەربىننى. هەروا سووكە
ماردىيەكى بىداتى... دوايەش خوا كەرىمە- هەيمەتى!))

((ھەيمەتى؟ يەك دانگى دېيەكەي هەروا دويىنى و پىتى بۇ رەهن كرد، دايە حاجى
رپسۇرى...))

((دىيەكەي مە!) دايىكم چاوى زەق كەرنەوە و شاق لە روومەتى خۆيدا ((دەك خوا
بىكۈزى!)))

((بەلىٰ، ئەم دېيە مە... رابواردن پارەي گەرەكە، خانم، بەلانى كەمەوە، ئەگەر هەر
ھىچى نەوى ياللا بە دووسەد توومەنى تەواو بېيت- ئەگەر تەواو يىش بېيت...))

((جا باشە بۇ ئەمە فەرپز بۇو؟... ئەوه كچە كە ھەبۇو، دەستبازىيە خۆى لەگەلدا دەكىد-
ئەو زىن هيتابانەلى لهچى!...))

((ھەوەس... تۆش زۆر پەرتى! ناچارە، ئەو پىياوه زۆرى بۇ ھىنناوه ئەويش بە تەننى
دەرەستى نايە-لەشكىرى دەۋى، چەكدارى دەۋى. مەسەلە هەر كچە نىيە، بۆيە كچەي دېيىنى
تا براو چەكدارە كانىشى ھەبن...)))

((تەدى ئەو هات و هاوار و دەنگ و زەنایە چىيە ناوەيەتەوە-بۇتە دۆلەمەي لىيڭ
ھەلۆهشاو...پىياوه، لەگەلە خوشى ھەر بەشەر دى! چاك بۇو من نەبۇوم، دەنا دەستى لى
راست كەدبامايەوە بەرپويدا دەھاتەوە...)))

((ئەو چەند رۆژانە تۆ ھەولەد زۆرى لى نىيەك نەبى... چاك دەبى... ھەولەد كەمتر بچىيە
وى...)

((من كەي چۈرۈم! ھەر بۇ خۆيان لە دووپىان ناردۇوم... بەلىٰ، زۆريشم پىخۇشە نەچم!...
بۇ خۆيان دەنپىرن...)))

((نا، تۆش وەك ھەموو ژىنېكى حەزىت لىيە سەرىنەكى دىئر و دەۋى ھەلکەي و بىزانى چ
باشە. بەلام ئەگەر بە گۈيى من دەكەي كەمتر دەچى... تۆ وەك من نىيت، من ناچارم... من
گىرەدەم. خودا لە باپى وە خوش نەبى ئىرەتى بۇمە دىتەوە-ئاواي ئىيەمە لە كارو كاسې
كەد...)) ھەروەك بابەش دەيگۈت زەماوندەكە ھەر ئەو رۆژانەدەكىرى.

ھەر روا زۇو؟ بۇ مەكەر چۈرۈدە-ھېشتا نەچۈنەنەتە پېشىنى و خوازىيەنى نەكراوه...!))

بەلام من لەو جارەت ((بىرددە بۇرك)) يۆھ ماودىيەكى زۆربۇو پۇور حەلىم و رەدۇنا خانم نەدىبۈونەوە. بە نارەزايىھەكەوە گوتىم: ((جا باشە من چىم كردووە؟ من ھەق چىيە و چ نىشىم ھەيە! لەمەندۇا ناچەمە ماسىيابىنىش-بەولايىدا ھەر ناچەم...))

باپە گوتى: ((باشە، ئەمەن بۆيە پى گوتى ئاگات لە خۇت بى... بەمە چى، بەگۇرى باپى ھەموانىيانەوە...)) و گۈز بۇو: ((لەو نىتوبىدا تىماماين!...)) دايىكم گوتى: ((وەللاھى چىلىم، مەڭھەر خوا بۇ خۇت پەھمى بىكا! وەللاھى منىش بەو ھەموو كارانى كە بە سەرمدا كەتوونەوە، ھەر كە سەر وەسەرینى دەكەم ھەزار و يەك بىر و خىيان و ختۇورەم بەسەر و مىشىكىدا دى، خۇمۇ لە چاوان دەزپىنى. بچىنە كۆي؟ خەوت پشت ئەزىز داد و ئابادمان لىزە لەو كاولە و ئىرانىدا بەجىي بىتلىن بچىنە كۆي؟ بچىنە ولاتى غەربىيان چ بکەين! ئەويىش ھەرودك ئېرىھىيە - لە كوردىستاناتەكەشى بەردى بە سەرى ھەر كورىھە سەيدىكىدادەي ئاغا رۇوتەيەكە-تۆخم و تۆرەمەيان وەك توخىم و تۆۋى تەرەتىزىيە بە ھەموو چىيەكىدا بلاوبۇونەتەوە - ئەويىش ھەرودك ئېرىھىيە. خۇ ھەر نەبىي ئەوانەن ئېرىھە دەناسىن و لە كەلەيان راھاتووين-بەلام لەوئى ھەميسە دەبىي ھەر لەسەر ھەست و گۆي قولانغ بىن...)) دوايىھەش لەبىن لېيانەوە ((خوا ئەو زىيانە بېرىي- ئەو زىيانە كە ئىمە ھەمانە!) و پاش كەمېيىك ((ئەو دىسان چىبووه?))

((دەتىويىست چ بى؟ ئاغا بۇ خۇت بۇركى بە دەلىيە من و ئەوانەن ھەك من خەتابارىن. ئاغا خوشكىي گچكەي دەۋى ئەمەن كىشۇر خامىنى زىداكى، تا بىيچگە لە مەجمۇودخانى برايەكانى ئەويىشى ھەبىن. كىشۇر خامىش پىيى خۇش نىيە، بىيانووشى ھەيە. دەلىي باو نىيە خوشكىي گەورە لە مالىيىدا وەمەنلىي و خوشكىي گچكە مىرىدى بىكا - ئەمە سەر نىزمىيە بنەمالەيە...))

((ئاھ، كەچەي كەردىتە بىيانوو...) دايىكم دىيار بۇو دەلى خۇش بۇو، زەردىي بە لېيانەو بۇو. ((چۈزازىم، لەوانەن ئەمەن بىشىپ بىستىپىنىيە... بەرد زۆر و چۈزىلە كە زۆر. لەوانەشە ھەر ئەو شەتانەن ئىمە بىستۇرۇمانى ئەمەن بىستىپىنىيە... رەنگە لە دەلى خوشىدا بىرپاكاتەوە باشە، ئىستىتا كى ئەو ناچارە، كەم زىيانە كەيان هەلبىشىرى، جوانترە كەش... ئاخىر ھەك دەلىن كەوايە كەچەش ھىننە وانىيە. كىشۇر خامىش وەك تۆ دەلىي، نايەوىي كەچە كە باويتىه بەردەستى ئەم ((نەنسناس) دىۋەزىمەي...))

((كەواتە تۆ ئەورۇز بۇ ھىننە چۈپۈسى؟... چت گوت، چىان گوت؟ ئەم كارە كارى پىاوان نىيە-ئەمە دەبایە ئاقالە ژىنېكىيان ناردبایە!))

دايىكم گۆي قولانغ بۇو-من زىياتىر، باپە ھەموو سالىي ئەمەن دووبارە دەكەدەوە و دەيگۈتمەوە- بەلام ئەمسال ئەمەن سىيەھە مىن جارى بۇو يَا چوارە مىن جار- و ھەموو سالىيکىش ئەمە رۆئىنەي دەخستەوە سالىيکى دوواتىر - و دەماینەوە.

باپە ھەك لەگەل خۇيدا بىلەي، چاپى بەلائى ھىچ كامىن كەمانەوە نەبۇو، ((ئەگەر زانيمان ھەلەنەسۈپرە ((جوانەگا)) و ((تۆپىن)) كەمى دەفرۆشىن... ئەگەر زانيمان ھەر تىيەنە بۇو ئەمە تەگېرىنەكى لە گوارە كانى تۆش دەكەين...)) دايىكم بەخۆشى و ناخۆشىيەوە نىچەجەوانى تىيەنە ((دەيغەرۆشىن، بە پشتىوانىيە خوداى بارگە كەنەنەنەن... دەچىنە ئېرەقى... نىرەنە ھەرچىيە كى بىي نىرەنەي، ھەرچۈنەكى بىي بەرەي خۇى لە ئاۋى دەردىنى، دەبىي ئاگامان لە مىيىنە كان بىي... ئەم و ئىرانەيە جىيى دانىشتىنى نىيە. من دەمەوى لە جىيە كى بىم ھەر نەبىي جارىيەكى سەرى ئاسوودەيە وەسەرینى كەم-جا ئەودەمى دەمەرم باپىرم، بەجەھەنەنەم!) تا ئېرىھ قىسە كان ئى پار و بېتار بۇون، بۆيە كەس- دايىكم- هيچچى نە گوت: ((لە جىيە كى بىم ھەر نەبىي بەلانى كەمەوە بىزام كە ژن و مال و مەندالە كامىن رېسوا نابىن و بۇ خۆم سووکايدىتىم نايەتە سەرشانى. ئەوانە پىنگەو باپە كوشتەي يەكىن و ئىمە دەبىن پېيانەوە دەچىن... ئىستىتا ئىمەش بۇوينەتە لايەنەتكەلەوە داواكارى و دۇرمىنەتىيەيدا، ھەر بىنە زانىت رۆژىيەكى بىي سەر و شۇين چۈرىن و لە ناويان بىردىن...)) و ئەو جا بىي سىي و دورو روپى لە من كەدەوە و گوتى: ((لەگەل تۆمە، كۈرە ئىدى ئەمە تۆ گەورەي-ھىننەيەن بەدەرەپەراندا مەمە و مەچۇو، ھەقت بەسەر شەتانەوە نەبىي... نەچى وەك ژنان سەر دېرە و دەۋى ھەلکەي. ئىدى تۆ گەورەي، پىاۋىيەكى. پىاۋىيان پىاۋ گۇتۇرە و زىيان ژن. دەنا رۆژىيەكى دەبىنى بەردىتىكىان بە لىنگىيەوە بەستۇرى و فېيىاندا وىيە چۈمىيە، ئەمە دەمەمى بۇ خۇت ھەر ماسىيابىن بىخۇ... ئەمە ماسى گەرتەشت بەسە، چىدى مەچۈرە ماسىيابىن!...))

دايىكم ھەك گوللە يان لە پاشتى دابى دەموجاۋى رې رې بۇو و تىيەچەرچەزا- دەۋەندە پۇونا كىيە شەرە ھەر دەدىت. باپە ھەر دەرىزەي قىساندا گوتى: ((جا بەمەچى، بە گۇرى باپى ھەرچىيە پەرەنەن ئەمەن بىستۇرۇمانى ئەمەن بىستىپىنىيە. با پىاۋە بۇ خۇت بە جواب بىي. ھەرىيەك دۇو رۆژى دېيە ھەر بىنە دىيت كەپتەن كەنەنەن كەنەن... بەمەچى- ئىمە نە سەرى سېرو نە قۇنچىكى پىوازىن. ئەمە كەپتەن بىغا دەبىي كوتە كەنەن بىشىپ بەردىتى كەنەن كەپتەن قۇنچىشى تەپ دەبىي... ئىستىتا ئەمەن دەرىزەي سەرەنەرە كەپتەن كەنەن كەپتەن قۇنچىشى تەپ سەرەپىكى بادا.

میروو بی سوچ و قهباخت دایدیتی و وده‌رمست و پنهانی دهاد. کاک سه‌عیدی
به‌ستمزمان چهندیکی که لییده‌دری دنگی ناکا... ژنانی مالی ناغاش نهود له په‌نجه‌ردپا
سهیر ده‌کهن... کورتیبیه‌کهی، تا نهودی که غیره‌تی ده‌بزوی و حمه میرووی ده‌پیچیت‌هود،
ده ده‌میدا به‌ردیک به‌سه‌ری حمه میرووی ده‌کهونی و خوین فیچه‌تی ده‌کا، نزکه‌ر ده‌گنی و
حده میرووی به سه‌ری شکاو و شه‌لآلی خوینه‌ود ده‌بنده‌ود به‌ردمی خان و رهیس ساخلوی
که له‌سه‌ر بانیزه‌کهود ثاکایان له شه‌رکه بودو...

(پلان و نه‌خشنه‌یه‌کی چاکت دانا- دهست خوش!... نیستا له‌وی چهند قومه ناویکی
سارد ده‌خواتمه‌ود دیت‌هود سه‌رده‌خو، تا کاره‌که ته‌واو ده‌بی!...))

ناغا له شاری بودو...
(نه‌ری تو خوداتان... نه‌و کچه بی چاره و بی ده‌رتانه هه‌قی نهودی نیبیه له‌سه‌ر
ته‌ندوری ماله‌خوشی ناویکی گهرم کات و ده‌ستیکی له خویدا و له‌شیکی خوی بشوا... هر
له‌بر ودی که هه‌میشه چاوی (جاجی به‌گ)ی به دواوه‌یه و لیئی نابیت‌هود!...)
خریکی ناخواردنی بوون، من تازه- به‌قسیه دایکم- له لوتیگه‌ریه‌را ده‌هاتمه‌وه- تازه
له به‌ریکدنی داده شرینیپا هاتبووه‌وه.

بابه گوتی: ((توش زور ساده و ساکاری- جاری وایه قسمی واده‌کهی مندالیکی سی
سالانه نایکا... حاجی به‌گ، حاجی به‌گ سه‌گی کیئی! یارو به به‌ردیکی دوو چوکله‌کهی
نه‌نگاوتون... نیستا خه‌یالی ناسووده‌یه، نیستا نیدی دهست و پی‌پیاوه‌ی و له تویکله
گویزی نه‌ناوه بتوانی ته‌کانی بدا- نیستا نیدی قوریش دهخوا...))
دایکم ودک هیشتا ناگای لینمبی، هر به‌پیوه‌بوبو، قاپه ماسته‌کهی هردا به دهسته‌دهبو
دهستی چه‌په‌ی بولای زاری بردبوبه، داما بوبو...
(یانی ده‌لیئی!...))

((نیستا نه‌ت نه‌ماسته‌ی نه‌ریزی... به‌لی، ده‌لیم به به‌ردیکی دوو چیلله‌کهی نه‌نگاوتون: هم
کچه‌تیوه‌ی ریسو‌کرد، هم حمه‌نیشی به هه‌لاتندا... حمه‌نیش ((سه‌عه))ی کچه‌کهی بود.
نایه...)) و زاری دایکم هردا به به‌شی مایه‌وه.

قسه‌و باس دهیانگو که داده شیرین به نیازی سه‌رشوشتنتی هاتوت‌هود گوندی و له‌گه‌ل
حمه‌نی به ته‌نی پیکه‌وه بوون، حاجیه ورگه‌ش که چاودیتی حمه‌نی بوده دیویه‌تی و
هه‌والی داوه‌تے خانمی گهوره و خانمی گهوره‌ش رسید به‌گه چیشته و کریم نه‌وبنی ده‌نیزی‌تے
سه‌ریان، حمه‌ن بکوچانه‌کهی بانیدا هه‌لئی و نه‌وانیش داده شیرینی به رووت و قووتی‌هود

((به‌لی، هر ده‌لیمان کم بودو! تو نیدی ورده بده‌ری شه‌ری زاوه‌یه‌تیبه‌شمان به
شانیمه‌وه ده‌درووی!... گوایه نه‌وان بخویان له‌نیو خویاندا نه‌وانه‌یان لیک هه‌لپریون و چاره‌یان
کردوون-خانمی گهوره هردا بز بای بالی خوذانی تا سه‌ر چوئی چووه، کیشوده خانیش
له‌ولاده به پیشوازی‌یه‌وه هاتووه... من بیستم، بخ حزم نه‌مدیت‌ووه...))

با به راستی ده‌کرد: چووبونه سه‌یرانی، بن داریبیه‌کانی قه‌راغ ((کومه‌سپی))یه و له‌ویان
مافور و به‌ر پاختشوون و چایان لیناوه، تا دده‌مه و نیواری...
(با به نه‌ت بخ چووبووی!...))

((چووبووم هه‌والییان بدده‌می که میوانیان هن-ریسیس ساخلو گوتوویه‌تی که ده‌یه‌وه
سه‌ردانیکی بکات، نه‌گه‌ر کراش راوه به‌رازیکی پیکه‌وه بکمن... چووبووم هه‌والی بدده...))
(هه‌ر هه‌مان نه‌و نه‌شیان به مل دادا-نا؟))

((به‌لی، ودک نه‌وه‌ی که...))

((نه‌مگوت!... سوچانه‌للا، ودک به دلمداهاتبیت!...))
نه‌وه قسه‌ی بابهی بودو له به‌رامبهر نه‌و هه‌واله که گه‌بیبووه دیتیه‌کهی مه، هه‌واله که
ده‌یگوت که ریسیس ساخلو و چهند خاونه پله‌وپایه‌یه‌کی دی له مالی ناغا مه‌هموودخانی
میوان بعون-ناغای مه‌ش له‌وی بوده- و ده‌یگوت که ((کوره‌تیوه)) بخ درخستنی و خو
بادانی له‌برده‌می ریسیس ساخلوی ده‌ستیکردووه به شاته شات و هردا زه‌نایه و په‌نجه‌رهی
مالی خانی شکاندووه، ده‌گه‌ل نزکه‌ر کانی خانی له‌بریدک راچووه و سه‌ری حمه میرووی
ورد و خاش کردووه، به فه‌مانی ریسیس ساخلوش که بخوی ناگای له هه‌رایه که بوده دهست
و پیبان به‌ستووه و تا به‌یانی له ناغه‌لی مالی ناغایاندا زیندانی کردووه و له‌گه‌ل بیانیدا به
کله‌پچه‌کراوی نیزدراوه‌ته ساخلوی! ((نم..!)) به دل مه‌شغولیه‌یه‌کهوه ((به‌راستی خوا
هه‌لناگری نه‌وهی نه‌وه‌یه نه‌وه‌یه داناهه چاکی داناهه سفره که‌ریکی ناریک بود. نیستا
بیستان بی سه‌ره‌که‌ره... به‌لی... نه‌مه‌ش ناوا!))

hee‌واله که ته‌نیا یهک لیکدانه‌وهی هه‌بوبو: که به‌رتیل کاری خوی کردووه، به‌لام سه‌عیدیش
نه‌زانی کردووه، لمو دده‌مهی روزیدا و لمو شوین و کانه‌یدا نهدبوبو به ده‌ورویه‌ری مالی
ناغایدا بخولیت‌هود... بخ به‌یانی ورده هه‌والی دیکهی لی په‌یدابون: که دیاره پیشتر که‌م و
زور دیار بعون-له راستیدا هه‌ر په‌سنه‌ندییه نه‌وه‌یه نه‌وه‌یه نه‌وه‌یه نه‌وه‌یه نه‌وه‌یه
سته‌زمان بخ نویزی عه‌سری چوته مزگه‌وتیش هردا به مالی ناغایده به
نووساوه... به‌لی، که ده‌چی، هیشتا نه‌گه‌بیوه‌تله حه‌وزی تووشی حمه میرووی ده‌بی، حمه

کاتیکی شهوان له دیئی و هدمنا ورده ورده ثاش له ثاونکوتون درکهوت که مهسهله که بهو جوزه نهبوو که که وتبورو سمر زاران و بلاوبیبوو. نیستا، نهودتا کیشنه که ودک همراههاتیکی ودک ودی خلکی به ثاخ و داخوه یادی دهکنهوه، سهرورووی پیرو په ککوته و سهروپرج سپییه کانیش همه مو گرژ و مرج و مؤنن- به هه رحال نه و هه رچی بی یا بوبی له خویان ببوو، بنه مالهه نهایا بیگانه. نیستاش نیدی ته گهر له کانیهه ژنانرا بینه وه یا له جیئه کی قومرغانه بگرن یا پیریزینیک هه رایه کی نایتتهوه، یا مندالی یه کینکی نه خوش بی و دهکن. هیشتا نهایا که ریم خان و نهایا قادرخان هن... حمه سن بمرازیش زورن- حمه سن به رازان همراه له داری بخ کچی خلکی داده تاشن... توش له کانیهه ژنان و نه و جوزه جتیانه همراه له خزوه هله مددیه و شنهه تی مهندی- تو زیکت نه اگا له مه بی... لموانهه یه ژنان له داخان جنیو و منیوان بدن- تو هه قت نه بی...)

((ناه توش، پاستیه که من همراه خو ناگن!))- به تور پریس که وه
له سه ر تاته بمرده کانی ته نیشت په رزینه زیمه که وه دانیشتبوو، سه ری دهناو هه ردوو دهسته کانیهه نابوو- دلی پرو میشکی به تال بwoo...
خور له پشتمه وه دابوو و نه ویش وه دوای سیبهری خزو که وتبورو، له پر سیبهره که ون بیبوو- و که وتبورو ده قولاییه دلاییه!... نه و خوره بخ خوش دروستکر دبوو که سیبهره که وه ده پیش خودا، دهنا نهایا خور نهبوو...
له سه ر لایا چیا، باران قره خوله میشییه که هه رانی ده شوشتنه و به شانهه کی زله تاله تیشکه کانی خوره تاوه که هه ره دیوی شوشهه تهم گرتووی تامانیه دادینا... خوارتر- له دهشتی- دهستی شنبایه کی نه مرؤله پرچی هه ره کانی نالوز ده کرد و دهشت نه مر نه مرمه ده گریا...
سو زیکی سارد نینوکی له ده موجاویدا و دهستیکی که وته سه رشانی... له جیئی خزو داچله کی و زریکاندی...
کاکه مه جمود بwoo... هه ستایه سه رپی، سه ری وشانی کرد و له گهل بارانی دایدایه کریانی.)

ده گرن و ده بنه لای خانی گهوره، خانی گهوره شفیکی له رهوی ده کا، له بیشدا ده بنه وی هه روا به ره و قووتی له سه ر پشتی که رهی سوارکه ن و به ناو دییدا بگیپن و به ره بارانی که ن بدلام بابه سه بی خزو داویته سه ری و به هر شیوه یک بووه خانی گهوره رازی ده کا به جله وی بگیپن.

((نیستا تیگه بیشته، زانیت، که دوینی شه وی و پیرو شه وی چم گوت! شیره جیئی مه نیمه... ئاگات له کجه کانت بی... نه و شایی و ره شبکه کانه تووشی شتیکمان دهکن. هیشتا نهایا قادرخان و نهایا قادرخان هن... حمه سن بمرازیش زورن- حمه سن به رازان همراه له داری بخ کچی خلکی داده تاشن... توش له کانیهه ژنان و نه و جوزه جتیانه همراه له خزوه هله مددیه و شنهه تی مهندی- تو زیکت نه اگا له مه بی... لموانهه یه ژنان له داخان جنیو و منیوان بدن- تو هه قت نه بی...))

((ناه توش، پاستیه که من همراه خو ناگن!))- به تور پریس که وه

له سه ر تاته بمرده کانی ته نیشت په رزینه زیمه که وه دانیشتبوو، سه ری دهناو هه ردوو دهسته کانیهه نابوو- دلی پرو میشکی به تال بwoo...
خور له پشتمه وه دابوو و نه ویش وه دوای سیبهری خزو که وتبورو، له پر سیبهره که ون بیبوو- و که وتبورو ده قولاییه دلاییه!... نه و خوره بخ خوش دروستکر دبوو که سیبهره که وه ده پیش خودا، دهنا نهایا خور نهبوو...
له سه ر لایا چیا، باران قره خوله میشییه که هه رانی ده شوشتنه و به شانهه کی زله تاله تیشکه کانی خوره تاوه که هه ره دیوی شوشهه تهم گرتووی تامانیه دادینا... خوارتر- له دهشتی- دهستی شنبایه کی نه مرؤله پرچی هه ره کانی نالوز ده کرد و دهشت نه مر نه مرمه ده گریا...
سو زیکی سارد نینوکی له ده موجاویدا و دهستیکی که وته سه رشانی... له جیئی خزو داچله کی و زریکاندی...
کاکه مه جمود بwoo... هه ستایه سه رپی، سه ری وشانی کرد و له گهل بارانی دایدایه کریانی.)

له سمر نانین) دوو لیوی قهیتانی و دووچاری رهشی و دک دووکملی کای، لووت و هه موو
هیلله کانی دم و چاوی تا بلیی ناسک و تمنک و جوان.

جهناب سرهنهنگ پیده‌که‌نی، ثه و پیده‌که‌نی... جاری وايه جهناب سرهنهنگ شتیکی
دملی که ثه و ههر تیی ناگا، بخوزی قاتا پیده‌که‌نی، ورگه زله‌که‌کی که ده‌لیی جه‌واله و به
قهیاسه‌ی شده‌که دراوه هم‌لدپه‌رینی و بـهـرـغـهـبـاـبـهـیـ چـهـنـدـ جـارـیـکـانـ شـوـرـ دـهـکـاـتـهـوـهـ وـ
هـلـلـدـکـیـشـیـتـهـوـهـ... بـهـلـامـ رـاـنـاـوـهـسـتـیـ! ثـهـوـیـشـ هـهـنـدـیـکـ شـتـانـ بـهـ زـمـانـهـکـهـ خـوـیـ دـهـلـیـتـهـوـهـ کـهـ
جهناب سرهنهنگیش تییناگا، ثه‌ویش پیده‌که‌نیت‌هه، به کلکی ثه‌سپی جهناب
سرهنهنگیه‌هه. ثه‌سپه‌که له‌بهر مامزه‌ی رکیفی سواره‌ی کلکی باده‌دا، ثه‌ویش له‌بهر ئازاری
نه‌قیزه‌ی ده‌ردی ده‌روونی خوراده‌تیینی. ههر چهند جاریکان له دووره‌هه زه‌رفیکی لوح‌چاوی به
جهناب سرهنهنگی پیشانددا، بی ثه‌وهی هیچیش بلی، جهناب سرهنهنگ به سه‌ربازه
پاسه‌وانه‌که‌ی دا ده‌فرمودی زه‌رفه‌که‌ی لی و درگری و بیبا-سریازه‌که زدفه‌که‌ی بـوـ جـهـنـابـ
سرهنهنگی لـیـ وـرـدـهـگـرـیـ وـ دـهـیـاـ، دـهـیدـاـتـهـ جـهـنـابـ سـرـهـنـهـنـگـیـ. جـهـنـابـ سـرـهـنـهـنـگـ زـهـرـفـهـکـهـ
وـرـدـهـگـرـیـ، بـهـلـامـ کـاـغـهـزـهـکـهـ نـاـوـیـ نـاـخـوـنـیـتـهـوـهـ. ثـاخـ ثـهـگـهـرـ دـهـیـوـنـدـهـوـهـ هـهـرـ دـهـرـ لـهـ حـاسـتـ
بهـرـ هـلـلـدـایـ دـهـکـدـ!ـ...

جهند قهراولیکیان بـوـ دـاـنـابـوـ تـاـ کـاتـیـ کـهـ جـهـنـابـ سـرـهـنـهـنـگـ تـهـشـیـرـیـ دـهـبـنـ نـهـهـیـلـلـنـ لـهـ
جـیـیـهـیـ لـیـ دـاـنـیـشـتـوـوـهـ بـجـوـلـیـ. ثـهـ وـ دـاـنـیـشـتـوـوـهـ، قـهـرـاـوـلـهـ کـانـ بـهـپـیـوـهـ، دـهـستـ بـقـ سـرـهـوـهـ وـ دـکـ
یـهـ کـیـنـکـ لـهـ تـابـلـوـکـانـ بـیـکـاسـوـ بـهـلـامـ لـهـبـارـیـکـیـ دـیدـاـ. تـیـسـتـاـ ثـهـوـیـشـ بـهـشـیـکـهـ لـهـ سـهـربـازـهـ
رـیـزـبـوـوـهـکـانـیـ بـهـرـدـرـکـیـ، بـهـشـیـکـهـ لـهـ نـانـ بـکـیـرـهـکـانـ... جـهـنـابـ سـرـهـنـهـنـگـ گـوـتـوـیـهـتـیـ نـانـیـ
رـؤـزـانـهـ لـهـ خـوـارـدـنـیـ سـهـربـازـهـکـانـ بـدـهـنـیـ-خـوـارـدـنـیـ وـهـرـیـشـ دـهـگـرـیـ وـهـرـیـشـ نـاـکـرـیـ. سـهـربـازـ
قـسـعـهـکـهـ دـهـبـاـ وـهـ پـیـشـیـ دـهـنـیـ- پـیـرـیـشـ هـهـرـدـوـوـ دـهـستـ دـهـبـنـ هـهـنـگـلـیـ نـاـونـ، ثـهـگـهـرـ
حـوـسـهـلـهـکـهـ کـهـ بـهـبـیـ ثـهـوـهـ خـوـرـاـدـهـتـیـنـیـ.

سه‌ربازه‌که قسעה‌که به نانی سه‌ربازیه‌هه له تمهک پیریش‌نی داده‌نی-نانه‌که له سمر
قسעה‌که‌یه... قسעה‌که به جیندیلی و ده‌روا- سه‌عاتیک دواتر دیته‌هه... ((ثه‌وهی هیشتا
نه‌خواردووه، دایکه!)) دایکه و دلام ناداته‌وه، سه‌ربازه‌که چیسته سارده‌که یا پلاو نیسکه
سارده‌که بهنانه‌وه ده‌باته‌وه... به ناشکوری نه‌بی ((بی‌ورپا کشته)) ش هر پالپشیکی نییه.
(قشله) هرچهنده له ناوه‌پاستی شاریشه بهشیک نییه له شاری. خانوویکی دیر و
هه‌رشه‌می سه‌ر ته‌په‌یه‌کی شاریه-کونینه- باره‌گای ثه‌میره‌کانی ثیختیار وردین، که
فه‌مانه‌هه‌ای ناوچه‌که بـوـنـ، هـهـرـ لـهـ سـهـرـهـتـایـ هـاـتـنـیـ ثـیـسـلـاـمـ وـ ثـهـلـاـتـرـیـشـهـوـهـ. لـهـسـهـرـدـهـمـیـ

له مادده‌ی حکومه‌تدا: حاکم بـوـحـاـکـیـمـ وـ مـوـحـاـکـهـمـهـتـهـنـ- حـاـکـیـمـوـهـ- مـهـ حـکـوـمـوـهـ...)) دـوـوـ
هـهـفـتـهـیـ بـاـبـهـ سـهـیـ وـهـ فـهـرـمـوـهـ-((خـوـدـایـ لـیـ خـوـشـ بـیـ!)) لـهـگـهـلـ مـرـدـوـوـیـ هـهـموـوـ
لـاـیـکـیـ پـیـاوـیـکـیـ چـاـکـ بـوـ، غـهـرـیـقـیـ رـهـجـمـهـتـیـ خـوـدـایـ بـیـ!

دـاـکـیـ سـعـعـیدـیـ بـبـوـوـ جـوـوـتـهـیـ قـهـرـاـوـلـیـ قـشـلـهـ. رـؤـزـانـ بـهـیـانـ زـوـوـ دـهـرـدـهـمـیـ
قـهـرـاـوـلـیـ بـهـ دـهـرـکـیـ رـادـهـوـهـتـیـ، تـیـسـتـاـ دـادـهـنـیـشـیـ- وـ شـوـانـهـشـ لـهـ وـ سـهـرـیـرـاـ دـیـتـمـوـهـ. رـیـیـ
نـادـهـنـ دـهـنـاـ شـهـوـانـهـشـ هـهـرـ لـهـوـیـ دـهـبـیـ. بـهـ نـاـشـکـوـرـیـ نـهـبـیـ بـهـیـانـیـانـ لـهـگـهـلـ کـهـرـیـ بـهـیـانـیـداـ دـهـرـواـ
بـهـلـاـرـهـ لـاـرـهـوـهـ رـادـهـوـهـتـیـ، دـهـنـاـ ثـهـوـهـ لـهـ دـوـوـرـهـوـهـ بـهـارـمـبـهـرـ قـهـرـاـوـلـهـ کـهـ دـادـهـنـیـشـیـ. چـهـنـدـیـنـ
جـارـیـانـ دـهـرـکـرـدـوـوـهـ سـهـرـهـتـاـ جـهـنـابـیـ سـهـرـهـنـگـ چـهـنـدـ جـارـیـکـانـیـ پـرـ دـاـبـوـوـ تـیـشـکـگـرـهـکـهـ،
بـهـرـپـرسـیـ تـیـشـکـگـرـهـکـانـیـ بـهـنـدـکـرـدـ، بـهـرـپـرسـهـ کـانـیـشـ چـاـوـیـانـ لـهـوـانـهـیـ خـوارـ خـوـیـانـهـوـهـ
سـوـوـرـکـرـدـنـهـوـهـ وـ هـهـرـدـشـهـیـانـ لـیـکـرـکـدـنـ وـ پـرـیـانـ دـهـبـهـنـگـ، باـشـهـ
تـوـ لـیـرـهـ گـوـ خـوـرـیـ چـیـ؟ـ!ـ باـشـهـ تـیـوـهـ لـیـرـهـ چـ گـوـوـیـکـتـانـ دـهـخـوـارـدـ؟ـ!ـ)ـ یـهـکـیـکـ بـهـ رـاـبـورـدـوـوـ وـ
یـهـکـیـ بـهـ رـاـنـهـبـورـدـوـوـ، یـهـکـیـ بـهـ تـاـکـ وـ یـهـکـیـ بـهـ کـوـ. بـهـ هـهـمـوـوـ شـیـوـهـ کـوـیـهـکـانـ...~ وـ دـهـکـیـلـ
بـاـشـیـیـهـکـانـ سـهـربـازـیـکـیـانـ رـاـسـپـارـدـ تـاـ دـوـوـرـیـ خـاتـهـوـهـ...~ لـهـ کـوـلـیـانـ نـاـ، بـرـدـیـانـ. بـهـلـامـ نـهـکـ هـهـرـ
سـوـوـدـیـ نـهـبـوـ خـرـاـپـتـیـشـ بـوـوـ. هـهـرـ کـهـ دـهـسـتـیـ وـهـکـیـلـ باـشـیـ دـهـگـهـیـشـتـیـ پـیـرـیـزـنـ بـهـوـ
پـهـرـپـوـتـیـهـیـوـهـ زـرـیـکـهـیـ وـ اـیـ لـیـدـدـاـ هـهـرـ دـهـتـگـوـتـ سـهـرـمـاـیـ زـهـمـهـرـیـرـیـیـهـ گـوـیـیـ بـهـرـدـیـ کـهـ
دـهـکـرـدـ...~ باـشـهـ، دـهـیـ ثـهـلـوـکـمـوـ لـیـلـلـاـ، باـهـرـ لـهـ دـوـوـرـهـوـ رـاـوـهـسـتـیـ یـاـ دـانـیـشـیـ...~

یـهـکـهـجـارـ هـهـرـ کـهـ دـهـنـگـیـ فـیـتـهـیـ شـاـوـرـیـ پـاـسـهـوـانـ سـهـرـبـازـیـکـیـ بـانـگـ دـهـکـرـدـ تـاـ پـهـرـوـیـهـکـیـ بـهـ چـهـکـمـهـ کـانـیـ دـاـیـنـیـ، جـهـنـابـ
دـدـبـوـنـ وـ سـهـرـدـکـ پـاـسـهـوـانـ سـهـرـبـازـیـکـیـ بـانـگـ دـهـکـرـدـ تـاـ پـهـرـوـیـهـکـیـ بـهـ چـهـکـمـهـ کـانـیـ دـاـیـنـیـ، جـهـنـابـ
سـهـرـهـنـگـیـشـ بـهـ سـوـارـیـ جـوـانـوـهـ تـهـسـپـهـ کـهـتـهـکـمـیـهـوـهـ لـهـ دـوـوـرـپـاـ پـهـیـداـ دـهـبـوـوـ...~ پـیـرـیـزـنـ خـوـیـ رـیـلـ
دـهـخـسـتـهـوـهـ وـ دـهـسـتـیـکـیـ بـهـسـهـ وـ پـوـتـهـلـاـکـیـ خـوـیـدـاـ دـیـنـاـ وـ چـهـنـدـ هـهـنـگـاـوـیـکـانـ دـهـچـوـوـهـ پـیـشـیـ، تـاـ
رـکـیـفـیـ تـهـسـپـهـکـهـیـ بـکـرـیـتـ وـ مـاـچـیـ کـاـ. ثـهـوـهـ لـهـلـایـ مـهـ بـوـ لـاـنـوـاـزـیـهـ خـوـیـشـانـدـانـیـ لـهـ حـانـدـ
گـوـرـهـ پـیـاـوـانـ بـاـوـبـوـوـ. تـاـ تـیـسـتـاـ دـهـسـتـیـ نـهـگـهـیـشـتـهـ رـکـیـفـ وـ لـیـوـیـ بـهـرـچـهـکـمـهـ کـهـ کـهـوـتـ...

تـیـسـتـاـ لـهـگـهـلـ جـهـنـابـ سـهـرـهـنـگـیـدـاـ بـهـ تـهـواـهـتـیـ تـیـکـهـلـ بـوـوـ...~ سـهـرـدـکـ پـاـسـهـوـانـ وـ دـهـکـیـلـ
بـاـشـیـیـهـکـانـ رـوـوـیـانـ لـهـگـهـلـداـ خـوـشـهـ، چـوـونـ هـهـرـ کـهـ جـهـنـابـ سـهـرـهـنـگـ لـهـ دـوـوـرـ رـاـیـ دـهـبـیـنـیـ چـرـایـ
سـهـوـزـیـ زـهـرـدـخـنـهـیـهـکـیـ تـیـدـهـگـرـیـ- تـهـوـدـشـ کـمـ نـیـیـهـ. پـیـرـیـزـیـشـ لـهـ وـهـلـامـیـ شـهـرـمـیـوـنـانـهـیـداـ، زـوـرـ
لـانـهـوـاـزـانـهـ، چـاـوـدـرـوـانـانـهـ پـیـدـهـکـهـنـیـیـهـوـهـ. دـهـمـوـچـاوـیـ پـیـرـیـزـنـیـ هـهـرـ رـاـسـتـ دـهـلـیـیـ دـهـمـوـچـاوـیـ ثـهـوـ
پـهـیـکـهـرـهـ مـوـمـیـانـهـیـهـ کـمـ سـهـرـدـهـمـهـیـهـ: زـهـرـ وـ سـپـیـیـهـکـیـ تـیـکـهـلـاـوـ- زـیـاتـرـ زـهـرـ- سـافـ وـ لـوـسـ،
بـیـ چـرـجـ وـ لـوـجـ وـ پـرـچـیـ یـهـکـپـارـچـهـ سـپـیـ (ژـنـهـ کـورـدـ لـهـ تـهـمـهـنـیـ هـهـوـرـاـزـ هـهـلـکـشـیـوـدـاـ تـاـسـ کـلـاـوـیـ

نا، نه^{تگ}تووه-هیچ که سیک نه^{یگ}تووه، هاوده ردی هم^ر ثهوه بwoo که ((خوا به دوروی کا)) یانی هم^ر بو خوت هاوده ردی خوت بی، دهنا سه^{باره}ت ((بمو)) ثهو دهیزانی. که متمه رخم و گونا^هبارکی بوو، چ بwoo، چیه که ثهم سه^{ربازه}، ثهو ثه^{فسره}، دایکی^{کی} و دک تو^ث ناوا میهربان و دک تو^ث فیدا^{کاری} نه^{بی} که تیستا^ث ناوا پال به^تووه ده^{نی} و ناوا دل ره^{قانه}ت ره^{فتار} ده^{کم}لدا ده^{کات}?- دایکی^{کی} وان نه^{یان}گ^{تووه}، که^{وره} کانیان هم^ر نه^{یان}گ^{تووه} که نه^{گبه}تی و گرفتاری و نه^{هامه}تی^{بی} زور^{هی} زور^ی ثهم خه^{لکه} ((گه^{وره} کان)). دهنا خو^ک کور^ی تو^ج جو^{تیاره}، ثهو سه^{ربازه}ش هم^ر جو^{تیاره}، کور^ی تو^{بیستانه}وانه، برای ثهو نه^{منیه}ش هم^ر بیستانه وانه-ثاوای سه^{یر} مه^{که}. ثه^{ویش} له ماله خو^ی غه^{می} خراپی^{یه} به^رهه^م و زور^{داری}هی خاودن مول^{کی} و زور^{داری}هی ده^{له}تی و تی^{جباری} و زور^{تی^{گیراوی}} دیکی^{کی} و دک تی^{گیراوی} کوره^{که}ی تو^ی هه^{یه}. خیرا^{خیرا} چه^{سپان} له سه^{بیله}ی ده^{دا}، دایکی^{شی} و دک تو^بهد^{ست} زور^{داری}هی مال^{کی}هه^و زال^{هی}تی... ثه^{وانه} کافر نین، شریش نین. وايان لیه^{هاتووه}، وايان لیتکردوون-که[؟] کامانه[؟]- بو[؟]...

باشه دهی - نه وانهش یه کیکیان همیه لمبن گوییان بخوبینی، و بلایی:
 ((نهوهی دهیبینی؟ نهوه تورکه... تورک پیسن، خوین خورن، لعلواشهوه نهوه دایکیکی
 تورکه که قسمهی دایک و داپیرهی دووپات ده کاتمهوه، به کوره کهی دهلهی: ((نهوهی دهیبینی؟
 نهوه فارسه، زورداره، نهوهیه پیوویدااوی، هر نهوهشه حکومهه تیت بهمه ردا ده کات و
 هرچی ناگوتروی پیت دهلهی و مالت ده خوا)). و ههر که گهیشتنه یه کیش نهوه لایهنه سیههم
 دیار دهکهن و پیشانی یه کتری ددهنه و به کوره کاتنان دهلهین: ((نا نهوهی دهیبینی کوردهه...
 درهنهدهیه، ترسناکه... نه کهی لیبی دلنجیابی و باوده پیکهه! لیتندداد و میشکت
 ده پیتنی!)) نهوه کهی نه و قسانه ده کات و نه مانه دهلهی؟- تییدی نهوه تو و کهورد کانن نه وانه
 دهلهین- خودی خوت و خوده کانی دی.

پیریزین داده نیشی و به چاوه ته پو توژ و خول لینیشتوروه که یهوده، که دوور نبیه جیشه کی واشیان به چاکی پی بیسینی، له چاوى قهراوله که یهوده را داده مینی. قهراوله که ده گوری، یه کیکی دیکه دی، له ویشهده را داده مینی- و له ٹیشکگره کانی دواویش هه رو هتر. هه ممویان پیده که نن، سه یه! ناغا سه عید به گیش جاروباره و دهد دد که وی و پهیدا ده بی. شویش له دوور و ده را پیده که ننی- و دک بلیتی ری نزیک بونه و بی نه بی- جاری واشه ههر بُخوی، خوی کیل ده کا. شه و دره نگانیک- به قسهی گهره که- ده ورمهه ده نویزی خهوتنان- کوره جکوله که یه بوره

خه لیفهی دووه مدایه که بانه ده گیری، نه میری شوینه که به دل و به ره امه ندی خوی ثایینی
ئیسلام قبولده کا و دهیته (تیختیار و ددین. تیختیارو ددینییه کان لق و پزپی سه ره کی
رۆژگاری نهوان به گزاده رووتەی نەم سه ردەمە بون، سه یە کەش نەوەیە تا سه ردەمە
حکورەمەتی ناسیرە ددین شاش هەر فەمانزەروای ناواچە کە بون..!

(قاله) نشیمه‌نگای فهرمانه‌وايانی ثم خانه‌دانه بوروه، بیزه‌هی قاله تورکیه، گوايه مananی سه‌ربازخانه‌یه و یادگاری سه‌رد همی داگیرکردنی للایه‌ن عوسمانیه کانه‌وهده له شهری جیهانی یه که‌مدآ پیشتر ناوی (جیبی سولتان) بوروه، له سر تپه که‌شه وه باغیکی بورو که پییان گوتوروه-بااغی سولتان- که نه‌مرز و بیرانه‌هی و نه‌ماواه.

-دایه به یانیان و نیواران سه عیدی دهینی-سه تل به دسته وه، له گهله دوو قهراولان- بی پشتینند، بی میزد-نه وا به درکی فشله ناورشین ده کا. وای له دایکت، دایکت برى! یه که مجاز که دیتی، وای نازانی چی لی به سرهات. رایکرد سه تله که لیودرگری و بتو خوی گه سکه که لیدات و ناورشینه که بکا- ههروهه جaran. بتو قهت ده یهیشت کاری وا بکا- نه و یشانه شیشی پیاوان نین، روئله! گه سک و ناورشین کاری زنانه- زینان زن گوتوروه پیاویش پیاو... وه دایکت برى- خوژگه ده مردم و نهودم به چاوی خوم ندیتبایه! گوایه چهند هنگاویکانیشی را کردووه... بهلام، کافرانه، شمرانه، نهیانهیشتووه. زریکاندوویه همراه نهیانهیشتووه. نه دی نه وه بتو خوشیان داکیان نینه؟- بتو نیانه، همیانه. بتو مه گهر کاتی کوره هرمی فروشه که مت له سه ریک هرمی و کابرای کاروانچی له سه رتا باره قهندیکی ده کوژن چ گوییان له دایکیه تی؟ نه و سه باریش هه روته، وه که وی نه و پیویستی بدوهی نییه و به پیویستیشی نازانی بیت بیر له دایکی خدلکی بکاته وه، دایکانیش همراه به پیویستی نازانی بیر له دایکی نه و بکنه وه و دایکی نه ویان له بیر بی. راسته که کورپیک ده کوژری دایکان همه مو له سه ری ده گریهنه. بهلام نایا راسته بتو وی ده گریهنه؟-نا، نه وه نازیز مرده خویان و دیبر هاتۆهه وه. همراه له مندالیمه وه که حه کایه تت بتو ده گرد هه میشه همراه باب و باپیری وی بتو دهیکوشت و دهیبری، هه میشه همراه بتو و بتو دوزمنی زور و زوهند بتو، همراه نه و بتو ده گرداوندا، خه بجهه ری له خه بجهه ری هه میوان تیزتر بتو و نه ته نیا همراه که لاشیرا ده پیشی له پشته پیشی کابرای که لاش له پیشی همراه ده کرد- ده گره وانتدا ددیت! هه میشه نه وه همراه نه سپی بهرام بره کهی دی بتو به بی سوار به رهه گوندی ده بوده، هه میشه همراه مالی وی بتو ده سووتا، هه میشه همراه زن و مندالی وی بتوون به دیل ده گیران و هه میشه ش نه وه کوره یا مسید یا شووره ای تو بتوون زن و کچه هی کوزراوه کانیان له خو ماره ده کردنوه! ...

ده گوکری-چه پهیمه. چه پهیمه تاییمهت به ژنانه، بی هه لبیز هملبیز، زور نهرم و شل، وده ناویک به شنه باییک بجولی. کچان و ژنان، له سره خو، جوان، کمه ران باده دهن و به نه رمشو شلی دله نگن: پییمه کی هله دهینه وه- له سفره خو-پییمه کی داده نینه وه، نهرم له گهان ثوازی گورانی:

((نه مان له رزانه، نه مان له رزکه
پایه دابنی، پایه به رزکه) ...)

نه ندیکیش له جھیل و مهیان سال و قهیره کانیش که حمز له هلپرین و شایی له سره خو و نهرم و شل ناکن له شاییه دینه دری و له پشتنه وه راده دستن، قسان ده کهن، پینده که نن و سه بی ره نگاوه و ری روینی شاییه که ده کهن- سوار چون بوکی بینن...
خوره تاو که بیوه ته دامینی شاخه رهشی، که سواریک به غار له سره ری هه و رازیوه سه ر و رییپا و دهیار ده که وی: هاتووه مژدانه و در گری. نه سپه که که فی هله داده، ثارقه له هنیای سواره ده تکی- دیاره که به پیش هه مووان که تو توه و هه موون به جتیه شتوون...
نه سپی ثاغایان زین کردووه، نه وانه دیش هه رو وتر، ثاغا ده بی به ره و پیری بوکیوه بچی...)

((تیوه خه ریکی به زمی خوتان بن!.. نه وه خانمی گهوره دیه، به شاییکه ران و دله نگیو و زورنا ژنه ده لی، که دهیانه ویست شاییه که تیکدنه...)

ثاغا له پلیکانان دیته خواری، نه حه به راز نه سپه که ده باته پیشی، رکیفی ده گری و ثاغا له سره خو و به سار دیه که وه، وده بی له میرو و لان نی- به سپایی سوار ده بی. حاجیه و رگه و دوو سی سواری دیکه که ماون نه وانیش سوار ده بن. ثاغا جلموی توند ده کاتمه وه، زور له سره خو و دری ده که وی. سه ری بدردا و دنه وه، بی نه وه سه بی ری زن و ژال و کچه مسکینان بکا. ثممه یک له پیاوه تیبه کانیه تی- وده ثاغای دیکه چاوان دیه و ده وی هه لئا کا و ناگیپری... روی گرژه- نیوچه وانی تیکناوه.

سواره کان له ده هه و رازییه وه و دهیار ده که ون- بوکیش، ثاغا ده چته پیش، بوک هه رو وتر دیته پیش، نه که رهاتا و زاوی مسکین بایه ده چووه سه بریانی و بی بدرا که ده بی و پیت و فریه بفرهه و خله و خرمان و ره ز و باعی، سیویک، هه ری مییه ک، هه ناریکی ده گرته بوکی. بوک هه روا دیته پیش، له ((گوییه نینه که)) پیکدگهن، ثاغا نه سپه که کی راده گری، جله و کیشی نه سپی بوکیش هه راده دستن. ثاغا شتیکی له به رکی ده دیتی- که دوایه زانی شوشهی له ونتهی بووه- به سه رزینیدا ده چه میتنه وه و نه و عه تر و لوهه تهیه، به سفری

راییمهی به دوادا دیت. پیریش هله دستن و به کووره کووره بده رهه لای مالی پوره راییمهی وه ده چی، له گهه کی خواری- تا بهیانی... مهلا بانگدانی...) ... سه عید نه وه له قشله یه.. شاییه، شاییه ره عنا خامنی-...

دله نگیو هه روا زرمیه تی، زورنا ژنه نیش نه وه فیقمه تی، دنه نگی زورنا لی نزیک شمه وه خوش. ره جانه لوتیان هیناوه- چاکتین و پشوود ریزترین زورنا ژنه ناوجه که. هینده دیه هینکه مریشکان بای له گوپی ده کا و لیدیده دا، به لام چون لیداینک، به هه وی زورنا لی که ده گهان ثوازه که دیدا، سه ره بدهن و زورنا که بده ناسمان، به راست و چه په و پیشنه و دا خوباده دا و هله ده سورپی. له پیش ده رکی ماله ثاغای ره شبکه که- شاییان دا بستبوو.

مه نجه لی گهوره گهوره و زله زلیان له لاهه وی شاییوه به سه ره ناون، سینی پی له پشکویان به سه ره کرد وون... بونی برخجی ده دم کیشا و نه وه ناوه دا گرت وه. حاجیه و رگه و نه حه به راز کلکی نه سپه کانیان و نه سپی ثاغای به ناوه برخجی ده شون، تا هم بریمه بی و هه م کلکی چاک بگرن... خوشکانی ثاغای جلی شاییه یان له به رکرووه، قوئند رهیان سریونه وه و کلیان ده چاوان کیشاوه و سورا ویکی خه سیان له سر گونا و لارو و مه تان داوه و لیویان سوره کردووه، به و برموره و کیل گیله و له رزانه و سه دان سکه دراو و ته نهنه و به نهنه وی بی نرخ و به هاوه که به سوچه کانیانه وه کرد وون، له گهان ریزی گویه ره وی- هه ده لی نه سپی پیش قه تارین هه ده جو لینه وه دهیان هاره بیان لی بلند ده بیته وه... نه نه ثاغا له هه چوار دهوری خانمی گهوره دانیشتوون و جگه ران ده کیشن...

دا کی ثاغای لمناوه په نجه ره دانیشتوون، قلیانی ده کیشی- قلیانی خانی خوالی خوش بشبو... قول قول قول قول! قول! کوله جهه کی مه جمه ری جه رکی و کراسیکی ناوریشمی سپی کولداری له بهدایه. بر اکانی ثاغاش تازه له کووره هاتونه ده ری- پیلاؤ له پی- و پشتیندی چیت له پشتی، خه بجهه ده برد و ته زیبی کارهبا به مشتوفی خه بجهه ریوه. کچان و ژنانی ثاغایش ده سیکیان به سه ره و پرچی خویاندا هیناوه و له دهستی جهیلاندا هله ده په رن- شهر میونانه... ره شه خه رامان باری بر ده ته شاری...

((شاباش..! مالیاوا کاک ره جان، نه مری براله... شاباش!) و دله نگیو ده هولی داده کوتیته وه و ریزه که گهه داده په نه وه هله ده په نه وه به لام چون! سه رچوپی کیشیش، هه چهند جاریکان، دادیته وه و نوکی ده سماله که دهستی له عه رهی ده خشیشی و هوویه کی ده کیشی، راست ده بیته وه خولینکی به دهوری خویدا ده دات، هینده دیه باسکیکی له وهی ته نیشته وه جودا ده بیته وه. ثارقه هی له حه وت لای له شیوه و سه ری کردووه... ثوازه که

له سر همزالی دریز ده، مانگی تمواو هاتوته نیوه راستی ثامانیوه- هم راست وه سینیبه زیویکی. بابه شه کمت و ماندوو دیتهوه، ثارقهی ددرداوه، گرژه... دزی دهی. گوزده کهی سره لیوی په بجهره کهی دینم، دزی له جامی ده کم و دهیده می... بابه هیشتا به چاکی دانه نیشتووه و لاریشی به چاکی نه خوراندووه، که ده رکه چه په رکه هوا ری ای هه لددستی و دایکم به هانکه هانکه ده کاته وه. بهره و نه بلادی ژورویمان له سر همزالی راخستووه، به پیلاوان دیتهوه له ژوروپرا دیتهوه، لای په بجهره کهی پیلاوان داده نی و به ماندوویه تیبه کهی ته واوه و به رهه لای همزالیوه دیت.

((واي بيه!)) دریز دهیت و لاقان راده کیشی. ماندووه ((له سبهینیوه تا ئیستا به پیوه... پشت راست نابیتتهوه... نهوه هیشتا نه نوستون... تو کهی هاتیمه وه؟))

((له کلهه منته؟)) بابهیه. ((هه روا پیش پیش تو هاته وه...))) و نه وجاه ((دده باشه، بلی بزانم ئیشکه به خیر تیپه پری؟...)))

ره گی تانه که ده قسه کهی بابهیدایه که دایکم هه روکه هه میشه ده یهینایه وه سه رخوی. ((جا له من ده پرسی... کچم بوبوکه بۆ خۆم بەربوکم! وە خیر نه گەرپی و به چاکه تیپه پری دیاره هه تیپه پری... نه وانه گوشتی يه کدی ده خون بەلام ئیسکی يه کدی ناشکینن...)) گوئی هه لددخه، ودک بلیتی مایتی- و ماویشیه تی.

بابه گوتی: ((نم-نم! دده باشه!))

(باشه، باشه... خۆ بۆ خوت لەوی بولی... تو بۆ خوت و دزیری دهسته راستی بوبی!))

((من؟! هه ره قسه خۆت بیسمیللا!...))

((هه، و دزیری دهسته راست، جیت خالی، لیدانیکی خوارد عە مرم! ژنه ش و بەركەوت...)) لای ئیمه باوه، هه ره که بوبوک و زاوا دهستیان کهییه يه ک زاوا ده بی سامی خۆی بە سر بوبوکیدا بنوینی- ده بی هه ره لە يه کەم شەویه چاوترستینی بکا، تا له دوا رۆزی دوو لینگه کی بە سر ملیدا شۆر نه کاته وه. له بوبوک ده دا، بی هیچ سوچ و به هانه یه ک- بەلام دیاره لیدانیکی زۆر خۆمانه خۆشەویستیه وه لیداوه- نه وه به فازانج و زەنگ نوواندووه کەچی نازی داوه تی و به خۆشەویستیه وه لیداوه- نه وه به سوودی خودی وییه.

((باشه دهی، نه تگوت؟- ناختر تو لەوی لەناویان بوبی- لەناو ژنان بوبی... چیان ده گوت؟))

((هیچ، سەرەتا ودک هەموو جاران دوو سی ده قیقان راوه ستان...))

بوبوکیدا ده کا، سەری جەلەوی باد داته وه و شان به شانی بوبوک بەلام راستدا دە سوور پیتە وه. قاله نارنج پشتا و پشت له سر پشتی نەسپی دانیشتووه، ناوتینه کی گەوره دهیزی بەرامبەر بە بوبوک راگرتووه، حەمە رەھیمیش جەلەوکیشی شەسپە کەیه تی... بوبوک دەت، دەم و لیو و لوتیکی کول و کلاویکی دوو چینی بە سەرەوە- کە چینه کانی نهورزی دوو سی نەنگوست بلندترن- نەمانه هەمۆری لە زییر تارای سوره و دیارن، بارگە و بنەهه جیازی بوبوکیش دوو بارگین، کە هەریه کەی دوو یەغانی پیویه و له دواوه و دیت. سواره کان- به بەردەم و چوار دهوری بوبوکیدا رەمبازیانه، نەسپی کەریم نەوبەنی لە دەنگی دەھۆلى دەھویتە و کەریم نەوبەن، پانه و پان بە سر پشتیدا دە کەوی، هەرودک نەوان فیلمە نەھەری کاییانه- چەنگ لە هەوای گىرە کا، پەل بە هەواه ھینگە لە عەردی دەنی. هەموومان پیتە کەنین... يەک دوو کەس دەچنە یاریسیه. کەریم لە جیئی خۆی دانیشتووه و قاچیکی ده میزی ناوه و هەروا تاخوئۆخیتی- و نیمەش هەموو پیمان خۆشە. چەند تەقیکان بە سر بوبوکیدا دە کەن... بەلام فیشەک گرانە، ناغاش چاوی دەرپەراندۇون. پور حەلیم لە دواي بوبوکیویه- نەويش هەر سواری بارگیریکی بوبه- بەربوکه. دەمی دە جوولى، و دک شتیکی بخوا.

سواره کان هەروا جلیتبازیانه- بوبوک گەیو داته بەر په بجهره دی، خانمی گەوره لەو سەرەوە دی پاپیتک نوقل و شیرینی بە سر سەری بوبوکیدا دە کات و قاپیتک وردە دراو و دانەویلەش. ژنان نەنگوست دە خەنە سەر لیوان و هەلەلەی لیدە دەن: تلى لى لى لى! مندال و زن و كچ دە کەونە بن دەست و پیش بوبوکیو- نوقل و پاره و شیرینی بخەر دە کەنە و دە... بوبوک دابەزیو، بەربوک هاتوتە خواری... نەسپی بوبوک بە هەللى دە زانى، پاششووی هەندىك لىيک بڵاو دە کا و پشتی کەمیتک کوور دە کاته وه، میزی هە لدددا. ((نە کەی! نە کەی!)) يە کىيک بە دەستى لە کەفەلى دە دا. نەسپی خۆی خەر دە کاته وه و میزە کەی بەنیو چلى رادە گری، بەلام هەندىك میز بە پشتی پور حەلیم و بوبوکیدا هەر دادە کا... پور حەلیم هە لى، بەلام بوبوک خۆ سل ناکا... دەک بلىم خودا چە لېبکا! چەند کەسیتک پرمە پېتە کەن... بوبوک دەچتە سەری، نېيدى نیمە چ نابیین... دایکم لە مالى ئاغايىه، ئىشى دە کا، بابهش هەر لەوییه، نەويش ئىشان دە کا.

خوشکە کان هاتوونە و- بەلام نە نوستون: کچە کان نەزە مۇونى نەورزیان تاوتوى دە کەن. هەر دەلین و پیتە کەن، هەر جارەی بە شتیکی يان بە کەریم نەوبەنی يان بە میزی نەسپی بوبوکى. لە مالە کانى دىشە و دەنگى پېنکەنینى هەر دى.

((کامانه؟))

((خوشکه کان نیدی-دوایه همه مسوو چوون له ددرکیتیان داو بانگیان کرد: ((کاکه خان، نمهوه بووه چی- ههر تمواو نببوو!؟))، ههر ده ده میدا بووه که دنهنگی پمبه پرمی لیدانی له زورویدا بلند بووه. پیاوه خراپی لیدهدا. باوره که خالق حمه حوسینیش که ره سووری وانه کوتاوه... بهلام تۆ بلیئی نه و کچه متنه قى لیتوهات..!))
((نه و کچه!... کامه؟))

((که تۆ بۆ خوت ده زانی نیدی بۆ لە من ده پرسی!؟))

((نا، من هەر روا له خۆه گوتم، من لای کەسە کانى مە جەمۇودخانى بوم-دەبوو هەندىکيان سەرقان كەم. دەی باشە؟؟)))

((ھېچ گوتیان رەنگە تىيگىراويسىك پەيدا بوبىي، دياره زنە خۆى بە دەستەوە نادا و بانگى بەرىوکىييان کرد... نەوه دەنگى جىنپوانىش هەر دى-جنپوي خراب و پىس پىس: ((كىرم بە گۆپى بابت- كىرم بە روحى...)) تۆ بلیئى دەنگ و متنقۇ لە دەركەيەوە هاتبى لە و زەنھەوە هاتووه. تەنیا شتىكى کە دەمبىست نووسكە نووسك بۇو، هەر نەوه مابۇو بلی: ((قىينا، هەر بلی-ھەرچى بىلەتى بە مامى خوتى دەلەتى!...)) و پیاوەش هەر دەيكوتا و دەيگوت: ((كىرم بە رۆحە كەي!...)) حەشر بۇو. بەرىبووك پى دزەي بۇو، نەدەچووه زۇورى. تا لە دوايە چاولى سووركە دەنھەوە خانى گەورە ناجارى كەد-و چۈر. ئاي، كەس نەبىنى-چ لىدىنەتكى خوارد! لە پشت دەركىتەمانى گۆى لە كابراي بۇو کە دەيگوت: ((سەگباب... پىسى بى تابرۇو، ئىستا دەلەتىم لە بەرچىغان تان كىشىن و سەرىي هەر دەنەنە دەنگدان و سوارى كەرىتىان كەن...)) کە دايىكە نەوهى ديت و نەوهى بىست خوشکە کانى دەنگدان و دەستوبرد وەلائى ئىختىستن... وەي وەي لە و نارەتەي نەسناس لىيىدا!...))

((سوارى كەرى؟ گۇوى سەھى خوارد!...))

((ئىستا نەوه نەگەر كچە مىسىتىن بايە هەر دەر لە حاست سەريان پاك پاك دەتاشى و بەرپوزەردىيەوە دەياندارد دە مالە باوانى...))

بابە بى ئىختىيار گۇوتى: ((باشە؟))

((باشە، باشە! دياره بە دەبەختە بى دەرەتانە بىرى كردىتەوە، نەوه ئامۆزايە، گۆى ناداتى... گوايە لەو بىگە و بەرده و لىيدان و پىندا دەنەنە دەتازى و لە جىنى خۆيەوە بەردىتەوە))

بى ئىختىيار گۇتم: ((سيقە تۆرە كە؟))

ھېچيان بە سەر خۆيانى ناهىئىن و خۆى لى بە خاودن ناكەن.
((پياوه کە نەو ژارەمارە دەبىنى، لىتكدا لىتكدا هەر دەلەي: ((دەبى بىخۆى... هەر دەبى بىخۆى!؟))
((بە كى دەلەي؟؟))
((بە وەزىرى دەستە راستى...))
((نە و دەيگوت چى؟؟))
((بەد بەختە ج بلى... دەيگوت: ((بە چاوان، بە چاوان..! بە چاوان... دەيغۇم، دەيغۇم!))
و پىشىدەچووه خوارد بىتى.)
((نە؟؟))
((بەلەي...))
((باشە نیدى لەمە دەوا گورچىلەشى نايەشى!... هەر لە دواي نەمە شەوه نیدى هەراو زەنا كەتپىر بىرایەوە- بهلام وەك بلەتى دوايە بۆوه شەر؟...))
((شەرى خوشكان بۇو-لە سەر گىسىكى بۇو. خانى گەورە گوتى بۆ سېھىيى ئاغا (قۇراو)- بەرىھىتىلەي دەۋى- بەلەي، بەگىان ماماھىيەوە- دەبى گىسىكىكى بىكۈزۈنەوە- و
ھېچ كام لە خوشكە كانىش گىسىكى خۆى نادا- بۆ خۆشت كە دەزانى، لەۋى هەر كەسە و بۆ خۆيەتى...)))
((مەرىشكىيان نەبۇون؟))
((وەي... تۆش! بەو نىيە شەوهى بەچنە زگ كۆلانەي مەرىشكان، عەيىب و شۇورەبىي، بىكەنە قاوا و قىيىز و ژارەڭاۋ!))
لەپىر هەمۈمان لە دەنگى تەقەى تەنەنگىك راچەلەكىن و گۆيىمان ھەلخىست... چ بۇو...
ئەوه چ پىياوېكە بەو شەوهى غېرەتى بزوو تووو! باهه زەرەدەخەنېتكى هاتى و دەستىتكى بە رىشىدا ھەتىنا و گوتى: ((باش بۇو، سۈپاس بۇ خوا- خوا يە زۆر شوکر- بە سەلامەتى بە زاوا بۇو!))
ھەناسىيەكى ئاسوودەيەمان ھەللىكىشا، ئاغا بە زاوا بۇو، دايىكە سەرىنەكى لە قاند و ئاهىنەكى ھەللىكىشا. بەيانىش بە روچىاز بە شەرایەوە- دايانە هەمۈوان: ھەتا نەو سوارانە لە مالە بۇوكىيەرا ھاتبۇون و نەوانەش كە لە مالى ئاغاي ئىشىيان كەدبۇو. كلاۋىيەكىشيان دابووه داكم، كە ماوەيەكى زۆر بۇو هەر لە تاقىدا كە توبۇو و فېيداربۇو. تىكەل جلانى نە كەد، نەيدايە كچە كانىش، دەيگوت نەھامەتى پىتوھىيە، بەخت رەشىيە دىنە.

لیک داپران و جودابوو ندویش و نامه و نامه کاری رهق و توند- خالق مرادخان لهو نیوبژیوانیهیدا بولو و هلهلدسورو.

هۆی گرژیه شه پهیوندیانه و دک دیانگوت یه کم شه و بولو که برالله که و دک مه قسه و قسمه لۆکی دهرباره سیقه توره بیستبوونه و (دک که دیانگوت شنکه- کیشور خانم- که پی خوشکه بولوکی بولو شه پیتی گوتوه) شه ویش هاتنه و بولوکی بولو خوندی به همل ده زانی و نیو شه ویکی ده جیته کیانی و خه فبری لمسه خنخنکه که ملی داده نی بیکوژی که ثابرووی شه بنه مالله یهی ثاوا بردوه... و به کورتیمه که خوشکه ناچار دکا دهست له میراتی خوی هملگری بولو برای. تا ناغای مش بش بولو سهین و بهینه ده زانی حاجی سهیید باهر له قهباله نوسینی دهیتدهوه...

کچه له مالی بابی هاتهوه، ناغاش له شاریمه و درا هاتهوه- شه بی پهرو هاتبوجه مالی هیچ، به شه میراتیکی که ده بولو له گله خوی هینابایه شه ویشی هر دابووه یه کیکی دی! به کورتی، هر نامه و نامه کاری بولو... له زاری کیشور خانی زنی مه محدود خانیمه و گوتیان... گوتیان گوتوویه- یانی کیشور خانم- ((شه چ گو خواردنیکه ها! گووی له زاری خویان گهوره تر ده خون!)) گوایه شمه وی به خالق مرادخانی گوتوه. گوایه ناغاش رایسپاردووه که کچه بی بن بولو، شه له بھر له برقا و گرتنه زیزی بنه مالله و ده سه ری نه کردوونه و، نیستاش که بی بنه هیچیشیان به دهسته و نه هیشتتووه تلاقی دهدا. له جیهی وی تمیعه خانی بدنه- یانی کچی کیشور خانی. کیشور خانیش نه بھیناوه و نه بیدوه به خالق مراد خانی گوتوه عه بدللا خان وای لیهاتووه که کچی وی له گهن کچی ((...لینگ دریت)) ای له ریزیکی راکری! (لینگ دریت، نازناوی داکی رهعنای بولو) و تازه کویر کویرانه له ناوی جوییدا ده گهري...! له جیهی کی خراپ نه که و تووه- بله، خوشکه کانی خوی زوریان ((بن)) هنه! به کورتیمه که ناشتبوونه و که سه ری نه گرت- نه هر سه ری نه گرت خراپتیش بولو... بدلام تاوه بولو خوی ده زانی چون ریتی خوی بکاتهوه...

ماوهیدک را برد شیدی رهعنای خانم شه رهعنای نه بولو که تۆ دیبوبوت، ناغاش به ته او و ته کزرا بولو. نیستا و دک دلین باران باریوه و زندوئ نه ماون.

راتستیان فرموده: ((به سه رهعنای ته کاندنه ده رون و ثارامی- ثارامی ده مارگیری- دو باره ده بیته و فرمانه دا، حیساب و کیتاب دینه و گوپری- حیساب و کیتاب سوود و زیان- و باری دروونی ده گوپری و زیان ورد و دینه سه ره بارودخ و ره والی ساده و ساکاری

سه بیر شه و بولو که هر بی بیانی ناغاش چووه سه فه ری! گوتیان فرمانده ساخلو و داواری کردووه، گوتیان (به قسمه ماله ناغای) بولو خوینی به بیووه و خوتیگه یاندن و لی نزیک بونه وه نه کراوه... گوتیان شمومیش له په ردیدا نه ماوه و له بانیتە که نوستووه... گوتیان ناغا و خانی گهوره گرژیان که توته نیوانی و لیک در دنگن: ناغا به بولو خانی گهوره دا هاتوته و قسمه سوک و ناسکی پی گوتوه، مه عسوومه پوره حلیمه کویی لی بولو که خانی گهوره گوتوویه تی: ((نیستا شه گه ره ده توی خوینی له نیوان دوو بنه مالاندا پیکر بریزی... سه ری سور ماوه، نازانی شه کچه تیوه مسکینه چی پی نیشانداوه- یانی داده شیرین...)

((غمه مه خو ناو شاره زایه و ده زانی چون ریتی خوی بکاتهوه... ده که وی... جا لم بیتان بی چیم گوت! و دزیری دهسته راستیه هیه..)) و دزیری دهسته راست پور حلیم بولو. ((من غمه می خو و زن و مندالله کانی خومه. تۆ هر روا مه زانه- هر هملی لی هملکه وی داخی خوی به نیمه ده ریزی- نیستا ناو ریتی خوی بکاتهوه یا نهیکاتهوه، بومه ج جیاوازیمه کی نیمه، نیمه ناو هر ده مانبا! شه نیستا راسته و خو دوژمنی مهیه، نیمه ناگادر و شاهیدی سوکایه تیمه وی بولوین... تو ش زور ساده... بله، له گه لست داده نیشی و پالوووه ده خوا! تازه شه و زیانه رویی و بسه رچوو! بولوینه دلآلی غه مان- کوری فلاپی- له گه لکچی فلاپی و ده کات دهی من غمه می خویم، نه کا خوین و خوی پریزی بکه ویته نیوانی- هر شه ماوه سیقه توره ش به کاریتیم! خنه له کات و ساتی خویدا نه گمیووه ته دهست خانی دهی من قسمه ناخوشم پی بگوئی، تریاک و شاره قی ناغای براوه دهی من وه هله له که سه ما که وم.

و دک جانه و دری جهنگه لی دهی هه میشه هر لمسه هه ستبیم داخوا ناغا به سه لامه تی چاک نوستووه و چاک هه ستاوه، پیشکه کی پتوونه داوه، له و ختنا ته باله یان سووتاندووه- رهیس ساخلو و لوتفی هیه یا نیمه تی... بولوینه بولوکه سه ماکره- و دک و رچی ره جمانه لو تی به ههزار ناواز سه ما ده کهین و بایدد دهین... دهی بولوین، نیمه جنی لی بولونی نیمه.))

((بچینه کوی؟- کوی هیه بیچینی..!))

((هه ده رکیک بی... هر جیهیک ته نیا نیمه نا...))

دوابی واده خوندی بولوکی، پهیوندی نیوان دوو ناموزایان به شیوه کی به برقا و تیکچو و ناخوش بولو. نه ک ته نیا یه کیه تی و لیکتر نزیک بونه وه نه بولو و روی نه دا بله که کار گهی شته

بابه گوتی: ((سوچانه‌للا... جا باشه تو هدقت چبوو وا به دوایانه‌وه بوروی و خوت له شтан
هله‌لقوت‌اندووده؟ نهود چهند جارت پی بلیم... ههر وابکه، هینده مله قوته و سهرتاتکی بکه تا
رۆژیکی سفری نهود کوره‌ش به فهتارت دده‌هی - نه گهر نه‌تدا!))
((ناه! نزره‌ی تۆیه-سەرەتاتکەی چم کردوده! چووبوم نهوله شه مردەخیوھی خۆم بشۆم...
ئاخىر خۇ منىش بىنیادەمم...!))
((جا له چۆمی!؟))
((بەلی نەدی، منىش بىنیادەمم، گەرمام دەبی...))
((سەر تەندوورى مالەكەت کويىر بۆتەوه! بەلام، نا تو دلەخەمەی شتانى-خوا تۆی هەر بۆ
جاسوسىيە دروست‌کرددووه و داناده...))
دایكىم رووى وەركىپا...
سەعىد بەرھەلدا بۇو و لەگەل داكىدا هاتنه‌وه گوندى.
((زۆر سوپاس بۆ خوداي، زۆر شوکر خوايە!))
((کوره نه گەر ئاقلى ھېبى ئىدى نهود مل له كار و كاسبييەكى دەنى بۆ خۆي - نه گەر
ھەروا تۈزۈكى تىيگەيشتن ھېبى شەو و رۆز ھەر شوکرانە بىزىرى دەرگاي خوداي بى كە نەو
تۆقى لەعنەتهى لە ملى كردوده...)) بەلام نهود ھەر مەپرسە-كار و كاسبيي ھەموو بەلەنەن و
ھەروا لۆزە لۆز دەسۈرپايدە... يەك دوو جارانىشيان لە دەرۈبەرەي گوندى مە دىبىو و گوتىان
ئاغا به حاجىيە ورگەي نەسپاردووه لە جىيەكى لەبۆ سەھى خەن و نافۇكى بېن...
((خوا رەھىي بە دايىكە بىيەدرەتان و بىيچارەكە بىكا...!))
خوا رەھىي بە دايىكە بىيچارەكەي كرد: دايىكە بىيچارەكە ھەروا دواي ماودىيەك پاش
كەپانه‌وئى لە شارى و بەرھەلدا بۇونى سەعىدى مەرد...
((پېرەن حەسایيە، زۆرى تالى و سوپىرى چىشت... بىيەدرەتانه!...))
((نا، نەوجارەي كوره لە ژىيەكى دىكەدا...))
((چۆن؟))
((قاقةزى بۆ ئاغايى نۇوسى...))
((قاقةزى! بۆ ئاغايى!؟))
((نېيگوت نهود نۇوسييەتى، قاقەزە واژۆي پىوه نەبۇو، پەنجەشى لەسەر
نەبۇوه... نۇوسراوه ھەموو دەزانىن كە ژەن بۇوه، كچ نەبۇوه-نەمە تۆى كە خوت
ھەلخەلەتاندووده... ئىدى چۈزازىم، لە جۆرە و بابەتە قسانە...))

خۆي و خەدە و نەريتىيەكى كە گىشەكىيان پىسابۇو دووبارە سەرلەنۈي سەقامگىر دەبنەوه؟ ثاو
رېيى كەدبۇوه - نەویش چۆن!
((خۆي بادەدا يانى ودرە و سەيركە - عەبدۇللا خانىكى بانگ دەكا سەد عەبدۇللا خانى لە
لىپوھ كولەكانييەوه دەبارى - ھەي ئافەرین بۆ نەو وەزىزىرى دەستە راستىت...!))
((بۇ خۆشى چاپووکە، ھەر تەنبا وەزىزى دەستە راستى نىيە...))
((پىياوه كەش كە دەلى رەعنە كىيان، ھەر پىت خۆشە گۈيەت لىيى بى...)) (نەودەمىي ھېشتا
رەعنە كىيان رەعنەكىيانى دلەكەش لە گۆرپ نەبۇو... نەود ئاغا بۇو رەعنەي كەدبۇوه رەعنە
كىيان). ھەر لە ئىستاوه لە دەرۈبەرەنە بۆ كەدبۇوه دەللايىھە! بەقوربانى قودرەت بەم خودايە،
گەورەيى ھەر بۆتۆ باشە... نەودتا نەود ئىستا ژەن دەستە چەورەكەي خۆي بەسەرى كچە
بىيەدرەتانەكەي عىسمىمەت خانىي دەسرىپتەوه!))
عىسمىمەت خانم ژەن گەورەي ئاغا بۇو، كە ماودىيەك بۇو تۆرابۇو، چۈبۈوه مالە بابى-وەك
دەيانگوت ژىتكى ئابروومەند و روو سوور بۇوه، لەگەل خانىي گەورە و خوشكەكانيدا
ھەلەنە كەرددووه و كچ و كورەكەي بەجييەشتنوون و رۆزىوە. ئىستا رەعنە خانم-وەك دايىكە-
پېشىنە و رابرددووى خۆي بەويىھە دەلکاند: ((بىن بىن...)) (ھەر رۆزەي دەبن دارىتىكىدايە،
خەرىكى تېق تېقانى و چاۋىپكىيە لەگەل كوران، ھەروا بەخۆرپايم ماچان دەبەشىتەوه!)) و
ئاغا و بىرائەكەشى لە كىيانى كچەي بەرداابۇن. ((ئاي نەمرى وەزىزى دەستە راست! ئىستا
ئىدى نەود كەوتۆتەوه دەللايىھە-سەر لەنوي چۆتەوه سۆراغى برازاکەي خۆي...))
((كى؟ كامە؟))
((ھەر نەودت لە ئاغا دەرەي دەدا و حەزى لىيەدەكرد...))
((تۆ نەودت لە كۆي زانىيە؟...))
((من لاي دار ھەرمىيەكاني وەدم دىتۇن... خۆ كۆپر نىم. عەبدۇللا خان گىيانى و دلى
ھەموو دابۇوه دلى كچە و هوشى لى بېابۇو، نەویش (رەعنە خانم) خۆي دېبۈوه - سەرى
دىشا - وەي لەبىرەت مرم چوو بۇو لەلاي پشتەوه نوستبۇو، ئاخىر عەيىب و شورەبىيە لەلاي
عەبدۇللا خانى درېت بىت! كەچى عەيىب و شورەبىي نىيە لىنگەت لە ھەواكە بۆ خەلکى، بەلام
عەيىب و شورەبىيە لەلاي مىرددەكەت و لە پېشەمۇي پاڭ كەپەت و درېت بىت!... ((بىنەمالەيە))
((خانزادەيە...!)) وەللايىھە ج بلیم...!))

دەگەل باتى خراپە كردووە كچەي بىندرەتان لەو نىيەيدا چىكا و گوناھى چىيە،) ((گوناھەكەي هەر ئەوندىيە هەر كە دەستت لە پشتىدا وەك مريشكە كوركى فس دەداتمۇه.) (بە هەر حال خۇو و خەدە و رەسمىيەكى پىسىه...))

دويىنى شەھۋىيان زىگى مائىنى ئاغايى لە تەولىيدا درېبۈو، كى؟ ديار نەبۇو، ئەحە بەراز تىيەلەنلىكى چاكى ئاغايى خوارد-ھىينىدەيان بە لىسان لىيدا تا خۆى پىسسىكەر. سوئىند و قورئانى دەخوارد كە لەكەل بۇوە، بەلام پىاواه كانى ئاغا سەعىد بەگى كە دەمامكى خۆيان كرددۇر ھەر دەشەيان لېكىردووە- دەيگۈت دەست و دەميان بەستۆتەوە و زۇرى ھەولۇ و تەقەللا داوه تا دەست و دەمى خۆى كردىتەوە، تا بىنەھەوان بىدات و خەبەرى بىتى...)

(دەولەت) زۆر ھاتوتە دە شارىيەوە، سەربازى ئىيجارى دەگىن، ئىيجارىيەكانى مە دەبەنە ورمىيە. ئەوانەي ورمىيەش دىننە كوردىستاناتى- فەرمانى رەزا شايە دەبىن سەربازى ھەر مەملەتكەتىكى بېچتە مەملەتكەتىكى دىكە. (ئاغاوات) بىن دەسلەلت بۇ پاسە بەرازى داۋىتەوە و درگىتنەوى بە ئەنجام گەيۈرە و ناشبى بەو چەكانەوە كە دەولەت بۇ پاسە بەرازى داۋىتەوە خان و ئاغا و بەگەلەرەكان پىتۈرە بېچنە نىيۇ شارى، نابىن چەك لە دىيەتىشدا بىتى- بەلام ھەشە، ئاغا سەعىد بەگ بۇ دوايىن جار بە ھەلى دەزانى و پىش شەوەي چەك بە يەكجارەكى بشاردرىتەوە، يَا ئاودىيى عىيراقى بىكى پەيداد بىتەوە. ھەلىكى چاكە- ئاغا لە مال نىيە، چۆتە مىيونىيە- مالىي زاوابىكەي مالى خوشكى ھەر نۆكەر ماون. شەوه، دانىشتووين نانى دەخۇين، كە دەنگى دەستىزى لە دىيىدا دەگەرلى و لە دۆلەيدا دەنگ دەداتمۇه و ھىشتا نەگەيۈتە لا پالى و ئەو دەنگە نەگەراوەتەوە دەستىزىكى دىكە- و يەكىكى دىكە بە دوايى يەكدا دىن. حاجىيە ورگە و ئەحە بەراز و كەرىم نەوبىن تاۋىتكى راۋاھستان- وەك سەھى بىن خىتۇ- ناخىر خۆ سەكىش دەبىن يەكىك ھەبى تىيېرەدا، دەنا ناچتە پىش. سەرەنجام وەلامى دەستىزى و تەقەكىيان دانەوە، بەلام ھېچيان بىنەكرا، ناچار خۆيان گەياندە لا پالى ئەوبىرى...)

(ئاه- باشە ئەۋە چىيە؟) دى وەك رۆزى رۇوناکى لىيەتابۇو، بە ترس و لەرزەوە لە ژۇورىيە سەرىيەكى خواردەكىيەوە... مالىي ئاغايىيە، مالىي ئاغايىان ئاڭداۋە!...)

(ئاي بەدەختى!) بابە ئەوەشى دەگوتىن و دەشىگۈت دىيارە خەرىيکن گوندى ئاوردەن، دەستىيان بىگاتى مەنيش دەكۈزىن... تۆ ئاگات لەخۇت و مندالەكان بىت- من رۆيىشمە). ئەمە دەگوت و لە مالىش و دەركەوت... ئىدى ئىيمە سووسەيە كىمان لىنى نەما...)

((كى... نازانى كىن بۇوە؟))

((وەك ئەودى قىسە كە ئى حەوت ھەشت رۆز بەر لە ئىستا بىن... راست نازام.) دايىكم گوتى: ((ئاه...!)) و پەنجەي بۇ لاي لىيۆيە برد، كزومات بەسەرنجىيەكى قوللەوە، لە پىشە خۆيەوە راما.

((ها... چىيە؟))

((ئەو رۆزە كە مەحسە (مەعسۇومە) لەكەل داكىدا چۈرە شارى...) بە قامىكانى دەست بە ئەزماردىنى كەد... ((ھەينى بۇو، ھەينى بۇو ھەينى دەكتە... شەمە، يەك شەمە، دووشەمە... دەكتە ھەشت رۆز- لمېرىتە ئەودەمى نەبۇو؟! ئۆ خۆت گوتت...))

((بۇ خۆم چىم گوت؟))

((ناخىر ئەگەر لمېرىت بىن ھاتى گوتت بچەمە وي- بەرەبەرى نىيۇرۇيە بۇو...))

((بەللى، باشە؟))

((بۇ خۆت دەزانى ئەوانە تا لاي نىيۇرۇيە ھەر دەننۇن و ھەلتاست...))

((باشە؟))

((قاوەلتى لە ژۇورى خوارى خوارد، مەسىنە و دەستىشۇرم بىن دەست و دەمۇچاوى بشوا... خاولىم دايىھە دەستى، كە لەپە گوتى: ((ئەو قاقەزە چىيە؟)) گوتى: ((كامە، ئاغا؟))

گوتى: ((ئەوەي لەسەر لىپى پەنجەركەيە... كەسىك ھىتى؟ گوتى: ((ناتا... من نەمدىيۇد... من كەسم نەدىيۇد- نازام...)) گوتى: ((دايىنه بىزامن...)) بۆم بىن- لە زەرفىدا بۇو خۇيىندىيەوە و ھەروا گۈرۈبۇو، دووبارە خۇيىندىيەوە. دوايىش بانگى حاجىيە ورگەيى كەد، داخوا دوينىش شەۋى و ئەورۇق بەيانى كەس ھاتۇو، كەسىكى دىبۈ- ئەۋىش كەسى نەدىيۇو...))

باپە گوتى: ((تىيگەيىشتم... ئىستا تىيگەيىشتم...!))

ھەر ئەو رۆزە باپە ناردە لاي مامۆستا مەلا سەبى شەفیع و ئەو عەریزدى كە بۇ فەرماندە ساخلىوی نۇوسيبۇو، دابۇويە تا ئەو بە خەتى خۆى بىنۇوسيتەوە چاكتە- پىيىخۇشە پاك بىن. ديار بۇو ويسىتبووشى دەستوخەتەكە وەك ھەمان ئەو دەستوخەتە بىن كە نامەي بۇ مامۆستا مەلا عەبدۇللەي كانىيە رەشى پىن نۇوسيبۇو، بە رەشىد بەكىدا ناردبۇو و وەلامىشى ھىنابۇوە. ئەودەمى لە مىززاي شارى و مەلاي گوندەكان بەولۇو خۇيىندەوارى دى نەبۇون. رىكەوت وابۇو، ھېچ سەرەنخامىيەكى لەو كارەش وەگىر نەكە و تېۋە.

((كۈرهەتىو بە عالەمى ئاشكرا شەرى دەفرۇشى- ئەو سەرەي پىن لە خۆى زىادە... ئەو خۇو و خەدە و رەسمىيەكى يەكجار پىس و دىزىو و ناشىرىيە- ئەو جۆرە تۆلە ئەستاندەنەوەيە. باوكى

ده‌ژی، به‌لام ندک له شاری خۆمان له شاری تمنیشتبوه، نزیک شاره‌کەی خۆمان، کە سی‌
ھیندەی شاره‌کەی مەیه و شاره‌کەی مە هەر دەگیرفانه چکولەکەی خۆی دەنی-هەر گەرەکیکى
شاریکە... پیاویکى بالا بەرزەی دەمۇچاو پان و قەلەوی، چاوش و بروپر و قەترانییە- و
رەنگى دەمۇچاوی سپیه کى رەنگ پەرپیوھى، مىزەریک بە سەرەوە، پیلاوی قەيتاندارى لە پییە،
دەگەل لاكەمەریکى...
((...) شەريف زادە...))

((...) شەريف زادە!...))
((...) بەلى، پورزا! لە بىرم نەبۇو ھېشتا ناونوس نەھاتبۇو ئىزە...))
((...)!

((نفووس-ناسنامە- دەفتەرۆزکەکە، دەولەت دەيدا دىيارە کە بە خودى خۆتەوە بەندە-ئەگەر
ویستت- ئەو بۆ خۆت بە ئازەزووی خۆت پرى دەكەيىتەوە، دەنا ئەگەر بۆخۆت ھېچت نەبۇو
ئەوە ئەودەمى دەولەت بۆخۇزى پرى دەكتەوە و دەينۇسى... کە بەلى، لەمۇرۇھ تو بۇ نۇونە
ھوسىئىن زادە ياخسەنی ياخسەنەدى ياشەريفى ياخسەنەنى ياخسەنەدى دىكەي کە بەنمۇئى ئەودەيت...))
(بىز؟ خۆ من بۆخۆم ناوم ھەيە... ئەو ناوەي کە ھەممە!))

((ئەويش ھەر ھەيە و ھەر دەميىنى، بەلام ئىدى لەجياتى ئەوەي بلىئىن ھەسەنی پور
حەلەيمى، رەشە رەھىم ياخسەن دەنۈرسىن حەسەن حەلەيم پور، رەشىد رەھىمى، ياخسەن
خەرامامان زادە-قەبالە کە شىت دەدەنە دەستى-خراپ نىيە...))
باپە گوتى: ((ئەم!)) دىيار بۇو چاکى نەچۈر بۇو مىشكىيە و ئەقلى نېيدىبىرى، دايىكم
دەمى بەش بىبۇوە من و كچەكانىش ھەرەنتر.

پورزا بە دوايى قىسەكاندا ھات: ((خەريك بۇوم بلىئىم-گوزەران و بارودۇخى ئىستا زۆرى
دەگەل جاراندا جودايمە، شەريف زادە تەلارىكى دروستكىردووھ کە ئەستەغفيروللا ھیندەي
نەماوه سەرى بىگاتە عەرشى پەروردەگار، کە سەيرى دەكەي كلاوت لەسەرى بەردەبىتەوە...))
دايىكم گوتى: ((پەنا بەخوا!...))

باپە گوتى: ((حاجى سەفرەريش تەلارىكى لە پىنجۈيەن دروستكىردووھ ھەپرسە..!)) و
دەستى بۆ ئاسمانى ھەلبىرى.

پورزا گوتى: ((لە پىنجۈيەن! جا تو پىنجۈيەن لەگەل ئىزەدا رادەگى! پىنجۈيەن لە¹
بەرامبەر شاره‌کەي مەدا كويىرە دىيەكە... پىنجۈيەن ھەر تەنیا گەرەكىيەتى، ئىستا ئەوە
خانوو و بەرە و دامودەزگاكانى بەلايدىك، خەلکى ھەمۇ ئاسوودەن- سەرى دلىيىايى دەنېنە

دەركا و دەرك لە باپە و حاجىيە ورگەي دەگەرپىن، حاجىيە ورگە لەو بەرەدەيە، باپەش دىار
نېيە خۆى دە چ كونەكى ناوه. دىيى ئاور دەدەن، مە حشەرىيەكە گا و مەپ و مالات و خەلکى وا
تىيەقزاون سەگ ساھىبى خۆى ناناسىتەوە! مالىئى ناغاييان چۈل كردووھ، كورە مام، ژن و
ژالە كانىيان بەرپىزەوە ناردوونە ئەۋەرى گۈنلىيەوە، ئىيمە و مالاتىش زۆر بىز رىزانە بەرەدە لاي
دۆليوھ دەچىن. ((شىپۇ شالاڭتىكى)) توانىيەتىمان لەگەلە خۆمانغان بىردووھ-كەس دەرەستى
كۈزانىنەوە ئاورەكەي نايە. خوا ئەو پەھمەي كردووھ كە ھېشتا گزە و كاو تفاقمان
دانە كردووھ. دەستەو ئەزىز دانىشتۇوين و بەدەم گىرياتىوھ، تەماشا دەكەين... باپەش وددى
ھاتۆتەوە-لەنيو ئەو گىزلاۋى ئاپەجەتىيەيدا ھەر خۆشحالىن کە بى مۇزەپرەت بۇوە...))

ئاغا ھەر لەو جىيەوەي لېتىبۇو دەچتە ساخلىوی، سەعىد بەگىش دىيەكەي بەجى دىلى و
لەرى دەپوا: ئەو نارەزايە و ئەو حاشا دەك-لە راستىدا ھەرجى ئاكابى لەو رووداوهى نېيە-
ئەوە ئىستا دەبىسى. ئەو چۈزەنلى- لەوانەيە ھەر خۆى بۆ سەلماندى دۈزمىتەتىيە لەگەلە
ويدا ھاتبى دىيەكەي ئاورداپى. لەوانەيە ئامۆزايەكى دىكەي ويسېتىتى تۈلە لېتكاتەمە.
فەرماندە ساخلىو تىماوه... تازىدە كاروبارى چەك ودرگەتنەمە بە ئەنجامگەيىندۇوھ و ئافەرىن
كراوه- ئىستا چۆن و چ وەلامىيەك بەدانەوە؟ داوا لە ئاغاي مە دەكەت ئەو زەرەر و زيانانەي
بە خۆى و دىيەكەي كەوتۇوھ بنووسىت و بىداتى، تا ئەويش بۆ سەرەوەتىر بنووسى. ئاغا ھەرجى
گوارە و ئالقە و دەرزلەلە و بازىن و ئەنگوستىلەلە و زىپر و زەبىر و رايەخ و كەلپەلى ناو مالىئى
ھەمووان دەكتە لىست و دەيداتى. زيان گەيۇتە مىكىتەنەيش، بەلام ئەم بېرىگەيەيان بۆ ناردنە
سەرەوەتىر، رادەگىرى. لىستەكە دەچتە سەرى و ئاغاش دىستەوە گۈندى و مىكىتەنەيش ھەروا لە
جىيە خۆيان دەمېنەوە...))

نا ئىدى، ئەجەرەيان بېپارە کە بە تەموايىيە و زۆر راشكاوانەيە، دايىكم ھەتا ئىستا ھەر
نارەزايە: بېروا؟ بچتە كۆى؟...))

ئىستا لە ھەوارىتىن، وەك قەرەجان بەرامبەر كەلاوه كانى گۈندى شە چادرمان ھەلداون و تا
بلىئى سەرقالىن: ھەر لە بەيانىيەوە تا ئىتارەي ھەمۇ رۆزىكى ئەوە خەرىكى دیوار
ھەلئانەويىن-زۆر بە چالاکى و دەستوپردىيەوە گۈندى دروست دەكەيىنەوە... ھەمۇ لە ھەمۇ
خەرىكىن- ژن، مەندان، كچ، كور، پېرلەو- ھەر ھەمۇو. ھەرەك ھەرەۋەزى جووت و دروپەنەي
كە بە رۆزىكى مەزرايەكى دەكىلەن ياخسەن دەدەرەپەنەيە دەدەرەپەنەيە دەدەرەپەنەيە
دەكەيىنەوە. گەيۈپەنە دارەرایە كە خودا مىزازا عەللى دەنېرى. زۆرمان لېيە بىستووھ- من و
خوشكەكان- و زۆرەيشمان باس بۆ خەلکى كردووھ. مىزازا عەللى كورەپورى باپەيە. لە شارى

سنهنگي کارخانه دهخديته ئەم لاتاييانه و توخمى شتەكانىش دەخديه ئەو لاتاييەكەي
دىيانە و... ئىدى پىئى ناوى هەستيت و تەرازووه كەي هەلکىشى... ئەو شتانە نەماون-
سەنگە كان ئىدى هەروا بەرد و ئاسنەوالى له خۇوه نىن- سەنگىكەن کارخانه دروستى كردون و
لىشيان نۇرسراوه: يەك كىلۆ، نيو كىلۆ...) هەموو حەپەسابوين.

(جا تۆ وەرە قەپانى کارخانىي قەندى بىبىنە-حوشتە ئەم سەرەدە به بارە چەونەدرەدە
درەوات و لەو سەرەدە به بى باردىتە- كىشراوه، بىبى و دەپىزىانى...))

((سوجانەللا!))

((بەللى، شەوانە بى ئەوهى ناگات لە هىچ بى ئەوه دارۆغە دىت و يەك يەكەي هەموو قەلى
موغازەكەن بەسەر دەكتەوه و ئەگەر لەبىرت چووبى قەلى موغازەيەكى بەھى و داتنە خستېنى
ئەوه بە هانكە هانكەوه دىت، وەك دزى هاتبىتە سەرى... دىت و بە تکاو پارانەوه داوات
لىدەكابىچىت و دەرگاكى موغازەكەت قەلى دەھى و داچىھىيەوه...))

كۈرتىبىيەكى پۇورزا ھېيندەي بە ناسايىش و رىتك و پىتكى و قوتايانە و كارچاكييە ھەلگوت
ھەموو گىزى و وېزەكىدەن-و ئەوجا دواي ئەو ھەوتبوونەي ھەمووان گوتى: ((پۇورزا، بۇ حەسەنى
لەگەل مندا نانىتىرى...؟ بۇ خۇم نفووسى بۆددەرىتىن، دەبىھەم قوتايانە، بەر خويىندى... با
لەوئى بخوينى تا ئىشاللا دەبىتە ئەشتەك...))

((يانى تا بىتتە چى؟))

((كە خويىندى تەواوکەد دەبىتە فەرمانبەر پىاوي دەلەتى و بە خىر مووجەي وەردەگرى-
ئەوهى ئىيۇھەتانە ژيان نىيە...))

باپە كوتى: ((باشە بەللى، بەلام...)) ئاهىكى هەلکىشا.

((دەزانم ناپەحەتى چى، من بۆخۇم دەستى دەگرم و لەكەلە خۆمیدا دەبەم... ھەر بەو
لۇرىيەي كە پىئى ھاتوروم دەگەپىتەوه... لۇرىيەكە چەند رۆزىكەن دەمېننەتەو تا بارى تەواو
دەبىي، من ھىچم لە تۆ ناوى، ئەگەر زۆر دوو دلى ئەوه خەلۇوزى زستانىم بۇ بنىرە-ئەوندە
بەسە. ژۇرىيەكى لە ژۇرەكانى نىيۇ مالى خۆمان دەدەمى، نفوسيشى بۇ دەرىتىن، لە
قوتايانەشىدا ناونۇوس دەكەم، با بۆخۇي بخوينى... براۋىن، دەلتى تۆش ناپەحەتى... بەلام من
بۇ ئىيۇھە-زۇرىش پەلهى ناڭەم... بەلام راستىتان كەمە كە ئەمە ژيان نىيە ئىيۇھە تىيدان. دە
لىكەرىن با مندالەكە بخوينى-دلت ھىچ نەكا- بۆخۇم وەك شىرى ھەمېشە بەسەرىيەوەم...))،
ئەوجا بەدەم پىكەننېيۇ لەگەلەمندا ((گالىتەي دەكەم، كورەكەم... تۆ لەگەل كورەكانى خۆم
جودا ناكەمەوه...)))

سەر سەرين و چاوى ئارامى لېك دەننەن. ئىدى ئەوه نىيە يارق بە ئارەززۇرى خۆي بىت و
مالەكەت ئاوردا، يا سووكايدەتىبى به خۆت و خاو و خىزانت بكا... خان و بەگلەر چ سەكىكەن
بىن پر بە چاوان سەيرى خۆت و مال و مەنداڭتەن. پەرژىن بى ئەگەر ھات و قىسى ناشىرىن
و نابەجيىشى كەد شەوه دەيدەيە دەست دارۆغەي، دەمارى دەرىتىنى- ولات ياساي ھەمەي و شارى
بى حەكومەت نىيە!...))

((دارۆغە!))

((مەئمۇرەت حەكومەت- تىللاي ياساي بە كەلە كىيە، بۇ وى چ خان بى ياساي بە مەئمۇرەت
جىاوازىبىيە كى نىيە. كارى پىچەوانەي ياساي لە ھەر كەسىك دەست تىللا تېپىنى دەكتات و
دەكەمەت وېزەي...)))

((ئەوه لە كەيەوە واي لېھاتووه... دەك ھەزار رەحمەت لە بابى!...))

((زۆر دەمەكە، ھېچى لەگەل تارانىدا جودا نىيە-عەسران كە شەقامان درەشىن دەرە
سەيرىك...))

((شەقام...))

((بەللى... كۆلانەكانىان ھەموو بەرىنگەرەن، رىتك و پىك-درەختىان لە لېوارەكان داون.
ھەر دەلىي بەھەشتە، پەرژىن بى، ئاپوشىنەيان دەكەن و عەسران خەلکى-پېرو لاو- دىن و
پىاسەيان تىيدا دەكەن، تىكەلى يەكتە دىن. ئەوه ئەمنىيەتىش ھەر قىسى ناوى... ھەرجى بلىم
ھەر كەمە، خەيات لە ھەموو بارىكىيەو ئاسوودەيە- شەوانە تۆ لەوئى بى ياساي بە لەوئى نەبى ئەوه
دارۆغە قوقلى موغازەكان...))

((موغازە؟- ئەدى موغازە چىيە؟...))

((موغازە دوكانە، بەلام دوكانىكى تارانىيى رىكۈپىك و پاكو خاۋىن، دەرإابە دار و
سېيكار... نەك و دەك دوكانەكىيە مستەفای لاي ئىيۇھە كە ھەر تا تەرازووتكەن و بەن
مۇوه كەي بىستە چىلىكىلى لىنىشتۇوه...))

((ئاھ، ئەدى بۇ پىيىدەلىن موغازە؟))

((دەلىن خەرىيەن و دەك نەخشمە تارانىيلىدەكەن- لە تارانى دەلىن موغازە بۆيە لەويىش
پىيىدەلىن موغازە... بەللى، تەرازووه كانىش ئىدى ئەوه ھەموو فەرەنگىن...))

((وەك بەللى چۈن؟)) ئىدى باپە بىنى گەتسۈو.

((ئىدى ئەو داۋەبەن و ئەو قوبىيە ناۋەرەستى تەرازوى و ئەو جۆرە شتانەي نىيە، دوولايە-
وەك دو دانە دەوري. تۆ دانىشتۇرى و لەجىيە خۆتەوه و ئەھۋىشت لەبەردەمى خۆتەوه دانادە.

((تاغاش تاخيه‌که‌ي ههر برياريدا که کهريم خانی بنېرى، کهريم خان به دوو سى سالىكان لەمن گەورەتى بۇو. (ئىدى بە تەنېش نېيە-زۆر ھەست بە غەريبييە ناكا... جىگە لەمەش، مندالەكانى پۇورازاش لەۋىن. ژنه كانىش ھەروەتى يارمەتىيان دەدەن و خزمەتىيان دەكەن و ئەوانىش ورده ورده رادىن چۆن بەسەر وەختى خۇيانەوە بىن و بە خۇيان رابگەن...)))

دايىم گوتى: ((ئەدى كى جلى بۇ دەشوا!...)) ئەوەي زۆر لانەوازانە گوت.

((بىراژن دلت نارپەھتى ئەوه نېبى، ھەممۇ ھەفتان جل شور دىت- پۇولى خۆى وەردەگىرى و جلى مالى دەشوا.. بۇ مەگەر جلى ئەوانە چەندە، دوو كراس و... دوو دەرىپى- شتىكى وانىيە...)))

بەلام بۆخۆم لەگەل ئەمەشدا کە حەزم لىبۇو بچم بەلام دلخوش نەبۇوم، چونكە هەر چۈنىك بۇو ئەو گوندە مالىم بۇو، لەو مالەشدا دايىم و باوكم و خوشكە كاغى تىيدا بۇون-شىۋازى زىيان و تەلمەزگە و مەترىسييەكانى ئىرەش دىاربۇون- جۇرى مەترىسى و لايەنەكانىشيان... خۆشى و زەماوەند و شايى و جەڙنەكانى هەرمۇيان... بەلام لەوى چى؟...))

ھەر خۆم بۆخۆم بىم، بۇ خۆم شتىكى بىم، وانبىم کە بە كىلکى ئاغايىوھە لەكى بىم، بۇ ھەر شتىك چاولە دەست و منەتبارى وى بىم، ھەر دوولا بىمەوھە و ھەستەمەوھە لە خواي پىارپەمەوھە خودا سايىيە لەسەرم كەم نەكا و ھەر كاتى گرفتىكىشى ھاتە پىش ھەرجى داخى دلى خۆيەتى بەمنى بېرىتى و لەبەردەمى ھەر بىباو و ناپايتىكىدا بىلە: ((ھەممۇ خەتاي ئەو كويىخا ناكەس بەچەيەيە!)) نازام، راستىيەکەي وام ھەستەدەكەد؟- نازام، پىمۇ نېيە.

ھات و باتى سەھەر ئەواو بۇو: ماش، نىسك، ساوار، لەپە، نان، رۇن، تەنانەت لەتكە ھەرمى و ھەلۇۋەرەشك... بەلانى كەمەوھە دە تۇرورەگە. وەي خودايە، ئىستە ئەمن ئەوانە چۆن بىبەم! چۈمىمە مالى ئاغايى تا بىزام ئەوىچ باسە و لەوى شتىكى ھەللىكپىتنم. كورپى ئاغايى چارگە و بىنە ئەبۇون، گوتى بابه خان گوتۈۋەتى بىلە گەل كاروانى دەخاو بۇي دەنېرى... و خوا ھەلئاڭىرى چاكيشى ناربۇو: (د) بار خەلۇوز بۇ مالى پۇورازى و يەك دنيا نان و بىنچى گرددە و رۇن و يەك گۆزەشىن قاورمە- و تەنانەت بارىتىكىش ھەنار و بەھى... خوشكە كان لە دېيى مانەوھە، بابه و دايىم لەگەلە مندا ھاتنە شارى.

بايه ئاكاى لەخۆى نەبۇو، من ھەممۇ ھەست و نەستم لەگەل ھەممۇ شتە كان و لەگەل ھەموواندا بۇو-بۆخۆم نەمدەزانى... درەختە كان سەرييان بادەدا و بە روخسارىيەكى غەماوېيەوە مالىشاپىيان لىدەكەرم... خوشكە كان دەگریان- درەختە كان ھەنیسکىيان دەدا- ھەممۇ دەيازنى دەرۇم، تازە رۆپىم، خۆ ئەگەر بىشىمەوھ ئىدى ئەو برايەيە جاران، يا ئەو براادرەي جاران نىم.

دايىم گوتى: ((خوا راودستاۋىيان كا- بەنازى داك و باييانەوە گەورە بن، ئىشاللا!...)))

من ئاپەقەم كىدبۇو، پىيموابى رەنگىشەم پەرىپىبوو...)

با به گوتى: ((زۆر سوپاس، پۇورزا- مالت ناوابىي، خۇ نا ئىمەش سوپاس بۇ خوداي دەستىكەمان بە خۆ رادەگا. سوپاس بۇ خوداي رۆنە ھەمە، ساوارە ھەمە، ماش و نىسکە ھەمە... ئەوانەي ھەممۇ دەتوانىن بۇ بنېرىن- دەتوانىن نانى دوو سى مانگانىشى يەك جى (بەسەرىيەكەوە) بۇ بنېرىن. ئەگەر واشىي و لەوى چۈنۈنى، ھەرچەندە مالى تۆ و دەك مالى خۆم وايە و دەشزامن براژنە حەبىبە لەجىيە داكىيەتى، پارە و پۇولىتىكى گىرفانىشى ھەر بۇ دەنېرىم. پۇورزا ئەگەر راستىت دەۋى بۇ خۆشم ماوەيەك بۇو ھەر لەو خەيالەيدا بۇوم و لە رىنگا چارەدە كى دەگەرام، بۆخۆت دەزانى كەسوکارىيەكى وامان نىن لە شارى، ئىستاش كە خودا تۆى ناردووھ باوەرم ھاتۇتە سەر ئەوەي كە ھەر لەگەل تۆدا بىي. لېرە چىكى؟ لېرە ئەو پەرەكەي يەكى و دەك خۆمى لى دەرچۈوه- تۆكەرەي بىي خەلات و بەرات- پەرژىن بىي دارى ھەر دوو سەر بە گۇو، ئاغا زۇرىيە بۇي بىيىنى و تۈويش بۇ مىسىتىنان- نە لەگەل ئاغايى بىي و نە لەگەل خەللىكى مىسىتىن. دوايىش ئەو بەزم و رەزمانە... ھەر نېبى با جۈرىتىك باربىت و پىنېگا نانى ئارەقەي ماندووەيەتىيە خۆي بخوات و بىزى و شەۋىش كە ھاتنۇھ مالى سەرىيەكى ئاسوودە و سەرىيەنى كا. ھەروا ئەورۇ سېبىكىش دەچم مۆلەتى لە ئاغاي وەردەگەرم- چونكە رى و رەسمە... و ھەر لە بەيانىشەوە بە پېشىوانىيە خوداي ھات و باتى سەھەر ئەلەن دەخەن... خەلۇزى زستانىش ھەر بە چاوان. ئەو ئىمە بە خەبەر نەبۇوين و نەمانزازىيە، ئىيۇش خەتابارن و بىي مەھبىبەتىيان كەردووھ كە دەنگتان نەكەردووھ- دەنا خۆ خەلۇز لە قاتىيە نېيە، ج زۆرە خەلۇز زۆرە...)))

كورتىيەكەي، رەيىشتىن تا باچىن...

با به ھەر ئەو رۆزە مەسىلەي چۈننە شار و ناردىنى منى بە ئاغاي راگەيەند و سەيرەكەش لەوەيدا بۇو كە ئاغا ئەو ھەنگاوهى زۆر پېخۇش بۇو زۆرى پەسەند كرد و ھەر ئەو شەۋەش پۇورزاي بۇ ئىيوارى لەبن چادرى خۇيان داودتى ناخواردنى كرد- ھېشتا ھەر بە لاپالى چىاى رۇوبەرۇي گوندىيەوە بۇوين و نەھاتبۇوېنەوە ناو ئاۋاپى.

شەو درەنگانىتىك ھاتنەوە، دايىم ھەر لە ئىستاۋە پېتە پېت و لىشىمە لىشمى دەست پېكىدبوو، منىش دلەم دەتەپە تەپ ھاتبۇو. گەينەوە مالى.

((باشه، ئىدى بە تەنلى ئىيە...)))

من و دايىم بە سەرنجىكى پەرسىياراوېيەوە سەرىرىتىكمان كردى.

ریی خوّلی دریزتر... قاوهخانه، پیشکه و میشووله، بیسایی - له ههردوو سهردوه - و من له
یه کی تیدهپه‌ریم و دهگهیه یه کیکی دی... خاک و خول و توّز و غوبار... (تهنیشت
تهنیشت... تهندیش... هوّوّش!) کابرای لادیی که راهکهی له رییه لادهدا... (دد-ید!)
هورپنی بی پسانهوه. کریکاری ری بھی تاقه‌تیمهوه خوی لادهدا... نوّتومبیله که گرم داهاتووه
و گدرمی کردوده... فشه فشه رادیتنه‌رده که دی- فشش- نهوجا ههلم! شاگردی لورییه که خو
فپیده‌داته خواری، له ژیر داشبورده کوه سهتلیک دردینی و به پله پله‌وه و همر بهغار
سهرو نشیو دهیتهوه، ستله که له جوییه پر دهکا له ثاو... ((سهرت بهلاوه بهره!)) سهرو
رادیتاره که بادهدا... لهپر... ده‌موچاوی له توّقنه دیته دره و یه کپارچه داده‌پلخی، هاواری
لی هله‌ستی... دهنگی هاواره که نامینی و دبیری... شاوه کمکی تیده‌کا... رادیتاره که
ههناسیکی دیتهوه بهری و هیور دهیتهوه دوای ماوهیه ک... سهتله که داویتهوه بن
داشبورده کوه... دهکه‌وینهوه پی. دهنگی ثاوازیکی، پیچ پیچ تاک و تمرا دیت و دهرا، جاری
وایه ریک دیت و چهند نه‌وایک به دوایدا-کوردی-تورکی... نهوجا پیشوازی کیو له دوای له
لاکه‌له کهی لورییه، خزینی لورییه بهرهو ههله‌دیر و خفره‌ندیوه... و پیچ و لوفه و بادانوه‌ی
لایالی دولی... و پرد و جوگلهان... قاوهخانه-کردنوه‌ی تویش‌بهره - نانی وشك، نان و چای
شیرین-دیشله‌مه... و لهپر کوتایی ری: که‌یشنیکی نه‌رم و بسپایی، نشیو... نه‌وهش
مه‌قسده... مال و خانویه‌ره... باغی قه‌راغ رییه، چو... ناهه‌ه که‌یشنن!...

شموی له ماله پورزای دهنوین... سبه‌ینیش نفووسی و درده‌گرین، من ددهمه رده‌مانی،
کوری ثاغای دهیته حوسینی - باپیره‌ی من رده‌مان بوده، باپیره‌ی ویش حوسین-پورزا ده‌لی
نهوه وا باوه. سبهی شه‌ویش هر ده‌مینینه‌وه، نهوجا ده‌چینه مالی نهوده پورزایه کهی دی
که خانوی به‌کریشیان ههیه. زن و میردیک و مندالیکی سی چوار سالانه‌یان ههیه به‌نانوی
ئیراهیمه. پیاوه که به‌گردووه، جلی کوردی دددروی و تا بلیی شه‌پریوه، زنه که، زنیکی چاکه-
نایشه خانم. لیره هه‌موو هه‌ر خامن-نایشی خانم، ناهید خانم، خورشید خانم... هه‌موو له
هه‌موو خامن-به‌پیچه‌وانه‌ی شاره کهی مه که هه‌موو پور و ماموزن. جله‌کاتان نایشی خانم
دهیانشوا، له‌کمل جله‌کانی خزیاندا-چیشتیشمان بز لیده‌نی... ئیراهیم شه‌وانه زیاتر هه‌ر
له‌لای ئیم‌هیه. پیاوی مالی، کا سه‌لیم، لهو قال‌تاغچیانه‌ی روزگاریه... بی‌ده‌هه‌تان خزت
نایشی خانم...!

دوای ماوهیه ک، شارستانیه‌تیش ده‌گاته شاره کهی مه، پوسته خانه‌ی لی داده‌هزری...
پوسته‌خانه به پشتی ئیسترنی نامه و پهیامان دینی. نامه له باهیپا بز پورزای دیت-

نهو هه‌لورژه، نهود سیوه، نهو دارگوییزه، نهو دار به‌روانه... هه‌موو سه‌ریان بادا و سلاو و
مال‌تاواییان کرد... منیش بی تیختیار روم و درگیپا.
سوار بووین، پورزا و کوری ثاغای له پیش‌وه، له‌لای شوفی‌رییوه، منیش له‌گهل هه‌ندیک
ریفینگی دی له‌سهر باریوه سوار بووین...
((نگات له خوت بی... لهپر خوت لینه که‌وی و لهو حه‌ایه‌پرا به‌رییوه!))
((خو مندال نیه-که‌ورده، چونی خهو لیده که‌وی!...)) و له‌سهر خو به یه کیکیانی گوت
ثاگایه کی لیم بیت. منیش به‌سهر خوم نه‌هینا...
که‌وتینه ری... ثای، لهو دره‌خته که له دووره دیاربوو ته‌نیا دره‌خت بوو-نهوه داره
زیبه... نهوده‌می نه‌مدادزانی. نهوه تیستاش پیچ و لوفه کانی گه‌رده‌نمی شاخیه، که شه‌وانه
نوتومبیله کان لینی باده‌ده‌نهوه لایته کانیان له دووره ده‌بریسکینه‌وه و به‌رز و نزم ده‌بنده‌وه و
هله‌بز و دابه‌زی ده‌کمن. ثای، نهوده‌می دلم چذنی له‌گهل جو‌له‌ی روناکیه کان لیده‌دا،
تیستاش... تیستاش نهوه بهو پیچانه‌دا تیده‌په‌رم!... سورا‌ینه‌وه و شار و گوند و دهشت و
دهروشیو و ده‌ل و ری و باغان به‌جیهیشتن و دره‌خته کانیش بزریبوون.
هر که لورییه که له پیچه کهی بادایه‌وه شارمان له‌برچاوی بن بوبو، ئیدی تیستا شاری
حاجی و بازاری‌یه کان نه‌بوو-شاری مه بوبو- شاری من، له پیشدا شاری من نهوجا شاری
نه‌وان. لاپال و پیچ و چیا، بز هه‌میش تیپه‌پین و حالی منیش- ته‌نائه‌ت حالی تاینده‌شم-
hee‌مووی لیکت‌تازان و لینک جودا بونه‌وه و دابران...، سه‌رخ‌جامیش، خویندن-هه‌روده ک نهوه
کیو و لاپال و پیچانه منی له شار و گوند که‌م دابری. خله‌لکی گوندی خزم و خله‌لکی
شاره کهی خوم-که‌وتنه نه‌ولای کیوی- و خله‌لکی شاره کهی دیش- که نه‌وانیش بونه خله‌لکی
من- که‌وتنه لایه کهی دی...
تیستا نهوه بابه و دایکم له مالی پوره زیبای دانیشتوون و چای ده‌خونه‌وه... نا، دایکم
ده‌گری و بابه‌ش له‌سهر نه‌تزویه کی دانیشتووه، پالی و ده‌دیواری‌وه داوه و ریشی ده‌خورینی، و
ده‌بهرام‌به‌ره‌وه راماوه... من ده‌گهل پورزا و کوری ثاغای چای ده‌خومه‌وه... ئیدی هه‌رگیز
له‌کمل دایه و بابدیدا چای ناخومه‌وه- نه‌وهی بی‌شیخومه‌وه- نه‌که‌ر بی‌خومه‌وه- دیسان نهوه
چایی جاران هه‌ر نییه، ئیدی نهوه تامه‌ی ناده‌وه... هر که لورییه که له لایالیوه شوپ بوه
نهوه جو‌ره شتله‌ش هه‌موو نبوون و نه‌مان.
ری هه‌روا به‌رهو پیش ده‌چوو، منیش هه‌ر ده‌چوومه پیش- و نه‌وانه به‌جی ده‌مان و له دواوه
بوون و تاده‌هاتیش دورتر ده‌که‌وتنه‌وه. رییه خوله که هه‌ر به‌رهو پیش‌وه- تا ده‌شهات زیاتر-

دیار نبیه پیتی بگو تری سهر. سهر ههر دلیلی دنکه سن جو و ده کوله باریدا و نبووه. شان و شه پیلکیش، ئەگەر دیار بن، ئەو گوریس پیچ کراون و شەتمەك دراون، پشت چەمیونه و ده کوله بارە كان قىت و قىجن...

ئەو زىن يا كچە كوردن كە لە دەشتىيە كوله گیاول له كىيىھەوە كوله گەلايان دىينەوە كۈندى... لە دوورەوە چەند نوخته يەك دیارە، لېك ئالاو و پەراكەنە، سەريان لە دووی يەك ناوه و دەدووی يەك كەوتۇن - ھەرۋەك كۆمەلە مەرىكى، يَا كۆمەلە تاشى لاپايىكى بە سىنگى كىيىھەوە، كە دىيۆتكە بە رىكەوت مشتى تاشى هيتابن و بەلەپالەي وەركىدېن - ھەندى جى پى، ھەندى جى پەراكەنە و ھەندى جىش پى و تاك و تەرا، تاك و تەرا و كۆ، لېك دوور و نزىك، جارى و اش بى نیوان...

كە دەچىيە پىشتر و نزىكتىر دەبىيەوە، تاش و تاكە بەردەكان تادىين كەورە و كەورە تر دەبنەوە، گىيانىن و بەردى... نزىكتىر دەبىيەوە- مىنگەلى دەبىنى، كۆمەل كۆمەل... پەرت و بلاو و كۆمەلە. كە ھەرييەك لەو كۆمەلەنە چەند سەر بىز و مەرىكىن مۇل بۇون بە ئارامىيە كەوە چاودېرىن. چەند ھەنگاوىتكە بەولاترەوە مەرىتكى يَا تاكە بىزنىك دىارە و رىيايانە، خىرا خيرا، كاسە ئاتماوى دەلىسىتەوە و رىشى يَا كىلکى يَا دووگى لەكەل باددا...

دەنگى فش فشىيەكى نەرم و پى ئاواز و نارە نارىتىكى بن لىيوانەي جىيالانە، جىيالانە و جاروبارىش غەمبار و دايكانە... زۆرتر ئاوازى شاد و غەماۋىزانە بەددەم دەشىنى پەزىفە دەپشىكۈن، بەردەبىرى كە ئەو غۇنچانە لەسەر رۆيىشتۇن و بە رىتىمىكى دىارييکراو پاش و پىش دىين و دەچىن و دواى ئەوەي كاسە شىر لەبن پاشۇوی پەزى دىتە دەرى، بە لەپە دەستىيە كى ئەو غۇنچەيە كە بە ئەرمىيە كى پى سۆزى دايكانوو لەلاكە لەكىدە مەر يَا بىزنىكە دەدا، رەھا دەبى و ئەودەمى سەرىئىك و دەر دە كەويىتەوە و روخسارىتى سوور ھەلگەراو دەرەخسى... ((باشە دەي... بېرۇ دەي!...)) و ئەوجا دەستىيە كى درېتى دەكە باز كاسە بە تالەكەي تا ماوەكە تا نۇيى كاتەوە. ئەو بىز يَا مەرە كەش، زۆر دۆستانە و چاودېرۇنانە تىيەرە راماوه و سەيرى دەكە، چاودېرىيە فەرمۇسى لىېتكا، بەلام ئەو لە پىشدا ئەوەييانى ھەلناوە كە تا ماوەكەي بېرگەرتۇتەوە و ئەويش دەزانى و بە راکە كەوە بېرلاي دېت.

ئەو دەش زىن يا كچە كورده كە چۆتە ((بېرىي)) يە.. بۇ مەر دۆشىنى... لە دوورە دە بلاپالىيە ھېلىتىكى دەبىنى- تېكشكاو و رۇۋۇژاۋ، نارىئىك... ھەندىتىكى تىئى و ھەندىتىكى نەرم و شلک و ناسك، جى جى پساو و تەنك... بەرەو پىش دادەگەرى- بە گۇرانىيەوە جارجارە بە كۆرس و زىاترىش تاك نەوا...

نووسىيەتى (پۇرزا دەلى- تەنانەت نامە كەمش دەرناخات و منىش زۆرم حەزلىيە نامەي بابەي بېيىنم- نامەي پۆستكراوم قەت نەديووە) نووسىيەتى لە كەل مالى ئاغايىدا چۆتە (كلاجار)اي. تىيە كەم- تىيە گەين... كورپى ئاغايى ناپەھەت دەبى. دەزانىن ئاغا مەيدانى پى تەنگ بۇوە بۇيە رۇيۆه. بابە نووسىيەتى كە ئاغا بە حاجى حوسىن بەزازى كۆتۈرە لە كەل پۇرزايدا ئاكىيان لېك بېت و پەيەندى پېكىتەوە بىكەن، غەمى نەخۇين، ھەمۇ لايەك باشىن- ھەمۇ ساغ و سەلامەتن، دايىك و خوشكە كاپىش، بېجىگە لە غەمى دوورىيە دەكەين... دەلىن ھىچ شتىك و دەمر ئېمەش ناخۇشىمان نبىيە، تەنبا ھەست بە غەمى دوورىيە دەكەين... ھەرچەندە ھەوا خۇش و تاۋ و ساۋ و ھەتاۋى بى و خەلکى بە رۇوی خەلکىيەوە پېتەكەن و بېرىقىنەوە. بەلام دل ھەر غەيىيە و بەرۇوی كەسەوە پېنەكەنی و تۆ دەستىبە جى دەتوانى بېڭانەي لە خۆبىي جىا كەيتەوە- پېتەكەننە كەي بېڭانەيە، لە دلەوە نبىيە، شىۋە ئاكارى جاوه كان بېڭانەن، كەرمۇ كۆپنەن... تەنانەت ئاكارى دەستە كانى... شىۋە دەرى كەن... ھىچيان دەجىيە سروشتىيە كەي فيرپۇون و راھاتنى تۆدا نىن. گرفتەمان نبىيە، بەلام ھەستى بېڭانەيە دەكەين- ھەرۋەك جلوبەرگىكى ناتاسايىمان لەبەر كەربى... گرفتەكمان نبىيە، كەچى ئاسوودەش نىن...

رۆزىانە لە قوتا بخانە دەخۇينىن و يارى دەكەين... شەوانەش... دەنۈرۈن، تا سېبەينى كە ئايشى خام ھەلماندەستىيەن، تا بېچىنە دەم چۆمى و دەست و دەموجا مان بىشۇن و قاوهاتلىيە بخۇين و بچىنە قوتا بخانە، نىيە بېڭانە كەلىكى كە ھەر بە زمانى خۆمانە دەدۇين كە ھىشىتا ئېمە بە ئى خۆيان نازانىن: لە كەلمان دەدۇين و پېنەكەن، كەمە و يارى و گالتان دەكەن و جاروبارە شەپەرەراش... كەچى ھەر بېڭانەين. لە مالىش بېڭانە بۇونىن.

- ١٠ -

كوله گەلا يَا گىا ئەوا وەرى كەوتۇن، كوله كان گەورەن، چوار سووج، پان و پۇر، جارى و بى قەوارە. ئەوا بەرەو پىش دىين- لەسەرەخۇ، بە دلىيائىيەوە- بەلام پىتەو و گورج و گۆلانە... بى سەر، بى پا... يەك ورده ورده نزىك دەبىنە، دەبىنى ئەو شتىكى وە كەپتى مارمەيلكە، دەنېيۇ جاش كەوشى بن لاستىك، يَا كەلاش، يَا ھەروا پېتەخواست، شەقار شەقار، خەفت خەت و پوشاۋ، لە ئىرە كوله كانوو دەر دەكەن. تا ھېشىتا سەرىئىك دىار نبىيە، ئەوەي ھەر كوله كانە و ئەو جووتە جاش كەوش و كەلاشانەش تا چەند ھەنگاوىتكە بەر لەوەي بىگەنە تۆ مەگەر راستەو پاست بەرەو رۇوی تۆ بىن دەنا سەرىئىك نابىنى. كە دەشكەنە تۆ دىسانەوە شتىك

تمانه‌شدا کچه کوردیکه که نمونه‌ی په‌چله‌کار ره‌چله‌کی لاو و کیژوکالی کوردانه، کچه کوردیکه که هزاران کچه کوردی تپرا دیار و دادره‌شیتله‌وه، پینه‌کمن، ده‌گرینه، هله‌لده‌پن، دل پر هیواو نهاتن. کچه کوردیکه که دایکانی کورد ئومید و نهاتن لمودا ده‌بینن، هوشداریمه ددهن، توندوتیزیمه له‌کملا ده‌نوینن، قسیه خراب و بهند و باوی بوزه‌لده‌بست و جنیوی ناشین و دزیو و قیزه‌ونی پینه‌لین، که نه‌یتوانیوه یا کاریکی واکردووه که نه‌یانه‌یشتلووه به گویره‌ی ریوره‌سم و یاساو رسای باو میردی بکا و بیته دایک و تال و سویریان وهمالی، مندالان هله‌لپیزی و پیاوان بخته‌وه قهوم و قیله بداته دهست نه‌وهی ناینده... به هر حال زنه کورده- پووه له هم‌جیبه کی کا هم‌نه‌وهیه که هه‌یه- به‌لام له سهر زه‌مینی خویدا له‌نیو خاک و با و نهاده و هموای خویدا زور به‌ولادتر و زیاتره. له سهر زه‌مینی خویدا له شاری خویدایه، به‌لام ماله‌کهی خوی له و شاره‌یدا له هه‌موو جنیه کی گه‌رم و گورتره. له هه‌موو نهاده سه‌زه‌مینه‌ی خوی گه‌رم و گورتر. نیستا نهاده له شاره‌کهی خوشیدایه، به‌لام له مالی خوی نییه. رویشن له مالی و ری پیوان و تیپه‌پن له چۆم و روبهاران مانای وانییه که تو مالت به جنیه‌یشتلووه و وازت لیهیناوه... ((مال)) هه‌میشه هم‌هه‌میشه‌ش هم‌ماله. هه‌موو که‌لین و که‌له‌به‌رینکی بونی توی داگیرکرووه و هه‌میشه تو و دل و ده‌روونت به‌رهو لای خویه‌وه بانگ ده‌کات و راده‌کیشی.

شیرین ردنگه ئەمانە نەزانى-دیارە ناشیانزانى... بابە سۆفيش ھەروەتىر... بەلام ھەست دەكى كە (مال) ھەميشە ھەيە- و ھەميشە مۆز بەلاي خۆيدا رادەكىشى. تروسکە تروسکى چراي لە دۇورەدە، بۇنى پاتالىيى لە تۈركىمە، بۇنى دايىك، پىتكەنинى باوك، لە سووج و قۇزبىنېكى ژۇورەدە. ھەر شەھەشە-ھەمان كونج و ھەمان قۇزبىنە - كە دە پىريەدا لىيىدەگەرپىن، كەچى نايدۇزىزىنەدە. ئەمە چىيە؟ چ رازىكە؟... ئە سى كۆچكەيى بن دىوارى كە بە دوو رىزە بەرداڭان لە شىيەدى بازىنەيىيە ھەللىراوە و قورى يا قازانى چىشتىيى لەسەر رۆ دەننەن تا سارد نەبىتەدە... ئەوە خۆ ھېچ نىيە، نەجوانە و نە ناشىيرىن- بەلام لەكەل ئەوانەشدا ھەممۇ ئەم شتانىيە: بىنەچەي بىرەدەرى و ياد و يادەدەرىيە كاھە. ئەوە قۇزبىنە كە بابەيە كە بە دانىشتىنەدە بە مقاشى پۇلۇوى لە ئىتوان ئە سى كۆچكەيەدە دەردەتىنان و دەيھاۋىشتىنە سەر تۇوتىنى سەرە سەبىلەي، لەو بەرەدەش ئەوە كۆنخى تايىيەتى دايىيە، كە دادەنىشت و كراسى پىنە دەكەن و ئاھى ھەلدىكىشىا... و بەلەدەتە من-كە چاى گەرمى داغ ھەلدىقۇرپىن، خوشكە كان كە ليتوان ھەلدىقۇرچىن و ((تىيە تىيت)) و تەنانەت بە پېرمە پېرم و ھەرە ھەرەدە، دەدایي دەگەيەنن كە كىيە و دانىشتىرە و بە فېرە فېرەدە چاى ھەلدىقۇرپىنى!... ((سى كۆچكە)) ئەمانەي ھەممۇ

زنیک دهیبه و... ریزه که هیشتا تؤیان نده دیوه، هیشتا همستان نه کردووی و تو گویت له دهنگ و ثاوازی گورانی و گفتگو و قاقا و پیکه نینه کانیانه، به لام ده شزانی ههر که هست بکنهن ٹهودمه تمقی و خنده و قاقاو پیکه نینه یان دپسی و راده دهست و ده بیتموه، رشتهی ثاوازه کان ده پسین، له سروشت جیا دبنه و داده بپین- له خویان داده بپین... ون دبن و توش ناته وی کیزی سروشت هرگیز له سروشت ببیتموه، سروشت پینه که نی، گورانی نه لی، هله لپه پری، سروشت سروشتیه که جوانه. هر بهو ثاواز و خوشی و شادیه سه بر هستانه بیهی وهی جوانه- بهو نازو ثاوازی قاسپه که و ناسایانه یوه نازداره. که لاش و جاش که وشی بن لاستیکیان ده بیدایه، به لام هنگاو و لمجهولار و خوبادانیان تا بلیی ززر شلک و نهرم و جوانه- هره روهک رؤینی که وی...

نزيك دهبيه و هيشتانا هستيان نه كردوسي، دهبيني نه و شيرمهشكه و به ملاندا كراوه، هر
و دك چون دايكينك مندالله كه له ثاميز دهگري-زالکي شيرمهشكى سفرى به شان يا به چالى
به رگه رد نيوه ناوه. كيژه سروشتيش جاروباره تينوو دهبي، دهمى به زالکي شيرمهشكى تيوه
دهنى و چهند قوميكان فر ده كا... خوزگه به شيرمهشكى دخوازى كه له جيي وى باي،
خوزگه به سروشت كه له داويني سروشته و به خيو دهگري...

هر هستیان کردی و دک بیدنگیه پیش توفانی، دوای هلکردنی بای پیش وخت... سروشت دهچتهوه ناوخوی و خوی خرده کاتمهوه، ریزه که له گوتن و خمنده و قافا و پیکهنهین ده کمی، هندیکیان دهست بُو زاری دهنهن، هندیک دهست بهسمر و پرچان دادینن، هندیکیشیان شهیتایان دهکن، پیده کهن- نهرم، کچانه، دک خورهی ئاوی جویه- زنگوله ئاسا، خوش. دک شلکه نهمامان به شنه بای دین و دهجن و هر يه کهیان به روخاری گول غونچه ئاسای پشکووتوده، شهريمیونانه درده کون و وندبنهوه. زیارت چاوان بهرددنهوه- تاک و تهرايان نهبي، بي گويندان، گردن کيلانه، سینگ رهپیش، بهخو و به سینیبیه میوهوه، روبهه رپو سهير دهکات... سهيری تو ناکهن- بهلام به وردیبهوه تیووت راماون. هيشتا چي و نه رؤیون، دک بپیاربی، همو پیکهوه له پرمهه پیکهنهینی ددهن- نهرم، گهرم، دک قاسپهه ماکمهه... .

شیرنیش هر کچه کورده که بهردو ناو دی و ناو تاواسیه دهیسته و شیرنیش هر کچه کوردیکه و هک هم کچه کوردیک که پشتاو پشت و نهود به نهود چوته کیتوی، گلهای هیناوه و چوته دهشتی گیای هیناوه، چوته بیریمه و له بیریمه را هاتزته و پیکنه نیوه، گریاوه... جار جارهش پشتاو پیش سواری که ری کراوه... به لام له گهمل همه مورو

ئهوده له خاک داپانه، بېرىنى پارچە و ئەندامىيەكى لەشە، بېرىنى بەشىيەكى گەورەدى پەتكەرى لە زيان... كە له خاودن لەش و پەتكەرە كە بەولۇدە كەس ناگايى لەو نازار و دەردە كوشىندىيە نىيە.

خەللىكى بېرىنەوە ئەندامە كە دەبىن، بەلام ئىش و دەرد و نازارە كە هەست ناكەن... دەبىن، بەلام ھەست ناكەن-ھىچ كەس ھەست ناكا خاودنى ئەندامە بىراوە كە نەبى، كە له كۈنجى مىشىك و له قۇولالىي دەلۋە- دەگەل بروسكە ئازارى ئەندامە كانى دىدا كە لەتاو غەمى داپانى ئەندامە بىراوە كە دەزرىكىتىن...

دل لە كۆيىھە مالىيىش لەوييە، ئىدى تازە ئهوده لەو پارچە دلە جودايىھ كە له مالىيىكى دىكەي جىئى خۆى خۇش كەردووھ و كەردووھ تىبىيە مالە خۆى... لە قىساندا ھەمېشە لەوى ((لەلای خۆمان)) بۇو، سەيرەكەش لەۋىدابۇو كە خەللىكى لەۋىش بە باھە سۆفيييان دەگوت (سۆفىيەنەيى)).

دەگەل ئەمانەشدا جىئى دلخۇشىيە كە زىنى كورد لە ھەر جىئىكى ئەم سەرزەمىنە بىھەر زىنە كوردە... و زۆر ھەستى غەرىيىبە ئاكا. وەك زىنە تۈرك و زىنە عارەبان نىيە، كە لەگەل كەس نەگۈنجىن، يَا بە پارىزەدە بگۈنجىن و ھەلکەن. زىنە كورد كە ھات دىت، وەك ھەندىتىكىان ھەر كە ھاتىن چەترىيان ھەلددەن و تىيەكەل دەبن، وەك سەد سالى بى گىرسابنەوە و لەنگەريان ھاوېشتىبى، ھەر لەو جىئى بۇوېن... ((پۇرە كەوى، ماشۇ ھەبى؟ -لۇيچىكىم بۇ ماشىتىنە دەۋىستى)).

((ھەمانە، ئازىزى دلەكىم... جارى دانىشە كەوچكە دۆيەكى وەخۇ، تا بۆت دېن...))

((نا، ھەر ئاوددان بى، بابى كەڭىللى چۈتە دەشتى... گۇتم ماندۇو و مەردووھ كە ھاتەوە با خواردىتىكى كەرم ھەبى لە پىشى دانىم...))

((ھەروا دەقىقىتىكى راودىستە، رۆلە خۇ بۇ ئاوردۇوی نەھاتۇوی! دەقىقىتىكى راودىستە كە مىتىكىشتى مىۋىزان دەمى بۇ كەڭىللى... بە سەلامەتىيە ددان ھاتنىيەدى...؟))

((مەرگى مندالە كانت نەبىنى، ئىشاللار... خۇ دەمىكە ددانى ھاتۇن... ئەود سى سالانە...!))

((تۆى... ھەر لە بېرىشىم نەبۇو، ماشەللا ھىتىنە ژىكەلەيە مەرڻا وادەزانى ھىشتا ھەر كاڭلۇكىن دەكا! بى چاۋىنى بى ((ئىشاللار...!))

((مامە رەشە دەستم بەتالە، پىتەخۇشە بىمە ھارىكەرىيەت؟))

تۆمار كەردووھ... ژۇورەكەش و ئىستا كە بۇ خۆشى نەماوە-ئەمانەي وەك نەوارى رىكۆدەر بۇمن تۆماركەردووھ و بۇم ليىدداتەمە- و چەند جوانىشى تۆماركەردووھ- بى ھاش و هوشە، پۇون و پەوان و بىزاردە... زېرى و توندوتىرىشى ھەمۇنى نەرمى و ناسكى، نەرمى و ناسكىش ھەمۇنى لۇتف و خۆشە ويستى... باھە چوست و چالاکە، پۇو و روخسارى دايىل لە جوانىان دەبرىسىكىتەوە، لىيۇي سوچە و كولەجى خوشكە كان تونانى فشارى سىنە و بەرەكەنیان نەماوە ھەلزەقىيون. يَا ئەو دەمانەي كە مەندال بۇون و باھە لېيان دەپارايە و شىرى بەدنى و نەياندەدەيە و خۆيان خى دەكەدەوە ئەو مالە، بە ھەزاران و ئىنائى بېرەورى، و ئىنائى بۇن و بەرامە و ئىنائى ھەست و نەستە كانەوە... رەگىان لەو خاكەيدايە، ئەۋىيان بە مالى خۆيان و خاكى خۆيان دەزانى- باشە، دەرىشيان كەدبىن، با تۈورەش بۇوبىن... بۆخۆيان نەرەيىشتوون- كى لە مالى خۆى تۈورە دەبى؟... دەرىشيان كەدون... كەچى ھىشتا دلىان ھەر لەوييە- لەوى بەجىماوە. دل لە ھەر جىئىكى بى مالىيىش لەوييە... دەلىن دايىل خەللىكى كۆي بى ئەو زىنە دايىكايەتىيە، بەلام ئەو ھەستەدا-نازانى چۆن- كە سەرزەمىن و زىنە دايىكايەتىيە نىشىتمانە و مالى نىيە-ھەر سەرزەمىن و ھېچى دى. نىشىمان مالىيىكى گەورەيە، كە ئەو گەنج و خەزىنەيەي تىيەدە ونبۇوه و تۆ دەبى ئەو سەنتەرى دەخساوه و گەورەيەي ھەمۇ لېكەدە و بىگەپىتى تا ئەو كۈنچەي- ئەو دوو كۈنچە- كە ناۋەزد و سەنتەرى دەخساوه و گەورەيە بېرەورەتەرەتەرە، بىانبىنېيە-ئەبىيەي... عومرى نوحى كەرەكە..! ئىستاش بى ئاكا لە رەگ و رىشە دەركىشىرانى. تۆفانىك ھەستابۇو. لەپى ئەوانى لەبن و بىتەخ و رەگ و رىشە ھەللىكىشاپۇو- ھەرەك ئەو تۆفانى كە ھات و ئەو بىنە كۆتۈزە زل و پەتەوە كەنارى حەوزەكە لەبن و بىتەخ و دەرىتىنا. باپى دەيگوت ھەزار سالە سېبەرى بەسەر ئەو حەوز و كانىيەدا كەردووھ، ئىستاش تۈرپەيە تۆفانى ھەر بەھەممە لە رەگ و رىشە ھەرەكە كەنارى دەدىتىن، ھەمۇ ئەستور و ناسك و بارىك و گىرى گرى و درېش، وەك مارى سېبۇوي بن گللى- لە نىيەرەتەرە سەرە بىنیوھ پسابۇون. ھەستى چىان دەكرد؟ رەگىان لەو خاكەيدا بۇو و ئىستا لە رەگ و رىشە ھەتۆرنە دەرى و ھەللىكەندرابۇن- رەكە كانىيان بىرەوابۇن، ھەرەك چۆن باھە سۆفى و برايەكان رەگورىشە بىنە تەپاش و دەۋەنە كانىيان بېپىن-ئاخىر كاتى كە چۈون باھە سۆفى و برايەكان ھەرەكە كەنارى دەستەرە گرت، بە نازارەوە نىيە بىنە بىرەكە كانى بىستانىييان ھەلبىن- رەگى خۆيانىان بېرى، دەگەل ھەر بىنە بېرىكىكىدا رەگى خۆشىيان... ئەو رەگ بېرىنە،

((های رۆلە... خوا خوت و مندالەکەت هەر پاوهستاو کا، ودرە، ودرە... ئەو مۇانەت تاودەيە... ماندوو بۈوم... ئاي، پىرى و هەزار عەيىب... رۆلە، ئاگات لىبىن بن پەلکان نەشكىنېيەوە- ئا ئافەرین، دادەگۈل!))
 ((ماشەللا ئەم سال تۇتونن ھاتىھەتى...))
 ((بەتەمای خوداى... جا ئەگەر كافر لىكەرپىن...))
 ((خوا چاكەيان بۆ نەكا خوايە!...))

((ئاي كچى خۆم، تا ئىستا ئەوەي بەسەرى ھاتۇوه... رۆلە، هەر بۆخۆي بۈوه، مىللەتكى كورد (مېللەتىنىكى خۆخۆرە). كورد كە دۇزمىنى لە بەرامبەردا نەبوو، يَا ھەبۇو و نەيدىت، لولەمى تەنەنگەكەي بادەدانەوە سەرسىنگى مېللەتكە كە خۆي. ئەگەر بشىبىنى ورده حىسابى دىكەي دەگەل ئىدەدى و بېر دىنەوە و لە ركى وان دەچى دەبىتە چلکاۋ خۆرى حکومەتى تورك و عاربايان... ئاي، كچەكەم، بەدبەختىيە مە هەر يەك و دوو نىن... مېللەتكى كورد خۆخۆرە...)))

ئەوەي دىيە دەزانى، سەعىد بەگى نەدييە، وەلى كىدارەكانى دىيە، مەجمۇد خانى دىيۇو و سەرەجامى كارەكانىشى دىيە و تاقىكىردوونەوە... ((ئەو يەكە)) شىانى هەر دىيە...
 هەميشە ھروايە، وەك لە پەنایەكى مېشىكىدا خۆي مات كردىي، چاودەرى بى ناوىتكى يَا شتىكى يَا بىزە و بەھانەيەكى دەستكەرى، وەك مندالىتكى بەخۆي و تاسە و زەقۇھە، دەستبەجى و دەلامى لەخۆي گەورەترانى دەدانەوە كە كارىتكى پى دەسىپىرن، بەراكە راکەوە لەلایەكى مېشىكىيەوە پەيدا دەبىي و كاتىتكى دەزانى چوار مەشقى دادنىشى و لىي پالىدەدانەوە. سەر و چاوى ھەروا ھەر گۈزە، ھەروا سەرشۇرە، رەش و شىن ھەلگەراوه-سەر ھەلئايتىنەتەوە... شەرمەزارە! ھەميشە ھەروايە... خۆي ملى ئەو رىيەي گىرتووه، وەك دورلە گىانى حازريان، خەلکى شىري كەرسىان خاردووه! دل توندە... ((ئەوەبۇ سويند و قورئانەكەت! كە سەر ھەلئەھىنېيەوە... لەوانەيە بىلىي سويندەكان لەملىيان داوى... ئا... بەلى...!))

شەرە: كۆمەلېك دەوري شىيخ مەجمۇدیان داوه، كۆمەلېكىش وەدۇوي فەيسەل و ئىنگلىزەكان كەوتۇون... بۆ؟-لەبەر ئەوەي چلکاۋ خۆرن، دۇزمىنى يەكن... ھاوسى مولىك بۇون، ھەرۋەك سەعىد بەگ و مەجمۇد خان، مەجمۇد خان و ئاغا... (ناھا! دووبارە ھاتىيەوە! خاکى دنيام بەسەرى، وەك كەچكى نەشۇراوه... ئۆ خوداىيە ھەوالى مەرگت بەدەن داکى!... خوداىيە...)) يَا مەرگى وي يَا ئى تو..؟ ئەستەغفيروللە خوداىيە تۆيە..!

واي، ئىستا بەو سەرو برويە تاشراوەوە بچتە كوي، چ قورىيەكى بەسەرىداكا! بچى و لەددەست ئەو زەنە خۆي ھەلۋاسى... ها... بۆ؟ ئەو زەنە كە لە خواتى دەۋى... باشە، لىكەرى با رېسىسى قۆزاغان با ھەتىوھەكى كەلەبچە كات، بىباتە قىشلەي... داغىتكى واي بە جەرگىيەونى تا سەد سالى دىشى پېتە بىنالى! ئەوه ھېچ ئەم شەو ناتوانى بچتە چ جىيەكى نىيە... بە چ رووچىكەوە بچتە سەر بىستانى... ھەر بەراستى لەو دەرورىيەرانە دەمەننەتەوە، دەمەو خۆراوايە ورده ورده دەچى دە باقه گىايەكىدا، لە نزىك خەرمانىكىيەوە، خۆ مات دەك...
 لەپر دەستىكى كەوتە سەر شانى، وەك مارى پېوەدابى لەجيى خۆي ھەلەزىيەوە و زىكىاندى... سەرى لە خەنەي گرت و بە توپىكلىي فەرىكە گۆزىي خەنە گەرتووه تا جىيە مۇوهە كانى پى رەشكەتكەوە و بە گەلەگۆزىيەشى داپۇشى و برويەكانىشى ھەرەوتەر لە وەسمەدان... ئەو شەوهى تا نىبۇ شەھۆي دانىشتن، نىبۇ ئەو شاردەي ھەيانبۇ كەردىيانە نان، سى سەربىزنى، جۇوەتكە گاپىكە، دوو گويدىرە، چوار مەرىشىك... و دوو تا ئاردىيان لە گەل چەند شۇوتى و گىندىران لە گويدىرەن باركەرە، كاكە مە ھەمۈود و كاكە حەسەنىش ھەرييەكە و رەشكەكەيەكى پى لە گىندۇرە و شۇوتى و تەمامەتە و كەدوو بە كولى دادا، ھەندىك شۇرۇ شالاتىشيان لە پشتى گاپىكە كان نا... كاپىكە كان بارپىرە نەبۇون و ھەر فيشە فيشيان بۇو و ھەلىان دەتىزاند. ھەندى جاران وابان دەكەد شېر و شاتالەكان بەرەنەوە و لە پىشته خۆيانيان كەنەوە، ھەلەھاتن- بەلام زۆر دوورنەدەكەوتىنەوە، وەك ئەوانىش بىزانن كە سەلامەتى لە پېتكەوە بۇونىتايە. بىزەن گەرەپەيەكى نەخۆش، لە گەل دوو مەرىشىكاندا، سەربارى پىشتى گويدىرەئىكىن. ئەو و بابە سۆفېش ھەرييەكە و توپىشە بەرەي كۆلەنائىكى بە پېتىوھە- و لىياندا و بەخشكەبى بۆزى دەرچۈن... كىتا و كىۋ دەرپۇن، خۆ لە رىتىه دەپارىتىن. يەكەمجار كە گەيىھە تۆقەلمە شاخى و گەورەبى چىاكانى ئەمولادەتەر و پان و پۇرۇ و بەرىننېيە دەشتنە راكساۋەكەي بەرەمە دىت وەك پەرەندەي بالدار ھەستى بە لەش سووكىيەكى خۆش كەد- وەك دلى كەبىتەوە، شادبۇو... بەلام دۆل قەبز و تەنگە و دلىگىر، لە دۆلىدا وەك كىتىكىيان غەم لەسەر دلى باركەبى- ھەندىك راوهستان، دەمەننەكى تا حەسانەوە- بەلام بارەكانىيان نەخستت، دواي حەسانەوى دووبارە كەوتىنەوە رىي.

كىتىوا كىيۇ قۇناغ بە قۇناغ- و قۇناغەكانى كورت... دىيارە بايە سۆفى دەيىھەوە ئەنگاتى برويەكان كەمېتىك ھاتىنەوە- بە ناشكورى نەبىي ((ئەسپەك)) يى گرت، حەكيم باشى سەرەتكەي تاشى... ((رۆلە، ئەگەر كەسېك پرسى بلى ((ئەسپەك)) م گرت- رەزام بە خەلاتى خواتى...)) كەر پېشەنگە، كاپىكە كان لەدوابى ھەمۇوانوون... گورىسيان لە دەم و قەپزان كەدوون- سەرى گورىسى بەددەست كاكە حەسەن و كاكە مە ھەمۈودىيەوەي، جارى و اشە

نه رمه با یه ک رووی شاوه که ده شله قینی، رو خساره کان تیک ده قژین، لج و لیوکان چه ب و
چپد هن کولی گریانی ب هستاوه؟... سیبهره که بی هست له ته نیشتووه...
لیوکان لیک کراونه و... ثاور ده داته و، سیبهره که ش پو و درده گیری...
دهستی له شاوی نا و وک مندالان که توه شلپی... سیبهره که زووتر چه مایووه... که
دهستی له شاوی که کیشاوه... چاوه کانی خوی دیت-ئه، هاتبو له ناوهندی چاوه کانیدا پالی
دا بووه- سمری ب هر دابووه، روش و شین هله لگه رابووه... شرمه زار بوو!
خوره تاوی تیواری به تیشكه پرشنگداره کانی سوراوه به لیوی ههوره کاندا دینا...
ههوره کان دووربوون ((داده پیالله کان بینه و...)) کاکه حمسن بوو... ثاخر چوو بوو پیالان
بسوات و جامه شاوی کی بینی- خوچوشه که زووتر و بیه شاوریمه و نابوو.
هستا، کچه که بی نیوچاوی و نبورو، سیبهره که هاتوه و یه کاندردو به ته کیه وه که توه وه
ری. سیبهری مرؤف چزیریکه، هه میشه به ته نیشت ثاده میزاده و نیه- جار ههیه له پیشنه ویه،
جارواهی له دواوه، بهو هه تاووه بهنده که له چ لایه کی مرؤفوه هه لبی. جاری وايه و پیش
ده که وی، جار ههیه زور له دواوه- خوی دوور ده خاتوه و هه تر ده ته وی لیک بیته وه،
ثو چهند هنگاویکان دوره ده که ویته وه... ٹیستاش هه رواهیه...
بیان شنگوا بوو، بابه سویه له نویزی بیووه، لیفه که بی بهویدا دابووه و ئه و شاگای
لینه وو... کفره که ده پیماند، مریشكه کان له بنا شاوریمه و کروشمیان کردبوو- سه رله
تیواری- ویستبوویان بفرنه سه رلا تایه ثارده کانی نزیک شاوره کوهه- لمبهر ئه و لینگه که وش و
که لاشانه بیه قاچیانه وه بستابوونه وه نه ایتوانیبوو- زوریان باله فرکه کردبوو و ناچار هیور
بیوونه و نه ایتوانیبوو، سه ریان ده برده خووه نابورنه وه، وک بلی خهونی بیین قرخه یه کیان
لیوک ده هات و وک منداله ساوايان کخنکیان ده هاتی!)) توزیکیان سه رله بن په رکانیانه وه
ده دنیا، چاویکیان هه لدینا- سور- هر خیراش ده یانشو قانده و- وک له خونینیاندا گوی له
مته لدکیکی بوبی و ناکری پیکه ن، پیکه نینیان له گهرویدا هه لاتبوو. گا و بزنه کان له لای
ته نیشته راستیوه پالکه وتبون، به خوشی و ناخوشیمه وه ده کاوینه وه.
بابه سویه خه ریکی شوکرانه بزیریه هه مه و نیعمه تانه بوو که خودا دابووه و نهیدابووه:
((خودایه زور شوکر به داد و نه دادت، خودایه شوکر- ههزار و ههزاران جار شوکر... نیمه
بهنده رهو پر دشین، خواهی هیدایه تانده، بانبه خشنه، به گهرویدا خوت شاپیکمان لیبده وه...
که ره می خوتقان لسهر کم نه که بیه وه- نیمه بهنده بھر ده رگای توین...))

به دسته ویمه وه... بابه سویه کووپیوته وه- هنگاویک له بیش منداله کانه ویه... ((کیواو
کیو)) ده رون. هه اوای کویستانی سارده، کانیباوه کان جوانن... بابه سویه کویی پیخوش بی،
به ره لی را ده خهن و لسهر کانییه دایده کوتن و چای لی دیم ده کهن. چای به که فی وی-
شیرین- تیده کا، پیالله کان لسهر کانییه ده شوته وه... منداله کان ده سینه وه، بابه سویه
یه کراست لیتی پال ده داته وه و قهله ده کیشی... شه واندش کولی قملنه که بھر ده ام چاوان
ده ترکینی. کفر و کا و بزنه کانیش له نواوه دله وه پرین- دور ناکهونه وه. ده چنه سه رواچاوی،
شاوه ده خونه وه و دینه وه، تاکه که وشیک یا که لاشیک له پیی مریشكه کان دیخن... ئه دی ئه و
مریشكانه چونا و چون شاوی ده خونه وه... شو مریشكانه شتیکی و دبیر وی دینه وه... نه ویش
که دهستی ده برد په راغه شاویکی دینا و به سه ریوه ده کرد و دک شوانی سه ره و گه ردن بز دواوه
بلند ده کرد... ههی ژه هر ماری بخوی بیشالا! که ره چووه شاوی و دخوا، وک هه مه و جاران
ده جویه میزتووه... پاشوی لیک ده کاتوه و پشته کوپ ده کا و کلکی توزیک هه لد هبری... و
نه وجا ((شور شور شور!)) ئه خوا چت لیکا- لمکل ئه که رایه تیبیه شیدا ناهیلی میزه که
به لاق و لە ته ران هه لپریزی... بی شره فه! که به دیواری هه لد میزی باریکه
میزه که (د) هنگاو بھوله و ترمه ده رون. به خیری ناگیانی چوته حه جیش... کفر بهو
که رایه تیبیه خویه و شاوا، نه ویش بهو هه مه و که شیده دیه وه شاوا!
(رژله، ئه کفر ماندون با باره کان بجهین- کانی و شاوه که ناخوش نییه... بخوشم هه
ماندوم...) ((نا، بابه گیان...)) به لام بابه سویه ده نکه شاره قانی به هه نیایه وه ده بینی.
ده بخنه... خوی و سیبهره که بیه ته که بھه لسهر لیوی کانییه پیکه وه دانیشتوون. ته ک به
ته کی یه کت وه، لیک دوورن. هه ر که ئه دهست بز برویان ده با، نه ویدیش هه روا ده کا... ئه و
نه و دیان سه ری پیچاوه_ نه ویش هه رودتر، دوور بی، نه سپه کی گرت وه. زنیکی لسهر رووی
شاوه که وه ده بینی- کچیکی جوانکیله، برو بود سه، دوچاوی رهش، به ره شیه دوو
پارچه بھر ده میزه ده ش... ره نگ و روویه کی په ریوه و ژاکا- لیو بھار و ده لرزن! ده لین
لیوکان بھر له شاده میزاد ده مرن، که ئه وان مردن ئیدی ته واو... لھوانیه هه بؤیه ش بی که
حکومه ته ملھو ره کان له پیشدا هیش ده کنه سه ر لیوکان تا خیراتر و زووتیان بھر تین!
ده شلین، لیوی له سیداره دراوان سارده و وشك...
برؤیان تیکده نی، ژنه که بھرام بھریش برؤیان تیکده نی، پیشداش هه روابوو، هه ر که ئه و
پیکه نی نه ویدیش هه پیکه نی... ده موچاوی بؤته قلقانه...)

د ه بیتاریه‌شیدا خهون دهدیتن-بهریووهش همر، لهنیوان دوو گوئی که ریشرا همر دیدیتن...
بی تابرووه دیدیت، زدق زدق نهود تیوهی راماوه، به ج روویه کهوه! بهو شیوه‌شده نه ویش
دھوی راده‌ماییوه، میش و مه‌گهز و پیشکهش کۆمەل کۆمەل به دھوری سه‌ریدا خولیان دھدا و
دەگەل‌لۇيىدا درېشتن، نه ویش نهود هەروا راوه‌ستاوه و لەوییوه راماوه- ددانه زیپەکانی
دھدیتن، چاوه پېتىکەنینه کانیشى... ئاواى به دھستى داده‌کرد... و نه ویش ئارەقەی دەردابوو،
گەرم داھاتبوو، سارد بیووه...

(بجۇ، داده!) كاكە مە حمود بwoo، قاشە شوتىيەكى بۆ راداشتبوو...
دەگەل ((بجۇ، داده؟)) يدا نهولە خەوەکەی رادەپەرى.

ھەوالاھات گوتىيان لە عىزاقىن- لە پېنچۈجيin. خەلکى ئاوايىھ كوردەكان ئاگايان لە باس و
خواسىيەكە- باس و خواس و ھەوالا و دەنگوپاس گوندا و گوند دىت و دەچى. نەگەر
كۈوكەيک ھەستى، مەرگ و مەرنى بىى، پېتىكاھاتنىك، كوشت و بېتىنئى ئەگەر ھېبى، نەگەر
دەولەتىك بھېت- ھەموو لە ھەموو ئاگادار دەبن. دىۋەرە هيشتا لە يەكمىن مالى گوندييەوە
رانبۇرددووە كە ھەموو دەزانىن. شارىكى بچىكولە كە (خان) يكى ھەبى ئىدى نهود جىئى خۆى
ھەيە: خان سەنتەر و نىيۆندە و مەلبەندى كۆپۈونەوە و ھەوالا و باس و خواسانە- يانى ھېچ
سنورىيىكى نىيە و بى لەمپەرە.

نه ویش- نەرانىش- وەك ھەر ئاوارەيەك پېتىن و توانا و ھېز و وزە، بابه سۆفى ھەر نەو
با به سۆفييە بwoo كە بwoo: چوو، دەرورىيەر بەسەر كەرەدە و گەرا، لەگەل زەوی و زارىدا ئاشنا
بwoo- لەگەل ھەمووانىدا چاک و چۈنى كرد و به سۆزدە دەست و مەستىان بwoo و پېر به دل و لە
قۇولايى ناخەوە تىكەللىيان بwoo... لەگەل خاک و زەوی و زار و خاوهەنە کانىشىيان كەيشتىنە يەك و
تىك گەيشتن...

برىيەكانى داده شىرينى ھاتبۇونەوە، بەلام چۈن! نەگەر نەنگوستى چەورى پىدا دېنان وەك
شەبەقى دەرىيىكەنەوە... و چەند چۈپېش ھاتبۇونەوە! ((ماشەللا، دادەگۈل!)) نەوە ھەموو
پېتىداھەلدىانى تىكەللاو بە خۇشەويىستى و زەرداخەنە با بهى بwoo و وەلامى ھەموو نەو
پېتىداھەلدىانەش ھەر نەوندە بwoo كە كچانە چاويىكى بەرداňەوە و خۇى بەكارىكىيەوە سەرقالى و
مژۇول كا...

نەختە تۈورەيەك و مىشىك ئالۇزىيەك ھەراسانى لى ھەلگەرتىبوو- خۇى بە پېوە رانەدگەرت،
بەردەوام لە ھاتوچۇ و جۇولاندابوو، نەيدەتوانى بەبى ئىش و كار دانىشى و ساتاربى. لەو گەرد
بۆ نەو گەرد، لەو شىوه بۆ نەو سەرقاچايدىه. بەدواى ونبۇوه كەيدا ويل و وەيلان بwoo و دەگەرەبى

ئەستىرە كانىيەوە روانى، ھەموو دەدرەشانمەوە- يەك كەمتر يەك زىياتر- و ھەموو ئازام و
بىيەنگ و چەسپىبو. ج ژيانىيەكى ئارامە! بەپېچەوانمۇ لېرە- ھېچ دىيارنىيە! دېيە دىنیاوه-
دىار نىيە لە كام بىنەمالەوە، تامەززە، تىر يانىيە برسى- بەيەك دىنەزەزەوە...
حەز و ئارەزو خۇ ھەر بەتەنلى بۆ مالە خان و ئاغايان نەپراوەتەوە... و تەنانەت بى
حەزۋارەلەزۇوە كەورە كانىيەش- ھەر دەستە جلىك و زىكىكى تىيە. دوايەش مېردى دەكەى، زىنلى
دېنى، دەبىيە خاونە مندال، مندالە كانىيەش دەبنەوە خاونە مندال... سەرلەنۈي ھەمان ئالۇزى
و پەشىۋى... و ھەمان بەخت و رېكەوت... نەويىك كە خراپەي بۆ كەس نەبۇوه...! چور
نوست... لە خەونىيەدا گەرابۇوه گوندى. لە دەنگى پېتىكەنەيى خۆى يەئاكا ھاتمۇوه... سەپەرىيەكى
دەرورىبەرىي كرد- با به سۆفى لەسەر لىتىيە كانىيەبىو، كورەكان پاتالىيان بەسەر كەردىبۇونەوە-
خۆل بەسەر، خەوى لى زېابۇو!...

شەوانە ھەر لەسەر ھەستىبوو... دەيىزانى كە خەونى دىيە، خەونى دھدەتىن، بەلام ھەر كە
بەئاكا دەھات و دەھاتەوە سەرەخۇ. خەوەكەي دەرەويەو و شىلىدى ورده با بهتە كانى خەونەكەي
ھېچ لەپەر نەدەما، جىڭە لەھەي كە دەيىزانى لەو خەونەيدا ھەر ھەولىداوە لە چىاي بەسەر كەوى،
يا بىتىھە خوارى، دووبارە وى ھەلگەرېتىھە و بىتىھە خوارى- رايىكەرەدە، سەرسىمى داوه و كەر
جووتىي ھاۋىشىتۇرە. كى بwoo سوارى كەرئ ببۇ؟ بەخۇى دەچچوو. سۆزى سەرمائىھ دەمۇجاۋى
دەتەزاند... ها... دەنگى زەنگولە بwoo؟ بۆخۇى سواربىبۇ؟ نەدى بۆ رايىدە كەد؟... لە دەنگى
تەقەي تەفنىگى حاجىيە ورگە و ((قروسکە قروسکى)) سەگى لە خەوى رادەپەرى... و ئىستا
ھەر بۆخۇى بwoo كە دەبىتارىيەدا- لەخۇ و بىتارىيەدا- كە گۆيى بۆ قروسکە قروسکى سەمى
راڭىتىبوو... زەرىدىنە و سېپىتىنە ھېلىكەي بە پەنا گۆيىاندا ھاتبۇوه خوارى... دەگەرە
ئارەقەي دەپشت...

((چىيە نەوە، رۆلە؟)) با به سۆفى بwoo.

((ھېچ نىيە، با به گىيان...)) خەناوى بە بناگوتىياندا ھاتبۇوه خوارى.

((نەدى بۆ دەگەرىيە؟))

((نَاگرِيَم...)) لە گریانى دەبۇوه، تىلىكى دەدا و دووبارە دەننۇستەوە و ھەمدىيىس خەونەكە
لەگەل دەنگى زەنگولەيدا دەھاتمۇوه...
دەنگى زەنگولە ملى بىنلى بwoo... كە بۆ تاراندى مارانى لە مل كرابۇو...

نابی، له خهیال‌شیدایه نه‌گهر در فهتیک بورو سه‌ریکی لیدهدا، هرچه‌نده نه‌مسان تازه دره‌نگیش بوروه...

کوری ناغای ناره‌حهته، منیش ههروههتر، ودک بلیئی دایکم راستیده‌کرد دهیگوت: بابهش نانی نوکه‌بیهی خواردووه و پیئی راهاتووه و نیدی دهستی ناچیته کار و کاسبیه- به کلکی ناغایه‌وه نوساوه و لیئی ناییت‌وه. منیش ههر به کلکی کوری ناغایه‌وه نوساوم-منیش ههر نوکه‌رم: جینیان راده‌خه، هملیان ده‌گرم‌وه- شتی بُو نایشی خانی ده‌کرم، سفره‌ی راده‌خه، به‌لام نایشی خانی هیباره کان دشوا، نه‌ویش له چاکه‌ی خویه‌وه. منیش ناره‌حهتم، له ده‌میوه و که له ده‌وروبره و ژینگه‌بیهی هاتووهه‌ته ده‌ری، نه‌من ناره‌حهتم. جاران وانهبو. ده‌مزانی نه‌و کوره ناغایه و من کوره مسکین. به‌لام نیستا، له قوتاچانه‌یدا، هه‌موو یهک جزره جل له‌به‌رده‌که‌ین، هه‌موومان به تمهک یه‌که‌وه داده‌نیشین، جه‌نابی ماموستا هه‌مووان هه‌ر به گپالیکی لیده‌خویری... که‌س له‌بدریکی کوری ناغای هه‌لناستی، جاری وايه لیشی ده‌ری- و نه‌گهر من نه‌نم لمونه‌یه زیاتریش بخوا. یهک دوو جارانیشیان له‌من داوه-کرمانج و لادیسی بی‌سوج و به‌هانه، هه‌روا بُو چاوترسانی نمک خوانه‌خواسته روومان بکریت‌وه و سفره‌هه‌لینین لیده‌درین-نایر نیمه غه‌واره‌ین- به‌لام نه‌و ته‌نیا هه‌ر ناویشی ده‌کرد، له‌گهل نه‌وه‌شدا بی‌بهش هه‌ر نه‌ده‌بورو له لیدانی...

منیش ناره‌حهتم، که ده‌گه‌مهوه مالی ده‌بی بچمهوه له پیستی مسکینیه‌وه... و زوریشم لمالگرانه... گوناه و نوبالله‌که‌شی به ملی بابه‌یه- هه‌ر نه‌و پوروزایه (ده) بابی ودک بابه‌ی وی ده‌کری... زور نابا کاکه سه‌عه دیته‌وه- کاکه سه‌عه ببورو چه‌ته ((یاغی)), له په‌لی حمه‌ر په‌شی بورو... و هه‌روا خدت و نیشانی بز مه‌جمود خان، ناغای ده‌کیشی... تا به‌لایه‌کیان به‌سه‌ریتنی به هنگوینی بلین زه‌هره‌مار..! بابه سوْفی زور به تونوندیه‌وهی ثاموژگاری ده‌کرد: ((کوری باش، شرم و شکوش خوا بیدا شتیکی چاکه-تو و دوای کلاوی لارکوتووی. ولل‌اهی بابت پیاویک بورو-خوا هه‌لناگری تا بلینی پیاو، شمشیری میسری نهیده‌بری... تو زه‌وی و زار و بهراوت هه‌یه، ژیان و مال و حال و گوزه‌رانت هه‌یه، حهیف نییه-شوره‌یی نییه! تو و چه‌ته‌گه‌ری... نیستا نه‌گهر حه‌سهن به‌رازیک بیته چه‌ته‌ش هه‌ر نه‌یسه- هرچه‌نده نه‌ویش هه‌ر کاریکی چاک ناکا، نه‌ویش بدودی کار و به‌ده‌ختیبیه خوی که‌وی چاتره... چه‌ته‌گه‌ریش بوروه نیش! کاریان گوت‌وه و باریان گوت‌وه- نه‌و هه‌موو زه‌وی و زاره‌ی خودای بی‌خیوه، برو جیهیه‌کی ناوددان که‌وه، داریکی بنیشه، پاتالیکی ره‌نیو بینه، ژینیکی بورو سوره بینه، مال و حالیکی بزخوت پیکه‌وه‌نی- تو ههقت چیهیه به‌سهر ناغا و ناغاواتانه‌وه... شوره‌ییه کوری

ئامانج، هه‌روا به‌خزایی، ته‌نیا... له‌گهل سیب‌هه‌ر که‌یدا، که جاری وابورو ده‌بیونه‌وه یهک له‌گهل خویدا و جاری وانبو لیئی دور ده‌که‌وت‌وه- ریت‌وهی ریت‌وهی به هه‌ستی شه‌شهم سپارد‌بیوه... له‌سه‌رگردی داده‌نیشی له سیب‌هه‌ر که‌هی خویه‌وه که له‌ستی ده‌که‌وت‌وه، یا لیئی نزیک بزت‌وه ده‌گهل هه‌موو نه‌مانه‌شدا له کانییه دایه و له چاره‌کانی خویه‌وه رزد‌هچیته‌خواری- که نه‌ویش له‌وییه... بزانه نه‌و به‌لایت‌راوه چوته کوی!

وهک هه‌ر ناواره‌یهک لیوان لیو هیز و توانا و وزه‌بورو... ناخ به‌لام گوپه‌پانیک بُو جلیت‌بازیه هه‌موو نه‌و هیز و توانا و وزه‌یه هه‌بورو! ناواره ناوه‌هایه- ته‌نائه‌ت له جیبوری و شوینی خویش. هه‌ر نه‌و کوره‌ی ناغای که ته‌نائه‌ت مه‌لا شیخ شه‌فیعیش زاله‌ی بورو به ده‌ستیه‌وه، دوره له مالی مه‌حشه‌ریک بورو بزخوی. ودک بلیئی زوریه‌ی مندالان وابن. جیئی خوش و ناسووده، خواردنی گه‌رم و نه‌رم... هه‌موو شتیکیان هه‌یه که‌چی ناخوینن، به‌لام له غه‌ربیایه‌تییه‌دا زیاتر ده‌دره‌وشنیه‌وه. نه‌وه ناواره نه‌مه‌ریکاییه کان فه‌رموو بنیشته خوشکه‌ی سه‌زاري میزونون... شه‌و و ریز ده‌نیو جه‌گهن و نیتو تمراش و دار و دوه‌ناتدا ده‌خولایه‌وه، له ده‌تووانه‌ی که ده‌گله خویان هیتابوون جزره گندوره‌یه کی به‌له‌کی په‌لله‌لاؤ وی و پلینگانیان لیکه‌وت‌بیوه زور شیرین که بابه سوْفی ناوی لیتنا بورو ((داده گول))- داده گول، نه‌وه بورو و هه‌ردووکیشیان (هه‌ردوو داده گول) خوازیار و کپیاری فتوفرادانیان هه‌بورو...

خوازیار هات- نهیاندا، دیسانه‌وهش هه‌ر هات‌نه‌وه- بابه سوْفی نمیدا، بزخویش هه‌ر حمزی لینه‌بورو، نا، میردی ناکا، هه‌رگیز هه‌ر نایکا. له سال و ته‌مه‌نائه‌دا جھیلۆکه نه‌وه جۆره بپیارانه زور ده‌دن- که به دریشای ته‌مه‌نیان تۆزی فلان ناشکینن و بهو شتتش ناگەن... په‌پوره ((کوله‌باغ)) دهیگوت بیستویه‌تی دارخورماي می نه‌گهر بونی دارخورماي نیزی به‌سه‌ردا نه‌یه ده‌مری. به‌دوای نه‌م قسسه‌یه‌شدا سه‌ریکی راده‌وهشاند ((هیئی- کچی خۆم! به‌لام نه‌دی نه‌گهر دارخورماي نیرقاتی بورو- هه‌ر ده‌میتنی؟ دیاره له ناچاریان ده‌بنه ژنی پیاوی ودک ((مینه ریوی)) و ((حه‌مه سه‌رسوتاوه‌ی- ده‌من، به‌لام به کاوه‌خو!...)) هه‌واله‌که پشت راست ده‌بیته‌وه: ناغا راسته‌وهخ ((لەریی جه‌نابی ناغای میرزا عه‌لی مازوچی بازگان باشیه‌وه خوا راوه‌ستاوی کا)) بز کوره‌که‌ی ده‌نووسی که چونه‌ته ((کلاجار))- هه‌موو تیکپا ساغ و سلامه‌ت و ته‌ندره‌ستن. ناوی هه‌مووانی هیتابوو، ته‌نیا خوشکه‌که‌ی نه‌بی... ((و هه‌مووش چاوی ماچده‌کمن)) و ناره‌حهت نه‌بی، بخوینی، له باره‌ی ناچزووچه‌ی سالیش‌وه کەم و کەسری

دلنیا ده بیوه که ثازاره که هر ماوه و بو زور و زیارت و دلنیابونیش زیارت تاقیده کرد و ددان
ده چیزه و بردنه که چند جاریکان دو باره ده کرد و نه ده وش سهیر برو که هر رکاتیک نه و
کاک سعید ده اتنه و ده کرایه و ده کرایه کی که له غه ربیبیه دا تووشی
ها ولاتیه کی دیکه نثاره بیت. نه و شنانه که ده یانگوتون نه که تمیا هر ده یانیست به لکه
ده اتنه و برچاوشیان و دشیاندیت، هستیشیان پینده کرد. نه و دند بھس برو نه و شتیکی بلی
تا نه و نیای بکاته و بیبینی، نه و شتیک بلی و نه و هستی پیبکا... هه مورو شته
ماله که دهسته که...

حهسهنه به راز رویشته و هر ثه و چو وه شیدی قسه و قسله لونک و بهند و باو بهو ناوهیدا
بلا او بوهه: حهسهنه به رازیان له سره روی گرتبوو، سهرقوت و پیخواست، حهسهنه هه لاتبور
نه ویشیان گرتبوو، و ئابروویان بردبورو و پشتا و پشت سواری کمرتیان کردبورو و بهنیو
ئاواسیندا گیپابوو و شاربده ریان کردبورو. هه وال و باس خوش و ناخوش ده رقی و
بلا ولد بوره و رویشتوووش. ورده ورده خوازینیبیه کان که مبوبونه و خوازیار نه هاتنه و، ثه و
چهندانه که به هه واي سهر و رووشیه و هاتبوون لیئی ته کینه وه - حهسهنه کردبورویه دهنگو و
همو جیبیه کی لی پر کردبورو که گوایه ((ددگیران))ن... خودا سه بکاری کوترا و کویر و
زه لیل کا... خودا چاکه ت بو نه کا!

په یووندی زیاد به که سیک یا به شتیکه و سه ر له دوونانی دهیته مایه نه فرهت و بیزاریه، ثه نه فرهت و بیزاریهش هه مهو شتیکی له میشک و ناخی مرؤشقی ده دینی و له جیئه وی کینه و توره بی و دوزمنایه تبیه به جی دیلی. ثه نه فرهت ش-نه فرهت له ناغای- تا دههات همو ده کرد و هله ده دامسا و هه ستور ده بوو، به لام وانا که وده گردد لولویکی تووند و بهیز ته ناتهت هیلی ناسوی میشک له بهر چاوان ونکا و دیتنی به ته اوی لیل و پیل کا. نه فرهت که هه بوو، به لام له جیاتی ده ماری دوزمنایه تبیه ده ماری گله می و گازانده و تووره بوون و ره بخانی زیاتر تیدا بوو: ((تۆ پیتا بولو ئەنتیکیه نه سه بیر و سه مهاره!!... ده بی زدر داواکیه و زور پیداگری!!!)) به خیال رwoo و در گیرابوو و لووتی له همو ای کر دبوو...

دایکم گوته: ((کابرای همسپه که کرد بیانو... بهلی، تو فرمودوت و منیش با ود پرم کرد... شوانه له دووریه سه فرسه خیرا بونی مانگا به که لی ده کمن... لیره و له ناو یه ک دنیا دست و دوزمن را ملی ریشه گرت و به درا همسپه که یدا چورو پینجوبینی... بهلی، به سه ری بابی!... شیوه شهرم و شکر چوزانن، بالی چوروم به درو ماینی که و تم گیانه!))

پیاویتکی و دک کوئیخا ره حیمی شرہ خژریبیه بکات- ههر شته به جیتی خوی... ههر کاره و یاسا و ریسا و بنه مايه کی همه. له پیر و پیشینان و باب و باپراغانه وه بیستووه: ((نان بُن نانه او و گوشت بُن قهساب))! شوره بی و نهندگه... ئه تو ده زانی خلکی چ ده لین!) ده زانی سه عید لاه و لاویش هرگیز گوئی لهو قسانه نییه. لهوه بترازی چه ته گمیریش ئیستا ناو و دهنگیکی پهیدا کردووه- ثیدی له شرہ خژریبیدا نه ماوه، بُوتھه جوڑه عه بیماریبهک، جوڑه سه ربیچیبهک له حکومه تی رهذا خانی... بابه سوْفی ئوهشی ده زانی به لام ئاموزگاریشی ههر ده کرد- لای خودا ئسانه، ئمهوه ده دلی نا و وازی لهو و کارهی هینا و هاتهوه سه راسته ریسیه. به لام سه عید ئه و جوڑه رسیانه نده گرت. نا، که سی که بورو چه ته تازه بورویه ثیدی، خوئه گهر به جوڑه پیوشهش بچته سه ر قورئانی رهذا شا و ساخلوو دهستی لی هه لئاگرن. ده زانی ههر هنهنگاویتکی بهرهو لای ساخلووی باوی، هنهنگاویکه بهرهو نه مانیتی دهبا. دوايیش ده زانیت و خلکی چ ده لین، خلکی به ترسنؤکی داده لین: ((ها، نه مگوت! نه مگوت هه رد و روژه و ماندرو ده بیت و گووی پیده خوری! ده بخو دهی... نوشی گیانت بی! تازه ئه گهر هه مهو دنیات ده نی کراسیکی نادریتیه وه. ستوری خوت ده زانی! کوری سه لیم نادریش...)) ههر ده بورو خوی به خلک و به دتیه که شی- نیشاندا، به واتهی بابه سوْفی خوی ناناسی- و به دواي کلاو لاری که توتووه!

نهویش نائسنى سارد ده کوتیته و - رنگه بوخوشی بزانى، هەمورو هەرواین، هەرواشە تا خۆمان دەناسین ئىدی کار لە کارترازاوه و گەيشتوبىنە ئەو سەرى رىيە، شارەزاي ھىلەن و پەرژىن و لەمپەران بۇووبىن و بەرادەي خۆمان تەواو كامەل بۇووبىن، بەلام ئىدى تونانى رى كەنغان نەماوه. خەلکى ئەودەمە زىاتر دەربارەي ئىيمە داودرىيە دەكەن كە بۇونىكمان نەماوه. با به سۆفى تاگاى لەوهش نىيە كە هەر كەسە و بە ئەسپى ھەوەسى خۆى دىتە دىناوه و ھەركەسەش كلاۋ لارىكى ھەيە بەدووى كەۋى. سەعىديش دەيتوانى ئامۇڭكارى با به سۆفى بەكانەوە و پېتى بلىن بەدواي كلاۋلارى كەوتۇوه، بىستانەوانىش بۇوه كار، چاتىر بۇو بچى بازىگانىيە بكا، كە ھەم ئاسوودە تر و ھەم سوودەندىتەر بۇو... .

حسنهن به رازیش هاتمهوه، نهويش ههر ببورو چهته و له گهله کاك سه عييديدا لاهيک پهلى بعون، نهويش ههر خمت و نيشانی له ئاغاي ده كيشان و له بنهوهشرا له داده شيرينيه و گلابورو... ددردي دورسيه له ئاغاي هيشتا هرمابوو، بدلام ناديار، ودك ددان ئىشىيەكى سۈوك. نهوه ههر نهوبوو كە هەرجارييک ددانى دەچىرەدە بىردى تا بىانى ئازارەكە ماوه يانە نا، ددانەكەش دەپرسكاند و سەيرەكەش لەمدادبوو كە نهە بەھو ئازارە نارەحەت نەدەبۇ-

نهودی نهده کرد. نهگهر منیش لهجتی وی بوومایه ههروامده کرد... لهوی دلی ههزار رسی
کردووه، نیستا که لهبهر چاوی نه ماوه لهبهر دلانیشی ههروه تر... ههقیشیه تی، ناپرهه ته.
باشه یانی تو هیند ساده! باوه ناکهم، تو خه ریکی بهراوه ژزوی نال ده کهی...))
به لام دوایه...
دوایه شله پر هه وال و باس هات که داده شیرین میردی به حمسن به رازی کردووه!
(نا بابه، کی گوتی؟))
(راخلم سور هاتبوجو...))
(دهی بلی... بیستبووی که سه ری خوی له سه ر داده نی... ئم- دهی چیدی بلی!))
(دهیگوت نهژداد و نابادی ثاغای ره قاند ته وه...))
(کی؟ حمسن؟...))
(نا... هر شه و کچه...))
گوتیان ثاغا دلی داوه ته و ویستوویه تی پان کاته و، کچه ش نهیه تاوه و نهیردووه پیی
لی راکیشاوه و جوانی شوشت ته وه و جنیوی وای به دایه گیانه کهی داوه که قه تارچی و چیودار
به چیوه کانی خزیان نه دابی. .
(ئیی... بلی- چه تیوه خیله دربوو- زمانی زور ناخوش بورو- خوا به دور مان کهی،
جاری وابوو که ته نیا قسیه کی به یه ک مهن هنگوینه و نه دخوار او قووت نه دچوو..! به لام
چاکیشی کردووه، به قوربانی نمو زارهی مم... هر شه و نیشه زور چاکبووه!))
دور نییه وابوو بی...
حمسن چهند جارانی داوا کردوو- نهود راخلم سور گوتیبووی- و کچه ناپره زایی پیشاندابوو
و سه ره نجام بابه سو فی ناموز کاری کردوو، گوتیبوو دیاره که چار دنو سه که واایه... کوریکی
خراب نییه- بابی پیاویکی ره دخه ریبوو- ته نیا عهیه کهی نهودیه که نانی نوکه ریه خوار دووه،
که سیتکیش که نانی نوکه ریه خوار ده سته مه جاریکی دی دهستی بچته نیشی... به لکه
خودا له دلی نا، روزیکی دهستی چزووه کاری. ((به هر حال، رۆلە، ناوی به تزووه زپاوه... پهنا
به خوا... چاره نووست نهودی لی نووسراوه، دهنا خو نمه له تو ناوه شیته وه و شایسته تو
نییه، تو ده بواهه میردت به یه کیکی زور لهوی چاکتر بکرد بایه- خوانهیدا... باشت که نهیدا،
چونکه هر که سیک بایه به هه رحال مروه بورو و دک هر پیاویکی دیکه دوای یه ک دوو سالان به
چاوی داده دایته وه...))
(و دک دوایه ش بیستمان زوری نه برد حمسه نیش رووی ده کار و کاس بییه کر دبجوه.)

بابه گوتی: ((قسیه سه بیر ده کهی تو! باشه دهی خو چوو، هیناشیه وه. نیستا نهگهر
نهیه تا بایه و نهود قسیکی دی بورو... نه سپه کهیان دزیبوو، چوو هینایه وه و هاتمه و...))
(بلی، هه روا به سانی... ما شه للا له گهوره بیت خوایه! نه گوت کاتی که چوو، ده بینی
نهود به قودرتی نهود خودایه نهود نهود گیانلله بهه بھسته زمانه بخوی دله ده پری! شای چهند
خوش باوه دی- چکمی، خه تای تو ش نییه- تو ش ده بی سریکی هه رله قیینی!))
ده بیست بلی تو ش هه نوکه ری و نهودی ثاغا بیلی ده بی دهستی بو له ملی دهی و
په سه ندی کهی، ده جو ره کاتانه دا بابه سوره لدگه را و ده گرامه و ده گرامه و،
بوونی من، که به واتهی دایکم به سه لامه تی چهند روزی کان لهوی ده ده زانی- و دک هه مو
نهیه ش هه رایه کهیان بته قیته وه. بابه هیشتاش خوی سه ر به کس نه ده زانی- و دک هه مو
نهوانه که داوه سه ره خویان ده کرد. بابه ش- به واتهی دایکم- ((قور)) کهی بیستبوو،
به لام دوایه کهی مابوو بی بیسی، یا ثاغا ((قورم ساغ)) کهی روویه پر و پاسته خو ده گوت-
و نه مه بورو که بابه هیشتا هه ره سه ره خو بورو.

((من گردوت له گه لدا ده کم که نه سپه که خوی ناردو ویه تی... نهود روزانه نه حه
به راز له کوی بورو؟ یانی تو نایینی؟- نایینی، تینا که ای؟ من به ژنایه تیه خو مه وه
تیگه بیش توم- که چی تو نازانی!))

بابه خوی ده خوار ده وه، سه ره نجامی قسان نهود بورو که نه سپه کهی ثاغایان دزیبوو (یا به
قسیه دایکم بخوی ناردو ویه تی) و ثاغاش به دوای که وتبوبو- سه ره تا سریکی له سه لیم به گی
ئامزای دابوو، که دییه کهی له سه ره لیوی مه رزی بورو و دوایه ش له گه ل کمه سه کانی وی چوو
بورو پیچویینی، چهند هفتی کان مابوو- و نه سپه کهی هینایبوو. گوتیان وابووه که له
سه ره بندیدا چه ته کانیش له ناوه نه بون و ((ثاغا)) سو فی نه جمی دیووه و دلی داوه ته وه،
که بگه ریته وه- نه وجاه دیتیه وه...).

دایکم گوتی: ((بابه سو فی؟ هه رگیز! من له سه ره دوو چاوه خو می ده کم، نهود هه رگیز
ئاماده نییه تفی له ریشی که ن. نیستاش بیت وه و بیستانه وانییه شی بکات! هه رگیز... به لام
نوینگینه به کفل... نهود که...!)) یانی نه، نهود شیدی کاری له کارترازاوه!...
کورتیه کهی نهودیه که داده شیرینی شی دیووه، یانی ثاغا... راست و درویه که شی شیدی

نهود خوا دهی زانی و دایکم دیاره...
(نه گهر کچه هی دیووه و به واتهی تو چاو و دلی ربون بونه وه شیدی نهود هه مو هات و
باتهی له چی بورو؟)، ((تو ش زور ساده و ساکاری!... هات و باته کهی دیووه- نه گهر له لای بایه

ثاویوه و چوک چوک دهبوومهوه. دههاتنهویماندا نیدی هیچ کم و کورتیبیهک له ثارادا نبوو؛ کورپی ناغای له تهنيشت شوفیریهیوه و من و بدر و پریسکه و بارگه و بنه کشم له سرهده له سر براري بووين. خو ته گهر کم و کرسريه کيش ثي، هبهایه، ههر تاملهی چيای بwoo- ههر ماشین له پیچه که بایدایوه و شورپیوه و لمبه رده می قاوه خانه کهدا وهستا به يارمهه تی قاوه چي ثهو که موکه سریانه ش ندههمان. نیستا ههموو دانه و توخمی شانویه که هدریه کهيان له شوینی خویدایه- کورپی ناغای، قاوه چي و من که لمبه کورپی ناغای له سر لاتخیتکی شهق و شپری نهه سهري بن دارگویزه که به تهدبهوه دانيشتبووم تا قاوه چي نه گهر همهه سی ههستا و ويستی چایه کيش بؤمن یېنی... سه رنجه کانی کابراي قاوه چي همرووا له خزووه له من به تانه و ته شهربوو. بهلام هیچ چاوه روانیه کي نهه گوزرانه لمبارود خی دیتیه که مان نهبوو، دیتیه که ش و دك چووبته ده تاویوه- و دك پیریزنان گچکه ببورو. يانی همروهه خوی بwoo و من هایم لینه بwoo! واي ماله کان چون داته پیسون، کوچه و کولانه کان چ نه گبهتیه کي کان گرتبوو- نه گبهتی و چلک و پیسايی له سهه و رووي ثاوایي دهباري. ماله کان ههر ده تگوت نهوه پیریزني په پیووت و سیسنه و چرج و لوزچاوین و له سهه جزیه دانیشتبوون و جلان ده شون- نهه جگه له جله چلکنه کانیش نه گبهتی ته نانه له سهه و رووي دره ته کانیش دهباري. دار هملوژه کان ثهو کهشی و رهونه قهی جارايان نه مابوو- هه مهه کرم اوی، جهودت ده دار، له جaran خوار و خیچ تر. دار گویزه کانیش نیدی ثهو تهن و منهندیه کي جارايان نه مابوو که لمبه رجاوان چهند هیند و چهندین به راهه ری گهوره بی خویانیان ده نواند و له گهشیان ده بیسکانه وه. واي که لق و پیپی و هه مهه ثهو به زن و بالایه که باده یهینا و ده بيرد، جوان و دلنهواز بwoo!... نیستاش زوریه لق و پوپه کانی پیرو و شکله بعوون، که له وه لامی سه لاهوی (با)یدا، پیرانه يان وه لام ده دایه و سهريان باده دا. ثهو جزیه ده چووه ده ده لیشه وه و دك جaran به تین و تاو و کهف و کول نه بwoo- هاشدی فشه فشه که هر به فشنجه میزی حاجیه ورگه ده چووه. ثهو کاتانه کي که زور مندان بoom میزکردن که دیبوو و گویم له ده نگی میزکردن که ببwoo- یه کیک له چاکه و خوشیه مندانیه ثه دبوو، که ثه وهی نه دبوو بی بیین ده ماندی و ثه وهی نه ده کرا بی بیین ده مانبیست...

يانی چاوه کاغان گهوره بعوون يا به واتهی ثه مه سه رده مه ((تمه دهه دیتنمان)) گوپا بwoo؟ و ده بایه چاوه پی بين تا ثه وانه ش به شیوه کي خویه خشانه ده چوونه وه قالبی جaran، يا ده بوايه خهیال و ههست و نهسته کاغان ثه و کارهیان ثه نجام دابایه؟- تا خر خو نیدی کیوه کان سهريان به سینگی ثامانیه نه بwoo! ثه وه دواييه بwoo که به تاقیکردن وه بوم ده رکه و هر شتیکی خهیالی

((بیم خوش بwoo... چاکی به کابرایه و دا... ههی ره جمهت له دایکه شیری داویتی!)) نه مجازیان دایکم بwoo. ((چاکی کرد، نه گهر بزانی له هه زار جنیوی ناموسی خراپته.)) دوایه ش له بره خویه وه ((نهوه من خه ریکم ده لیم چی، نهوانه چووزان ناموسوس چیه، نهوانه ناموسیان له کوئی بwoo!))

((زور چاکه، نیستا بچو کانیهه زنان نه و فه رمایشاتانه خوردکه وه... خو کچه ناتوانی تا قیامه تی هر دانیشی...)))

راستی ده کرد: هه ره ته مهنه و پیویستیه کي گهه که، هه مهه که سیک ده بی هاوسه ریکی ههربی. مرؤث ناتوانی هه ره به خهیاله وه بژیهت و به خهیاله وه بچته سه رجیی- زن یا پیاو، جیاوازیان نییه. ((... کارینکی زور چاکی کردووه... نیستا دیتی که پیره میرده ژنی موقتی بو ((مه چموده زه رداوی)) هه لنهنا بwoo!- قسه کانت هه مهه بی سه روپان، زنه که. نیستاش نه گهر به قسه کی من ده که هه مهیس بچو لیبره و لموی تا بوقت ده کری هه ره قسه کی قهله و قهله و قهله قه به بکه...)))

۱۱-

پشووی هاوینه، گه راینه وه... له پیشدا ده چینه وه گونده کهی خومان: ده بی یهک دوو رؤژانیش چاوه پی بین تا نه سپانان بwoo دنیرن. گونده کهی دیکه ناغای- گلاجار- له شاریه وه دووره، من تا نیستا نه چوومه ته نهه گونده و نه شمديوه. هه روا یهک دوو رؤژان له گونده کهی خومان که زور له شاریه وه دورنیبیه ده مینینه وه.

نهه سه ردانه و دیه بو من هه مهه نیش و نازار و ناره حه تیه، و دك بلیی هه مهه شتیک گوپا بی! له خودی گوندیه وه بگره تا دره خت و جوکه له ثاو و هه مهه شته کان- ته نیا کیوه کان نه بی، نه ویش هه ره تا نهندازه یهک... و دك هه مهه سیس و ژاکاو و پوکانه وه. يانی لهو یهک دوو سالانه دا چاوه کانی مه هیند گهوره بعوون، يا به واتهی زنان گوند ((چوته ثاویوه!))

ده گکرانه بابه تیه کان ده گهه- هه مهه رؤژنیم هه سپیکردووه: هه مهه رؤژنی که له قوتا بخانه وه دههاتینه وه من خو به خشانه- به زاراهی نویخوازان- له پیستی جaranم ده رده چوونه و ده بومه وه کوره مسکین و کورپی ناغای به یهک خویه خشانه پیچه وانه وه، دهندی ده گوپیه وه و برقه بایه کي بچکولانه له بن چهنا گهیوه به ده دایه و ده... و هه بو خو سه پاندیش، جاري وابو له سهه سفره بهدنگنیکی که مه و زور ناغایه نهه وه ده گوت: ((نهسته سه لکه پیازیکی یېنیه!...)) منیش، نه گهر پیشتیش نه چووبه ناویوه، ده چوونه

بهلهٔ... سه رده مانیتیکی خوش بwoo، تازه خمته سیلیٽی دابوو. (دستی، به هر پینچ قامکانه و له باریکدا و هك پیاله‌یه کي به دهسته وه بی تا لای چهناگهی دینا، یانی که بهلهٔ، تازه خمته سیلیٽی دابوو، سه ریان بهدر نابو و کهیسوونی) بهلهٔ، ئاوا و دك ئیوه-یانی کورپی ئاخای- بدنار لیپه‌واریکی ئاوادا درزیشت... چهند کورپ و کالیکیشی دهگمل بعون... بهلهٔ ئاوا و دك ئیوه، خمریکی رؤیشتنتیه که لپپ و رچیکی هینده جوانه‌گایه کی لئی دهدره‌په‌ری... بهلهٔ، نه‌سپه‌که‌ی پرمیکی دهکا و دهکشیته وه دوايه (له ترسان خوم خرکردده) و ئهو ((دیاره به بزاوتیکی کونجا و برو تیکنائیکی واوه که بُو ئهو کاتانه بشه) رکیفی لیداوه... و کورپکال... دهی نیدی... جھیلن نیدی... بهلهٔ، بهلام نه‌سپه‌ی تایین پیی توند له عمردی چهقاندن و نه‌رژیی و نه‌رژیی - و ئهو ئهود نیستا خویینی خوی دهخواته و ورچه‌ش و دك لادیواریکی خوی لاو و نیوکدووه بهلام چون! و ههروا پنجبور کانیش را ده‌شیئنی... و دك ئهودی بهلهٔ: ((فرمودو... ئهود ئه‌رزو ئهود گهذا!)) گوتم: ((حیزه، رییه بهرد- رییه بهرد ئهود ره‌همانه!)) یانی ریت به که‌سیکی خراپ گرتووه، ره‌همان ئئی و دك تۆز زۆر دیون. کورتییه که‌ی، سمرتان نه‌هشینم حیزه رییه نهدا و لەسهر رییه لانه‌چوو، نه‌سپه‌ش هەر پیی دانه‌گرت، ره‌همان که واده‌بینی نه‌ملوک‌مولیلا خو فریده‌دا و شهپیتکی له بن زگی نه‌سپه بی غیره‌ته که‌ی ده‌دات و تاوده‌داته خه‌نجه‌ری (دستی له‌سهر پشتی‌نندی ده‌رینایه وه و بُو خه‌نجه‌ریکی دریزکرد، که پیی خود بwoo) و ده‌چته پیشی... نیستا کپوكال... هه‌ریه که‌یان چونه‌ته سهر داریکی و خودا خود ایانه... کورتییه که‌ی هه‌ر ورچه ناره‌تان لیدا و ره‌همان ناره‌تان لیدا... سه‌رەنجم ورچه هاته پیشی و بمه‌سهر و چاوی هەلپیرژی...

رهمان زردۀ یه کی دیتی و سه‌یریکی نئیمه دکا و نئیمهش که لهترسان چوونیه و ده
قه‌پیتلکی خۆمان و به ترس و لهززه و چاوده پیتی کوتایی داستانه کهین. بەلی، دو دەمەیدا
قرویوه کوروكالان دەبیستی، که لاسەر درەخته کانه و تانه و تەشهران داوینه و رچه، که
بەلکه ئى شەوه خوایه بېتە کۆمەك و پشتیوانییه وی... و نئیستاش ئەوه رەھمان کە تووە و
دەبن زگی و رچه‌یدایه... بۆخۆشی هەر لەمە-یانه کورپی ئاغای- چ پەنھان، ھیندەدی دلخوش
نییە. راستە، خەنچەرە کەھی خەنچەری مشتو ماھی قەزوینی بۇوه و وەك ئاواي جۆیە جەوهەر لە
تىغەر رژاوه و وەك ئەو شىنەتىخانە نەبۇوه کە ئەو دەمانە دەماندىت، بەلام خۆ و رچەش ئەو
ورچە ھاكەزايانە نەبۇوه و لەبەرامبەر ورچىكى وا کە تىسىكى مۇودە كانى لەشى ھەرىيە کەمی
بىستىك درېئە بۇوه خەنچەری بى دەرتان چى پېتە كری؟ ورچە ھەروا خەرىيەكە ھەلىدەپشىوی و
کروکالىش لېنى بى نۇمىد دەبن، بەلام ئەو لۇ بەنەوەرپا ناواي خودا و پىغەمبەران (د.خ.). دېنى

خوش بیت، له خمیالدا جوانه-ههروهک رزني نیو ٿه فسانان، که چونکه زاییدهی خهیاله و به پراستی دهستت نایگاتئي زور له رزني راستي جوانتره... هه رگيز له گهليدا به دنگ نايهي و همه راي له گهليدا ناکه ه و شهريزان نابي)).

نه سپه کان گهیشت، شیدی نه چووینه وه شاری و هر لوهیرا و دیه که توین، قه دبر ریی
(کلاچار) مان دایه بهری... نای، لهو کیوه لوتكه بهزانه، لهو لینه واره چو پیرانه...
شاده میزاد نه تره دهچی! هه موو کاتیک له سهر هستی ها کا ورچیک، پلنگیک، تمنانه و دهک
دهیانگوت، که متیاریتکت له بن دهونیکیه وه لی راست بیته وه. من دهترسام، سه روچاوی که ریم
خانیش پیوه دیاریبو که دله خوته یه تی و هه راسانه. شه و ترسه ش زیاتر ره جمان ناغا و به رمان
دهنی، که ناغا به دوامه دیدا نارد ووه. ره جمان ناغا خرمیکی دوروی ناغا ژیتیه، یانی ره عنا
خانم، په نای و بهر ناغای هیناوه، یانی بوته ناخوری ناغای. نزکه ره، به لام به خزمایه تیه
خانیوه بوی ههیه له دیوه خانی دانیشی و جار جاره ش تیوه ریخان تیوه رینی- به لام زورنا. گزگله
پیاوه و لاواز و باریکله، له دووره وه هر به مندالیکی ههشت نز ده سالانه دهچی، که
پشتیندی به قولقه بهستبی. له نزیکه وه ریشی ههیه و ریشیشی ماش و برنج بورو (برنجی
چیشتی زیاتره، دیاره چیشتکه ره که لویچینکی برنج زیاتر به سهر کرد ووه) به سینیلیکی ساده دی
شوره وه و قایشیک به کهمه ریته، و دک قاشی گندوره. شیوه قسه کردنی زور ناغایانه و پیاو
ماقولانه- جوله شی هروه تر. هه موو جاریکیش- له گکل قساندا- دستیکی به پشتیندیدا
دینی، یانی هر پینچ قامکی دهستی، لوس، لیک، له بهر پشتیندی دهنا- ثانیشکی ریک
له گکل خه تی شان و شه پیلکیدا دهاته وه، یانی نیمه نهودین. لم راستیدا نهو جوزه ره فtar و
بزاوته کرد هیمک بورو که بهو دوایانه شاهنه شنا ده تله فریونیدا دهیکرد: هه ردوه نه نگوسته
گهوره دهنا یه بن لیوی چاکه ته کهیه وه و روزنوا ای بهمی کاری و که میشی تا انبار ده کرد و
خوی و ده روبه ره که شی به پرکاری و پیشی ناخوش نه بورو که روزنوا سود له کوده تا
سپیه کهی و شیوازی کوده تایه کهی و هرگری، به پوزیکی شه وه دهیگوت پاداشی دانانه که شی
ناوی- یانی هه روا به خوزایی و له راهی خودا بیت لیی سوودمه ند بی. دیاره ره جمان ناغاش
لاسایی له خو گهوره تری ده کرد ووه، به هه رحال، بو دلخوشکردنی کوری ناغای هه روا چیرکی
ده گیپرانه وه، چیزکی سه رد همانی کون و پیشینان- دیاره کونی زور دوورنا، کونی جاران-
هه رودک همندی لهو مندالانه جاران، که به رنامه می مندالانیان پیشکه ش ده کرد... که
به لی... عه رزی به حزووری ناغا بی، سواره ده رزی... نهوده نیستا نیدی واز له باسی نه و
نه سپه دینی که سواری بورو و باس له زین و لغاو سه رجله که شی هه ره ناکا. به لی... نای!

هر کاتی داریکی چاند و درهخته فرازرو بورو شوکمه سه هستی مانده ددکات و ماله که به مال دهزانی و بُو همه میشه همرو دهبی...

همیشه؟ نا، نمک همه میشه بی همه میشه، همه میشه بی همرو، که مرؤف شلکه نه مامیکی بچه قیینی و له وهختا ناوی دات و دک ثم سه ردمه ش پهینی بdat و بیشینی... و تا شلکیشه ثاگای لیبی بی-چاوی له گهوره بیونیبه و بی و بیونه درهختیشه بینی... مندالی همین، گهوره بیان کا... تا دایلهش، خوا که ریه، که فیسیلیک، عهدولکه ریم قاسیک، عارفیک، مستهفا که مالیک، رهزا خانیک، سه دامیکیان لی ده بیچی و درهخت و خاون درهختیش له رهگ و ریشه و ده بیتنی.

رهنگه بلیتی نه دی ثو همه مو ره بجه و له پای چی، ده لین نه وه زیانه، ئا ئەمدیه زیان... زیان باعه، بیستانه- باغ بی درهخت بی مانایه، بیستان بی بپک و بنک بیستان نییه. زیانیش پییده وی گوایه ده دو و دو و ثافه تیشه گه ره که، به لام نمک ده دو و دو و ثافه تی و دک ره زاخان و مستهفا که مال و سه دامیک...

رهنگه واش نه بی و واش نه که ویته وه- لوهانیه ثو درهخت و درهختانه بیویه بچینی تا به هوینه وه رهگ و ریشه خوی توند و پته و کات و داکوتی- هقی ئاو و گلی بداته وه- به لام ئم لاینه هی درهخت چه قاندنی یا کار و کارتیکردنی ثو کارهی تاییه تمندی کرد ایکی کدو زمن کارانیه، چونکه هر نه بی ثو خاونی مولکه که هیه. له لایه کی دیمه وه ثانکیجی ناجاری نمک هر رهگ و ریشه پته و توند و تولی نییه بدلکه به تاله مووی له رزکی هیواو نومیده و شورپوتمه و ثاویزانه... لا قیان له هموایه. نا نه وش نییه، ده بی بزانی پیویستی به ج دیته پیش. چونکه همه مو که سیک را وستاون و لمه سر بنهجه و بنا غهی ثو بپیارانه دا ورسیه ده کهن، تا بزانن داخوا زیانی ثو که سه بلهای وانه و نرخ و بههای زیانی هیه، له که نه قتلی خلکانی دیدا ریک دیته وه له کمل همه مو اند ده گونجی و ما قوله یانه نه...

ده لین مندالی بوده... ((باشه...!)) به پیکه نینیکی ناسکوه که ده مصاوای همه مو گرتوتمه وه، نه گهر بیسیر دیدنیکی نا موافقی نه بی- پیی ناخوش نه بی- نه وه ده لی ((باشه، به سه لامه تی، به سه و دلی خوش وه!)) به واتهی خلکی لای مه ((به نازی دایک و بابی گهوره بی نیشالا!)) دیاره که دهزانن هر به پهیدابونی مندالیکی ترسی دوارپژ و ناینده نامیئنی و دره ویته وه، دایک کم کم له قالبی خزیدا ده سه کنی- ره گه کان گیانیان تیگه راوه... نه و لاق له هموایه تا نه وکاته هیه- که بوشاییک هیه. نیستا هیواو ئاوات و نومیدیک له دایک بونی ثو هیواو ئاوات، و نومیده بوشاییک که پر

و پهنا به خوا، نووکی خهنجه بی له بن خالیگه راستی ورچه ده چه قیینی و به ته کانیکی نانیشکیی ((خرت)) خهنجه ره تا خالیگه چه پیی دیت... دهک نه مری پیره خهنجه- هه روک پارچه کارتونیکی شه قی ده کا..! ورچه ناره تهیه کی وا لیددا تمواوی نه و کیتو و دؤل و لیپه واره ده لمرنوه. ناره ته که هینده به هیز بورو که یهک دوویک له کپروکالان لمه سر درهختانه به ریونه وه خواری. هه رچی ورگ و ریخوله و هه ناوی گیانله بدره شه- دوره له رووتان- به هه رچی تیاندایه، دهک کیوه زبل و پیساییه کی به سه ره سه ره جانی ره جانی حازریدا قلب بزوه و ره جانی حازریش به هه ول و ته قللایه کی- دوره له رووتان- له بن نه و گهندوگووه دیته وه ده ری...

به کورتیبه که هی، هه رووا به ده ریوه نیمه وه چیز کانه که ترسی خوی پی ده ده واندنه وه زاره ترده و نیوه گیان کرد بورو. داستانی ورچه کی تایی داستان بورو، که له گمل دواین کلکه کی جه نگه لی تهواو بورو. کاتی که ره جانی حازری خهنجه ری خویناوی به دهسته وه و به پیساییه وه له بن زگ و گهد و گیپالی ورچه دیته وه دوره کپروکال چون له خوشیان هه ناسه هی ناسووده دیه هه لدکیشن و شادیه ده کهن، نیمه ش هه روکتر له خوشیان هه ناسه ناسووده دیه و خوشحالی هه لدکیشن و نوخه ده کهین... گهیونه داوینی لیپه واری.

ره جدت له بابی بهو داستانه نیمه نیوه گیان کرد و زراوی بر دین! ریمه که هینده ده مابورو، به واتهی وی کم کم که بیبورینه پشت ئاوایی- نیستا نه وه له کپرستانی پشت ئاوایی و دین، که هه روک جاران دارستان بورو و به لوتی خلکی و ریزی مردووه کانه وه هه رو چپ پر مابووه...

رو خساری بابی و خوشکه کان هه رووا و دک خویان بون- دایی هیچ نه گوراوه، هه همان کراس و هه همان کوله جه... و هه همان زه رد خهنه و تالی و سویری، نوازه خوشکه که دنگی، که هه له خوی ددهات. خوشکه کان هه ریه که و به یهک دوو زه رد خهنه و دوو سی دهست له ملان و له دورت گه ریمه وه هه ریه که بیان چونه وه جتی خویان که لی دانیشبوون به لام روسی بابهی گرژه، دهک پیبوری. قسه هه همان قسه کانی جارانه که بورو، ده مبیستن، که سایه تی یه که مین چیزک و نه وانه دیش هه همان که سایه تیه که جارانه... جگه له رو داده تازانه که لعو ما وهیه دیدا هاتوتنه سه چیز که کان و لیبی زیاد بورو...

هه روک که بیستیان نیستا نه وه له عیراقی خوی به عمردی داداوه... داده شیرین له تهواوی نه و ما وهیه دیدا مال و حالیکی نه بورو، ههستی مال و مالداریه نه کرد بورو و له هیچ مال و حالیکیدا نه مامیک نه ناشتبورو. که گهوره بوم تیگه یشتم که مرؤف

دره خته کهی نه خست و لهره گ و ریشه وهی دهرنه کیشا و ره گه کان و شک نهبوون؟ شه که خوی
دیتبورو و همه موش دیبوویان... نه دی نه وه چبوو؟ نه وه همر توله (براله) یکی باریکه له بوو؟
نایا نه وهی پهیدا ببوو و هاتبوو، به واتایه کی دی-فراونتر- همر پاشاوهی هه مان دره خته تهن
و منهند که نهبوو و بهشیک نهبوو له هه مان هیواو ثاوات و نومیده گهوره که؟-ثا خر خودی
نهویش همر نیوهی نه و دره خته شومیده گهوره بیه ببوو. بهلام ج نومیندیک؟ شه و همر تهنا شلکه
(براله) یک ببوو که له داوینی نه و دره خته وه سه ری ده رینابزوه؟...

راسته نه وه بدره همی شووی دوره همین ببوو... ئاخ پیشتریش شووی کرد ببوو، رشتیه
ئوگریهی له گه ل نه وهی دیش همر نه بپیسوو-نه گه ر چوبایه نه و سه ری دنیا یه ش همر نهیده بپی
نه دی بهو نزیکی و هاویسیه تیبیه چون ده کرا بپردری: هه مهو ثان و سه عاتیک نه وی ده دیت، له
خه ویدا با یه یا وشیار- له خه ویدا زیاتر هه سنت پینده کرد تاوشیاری و بیداریه. له گه ل ده دوا
و پینده که نی: ((هی هی هی، هو هو هو هو!)) ده دی ده دایه، لیی ده گرژایه و لیی تووره
دبوو... خله کیش ئا کایان لیبورو و دیاندیت و ده شیان بیست...

راسته، همر که بهو یه کهیانی گوت ((به لی)) نه ویدیکه همر نه و ده می مرد و نه و بچاوی
خوی دیتی و زوریشی بۆ به په روش ببوو و زوریش گریا. واچ شین و شه پوریکی گیپا.
پرسه دار ببوو، جاران همر هه والی مهرگ ببوو، ئیستا مهرگ راسته قینه دیبزوه... پرسه دار
بوو و همر بهو یادهی ویشه وه په لکه بسکانی بپین و چوو له بن عه ردي ناشتنی. نه وجاهات
دانیشته وه و به دلی پرپه وه بیندنگ و خاموش...

ده لین بیندنگی گهوره ترین ((نیشان)) د، نیشانی چی؟ عیشق یا نه فرهت، یا نه فرهتیکی له
عیشقوه له دایکبورو؟ عیشق و نه فرهت له گه ل بیندنگی یه باندا بوندیک هه یه!؟... بیندنگی
زور جز و شیوه هه یه... هیپوری و بیندنگی و خاموشی ده رون به مانای مهرگ و مردنه-
هر نه بی مهرگی نه فرهت و عیشق. مرؤشی عاشق یا بیزار له یه کیکی دیکه بهد وام له ناخی
ناوه وهی خویدا ده کولی، بهد وام هه لده چی، تووره و ته نگاوه، پینده که نی. جنیوان ده دا،
ده گریه... نه فرهت! خله لکی خوش بخت ده لین نه فرهت شتیکی سسته که ثاده میزاد کهی
ویستی هنانی بۆ ده بات و پیی ده زی. بیروبا وه پی خله لکی ئیمه راست به پیچه وانهی نه مه وهیه.
نهوان له نه فرهت به لواوه هیچ شتیکی دیکیان نییه هنانی بۆ بەرن... له وانهیه
خوش بختیه کهی له بیندنگی یه دا بدؤزیته وه!...

منداله که ببوو و نه و (دایکه که) ئیستا ئیدی مندال نهبوو-هه رچه نده له گه ل هه مه
نه مانه شدا دیسانه وه همر مندال ببوو و بهد وام بیو کانیتی له گه ل منداله که دا ده کرد. دایکان

بۇتهوه، ئەوچا تە وئومىدانىھى دى كە مردووانە ديارن و خۇ دەنۋىيەن ھەمە مو يە كپارچە دەمرن،
ھېيوار ثاوات و شومىدىتىكى تازە و نوى رەنگ دەگرىت و دىتە كايەوه.
زىيانىش شىتىكى سەيرە... دايىك بە ئاشكرا، وەك بىلىي دەم و دەست، دەگۈرى، رەنگە ھەر
خودى خۆشى بىي يَا ئىدىكە بن وابىردە كەنەوه، دەنا پىشە كىيە كۆپانى زۆر لەمە و پىشەوه و
بەر لە ئىستا دەستى پېكىرددووه. پىشە كىيە كە ھەرچەندە پىشە كى گۆپان بۇوه بەلام ئارامىيەك و
ئاسوودىيەكى ھەر داوهتە وى-ھەر راست وەك ھەمان تە ئارامىيە كە لە سەرتاتى
ھەلکىرىدىنى تۆفانىتە جەنگەل لە خۆيەوه دەپىچىت. زۆر جاران دايىك زۇوتە دەگۈرى، دەشۇرى،
بى ئارام دېبى، بەلام ئەوجار و بارانە بەشىكى ھەمان بەدەرييە ياسا و رىساكانە. سەرچەمى
رىساكانىش ھەر نەرمى ئارام و پاكى و پۇونىيە...
لە دايىكبوونى يە كە مىن منداڭ ھەستى متمانە بەخۆكىردن و خۇ پەنادان و خۆپاراستنى
دەگەل خۇيدا دېتىنى- دلىيابى و پشت بە خۇ بەست لە ولایەنەوه كە ئىدى تەنبا ئىيە، ئىستا
يە كىيە كە ئەوچا خۆش بوي- كەسىك ھەمي كە بىزى بىشى و ئاگاڭادارى بىت و بى پارىزىي و
ئەوپىش خۆي پېتۇه پەنادا- ئەگەر تا ئىستاش نەيزانىيې ئىستا دەزانى كە جەرگ جەركە و
ئىدىش ئىدىكە...

باشه، چونی دهوي باوابي، ثيدى دايكه ترسينيكي نبيه، مندالله كه هر چهند زياتر بزدرىينى
ئەو شومىيەدە هيىنده ديكەز يزيات رەگ و ريشە قولۇ دېتىمە و روڈەچى... واي كە ئەو هات و
ھاوار و زىركانە لە گۆيى دايكىدا خۇشە! لە ھەممۇ ناوازىك شىرىنتە و خۇشتە لە ئاوازى ھەر
ھەممۇ بالىندىيەكى دنياىيە. ھەر بىزىيەشە كە لەپر دەست دەبات، مندالله كەمى ھەلەدگەرىتىمە وەو بە
سىنگ و بەرۋەكى خۇيىدە دەگوشى... ئىدىرى ترسى لە ھېچ شتىيەكى نامىتىنى...
چ سەرەپەتى رۇوداينىكى سەيرە! كى پىيىوابۇ ئەو جۆرە تۈۋە لەو جۆرە خاكىدما چوو زەرە
دەركات و بپۇي و ھەروا خاكە كە پىشوازى لەو جۆرە تۈۋە بکات و ئەو جۆرە تۈۋەش ئەو پارچە
كۆشىنە زىندۇوهى وەك مۇعجىزىيە باويتە كۆش و باوهشىيە، تا ئاكام و ئامانىيەكى شىريين و
بەتام و چىزى بەردەوامىيە ژيان بەھى بېھەخشى، لە كاتىكىدا كە ھەممۇ ھۆ و ھۆيەكانى
بەدە امىز ئەمە شەتەبان بە نەھىمە... و نايەت بىشانىددا؟

ئىدى ترسىتىك لە ئائيندە نادىيار-نادىيار لە ئومىيد، نادىيار لە ھيز و وزەي زيان، نادىyar لە شىلەي زيان- نەبۇو. ئائيندە ھاتبۇو، ئائيندە ھەمان ئەو پارچە كۆشته بۇ كە بە بەرۋ باۋوش و سىنگ و بەرۋىكى خۈيۈمە دەگۈشى. بەلام ئايا ئەمە بەپاستى واپىو؟ ئايا ھىواو ئاوات و ئومىيەدە كانى دى ھەممۇ مىربىبۇون؟ ئايا ئەو كەردەلولۇ و زرىيانەي كە ھەلىكىد لەراستىدا

داهینا، يانی بددستی خوّت کفن و دفنم کهی و بمنیزی، بیکه به خاتری نه و پیشه سپییه...
بهسیه‌تی، بیپروه و له چ جیهیه کی دی نه و قسانه نه کهی!

پیکه‌نیم، گوتی: ((نیستاکه نه و قسانه تمواو بعون... کاتی شتی دیکه‌یه...))
دایکم ریی قسانی به بام نهدا: ((های... خوا ته‌مهن دریخت کا، کوره‌کهم، تازه تمواو
بعون؟ هر له هموه‌لیوه تمواو بعون، قسه‌یدک نه‌بمو تا تمواو بیی. و بیرت دی که گوم تم او
بوخوی ده‌زانی چون ریی خوی ده‌کاتمه؟)) د
((له‌بیرمه...))

((نیستاش که ناتوانی و که‌سی بددسته‌وه نییه بیه‌وی ده‌لاییه بیکه ده‌زیری ده‌سته
راستی‌ریشکی دیکه‌یه و بمه‌ناوه: نیستا نه و خانه که لبین گوئی هم‌لده‌خوینی که گواه خوا
هه‌لناگری ((کچه‌ی بیده‌رتان و بینه‌وا)) تان پشتاو پشت سواری که‌ری کرد، بددبه‌ختنان کرد،
هه‌لوده‌ای شارو لاتان و ده‌ریده‌رتان کرد، نیستا ده‌بیی هر ناوه ناوه و دک باوکنکی چاک سه‌ری
لی‌بده‌ی...)) و پیاوه‌ی له خشته ده‌با - هر بوخوی ده‌نیری دیاری بو ده‌کپی - خنه و سابون
و هه‌وری و نه و جوره شستانه، بو رییشی زرده‌ی بو ده‌پیچایه و به‌ریی ده‌کرد...
باشه ناخ خودایه‌ک، قیامه‌تیک... وای خودایه!) له‌سه‌ره‌خو ده‌ستیکی به سینگی دادا و
چاوی له ناسمانیوه بپین.
((...!))

با به گوتی: ((راسته‌کا-نه‌گهر له‌جیهی دیکه‌یه نه‌لی، نه و تایفه عه‌یه و عار و شوره‌یه
نازانن، نیستا هر به دو سی هفتان جاریک براله پهیدا ده‌بیته‌وه - و هر قرزداریش
ده‌بیته‌وه و دک چون تو مانگایه کی شیرده‌ر به یه‌کیکی ده‌فرشی و ده‌بیسیه‌وه که هه‌روهک خوّت
گوتوتنه شهوده‌می پیوشه بورو هیچ که‌ماسی و عه‌بییکی هه‌بی و بی‌بوروه و بتنه‌وه نه‌وهی له
به‌رامبه‌رده که‌ت بگمیه‌نی و بلیی براله نیمه‌مش بوخومن پیاوین و قسه‌ی هیچ و پوچ و بی‌جی
ناکه‌ین، نه ویش هه‌روه‌تر.

به‌لانی که‌مه‌وه ده‌جارم بهو گوییانه خوّم بیستوه: ((ثاموزا بهخت و ناوجه‌وانیش بوی
هه‌یه، تا نه و تاکه ژنه‌ت ده‌مالیدا بعون نه‌گهر شه‌ره قوچیان له مالیدا کردبایه زیانکیان پی
نه‌ده‌گمیاندی، قهت نانی پووت له‌سه‌ر سفره‌ی نه‌بمو. له‌خواه به‌زیاد بی له و ده‌میشه‌وه که
ره‌عنای خانم هاتوه - له سایه‌ی ناوجه‌وانی ویه‌وه - ماشه‌للا نانت به دوی رانگا!) و ره‌عنایان
نه‌یتوانی هه‌لکا، ناچار چووه ماله بایی... به کورتییه که‌یه ثاوا...))

له‌میشه مندلان - له‌میشه ده دو خی مه‌شقی مندلاییه و بیونه‌وه مندلاییه دایه... دایره‌کان
له‌وان خراپتن - له‌میشه کومله بیوکوکه‌یه کیان له دوره‌بری خویان کوکردت‌وه و
هینده‌شیان له‌گمل شاویته بیون که راسته و راست، خپوونه‌ته و مندلان - کارو پیشه‌یان بوته
جنیودان و سه‌رزه‌نشت کردنی بیوکوکه‌کان و لی توووه بیون، نه‌جا ناشتی‌بیونه‌وه له‌گه‌لیان و
گه‌مه و بیوک بیوکینی دوباره و پارانه‌وهی بردادامی و ته‌مهن دریزیه بو دیتنی بیوک و
زاوایتییه مندلان و نه‌وه و توره‌مه کاتیان...

مندلانکه بیوک، نه‌یدی مندلان نه‌بیو... به‌لام نه‌یدی خو بوخوی هر نه‌بیو، بیوک مالیکی
به‌کری، که بمه‌ی نه‌وهی له‌گمل کریچیدا هیچ هاودنگی و نوگریه کی هه‌بیت ده‌بیو روحسار و
سه‌رسه‌کوتی ((کریچی)) و کمل و پله‌کانی هه‌ممو قبولکات و پیمان رازی بی. نه‌خشنه‌ی
ماله‌که یه‌کیکی دی بوی کیشابیو و ((کریچی)) ش هاتبیو و بیوکوکه‌کی له‌گمل خزیدا
هینباوه مالی و ماله‌که تا ده‌هات رهنگ و رواژا و پیکنه‌نینی بیوکوکه‌که‌یه لیده‌نیشت و بدار
و دیوارنه‌وهی رهنگ ده‌دایوه.

دایکم گوتی: ((کابرا جگه له و جاره‌ی که به بیانوی نه‌سپ دزرانیوه چوو، یه‌ک دوو جاری
دیش چووه... کوایه (خانم) به دوایدا ناردووه... بیده‌رتانه چ بکا، دلی تمنگه-ولاتی
غم‌ریبایه‌تییه‌یه... به ناشوکری نه‌بی که‌یه بیدتییه چا و دلی پی رون کاته‌وه - به بابه
سونی و مه‌حمروده زه‌داری؟ وه‌لام دابو نه‌وهی دوو‌میان نه‌هاتووه... وده. هر بوخوی
ده‌زانی ((نه‌قامان)) چون بلی!))

((دووهم... یانی حمه‌من به‌راز؟))

با به گوتی: ((نا، کوره‌کهم - هر له‌گمل مندا و به پیچ و پهنا و راز و نیازده‌وه ده‌دوی...
یا... نازانم...)) و نه‌جا رهوی له دایکم کرده‌وه، به مونیه‌که‌وه: ((من نازانم-بو خوی بلی!))
ده‌که‌وت که ناوه‌رکی هه‌ممو نه و پیچ و پهنا و راز و نیاز و ثامازانه نه‌وهیه که نیستا
میردی هه‌یه و شوی کردووه و نه و په‌رین و لمه‌رانه سه‌رده‌می کچینییه نه‌ماون و
هه‌لگیراون... ثاوا. به‌لام دایکم زور زانا و دانايانه نه و راز و نیاز و هیما و ثامازانه وابیره و
به‌ویدا ده‌دان و وای دینا و ده‌بردن و تیکیه وهی ده‌دان نه و هر بیون هه‌روا به سانی لیک
هه‌لاؤرین و لیک بدربینه وه و بزارین.

پیکنه‌نین، به‌لام با به هه‌روا فیشه‌فیشه بیو: ((زور چاکه، نه و غه‌واره‌یهک نییه، هه‌روا یهک
دو روزی دی دیته‌وه - لای نه‌مه قه‌یناکا، به‌لام تو سه‌ری نه‌م کوره تاقانه‌ت... ناخ...!)) به
لای هه‌ردوو لیویوه پیچ په‌نجه‌یه ده‌ستی چه‌پی به‌ردو خوار تا نوکی چه‌ناگه‌یه وه به ریشه

بوون-بهره‌که‌تی خوای نا سووتینن، ئهو سرده‌می کەس نه بیستیبوو کە بۇ شکانوه‌ی نرخى بازارى گەنی يەكىك بىت و به نئقەست ئاگرى لە گەنی بهرداو واي لىپكاكا كەس دلى نەيە مستە گەنیكى بىداتە سوالكەرېنىكى كۈلان و بهردىكە... دەك خودا چاکى بۇ نەکات و خىر نەيەته رېيى، ئهو بىـ دين و ئىمانە چۆنى دەست چووه ئەو كارهى! هىچ شەرمىكى لە خوداي نەكىد! شەرمىكى لە دەست و پەلە پىچارا و ئەو رىشە سېـ و دەمۇچاوه چىچ و لۇچاوابىيى سۆفى قادرى نەكىد و تەرىق نەبۇۋە!... لە دىنلەي دى دەلامى ئەو مال و مندالانەي وى ج دەداتمەد؟

ئەو شەمۇش ھەمۇو لەبن كەپرئى مالە ئاغايى بووين... تارىكە شەمۇبوو، لە گوندى خەلك زۇو نانى دەخۇن - ھەر كە ئىواران لە دەشتى ھاتنەو نانى دەخۇن و دەنۇون. بەلام ((كۆنەت مۇنت كريستو)) ئى ئاغايى ئەو رېچىيە شەكەندبۇو و تىكى دابۇو. زۆر رچە و رىسىاي دىش ئاوا بەھۆي كىتىپ خۇينىدەدە-ئەگەر ھەبایە - بەتايىتى شەوانى زىستانى لە مىزگەوتى، تىكچۇبۇو. لەبىرمە ئەودەمى مندال بۇوم پىاۋىيکى سەنەيى ھاتە گوندەكەي مە. گۇتىيان ((شاير)) ھاتۇوه-((شاير)) شاعير بۇو. بەلام ئەو شايىرە وەك شايىرەكانى دىكە گەبىيانە ھەر كەسىكى، بۇ شاباشى-تەنانەت ژنانىش - بەگۈرەي قەد و بالاـ و قەوارە و دار و نەدارى كەسەكە يەك دوو بەندى سەرىپىيان رېيك دەختىن... و بەواتاي خىلەكە بە شان و بالىاندا ھەلەدەگۇتن-ئەوە خوا بىدابايدە، پاردو ھەر شىتىكى دىكە بایە و دەريان دەگرت. جارى واشۇر ئەگەر حەشىمەتى ژنان بایە و دەرورىبەر لىيگەرپابايدە، لە قالبى شىعريدا ھەندى شتى چاودەرىنکراويان بۇ خاترى خۆيان داوىشتە:

((ماچىنكم پىـ به، لەو لىيۇھ لەرزە

مۇزە وەك ھەنار، سارده وەك شايىر بە دوور و درېتى چەندى توانيبايدە بە دەم و لىتو و چاو و بىز و بەشىن و بالاـ ئەنلىنى شۆخ و شەنگ و جوان و لەبارىدا ھەلەدەگۇت، خۇ ئەگەر بىشىزىنبايدە كى لە ھەمۇوان قەلەـ و چەورىترە ئىدى ئەوە ھەر لىيى نەدەكواستۇرە و بە چاوداگىتن و ئامازە و ئەيماوە بەندى داۋىشتىنى و شاباشى وەردەگرت. جارى واشبۇو ھەندىكى لە ژنه كان شاباشيان نەدەدا و بە ناپەزايىھە: ((نا، كاكە مستەفا، پىئەم ھەلا مەللىـ ئايدەم! سىـ بەندت بەمندا ھەلگۇتن و بېرىيەوە، ئەدى بۇ چوارت بە ئامىنېيدا ھەلگۇتن!)) و ناپەزايىانە دەستىيان بۇ سىنە و بەرۋان دەبرد و بەرمۇرپىان دەمىشتى دەگرت،

((خوا ھەلتاگىرى ژنە ژنېكى پاڭداۋىن بۇو...))

((بەلىـ، پاڭداۋىن بۇو، بەلام بە پىتچەوانوھە... واي خۇ پىشانددادا كە وايە، ژنە ورده ورده ئەوجا دەمۇچاۋىشى نەدەشوشت. پىياو لەسەرو سەكتى ئەجۇزە ژنانە بىزازان- كە ھەمېشە ھەردانىشەن و دەستە و ئەشۇـ ھەناسان ھەلگىشەن... كە بەلىـ، سەپەركە چۆنەت چەرگ رەش كەردووم و ئەزىزەت سووتاندۇوم! نەك ھەر مىرەد، هىچ پىاۋىتكە حەز بە چارە ژنە و ناكا...)))
((بەلىـ دەزانم-ئەودى دىكەيان پاپۇپۇزى خېـ و خەپان و سېـ و سۆلەر...))
((ھىـ ھىـ! تۆش وەك مەيمۇنە كە لۇتى مرادى ھەر بەزمىتىكى دەزانى...!))

ناوارەستى وەرزى درۆيىنە بۇو، بابە زۆربەي رۆزان لە ھەرەۋەزى درۆيىنە بۇو، زۆربەي شەوان، لە راستىدا ھەمۇ شەۋىتكىش ھەر لەبن كەپرئى مالە ئاغايى بووين. ھەر نامغان دەخوارد و دەچۈرۈن، ئاغا تەنپىا بۇو، مىكىتىشىش ھەرەھاتن. دادەنىشەن و قىسىيان دەكىردىن-زىياتىش ئاغا، كە بە رۆز كىتىپى ((كۆنەت مۇنت كريستو)) دى دەخۇينىدەوە و شەوانەش بۇ مىكىنەنەن دەگىپەيەوە و حەشىمەتىش بەزارى بەشەوە گۆيىيان شل دەكىد و سەپەر و سەمەرەپىان دەبىستەن و تەمەن و پايە بلەنديان لە خواي گەورە بۇ ئاغايى دەخواست.

مالەكەنەن گۈنەي ھەمۇو لە رىزىتىكىيە دابۇو، ھەرەپەي كۆرسەتلىنى پېشت گۈندييەوە دابۇو، ھەر لە كۆرسەتلىنىيە دەتسوانى يەكسەر بىـ لەپەر و پەرژىنېك بچىيەوە سەرىپانى ھەمۇ مالەكەن. بەلام ئەگەر بەتۆپىتىبايدە لە حەسپارىپە بچىيە سەرىپانى، بىـ پېلىزە-قاڭدرەمە نەدەكرا. دېتىيە كە ھەمۇو ئەو رىزە خانووە و دەرمال و مەزراي گەنەي بۇو. گەنەي مەزراي بەرثاوابىي ھېشتە نەدروأ بۇو. بەرھەمەنەن كەجار چاکى ھېنپابۇو. گەنەي بەرثاوابىي ھېنپادى بالاـ پىاۋىيکى ھەستا بۇو. ھەر كە شەنبايەكى نەرمى لىدەدا، كەنم دەكەوتە كەرۈشکان و دەنگى ئېك كەوتەن و خىشەخىنى كولەكەنم و داسووان ئەپەر تا ئەپەر ھاشەي بۇو و دەرىپايدە كى زېپى زەردى واي لەبەرەم دەنەخشاندى، بىـ و ئىنە. ماشەللا لە قۇدرەتى پەروردەكار! ھەر شادى و خۇشى بۇو لە سەرەپ دەبارى. بەلام ئەو شادىيە وادەبۇو زۆرى نەدەخایاند و سارد و سېـ دەبۈزۈ دەمى مەردووان: پار خوانەناسىك خەرمانىكى ئاگر تىبەردا بۇو و ئەمىسالىش ترسى ئەو ھەبۇو كە ئەو ھەمۇ بەرھەمە جوان و ھاتە، كارىكى ئاوا بىزەورە و قىزەدون و ناشىرىنى لىـ پۇبىدانەوە، پەلەي بىگرى، ھەرچەندە ئەو جۆزە كارە دېتۈوانە، لە نىيوان دۇزمانى خويىنىشدا باو نەبۇو. نەفرەت و بىزازى لەو كارە بە ئەندازىدەك بەھېز بۇو كە دۇزمان لە گەل دۇزمانى خويىنى خۆيدا نەدەكەد - تۇوتەن شتىكى دىكە بۇوـ بىـ تۇوتەن كەس لە بىسان نەدەمرد - تۇوتەن گىايەك بۇو بە كەلکى پاتالىش نەدەھات. گەنم و نان بەرەكەتى خوداي

ناقایلانه له سهر و چاوی شایه‌ریمهوه راده‌مان و شایه‌ردهش ناچار دهبووه چوار بهندانیش بهویدا
همل بلی... نهل حومو لیلا!

بلی، پیاویکی سنه‌بی هاتبوو، کتیبیکی شیعرانیشی له گەل خۇ ھینابوو، کە کەس ھەتا
ئەودەمی نەدیتبۇوی و نېیستبووی: ((ئەی رەجمەت لە قەبرت!)) بەلام قەلۇو و يَا لازى كە
بە ریسايەكى سووكەلە دەخويىندهو. ئىدى سەر لە قاندن و ھینان و بىرىنى سەبىلەي نیو دەستان
بەلای قولكى گەردەنیتەو. پىشوازىيەكى سەپەر لە ((دەرویش بەچە)). ھەموو شەۋىكى خوداي دادنیشت و
شەۋى ھاتنیشىيەو ناوى بۇو ((دەرویش بەچە)). ھەموو شەۋىكى خوداي دادنیشت و
((ئەرچە و شىرقە)) اى دەخويىندهو و دەرویش بەچە دەبوبو ھەرچە يَا شىرقە و خۆى و دك ئەوان
لىتەكەد و رۆللى ئەوانى دەدىت-بېرىشىم نېيە بۆز و ايدەكەد. ((ئەرچە و شىرقە)) بە زمانى شېرىنى
كوردى بۇو و ((دەرویش بەچە)) بە ئاواز و دنگەوە دەخويىندهو-بە ئاواز و ئاھەنگى
((ھەلپەركى)) وە: ((ئەو دەرویش بەچەيە كەفتەسە شۇونى))... مەحشەرىيەكى دەنایەوە- ئەي
رەجمەت لە قەبرت! تەواوى ماوەي زىستانى لە مزگەوتى ((ئەرچە و شىرقە)) اى خويىندهو و
خەلکى تافھەرييان لېتكەد: ((ھەي رەجمەت لە قەبرت!)) و ئەوجا سەرلەقاندن و دار قەلەنە
بادان. ھەر شەۋى بۆز ناخواردى لە مالىيەكى بانگىشىت بۇو، ھەموو شەۋىكى ھەر دەخويىندهو
و پىيىدا دەھاتەوە و كەسىش بىزار نەبۇو و كەسىش ھەستى بەبى تاقەتىيە نەكەد، كە بەھارىش
رۇشىت پىياو و زن و مندالى تا دەرەوەي گۈندى لە كەلدا چۈون بۆز بېرى كەدىنىي و كۆل و بارىكى
چاكىان رەگەلدا و ھەشبوو بۇشى گريا.

ئاغا ئىشى نەبۇو رۆژانە ھەر ((كۆنەت مۇنت كريستۆ)) اى دەخويىندهو و ئەوهى بە رۆزىشى
دەخويىندهو شەۋى بۆ مسکىيەتىنىشى دەگىرەيدەو. جارى واش كە ئىشى ھەبایە و نەپرەبابىيە و يَا
حەوسمەلەي نەبایە بە رۆز بخويىنەتەو كتىبەكەي دېنایە بن كەپرى، لېتكى دەكرەدەو و ئەوهى كە
بە فارسييەكەي تىيدەگەيشت دەيىكەدەو كوردى-بى كەمۇزىاد ((ئەي رەجمەت لە قەبرت!)),
ئەوه ھەر بۆمە- بۆمن و كورى ئاغايى- كە خويىنەدار بۇوين، ھېشتا ھەر قوتابى بۇوين
يە كجار زۆر خۇش بۇو. ئىمە نەماندەتowanى يە كىسەرە ئەو جۆرە كتىبانە بخويىن، جا چ جاي ئەو
شانامەيە. شەۋىكى ئاغا منى لە تەنيشت خۆيەوە داناو لە بەرەمە مسکىيەن كتىبەكەي لە
دەستى نام و گۆتى بخويىنە- تا دىپەتكەم بە ھەلەت و پەلەتىيەو خويىندهو كلکى حوشترى كەيىە
عەردى-بابە دەمەتىك بۇو لەبن كلکى ئەو حوشترە كەلکى گەيىبوبو ناو خاك و خۆلى ئارەقەي
دەردا بۇو. وەك كارىكى زۆر كرېت و دىزىولى لى پوودابى ھەموو بەچاوى سووكەوەو بەلاقرتىيە
سەيريان دەكەد و ئەويش-ھەرچەنە من بۆ خۆشم تىيما بۇوم و چاوم لىي نەبۇو، بەلام دەمزانى-

له شەرمان شەلائى ئارەقەي بۇوە و ئارەقەي بە حەوت تىرەقەي پشتىدا دىتە خوارى.
دېسانەوەش ھەر رەجمەت لە بابى ئاغايى، كە گۇتى: ((تۆش ھېچى وات لە كەرمى كەمتر
نېيە!)) و بەم جۆرە ھەندىيەكى لەبارى گوناھى من سووک كردد... دىياربۇو كە بەشىتەيەكى
تايەتى كەريم خانىشى بە تاقىكىرەتەوە. بەلام بۆز نەو قسانە دەپۇونە دە گۇتىي باھەيەو!
درېزىدەي دايەوە: ((سەرددەمى مە واپۇو، بەلام ئەمانە ھەموو كېرۆددەن-دەرس و دەوريان زۆرە،
پېزىانەكەن... ئېستاش زۇوە- ورده ورده بۆخۇيان پېزەرەكە دەپەن و دەكەونە سەرپى!)) خوا
و دەقەسىيەن، ھەرچەنە ئەو قسانە چ كارىكەرېيەكى واشيان لەسەر داودەرىيە ئامادەبۇوان و
سووكايدەتىيە بابى نەبۇو. ئەو شەوە خەرىك بۇو ھەرایەك لە نىوان دايىك و بابدا بقەمومى ئەو
سەرەي دىار نېبىي و كەچكە قولمى تىنەچى... ((كابرا پېيوايە ھەر بەو دوو سى سالەي ئەو
مندالە فنده گولە بىيىتە مەلائى دوازدە عىيلم!... فەقىي- ھەر ئەو فەقىيەي دەيىيەن- پېتىج سال
دە سالان فەقىيەتىيە دەكەت و ئەوجا تويىرەي بە كۆللى دادەدا و دە سالى دىكەش دى بە دى
و شار بە شار مزگەوت بە مزگەوت دەچى- و ھەر لە ئەستەمبۇل و بەغداوە بىگە تا لە شامى
سەر و دەدر دېنیتەمە- ئېنجا دېبىتە دوازدە عىيلم، جا ئەو كاتەش كە دىتەمە تا نامەيەكى
دەنۇرسى كەلکى حوشترى دەگاتە عەردى... ئەو مندالە بەستەزمانە بىي گوناھە ھېشتا
عىيلمەتىكى نەخويىندەوە، ماشەللا قاقەزى دەنۇرسى، وەك چى... ئاغا (بىانى بابە، بە
تۇورەيىەوە) چاودەرۋانىيە چى لى ھەيە!... بەراستى قىسىي بىي جىن..!)) و ئەوه منىش بەو
چىلمى ھاۋىنەيلىقەم بەسەر سەرخۇمدا ھەلکىشىاوه و ھەرۋا خۇم دەخۇمەوە...
بەللى، دانىشتىبووین-ھەوا ھېشتا تارىيەك نەبۇو، دو كەلپەكى مۇزى پېتەشتى داگەتىبوو... تا
بىلەيى جوان و خەمەلاؤ- تىكەنلەن بە غەمەتىكى ناسك. تاوا تاوايىك كۆلەستىرەيەك بە بەرەمە
كەپىيەدا لەو سەرەيەو بۆز ئەو سەرە دەھات و تىيدەپەرى و تارىكايىسەكەي وەك مەقەسى دەپەرى و
ھەر سەرەي بەلایە كىدا ھەلەدەدا. بەلام ھەر كە دەگەيشتنە ئەپەرى كەپرىيە دوو لېتوھ تارىكى
دەھاتنەوە يەك، وەك بىرینىتىكى كە وەبىنى داپىتەمە سات بە سات رەش و شىنتر دەبۇوە. تارىكى
شەوانەش وەك وەرزىتىر و دارستانى ئەزمۇوندارە و ھەمېشە لە پېشەرىدەي و دەست دېتە و دەۋى
كوتانىتىدەيە. دارستانى دەپەرى، ھەمدەيس ھەلەدەتەوە و نەك ھەر سەۋىزىش دەپىتەوە بەلکە
ھېنەتى دېش كەشە دەكەت و جوانتر دەبى، وەرزىتىش بەرەۋام، لەدوو لايانەوە، ئانىشكان
داۋى و تا چاوشىش ھەلدىتىيەوە مەزراي تەنېشىتىي قۇوتداوا-لە عەردى تىي نابى. تارىكىيە
شەوانەش ھەروا يە.

تا نهولا بزانی که ییدیکش همن که نهود تا هیشتا نهیدیون و ردنگه هر نهشیانینی، بهلام و چاتره که هر له خمیالدا بن.

شووشی لامپایه که له پهرویه کیهود که له همردو سهراویه و تیپه‌ریوه پیچراوه و بهلایه کی کپریوه کراوه. بابه هله‌دستی، شووشه لامپای دینیته خواری و دیداته رهعنای خانمی، نایینم، بهلام رهعنای خانم گوایه شووشه کهی پاک ده‌کاتمهوه: ((ها)) ((ها)) یه کی لی بلند دهی و سیره سیری پهروکه کهی به شووشه چوایه کهیدا باس له پاک‌کردنیه وی ده‌کا. دوایه‌ش، دهنگی خشیه ده‌نکه شخارته و ترسکمی هله‌بونی گوگردی و دوای نهودش رووناکیه که تاریکیه پشت کهپری دهشیوینی و له پشت درزی گهلاکانی کهپریوه بهردو لای مفهود سهره تاتکی ده‌کا و هر به دیتنی مه دهستورده ده‌کشیته و، بهلام بابه دهست پیشخمریه ده‌کات- دهترسی لامپاکهی بشکینم. لامپاکهی دینی و دیته‌وه- تاریکیه راودنی، هیشتا نه‌گهیوه‌تنه نیوهراستی کهپری و دک له بانی بهریدنه وه حمساری.

لامپایه که کره، بابه لامپایه که له نیوهراستی کهپری داده‌نی، له نزیک ناغایه و ورده ورده فنیله کهی هله‌ددات و لامپایه که خوشده‌کات، نهودنده تاریکیه ماویشه نه‌ویش هه‌لندی. ده دهقیقه‌یهک ازیات راوه‌بری. هیشتا سه‌ر و چاو و روحساره‌کان له قابلی خویاندان: ناغا، که پالی داوه‌ته و به کاوه‌خو چه‌سپان له جگه‌رده ده‌دا، خالو مراد که راست بوته‌وه و قیت اینیشتووه، که‌ریم خانیش که له سه‌ر نه‌ژنیه کی دانیشتووه و ثانیشکی دهسته راستیه که له سه‌ر نه‌ژنکه داداوه و گه‌مان به نه‌زیبیه کهی ده‌کا: ده‌زووی نه‌زیبیه کهی له سه‌ر گولینگه کهیوه ده‌تلائینی، به‌جزریک که فشاری دوو په‌نجه‌کانی له سه‌ر شل ده‌بیته وه نه‌زیبیه که ده‌که‌ویته وه خول خواردن و سورانه‌وهی به دهوری خوییدا... و جارتیکی دیش به پیچه‌وانمه... ((بالا، سوْفی حمسن... دانیشه...!))

مسکینه کان تاک و ترک هاتوون، ناغا قادر خان و ناغا عه‌زیز خانی، برای ناغاش له‌وین، ناغا قادر خان به ده‌ریی سپی دریشده هاتووه، گوایه شهرواله کهیان شوشتوه و وشك نه‌بؤته‌وه... که‌س بهو کارهی ناپازی و ناره‌حهت نییه- ناغا نه‌بی، نه‌ویش نه به قسه، هر به ناماژه- به ناماژه سه‌یرک‌دنیکی قیزونانه که بدرده‌وام سه‌رخجی ده‌دایه و خالو مرادبیش زرده‌خنه‌یه کی به‌دوروبه‌ری سیلیوه له سه‌ر لیوان یاریده کرد و ناغا عه‌زیز خانیش به ناشکرا پیتده‌که‌نی. ناغا قادر خان هر گویشی لی نییه و قسمی دایی و دک یه‌کانه‌ی غه‌زريوه و هر خیسان ده‌کا.

ناغا و دک هه‌موو جاران له‌ویه‌ری خوار کهپریوه دانیشتبوو، له خوار دهستیوه که‌ریم خان ببو و بهرامبهر که‌ریم خانیش مراد خان ببو که به‌خو و به سیلله شووه کانیه وه نه‌زیبیه باده‌دا- من و بابه‌ش له خوار کهپریوه، لمباری سه‌ریوه دانیشتبوون. رهعنای خانم له‌ودیوی کهپریوه ببو، لمباری گیزه‌گیزی سه‌ماوه‌ری، که هیشتا به کوچ نه‌هاتبوو، چا دیمی نه‌کیشا ببو. دهشت له‌تاریکیه دا پان راپبوو، که جارجاره خه‌ستتر ده‌بوو، دوکله موزه که هیشتا هر ماببو، دهنگی زیک زیکه و بوقان... و له پشت کهپریشمه جاروباره قاره‌ی قله‌رده‌شیک، له گورستانیوه و دهنگی پهرو و سیپاله کوچان که هه‌وای راوه‌ته کاند- دک کوچه باوه‌شیتني بن ساپیته‌ی شل و شوق... و له دووره ریوه‌ش، له قوولاییه دهشیوه، دهشتی پان و پور و هه‌راوه‌وه، دک سیب‌هه‌ری پیاده‌یه کی- که دههات و ددجو... له هه‌وا تاریکیدا دیار نه‌بوو. کیهیه؟ بُوا هینده وه‌درنگ و دخت که‌تووه؟ نه‌که‌ر بیت- ردنگه سه‌عاتیکی دیکه‌ی پی‌بچی تا ده‌گاتی-؛ نه‌مهش شتیکه که به میشکی مندا راوه‌بری و له خمیالی مندا دیت و ده‌چی. که‌س ناگای له چرای نییه، له هه‌وایه و له شته‌یدا و له گمل نه‌و دره‌نگه شمه ناوه‌خته‌دا، و دک هه‌موو که‌سیک چوون سروشت چووبیتمهه قه‌پیلکی خوی- هه‌ریه که بُخوی سه‌رقا لی شتیکیه. خالو مراد خان مراد خانیه دریشده کهی که‌میک داکیشاوه و گه‌مان به قووتوه جگاره کهی ده‌کا: قووتوه کهی له نیوان چوار په‌نجه‌ی پیشمه و په‌نجه‌ی گه‌وره‌ی گرتوه و بایده‌دا و ده‌مغولینیتیوه- قووتوه که له سه‌ر فه‌رشه کهی یهک دوو خولان ده‌دات و راده‌وه‌ستیوه. خالو مراد وای تیده‌روانی که نابی راوه‌ستی- به‌خو و به بدرغه‌بابه‌ی شوپ و واقي ورده‌وه لی ده‌روانی. هر له و حال‌یدا په‌نجه گه‌وره‌ی دهستی چه‌پیشی و دبن چه‌ناگه‌ی داوه و به په‌نجه‌ی شاده‌شی لی‌بی خواریی ده‌خورینی... نه‌وهشی به‌سه‌ر و چاو و روحساریکی واوه و دک به نووکی په‌نجه‌ی قدیلکه (ختوکه) میشک و بیر و خه‌یاله کانی بدا. ناغا جاری وابوو به قامکان له گولی قالیچه کمه ده‌گلاو پیشی وه‌رده‌بوو- و نیچه‌وانی تیک دهنا، جاری واش ببو له‌په دهستیکی نه‌رمی به‌سه‌ر گولی قالیچه کهیدا دینا و سافی ده‌کرده و هر که گوله که‌ش و دهدر ده‌که‌وته و به ناراسته‌یه کی پیچه‌وانه مافوره کمه وه خیزاییه وه دهستیکی به‌سه‌ر گوله که دادیتایوه و گوله کهی ده‌شیوانده... نه‌و چوار قالیچه و لاکیشانه که له نیوهراستیان راخستبون چهند روزنیک بهر له نیستای له شاری کرپیون. ماشه‌للا، گوله کانی به بنیاده‌می پینده که‌نین- ماشه‌للا، هه‌رده کمال شای..!

((کی لومیه! و نه‌وجا (رهعنای) بلی نه‌و لامپایه پیکه‌ن!...)) نه‌وه ریوه‌سمی ناغایانه. نه‌که‌ر یه‌کیک زیاتریش له‌وی نه‌بی نالین. ((فلانی پیکه‌ن، یا فلاں)) هر ده‌لین بلی پیکه‌ن-

دهکه‌ی هندیتکی دیکه لیده‌کاته‌وه و له‌سهر چاوه‌که‌ی داده‌نی و به‌سهری په‌نجه‌ی به پیلوروه که‌یه‌وه دهنووستینی. نانه‌که راده‌هستی، فره‌پری چاوه‌که‌ش ههروه‌تر، نزایه‌کان دوباره دهنه‌وه. سی چاره‌کیک، که‌متر یا زیاتر، به‌سهرهاتنی ثاغا و شکانی شوشه‌ی لامپایه که و شه‌جامی چاو فرینه که‌دا تیپه‌ریوه، دهنگی یه‌کینکی دیت که له مالی ثاغای ده‌پرسی. ((بزانن کییه؟)) همروا لیوه و ده‌جولین... ثاغا هم له جیی خویه‌وه که دانیشتبوو به‌ردو لای ده‌رکی حمساریوه ده‌سوری و ته‌ماشا ده‌کا، به‌لام ودک بلینی هیچ نه‌بینی. شنه‌بایه کی نه‌رم گپه دووکه‌لاؤیه که به‌راست و چه‌په و پیش و پاشاندا دینی و ده‌با... دهنگی حیلکه حیلک و ژاوه ژاوه ژنه‌کان نایه و شووفه ئۆف و ویشه ویشه له‌سهرخز و به سپایان نیشانه‌ی نه‌وهیه، چه‌ونددری گه‌رم و داغ داغیان له زاری ناوه و ئیستا ئوه له تاوان سه‌ریاده‌دهن و لچ و لیوان هله‌لدق‌رچینن و روو له‌حه‌واه ده‌کهن و نه‌ستیران ده‌ژمیرن... ((کاکه چتده‌ویست؟)) ((ئیشم به ثاغایه...)) ((بلی، تا عمرزی ثاغای کم...)) ((ئیشم به خویه‌تی، قسمه پییه، ده‌بی‌هه‌ر به‌خوی بایتم...)) ده‌لیتی هه‌هه‌مان نه‌و پیاوادیه که له ده‌شتيوه‌میرا سیب‌هه‌رکه‌ی دیت... نه‌وه ئیستا ده‌نام. ثاغا له‌پیرا به دهنگیکی بهزه‌وه ده‌لی: ((خانه، نه‌وه کییه‌وه؟)) و بی نه‌وهی له‌سهر و دله‌میش راوه‌هستی ده‌لی: ((بینیزه سه‌ری...)) بابه له پیش‌هه‌وه-نایینم، ده‌ستور وایه- و په‌یام هینیش له دواوه- له په‌یزه‌ی وده‌کهون. ((وریابه نه‌که‌ی...!)) وریای بابه‌یه.

پیاواه دیت، ودک هه‌ر په‌یام هینیکی دیکه‌ی کالوک به‌دست، سه‌لاوه ده‌کات و له‌په ده‌ستی راستی، به‌رووی مه‌جلیسه‌که‌دا هله‌لدتینی، دوولا ده‌بیت‌هه‌وه: سه‌لاوه‌تیکام. ولام ده‌بیسیت‌هه‌وه و ((به‌خیز بیتی، کاکه!)).

نه‌وه ثاغایه، پیاواه هیچ راناوه‌هستی و به‌خو و به کالوکه‌وه و لاق و له‌تمری چلکن و پاشنه پیی قلیشاوه‌وه به‌ناو مه‌جلیسه‌که‌یدا ره‌تده‌بی و یه‌کرپاست بو به‌رده‌می ثاغای. له‌برده‌می ثاغای گورگانه هله‌لدت‌وتونی و له حالیکدا که کالوکه‌که‌ی به قیتی به‌دسته‌وه‌یه و له ثاغای نزیکت‌هه تا خوی، به گویی ثاغاییدا ده‌چپتینی: ((پس پس پس... پشتنی ثاریه‌با... پسپس پس...)) ثاغا هه‌ر له کایه و مايه‌یدا ده‌لی: ((نه‌یگوت که‌نگی؟))

هیشتا هه‌موو نه‌هاتعون، ژنه‌کان- ماله ثاغای- له حمسارییان ئاورکردوت‌هه و له دهوره دانیشتتوون، چه‌ونددری ده پیشین. ده ده‌مالی ماله ثاغایاندا چه‌ونددر چاندون و چه‌ونددری داون هه‌ریه که‌ی هیندده‌ی گندورتکی و ودک قهندی شیرین. دهنگی ژاوه ژاوه ژنه‌کان له پلیکاناهووه ده‌هاته سه‌ری، ثاغا روو له خوار که‌پریوه ده‌لی: ((خانه، بلی له‌سهرخوت‌هه!)) بابه راسته‌دیت‌هه، له که‌پری دیت‌هه دری به په‌یزه‌یدا دیت‌هه خواری و پییان راده‌گه‌یه‌نی: ((ثاغا فه‌رمویانه له‌سهرخوت‌هه!...)) دهنگی پیف و پفی له‌سهرخوتی ناره‌زاییه، به کالته جارپیه و ده‌بیستری، ثاغا و نه‌واندیش گویی خویان ده‌خپیشن. بابه هاتوت‌هه سه‌ری، که شوشه‌ی لامپایه که بی هیچ هه‌یه‌ک و پیویستییه‌ک هه‌ولی: ((چک)) دیه کی ده‌کات، به‌دریزی و پانییه‌یدا درزان ده‌دات و ده‌تەقی، دوایه‌ش ((چرق)) دیه کی ده‌کا و لیک بالاوه ده‌بی و لیک ده‌بیت‌هه و هله‌لدوده‌ری. به شکانی شوشه‌که‌ی کرپی لامپایه که همروا له‌خووه هله‌لدستی و خوشده‌بی، دووکه‌لی لی بلند ده‌بی، ودک هه‌ر کومملکایه کی گوشارو که له پر نازادبی و بگاته سه‌ربه‌ستی- ودک هه‌ر نازادبیه کی کرج و کال و خاو. له پیشدا هه‌موو راده‌چله‌کن... مسکین ده‌ستدکه‌کن به‌نزاو پارانه‌وه... بابه هله‌لدستی، دیت‌هه ناو‌هه‌ر استی که‌پریوه. ((وریابه... وریا به-هه‌موو ورده شوشه‌یه...)) بابه وریابه. ده‌گه‌ریت‌هه، ده‌چتے پشت که‌پریوه و گه‌سکی دینی و ورده شوشه‌کان خر ده‌کاته و... ((پرپرسه بزاوه شوشه لامپامان هه‌یه...))

بی پرس ده‌مانزانی نیانه: هه‌ر که شوشه‌که تەقی رەعنان خام ھاواری لی هستا و گوتبووی که ((وای، جا ئیستا چبکه‌ین، خۆ شوشه لامپاشان نییه!))

چ بکه‌ن؟ چرایه که‌ی هه‌ر بی شوشه له‌سهر لیتوی سه‌ربانیه و دانین... له هیچه‌ی چاکت‌هه.

چرایه که‌ی له‌سهر لیتوی بانی داده‌نین... باشه، نه‌وهش نه‌وه!

ثاغا دانیشتتووه و نزایان ده‌کا-پرووی تىکناوه و شلەژاوه: هه‌ر ده‌خوینیت‌هه و ده‌ست به برویان دادتینی. په‌نجه‌ی شاده‌ی تۆزیتک له‌سهر برووی راستی داده‌گری و ساته‌وه‌ختیک په‌نجه‌که‌ی له‌سهر نه‌وه راده‌گری. دانیشتنه که ورتە ورتی تىدکه‌یه. سووری يه‌که‌مین چامان خواردده و چاوده‌روانین...

نه‌وه خالق مراد خانه، که شه‌ختمی بیده‌نگییه ده‌شکینی: ((عه‌بدوللا خان ده‌لیتی چاوت ده‌فری... نه‌گه‌ر چاوت ده‌پری بلی با ریزه نائیکی رهق بیین، له‌سهر دانی- باراوه‌ستی...))

له پشت که‌پریوه له‌سهر سینییه نائیکی دینن، ثاغا هیندده‌ی يه‌ک سه‌ره نینزکی له لیوی نانه‌که‌ی ده‌کاته‌وه و له‌سهر چاوه‌که‌ی داده‌نی و ده‌ست ده‌کا به نزایان. نا، نه‌بwoo... نانه‌که

ههستمکرد پاره بوبی... شوانه - دوایه ددرکهوت که سهعه شوان بوده - ماودیهک چاوی لهزاری ناغایه و بپری. ناغا گوتی: ((نهوهی دهددهیه وی... (چپ چپ چپ چپ)- زور راشکاوانه و به جولله و بزاوته ماسوولکه کانی دهموچاویشیه و هه مدیس (پسپس... پسپس...))) که تیکنیه گهیشتمن و نهوجا نهسکه ناسینیکی سورری - دووقمه - بهو جوزره که لهو تاریکیه شدا ههر دیار بوبو...((نهوهش بوخوت...)) شوانه سهرتا مات بوبو، دوای توزیک دلراوکی گوتی: ((مالیاوا... خوا لهسر و مالت بهزیاد کا!)) نهوده می نهودنده یهک دنیا پاره بوبو نه و ده می سهرتای سهرد می پهله و بوبو و نیرانی پهله و بوبو سهند نهودنده نیرانی کون چاکتر بوبو، به پاره هه و کاتی نهودنده پاره دی مانگایه کی بوبو، یانی دووسه د تومه نی سهرد می کون، بدلی دنیا یهک پوول بوبو: ((خودا لمسرو مالی ناغای بهزیاد کا!...))

پیاوه رویشت، ناغاش هاتفه جیی خوی، دانیشتنه و، تیمهش دانیشتینه و، پیاوه پهیام هین رؤیسو، ناغا برؤی تیکنابون و دلتهنگ بوبو... مه جلیس هرروا به چاوان ده گهمل گولی نیگدران چاوی ده ویه و بربیوو و نه ویش هیچی نهده گوت، هرروا به چاوان ده گهمل گولی قالیه که یدا شهربیوو. هه مدیس هر خالتو مراد بوبو دهست پیشخهربیه شکانی شهخته بیندهنگیه که کرد و ده دینگوت خالتو مراد دهستینکی بالای له لیو بزاوتیندا هه بوبو، داستانی سهیر و سهمه رهیان له هیزی چاوه کانی و نه و ناما ده گیهی ده کیپرایه و، ده دینگوت له دووریه سه ده نگاوانه و دو که س پیک هه لوهستان و لیتویان جوولبایه و، دهیزانی ج ده لین... گوتی: ((عه بدوللا خان، نهیگوتوه که و دری کوتون، له گهمل کامه تاقمه یدان و ناغا، به هه و تیه که و که مینکی سهیر کرد و گوتی: ((گوایه دوینی دوای نیوهرزیه... که و تونه ریشه به لای پشت ناریه بایدا... له گهمل تاقمه و دهسته حمه رهشین...)) هه مسرو کوئی قولاغ بوبون-قسه قسهی چهتان بوبو! ((دیدی گوت چل کمسن... که من باو در ناکه م... ناشرام...)) ناغا نه ری نهیگوت له کویوه راهاتون، کمیش نهیرسیوه - عیراقه که دیاربیو، بدلام له کوئی عیراقیوه؟...)

نهو کمههی نه و دلامه داوه زور بی منهته، یا و هک هندیکان گویزینکی ده کاته کومبه تیک)- کیچیکی ده کاته گایهک(-)

((نهندیکان)) نهود ناغا مه گمود خان بوبو که خالتو مراد لمبه ره ناما ده بون و لمبه ره ناما خانی که له پشت که پریوه شبری ده دایه مندالله کهی، له جیاتی ناو هینایتی به و شهی ((نهو)) ای ناما زه کردی. ره ناما خانم دووه زگی بوبو، کور بوبو، ماشه لالا زنیکی به زگ و زایه و هه مدیس ناوس بوبو. ماودیهک لمه و پیش که ناغا مه گمود خان هاتبوو مندالله کهی پاک و تمیز

((دوینی عه سری... پس پس پس پس...))

پیاوه له چپه که و، به لام هه روا گورگانه لمبه ره می ناغای هه لسوته کاوه، چاوه ریته ناغا شتیکی بلی. دلی: ((مالیاوا... زور سوپاس...)) پیاوه راسته دیتموه. به خو و به گالوکه و به ناو مه جلیس که یدا تیله په پریته و ده روا...
ناغا دلی: ((بز کوی؟... کاکه ناوت چیه؟))
(سه عهی نوکه رت.)
(کاکه سه عه بز کوی؟))

((بز مالی، ناغا... ریم دوره... ده بی بچمه و سه کار و کاسیبیه که م...))
(هه نیست، وا زو؟ جاری دانیشه نان و دزیه کی بخو، ناویکی به ده مسرو ته داکه...
پیاله چایه کی بخو و... پهله چیته - نانت خوار دووه؟))

((نه خیر ناغا، له ریشه ده خو... مالت ثاوددان بی...))
و که وته ری
گهیبووه پشت که پری که ناغا بانگی کرده و: ((جاری راوه سته... شیشم پیته...))

پیاوه به داهیزراویه که و گهرا یه و، به ناقایلیه که و، له بور که پریوه راوه ستا.
(بلی ناغا...))

((تو که و دری که وته؟))
نه مجاريان قسه کان به دزیبیه و نه بون.
(مهلا بانگدانی، قوربان.))
(له ریشه تووشی که س نه بوبی؟))

((نه خیر ناغا... نهوان (کیواو کیو ده هاتن... نه گهمر وابی... نه گهمر زور تینی ده خویان که ن و جه ختنی بکن مهلا بانگدانی ده گه نی.))
ناغا به قولای له بیرونیکدانه ویرا چو بوبو، کاکه سه عه تاویک مایه و، هه روا نه و پی و نه و پیی ده کرد، لاقی شل ببوبو... نهوجا گوتی: ((ناغا، دلامیکو ههن؟))

ناغا گوتی: ((شم-م-م... نا، ماندووی بچو خواری شتیکی بخو...)) و بدلام که بی مهیلیه مانمه وی دیت، گوتی: ((زور چاکه، دهی خانه بلی نان و که رهیه کی بز ریشه بز تیکنی...)) و نهوجا ((یک ده قیقه راوه سته... شیشم پیته)) و هه ستایه پییان، هه مسرو لمه ره وی هه ستایه... چو و نه دیوی تیغه که پریوه و ماودیه کی پینکوه فسکه فسکیان کرد، دوایش شتیکی له بعیرکی ده رینا. من له ناو که پری بوم و له هه مووانیش نزیکتر بوم،

گوربیبو و جلی لمبهر کردبوو و هینابووی له کوشی خان خالی هاویشتبوو و ئیدی چ باس و پیداھەلدان و ستایشى ئەو بیلمەت و بەھەرەمەی لهو سال و تەمنەنیدا کرابوو! هەر مەرسە، ھیندەیان گوتبوو و گوتپووه تا ناغا نارەحەت دەبى و كەرىم خايىش بەپرو گۈشىھەكەوە لەكەپرى و دەدرکەوت. ناغا مەممۇودىش بەھەو بەناوبانگ بۇو- قسە و كىدارى بە واتەي ماامۆستا مەلا سەھىي وەك تەللاقى بىزنى و دەستنۇئىشى گوربەي وابوو، قەتى پى رانەدەگىران... ناغا گوتى: ((نا، پياويىكى بى منەتە... لەلولايەنەوە خاتىر جەمم...)) (كەواتە دەبى چاوارەپوان بىن...))

تا ئېرە بارودۇخە كە روون بۇو: پياويىكى بى منەت و دلىيا وەلەمى بۆ ئاغايى ناردبوو كە تاقمە چەتكەيدىك وەپى كەوتۇن و بە پشت تاربەبايدا بەرەو ئەو ناواھى دىتەن، (ئەو ناواھ) شۆ كۆمەلە گوندىتىك بۇون كە دىتىھەكەي مەش يەك لەوان بۇو، ھەممۇوش دەيانەۋىست بىزانن داخوا ئەو ھاتتنەيان فەند و فيلىكى لەبىدا نىيە بۆ گوندەكەي وان. گوندى مە نزىكى ((بۆگە)) بۇو كە باس و خواس وابوو و دەشىاندىت و ئىيمەش دەمانبىيستەوە كە خاۋەنەكەي لەكەل چەتكە كاندا پەيۈندىيەكى چاکى ھەمەي. لەو بەرىشەوە، بەلاي خۇرئاواوە، پېرموسا بۇو، كە كۆمەلە سەيدىنەيەكى بىنەرەتانا خوردە مالىكى بۇون و لەو گۈنگەلەيدا نەبۇو. بەملاۋەتلىش، بەرەو لاي خۇرەھەلاتىيەو و لە تەنيشت بۆگەنەيەوە، ((دۇوگە)) بۇو، كە ئەھۋىش ھەر بەدەست ھەندىتىك خوردە مالىكەوە بۇو، كە سەرقالى كار و ژيانى رۆزانەي خۆيان بۇون و كاريان بەسەر كاروبىارى كەسەوە نەبۇو. ھەستىمكىد-مەجلىسەكەش ھەر ھەمان ھەستى مەنیان ھەمەي- كە ھەلبىزەرنى وشە و بىزىھى ((ئەم ناوه)) لەلایەن ئاغاواه بى مەبەست نەبۇو- نەيدەۋىست خەلکەكەي نارەحەت كا، خۇ دەنا ھەمۇو شتەكانى لەلا روون بۇو و وەك ئەھۋەش كە جىيى نارەحەتتىيە وادەبۇو كە دواى ماواھىيەكى دەولەتى عىراقى ئەو مەپرو مالاڭتىي ھەمۇو دەناردنەوە- دىيارىشە لەو بىردىن و ناردىنەوانەشدا ھەمېشە چەند سەر مەپ و مالاڭتىكى خەلکىشى ليتىكت دەبۇو كە دەيانىگوت ساخلىوو خوارد، كە ئەھۋىش دەيگۈت ئەو نەخواردون و لەو وەرەو بېۋەيدا لەناوجۇرون، يا دەيان گوت چەتكە ئاواھو ئاوابيان بىردوون. زۆرىيەشيان ھەر نە دەناردنەوە- دەيانىگوت نىۋاتى دوو دەولەتتىيەيان چاك نىيە و تىكچۈجۈرون.

بەھەر حال، لەم چەند سالانەي دوايىدا مەپ و مالاڭت بىردىن كەمتر بېبۇوه و ئەوه نەمابابۇ شەوانە مالاڭتى لە ئاغەللى دەركەن و وەپىشە خۆى دەن و بىبەن-ئەمە سەرەرای ئەھۋەش كە مالاڭت ھەر لەپىرىسيه بۇو و لە كۆيىستانتى ئەكەر بىيانويسىتابا يەھر لەپىشانرا دەبرىن. ئەھۋەجا

یه کیک له چه ته کان راست بفره و لای ثاغایه و چوو و ههر که گهیشه لای چهند قونداغه
تفهنجیکی ثاخاوتنی... له و سه و سه کوتاهی که ده باره یه و بیستبوم، وام مدهزنده کرد حمه
رهش بیت... ((دایک حیز... زمان له منیش ده کوتی!... زمانت ده برم!...)) و سهیره که ش
نه و ببو که دوایه زانیم کوره پوری یه کتریش بعون: ((ههی وا وا لیکراو... زمان له منیش
دددهی... نه مشه و نیدی رزگاریت نابی!...)) و همدیس به قونداغه و نهوجا به لولهه
تفهنجی و درگه رایه و ناغای. ناغا دستی بو لا کمه که برد و گوتی: ((ناخ!)) و دوولا بووه...
خالو مراد خان، هله لیدایه: ((حمدہ به گ، نه جیب زاده وا رهفتار ده گمل نه جیب زاده دیدا ناکا،
شورو دیسه!... ده تویی بیکوشی، بیکوشه... ده نا شوهه رهفتاری بیساوانه نیشه!...))

سوجانه‌للا! کتپیر حمه رهش دستی سست بمو، دایکم راستیده‌کرد، ثممانه ودک مسکینان نین... بهبی شوهی خو له خاله مرادی گهینه‌نی، یا شتینکی بلی، ثاغای بهره‌لداکرده! ههر ده همنگامیدا راکیش راکیش یه‌کنکیان هینایه ژوری کهپریوه... ((وای مندالله‌کهم... وای مندالله‌کهم مرد...!)) ره‌عنای خامن بمو، چوببوو خوی له ته‌وله‌یدا شاردبیوه و ئه‌وه ئیستاش هیناویانه.

نهی، کاک سه عید بwoo!... کاک سه عید بwoo که راکیش راکیش دهیهینا!
رهعنا خامن خوی به سر لانکه که یدادا، کاک سه عید قویی گرت و به توندی رایکیشا یه و
لانکه که به ریوه و زریکه مندالهی چووه ثاسانی. به لام سه عید گوئی له و شتانه نه بwoo...
(گوتم وازی لی بینه... نهود زهیستانیه... لییگه پری، لییگه پری با بمری!) خانمی به راکیش
راکیش هه هیتایه پیشی... ((گوتم بودسته...)) و خانمی به توندی راته کاند، و هیتایه
پیشیه وه. ((چاکم تهماشا که، همی قورمساغ...!)) نهودی ده گهله تاغای بwoo، سه ری به ردا بwoo،
دهستیشی به کله کیوه نابوو، که میکیش لار ببیوه... ((چاکم تهماشا که... من
دهناسیه وه!؟) خامن پنگی ببیوه زدفعه رانی زدد، وشك هه لاتبوو، ودک رندگی در بیه که هی
ماموستا مهلا سهی رسول. شاغا سه ری هه روا به ردا بwoo، سه عید کوئله مشتی و دبن
چه ناگهیدا، و سه ری به رز کرد وه. ((چاکم تهماشا که، نامه رد! من هه مان نهودم که ((جی پی))
یه که مت دیت، به لام به سه رخوت نه هیتا. تو نه تدز ازی که من سه دان جار ده گهله نه و زنیدا
نوستووم؟ کویر ببوي - نه تدیت؟... ئیستاش هه پیشکه ش به خوت. ده لیم سه رخوش ببوي
و نه تزانی، نه و قاقزدت نه دیت که بوم هاویشتبیه ژووره که ته وه!؟ زگی ماینه که شت من دریم،
زگی نه ماینه شت من پرم کرد - نه ویشت هه نه دیت!؟ ده بیه که بین هه لوزانیش که

گه مارز دابون. من تمنانهت به خیال چاوم له بارودخ و هه لسوو و داسووریان بوبو و دهمدیت که فیزمالکیان دهادیه و ده چوون له لایه کیه وه کلکیان و هین خو دهادیه و هه لدہ توروته کان. ناغا سهیریکی قیزه و نانهی برایه که کرد و گوتی: ((دهک دلت توقی- دترسی!)) ناغا عه زیز خان به سهر و روویه کی ناپازیانه و پردانه ووه گوتی: ((له چی دترسم، قوریان! بی به لایی ... ج نییه - له ج بترسم!)) و به تووره دیه وه کوته ری و چووه ئه و سه ری بانی و به دهنگیکی زۆر نیرانه و نازایانمه وه، گوتی: ((کییه وه، کوره؟)) هم رکه ئه وه کوته چل یەنخا گولله له که پیری کرا!

ناغا عمزیزخان ودک که سبهینی گیرایه و هر لهوپرا خوی داویته ناو دیی و دهچته ده
مهزرایه که غمیه وه و دهپراو تا گوندنه که نزیکیانه وه رپناوهستی.
همه مورو حهپهسان، ئاغا قادر خان همر لهویته لهجتی خوپرا فیزمالکی دایه و به ده پیشی
سپییه وه خوی هاویشته حهساری، بهلام لمبه دههختیان-یا له تمبه لیان- دهپی له سوانده ده
سەربانی گیرپو و ساتھه دختیک ودک کله شی گوشتشی قەسابی که به قەناریه ده کرئی
ھەلددواسری، دوایهش ((شلپ)) ده کوتە حهساریه- به قسەی زنان بەبى مزه پرەتى - بەبى
ئەودی هیچچی لیببى. ئاغا و بام له هەمۇوان شەلەژاوتر بۇون. ئاغا يە كەم شتىكى کە كردى
لامپا بى شۇوشە کەي بە پىلەقىتىكى تىيەلدا-لامپا يە کە كەوت، بهلام گوئىزە کەي کە پلىتە کەي
تىيدا يە لامپا يە کە جىابۇو، خولىكى بە دەوري خوپدا و قىت راودستا، و بلىسە بلند بۇو.
ھەر لەو دەميدا چەند كەسىك بە پىتلىزىدە خۆيان هاویشته حهساریه- به رەعنە خايىشە وە...
ئاغا ويسىتى گوئىزە کەي بلىسە سەندبۇو بىكۈزىتىتە وە، کە چەند كەسىك لمبه دەرمى دەركى
كەپرى پەيدابۇون: ((نە جولىي!...)) هەمورو بى جولو له راودستان. ئەوانە مابۇونە وە، ئاغا بۇو
و خالتو مراد خان و بام و حاجى فەتاح بۇون... كە پىرمەيدىك بۇو. ئاغا پىياوېكى مەيلە و
بە خۇوه بۇو و ودک هەمۇو ئاغايە کى، پىياوېكى دەستوپى سپى بۇو: نە يويىر ابۇو له بانىيە وە خۇ
باويتە حهسارى- دىيارە بانە كەش بەر زبۇو. ويسىتوبۇ لامپا يە کەي وە مرىنېنى و بە تارىكىيە بە
پىتلەزىدە بىتحە خوارى... .

هندتیک هلهزابوونه حمساری، ژنه کان قاو و قیژیان بwoo... مندان له لانکهیدا زده‌هی بwoo من و کهريم خان لهنیتو کهپریدا خۆمان کردوشە کردوو و له ترسان هەلددەلەرزین، بام رەنگی به روواندوه نەمابوو - تەنانەت لەو بولیتیلەیدا دیاربیو... خالتو مراد خان راودستابوو، زگى توپىك دەرىپرسیوو، دەستى بە سەیلى دادىتىا...

حمسه‌ن بەراز له کون و کەلیناندا به دوای حاجییه ورگەیدا دەگەپا و سەھرى به هەممو
کوناندا دەکرد، پور حەلیم خۆی له حەوت کونه مشکان نابۇو. حاجییه ورگە و رەشید بەگە
چىشتەمش بە ئاگا دارىيە ئاغايى چووبۇنە راوه ماسىيە. هيئىتىكى لە چەتكە كانى دى بە مالە كانى
دىكە و درېبۇن، لە شتى بە كېش بە كېش سۈوك و بە نرخ گران دەگەران- دەنگى قاو قىش
هات و هاوارى مالە كانى دى دەهات. حەممە رەش هات و دەگەل يەك دوو چەتانى فسکە
فسکىك كرد؛ ئاغايىان بە چەتكىكى ئەسپاراد و بۆخۇشىيان دىيار بۇو بۆپس و راوشۇر و
مەشودەتى ودى داخوا چى ليېكىن. بە پشت كەپريدا، چۈونە لاي دامىنى بەرەدە
گۈزىستانى... لە دوورەدە ترسكە ئاگى جىگەران بەولۇدە هىچىدى دىيار نەبۇو- هەمۈيان
جىگەرهى عىراقتىيان دەكېشا.

ئاغايىان بەردىبۇو ئەولاي كەپريو، خالق مراد خان و كەريم خان و بابە و حاجى فەتاح هەر
دەناو كەپريدا بۇون- خامىش هەر لە پشت تىغەي كەپريو بۇو و هەرۋا شىرى دەدادىيە
مندالە كەي. داكى ئاغايى لە حەسارىدا لە سىينىگى خۆى دەدا و دەپارايىو و تووك و دوعايى
دەكردن خودا ئەو خوشكەزايى تۆخم بە حەرامەي لەسەر عەردى نەھىلى و بە نابۇوت چى،
ھەرەشەشى دەكردن و بە دەنگىكى بلنددە دەيگۆت ئەگەر مۇويەك لەسەرە كورە كەي كەم
بىتتەدە هەر بۆ خۆى بە نىنۇكەنلى چاوى ئەو حەرامزادەيە دەردىنى...
ھېيشتا چەتكە كان نەھاتبۇنە و، دەنگى رووى كەريم خانى بېبۇو زەردەچىو- و خامىش
لەمۇديو تىغەي كەپريو دوو چەپۆكى بەسەرى خۆى دادان، زىرىكاندى: ((واي مىرەدە كەميان
كوشت!... كوشتىيان، خويتىزىان... واي بۆ مىرەدە كەم، واي مىرەدە كەم!... خوانەناسانە
كوشتىيان!...)) و ئەموجا دەستىكىد بەرپۇو رىننە وە خۆى و سەر و پىچ دەرىتىنانى و كەرتە
سینگ كوتان و لە خۆدانى...
و چەكدارە ئېشىكگە كە هاوارى كرد: ((ھەلات- بىگرن! نەيلەن دەرچى...!)) بەلام كەس
نەچووه گۆپى و باوەرپى نەكىد... يانى ئاغا ھەلاتبۇو!
بەلام دەنگى خانى گەورە بېبۇو... ئەگەر كۈرۈبايە دىياربۇو دەنگى نەدەپا و بىتەنگ
نەدەبۇو... يانى لە ھۆش چووبۇو!... ئەدى ئەوانىيدى چى؟...
و ئەموجا ژاوه... چەتكە كان نەھاتبۇنە و، رىتابۇونە حەسارىتە، ((تۆخمە سەگ ئەمجارەش بۆى
دەرچوو... دەستى بگاتە تفەنگى كارمان دەبىنى...)) ئەمە حەممە رەش بۇو دەگەل
تفەنگچىيەكى دىكەدا دەدوا، زۆر نارپەخت بۇو. ((يەك دوو كەسان بىتتە دەرمالى... تا نىمە
ئىرە دەگەرپىن...))

شوانەكە بۆى هيئاتىتەدە- ئەويشت هەر نەدىت!؟ ((بىي غىرەت، كاتى كە زانىت كچ نىيە،
ئەگەر راست دەکرد ئەدى بۆ سەرو بىرۆيە كانت نەتاشىن و پشتاۋ پشتت سوارى كەرى نەكىد!؟))
ئى، حەسەن بەراز!... و ئەمولاتر ناغا قادر خان بە قۇونى پۇوتەدە... ئەوي گەرتبوو و هەروا
ھېنابۇو. جا بىز بىي دەرىپى؟ دەركەوت ترساوه بەو دەرىپى سېپىيە دەو تارىكە شەۋەيدا بدېتى
و دەرىپىيەكە داڭەندۇو، بۆ خۆى دەيگۆت كاتى گەرتىيە بە دىرەكى لىيە سوانەيە و
گېرىپۇو... راودىستا بۇو و سەھرى بەردا بۇوە...
((شەرمى ناوى... خۆ خوشكە كانيشت قەتىيان دەرىپى لە پىدا نىيە!))

و كاك سەعىد بۇو كە دەيگۆت: ((ئەمە ئىنى منە... هەر ئەمشەۋىش دەبىيەم،
ھەلېدە كەرم...)) رەعنە خاتىم هەردوو لەپە دەستى بە دەمۇچاۋىيە و نابۇون. هەر ئەندەدە
توانى بلى: ((بيكە پىياوەتى كاك سەعىد...)) و لە پەرپۇو كەوتە عەردى...
دىياربۇو لە كارى خوارى بېبۇنە و، بۆيە هەمۇ خېرىپۇنە و، زۆرپۇن-سى كەسيان زىيات
لەسەربانى بۇون. دىياربۇو ھەندىيەكىشيان لە دامىنى دېيە و، لە پشتەدە بۇون، ئېشىكگەرى
ئەوانىيدى بۇون. واي خودايە... كە خراپىان لە بابە دەدا! دايىم ھاتبۇو و دەگەريا... ئە و
حاجى فەتايىخان خراپ دەكوتان- پارەيان گەرەك بۇو. دايىم لەبەر باوکم دەپارايىو و ئەگەر
ھەيەتى، ئەگەر لە جىنە كى شاردەتە و، بىلى: ((بلى، بلى- ھەرچى ھەيە بىدە، ھەمۈمى ھەر
بەد... ئەوانە كافرن، رەھىيان دە دەلىدا نىيە، سەقەتت دەكەن!)) و بابەش ھەر قىسە كانى وى
دۇپات دەكەنە و: ((جەواھىر، جەواھىر... ھەرچى ھەيە بىدە، لەھەر كۆتىيە كىيە بىھېتىن،
ھەمۈيان بەدەيە!)) ئەوجا خوشك و براكەن ئاغايى ناواخىنەكىيان بۆمە كۆك كەرددە. بايم ئارام
و لەسەرە خۆى قىسە نەدەكەر، قىسە كانى زۆر بە پەلە پەل و ھەل بۇو، لەسەر قىسان
رانە دەدەستا و ئىستا ئەمە خوشك و برايەكانى ئاغايى بۇون كە خىتىرا خىتىرا دەيانگوت:
((جەواھىر جەواھىر...)) و قاقا پىيدە كەنن و ئىممەيان كلاڭە كەرددە و ھەلەيان ويزىنېبۈن...
سەرەنچام بىتەنگىيەك كەوتەدە. كاك سەعىد پىي داگرتبوو و ھەر دەيگۆت خانى دەبا،
دەيگۆت ئىنى شەرعى وىيە، و خاتىم لە ھۆش چووبۇو.

و بەو حالەو بەسەر لانكە كەيدا شۆر بېبۇو و مەمكى دە زارى مندالە كەي نابۇو- نەمزانى
كەنگى ھەستا بۇو و وەھۆش ھاتبۇو. ھەمۇ ھەست و نەستىكى بەلائى بابەو بۇو. پىستى
دەمۇچاۋى-ئى رەعنە خانى- بە ئىسکى رۇومەتىيە و نۇساپۇو، لىيە كانى بە ھېچ جىلە و
حەوالەيە كى ويىك نەدە كەوتەدە، لە گەريان كەوتەو.

مه که ... کوییخایه‌تیبیه مه که - نهچوروه گویی-ئیمە و خوشی بەو رۆژەی گەياند...)) و کەواکەی
ھەلددەتە كاند و دەگریا، بابەش ئاخ و ئۆفی بۇو، ودك ھەمۇر ئەو پىباوانەی کە لە كات و ساتى
ھۆشدارىيە ژنە كانياددا گوییان نادەنىٰ و به قىسمەيان ناكەن... ئاخز ژنان ھەرچى دېزايەتى و
ناخوشى و هەلە كانى ئايىندەي مىزىدە كانيانە دەبىيەن و سەرەنجامە كانيشيان پېشىبىنى دەكەن و
دەدەختدا ھۆشدارى دەدەن!
دەدەختدا ھۆشدارى دەدەن!

سبهی بهیانی چوومهوه بن کهپری ماله ئاغای - ئاغا له دووی بابهی ناردو بو، بابهش پهراسووی شکابون، نهیده توانی بجولی - من له جیاتیانی چووم. ئاغاش خالیگهی دېشا...
کهپر رپوت و قوقوت ببیووه - قالیچه و لاکیشە کانیان بردبۇون، گەردانە داکى ئاغاش
حەسەن بەراز له ملى كىدېزىدە، رەنگ و رووی رەعنە خامقى ھېشتا وەك خۆيان لىينەتىپپووه -
بەلام ھەر جوانىش بۇو. ((رەعنە قوتۇوه جىكارەكم، ئەگەر ماوە، بۆ پەركە له توتونن!) و رەعنە
قوتۇوه كەھى بىر، ھېننەيەوە. لە قىسە کانى ئاغايىرا كە خەرىك بۇو مەسىھەلەھى ھەلاتنە كەھى بۆ خالى
مەرادى باس دەكىدە، دەركەوت كە ئەو ئېشىكگەرە بۆيان دانابۇو، سەرددەمانىتكىن نۆكەرى خۆى
بۇوەو چاكەھى لىّ دىۋە و گۇتوویەتى كە نىازىيان وايە يازىمانى بېرىن ياخىكۈزۈن، جا چونكە نان و
نمە كى وي كەردووە دلى بپواي نەداوە... و اچاڭتە لەسەرەخۇ بۇي دەرچى، و ئاغاش ئەو ھەندە
درادى كە پېيى دەبىي دەدەتىئى، و بە پىتىزەيدا دىتە خوارى، بەلام لە قىسە كەھى ھەر دوو دلە -
پىتىوابۇو لە پىشته و لېيىدەدا، ھەرچەندە پىشداش سوئىندى داوه... كورتىسيە كەھى كە ئېشىكگەرە كە
تەقىيە كى دەك ئەو بە ناچارى خۇ لە تەوپىلە داوى، و لە ئاخورىيەيدا خۇمات دەكا، و
زۇرىشى ئامىتى ئېكەۋېت و ناشكرا بىت، كە تەغىنگىچىيە كە بە ترس و لەرزەدە تەوپىلە كەھى
دەپشىنى و شخارتە كە دەكۈزۈتىھە، واز دىتىنى و چىدى ناگەپى... ئەوپىش كاتىتكى ئەوەي
دەبىنى لە ترسى ئەوەي نەكايىنەوە، ياخۇنۇھە كە ئاڭدەن و دەنلىقۇرۇپ و دەنلىقۇرۇپ
تا وەززە كەش كەمېك ھېيۈرە لە تەوپىلە دىتە دەرى و خۇ دە پەلە كەنلى داوى...
سالى دواتر لە دايىكم بىست كە گوتى ئەو شوانەي - كە نامە كەھى ھېننابۇو - دادەشىريين
ناردو بۇوي. گوتى شوانە كە بۆ كەسېنىكى گېڭاۋەتەوە كە گوايە حەسەن بەراز ھەردا بە كالتە و
پېتىكەنینە وادەي گەردانە كەھى داکى ئاغاي بە دادە شىرىينى داوه و كاتىلىي پېسىيە، جا ئەوە
كەھى، زۆر راشقاوانە گۇتوویەتى سى سېبەي، بە پېشىوانىيە خودا... و دادە شىرىينىش ئەوەي -
يانى سەعە شوانى -ى وەگىر ھېننابۇو بە پەلە ناردو وەتى -ئەوپىش - دادە شىرىين - ھەر گوتىبۇوي
نان و نەمە كەم كەردوون، خودا هەلناڭرى، گۇناھن... ھەر ئەو رۆزە دوو بارگەيان بۆ حاجى فەتاح و
باپەي دروست كەردن و دەگەل ئاغا و خەنچىرە بە جەھا - كەچىرە بە جەھا - چۈنەن شارى بۆ شىكايەتى...
باپەي

هه مهو جيئي کي گهراں، همدا ته ويلهش-شوينههار و قولاغييکي نهبوو- ببوروه دلپهه ثاويك
و به عهه ردیدا چووبوروه خوارى- گوايه خوى دنليو گەغمى ناوه، و رېيىوه...
با به و حاجى فەتاتح ده كەپرىدا كەوتىعون، ھەرييە كەي چەند پەراسویكىان شاكابۇون.
مامۆستا مەلا سەبىي رەسول بەهه روخسارە كزدەلەيەوه قورئان بەددىستەوه راوهەستابوو، حەدىسى
بۇ كاڭ سەعىيدى دەگىرپايدوه ئايەتى دەخويىنىدنه دەنەرەنەن دەنەرەنەن دەنەرەنەن دەنەرەنەن
دەدا كە كارى پىيچەوانە شەرعى نەكەن، و ژىنلىكى بە مىرەد لە تەواوى ژيانىدا بى ئابپۇو و
ئەتك و لەكەدار نەكەن ((ئەو ژىنە مندالى بە بەرەدەيە، مندالى ھەن، مندالە كان چ لييىكا، خوا
قىسۇل ناكا!))

مامۆستای بەستەزمان! پیاویتکی زۆر و يه کجار بیوھی، بى چاویتى لە مالى دنیايم، بە مشتىك ددانى كرمىوايى، جوتوه چاویتکى پېۋشاتى و چەندىن مەندالى سەلك و بىنك و زىگى بىرسىيەوه، هەرچەند جارىتکى گەبىايە سفرەيدە كى زەنۋىر دەيگۈت: ((دەناو (سوختە) كاندا پەندىك ھەمە دەلىن: ((كولو دەشىدبو تو تۆ لە گۆيى بىگە-وەلا توسرىيغۇ لە بېرىخوت بەرە!)) و ھەرودك شىۋەدى كورانىش (له) يى پىش گۆيى و بېرىكەي زۆر بە سووکى دەگۈتن، دەگەمل ئەوەشدا چاكى ئەو ئەسپارادەو تامۇزگارى و پەندانە بەكار دىتىنا.

به لام سه عید هر پیشوای بو- داواکاریش بوو- که ((خانم)) زنی شه رعی و بیه و نمه بی
ثابرووه پیچه و انهی شرع جولاوه ته و له خوی ماره کرد ته و چووه هینا ویه تی- چونی ماره
کرد ووه؟- دارو برد و بالنده و چهره نده خودای شاهیند (...))

وای!... له پر ثاوری دایه و هو منی دیت-گوتی: ((حسهنهن، تو بلی... تو به ماموستا بلی! بلی... بو خوت دیت یا نهتدی؟ نیمه له وی چمانده کرد... ثهسته غفیرولالا نویزمان ده کرد!...) ماموستا بخوت لی بپرسه، بلی دیت یا نهتدی؟ چت دیت؟)) و ثهود ماموستاش هدر خدیریکی دهرباره شهرع گوتنی و قورئانییه... و هینده کوت و گوتمهوه، که نیدی کاک سه عیید دستبه ردار ببو. چووه پشت که پریوه و ههروا به پیوه، تفیکی خستی به پروی خانمیدا کرد-که له پویش نه بwoo- گوتی: ((تف لهو رووه! من هله بboom، دهنا توی دیله سه گ نی نهود نه بwoo نه همه مو نیش و نازار و ده دردو مهینه تبیهت پیوه ببینم... تف-ف!)) نیدی من کاک سه عیید نه دیته ووه. که چه ته کانیش له گهران به دواي دیتنه وهی ناغا و حاجیبه و رگهیدا ناثومید بعون، ددهمهو به ره بیانی رویشن- خه بجه ریکیشیان لی به جیما ببو. دهه گیزه نی مهینه تیانده دایکم خوشحال و کهیف ساز ببو به وهی که چاک ببو پیاوه کانی سه عیید به گ نه بعون، ددهنا کاپرايان له جیاتی کو تیخای گوند که می خوب شته ووه... ((ههه کو قم توکره ریبه

گهوره بوروین... هلمانداوه- هرسیتکمان: نیبراهیم و کهريم خان و من، نیستا نیبراهیمی کوری نایشه خانی زیاتر دهگله مهیه- چوون کاسه‌لیم- کاک سه‌لیم- زوربهی وختن دیار نییه، نه کاتانهی که دیاریشه و له مالییه نهک همر سه‌ردار و گهوره مالیش نییه، به‌لکه سه‌ریاریشه- چهل و مله به ملی نایشه خانی بی ده‌رتاییوه، که به جل شوری و تیک و دورمانی خملکی مندالان به‌خیو دهکا، نه پاره کمهی که به هزار کوپره‌وری و ردنج و ژازاره‌دش و‌لای ناوه کاسه‌لیم به هزار دوز و کهله‌ک و فرت و فیلانه‌وهی له چنگی ده‌ریتنا و گاییه به قسه‌ی خوی سهودا و ٹالوویره کاسسی پیوه ده‌کات و سه‌بیره‌کهش نه‌دبوو تا نیستا له هیچ سه‌ودایه‌کی جاریکی قازانچ نه‌کرد ووه همر زهره رو زیان بروه، و له‌بر نه‌دهش که زدره‌ری کردووه دچوو ٹاره‌قی دخواره‌ده ده‌هاتنه‌وه ده‌که‌وته ویزه‌ی نایشه خانی. نیمه ده‌که‌وتیشه ناوی و تیوه ده‌گلاین... ریزی کوری ناغای لهلا برو- بهلام نیمه‌شی ده‌کوتا، و زور خراپیشی ده‌کوتاین. نایشه خانم هه‌ممو جه‌لانی خو به‌سه‌رمندا دهدا و ده‌بوبه به‌لاوه‌گیزی من. لعوی شه‌ویوه به‌دواوه کاسه‌لیم من نادوینی، و له قسانیشدا- نه‌گه‌هه‌بن و من بچمه زوره‌کهیان، که ناشچم- بانگ دهکا ((هه‌تیوه)), دوایه‌ش تیوه‌ریخنیکی دی داویته نیو قسه‌کانییه‌وه... لادیی قون هه‌لدرپاوی نه‌سپیتواوی. نایشه خانم دلی من ده‌داتنه‌وه: ((له دلی خویی مه‌گرد، حسنه‌ن گیان... بو خوشی نازانی ده‌لی چی- هه‌میشه همر مهست و سه‌رخوشه، بو خوشی نازانی چ ده‌لی- گوییت له پوری خوت بی... تو ده‌نگی مه‌که- و‌لامی مددوه- لییگه‌ری چ ده‌لی با بیلی- با هینده‌ی بله‌ی تا روکی ده‌ناوسی... ده‌ریا به زاری سه‌ی کلاؤ نابی...)) و نیدی من ده دلی ناگرم، بهلام تا بلیی ناره‌حه‌تیشم...

نه‌وه دوایه‌یه که تیده‌گم- نه‌بیوه به بیزه‌وه، که سامانی باوک نه‌بی که به‌رهه‌می بو کوره‌کهی هه‌بی، سامان همر سامانه... نه‌وه قسه‌ی لا بهلا نییه. نیستا که باوکت زنگینه، فیتفیته‌ی خوت لیده مالت ره‌نگینه. همر کاتی بابت دارا برو و هه‌بیوه نه‌وه هه‌مموی نی تؤیه، نه‌ورز نا سبه‌ینی... کوره ناغای کوره ناغایه و هه‌یه‌تی، همر له نیستاوه ناغایه، سبه‌ینی ناغاتریشه... و من نیمه، من کوره مسکینم... سه‌هه‌هتا که هاتبوم بیرم له قسه‌کانی پورزای ده‌کرده‌وه که کردبوونی، بیرم له‌سر زه‌مینی نازادی و یه‌کسانیه ده‌کرده‌وه که بی‌هاتروم. روزه‌کانی هه‌وه‌لی خملکم به جزئینکی ده‌دیت- ته‌نانه‌ت خوشم... ری کردنیان، پیکه‌نینیان، ته‌نگاویسان و توندوتیژیانم ده‌دیت و ده دلی

خومدا ده‌گهله قسه‌کانی پورزایه‌مدا پیک ده‌گترن و ده‌گهله یه‌کدا لیک ده‌دانه‌وه. دیاره نه و‌ک نه‌وه که‌سی دانیشی و به مه‌بستی شتیکیه‌وه لیک داتمه‌وه. نا، من لهو سال و ته‌منانه‌دا نه‌بوبوم. به‌لام و‌ک همر مندالیکم سه‌رنج دهدا و راده‌مام و سه‌یم ده‌کرد، و هه‌روا له‌خووه له میشکی خومدا پیوانه‌یه‌ک ده‌کرد و شتگه‌لیکم له خوم ده‌پرسی: ((نه خملکه له کوپرا هاتون؟ ته‌بعهن ژماره‌یه‌کیان هر خملکی نیزه‌ن، نه‌وه هیندانه‌یه دیش که له‌جینی دیکه‌وه هاتون؟ ته‌هانیش سه‌ریکی ناسووده‌ییان نه‌ناوه‌ته سفر سه‌رین... بو نه‌یانناوه؟ خملکی په‌پووت و جووله‌کهی نابووت و لادیی جاش که‌وش له‌پیتم ده‌دیت... و قسه‌کانی دایکم بیر ده‌هاتنه‌وه، که ((هه‌ممو جینیه‌کی مولکی خودای و‌ک نیزه‌یه)))- قسه‌کانی و‌ک دوچی بون. راسته، حس‌حه‌س شه‌وهی قفلی دوکانان به‌سه‌ر ده‌کاته‌وه و نه‌گه‌ر قفلیک دانه‌خرابی به‌دوای خاوه‌نه‌که‌یدا ده‌چی و ده‌بیا و قفله‌کهی پی داده‌خاتمه‌وه گوایه حم‌سحه‌س کاره‌کهی چاوه‌تیری کردنی قفله‌کانی زیانه- کردنوه‌وه هه‌لگرتنی قفله‌کان نیشی که‌سانیک و داموده‌زگاکانی دیکه برو که- گوایه- هیشتنا نه‌هاتونه‌ته ده‌و شاره‌یه‌وه، نهک هر نیزه نه‌چونه‌ته هیچ جینیه‌کی دی. به‌لام پورزا ده‌یگوت چاک ده‌بی، به‌یانی ((نایایش)) دیت، چاک ده‌بی- نایایشیش هر نه‌هات.

و من هه‌روا کوره لادییه‌یه قون هه‌لدرپاوه‌که بیوم و خملکه‌کهش هه‌روهک خویان بیوم، و که‌ریم خان نایا که‌ریم خان بیوم، هر راست و‌ک لای خومان، له‌سه‌ری سه‌ریوه داده‌نیشت و کاسه‌لیم ده قسه ده‌گهله کردنییدا هر ((عه‌رز))ی ده‌کرد، و ده‌ست به سینگه‌وه چاوه‌ریی فه‌رمان بیوم، که نه‌گه‌ر هه‌بی بفه‌رمون- و من ده شایی یا قریانیکم و هرده‌گرت و ده‌چووم بایستان و ته‌ماتم ده‌کری... نایان به سی مانگان جاریک بی‌ده‌هات- له نان کرینی بی‌غم بیوم نیزه به پیچه‌وانه شاره‌کهی مه‌وه نانه‌واخانه‌ی لیبیو...

له‌لای نیمه شتیکی باوی چاک هه‌یه: هر که‌ستکی مندالان به‌خیو کا نه‌وه منداله به‌نای او ویسیوه بانگ ده‌کریت و ده‌ناسریت: حه‌سنه‌نی پور زلیخایه، منه‌نیجی پور گوله‌ندامی، صالحی پور خاتوننی و لهو باهه‌تانه. بیسهر یه‌کسمر ده‌زانی که باوکی منداله‌که هر له مندالی ویسیوه مردووه یا هیچ کاریگه‌ریه‌کی په‌روه‌رده‌بی باوکی به‌سه‌ره‌وه نه‌بوبوه، و نیدی هر به نه‌بوبو دانزاوه. نیبراهیمیش، نیبراهیمیش نایشه خانی بیوم، و له راستیشدا نایشه خانم بنایانی دوو خیزانان بیوم. چیشت و نان و شووست و شو له عوّده‌ی وی بیوم. نیبراهیم به چه‌ند سالیکان له‌مه چووکتر بیوم- و دیاریشه له قوتاچانیش چه‌ند سالیکان له دوای مه‌وه‌یه. نیمه به پشتیوانیه پورزایه‌وه نامینینه‌وه و دوو سی په‌لی له‌پیش ترین، تا پیمانه‌وه دیار نه‌بی و

بی پاریزیم کردبوو، ئاگام لهوئی نییه که ئهو باسە هەرچى بى باسى بنەمالەيە، خاو و خېزان و بنەمالەكەش ئى ويیە، و ئەویش هەر خانزادىيە، و ئىمەش مسکىن...

ھەروا ھەمو سالىنىكى دەچىنەو شارەكە خۆمان، ئەوجا لهۇپىدا دەچىنەو گوندەكە خۆمان. ئاغا له ((گلاجار)) ئى نەھەوايە وە گىرنېبوو، و ھاتەوە ((كانيي سېپى)) يە، ئاغاوات، بە تەواوەتى لە دەست كەوتىبۇن، لە خۆشىان زەللىلت نییە، ئەمنىيە دەستى بەسەر ھەموواندا دەپۋا. بەلاي منەوە بە بېچۈنلىق من لەو سەرداناندا يەخەي بام لە جاران چىكتەر بۇو، جىلەكانى پەرىپۇوت و بۇ خۆشى لە جاران سىسەلە و داتەپېپۇتر. بەلام دايىكم ھەروەك خۆى بۇو، ھەمان بۇن و بەرامەي جارانى دەدا- بۇنى خۆى، جل و بەرگى شۇراو، و ئارەقى لەشى دايىكانە. روخسارى تا بىلەي گەش و بەشە. دۆخى روخسارى مىھەربانىرە، و كەنەلەنەتر و جوانتر. دەگەل بابەيدا لېپۈورەتە، ناخۆشتىرين قىسىي بۆتە: ((زۆر چاكە، با قىسىي تۆبى!)) خوشكە كان دەمەتكە شۇويان كەرددوو و كۆشە مندالىنىكى چىلمە دەورەيان داون- لە چىلى شۆرەبۇو- يان دىلم تىكىدل دى- مالە كەم زۆر لەلا ھىچ و ناخۆشە...

كلاوى پەھلەويش داڭەتووەو ھاتۇوە دواي ويس شاپقا- شاپقا- ئەوجا لا بىردىنى و ھەلگىرانى پەچە و روپۇش... شار ئاسوسودو دلىنیا يە: مار و توولە مارەكان چۈچۈنە تەوه دە كونەكانىيان، ئەمنىيە پاسەوان و دەولەت زالكى كوتىييان لى كىرتۇون... بە ناشوكى نېبى بازارپى بەگزادان كە سادە. بەلام بازارپى سەوداۋ ئالىۋىر و بازىرگانىيە كەرمە. ئىستا ئىدى و دە جاران نىيە. كەلۈپەلى بارنامە دەكەي و بارنامە و پسۇولەي كەلۈپەلەكان دەددەيە دەست شوفىرى تا بىلەن بىداتە ميرزا عەبدۇللەي. حىسابى كارەكەش دىارە، پسۇولەكە- لىست- تەماشا دەكات: ھىننە تۆپەچىتى روسى، مەتر بەھەندى، كىرىبارى ئەندە- يانىتى. ئەوانە ھەموسى پۇورزا دەيكۈتن. مەتريش تازە داڭەتووو. ھەر لەوكاتەوەي كە عەشايىر يان دە شارىدا ناڭچىڭ كەن بازارپى ئارەق و تىراك و تەنبۇر و دومبىگى سەلەفى كەچى واى لە ئى ئىستا كە متى نەبۇو كەوتە بىرە و رەونەقى پەيدا كرد: بەرداۋام يەك دوو يەكت لەو خانانە لەبەر دوکانى بەزار و بەزاراندا دەدىت كە ھاتۇوون گەنلىق سەلەم كەن و پارەي ئارەق و تىراك و ساز و دومبىگى شەوانە پەيدا كەن. ئىدى ئەوە ھەر دەنگى ساز و دومبىگ و كەرەنایە شەوانە لە كەرەكەكانى شارىدا دەگەرى. ھەلەو ھەلەكەتووە، كى دەللى بەيانى ئەمیرى لەشكىريان ئاگاتە سەرى و ھەمووان ناپىيچىتە وە بە ماشىيان و ناياباتە ئەوجىيەي عارەب ئەولىخ يابەي تىدا دەلىن. ھەموسو نابۇوت بۇون، بەلام كەس لە سازوبازى خۆى نانى. شەرۋال دەزوويان چۆتەوە و وەدرەكەتووون، سەرەدەستە ھەموسو چۈوون... بەلام لە جىياتيان شەرۋال شوتوكراون: شەلوارى

دەگەل تەمەغاندا يەك بىگەنەوە- ھەرچەندە كەرىم خان واش ھېشتا چەند ھەنگاۋىيەكى دەگەل تەمەنە كەيدا نىۋانە.

لە شەۋى بەسەر دادانەكەوە كەم كەم ساردىيە كەمان كەوتە نىۋانىتۇ- نىۋان من و كەرىم خانى- كە من تا ماوەيە كى زۆر ھەنەشىانى لەسەر چىيە. مەنداڭ بۇوم، دە قىساندا وادەبۇو پېكەتىنیم بەوى شەۋى دەھات و زۆر شتىشىم ھەروا نەزانانە بۇ ھاپۇلە كەمان باس كەرددوو و گىرپابۇونەوە، و دە قىسە و دەممە تەقەمى ئېۋ مالىيەشىدا ھەروا بە پېكەتىنیمە دەم سۆدابۇونەوە، و ئايىشە خانم و كاسەلىم پېكەتىبۇون، و كا سەلىم ھەر دەنەي دابۇوم تا زىياتىرى وەگىزم و ئەمەش زۆرترى وەگىركەوى و زىاتر باخەبەرىي، و دىيارە منىش ھەر شەنەم تىينا بۇو.

كاتى كە ئەم رووداوه قەوما دوا دواي پېشۈرۈي ھاۋىنەمان بۇو و بايم دە بارودۇخىتىكى وادا نەبۇو و دە جاران ھۆشدارىيە بدا، و جەخت لەسەر ھۆشدارىيە كە بىكاتەوە. دايىكىش لە بۇلە بۇلۇ بەولۇدەر ھېچى دېكە نەكەر دەپۈرە بە ھېرچۈپۈزۈ دەم سۆوكاپەتى پېكەتىنی كەسيكى دېكە بى ئىدى ئەمە دۇزمىنى بابە كوشتە ئەمە كەسەتىيە كە سۆوكاپەتىيە كە پېكەراوە. رەنگە من خۆشىم بە يەكىن لە ئەندامانى ئەو خېزانە و بنەمالەيە دانابىي- و يەكىن بۇوم لەوان، چۈن بە ھەرھال لە مالىئى ئاغا ئەدەپ بىووين. جا دەو تەمەنائىدا، بەخۆشى و ناخۆشى- بە گۆيىرى كەسەكان- باسى ئەندامەكانى بەنەمالەم دەكەر- ھەرەپەك كەرىم خانم سەپەرى دەكەر و بە باودۇنى خۆم دەزىنى، و ھەر بەو چاودەشم سەپەرى دەكەر، و ھەر بۇ خاترى ويس ئەمە بە زارمدا ھاتبىا يە دەمگۈت و نەمەدە گىرپايەوە. تەنائەت سەپەرۈرە و بەسەرەتە كە بە كەم ژوانى رەعنە خان و كاك سەعىيەتىم بە دوورودىتىشىز و زۆر شتى دېكە نەبۇش و نە بىستارا ھەروا لە خۆوەشم بۇ داۋىشتە سەرىي و ھەموسى بۇ گىرپابۇوە. بەسەرەتە سېقە تۆرە كەشم زۆر وەستايانە، ھەرەپەك بۇ خۆم پۇر حەلىم بىم و شارەزاي ئەم جىيەيە كە سېقە تۆرە كە تىدا دانادە، ئەویش ھەر بۇ باسەرەپەك بۇچۇونە كانى داكىشىم كەرددوونە ئى خۆم و لەويەوە لىدانى بۇكى و بەرپۇنەوە ھاتنەوە دەرىتىي... و ناچاربۇونى پۇر حەلىمى بەستەزمان و خواردنى سېقە تۆرە كەشم زۆر و ھەموسو ئەوانەم و دە كەنەلەنە ئەنەنەم و دە شارەزايان گىرپابۇونەوە سۈورەھەلگەرپانى ھەموسو جارىتى كەرىم خانىشىم بەھەنە دانابۇو كە حەزى لەو قىسانەيە و گوايە پېي خۆشە، و ئاگام لەھەنە ئەجىت كە لە ۋەقان و لە بېتارىيە ئەو قىسانە ئەو خەرىكە لىتك بېتەوە... بەتايىبەتى ئەھەنە ئەجىت كە كاك سەعىد لەبەر دەمەي خۆى بە مەلا سەپىي رسۇلى گۇتۇرۇ: ((ھەر لەو حەسەنەي پېرسە- حەسەن بىلەي- بە مامۇستا بىلە چەت دىت؟)) بە كورتىيە كەي، من

گوندکانی مهش و دک ههمو گوندکوردنشینه کانی دی ده رابوردوو و ده گم رابوردوو ده
دزی، ده گم ههمو نهو کاتانه شدا که ده پرین و به سه ری ده بین که چی دایکم و باوکم-زیاتر
بام- هم را خی رابوردویانه، به حمسه تی نهو رابوردوو خوشانه و دن که تیپه پرین و قم دریان
نمازیون، نه لبه ته من نهو رابوردوو دم که هر نه دیوو به خمیالیشمدا نایهت، له نه زن توی
خویان دده دن و دلین ((نای، همی، هزار رهمه ت له قمه بری بامه، ده گم مردووی حازیان،
نای که چبروک و داستان و سه بریده خوشی ده باره خوشی و ناخشیه کانی خوی
ده گیرایه و... نهوده می ناوشه بعو- نهوده می خله کی ههمو نهولیای خودای بعون- خوزگه به
خویان... ده روزگاریکی خراپه و گلاوین و خراپ پیوه بعوین، براله!)) و نهواندیش سه ریان
باده دا، و به حمسه ته و ریشیان هم لدکاراند، و به سه رنج و تیپامانه و ده خهیالی رابرد وی
پیاچا کانیانه و نند بعون... (بی غم سه ریان ده کرد و!) وات هستده کرد حمزیان لیبیه
خوزگه دهیاتوانی دو باره چو بانایه و سفری خفتی- هم راست به شیوه ناده میزادی
سه ره تای میزوی هه ولهی. نهوان- ناده میزادی سه ره تای- زور ناسوو ده بعون: هم رچی
ههیان بایه ده گم خویانیان له قمه بری ده نان که له زیندو و بعو نهوده نهولایدا سوودیان لیودرگن و
له لوی پی خواست نه بن!... واي، له ههمو خوش بینیه، له ههمو برو باره پته وی- و له
ههمو به دبینی و کومانه تیستا- که به هیچ شتیکی قابل نین! بام و هاوسان و
تمه نه کانیان ته بعنه ناگایان له که شف و که راماته کو مه لایه تیانه نه بعو، به لام ده گم هست
و نهسته کانیاندا ده گونجان. سو فی حمه نت ده دیت نه و له ده رکی مزگه و تی خهونه که بی بو
ماموزتا مهلا سه بی شه فیع ده گیریته و، که... به لی نه وی شه وی ده رویش عه زیزی ده
خه ویدا دیو (ده رویش عه زیز شمش مانگ بعو مرد بعو) زور به کیف و ده ماغ و شادو
شنه نگون، و دک تازه له سه رخ مرمانی هاتیتیه و، چاک و چونی ده گم لدا کرد وو، و زور به
گه رمی لی پرسیو، و گوتوریه تی: ((کا که سو فی، زور ده میکه سه ریکت لیتیانه دوین...
هاوسیتیه تی و انبای، ده ستایه تی و برادرایه تی و انبای- نه دی به تمانی بهو زو وانه سه ریکمان
لیدهی!؟)) و به زه ده خه نهیه که و دریزه دایه: ((ماموزتا، بز خوم ده مزانی دهی وی ج
بلی... نیشاللا به پشتیوانیه خوار هیمه ت و بدره کدتی پیاو چاک و پیران نایه لم ته نیا بی!)) و
ماموزتا ش ده گوت: ((چاک ده بی نیشاللا، مامه سو فی، له خوار به زیاد بی تو پیاویکی
پاک و به نویز و روزوی، و نیشاللا خودا به خیری ده گیری!)) و سو فی حمه نیش به هه وای
نه وی که هه روا بهو زو وانه ده پراو چاوی به دهسته که ده که ویته و تا بلی زور خوشحال بعو!

دهین دو شه کی دهین و بهیانی به دره نگه و، شتوی گرتووه، له سه رخه ت، سازو باز ده ری
دینه و ده پیانی ده که نه و. نه و روزانه شیوازی کی تازه ده زرا وه ته کاری خانانی ثاسان
کرد وو. نیستا نی دی پیویست نا کا هه مو سالی شهروال و مرادخانیان له نوی بکریه و-
نیستا هه روا سه عاتیک له پشت دو کانی کابرای به رگ دروی داده نیشی و به رگ رورو ده ستور بد
دور مانه که دیدا دیته و ده دیر ویته و ده شتوی ده کاته وه- یک توز ده گم شهروال و مرادخانی
نویدا جیا نیبیه، هم راست شهروال و مرادخانی نویبیه، که تازه له بن دهستی به رگ دروی
هاتزه ده ری و نه گم بخوت نه لیتی که س نازانی هه لت گیرا نه و. نیستا به رگ رورو ده کانیش
تابلوی هه لده واسن: ((به رگ دروی ده...)) و نیمه ش ده بخوت نه و ده خویندو شهانه ته وه...
پیشکه وتن و شارستانیه تی کی دیکه مان هاتوته شاری. له ویشیان شه قام را کیشان،
نیواران ناده پر شیتی کی ده که ن، و خله کی له شه قامیدا تیک ده قزین و دین و ده چن... لادیبیه کان
په رپووت بعو، هه ولده دهن که مت بینه شاری- نیوانی کی زور که ویت نیوان شارو گوندیه وه.
گوند نی نه منیه و شاریش نی پاسه وان و شاریش نی پاسه وان و شه منیه نی ده له تیش نی ردا
شای... ده مه تقه و قسه ویاسی گوندی هم ره مان نه وی جارانه- گوند هم ره لخو و هم میشه
ده رابوردوو ده زی؛ ده له نه بی دهنا که س خویان نی ناگه یه نی و که س به سه ریان ناکاته وه،
ده له تیش که ده چی خو نوقل و نه باتیان بز نایا. شاغایه کانیان ناکنج نه کرد وو. دلین
هیچیان نیبیه بینه وایانه چ ناکنج که ن- هزار خوزگه یان به ((هاپ)) کا! بون سویان لی
هه لدستی و تازه ش نه میری لمشکر و رهزا شاش پیاوی نه و جوزه سه دایه نیعتیباریانه ش نین.
سه ره تا ده ممه سته که ناگه م، ته نه نه ناره حه تی نه و جودا خوازی هشم- یانی نیمه به بنیاد دم
نازان! دوایه به هاریکاری و پشتیوانیه پور زای ده کریمه وه: ((نه وانیش ورد و دره ده چنه وه
سه ر گوند کانیان. ما ویک ده مینه وه، نه منیه و نه میری لمشکر پاره و پولیتیکیان
لیوده دگن- و ده چنه وه سه ریش و کارو زیانی خویان...)) و تا چاویش هه لدیبیه وه دبینی
که به لی ده روازه پیکتی دادا و ده رکه که ویت سه ر گازه رهی پشتی و حمزه رات ریشتونه وه
و ده نگی تار و دوم بگ له که ره کان براوه، و کریی خانوون داش کاوه- نیمه ش هم بز ده فعی
گله بیان مانگی پینج قریان کری خانوون ده دینه پور زای، که پور زا به لایه کی دیدا ده داته وه
من و نیوانی من و کوری شاغا شلوبیت ده کا. منیش به تایه تی کشیش و نوک ده کرم و ده
گیرفانی ده کم، و ده بختم و هیچیش ناده مه وی- تا دیق بکات و شهق به ری!

راست و دک ثاغا خوی. باورکهن چاودری بروم بلی: ((کی لهوئیه؟)) و پهرزین بی، تا بچم
مهسینه کهی بُو بهرم! نیستاش نهود من شتیکی ده لیم و نیوهش شتیکی ده بیستن..!
و مسکین چوار چاوبیون... شتیکیان بیستبوو! ((پهنا بهخوا... نهود رهزا شایه، نهمم!))
یانی دواییه کهی کاریان به دسته و ناهیلی و ده دردیان ده بینیتمه. رهزا شا پیاویکی نه فسانه بی
بورو، همه مورو کاریکی له دهست دههات، همه مورو کاریکی ده زانی... و دک ثاغا ده یگوت
نهسته غفیروللا، خودایه توبه، و دک که شف و که رامه تدار بی- که شف و که راماتی خوی.
چونکه نه اویش (له بن لیوانه و نهسته غفیروللا زمانم لال بی) و دک مشایه خان دل و ده رون و
میشکی نیدیکهی ده خوینندنه، ثاغا ده یگوت که به لی همه مورو گهوره پیاویک دیاره دوست و
دوژمنیشی همن. دوژمنه کانی له ((که رهچ)ی که شاریکه له عجه مستانی، ثاوا و دک نیزه لیک
خرد بنه و دهیانه وی له ناوی بهرن و بن کوشکه کهی پر ده کهن له بارووت و چاودری ده کهن
رهزا شا بنوی و خهوی لیبکه وی، نهوده می فتیله باروته که ثاوردهن، چونکه و دک دهیانگوت
شه و روز له دوو سه ساعت زیارات نانوی. نهوانیش دایانابوو نه گهر دوو سه ساعت له نیوہ
شه و نیوہ لادا نهوانیش فتیله کهی ثاوردهن که نهوده می ههر له جییدایه، به لی دوو سه ساعت
به سه رنیوہ ویدا ده روات که دهیانه وی فتیله کهی ثاوردهن و کوشکه کهی بتقیننه وه،
به جو ریک که هر تیکه کهی بگاته نه پهپری ولاتی، که له پر ده رگا ده کریته وه و رهزا شا له
نیو در کهیدا ده رده که وی- به زه رده خنه وی کی تالله وه: ((ههی ناره سه نینه نهوده پیلانام بو
داده پریزنه!...)) هر راست به ده می خوی و همه موروان له دارد ددا...
به لی رهزا شا پیاویکی نه فسانه بی بورو و به خهیال و روحی که سدا ندههات که پیاواني
نه فسانه بی و دک که سانی دیکه و له نیدیش زیارات به رچاو ته نگ و ترسنؤک و کهوده بن...
چه ته کانیان نیستا به چاوه گهوره بی و پیروزیه و سه ریده کرد، راسته نه گهر ماشینیکیان
لیدابایه، یا نه مینیه کیان کوشتبایه، شهود کهی له هر جیهیه کی نوستبان، له کویوه هاتبوبونه سه ری
ماشینی؟... به کورتیه کهی، هه رچچی ده درد سه ری ههیه دهیان چیشت. به لام ده گهل همه مورو
نه مانه شدا: ((تای ده ستان خوش بی! تای بی و دی بن!) نهوانیان همه مورو بدیداره دی شورش و
ناره زاییه خویان ده زانی و کاره که شیان به شاکار ده زانی و زوریه شهوانه ش به کیرانه ودی نه و
شاکار آنده دیان ده گوزه راند. نه و بوجونه نه بیهشی و راست ده گیرا: که نه و لاوه خوین
گه رمانه خوا ته مه نیان دریزکا- رهزا شایان بهو همه مورو سوپا و قوشنه ویده به پیاو نه ده زانی.
نیی، بازی بازی به سینی رهزا شای بازی! نا، به راستی پیاو و لاوانیکی له خوی بوره بوبون، نوشی

ددهکل همه مهو نهانه شدا خهلهکه به ناچاری سهربیان پیککوهه نابوو و له تانوپیوی حال و بالی یه کتريدا -حالی خویان- هاوبهش بعون، بهدواي قسمه قسهلهوکان دهکهون: باسي شار و رهذا شا، و ئەمنىنه و دهولەتىشيان همەر دهکرد -له دهولەتى تۆقىبىرون، بىزيان له ئەمنىنه دىبۇوه،- به ئەمنىنه يان دهگوتون (قوله شىنە) و جاري واشبو پىتىان دهگوتون (كەللە قەند): ئەو دەمىمى جل و بەرگە كانىيان شين بعون، فاسۇنى كازەروونى شين بعرو، ئەو كەللە قەندانەي تەودەمىش لە عىراقتىو دەھاتن لە كاغەزى شىنەو پىتچاربۇون. يادى همەر دووكانىيان دەكىرنەوە وەك خەلتكى همەر جىنگايدىكى دىكە بېبى ۋوسلىٰ و بۇداوى ناخوش و ئەو بەسىرەتاتانەي كە بەسىر قولە شىنە كاندا هاتبىايم، پىتەكەنین، و كەچى كە كورەكانى خۇيانىيان دەبرىدنە سەربازىيە ئىيجبارى، بۆيان دەگىريان- و تازە بە نېبۈويان دادەن. لە دواي سەرەددادى قسمە قسەلۆك و بەند و باوان نەدەبۈونەوە، دەگەل خزمانى عىراقتىياندا پەيوەندى خوش بعون، جار جارە غېرەت دەيگرتن، و به دزىيەوە كچىكىيان دەدايە خزمىيەكى عىراقتى ياكچىكىيان بۇ خزمىيەكى ياكورىتىكى يابرايەكى لى دەخواستن. ئاقاوات لېرە لەم ياسا و رىسىايەي بەدەرىبۇون: ئەوان - كەورەكانىيان- مۆلەتىيان لە دهولەتى وەرەگرت و به ئاشكرا دەچۈون و بۈكىيان بە تەقەى دەھەنلۇر و زۇرپانىيە دىننەيەوە... .

ئا... ((تەلەفۇن)) يىش هات...! همەر سەدمەتر، سەدمەتر، دارتىلىيەكىيان لە عمردى دەچەقاند و تىلىيان پىتىدا رايەن دەكىد-تىيلە كان تا ئەو چەند رۆژانە پىشترى، همەر دوو هيلىن بعون، ئىستا بۇونەته چوار- دەلىن دووبىان بۇ دەنگى ئەولا، و دووانهكە دېش بۇ دەنگى ئەملا... سۈچانەللا! كۆيت بە دار تىلىيەبنىي كۆيت لە دەنگە كانە، بەلام بەداخوه تىيىناڭدى! جا بۇ ئەوەي ئالۇزىيەكى لە نىيۆنان گفتۇرۇق و قسمە كەنلى تەلەفۇننى بە دواي تىيلە بىراو و بىراوەكاندا دەگەرىت. رەذا شا دوا بىستى لە فەرماندەي لەشكى دەۋىتىدۇا!... بابە، يەكجاري بە تەلەفۇن دەگەل ئاغايىدا قسمە كەنلىش دەپسىيەن. ديارە ئەوكاتانەش رەذا شا تۇورەيە ئىدى: ئەمنىنه ش دى مالى ئەو گوندانەي دەكەونە سەر پىتى خەتى تەلەفۇننى بە دواي تىيلە بىراو و بىراوەكاندا دەگەرىت. رەذا شا دوا بىستى لە فەرماندەي لەشكى دەۋىتىدۇا!... بابە، يەكجاري بە تەلەفۇن دەگەل ئاغايىدا باسده كەنلىش دەپسىيەن. ديارە ئەوكاتانەش رەذا شا تۇورەيە ئىدى: ئەمنىنه ش دى مالى باسده كەنلىش دەپسىيەن. ديارە ئەوكاتانەش رەذا شا تۇورەيە ئىدى: ئەمنىنه ش دى مالى باسده كەنلىش دەپسىيەن.

((خانە!)) همەر لە قوتۇوه رەشەپپا كە شتىكە وەك خودى ئاغا خۇزى... هەر دەنگە كە هاتمەوە: ((خانە!)) سۈچانەللا، بى ئەدەبى نېبى دەنگى كۆخىنە كەشى هەر هاتمەوە ((ئۇھو-ئۇھو!)) همەر

شایسته خامنی... ((بهسته زمانه بی دایکه، دبی ثاکاداریه ک هر بکری، و چاویکی تیوه بی، خوا هه لناگری!)) ثمی دده جانه جادوگه ر و سیحر باز: ثمو قسانه بی به جوزیکی وا ده کردن بنیاد دم دلی ده بوره که باب بچو کچوله هی و دلی به لای خویدا راده کیشای، ههی دده جانه بی جادو...!!))

زور و که میکیش داده شیرین دهاتمهوه سه رزاران، نیستا که له پیش چاوان نییه که مترا
باس ده کری و درباره ویوه قسه و باس ثارام و هیبور و بیدنه گزره. به دردام شه و هه وال و باسه
همن که گوایه ده گهل خانمی ئاغایدا پیشبرکی زانیمه تی و هه ممو سالی مندالیکی ده خاتمه وه
شیر به شیر. به لام ده گهل هه ممو شه مانه شدا ههر له بیرو خیالله کانی رابوردووی خویدا ده زی و
له گومانی رابوردوودا رۆدەچی و بۆیه هه میشه بەرچاوی تاریک و ئالۆز و لیل و پیلل. به لام تا
نیستاش له گوندی مەدا به سه رهاته کەی وەک ماددەیە کى میزۇوبى لى هاتووهو هەر بە
سەردە کرتیتە وە دیتەوه ناو قسمە باس و سەردەم و زاران- نیستا بەشیکى هەرگىز
جيانە بۇودە میزۇوبى گوندیه: ((ئەو سالەی شەو كۈوكىيەن بەسەر شەو كچە بىنکەس و
بىندرەتانە هېتىنا!)) هەتا نیستاش هەروا له عىزاقىيە- وەک دەلین ھەر له پېنجحويتە. بابە
سوپى هەر ماوه، له دەرورىبەرى پېنجحويتى سەرقالى بىستانەوانىيە- مەممۇود زىنى ھېتىاوه،
ھەر حەسەن ماوه، مندالە کان ياخەن دەگەل رۆزىتەكان جاريک سەرىيکى
لېيدەدن- دەلین بابە سوپى گیانى لە سەر سەرى شەو مندالانەيەتى. هەمدەیس دەلین- زور بە
پارىزەوه- کە دووباره پەيیونىيەن دەگەل ئاغایدا ھەيە- زور بە دەزىيەوه!... دەلین له دواي شەو
بە سەر رهاتەي گلاجاريشه وە هەمدەیس يەك دووجاريکانى ئاغايى لە مردىنى كېراوەتە وە رىزگارى
كردۇوه، دەلین ئاغاش جاروارىتكان بە ((كەسەتىكى جىيە مەتمانە)) پارەي بۆ هەناردووە و بۆى
دەنیزى- ئاخىر نیستا بەرەو زېرچوون ھەندىتكى دژوارە- ھېيندە بەسەر خوا نەناسىتكى راپۇر تىكى
بدات و تا تەھەمنى ماوته مالۋىران بى. چەته کان يەك دووجاري دىش هاتنەوه گوندی،
بە لام ھەر جاريکى کە دەھاتن شەو بىياوه- ئاغا- لەمۇ نەدابۇو...

بی گوناه بwoo، پاک بwoo تیوه نه گلابوو - له پهرهی گولی خاوینتر بwoo... تا ئەو دەمەی کە ئەو دیوەزەمە و حاجییە ورگە نەھاتبوونە ده ژیانییەوە. هاتن؟... قىسىمە سەیر دەكەی تو! هاتن يانى خاودن مال رۇويەكى خوش بە درگا لىدەرلىك پېشانداس ياشقىكى گەرمۇكۈپى دەگەلەدا بکات- ياشقىكى ھاتنە ژۇورە ويى ليپكا - نا، ئەوان لە ھاتنە نېۋە ژیانى ويسان تىپەراند. وەك مارىيەكى كە بەسەر شىنایيەدا بخشى بەسەر پانتايىھە ژيانيدا خشىن و ژيانيان ژەھاروى كەد، پاكىيە ويسان پىس و ئالۇودەكەد و لادەتىبيان سرىيەوە و ديمەنە جوانەكانى بەرچاوابيان رەش و

گیانتان بی، بهلی همه مهو شه و کمل و پهلوی ماشین، تفهنج و شهسپی شه و نه منیانه که دیابردنه عیراقی و نه نانه له دیهاتانیاندا دهخوارد و تهنانه شه و باجه که له مسکینایشیان و هرده گرتن، هر نوشی گیایان بیت، بز و ان چاکته تا نه منیبیه یه ک... کاک سه عیید و حمسه به رازیش هر چه تمن... .

یادی ره عنا خام هه روا لمه سر زمانان ماوه، چونکه له بهر چاوانه و دایکیشم هه روا پییوایه که ثه و ده که ل و دزیری دهسته راستیکی که به ته کیه و دهی تی - که پیرو پرتریش بورو و نه زم مونی زیاتریشی و دسمریه ک ناون - له جیهیه کی نانوی ئاولی بیته بنی و زیر پیی هه مو و ایشی مالیو و ته وه. خوشکه کان پهرت و بلاون، زردا که کان مردوون، هیندیکیش میردیان کرد ووه - هه مو ویان پیتچ تاکه که س بون، شاموژنیش - یانی خانی گهوره - هه رئیوه سه لامه ت... ته و لا و تر، چی ئشالل... بروانه یه ته وه دوایین شاکاریان تا وانبار کرد نیکی دزیه تیه بون: ته ویش دزینی قالبے سابونیکی که ستوری ئافتار خانی، ته ویش بو خوی یا و دزیری دهسته راستبی دزیبو ویان و چوبوبون خستبو ویانه ناو که شووی کۆمە دینه کچه بیدرە تانه که وه. ((من لھوی بورم، ئاگام لیببوا، ندیاندە زانی منیش سدرم له شتان ده رد چیت و شاره زام. سهیم کرد ((خانم)) هاته زوری و چاویکی له ئافتار خانی داگرت و گوتی: ((نه زە منز لە زە دیزی بوزم...)) ناماژدی به زوری کرد... ((یازارا زۆ سازابو زن زە کەزی...)) به کورتییه کەی گوتی که یارۆ، یانی کچه تیوه، سابونه کەی لە ناو کۆمە دینه کەی دەریناوه. هه ر که ته وی گوت ئافتار خام و دک دوپوشکی پیوه دابی له جیهی خوی در په پری و هه ردو و کیان پییکه وه چوون ستاره خانیشیان دەگەله خودا بردە سەر کۆمە دینه شایسته خانی. کورتییه کەی، بى شەرمى و بى ئابروییه کی وايان نایوه دقام و قەرەج نەیان کربب، و بابیان دە کچو لە کەی بەردا، بە و شەوه نه و هستان- هەر بەھۆی هەمان و دزیری دهسته راستیوه - که بەلی کچه تیوه له پەنځەرە پرا بەریو ته و خواری و دوور لە پووی حازریان بایه کی لى بۆتەوە، و بى بنیش بورە!... ((بەلام خوا بۇ خوی رەحیمه - له خودای بەزیادبى (بن) یشى هە بون، زۆر چاکیش... و میردە کەشى زۆر رازییه، و خانیش ((زۆر خۆشحال)) - ته ویش بە گۆزى بایمەوە! دەللى گوایه سەرى کر دوته سەرى، دەنا خودای خوی له سەر دوه شاهیده که هەرگیز ئەوی له کچه کانی خوی جیانه کر دوته و... نازانم ته و خودایه خوی بۇ له کەمەری نادات! باو دېت بى حەسەن- ته سەتە غفیروللَا، خودایه تۆبە، خودایه بۆم بە گوناھ نەنوسى - جارى وايە گومانم له کارى خوداش هە يە. به قوربانى بەم، ئا خر تۆ ئەو هە مۇو زۆر و زۆر دارییە دەبىنى، خۆشت رادە گری!... و ئىستاش هەر ماوه نا ماوە دەچى و سەریک لە ((داده)) ی دەدا، یانى لە

دادا، حاجی همروا له راهی خودای لییده کری، دندا مهنجه‌لی بۆ چیهه... ئەویش لەو سەودای دلەدا، ئەو دلەی کە دە دەسالىنکى سورى ئاورپىشىنىيەو پىتچابو و دە تاقچەي سىنگىدا بۆ يەكىكى دىكەي هەلگرتبۇو له ناچاريان دايى يەكىكى دى- دەترسا بتىشى، پىر بىي و ئىدى كەس نايھەيت و نايھەينى و ناچارىي مىرىد بە پىرەمىزدىكى بىكا. واي، دواي ئەو راسپارده ناخوش و ئەو هەموو زمان لېيدانانەي ئەمۇ ئەو کە مار بىبىسى پىستى فەرىددا... كە بەلى، لاوهتى و خۆشىختى هىچ پەيپەندىيەكىان بە يەكەو نىيە- هەرەدەك هەست و خۇينەدارى. دەگەل پىريشدا دەكى خۆشىخت بى. لەوانەيە دەگەل پىريكىدا زياتر خۆشىخت بى، چونكە پىر ئەزمۇنى ھەيە و زياتر بە تەنگەوەتە تالاۋىك و ھەمېشە ھەر دەيھەوئ دلى ھاوسەرە جھىلەكەي بۆ خۆي راکىشى!.. پىرخۆشىختى، ھەر قىسىمە! من پىيموايە، ئەگەر بىزنىكىش زمانى ھەبايە بە پىوادانگى چەرچىيەكى ئەو بە قەسابىتكى دەفرۆشت: ((بىزنى چەندى دەخوا چەندى شىر دەدا و چەند كارىلەي دەبن!.. ئەوجا ئەھە خېيل كە پىبايىتكى خودايىه و زۆر تىيدەبىنى، تا چاودەكىيەو دوپى بە قەنارەيەو كەردووە.

دلەي لەو نىشتمانەيدا غەرەب بۇو کە تىيىدا كەوتىبوو غوربەتى، چارەنۇسى وەك چارەنۇسى نىشتمانەكەي لىيەتابۇو. نىشتمانەكەمشى ھەر كەسانىتكى دىكە دابۇۋىانە ئىدىكە، كەسانىتكى دىكەي بىي وەكالەت. پىرەمىزدىكى عەرەبىان بە سوارى كەرى و بەكۆل و بارىك تەنتەنەو بەنبىوو له بىيابانى سورىيا پاھىتىابۇو و لايەكى نىشتمانەكەيان لەقەبەل كەدبۇو و بەناوى ويسانەو قەبالە دەرىتىابۇو و بەشەكەو لايەكەي دىكەشيان دابۇو يەكىكى دىكە- و بۆ ئەمەدى كچەش بەو پىرەمىزدە عارەبە رازى بىي زاواكەي دىكەيان لە گىانى ئەو خوشكەكەي دىكە بەرداابۇو و كەدبۇۋىانە چەل و مل بەملىيەوە و ئەوويش بۆ سەلماندىن پىاوارەتتىيە خۆي و مەرقىايەتتىيە خۆي خوا ھەلناڭرى درېغى نەكەدبۇو... ئەو و كەسانى دىش نەياندەزانى كە توانابىي و دەست رۆپىوي حوكومەتە سەر بىي كەتووەكانى داگىركەر و ئىمپېپالىز مىيەكەن ھەمووى بە كوشتن و بېرىن و گىتن و داپلۇسىنە- دەكۈزۈن تا بىنە ھاوللاتى، بىنە پىاوا، بە سام و خۇرڭىن. دەيانزانى تا زياتر بکۈژن ھاوللاتى تەن- دەبنە باوکى مىللەت- ئەتاتورك، ھەمېشە پىشەوا و غازى... پىشەواي مىللەت بۇو، مىللەتتىش ھەم بىنەمالەمى بۇوكى و ھەم بىنەمالەمى زاواش بۇو. مىللەتتىان وەك پۇور حەلىمەكانى بىنەمالەمى زاواى دادەنە. مالە باوانى بۇوك و بۇوكانى دىش دانىشتن و ھەر دانىشتن و دەست لەسەر دەست، ھېننە دانىشتن تا پۇور حەلىمەكانى مالە زاواى بە ھەزار و يەك بەلگەو پىتىان سەلماند كە كچە خەرىكە دەترشى، و ئەگەر مىرىد بەو پىرەمىزدەي نەكა ئىدى كەس نايھەوئ و نايھەينى و پۇرسىا و بىي شەرمۇ ئابۇو

تارىك داگىپا و ئىستاش ھەر كاتى كە ئارەززو كات يادىيەكى شەو دېمەنانە بكتەمەد يە تەھەرەي بېچتە دەرى و دەو دېمەنەي ھەلەنگۈي، وەھاى چاۋ تىنەپەرى و تەماشاي دەكە وەك لاشەيەكى بۆگەنیوی لەبەرچاوان بىي و لاشەي دۇزەننەي بىي- به قىزەونى و دل تىنەللاتن و رق و كىنەوە لېيى دەپوانى...

بنيادەم كە هانا بۆ راپردوو دەبا دەتونانى سەپەرى كۆتى بىكا؟... ھەموو ھەر يادو بېرەدەرین... بېرەدەری... بېرەدەری تالان، شېرىن و تالان و شېرىن و تۆزۈكىش لە شېرىنەي بەولۇدەتەوە، ئەگەر راپردوو ھەبىي و ھەر ((شېرىنەي)) بىي و تىنەل بەسەر شۆپى و رىسىۋايى نەبوبۇي خۆشە. دەلىن دژوارى ژيان بە تام و چىش و خۆش دەكە، مانانى دەدانى، ئەگەر تالى نەبىي چۈزۈانىن شېرىنەي شېرىنە. بەلام كە ژيان ھەموو ھەر تالى بۇو چىش دەگەل تالىدە راپى، ئەمەدەمى ھەر تامى تالىيە لە دەمەيدا خۆشە و شېرىنە دل دە ژىلا دېتىنى. دېمەنە كان پېن لە بېرەدەری، پېن لە سېما و روخسار- روخسارى دېتىو و ناشېرىن و جار و بارەش جوان، بەلام تىنەل بە مەينەتى... ئاي بىي ناموسى بىي نابۇرۇ! ئەوەت حاجىيە ورگە، ئەمەش تەمۇ دىۋەزەمەيە، ئەمۇ دەعەجەجانە... ئەوانەش كچە كانى... ئىيى، ئەمەش بابە سۆفى و نىيچەوانى پېرچەرچ و لۇچ و چاۋ پېركلەكانى... ((دادە گۆلى خۆم!..))

دەپېي راپردوو دەگەپا و دەرەپىي، ئىستا بە واتەي پېرېشنان، ئىدى جۇوتان ناوى و لە خۆوە نافلەنلىنى... ئىستا سەرى بەر دەدانەوە لايەكى لەچەكەي بە ددانى دەگرى... و رى دەكە. جارى وابۇو بە بەر دەركى زىندانىدا و لمۇيىشرا بۆ دەركى سەرایە، بەو ھېيوايە بتوانى سکالاًنامە ((عەرېزە)) كەي بدانە پارېزگارى پارېزگاي. جارى وابۇو بە چەپ و راستىيەدا دەرۋانى... دەپەرەوەچۈو، پېرېشان، پېرېشان خەيال، شەرمىيەن. زياترىش ھەر خۆى دەخواردەدە: دەستى دەبىد تەشىيەكەي دىناؤ دەگەل سۈورانەوە تەشىيەكە بە دەوري خۆيدا ئەویش دەكەوتە نېتىو دىنیا دلتەنگى و دل ئالۇزى يادو بېرەدەرېي كەنېيەوە...

لە زىدى خۆي بۇو، بەلام وەك قامىشى بلويىر لە نىشتمانى خۆي غەرەب بۇو- غەرەبىان كەردىبوو، تا ئەمۇ جىيەمى كە لە بېرى بۇو ژيانى ھەمېشە غەرەبىي بۇو و غوربەت و لە غەرەبىيەشى تىپەپاندېبوو. دلى غەرەب بۇو، دلى كەيان دابۇو يەكىكى دىكە، دەو سەودادو ئالۇۋېرە بازىرگانىيەيدا وەك ھەموو بازىرگانىيەكى دى زۆرەملىتى و تۆپزى تىيدا نەبۇو، سەودادىيە كە بە رەزامەندى كرابۇو دايىكىكى دەستوپى سې تىماموت دىۋە كە مندالە نەخۇشەكەي لە مالى ئەنگە شىويىكى گەرم بۆ مندالەكەي وەسەر نىي و بۆي لېيىنى؟ مەنچەلەي بە سېيەكى نرخەكەي

خۆ بەدار و دیواراندا دەدا و دەستى دەکرده لىنگە فرتى... و دوايەش لەولەي تەھنەنگى سەعىد
بە كى دىت. سەعىد بە كى نەدىبۇو، بەلام دەيناسى. (واي، خۆ كاپرا ئاغاي كوشت!)) و له
هاوارى خۇى لە خۇوى رابۇو. بىسىمەلا..! دەستى خەسەنى كەوتبۇوه سەرلۈوتى، و هەناسە
بېرىكىي و يخسەتىبۇو، مەمكى كەوتبۇوه سەر دەمولۇوتى مندالەكەي و مندالە رەش و شىن
بېبۇوه... واي، خودا رەھى كىد، چا نەبۇو بە ئاگا ھاتووه..!
ئەوەش خىر و بىزرو بەرە كەتى خۆشەۋىستىيە بۇو.

له خموییدا کوئی له دنگی تۆپی بwoo... ژنان گوتیان تۆپه... ئەوه چ بwoo؟ دنگی مەترەلۇزى بwoo. كۆمەلیک لەبەر دەركى مالە ئاغاي خېبۈونەوه، رەھمان چاۋوش فيقەي زورنىيەي بwoo، گۈپەكانى فوو درابۇون، رووى زورنىيەي دە ناسىمانى كىرىبوو و دەفيقىاند و دەگەرا، لەسىرى زورنىيەي دلۆپ دلۆپى شاو دەچكاندەوه... دارەبازىتكىيان له مالى ئاغاي ھىننایە دەرى... ((دەك نەھىتىن خوايە، بەزەيىان بە تەرمە كەشى دانايە... تەتقى، تەق تەق!))- ((كى مردووه پپورە رەيغان؟...)) نەمردووه، رۆلە... چ بلىم بەخوداي، دننایە كە گۈزراوه، ناخز زەمانە... با به سەيى بەخۇ و بەگەزىتكى رىشەوه مندالى خەلکى كوشتووه!...)) ئاغا شانى دابۇوه بن دارەبازى تەرمە كەھى خۆى و هەر لائىلاھە ئىللەللاي بwoo... ھىنلەكولەي چاوه كانى ھاتبۇونە دەرى... دووبارە دنگى مەترە لۆزىتى بىستەوه... لە جىئى خۆى راپەرپى... بەيان بwoo، لەك كى سەربانى جارىكى فېرىسو و ھاتبۇوه، و نىرگەلەي دەكىشى و شەو ھەر لە خموییدا بwoo-ئەھى خاكى دنيام بەسىرى!

خوا به خیری بگیری..! دهچوو، له قهراغ رووباری داده نیشت و خونه که دووباره بو
رووباری ده گیپرایوه، و رووبارهش ده پزی و خونه که ده گله خویدا ده برد: هر که خونه که
ده کمه ته رووباریوه پاک و ته میز ده بروه، شهويش له شی سووک ده بورو، همروهک تازه ده خو
شووشتیب. تالیبیه کانی به ئاوی دادا بعون، سووک ببوو، له همانکاتیشدا سست و شل و
شۆقیش ببوو. تا ماوهیدك همروا بwoo. سەرەتا وىنەكان روون بعون، بهلام به تىپەپۈونى
زەمانەی ھەموويان شىۋان و تەلخ بعون. لهو كاتەوهى كە ئالۆزىسيه كاتىبىه كە ژىيانى ئاغاي
بە سەرچوو و هاتەوه سەر رىچكە ئىسايىي جارانى خۇي، ئەو پەيىندىبىيەش رەنگى كال بۇوه.
ئىستاش سەررو بىنى ئەو پەيىندىبىيە ماوهەتمەو سەر تەوهى كە ئەو پەيامىتىكى بىتىرى كە چەتكە كان
دىنەوه، شەويش پاره و پولېتك يا دىيارىيە كى بو وى بىنېرىتىمەو و ((مالىاوا)) يېكى بلىت و
بەس. دوايە ئەو چەندان شتاناھەش نەمان.

ده بی... پیره میردیش تا بلیی زور به تنه نگه و دیه. باب و برای کچهی زیاتر هم خه ریکی ساغه کردنه و حیسابی نیتو مالی بون، و ناگایان لهو جوزه کارانه برابو و ماوهو درفته تی ورد بیونه و دی ثهو جوزه کارانه یان نه بوبو- بدراستیش کات دستکه و ته- و دستکه و تیش دیاره دستکه و توت بوبو. دوای دستکه و تیش دار هله لبین و شایی و تهقه به سمر بوبو که ((ریکه و تی)) یه کاندا کردن که ثه ویش هم ناخوش نه بوبو. کاتیکی که چاویشیان هله لینانه و ده بینن، تازه چی، پیره میرده له کچهی به زاوای بوبو گریبه ستی زن و میردایه تیش بهو همه مسوو شایده ماقولانه و تازه به هیچ شیوه یه که هله لواه شیتته وه!!...

نهویش و هک نیشتمانه کهی، ثه گهرچی کچیش نه مابوو و نه بwoo، سهیره که لمه دابوو که هبر پاک بwoo و ثاللّووده نه ببwoo - که مسی دهست بتو دریزکراوه هم میشه پاک و پاکیزدیه نه وودی دهستی بتو دریزکراوه، دهست بتو لهشی دریزکراوه نهک بتو گیانی. دلی همروا پاک بwoo، و پهیامه کان همروا به جوش و خرزوشتیان کردبwoo. ده لین که خوره تاو نه بwoo سیبهریش نیبیه. بهلام نه و هم بwoo بتویه سیبهریش همه بwoo، و نه و تین و ته و زم و گهرمیهی به لهشی دهدا! نیشتمان به لیکدابر اپانیشه و، وینایه کی خهیانی دوستانه کی وای بتو وینا کردبwoo ده میشک و خهیان و ناخی ناوه ودی خویدا، بتو ههر کوتیه کی چووبایه همر ده گله لیدا بwoo و لیتی جودا نه دبwoo - نهویش وابوو، له دوو توینی سینه یدا پالی دابووه، ثاگری درونی خوش کردبwoo، بهله رزه له رزه وده کوشیه کی دلیه وده، له پشت ههوره کانی دلیه وده نهویش و خوشی گرم ده کرده وده. نه و کاتانه کی ده گمل نه و دشدا نه بwoo له شوینیک مسته ناویکی به روی خوی داکات و به همه دهستیکی به روی وی نه که وی، نه بwoo بچیته جیهیه کی و نه ده گمل سیبهره که یدا و دووی نه که وی و ده گه لی نه پرو - ههدرو و کیان خوش نه ندام و ریک و پیک... بهلام نه وده دیسان که به لای گومیلکه نه و روا - ههدرو و کیان خوش نه ندام و ریک و پیک... بهلام نه وده دیسان که به لای گومیلکه ناویکدا تیده په ری، ههر که ده ناوه که یدا وینه خوی سهیر ده کرد، وینه که له خووه ده جولا و وده هم مو جاران ده بوده دوو پوو؛ ههر که سهیری شوشهی شکاوی په خجه رهیه کی ده کرد، (نه) زووتر ده گیشته وی، ده ناوینه په لام په لاویه که بهرباخه لی کوله جه که شی ههر له پیشی پیشنه و ده گهیشته وی و خوی تیدا راده کیشا، ههر راست و هک مندالیکی خو له پشت ده رکی په نادا تاکه بایی هاتمه و غافلگیری کا... نه وده سهیره که همه میشه له خویدا به ثاللّوزی و په شوکاویه وده ده دیت، شه ویکی نه وی له خمویدا دیت، سه رو پرج ثاللّوز-په شوکاو. دیتی نهوا به هه دردو دهستان له سه رو چاوی خوی دهدا - و هک پور ثایشه خامنی که ههندی جاران له دهست کوره کهی وه زاله ددهات و تدوره ده بwoo و ده یقیزند، و هک مندالانی سه رو

خوی لی ب به خاوهن نهده کرد، و کس گوینی نمده دایه کس، تا روزیک دهاتنهوه سه رخو و چاویان ده کردهوه نهوده می دهیازانی چ قوریکیان بۆ خویان گرتۆتەوهو تووشی چ نه هامه تیبیه کی بون-نه دلپیه نهوتیک، نه لته نانیک، نه هیچ سرده ده زیک، نه تهناهنت جل و بەرگیک... بەلام خویان له کونه مشکان نمده گهیاند، کونه جرج و مشکه که کانیان هەروا وەک خوی جی دهیشت و دهستیان بۆ نه دبردن- بەغدا له جیی خوی بوبو- و هەر جرج و مشکیش بون بەرد وام له کونان دهاتنه دهی و پیوهرد ببوون. نه گەر بۆ خوشیان ده روست نه هاتبانیا، هاواریان ده شەمشە مەکویره ئىنگلیزە کان دەبەست بە هانایانهوه بیئن و بیانگەنی- نهوانە کە نهوان بە قەچەیان داد دان. نهواندش بە کویرەی وەخت جاربۇو رۆلی خافەی گەورەو جاریش بۇ رۆلی حاجییە و رگەیان دەبىنى و ((تاغا)) شەھرو بى رەنگ و بۆ و بى خاسیت، سەر شۆر و سورو و شین ھەلگەراو، لیوی لیتک نه دترازان قسىکى بکا.

دەگەن حەسەنیدا چووبۇونە سلىمانیه، بۆ سەردانی داده کەزالى- کچیان- کە دوو سال بۇو میئردى كردبۇو. كاکە داراي كورپان ناردبۇو شەكىرى بىكىرى. ((خۆپىشاندان)) بۇو، گوايە پەيانى عىراق و ئىنگلiz تەواو بېبۇو، و عىراق خەربىك بۇو دەبۇوه نەندامى كۆمەلەی گەلان، گوايە تا سەرە خویى، شىخىش نامە بۆ شۇوراى كۆمەلەی گەلان نۇوسىبۇو، كە ئىمە ئارىيائىن و ئىرانيي- داواي مافى كوردانى كردبۇو، و كوردستان يە كپارچە راستبۇوه ھەمۈمى ھەر كەف و كول و ورۇزان و ھەلچۈن و داچۇن بۇو... .

حە كومەته زۆرەملىيە کان و هيژە دەست رېيشتۇو، و رېكخراوه کانى وەك كۆمەلەی گەلان و نهوانە دواي نەمانەش، شتىكىن راست وەك بە قالە تەورىزىيە کانى خۆمان. ھەركاتى كە لە بەقالىيەكى تەورىزى بېرسى: ((مەشەدى نەری قەندىت ھەيە؟)) نالىي نىيە. نىيمە لە قاموسى كاسېبىيە ويدا نىيە- نەزمۇون فيئرى كردووه كە ((نا)) گۇتن، كېيار لە دوكانى دوور دەخاتەوە. ھەر دوو جاران گوتت نىيمە، نىيدى نەو كېيارەت نايەتەوه بەر دوكانى. ھەر كە دەلىي: ((مەشەدى قەندى ھەيە؟)) بى راواهستان دەلىي: ((چا ھەيە)) چەندى بېرسى ھەر نەوهەي: ((نۆكت ھەيە?))-(لۇيیامان ھەيە!) كۆمەلەی گەلانىش- يانى ئىنگلiz و فەرانسە و ئەمەريكا- هيژو دەسەلاتى نەو سەرددەم و ئىستاش- ھەر نەيانگوت نىيمانە، يان نايىدەين- نهوانىش ھەمۇو دەمى شتىكى دىكەيان لە عەمباريدا ھەبۇو. ((مەشەدى نەری ماف ھەيە?))-(بەرچىغان ھەيە!)-(مەشەدى سەربە خویى ھەيە!)-(سەركوت كردن ھەيە!)- بەلام هىچ كاتىك نەوهەي داواي دەكەيت و دەتەويت دە عەمباريياندا نىيە.

له نیشتمان و زیدی خوی بwoo، بهلام غهربیب بwoo، لمبیری مابوو چهند سالیک لەمەوبەر پیکدا هاتنیک له نیوان پولیس و شەرائخیواندا روپویدا، هەندیک کوژران و ھەندیکیش بىریندار بۇون-ئیستېتىكىش يەك له بىرنىدارەكان بۇو-گوللەي وسىرۇوی سىمى دەستە راستى كەتتىبوو. ئیستەرى بىيەدرەتان بەرھەلدىاي كۆلانان بwoo. سەكمى ھەلدىينا، بە شەلە شەل بە كۆلاناندا دەسۋورايمەدە دە راستىدا ئەۋىش بىبۇو يەك له كەنناسەكان: توپىككە شۇوتى و پەلکە كالڭە ((گندۇرە)) و كە لەمە رېزىيەتكى كە فەيدىرا بwoo دەپخوارد. ژنانىش ئەوه ھەر ھىچ كە درىغىيان دەگەلدا نەدەكەرد-ئاخىر بەستەزمانە خاودەنەكەي كۆژرابوو بىتكەس بwoo! ورده نانىتكى ياشەگەر ھەبايە بەرمامەوي تا ماۋىتكى بەر مالاڭتىيان دەدای.

قمه‌لو ببوو، بهلام چون- واي ليهابيو جي نه مابيو گوشتى تييكا، ده گەل تىپەرىنى زەمانەي دەگەل و دىزى خۆي راھاتبۇو، وەك هەر كويىرىكى چاو ساغى كارى خۆي بۇو، تەنائەت چوار نالى دەكىد و زۆر چوست و چالاك بۇو. وەك هەر شەلىكى دىكە شىۋىدى رى كەدىنىكى بۆ خۆي دىبۈزۈ- بە سى پەلان... تا رۆژىيەكى ون بۇو. زستان بۇو، گورگ ھاتبۇونە نېپو شارقىچكەي وە كۆتابىياس بە زيانى هيتابۇو... .

گله گورگ ماوهیهک ونبون، له سلیمانی بعون- سلیمانیان چوّل کرد، شیخ گهرايه و هو
مهیدانی رمبازی و جلیتین و تیرندازی و تهناندت توب بازی و میوان و میوانداری بازاریان
بزروته و هو رهونه قیان پهیدا کرده و هو باویان هاتمه و هو.

سلیمانی ئیستا دهگەن سلیمانی شەوان رۆژانی پىشداچى وا نەگۇراوهە ھەروەك خۆيەتى-
ئەودەمیش ھەروا بۇو: ھەر كە ئەفسەر و سەرباز شارىيان چۆل دەكرد و لىيى وەدر- دەكەوتىن
ئىدى ئەو شايى و لوغان و گۈرانى و ھەلمپەركى و تەقە بۇو بەسەر سەرى بۇوكىندا دەكرا... و
دوايەش لە قاوهخانە دانىشتن و لاف و گەزاف ليىدان و خۇبادان و كەس بە هيچ حىساب
نەكىدن، و عمرەب بە هيچ دانەنان و ئىنگىزى بە سۆزىانى ((قەچىي)) دانان بۇو، هات و ھاوار- و
تەنائەت لەودوا دواييانە واي لىتەباتبو بە چەكى بەر پشتىندىيان تەقە لە تانك و زرىيۋاشان
دەكەد و شەرە جىنپىيان لە نېيەخۇياندا- گوایە ئەو بۇ خۇشىيە يە!

یا همکار که نهفته باشد و سهرباز له شاری و هدایت که وتن نیلی نهاده دهرازنه نیبو
دامه زراوه کانه و هو هرچی تییدا با دهیانبرد، و جاری واشبوبو دهیان سووتاندن، یا شادیوی
سنوریان دهکردن. لهو جوزه کاتانهدا همندیکی دیکه هله پمروست پهیدا دهبورون و بار و
دوخه کهیان دهقوسته و هو مالی خله کیان تالان دهکرد، و دهستیان بز شوینه گشتیبه کانیش
دهبرد و فرهوده دیان دهکرد و که میش لیوی نه دبزروت و به مال و مولکی خوی نه ده زانی و

داده شیرین به ناشکرا دیاره خوشحاله، بهلام بهچاو و برق و دهمولیو بادانیوه دهیوه کابرای تیگمهینی که لمبهر نمو مندالله کاتی نمو قسانه نییه. بهلام کابرا هم به خدیالیشی دانایه و بهسره خوشی ناهینی.

((ناغا گوتی نهگهر پیویستی به شتیکه تا بزی بنیرم... ماوهیه کی دی ههر بز خوم دیمهوه...)) کچه که پیاوه که دهناسیتهوه، مندال بیریان تیشن-کاکه سعدیه، چند جاریکانیان هاتوته مالی.

پیاوه قسه کان پینهده کاتمهوه دهله: ((من بهیانی ددگه ریمهوه، هر را پساردیه کت ههیه بیلی...))

دایکه که دهله: ((نا، هیچ نیشیکم نییه... بهیانی کمی دهروی- سمر له بهیانی يا عه سری؟...))

((عه سری ده رقم، بهله بتوانم سه ریکیش له مالی هله لینم...))

((بهلام بهردبهري نیوده رویه وره که... له مال نه بی...))

و پیاوه که دروا و دایکه که که هروا کیسه خنه که بمن هنگلیوه ده گوشی، به دوو لیوی موچهوه، وهک ده گهل خویدا بله، به رقهوه دهله: ((گوکر به گوکریو... بهلاوه تر چی نیشاللا!... ناگرت له کیانی بهرسی و هر شهوه له قمه بریکیت نین!)) شموی لینک خر بونه تهوه، هه مهه منداله کانیش. با به له پر له دایکه ده پرسی: ((باس و خواسی ولا تی چیمه؟)) دایکه که له سه رخ دهله: ((ولات؟! جا من چوزانم- نهوه ده بی تو بزانی، من ژنی مالیم و له مالی ناچمه دری تا باس و خواسان بزانم!)) با به خدیکه فیشه کدانه هه لزراوه که دهدرویتهوه. ده نگی خرتی دریوشه کمی دی. با به هروا چون که سه ری برد او تهوه دهله: ((هه والیکی خوش پییه بوت، چم ده دهیه له مزگنییه؟))

داده شیرین به زدوقیکهوه دهله: ((کاکه دارا بهربووه؟ ها؟ و جی به خو ناگری)).

((نه) دارا بهرنه بوروه... شتیکی دیکه یه...))

دایکه که به روخساریکی ژاکاروه و به ده نگیکی کزه لانهوه دهله: ((های له هه والی خوش، به ناشکوری نه بی لهم سه ردم و ساتانهدا هه والی خوش له کوی بورو..!))

((تۆ هه قت چیه، بله، چم ده دهیه مزگنییه؟))

دایکه که هیچ نالی، با به که دهله: ((نه سناس مردووه- داکی ئاغای...)) و چاوه ریتیه داده شیرین له خوشیان بال بگریت و بفری وهک مندالان هه لپهپی، که چی هیچی وای لی نابینی.

ریبیوان بورو، ریبیوانه که بیان ده خوینی گهوزاند، ژماره بیه کیشیان گرتن، کاکه داراش یه کیک بورو لموان، کاکه دارای داده شیرینی که نهوده می لاویکی چوارده پازده سالانه بورو، و نهوه هر داده شیرینیش بورو که له ناواره بیمهدا ئاواره دی جیهی کی دیکه ببؤوه که بمرد هر کی زیندان و ده رگای سه رابوو...).

ئیستا ئیدی هیچ کاتیک له مال نییه، هیچ کاتیکیش ئاگای له خوی نییه، سیبەریکیش نییه بەنایدا... وەی خودایه بلهیم چت بەسەر بى حاجییه ورگە، نەسناس، ئینگلیز! هەر لەو کاتەیوه پیی لە نیشتمانه کە ناوەتەوه ھەمیشە بە جلهوه نووستووه- ئیستاش هەر بە جلهوه دەنون. دەلین بە جلهوه نووستن تايیبەت بە پیاوی سەرخوشە... یانی نەویش يا مردووه يا سەرخوشە؟ خو نەو، دەم لە سیاست وەرنادا تا بلهی سیاسییه، يا قسە سیاسییانه دەکا، جا بۆیه هەرد بې مەست بى تا بە هوییوه قسە کانی بە راشکاوانه و گەنگییه کە وە خو بۇئین. مروش و ریا دەم لە سیاست وەرنادا... بهلام نەوانەی کە دەموزاریان بۆگەنیسو خواردنەوەدی لیتى و قسە قەلمەو قەلمەو دەکەن ناچارن دەکوچە و کۆلان و رى و باناندا پیش بە هاتوچۆکەر و ریبواران بگن و مەتلە کانیان باوینى...))

مندال گەورە بیوون، ئازارە کانیشیان دە گەلدەا هەر گەورە بیوون... دەستى مندالله کەی گرتووه- کیزىلله يه- ناوی سەرگولە- چوار سالانه يه، دەستى گرتووه، دەچى غەرپەرەدی بکرى. ئاواز دەتەوه، نەوه پیاویکی گۆچان بە دەستى لادىسى لى دىتە پیشى و بە گەرمىيە وە چاك و چۈنى دە گەلدەا دەکا. پیاوه کە کیسە خەنەیەك و ھەندى شتى دیکە دەداتە دایکە کە. دەلی کە شەوی هاتووه، ویستوویەتى بیتە مالى، بەس چاك بۇ لېرە تووشبوو و چاوى پىكەوت. نەو بە دەنگى بەزەوە قسە دەکەن، دایکە کە له سەرەخۆ- هەر و لەن لیوانەوە- و بەردە وامىش لايىھى کە له چەکە کەی بۇ ددانى دەبردەوە، لە بىنۋەشى سەيرى ئە ملاولاى دەکەد.

((داده گول چۈنى- چاکى، خوشى؟...)) كچولە کە خوشى لە دامىنى کراسە کە دايىكى هەلدەسوی و خوش پیوه دەنۇسەنەد، و خوش بەنزا دەکەد.

((ماشاللا، بۇ نە چەند مندال؟)) دایکە کە دەلی: ((خوا كورپ لى نەستىئى)) دوو خزمەتكار و قەرەواشىکى تۆ...)) ((بە دەلی خوش، نیشاللا... نەری بەرastى، زانیوتە... داکى ئاغاش تۆ خوش...))

هر بُو جاسوسیه‌ی داناوه!) حمهن ههر خمیریکی کاره‌کهی خوی بُوو. (شت هینانیش پاره‌ی ده‌وی، خوییمه‌ش به ناشکوری نه‌بی، ناغان به دَری راناگا، بهزگیکی تیز و بدهدیان برسین،... و کهچی ثوا تازه به تازه دووقران و نیوی باقییه. لهچمان کهم نیسیه له کهوش و کالائی نه‌بی، بینه و برد پاره‌ی بد و بانه‌شبی.!) (نمود بُو وا توره بُووی!؟...))

(نا، توره نهبووم، تو به شیوه‌یه ک ددوبی و دک شهودی من ده نیو پاره‌یدا بگهوزم و روزانه بهزی اوی دست و ده موجاوان بشوم! شهودتا هر شهود ماوه مندالله کانیش فیره جاسوسیه ده کهی تا قسان و گپین داخوا داکیان چ ده کا. تیمه خیرمان له کی دیوه تا له مندالانی بیینین...)) و هه مدیس چاو سورکردنوه له مندالله که... مندالله که له سوچیکه وه خوی کرووشمه کردبوو و دهستی ده زاری نایوو و له بنه‌هیرا به ترسه‌وه ده روانی. ((تیمه شئه که ره ختمان هه باهه ناویان ده نابن بهختی خانم... شمه نه و بخته‌مان کوا...)))

نوازی قسسه که تا بلیتی له سه رخو و کرده و که ساسانه بود، به پیچه وانه‌ی جارانه‌ود، که له سمر همه‌مو شتیکی دیده کرده هات و هاوار و زهنا و به واته‌ی زنان و دک که وگیکی له بنی مه‌نجه‌لی بگیری و تیبیوه درده‌ی. دیزنانی که همندی جاران شالاو و هیرش بردن چاکتین بهرگری به و بهرگری زنانیش ثهوه دیاره که هم‌گریانه و هینده ده‌گریا که حمسه‌ن دهستی ده‌کرد به ناما قولیان. ثه‌مجاره‌یان به پیچه وانه‌ی جارانه‌ود قوری و په‌رداغی فری نهان و هم‌رهشی

رسانی میکنید...
رویسیسیستی مهندسی
حمسن بهنا بدلیله و گوتی: ((گوتم نیستا نهود بُو وا نارِحهٔت بُوی؟ سهیری نیممه به
هه ویای مزگینی و درگرتنی بُوین!... نیستا به راستی بلی خوشحال نی که نه و دیوه زمه
نه سنایسه دفعه حانه به تپسنه همچو))

((نا... چونکه روزی کی هر ده توبی... بو تو خوشحالی که عمه زه و رگه تو پیسوه؟...))
((کنگنه کنگنه دا کنگنه))

((تی نویی : پوون، بوم مردووهه، تی نویی :))
((تی گوت که سدهعت دیوه؟ بو پیی نه گوتوروی؟ بهلی، نه ویش توپیوه.. ههی بی
شهرد! خواهی ثاگرت له گیانی کهوى!) و مستیکی له سینگی خزیدا، سهربی بوز اسماانی
هه لیننا... ((ناخرى خواى من گرتتى... نهی خواهی... شایی خواهی! به قورباني نه و
دادهت بی!))

(له کیت بیست؟... راسته؟))
 ((سەعە هاتبوو-سەعە شوان. لە بازاریت نەدیت؟-ئەو دەدیگوت.))
 دایکە کە دەللى: ((ناھ... نا- کەی هاتووه؟)) ھەمدىس ھەر زۆر لەسەرخو.
 ((گۇتى دەپتى شەھى شەھى دەپتى...))
 مندالە کە دە دەللى خۆيىدا گۇتى: ((ئەو دایکە شەو درۆيەي بۆ كەد؟ خۆ ھەر ئەورق بەيانى
 بۇو کاكە سەعەي دىت. دەبى لە بېرى چۈوبىتەو- ئەي دایكە درۆزىن!
 و وەك ھەر مندالىيکى دى چاودەكانى زىت كەرنەوەو گۇتى: ((ئەي درۆزىن، دايىه!)) و دەگەل
 خۆھىستان و بىردى مندالانمەيەيدا نەھىيەنان نەيىرد گۇتى ((ئەدى ئەۋەي ئەورق چىبو!... لە
 بازارپى...) و ئۇخەنەو شتانەي دى!... ئەي درۆزىن دايىكە!))
 دایكە کە خەرييکى گۆشت ورد كەرنى بۇو چەققۇوه كەي دانا، دوايىھش بى شەلەژانى ئاشكرا
 دەسى بەكارە كەمى كەرددەوە. توورە بۇو، بەلام بەسەر خۆى نەھىيەنا، مندالە کە لە حالەتى دەمچا
 و روخسارىيەوە تىپىگەنى:

(باشه، دهی چی گوت؟) هیچی پی نه گوتی، که شه و نه سناسه گوپ به گوپ بوده!؟))
 ((خو تۆ بۇ خۆت دىتووته نەدە دى بۇ دەللىي نەمدىيە!))
 ((جا بۇ دەبى هەرچى ھەمە بىگۇتى؟ باشه، دەدە پارەم دابوویه بۇ خەنەئى ھېنابۇرى. جا
 نەوه دەكىرى هەرچى ھەمە بۇ پىياوی وەكىپى! شەپۈر غەرگەرەش كېپوە، ئۇدەش ھەر دەبى
 وەكىپىم!؟... خۇدايە زۆر شوکر!... زۆر چاكە... نىستا با قىسى تۆز بى... بەلى، ناغا، (و
 ئىغايمە كەمە زۆر بەركەوە گوت) ((تمەماتەشم كېرى، ئىدى چىدىكە؟ درۆ نەبى شەسپۇنىش
 كېرى!))

شیرین گوته: ((نه و چیمه و سهیر ده که‌ی! پیتوایه چونکه نه‌سناس مردووه ده‌بی بفرم؟
مردووه مردووه-به‌جهه‌ننم مردووه! باشه چیدیکه‌ی ده‌گوت؟ خو من نه‌متوانی له بازاری
راوه‌ستم و به‌رامبهری گوی شل که‌م بزاغم چ ده‌لی-خـلکـی هـزار قـسـهـت پـیـوه دـهـکـهـن... شـیدـی
چـوـنـ بـتوـانـمـ باـسـ وـ خـواـسـانـیـ لـیـوـهـرـگـمـ وـ هـوـالـاـنـیـ لـیـ بـپـرـسـمـ - باـمـ لـهـوـیـیـهـ دـایـکـمـ لـهـوـیـیـهـ، هـهـوـانـ وـ
باـسـ وـ خـواـسـانـمـ بـهـ بـنـنـنـ...)))

((دایه، شهدی کاکه سمه عه نهیگوت هه رچی بتھوی بوت دنیبری؟...))
((بهلی گوتی هه رچی من بهوی بوم دنیبری یا بوز خوی بوم دینی..)) و چاویکی له
مندالله کهی سورکر کدهو. ((نهو مندالله له کم، جو تهوده... وه لالهی، من قهت ناوا نه سوم، خوا

هیچ جیهه کی وهرنگون. تو دهی ههولدهی زیاتر ههلكشی. ((بهچی؟ خو من له خواه
دموی...))-(بهچی؟ به دهلهت- به پارهی دهلهت- به مهسرهفی دهلهت؟))-((به پارهی
دهلهت؟))-(بهلی به پاره و مهسرهفی دهلهت!)) پیدهنهنگی.

وەک لە دوايەشدا بۆم ددرکەوت شەو بىرۇكەمە ئى خۆي نەبۇو-بىرۇكەمى سەرەزكى فەرھەنگى
ناوچە و گەرەكى بۇرۇ كە كېتىگەرمى خانۇرى وى بۇرۇ.

پورزا دهقی نووسینیکی نووسی، تا منیش پاکنووسی که مهده-بُو مهقامی سه رهودی و دزاره‌تی فرهنگی (معارف) بهریز، که بهناوی منهوه داواکرابوو که بُو ئەم بەندە شیت و شەیدا و شبردی خویندنگی که گپ و بلىسسى لە گیان و دەروونى بەردام و خەرمانى زيانى داگرتۇوم و ھەست و نەستى بەددم باودادوم چاوينىکى لوتە و ئاپرى كۆمەكىكمان لېيىدەنەوە رى بەدن لە خانە مامۆستاياني سەرەتاپىدا-كە من نەمدەزانى چىيە- جىمان بىكەنەوە و درگىريم، تا بتوانم شلکە نەمامە شا دۆست و نىشتىمانپەرسىتە كانى مىليلەتە كە مان پەروردەكەم و قەدى، كەوردى، سەرەشام بە شاھەنشاھ نىشتىمان بەدەمەدە... شىدى لەم بایتاناھ...

پورزا له یه کنیک له سه فهره بازرگانیه کانی خویدا نامه کهی برده تارانی؟ گوتی له بازاری تارانی شاواییکی ههیه که ده گهله کله کله زله کاندا ثاشنایه و هه مووان ده ناسی، به هوی و بیهوه، به رینماهیه سه رز کی فرهنه نگی و بر تیل و بر تیل کاریه وه تیشه که م جیبه جی ده کات- گوتی غه هم نه بی. به هر حال چ زوره برد و چویله که زوره. تیمه به ردی خومان داوین، بزانین شه وه خواهی و دجیه کی که وت و گرتی. نه گهر گرتی گرتی، شه گهر نا بیرنکی دیکه که لیده گفینه وه.

چوو و هاتهوه، منیش چوومهوه هاتمهوه، هه مدیس چزووه هاتهوه، من هه لهوه
ماممهوه نئوه دلیشم ههروا دهگله ویدا دیت و دهچی. لای میههه مانگی بیو که هه مدیس
چزووه، ته مجاہدیان نه دلم دهگله ویدا و نه لهلای خوش مایهوه... هه دوولامان دهسته
وهستان ماینهوه-دهست له ته زنیان دریزتر. بهلای منهوه هه رچی دهیو با بوبایه، چدبوو یان
نه دهیو دهبايه لهه سه فهه رهیدا شتیکی لی شین بايهوه به تاکام گهیایه، دهنا و ده قهه رهی
دهلهه تی لیدههات که ده درایه فهه مانبهه ران و نه وانیش پییان نه ده درایهوه و هه ره سالهه و
سالیان پیده کرد و لم سالهه دهیانگواستهوه سهر سالیکی دیکه و لهویشهوه بیو یه کیکی دی و
ئیدی ههروا بی تاکام ده مایهوه. ده روزی مابوو بی میههه مانگی که پورزا هاتهوه. ئیدی من
دهستم له خویندنی شوشتیبوو و ئامادهه گهپانهه وی بوم بی مالی، که بھردهه ری ئیواریکی
مه جهودی کوری پورزاری به هانکه هانکوهه هات و موژدهه هاتنهوهه بابی، یانی پورزاری
ھیتا و منیکیش و ده نه وینداریکی دوری خوش ویسته کهی که بیرار بیو نه بیینیتھوه نه او

ئەوروبايي دەلىن داد ھەميشە ھەر نانوی؛ رۆژھەلاتىيەكان دەلىن رۆژىيىك ھەردى كورد دەست لە مەردووان ھەلگەن. ئەوان ھەر كارھاتىيىكى، ئەگەر سروشىتىش بى، رەگىكى ھەزو ئارەزۇرەكاني ئەوانى تىدابى ئەوان بە ((داد)) ئى دادەتىن.

((اوی بالیم خوا چت لیبکا، ژنی! تو هیند له میزه ده زانی و به منیشت نه گو توه...)) و
کوته گزانیان. دوایهش به شاوازیکی دلدانه وانهوه گوتی: ((هاتین مزگینیبه و هرگرین، ژیستا
دهی شتیکیش سر را بدینهوه! نارهadt مدبه، ژه گارهیان به سه لامه تی بیمهوه یدک
کولله جهی مه خمه و کراسینکی خوری چاکت بو ده کرم...))
((بلی، تو فهرمoot و منیش باو پرم کرد...))

((تئييسيتاه كەي بە سەلامەت دەرۋى؟... كاكە سەعەشە... ياشەنەيى دەرۋى؟))
((نا، دەگەل كۈرۈكالان پىيىكەوە دەچىن... دەچىن بايەكى بالى خۆمان دەدەين... هەرجى بى
نېشىتمانە...)).

دەگەل ھەممۇ نەمانەدا سىيېھەرى گومانىتىك لە مىيىشىكى حەسەنيدا بۇو، كە جارجارە سەرى دەكىد و دەھاتە سەرى، ئەو بۇنە نادىيارانە پىشان دەدایەوە، بەلام شىريين دووبارە چەند رۆزىكى بىش رۆزىشتىنى، بە شىمۇدىك لە شىتۋەكان رۆزى رېشىتن و گەرانانوھى لە دەردەتنا.

- ۱۳ -

سهرهنجام من و کورپی ناغای لیک هدلبراین-نهو به خیر و نیمهش به سلامهت-نهمه
قسه پورزا بwoo. بهلام چون نهو به خیر و نیمهش به سلامهت؟ خو من بام هیندهی نهبو
بتوانی یارمهتی نهودم بدا بتوانم له شاریکی گهورهی ودک همه دانی یا کرماشان و تصوریز و
تارانیدا دریزه به خوینده کهم بددم و تهواوی کهم. تا نیستاش هرچی له دهستی هاتبی نهو
پیرمه میرده دریغی نهدکدووه: سهرهنجام نههاری نهو نازورقه یهی که دهینارد هه مورو سالیکیش گاییک و
چهند سهربزن و مهربنیکیشی له پیناو مندا دادهنا و نیستاش هیچی نه ماوهه به سهرهی ودک
ده گهله دایکمدا بی پشت و پهناو دالله ماونهود، و بونهته ناخوری راسته و خزو ناغای، منیش
له تهمه نینکی نه وتز دابووم که نهم شتانه بزانم و تیبانبگم و ههستیان پی بکم-ودک
نهستیش پینده کرد زور ناره حه تیش ده بwoo. بهلام پورزا هه واایه کی دیکهی ده که للهی دابوو،
هر نهو هه واایه شی ده که للهی من ناخنی بwoo. دهیگوت دورهوری خویندیتیه، تو سهربنی
نه مرد مه که سبههینی یا دوو روزی دیکه گهواهینامه شهشی دواناوهندی و سیئی ناوهندی له

جیبیه ک پان پیومنا، زمانه‌ی قفله کان ((ترک)) قیمت بونه‌وه-کلیلی به کار نه هینا. لیوی جانتاکه‌ی به رزکرد ووه.

خوارزا هیندیک ده جانتایه که گهرا و سه‌رده‌نjam زه‌فیکی لی ده‌رینا، به پوره حه‌بیهی گوت جانتایه که بباته‌وه. من نه مهیشت، گورجیکی هه‌ستام و جانتایه که‌م تاواهیه و بوم برده دالانه‌کی و خیرا هاتمه‌وه. پورزا زه‌فه‌که‌ی له‌سهر قوت‌ووه جگاره‌که دانا بو. له‌پیشدا به پوره حه‌بیهی گوت جانتایه که له جیبیه کی وا دانی چه‌رمه‌که‌ی نه‌روشی، یا منداله کان شتوه‌مه کی له‌سهر دانه‌نین. پوره حه‌بیهی گوتی: ((نا، ثاغا، له‌سهر تاقیم داناوه... به منداله کانیش گوت‌ووه-په‌ریه‌کیشی پیدا دهدم... نا، ثاغا، کی شتوه‌مه کی له‌سهر داده‌نی!)) پورزا گوتی: ((هه‌روم گوت، گوت نه کا منداله کان لاساریه بکهن و شتی له‌سهر دانه‌نی...)) پورزا راستیده‌کرد. من ده‌گه‌ل کوری حاجی ده‌رویشی برادر بروم، کاتی تاقیکردن‌وه کان پینکه‌وه‌مان خو ناماوه ده‌کرد-شه‌وانه زه‌ریه‌ی شه‌وان ده‌جومه مالی وان، بابی جوته قه‌ره‌ویله‌یه کی کرپیوون، به‌لام سه‌یره‌که‌ی له‌ودا بوو که که‌سیان له‌سهر نه‌دنووست-قاب و قاچاغیان له‌سهر وشك ده‌کردن‌وه: ههر که زنه کان ده‌ریه‌کانیان بسمیل ده‌کرنوه ده‌یانه‌نیان له‌سهر ثانی قره‌ویله‌کانیان به لیواریه‌هه‌ل‌ده‌ساردن، هیباره‌کان به نیو سه‌عاتی وشك ده‌بوونه‌وه، و تا بدیانی هر له‌وی ده‌بوون-که‌سیش سه‌یری له‌وه نده‌ههات که بز که‌س له‌سهر نه‌تم جوته قه‌ره‌ویله‌یه نانوی-نه‌وان نه‌وانه‌یان هر بز دراویکان کرپیوو که بیانبین و هیچیدی. پورزا گوتی: ((حه‌بیهه توش وده دانیشه-خو نیشت نیبه؟))

((نا، ثاغا، نیشه کانم ته‌واو بوه...)) رویشت و دواه هه‌ندیک هاته‌وه، مه‌مودیش هات. له‌واهیدا من که سه‌رتاپا شه‌لآلی ناره‌قهی بوم به هه‌موو بونی خوئه‌وه له‌وه زه‌فه‌ی سه‌ر قوت‌ووه جگاره‌که‌یدا توابووه‌وه... خودایه ده‌بیچ بی؟ یانی له‌وانه‌یه؟ پورزا به‌بی مه‌بست دریزه‌یه به ثازار و نه‌شکه‌نجه‌یه من ده‌دا، به مه‌مودی گوت: ((په‌چایه کی پاک و خاوین بینه... بز حه‌سنه‌نیش هر بینه...)) دواهه پاش تاولیک ودک حمسه‌ن به چاک‌تین شیوه‌کاری له میشکی کردبی و سه‌رده‌نjam به نه‌تم نه‌میکه‌وه گوتی: ((به‌لی، هه‌رده کو گوت سوپاس بز خوا بدره‌که‌مان وه‌جیتی خوی که‌وت و چویله‌که‌یه نه‌نگاوه...)).

((به‌راستی!)) ((دوزستانی وی زه‌ریان چاکه ده‌گه‌ل کردن-ده‌رد سه‌ریه‌کی زه‌ری پیووه‌بوو-ههر نه‌وه ته‌نیا دوو دیزه‌یه که ده‌بینی هیلاکی کردن و پاکه راکه زه‌ریه دیست...)) بز دیتنی گرژنیه‌وه‌ی من له‌باره‌ی قسه‌کانیه‌وه سه‌ریکیم کرد. من شه‌لآلی ناره‌قهی بوم، نه‌مدزاوه‌ی جردنگیکم به روانه‌وه‌یه، به‌لام گویم هروا دنگ و هاواری بوه- و سه‌رم له گیزه‌وه

ئیستاش ده‌گه‌لیدا رووه‌بروو ده‌یتته‌وه و شه‌و بپیاره له بیر ده‌باته‌وه، دووباره که‌وتمه‌وه که‌ف و کول. گوتی بابه گوت‌ویه‌تی بز ناخواردنی نیواری بچمه وی-یانی مالی وان. زه‌رکه‌م ده‌چووم، نه‌نه‌وان زه‌ریان پرکیشی ده‌کرد نه بز خوش زه‌رم حمز به‌و کاره‌ی ده‌کرد. به‌لام که ده‌شچووم زه‌ریان پیخوش بوه و ژنی پورزا ده‌ستیکرد به گله‌یان، باشه شه‌وه هه‌موو بی‌ره‌جهیه بز، خو نیمه بینگانه نین، خزم و که‌س و قه‌وم و قیله‌یه کترين- و نیدي هه‌مووی خوش‌ویستی بوه له قالبی کله‌یاندا، ههر ودک چون لای خومان باوه، ثاوا. به‌لام من ثامؤژگاریه کانی بابه ههر له بیربوون: دوری و دوستی. هه‌میشه وابچو تا که چووی و ودژور که‌وتی له‌بهرت هه‌ستن. به‌لی، چووم، به‌لام زه‌ر به ساردي و سریه‌وه-تا توانیشم- به‌خیز هاتنه‌وه‌ی پورزام کرد، دانیشتن... نامان خوارد. تا نیزه پورزا به نامازه‌ش هیچی ده‌باره‌ی هیچ شتیک نه‌گوتبوو. هه‌والی خال‌لزای پرسی-یانی بابه- که داخوا چده‌کا، چ ناکا- و باس و خواسی تازه چییه. خال‌لزای- یانی بابه- سوپاس بز خوا چاک بوه، سه‌لایی هه‌بوو، باس و خواستیکی دیکه‌ش له سلامه‌تییه نیوه به‌ولاوه چیدیکه نییه.

((باشه، ده‌ه ماوه‌ییدا ده‌رس و ده‌ورت هیچ کردوونه‌وه و هیچت ته‌ماشا کردووه؟)) دووباره دلم که‌وت‌وه که‌ف و کول و هه‌لچوونی ((نه‌وی تارانه، شه‌رمزارمان نه‌که‌ی-ئیمه له‌وی به ته‌واه‌تی ناسراوین... نه‌وی ده‌ریاوه...!)) و زه‌ر به سپایی بانگی کرد: ((حه‌بیهه!)) حه‌بیهه خام- خیزانی پورزا- گوتی: ((به‌لی، ثاغا...!)) لیزه زه‌ریه‌ی زنان به میره‌کانیان ده‌لین. ده‌لین ثاغا و ته‌نامه‌ت منداله کانیش هه‌روا به بابه کانیان ده‌لین.

((نه‌و جانتایه‌ی من بینه!))

های، لیزه جانتاشیان هنه! لای نیمه کس نه‌یده‌زانی جانتا هر چیشه، جانتا؟ پوره حه‌بیهه به راکیش راکیش و خشخشه‌وه ساکیکی زله‌ی هینایه زه‌ری، نه‌وه جانتابو. پورزا جانتاکه‌ی له تارانی کرپیو-له باز اپر- به‌ینول حه‌رمه‌ین به‌س جانتابو نه‌ک گه‌مه. دیاربوو گزه‌وییه‌ک، کراسیکیشی بز بابه‌ی هیناوه...).

پورزا له‌پیشدا به پوره حه‌بیهه گوت په‌ریه‌کی بینه، که په‌ریه‌که‌ی هینا هه‌ندیکی به جانتاکیدا هیناوه توز و خوئه‌که‌ی لی سریه‌وه. جانتایه که چه‌رمی بوه و قفل و کلیله و قه‌یتانی پیووه‌بوو و ده‌سکیشی هه‌بوو و دوو کلیله‌ی بچکولانه‌شی به ده‌سکه‌که‌یه و شوربیوونه‌وه. پورزا دواه لیبیونه‌ویی له سریه‌وه‌ی جانتاکه په‌ریه‌که‌ی دایه‌وه ده‌ست پوره حه‌بیهه، چوار نه‌نگوسته‌کی هه‌ردوو ده‌ستی به بن هه‌ردوولای جانتایه‌که‌وه داو به هه‌ردوو کله‌هه‌یه په‌نجانی

قەسابخانەی سەر كەلەشان-نامەكە چاپكراپو). پورزا بە دەم زىرەخەنەوە سەرىيىكى بادا، مەھىسۇد بۆ دايىكى رۇون كىدەوە كە كاکە حەسەن عەریزە نۇوسىيۇو باپەش عەریزەكەي بىرۇتە تارانى، داوىيەتە جىيى خۇى و دەلامىشى وەرگەتۈتۈمەوە ئىستا ئىشاللە دەچتەوە خويىندىنى. پوره حەبىبە گوتى: ((ئايى!)) بەلام وەك بلىيى ھېشتا ھەر گىيىبى.

پورزا گوتى: ((بەللىٰ، ھەروا بە ئاسانى! بىيەدرەتانا نە يەكجار زۇريان زەممەت كىيشا، ئەو بۆ خۆم ھەر ھېيج نەچۈرمەن دەجاران چۈرمەن تا ئەو دۇر و شەي قاقھەزم وەكىر كەوتۈو، ئەو يىش بە بەرتىلان...!))

پوره حەبىبە بە نىيمچە ھەوتىيەكەوە گوتى: ((دەي دەي بلىٰ!... ھەر دەلىم خوايە ئەو سەرەكە كاكە حەسەنلى لە كۆي دەناسىٰ واقاھەزىيەكى ئاوا جوانى بۆ نۇوسىيۇو مۆزى كىدەوە! تۆ مەزانە ئاغا چۈرمەن بەخىير و سەلامەتى ئىشاللە... بە لەش و بەدەنلى ساغەوە ئىشاللە... خوا سىپۈرىدى يەكى بدا ئىشاللە!...)) و ھەناسىيەكى ھەللىكىشا. پورزا چاودەرپىيى گۈزىنەوە من بۇو.

پىرسىم: ((پورزا، من چۈن بچم، خۇ من جىيەك شك نابەم، خۇ من كەسىيەكى ناناسم... بابەش ئىيدى ئەو پېرىپوو، دۇو سىنەكىشى بۆ فۇرۇتنى نەماوه...)) دەنگەن دەرندەھەت، ھېتىدەن نەماپوو بىگرىم...

پورزا گوتى: ((من لە پېشىدا پىم گۇتوو- ئىمە لەپىشەوە قىسەمان كىردىپوون... ئەويى جىيى ھەميسەنلىيە و شەو و رۆزانەيە، يانى تۆ شەو و رۆژ لەوېي، پىتىيەتتى بە ھېيج نىيە. جىيى نۇوستىنىت ھەيە، يانى بەيانى و نىتەپرە و ئىوارىيەت ھەيە، مانگانەش سىٰ چوار تەننېيىش دەددەن بۆ بەرتابغانلىٰ، كە دوابىي لە سەرى لە مۇوچە مانگانەتان دەپىنەوە. دەمېيىتەوە چۈنۈنە كەت... ھاۋپىيەك پەيدا ھەر دەبى، دەتىدەمە دەست يەكىكى زۆر ئەمین، لەوي تەسلىمەت كا. سەرەتكى فەرەھەنگىش بەلەينى داوه بە دۆستىيەت بناسىيەتى، تا بە سەلامەتى دەكەويە سەرجى و رىيى خۇت، ئەگەر يارمەتىيەكىشىت ويسەت كۆمەكەت پىپىكا. ئەدى ئەگەر هاتىن و كەس نەبۇو- دەتىيەت ئەوەي بلىيى - مەبەستت ئەوەبۇو?))

((بەللىٰ...))
((ناونىشانى خانەي مامۆستايىانە كەيان لە خوار ھەمان نامەكەوە نۇوسىيۇو...))
((راستىدەكەد، ناونىشانەكە: شەقامى... تەنيشت ئەمجەدىيە، خانەي مامۆستايىانى سەرەتايىي...))
((وايە؟))

دەھات. ((سوپاس بۆ خوا تەواو بۇو، ئېستاش تۆماوى و پاشماۋى رۇوداوان... ها بىخۇيىنەوە...!))

زىرفەكە ھەلگەت، خۆم لەسەر دوو ئەنۇييان رەپېش كرد و بە ھەر جۆرىيەك بۇ زەرفەكەم وەرگەت، ((بە بەرزى بىخۇيىنەوە با حەبىبەش گۆتىي لېبىٰ- بۆ خۆشم چاڭم نەخۇندا تەمەوە- بەرزا بىخۇيىنەوە...!)) زىرفەكە مۆزى وەزارەتى پەرەورەد و خانەي مامۆستايىانى سەرەتايىي پېيىدەپوو... واي كە جوان بۇو! كاغەزەم بە ھەر خۆ ھېنەن و بىردىكەوە بۇو دەرىتىا... كاغەزىيەكى چاڭ، رەدق و تەق سەفت و لووس... نەك وەك ئەو كاغەزە سادانە... جارىيەك لە دلى خۆمدا خويىندەوە، دوايەش بە دەنگىيەكى بەرزو لەرزو كەوە...))

((قوتابىي حەسەن رەھمانى، قوتاپىي دەرچۈمى سالىي سېنەمە مى ناولەندى...)) وەلامى داواي بەروارى ۱۳۱-۵/۳ پىویستە بېۋانامەي دەرچۈن و وىنەيەك گەواھى نامەي لەش ساغى و تەندىروستى ئەقللى و دۇو وىنەيە فۇتۇي ناسىنامە و چوار وىنەي 674 لە رۆزى بىست و پىنچەمە شەھرەپەردا بۆ ناونۇوسى دەگەل خۆيدا بىتىه لقى وانە كانى ئەم خانەي مامۆستايىانى سەرەتايىي.

لەلايەن سەرۆكى خانەي مامۆستايىانى سەرەتايىي تارانەوە و مۆزىيەكى خېزى زەلە!

ھەمۇو حەپەساين... پورزا جىيى بەخۆي نەدەگەت، منىش ھەرودتى، كەچى بە ئاشكرا رىيچكەو تەھدى ئەم گەشت و گۈزارەمان وەك يەك نېبۇو و تىيىكى نەدەكىدەوە: ئەو كارىيەكى ئەنجام دابۇو و كارىيەكى گەورەش، من ھېشتا ھېچم نەكىردىپوو، و تازە دەچۈم- بە پېشىوانىيە خواي- كارىيەكى ئەنجامدەم. بەلام چۈن؟ باشە، بېۋانامەي دەرچۈن و كەواھىنامەي ساغى و تەندىروستى ئەقللى و فۇتۇكۇپىي ناسىنامە بېبىم، بۆ لقى وانە كانى خانەي مامۆستايىانى سەرەتايىي- كە نەشىدەزانى چىيە- و بچم و ناو بىنۇوسم. بەلام لە كۆي بېيىنمەوە؟...))

پوره حەبىبە بىيەنگىيەكەي شەككەن، پورىي فارسى نەدەزانى، بەلام لەسەر و ropyپا دىاربۇو كە شىپۇدى نۇوسىنەن نامەكەي زۆر بە دلىيە و زىرەخەنە كەشى ئەوەي دەرەخست كە خوا ھەلناڭرى ئەوەي نۇوسىيەتى زۆر چاڭكى نۇوسىيۇو. پورزا گوتىيەوە كە جارىيەك دىكەشى وەخۇيىن. جارىيەك دىكەش خويىندەوە پوره حەبىبە بە زىرەخەنە كىي پان و پۆپەوە بە وردى گۆيى دايە. پورزا ناودەپۆكى نامەكەي بۆ پوره حەبىبە لىتكەدا يەوە پوره حەبىبەش يەكجار زۆر سەرسام بۇو، لۇوەي كە ئەو ئاغايە، ئەو سەرۆكە، كاكە حەمسى لە كۆي و ناسىيە كە ئەم قاقمىزەي وابە جوانى بە چاپ بۆ نۇوسىيۇو و ابا بەم جوانىيەشەوە مۆزى كىردوو-ھەرودەك مۆزى

په یوهندیم ده گهله پورزایدا هبوو، همه مو مانگانم نامه بټ دنوسی، و نوسيم که نه موسيتوه همرووا به خپرایي بارگرانیي مه سرهفی رسیمه بخمه سهر کيسه به تالی باهی... دایکم و خوشکه کانيش زور گریابون...
سالی دواتر چوومهو...

ژیانی دایکم و باوکم چون بوو هر وابوو: بهخوو و خدھی ئاوايىي هر كاتى مالات نۇستىبايە ئەنۋىش دەچۈنە نېيوجىيى و دەنۇوستن، هەر كاتىكىش مالات ھەستابايە وە ئەنۋىش ھەلددەستان و لەجىيە دەھاتنە وە درى. ئاوايىي ھەرودك خۇنى بوو، ئەوه نەبىي كە لە جاران وېرمان و كاول و داتەپىو و لانەوازتر بوو- ئاخىر ئىستا من چاوم بە تاران و شەقامە كانى ئەوي راھاتبوو و بە گەزۈرىيە تارانىم دەپېرا. ئەوندەدى كە مامەوه ورده دەھاتمەوه سەربارى چاراڭم. وەك كابراي حەكايىتە كەي لاي خۆمانم لى بەسەرھاتبۇو كە گوتبوسى: ئەوه چ درەختىكە^(۳). بىيگۈمان لە دوو سالىي كە لمۇي نەبوبىن ھەندى بەسەرھات قەممابابۇن و روپىياندابۇو. كەسە كانى نېيۇ داستانە كان ھەر ھەمان كەسە كانى جاران بۇون، كە داستانە كانىيان ھەردا بەردىم بۇو: دادە شىريين، ئاغا، رەعنَا خام و كاك سەعىيد. چەتە كان دوو جارى دىش ھاتبۇنە و گۈندى، بەلام تەقەيان نە كىرىدۇو، مالىي كەسيان تالان نە كىرىدۇو، مالىي ئاغا ئەبى، كە لە ويىش هيچى واي ددان گىريان وەچىنگ نە كەوتبوو. ھەردوو جارانىش ئاغا لمۇي نەببۇو؛ و ھەردوو جارانىش بە ناكامى گەپابۇنە و... لە جىياتيان لە دەرەرەي پاسگاى میراوى دوو ئەمنىيە دەخەنە كە مىسندۇوە و ھەردوو كىان كوشتوون و ئەسپ و تەفنگە كانىيان پەرىدىبۇون.

باس و خواسی جهنگی جیهانی دووهم که یهک دوو سال بتو سهره تاکه هی له ئهورو پاوه دهستی پیکر دبوو و وردہ وردہ پهراهی ده گرت شتیکی واگرینگ نه بتو به لای گوندی بیانه وه. نا، گوندی بیه کانی مه ئه که ر گیروگرفتی ثیان ده رفتی دابان و بیریان له جهنگ کرد بایه وه، دید و بچوونی زور گونجاویان سه باره ده شمری هه بتو: بو ئه وان جهنگ و هاتنی ئه لمان يا روسيا يا هم ر که سیک به مانای رزگار بتو نه له دهست ((قوله شینه)) و پاسه وان و دهوله و رده زا شای- جا چ له و نیعمه تهش خوشتر! راسته، بتو شیوه ده شاغرات گیانی کیان و ده بره دیته و هو قمه لهو

(۳) دیانگوت یه کیاک چوته عجه مستانی و دوای ماوهیدک دیته و دو زمانه کوردیه که شی له بیر بردو تمه و دو فارسیه که ش چاک فیر نه بوروه دست بونکه زوراتیکی را ده دیری و ددلی ((نه مه ج دره ختیکه؟)) به امبه ره کی له ولامدا گوتبووی نهود هر ئه و دره ختیه که دایکت هینده لی خوارد تا زکی هەلامساو شینتلای کرد.

((بەلی... نووسراوه...))
((تىستا تەگەر كەسييکى واش نەبوو بۆ خۆت دەچى... ئىدى بۆ خۆشت ماشەللا پياويىكى
بۆ خۆت... بۆ خۆت دەچى و سەر دەدەمى...))
بىندەنگى.

((تیستا من ده بی چبکم؟...))
 ((تیستا زدری به بهره و نه ماوه، تو ده بی چ له سبهینی زووترنیه و هر کموی- و همه شتیکت پیویسته دگله خوتیدا بینی. خوئه گهر همه موو شته کایشت هه بن و پیویستیت به هیچ نه بی و باشتره بچیمه و سه ریتکی له دای بابان دهیمه و مالشاوایی لموان و له خوشکه کانت بکه... بیگومان خدرجی ریشه شت ده وی.

((پورزا ج شتیکی له ویپا ده گهله خومدا بینم؟))
((یهک دوو دهسته کراسی و ده پیشی و نه شستانهی له کاغه زده که شدا نووسراون-بیدی
پیموانیبه پیویستیت به چیدیکه بیت. خمر جی ریمهش چندی خودای ودیرگه، نه ودی
که میش بورو لیرهه بیکدینین، تا دوایه...)))

((که واته به یارمه‌تی شیوه بهیانی من وه‌ری ده‌کهوم-ئیوه هیچ فهرمانیکتان نییه؟
هه ولددهم دو سبی پی‌صه وه...))

((زور چاکه، کاغه‌زده‌کهی لیزه‌دانی با لیزه بی‌با و نی نه‌کهی. سبمه‌ینی و دره و دریگردوه... نموده که چوویه و شهی له‌ویی و نکهی، یا خوانه‌خواسته لیت بدزن... تو هیشتا لاوی، ده‌کری کاتیکی به‌حوزه‌دانی هاوپیکانت سرگومیان کرد و بیی و دهست له بنی هه‌نبانه‌ی هاتوتنه ده‌ری.)) وشهی ((هاوپیکانت)) به جویریکی نه‌تو تو گوت یه کسهر تیگه‌یشتم مه‌دهسته کوه و کتبه.

چووين-کورپي ثاغاش لهوي بwoo، بهلام که مترمان يه کتر دهديت، من له خانه‌ي
ماموستايان بoom و نهو زوروئيکي له شهقامي سيروس گرتبwoo. له خانه‌ي هونه‌ر دهخوييند.
خانه‌ي هونه‌ر نهدوده‌ي چاکترين قوتايانه‌ي تاراني بwoo. نهو دوو سالانه‌ي که له خانه‌ي
ماموستايان بoom له دوو جاران زياتر نهچوومه مالله‌که‌ي. نهو هرگيز نه‌هاته‌وه خانه‌ي
ماموستايان بو لام- و منيش له رؤژاني پشوو بولواوه که ده‌هاتمه نيو شهقامي بو پياسه‌ي دهنا
نه‌ممو دده‌مي هر دنیو خانه‌ي ماموستاياندا بoom. پشووی هاوينه‌ي سالي يه که ميش ده‌گله
ويدا نهچوومه‌وه- ههر لهوي ماماهوه. دياره دايكم و باوكم زور ناره‌حهت ببون، پييان وابوه
به‌لایه‌کم به‌سرهاتونوه و شتکم ليقه‌وه ماوه و ناچار هاواريان له يبورزاري به‌ستبوو. من بعده‌وام

ثاغا مه گمودخان تریاکی به ئاسووده بیمه و ددکیشن، و به ریشی من و تورهش پىددەكەن!... دواين سەھەر دوو گوللەی بەلانى كەمەوه لە پەنجھەرى مالى مە گمود خانىدا، زەندقى برد... چاك بۇو!)

(ئىستا كورى شەوهى كوبىخا نابىنم...)

((كۈرى كى-كۈرەكە ئاغاي-ئەوهى رەعنە خانى...)

((ناردوویەتىبىھ شارى- بۆ قوتاچانە، مالى خوشكەكەي- ئاخىر كچەكەي دايىھىسى- ناوى چىيە... لە نەزمىيەيە..?))

(تەئىمەنات?)

((بەلىٰ، خۆيەتى- لەۋى دەخويىنى...))

((دەگەل ئەۋەياندا چۈزىنە؟))

((كامە؟))

((دەگەل ئەو كەھىم خانەيدا))

((كى؟))

((ئاغا...))

((خۇئەو لېرە نىيە... بەلام شتىيكت پىددەلىم، لە ج جىيىانى واڭ نەكەيەوه نەيگىپەيەوه... يان نا، لېيىگەرپى بۇ كاتىيىكى دى... دوايە بۇت باس دەكم و پىت دەلىم.)

بى ئىختىيار سەيرىتىكى دايىكم كرد، دايىكم ئاگاى لېبۇو و به تۈورەيەوه ھەستا، ويىستى بپۇا، نەمھېيىشت.

بابە كوتى: (لەبەر تۆ نەبۇو، ئەنكە! تۆ بۆچى ھەمۇو قىسىكى دىيىيەوه سەر خۆت؟ ھەر نەمۇيىست بىللىم. بەلام ئىستاكە وايە، پىت وايە لەبەر تۆيە، باشە، ئەلخۇكمۇلىللا... بەلام بە هەر دووكتان دەلىم نەكەن لە ج جىيىان بگىپەنەو يَا باسى كەن! ئەو ئى كىپانەوه باسکەدنى نىيە، بىنەمالەكە بىنەمالەيەكى بۇگەنە-ئىدى ئەو ھەمۇومان دەزانىن. ئىستاش ج پىيۆست دەكا مەرەق بىيەوي بايەك بى و بەسەر گۇواو بۇگەنۈيىدا تىپەرى و بۇگەنۈي بالاوكاتەوه؟ من هەر ئەندەدى دەلىم و ج مەبەستىيەكىش نىيە.))

باپم دلىنيا كرده، باپەش دەيزانى كە من لە چەند رۆزىكان بەولاوه زىاتر لەۋى نىيم، خەيالى لەمنەوە ئاسوودە بۇو، زىاتر لە دايىكم دەترسا و لېنى دلىا نەبۇو.

كۈرتىيەكەي، كىپايرەو كە بەلىٰ كاتى مەيدان چۈل بۇو و ناحەز نەمان، و دايىكە كە مەر و خوشكە كان لىيەك بالاوبۇون، و ھەۋى چۈزە مالەبابى و كچى ھەۋىتى شۇرى كرد، رەعنە خانم-

دەپنەوه- بەلام خۇ ھەرجى بى ئەوانە ھەر خۆيىن. بىنگانە نەبۇون، بەلانى كەمەوه بە زمانى خۆمانىيان جنىيۆ پىددەداین. بەلام دەولەت، دەگەل رەزا شايدا لە تارانى دانىشتىبۇون و سېيليان باددەدان، و قرپى تىرىيەيان دەدایمە، دلشاد و شەنگۈل بۇون بەھەي كە هيئەلەر بەو زۇوانە ھېرىش دەكەتە سەر روسيا و ھەروا بە چەند رۆزىكان كاريان دەبىنى، و دەست لەناو دەستى ئىمەمى ئامۆزىا كۆيت دەۋى بېرە!- تاھىر ئىمەش ھەر ئارىيابى بۇوين، و ھەر چۈنېكى و بەھەر حىسايىتكى بايە ئەو لېادەي ئەو دەيالى كلاۋىيکىشى بۆمە ھەر تىدابۇو. بەلانى كەمەوه ھەۋەدە شارى قەوقازمان وەگىر دەكەوتەوه...)

ئەو شتانە بۇ ئىمەى لادىيى، لەلایەنى سۆزەوە لمپىزى دوودم و سىيەمى گىرينگى پىددانىدا بۇو- ئارىشەي گىرينگ ئەو ئارىشە نزىك و بى بېانووانە بۇو، رۇوداوتىكى گىرنگى پىش لە پازدە رۆزىكى بەر لە ھاتنەويمان كە لە ناواچەكە رۇوى دابۇو كوشانى كاك سەعىد بۇو. سەعىد لە عىراقى، لە ناخۆشىيەكى نىوان خۆيىاندا-نىوان چەته كان- كە بە زاراوهى سەرددەم ((شەپى ناوخۇ)) يە كۈزراپۇو و ھەوالى مەردنەكەشى ھاتبۇو دەمۇوى پرسە داركىردىبۇون، لە ھەمووانىش زىاتر رەعنە خانم و پور حەليم...)

((واي رۆلە، ج شىن و شەپەپتىكى كىپا!)) ئەو دايىكم بلى، كە سەرى باددا و چەپىكى بەرانى خۆيىدا دەدا ((ئاي، وەك ھەورى بەھارى...)) ((يىانى لەبەرچاوى ھەمۇوان- ئەوا بە ئاشكرا؟))

((نا، رۆلە... خودا تەمەنتدا- نا، ئەو لە حەوت پەراسوودارانىيە، رۆلە- لەبەرچاوى ھەمۇوان! نا، ئىستا زۆرى لە وەزىرى دەستە راستىي بەولاوه تەرەلپارادوو، شەيتانى دەرس دەدا. نا، چوو بۇونە سەر گۈرى ((ئامۆزىن)) ئى بۇ ئامۆزىنى دەگریا- داكى ئاغاي...))

((بە خودا ئىيەنە كەيشتىن و نەمانزانى... رەنگە ھەر بەراستىش ژىنگى دل ناسك بىت... چونكە ئەو بەستەزمانە بۇ ھەمۇوان ھەر كىياوه.)) ئەو شەھەي بۇوكىنېيەشى، بۇ خۆيى گريما، ئەو شەھەي بەسەر دادانەكەش-لەپىتە؟- بۇ ئاغاي، كە ويىستان بىكۈزىن... وەك دايىكىكى كۆست كۆتكە دەگریا- و ئىستاش بۇ ئەم يە كە- نەمانزانى!))

((ئەدى، خانزادىيە، ج بىكا بەستەزمانە، دل ناسكە- وەي نەمېنە خوايە بۇ ئەو دلەي!... بابى حەسەنى، ئەرى لە چەند رۆزىانەدا چى وا وردىبۇو وىيەوه- خۇ خەو و خۆراكى لەبەر بپاوه- وەك تاشىيە بارىك بۇو، ھەر راست بۇتە ئەسپەدارىنە. پرسىيم ((خانم، ئەو بۇ ھېننە كەمى دەخۆي، خۇ وا خەرىكە بىرى...)) كۆتى وەك ئەوھەي ((مەگىرانى))- بىزۇو-ان بىكا وايە...)) ((ئەو بىيەرەتانەش وە دواي كلاۋى لار كەوتبۇو- دەستى دەستى خۆشى لە ناو برد، و بىنەمالەكەشى بەرۇز رەشىيە كەياند و ئەوانىشى بەدېھەخت كرد. ئىستاكە ئاغا و

پر بیونه‌وهو نه‌مان که نیستا ثاوا بهو بی چاو و رویه‌ووه دهسته چهوره‌کهی خویان به‌سه‌ری نیدیدا دینن!... دهک پهنا بهخوا!...) داکم گوتی: ((مهترسه، نهودی دایکه که لیتی هه‌لوریوه کوره‌تیوه که کوی کردته‌وه!)) و دوایه، ((ثاغا چی گوت- هیچی نه‌گوت؟))

((به‌دی چون، منیش ودک تۆ ههر هه‌مان نه و پرسیاردم له خوم ده‌کرد: له‌بهر خومه‌وه ده‌مگوت: ((یانی چی- یانی کابرا تا نه و نه‌ندازه‌یه خوار و داماو و بی ده‌سه‌لات بوروه، تا نه و نه‌ندازه‌ش کویر و که‌پرلاز بوروه! شتیکی به‌زاریدا کردوه!...)) ده حمول و دلا‌یه‌یدا بورو که دیتم ثاغا زۆر له‌سه‌ره‌خۆ، هه‌روهک مه‌که‌مه کهی نه‌بئی وغیره‌تی بزووتبی، گوتی: ((نه‌وانه دایکت پیتی گوتی؟)) کوره‌تیوه زۆر بی شه‌رمانه گوتی: ((نیستا هه‌ر که‌سیتک گوتی‌بیتی، بۆ خوشت چاکتر ده‌زانی و هه‌مووش ده‌زانن که سوزانی بورو-وهنا؟)) باهه‌که، زۆر به له‌سه‌ره‌خویه‌ووه گوتی: ((چاکه، نیستاکه دایکت نه‌وهی فه‌رمووه باش کوی بگه...)) گویم به ده‌رکیوه نا: ((هه‌ر نیستا ده‌جیوه لای، نه‌گه‌ر لیتی پرسیتیوه بابت چی گوت، بلی بام ده‌لیتی نه‌وهی گوت‌وویه‌تی هه‌موسوی ودک دۆخی راسته. من سوزانی‌یه کم هیتیاوه، به‌لام نه و سوزانی‌یه تۆ بورو نه‌ک نه‌و- نه‌دی، کوره‌کهم، نه‌وه دایکت بورو، که یه‌که شه‌وهی په‌ردی کچ نه‌بورو- پیش وانیه نه‌وهشی هه‌رگیز له‌بیرچوویتیوه، و پیش‌م وانیه هیتینه گیل بی منیش له‌بیرم چوتاه‌وه. نه‌گه‌ر بۆ خوشتی له‌بیری چوتاه‌وه با له و دزیری دهسته راستیی پرسیتیوه، چونکه نه و هیشتاش تامی سیقه‌تۆره‌کهی هه‌روا له‌بن ددانیادیه... نه‌گه‌ر نه‌ویش له‌بیری چوویووه با له مسکینان پرسیتیوه- نیدی هه‌موو منداله مسکینیتک نه‌وهی ده‌زانن. هه‌موو هه‌ر ده‌زانن- راستده‌کا... هه‌موو ده‌زانن که من سوزانی‌یه کم هیتیاوه. خوا له داپیرت ((داهه که‌وره- نه‌نک)) خوش نه‌بی که هیشتی نه و ته‌وقی له‌عننته‌م به ملییه‌وه بی، دهنا من هه‌ر هه‌ول شه‌ویم له کۆل کردببوره، نیستا توش ته‌شریفت لیزه نه‌دبورو تا ثاوا زمان دریتیه بکه‌ی- نیستاش کابرا‌یه‌ک داوا‌کاری نه‌وهیه که تۆ له‌وی)) (سەعیدی ده‌گوت). ((نه‌دی، نه‌گه‌ر پرسی بلی بام گوتی نه و ژنه‌ی هیتام له سوزانی‌یانیش سوزانی تر بورو... بلی نه و شه‌وهی به‌سه‌ردادانه‌کهی له‌بیرچوتاه‌وه که کله‌گایه‌کهی چی گوت، چون نه‌و- دایکت- گوایه له شه‌رمان- هه‌ردوو دهستی به ده‌موچاویه‌وه گرتن، تا چاوی به چاوی من و که‌سانی دیکه نه کویی؟- هه‌مان نه و کویی‌خاییه حازری شاهیده، ژن و کوره‌کهشی- برا که‌وره‌کهشت... به‌لام نه و هیتینه که‌وره به‌ریزه له‌پرووی دایکتی نه‌دا... نیستاش نه‌وه بۆ خوت ناگات لییه و ده‌بینی ده‌لائییم بۆ ده‌کا، له تۆله‌ی هه‌مان نه و بی بنییه‌ی- جاران سوزانی بورو، نیستاش که پیربوروه بۆتە پائنه‌نداز- ده‌لائ-...))

زیاتر به ده‌دانی برایه‌کهی- که‌وته چه‌چوچول و چالاکیان و هه‌موو جۆر و شیوه‌ووه به‌شه‌کانی راکیشانی دلی ناغای تاقیکردنوهو کار گه‌بیه جیبیه کی که کچی برایه‌کهی له با‌غه‌لی کرد و هه‌ر بیونه‌ووه ناغا شه و کوره و کچه‌ی له میراتی بیت‌بیش کات و زه‌وهی و زاره‌کانی هه‌موو له‌سه‌ر منداله‌کانی وی- رده‌عنای خامن- تاپیز کات، ناغا ملی نه‌داو کاره‌که گه‌وره بورو و نه‌مجاره‌یان ره‌عنای خامن په‌نای برده بدر هه‌ر دشوه کوره‌شوه و کوستاخییه و منداله‌کانی له ناغای هاندا، گوتی: ((رۆزیکی له پشت ده‌رکی ژووی بورو...)) ناوازی ده‌نگه‌که‌ی، ودک هیشتاش هه‌ر له پشت ده‌رکیوه بیت و لمودی بترسی ناغا هه‌ستی پیت‌بکات، نزم کردده‌وه. ((له پشت ده‌رکیوه بیوم- سه‌یفوللا خانی له‌لا بورو.)) سه‌یفوللا خان کوره گه‌وره بیوم- سه‌یفوللا خانی له‌لا بورو. مندالیکی کورته بنه‌ی چاو بوقانه و له خۆ رازی و حه‌سعود بورو. ((سەیرم کرد ودک بلیتی ده‌نگه ده‌نگ به‌رز بیوه- هه‌رایه‌که له‌سه‌ر پاره‌ی که‌م و زۆر بورو. له دلی خومدا گوتم: ((نه‌ی، له و منداله فنده‌گوله‌یه، هیشتاش بونی شیری خاوی له زاری دی که‌چی ناوا به رووی بابیدا دیت‌وه و ناوای قسان ده‌گەل ده‌کا! هه‌روهک درندیکی، گه‌وره و گچکایه‌تیه نازانی!)) داکه‌کهی فیروی کردبوو. له مالی خوشکی بورو- له‌ویتی ده‌خویند، و هه‌ر له شیری مریشکیش‌وه بگه تا گیاتی بنیاده‌می ناغا بۆی ده‌ناره و نیستاش نه‌وهتا تینی بۆ دینی پاره‌ی بداته میردی خوشکه‌که‌ی، تا به قسه‌ی خۆی ریزی خوشکه‌که‌ی هه‌ر بیمنی! ناغاش ده‌یگوت نیمه، و راستیشی ده‌کرد- قه‌ردار بورو. به‌لام کوره‌تیوه، به‌نده‌نئی دایکی هه‌ردوو پیتی ده که‌وشیکی کردبوون و ده‌یگوت ئیلاو بیلا ده‌مه‌وهی و هه‌ر ده‌مه‌وهی. ودک ده‌زانی ناغا له هه‌مووانیان نه‌رم و له‌سه‌ره‌خوت‌هه. ئامززگاری کرد. گوتی: ((کوره‌که‌م، تۆ نیستا گه‌وره‌ی، خۆ مندال نی، ده‌بی تیبگه‌ی که گوتم نیمه یانی نیمه و نیدی نه‌وهتا هه‌موو شتیکت هه‌ر له که‌نم و نانه‌وه بگه تا له په‌ونزک و رۆن، و هه‌موو شتیکه‌وه بۆ ده‌نیرم- زۆر به زیادیشییه‌وه ده‌نیرم، تۆ پیویستیت نیمه. لیزه‌ش مه‌سره‌فی مالی قورسە، من خوم ته‌واویک مه‌سروهی میوانداری و دیاری و بەرتیل و نه و جۆره شتانه‌م به نه‌ستزوه‌یه، برایه‌که‌شت نه‌وه له‌وی ده‌خوینی، پیویستی هه‌یه- هه‌ر پولیکم له خوم زیادبی بُوی ده‌نیرم. تۆ شیدی مندال نی، هیتینه گوی مەدە قسەی ژنانه...)) نیدی نه‌مزانی چی گوت که کوره‌تیوه به‌خوو به و بالاًقوتیه‌وه نه‌یهیت‌نا نه‌یبرد ریک و راست نه‌وهی دایکی پییگوبوو له دهستی پیاوه‌ی نا. گوتی: ((جا نه‌وه به‌من چی تۆ چووی سوزانی‌یه کت هیتیاوه و مالیک که هی نیمه‌یه تۆ بـهـگـهـرـوـوـیـ کـهـیـ کـهـیـ وـیدـاـ دـهـکـهـیـ؟)) من ده‌لیتی، له پشت ده‌رکیوه حه‌په‌سام و هه‌وت بیوم، سارده تاره‌قەیه‌کم به هه‌نیایه‌وه نییشت. له‌بهر خۆمه‌وه گوتم: ((تیی، به واته‌ی جه‌واهیری دهک کاول و ویران بی رۆزگار! یانی به راستی وايه، باران باری و زه‌ندلیش

رۆزئیکیان گوتی: ((حەسەن، تۆ دەلیي من چ کاریتکى بىكەم... ئەو خودا يەخۇشبووه نانبىدەي
من بۇو، چاكەي دەگەلە من كىرىدوو، ئىستاش ئەركىتكى سەيرى بە من ئەسپارادوو-
و دىسىھەتىكى سەيرى لاي من كىردوو- تۆ دەلیي واچاكە من چى بىكەم، كە ئۆبالىم نەيمەتە
ئەستتۇ؟... بەھەر حال منى بە رازگۈ زانىيە، تۆ دەلیي چۇناو چۇن بە كەرىم خانى يىا بە خانمى
بلىيم، تۆ بە چاكى دەزانى بىلەيم يان نا- نازاڭم چېكەم!))

گوتم: ((باشه چیبه، نه و دسیته که چیه... ههر نه تگوت...!))
 گوتنی: ((و ه ل ل ا ب لیم چی... راستیه که نه و دیه که نه و روزه چوومه لای هیشتا زیندو رو
 برو، هیشتا دور رو به ره که خوی دن اسینه و... که چوومه زوری زنه که و که زیرم خان و
 ستاره خانی له زور سه ری بروون. خوا هه ل ناگری که چوومه زوری هه مسو در پیان داو
 و هلاکه و تن. خانم گوتنی: ((تاغا، کوییخا هات!)) ههر که نه و دی کوت ناغا چاوه کانی هه لینان،
 به لام هرچی هه ولیدا دنگیکی له دو ولیوانه و نه هاته دری... به لای، چاوی هه لینان، زور
 له سه ره خو، به لام بیهوده... و نه وجای من کوییم له ددمی برده پیشی... به لام هیج، له کغه کغ و
 قرخه قرخ بول او و چیدی نه برو... پیموابی- و ام مه زنده کرد - ته و شه یه کم لی هه ل کپاندی...
 پیموابی په یوه ندی به هه مان مه سله که و برو...))
 ((کامه...؟))

((مهسهلهی ههمان کچهتیوه... شیرینی سوْفی ثه جهه دی.))
((دوای ثه و هه مورو سالانه !))

((ئىستا بۇت دەگىرمه‌وھو پېت دەلیم بۇ پىّممايىھ... بەھەر حال، ئاغا قەزاو بەلای ئىيەي
برد... و ئەۋە ماواھىيە كە ختووكەمى مىشكەم دەدا، بەشىۋەيەك كە ئىستا بەلای تۆۋە دانىشىتۇرم
ھېچ گومانىيەك نىيە كە ئەو وشەيەپىّممابى لىيەم ھەلکاراندۇرە ھەر ئەۋەيە كە مەزندەم
كىردووه. ئىستا پېت دەلیم بۇ... دواي رووداوه كە و بەسىر دادانە كە گلاجار بۇو. پىتكەمەد
كلاجارىدا دەھاتىنەو ئېرە. وەك بىز خۆت شارەزاي و دىتۇرەتە رىيەكى دورۇ و درېش بۇو دەبۇو
بە دەممەتەقى و پەندو نەقلانى بىرىن. قىسە هاتتنە سەر زىيان و مىردىن و بىز وەفaiيە دىنaiيە كە بۇ
كەس تا سەر نامىيەنى و بۇ كەس مال نىيە و ئەم قسانە- كە زىيانى بىنیادەملى بە تالە
مۇرۇككىيەو بەندەو كەي پسا دەپسى. گۇتنى: ((لەپىر دەبىنى، تەقىيەك، دەنگىك لە
جىيىيەكىيەوە ھات و گوتى!... چىيە؟ ھېچ فلائە خان ئارەززوو لىيە دەست بەسەر مال و
مولۇكت داگىرى... پىياو ناتوانى تەنانەت پشت بە نزىكىتىن كەسى خۆى بىبەستى... ئەۋە
برايرە كانىن- ئەۋە ئىدىكە بە جىيى خۆيان! ئەۋەتا ئاگات لىيە من تەنانەت كەسىنەك تىيە جار و

((تییدی نهمزانی چبوو، یا کوره‌تیوه که چی گوت، دیتم له پیر دهرکه کرایه‌وهو کوره‌تیوه به پیپتاو دهربه‌پی و ئائاش بەدواوه... بهمنى گوت: ((بىگەر ئەو دايىك هيئە!...)) من دىيارە نەمكىت، كوره‌تىو هەلات. دوايە بىستمەوە ئاغا چووبۇوە نىۋە زىنە كان و كىدبۇويە گەرددلۇول و تۆز و با و ھەرەشەي لە زىنە كىدبۇو كە دەيىرېتىھە مالىي برايەكەي جى قەرهواشىيە جارانى، بەلام گوتىيان ستارە خام-زىنى باپىرى، كە ژىنگى سەنگىن و بەرپىز بۇو - خۆي بەسەردا دابۇو و نەيەسەشتىبۇو...)) ((ئاخىرى، پالەوان بەلانى كەمەوە ھەر جارىك غىرەتى بزووت! سەپىرى يەنەش كە بېمانايمە هېچ تاڭاڭاھەك لەم يېڭىم مەكگۈزانە نىبە!...))

((نهی بابه، تو زور ساده و ساکاری-له سیریه وه تا پیازی ثاگادره... پیاویکی شهرم به خویه و له بنده ویه-تو وای تیمه گه. تهنا نهت ثاگای له وه شه که ((چ شین و شه پوریکی)) بو سه عه گیانی گیپاوه... وای تیمه گه. ثه مانه بوگه نیوی خزیان له پیش بوگه نهی خلکی دیکه بون ده کهن-که چی و هک ههر مرؤفیک پیشان ناخوشه عهیب و عاریان به روودا بدنه وه...)))
بهنا به خواه!!

هیشتا به تهواهتی جینی خومان ده دییدا خوش نه کردبوو که رووداویک دنیا بچکولانه که مانی هەزاند: سر لە بەیانى زۇو بە پەلە بە دواى بايدىدا هاتن-کوره گەورە کەمی رەعنە خانقى بۇو، بە پەنگ و روويە کى پەزپىوەدە! شەھى پېشتر لە شارىرا ھاتبىزە. خودايە چ رووپادابۇو، كەسىك كەسىكى كوشتبىو!...

بابه بهمنی گوت: ((تۆ لیرەبە تا من دىمەوە، بىزامن چبۇوە...)))
 دايىم گوتى: ((نىيگوت چبۇوە، چ دەلى؟))
 ((كۆتم دانىشىن، ئىستا دىمەوە... بۇ خۇشم نازامن...)) بەلام ئەمۇيىش رەنگى ھەلبىز كابۇو.
 زۇرى نەبرد لە مالىئى ئاغايىرا دەنگى ((گۈيان و شىن و شەپقۇرى)) ھەستا، بە راکە وە
 چۈرىن... بابە لەلايەكىيە وە راودەستابۇو و دەگریا، كەرىم خان تا بلىيى پەريشان بۇو، خاتىم رووى
 خۇى دەپنېيىھە و ئاغا رۇ ئاغا رۇزى بۇو، باودەن و قەرەۋاشە كان بە دەنگى بەرزە وە دەگریان...
 ئاغا لە خۇندىدا مەرمۇن...!

بیگومان باوکم ماوهیده ک دلگیر و هر اسان بwoo، چونکه هرچی بwoo، ناغا و هلی نیعمه تی بwoo، چاکه که ده گهله کرد بwoo... دلگیر بwoo. منیش ده روبه مری که ریم خانم چوئن نده کرد و به جیم نده هیشت، هرچه نه ده روبه ریشی به نهندازه پیویست پر بwoo- همه میوان بعون دههاتن و ده چوون. ماوهیده ک رابورد، نیستا نیدی بام رووی قسه کانی له من بwoo، شه و شتاته هی که به دایکمی ندهه گوتن به منی ده گوت.

نه جوو-دەك خوا بېرىي) و چوووه دەرى. چەند دقىقىئەكى نەبرد كە به رۇوخۇشى و شادى و شەنگۈلىيەدەن ھاتنۇدە، گوتى: ((وەرەوە بايىشت لىرەيە... وەرەوە، چەتەكانن...)) دەستى بۆ لاي لىيۆيەدە برد، و زۆر بە نەيىنېيەدە بە زىزەخەنەيەكەوە، درېزدى دايە: (شىرىنىش ھاتوتىمەدە!))

((ئىيى... دادە شىرىن!... جا ئە و بۆ؟)
((جا چۈزۈنام!))

ھەمۇو خەلکى ئاوايى بە گەورەو بچۈك و پېرو جوانەوە، لەبەر دەركى مالە ئاغاي خېبۈونەوە- غەلبە غەلبىنک بۇو مەپرسە. مامۆستا مەلا سەيى شەفيق وەك ھەمۇو جاران قورىڭ بەدەستەوە بۇ ناوبىئۇنىيە ھاتبۇر-ئەودەم دايمىز زانى. ھەمۇو پىتكەوە بە دەنگى بەرزا دەدوان، فاققىزى ئىن و مەنداڭ ئىش لەپاستىدا سەرپار و بن بارى قىسە كان بۇون. چ باس بۇو ئە و ھەراو زەنا ئامىشە ھېچ دەگەل پىتكەنن و خۇشى و شادىيەكەي دايىكىدا تىكى نەدەكەدە. تارىكە شەوبۇو، چاوشلىقى دەگەل پىتكەنن و خۇشى و شادىيەكەي دەنگەل بۇو، بەلام دەگەل شەۋانەشدا ھېچ دەمۇچا و روحسارىنک نەدەناسرانەوە فانۇسە كان دە نىتو حەشىمەت و تارىكە شەوهەكەيدا ون بېعون- بەلام ھەرچىيەك بايە ھەر پۇولى لەۋى دەكەد. چوووه پىشى و ھەرجۈنىك بۇو سەرىيەك خواركەدەوە. مامۆستا بۇو... ئاي، دادە شىرىنىش شەرۋاڭ و مىراد خانى دەبەر كەپبۇو و جامەدانى لەسەرى نابۇو، و بە شل و ملىيەدە بەسىر شانەكائىدا ھاتبۇر خوارى- دوودە ((قازمە- پاچىكى بەدەستەوە بۇو- سەرۋ قىشى ئالۇز و دەمۇچا و سورى ھەلگەر بابۇو، چاوهكائى دەتكۈت دوو دەنكە مۇورۇھ شەھەر دەشىن... دەلەر زى.) حەسەنىش بە تەكىيەدە خۇزى بەسەر كىلەك بىلەكىدا دابۇو، مامۆستا فەرمایىشتى دەفرمۇن، و ئامۆزگارى دەكەدن: ((دادە كىيان، ئەو كارانە كارى موسولىمانان نىيە- موسولىمان موسولىمان و كافريان كافر گوتۇرە... حەوالى خوييان كە...)) مەسىلە كە چىبو؟ ئەو پاچ و بىللە بۆ؟... ((دەيانەھەنگىزى داكى ئاغا و حاجىيە ورگەي بەيانەوە... ئىسىكە كانيان بىسۈتىنن)) و بە قىسەي دادە شىرىنىش بى بەيانەوە بەر سەيان.

((ئاھا!))

مامۆستا مەلا سەيى شەفيقىش ھەروا بەرەواام فەرمایىشتى دەفرمۇن، و دەربارەي موسولىمانەتى و لېپۈرەن و شەرع و دەزە شەرع بۇو. سەرنج و ورددۇنەوە منىش ھەمۇي بەلاي ئەھەدە- دادە شىرىن- و حالەتەكائى رەنگ و رواثىيەدە بۇو: سورى دېبۈرە، شىن

بارە ئەھەدە لە دەلمىدaiيە بۆي ھەللىيەز... راستىيەكەي ھەر كاتى بەسەرەتاتى ئەو كچە بىيگۇناھو بىيئەۋايە و دەربەدەر و ئاوارەيە سۆفى ئەحمدەدە و مەنداڭ ئەكتەن و بەيردىتەوە ئاۋەرم لە دلى بەرەدېبىي... رەنگە بىيستىيەتەوە، ئەو سەفەرە كە چوووه ئەولاي، چۈرم دلى سۆفى ئەحمدەدەم دايەوە، بەلام روواوەكە وانبۇو بە دىلەنەوە لاۋاندەنەوە پىنھە پەرە بىرىتى و بىتەوەجىي... ئەوجا، بۇ خۇشت سۆفى ئەحمدەدە دەناسى، ئەو پىياوە نېبۇو لار و نەنگى و سووكاپەتىيە قبول كا... بەھەر حال كچە كە لەو نىتەيدا سووتا تو تېچۈر، سووتا و چاكيش سووتا... با لەھەدە گەپىن، ئەھەدە كە دەمەھەۋىست پىت بلېئىم ئەممەيە: ئەگەر شتىكىم بەسەرەتات- ھەرودك ئەو شتەي دوو مانگ لەمەۋېپىش- و جۈرۈك بۇوم، لەمەنھە ئەسپارادوو و قىسەي و گۇتۇرۇيەتى كچە لەبېرەنە كا- پىيوابى خوشكى خۇزىتى- بلى بابت رايىسپارادوو و قىسەي و گۇتۇرۇيەتى ئەو سپارادە تۆيە لەمنھە، من لە كۆپىشدا ھەر ناپەحەتى حالتى ئە و كچەم... بلى ئەھەدە و دەسىيەتى بابت بۇو- ئۆ بالى مەنت بە ملى ئە كەر پىتى ئەللىي، و ئۆيالىي منى بە ملى ئە كەر بە و دەسىيەتە كەي نەكەرم يە نەيكىا!) ئىدى شتىكى لەو بابەتانا و من پىيموايە كە بەدوادا ناردىنە كەي ئەو رۆزەشى ھەر بۆ و دەپەرىنەنەوە ئەو مەسىلەيە بۇو- دەنا بۆ ئەمن؟ ئە كەر شتىكى دىكە بايە بە كۆرە كەي خۇزى دەگۈت... ئىستا تو دەلىي من چېكەم؟) بەلاي منھە دەبىي و دەسىيەتە كەي جىېبەجىي بىكەي... دەبىي بە كۆرە كەي بلىي... دەبىي ئەو يارىمەتى بىدا.) بابە گوتى: ((بىلەي، بۇ خۇشم ھەر ئەھەم دانابۇو- تو ھېچ شتىك لەم بارىيەوە بە دايىكت نەللىي...)) ئەو رۆزە چەند فرۆكەيەك هاتن، گۇتىيان ئىنگلىزىن، بەيانى و دوو بەيانىش ھەر ھاتنەوە... بابە گوتى دەبىي بچەمە شارى و گوتىيە كى ھەلخەم بىزام باس و خواس و ھەۋاڭ چىيە. چۈرم، لە شارى دەنگۆ كەرم بۇو- زۆر نەرم و لەسەرخۇ لەبن لىيوانەوە- دەيانگۇت رەزاشا ھەلاتۇرە، دەشىانگۇت كوشتوپىيانە. بەلام شار ھەرودك خۇزى ئارام بۇو، پاسەوان ھەرۋا دەھاتن و دەچۈن و خەلکىش سەرقالى كارو كاسىي خۇيان بۇون، چ باس و خواس و ھەۋالىتىكىش نېبۇو.

شەو بۇ ھەمۇ دانىشتىبۇين- كە لە پې گوند شىتىا، دە رۆزە بۇو ئاغا مەردىبۇو، تازەمان نانى ئىۋارى خواردۇبو، كە دەنگى راسان و راپسەكان راپسەكانى دە دىيىدا كەرا. بابە ودە جاران نە كا پىياوەكائى سەعىد بەگى بىن قىيت بۇوە بە پەلە خۇزى كەياندە خې بەرامبەر گوندى و ونسۇو... ئەھەم لەپۈرە، ئاغا سەعىد بەگىش ھاتبۇرە پرسەي ئاغاي. ويسىتم بچەمە دەرى، دايىكم نەيەپىشت گوتى: ((تۆ بچۇ تەھەۋىلەيەوە، ئەگەر كەس ھات خۇت ئاشكرا مەك، من دەچەم بىزام ج باسە... دەك خوا ئەو ئىنانە بېرىي)، دلۇپە ئاۋىنلىكى ئاسوودەيى و خۇشىيەمان بە گەرۋىدا

بۇ مامۆستايىھى کى ھونەرمەند ئەو بارودۇخ و جوولە و بزاوتهى و ئىنەگرتبايە و تۆمارى كردىيە!
داخوا چى بەدل و به مىشىكىدا دېت و دەچى و چى لە ھەناويدايدى ؟ ئايا لە كرۆكى دلە پە
ئىشە كەشىيەدە تۈرسكىيەك سەرى بە ناخى گيانە تارىكە كەيدا دەكەد و دەپەرىيەدە ئەمۇ؟ بۇ
ئىنەگەنە ئالى ئاغايى دەدایيەدە؟-چونكە بىنى وى چاوى بەرىايى نەددادا سەيرى مالە كەنى كا؟!
نازانىم، ئەوانە پرسىيارىتىك بۇون كە بە مىشىكى من و رەنگە بە مىشىكى ژمارە كەسانىيەكى
دىكەشدا هاتىن و چووبىن. پېرىزىنە كان زىرىدە خەنەيە كى تالىيان بە لېيانوھۇ بۇرۇ و بە ئاخ و
داخىيەكىشەدە سەريان بادەدا و بەردەوام ئاخيان ھەلەدە كىشان... و ئەويش ھەر پاچى
رادەوەشاند. ھېنەدى پاچ و دەشاند تا داخى ئەلى خۇرى رشت ئەوجا پورە زلىخا چووه پىشى،
لەسەرە خۇر دەستى بىر پاچە كەنى لى وەركەت- ھېنج بەرگىيە كى نەكەد... دىياربۇرۇ ھەمول
تەقەللاي دەروونى ھەرچى ھەبۇو بە ئاكام كەبىبۇ؛ دىياربۇرۇ لەو زۇرانبازىيە كە سەرگە و تېبۇر-لەشى شەكەت
بۇبۇ و تەسلیم بۇو...
بەرگىي نەكەد، لەبن دىوارىيەدە ھەلتسوتە كا، سەرى دەنیيەو ھەردوو ئەزىزىيە كانى گەت و پە
بە دل گەرگىي... و ئەنە كانىش دەگەلىدا گەرگىي...
دەنگى بابەي حەشىمەتە كەنى بەلائى خۇيدا بادايىەدە:

(جەواھىر، كورپەكان ماندون، زۇو بىگۇدە مالىي سەماوەرە كەنى تىيەوايى، با پىالە چايدە كى
وەخۇن...) دادە شىريين ھەروا دەگەرگىي، و ئەنە كانى دەرەۋەرەي تا دەھات لى دەتە كىنەدە
دەرۋىشتنەدە، دەستىيان لە ملى وەردىنە و ماچىان دەكەد... و ئەويش بە دەم گەيانىيە، جار
جارە زىرىدە خەنەيە كى كالى لە روودا دەكەردىن-و ھېچىدى، جەنگە لە ھەندى ھەنیسکى كچانە
كە دەيھاتتنى.

پىاوا و كورپەكان كۆمەل كۆمەل راودەستابۇن، قىسىمان دەگەل چەتە كاندا دەكەد و بە
حەسرەتەدە لە تەفەنگە كانىانوھۇ دەرۋانىن. رەشە خەرامان لەلایە كىيەدە راودەستابۇ، رەنگى
پىنەمابۇرۇ و دە دادە شىريينوھۇ راما بۇبۇ...

دايىكم زۆر بە نەيىنېيەدە بە بابەي كوت: ((ئاكات لىبۇو، كەردا نە كەنە ئەنە كەنى خانىي كەورەدە لە
ملىيدا بۇو...!)) فېرگەكان ھەمدىيس ھاتىنەدە و بىلە كەردا وەرەنەيەن ھەلەشتن- گوتىيان دېيىن و
ھاتىشن- سوئىند خۆزان بۇون، گوتىيان دۆست و ھاپىەيەنە مەن، گوتىيان ئازادىيان بۇ ھېياناين،
گوتىيان رەزا شا دىكتاتۆر بۇوە، مەممە كەتى تالان كەردووە، خەللىكى رۆز پەش كەردووە.
بەستە زمانانە لەپەيتان چور بۇوە دەرەدىيۇرۇ چاپە مەننېيە كانىاندا چىيان گۇتبۇو، و چ شتىيەكى لە

ھەلەدە كەردا، زەرد دەبىزۇرە، ھەر راست وەك ئەو رۆزەي كە سوارى كە رىييان كەردىبۇو و دەيىانگىرپە،
ئەمە جەنگە لەوەدە كە لە چاۋ ئەو كاتى روخسارى پېيگەيشتىبۇو و خۇرى دارشتىبۇو و گەورە بېبۇو.
بەلام ھەردا و دەك ھەمان رۆزى پېستى دەمۇچاوى و دەك بالىندە ئاودەرۇتكاراو ھەمۇسى
گەرمۇلەي كەردىبۇو. ھەردا راودەستابۇو و دەشلمەزى- پېتەنەبۇرۇ ئاگاى لە فەسە كان بىي...
پەپەرىيەزىنىش ھەمۇ بۇ ناوابىشىوانىيە مامۆستاي دەست بە سىنگەوە پېتىيان دەگەت و درېتەيان
دەدایە: ((شۇورەسييە، رۆلە... عەمەيەت دەلىن! نەنگە- رووى مامۆستاي مەشكىنەوە... سەيىد
ئەولادى پېغەمبەرىيە، رۆلە...)) ئا لېرەدابۇو كە شىريين لە پەر بە ھەردوو دەستان پاچە كەنى بىلەن
كەر... گۆتم، نەكائىستا بىوەشىنى و كەللەي مامۆستاي وردو خاش و لمەت و پەت كا!
ھەمۇ ھەناسەيەن لە خۇر بېبۇو، ھەندى لە مندالە كان ھەللان... ھەندىك ئەن دەستىيان بۇ
چەنگە خۇيان بىر... بەلام ئەو پاچە كەنى لەسەرخۇ لە ھەواوە ھېنەيەدە بەرپىي...!
و بە زىرىكانەدە گوتى: ((بېرىنەدە، بەسە ئىدى! ئەدى ئەو رۆزەي كە منيان سوارى كەرى
كەر، و ئەو كوكەيان بەسەر ھېنەن موسۇلمانەتىيە كەتان لە كۆي بۇو! پورە زلىخا، كەسىك
ھات بلى ئەو موسۇلمانىيەتى نېيە!... ئىستا كەوايە گۆزى ئەو پېرەمېرە خودا نەناسە
دەدەمە وو ئىسىكە كەنەنىشى و دېپىش سەيان دەكەم!... نەززم كەردوو، پەيام بە خۇدا خۆم
داوە... بىست بە ھېيواي ئەو رۆزەدەم!) و فيزمالڭى كەتان لە كۆي بۇو! كەسى ئەت بلى
ھەمۇل و تەقەللاي بۇو و زىرىكاندى. ((موسۇلمانىيەتى ئەتەن لە كۆي بۇو! دىسانەوە لە
ئەو موسۇلمانىيەتى نېيە!...)) ئەو قىسانە ھەمۇ دەگەل بابە سەبىي بۇو. دىسانەوە لە
ھەمۇ لایە كىرپا گەرتىانەدە. گوتى: ((بەرمەدن! دەستم لى مەدەن..! من پىسىم... من
سۆزازىم!...)) ۋەنلىنى دەرەۋەرەي كوتىيان: ((دۇر لە تۆ، رۆلە... پەرەنین بىي لە تۆ! تۆ لە كۆلى
پاكتىبۇي، ئەو قىسانە چىيە دەيانكە- دور لە تۆ!))

ھەسەن گوتى: ((وازى لى بىنن، كارتان بەسەرىيەدە نەبى... لېيگەپىن... راستەدا، ئەو
پېرەمېرە بە خۇر و بە گەزىتىك رېشەدە فتواي دابۇو.. لېيگەپىن!...))
شىريين لەناو حەشىمەتە كەنى ھاتە دەرى، بەلام زۆر دور ئە كەوتەدە-رېتىيە كى نزىكتى
دىتەدە: بە پاچان وەرگەرايەدە پايدى دىوارى مالە ئاغايى-لىدە و لىدە!
كەسى مالە ئاغايى لە دەرەۋەرەنەدە نەبۇو، ھەمۇ خۇيان لە ژۇورانەدە خزانىبۇو، و
كەمتىين دەنگىكە كە مالىيەدە دەھەتەت. بىناغى خانووە كە بەردىبۇو و ھەردا پېشىكە ئاگر بۇو لە
نۇوكى پاچە كەيەدە ھەلەدەستا و لە تارىكىيەدە خەرا. ئىمە راودەستا بۇوين، و بە بىيەنگىيەدە
سەيرمان دەكەد. سەرپەرچ ئالۇز، لەش و لار پېيچ و جوولە، دەمۇچاو شەلائى ئارەقە... ئاھ،

ماوهیه کی زور داده شیرین و حمهنه و مندالله کانیان باس و خواس و ههواییکیان نهبوو.
تهنیا ههواییک که ههبوو نهوهبوو که بابه سوْفی مردووه (خدای لیخوش بی- ودلی خودای
بوو. گیانی غرهیقی ره جمهتی خودای بی- و دهگل شهولیایاندا حشرکری..! دهگل مردووه
همسو لایه کی، تامین!) داده شیرین و مندالله کانی تیستا نیدی له پینجوجین نین، و چونهنه
(ههولییر)ی، دهیچ بوبویی که لهوی رویون، ثایا بردوویانن یا ههرو خزیان چووون- نیدی
نهو شتانه دیار نهبوون.

دیاره نهوانه ههمووی ههرقسه بعون، نهوهی که راست بورو نهوهبوو که نیدی له پینجوجین
نه مابوون و له ههرجتیه کیش بوبوین دور بعون، و باس و ههوالیان نمدههات.

ههروهه که جاران هاوینه و پشووی هاوینه یه... بینگومان پیش هاتنه وهم بُو شار و گوند و
زینده کم شه و رزیتیکی له مالی پورزای مامهوه. پورزا پیرببوو، و که مت دهچووه سهر
دوکانی، کاروباری موغazole که زیاتر مه گمود به پریوه دهبرد و نهومه گموده کورپیشی به یهک
دوو سالان له من چووکه لتر بورو و خودی پورزاش زوربهی کاته کان یا له مزگه و تی بوو یا له
ژورده عورو سیبیه کهیدا بورو که به سهر چوم و چوچمه لانیتیدا دهروانی و ته زیج به دهسته وه له بن
لیوانههه ههروا خهريکی ویرد و نزاو پارانههی بورو. پوره حهیبیهش پیر ببوو. ههرووکیان،
نه میشه به دیتنیم خوشحال بعون- رهنگ و رووی پورزای که دیدیم راست به رهنگ و رووی
نهو باقه و انهی دهچوو که بُو خوی شلکه نه مامیتیکی ناشتبی و گهوره بوبوی و وده رهاتبی-
ماشنه للا! تا دهیگه یشتیم و دهستم ماچده کرد و دهک په نجه به دوگمه یه کی تاییه تیدا بنیم، گلپی
پشت چاوه کانی ههله دهبوون و زه ردنه نه یه کی خوشی پان و پوره ههموو ده مجاوه داده گرت.
پوره حهیبیه دایکانه ده روخسار مدا ونده بورو و چاوی له زارمه و دهبری، و ده نهوهی من بیلیم
دور و گوهه ریت و نهویش نه هیلی ته ناهت دانه یه کیشی له بدر چاوان ون بیت... و نهوجا
(هیی ههی! کاکه حمهنه بیرونین!... خوا ته مهنه نی نیووه ههموو لاویکی خهله کی دریزی کا...
جه رگی هیچ داکیک نه سوتی خواهی!) و دوایه شههمان پرسیاری تاشنا: ((نهوجا کهی به
سه لامه تی یه کجاري دیتیمه و لای خومان... ثاخ، رُلَه، برآنده جه واهی پیش که می رهنج
نه کیشاوه... نهویش پیر بورو... نیووه جحیل و لاؤ بُو هینده که مت هر خمن؟))

پورزا ههربو زه ردنه و گورجیه وهی که سه ره چاوی داکرتبوو گوتی: ((زنه که، بیتنه
کوی بُو لای خومان! نهو جیی لیره نه ماوه. وا له کاکه حمهنه نی مه گه- تیستا ماشنه للا سه ری
گهوره بورو، کلا اوی مهی به سه ری ناکا و بُو نابی، تیستا گهوره یه دوازده پُولی خویندن
تمواو کردووه، کاکه حمهنه بروانمهی پُولی پازده شی و هرگر تووه- نهوه توو له کوئی!))

نه قلن به ده ریان بمریشیه وه هه لو اسیبیو و چون به هه ره بونه یه کیمه وه نه ویان ده کرده نهند ازیار
بناغه دانه ری ((تیرانی نوی)) و ((تیرانی په هله وی)) و ((تیرانی سفرده می تازه)) و پیاندا
ههله دگوت! له بیریان چووبووه که بُو خزیان تو خمه کهیان دابوو. باوک و باپیرانی نیمه شتیکی
دیکهیان ویستبوو و مه شده دیکهی دابوو: ((مه شده دیکهی مه شروعه هه مس؟))-
((مه غشوشه مان هه مس)) و مه غشوشه بیان دابوو... به لی، رهذا شا رذی، فرشی زیر
حوکمه تی رهذا شای پیچرا یه و به پرده حکومه تی محمد رهذا شای راخرا و له شاره کهی مه
و شاره کانی ده ره بره ریشدا، عه شایر له جیاتی رهذا شا و کوره کهی به پاره و پولی نه و خه لکی
خواهی سفرهیان لی بلا و کرد و غمه میان له دلیدا نه ما. جلی کوردی باوی هاتمه وه که و ته وه
با زاری، پشت و که مه ره پان و پوره بونه وه، که لله سفره کان زل بونه وه نافوک- نافوکی
که ورده کان- دا که و ته وه شوره بونه وه سوار سوارین و ته قه و جلیتی بازین رهونه قیان پیدیا
کرد وه و باز اپیان گه رم داهاته وه...
سهرده می نازادیه و ده در که و تبوو و گهی بیویه ...

۱۴-

من نیدی تا سالی ۱۳۲۶-۱۹۴۷ از نه چوومه وه پایته ختی، و نهودش نه و کاته بورو که
حوکمه تی مه مه ده رهذا شای جنگر بیوو، منیش خانه ماموستایانم ته او و کرد ببوو. ههروا
دوورا او دووریش باس و خواس و حال و بالی شار و گوند کانم لوه که سانه ده پرسی که ریان ده
تارانی ده که وت. ههروهه دهیانگوت که ریم خان بالی به سه ره به ریوبردن و چاوه دیتیمه مالیدا
به په پری لیهاتو ویه وه کیشاوه، ده گل سه عید به گی ناشتبه ته وه، کونه کینه و دژایه تیمه
یه کتیران و دلاناوه و کوتاییان پی هیتاوه و باسی نه و خوش ویستی و ته بایسیه ده که ن ده گل
زردایک و خوشک و براکانیدا: ههموو نار دوونه بدر خویندن قوتا بخانه، ریزیکی زوری بُو
با ود زنه که داناوه و با ود زنه که تا بلیی رازیه و سه روبنی زمانیشی بُو ته: ((خواهی به ره که ت
له ته مه نت که وی نیشال للا، خوا ده زانی نه گر ((کاکه)) نه بواهی نیمه زه عیفه چ خاکین کمان
به سه ری خومندا ده کرد))- کاکه، که ریم خان بورو. که چی و دهک دایکم دهیگیرایه وه نه و ده مه
که ثاغا مابوو و نه و کوره گرانه تای گرتبوو نه و با ود زنه سه ری له خه نهدا بورو، له خوشیان- که
ده مری و نیدی ماله کهی بُو یه کسنه ده بیته وه. ده گوت ((دهک به قوریانی بهشت بهم خودایه-
کافری پی موسولمان ده بورو! نم به ره که ت له ته مه نی که وی!))

پوره حبیبه هرودک سهیرترین سهیر کانی روزگاری بیستی، زاری بهش بیووه، که لهسر سامییه کهی هاتمه سهرخو گوتی: ((ماشه‌للا، ماشه‌للا-زور سوپاس بُ خودا! من چم نه‌زانیوه..!)) هستایه پی و به کوره کوره مقاله‌ی ناگره‌کهی هیناو نه‌سپه‌ندی به‌سمردا سوتواند و کردیه دوکمل.

((ماشه‌للا... هر ته‌من دریشی، دایکت زگی پیت نه‌سوتوی، نیشاللا..!)) و زوروه‌کهی پرکرد له دوکملی نه‌سپه‌ندی. بهوشی دل دانه‌کهوت: به چمکی له‌جکه‌کهی دوکله‌کهی به‌روه لای منه‌وه باوهشین ده‌کرد... پورزا به همه‌مو پاکیه همه‌میشه‌یه کهیوه گوتی: ((جا لیره جی کوا... یانی ههیه، به کملکی خویندنی وی نایه... باشه، نیستا به ته‌مای چبکه‌ی... حبیبه راسته‌کات، براژنه جه‌واهیر و پورزاش پیربوون نه‌یدی... پیتوایه چبکه‌ی؟))

کوتم: ((و‌للاهی، پورزا بُ خوش نازم جاری تیماوم... جاری وايه له دلی خۆمدا دلیشم هلیانگرم و بیانه‌مه لای خۆم، دوایش په‌شیمان ده‌مهوه... تیماوم. نیووه ده‌فرمومون چکمه‌ی؟)) پورزا گوتی: ((نا روله، کاری وانه‌کهی، به‌سه‌ری پیری و ئاخیری عومری نه و بینه‌وایانه ئاواره‌ی ولاتی غربیان مه‌که... نه‌گهر پی راگه‌یشی و خوا ده‌ستیکی دای و له خوت زیادبوو، جارو باره‌یه کیان بده به‌سه... نیمه... ده‌گل ئیره راهاتووین. نه‌می بُ خەلکی خۆی باشه... و نیمه بُ نیمه. نیمه بیره راهاتووین... به‌سه‌ری پیری زیانیان لی تال مه‌که-وازیان لی بینه با له خاک و ئاولی نیشتمانه کمیاندا سه‌رینه‌وه. و دک نه‌وده بینی په‌پبالی هەمان نه‌مان حاجی لهک له‌کهی سه‌ربانی نیمه ببھستی و بیبه‌یه سه‌ربانی يهک له خانووه‌کانی نه‌وی... ناحویت‌وه، نه‌گهر هر بسته‌وه به زۆرکی بیهیلیه‌وه ده‌مری... نا، روله، هر یارمه‌تیبه که به‌سه، و سالی یهک دوو جارانیشیان سه‌ریک لیده...)) پوره حبیبه گوتی: ((ئای داک و بابی بی ددره‌تان و بیچاره! مندالی کهوره ده‌کمن، تا په‌پوازه ده‌بن، که په‌پوازه بون هر یه‌کهی به تاره‌ززوی خۆی لیده‌دا و دپرا و دایی و بابان به ته‌نی به‌جى دیلن و بیتکمس و بیتدهر ده‌مینته‌وه...)))

((باشه دهی، نه‌وه رسی رۆزگاره، هر له بالندو گەزندو خزنده و رهوندده بگره هەمووی هر ئاولایه... بُ نیمه لای دایک و باوکمان ماینه‌وه!.. نا، کوره‌کەم، نه و سته‌میان لی مه‌که-خوا هەلتاگری، نه‌وه لیه مامی خوت و درگرد، هرگیز بیر لهوه مه‌که‌رده...)) سوراغی پوره ئايشه خامم له پوره حبیبه‌ی کرد-کری گرتەی نهوان بون، گوتی: ((نای روله... نیتیکی بەدبەخته. هر له هەولیو چاکی بُ نه‌هات. هر که دایانه وی... چ بلىن، له پاش مردووان رحمه‌ت چاکه... به‌خۆرایی دایانه نه و پیاوه خوا لیخزشبووه...)))

- ((کیهه؟))
- ((کا سه‌لیم نیدی...))
- ((چۆن بُ- کا سه‌لیم مرد؟))
- ((نا روله، کوشتیان...))
- ((کی کوشتی؟))
- ((کەس نه‌یانی روله، خوا ده‌زانی، هەر یه‌که شتیکی ده‌گوت، هیندیک ده‌یانگوت له‌سەر قوماری به‌شەر هاتووه و ره‌فیقیکی خۆی کوشتويه‌تی... بُ خوت ده‌زانی به‌ناشکوری نه‌بی قومارچی بون. نه‌گهر سی شایی پاره‌ی و ددست که‌تبايیه، له زنی بیچاره‌کهی نه‌ستاندبايیه ده‌چوو ده‌یکرده قومار. ئاغا- پورزا- زۆريشی ئامۇزگاری کرد، بی سوود بونو... باشت کهوا بون، دیاره خوا واي پی چاک بونه، خۆ بُ نه‌وا ئايشه خانم بی چاره‌یهش هەر مېردد نه‌بون- يهک ناخوری جىنگر بون و هیچی دی، ئاغایه‌کیش بون به‌سەریانووه، بُ خودی خۆشی هەر رۆزه‌ی گوناھیتک بون. لۆزه لۆز بیتکار و کاسبی ده‌سۈورا‌یه‌وه؛ و ببونه چەم و مل به ملی نه‌وانه داماوه‌یه‌وه، ده‌گەن نه‌وه‌شدا لیشیددا... باشه نیدی نه‌وانه چووه جىنی هەقى و نیمه له ناھقیان ماوین... خواره‌حى پیتکا!))
- ((دوايیش هەر کەس نه‌یانی کی کوشتويه‌تی- و کەنی نه‌بونه؟))
- ((نا روله، پیار بون، هیندیک ده‌یانگوت له‌سەر قوماری کوثراء، هەندیکی دیکەش- راست و درۆ خوا ده‌زانی- گوتیان چوتە سەرجىتی نیتیکی به مېردد و مېردى زنە‌کەی کوشتويه‌تی... خوا ده‌زانی. نیمه نه‌وندەمان ئاگا لیتیه که بیانی ئاغا و خەلکی دی چووبونه مزگوتی بُ نويشی- مزگوتی گوره- تەرمە‌کمیان دیبۇو له‌وی کەتوووه- له‌بەر دەركى... و گۆشاو کۆشیان سەرپیوه...)))
- ((پەنا به خوا!))
- ((ئەدى روله، خوا تە‌مەنتدا، نه‌وانه داماوه زۆرى پیخوش دەبى نه‌گەر بچى و سەریتکى لى هەلینى- نیستا به تاقى تە‌نیتیه... زۆر داماوه...)))
- ((ئەدى کوره‌کەی؟))
- ((کوره‌کەی، روله، چووه بۆتە جەندرمە؛ هەمیشە لیرەو له‌ویتیه... مانگى جاریکى نه‌گەر بیتەوه لای دایکه‌کەی...)))
- بە رېنمايیه پوره حبیبه‌ی چەند مەترە کوده‌ریبەم کم کپى که نه‌وانه بُ خوش بون، وەک دنیايان باوبۇو و چوومە مالى ئايشه خانى. بەستەزمانە تا خوا حەزكى پی خوش بون، وەک دنیايان

گوتنی: ((به بابی کوران بی، ئىشالللا... سوپاس بۆ خوا ساغ و سەلامەتە، چاوی لە دەستى نەم و نەمودە نىيە - نەوندەش زۆرە... پىتواتىه داخوا نەمە چ دەخوین و چماندەوی؟))

نەيگوت بۇتە جەندرەمە - ژاندارم - منىش نەمگوت بىستوومە بۇتە جەندرەمە - نەکا پىرىشنى تەرىق بىتتەوە، چونكە كە باسى وي دەكرا دەمارە ئاخىتكىلى لى لە قىسانىيەوە دىيار بۇوە. هەرجىيەكم كەد سەرى نەگرت، سەماوەرى ھەر تىمەوايشت و تازە دەبۇو ھەر دانىشىم و پىالە چايەكى ھەرودەخۇم تا بىسەلەتىن كە ھەر كۆرەكەي جارام و لەخۇم نەكۆراوەم و نەبۈمىتە تارانى. يەك دوو دەقىقان ونبۇو. لەبەر خۆمەوە گۇتم كارىتكى نابەجىم كەد، نەدەبۇو مابامايمەوە، دەبىي ھەر چووبىي لەو مالە دراوسىيانە پولىيەك شىتىكى قەردەكە و مىيەدەك شىتىكى بۇ من پىېتىكىرى... دەيت دەگەل دەرودراوسىيە كۆنه كانى جاران ھاتەوە: ئامىنە خام و نازى خام و نەختەر خام-كە ھەمۇو يەك دىنيا خۆشحالبۇون، وەك خۆشەويىستىزىن كەسيان لە سەھەرى ھاتېتىھە دەپەوارە بازارپى ماج و مۇوجان...)

ماشەللا ماشەللا چۇنم ھەلداپۇو و چ بالايدە كەم كەردىبۇو، چۇنم خۆ دارىشتىبۇو..! ئايىشى خام ھەستا و ئەسپەندى هيئنا و كەرىيە ئاتەشخانەي سەماوەرە كەدە: ماشەللا و لە چاوى پىس بە دوور بىي ئىشالللا... دوايمەش زۆر بەجۇش و خرۇش و خۇبادانىتكەوە گوتنى: ((ئامىنە خام، كاكە حەسەن كىيان ھەر بە تەواوەتى شەرمەزارى كەردووم، نەگەر دەزانى چى بۇ هيئاوم!))

((خوا تەمنەن درېتىكا، خوا بە داڭى خۆي بىللە. كارىتكى زۆر چاڭى كەرەوە، ئاخىر توش كەمت دايىكايدەتى دەگەلدا نەكەردووه!))

ئايىشە خام كەدرىيەكەي هيئاۋ لىتكى كەدەوە پۇورەكان لەلەلەلە دەستىيان هيئاۋ نەرمۇ شلى و تۇوند و تۈزلى پارچەكەيان تاقىكىرددەوە... و بە حەسرەتىكەوە تىيانەوە روانى.

((پېرۈزە ئىشالللا... بەسەر و دلى خۆش ئىشالللا... بۇ شايىھ كاكە ئىبراھىم كىيانى دەبەركەم ئىشالللا...!))

((كۆرت نەمرى، ئىشالللا... ئىشالللا لە شايىھ كاكە مەنسۇر گىيانى دەبەركەم و پىيەدە بۇ ھەلپەرم...))

دانىشتن و دەستمانكىد بە كەنځەفەو جەفەنگ لىدانى - قىسەكانى زىاتر پېسىار و وەلام بۇون: لە كۆتىم، چ دەكەم، خۇينىنەم تەواو كەردووه، يَا ھېيشتا ھەر دەخوينم؟ باشە نەم دەرس و دەورە ھەر تەواو نەبۇو بە سەلامەتى!؟ - ھەر لە تارانىتىم، دامەزراوەم - مامۆستام. بەخۇشى ئىشالللا... مامۆستا، يانى چى؟ - مامۆستاى قوتاچانەي ناوندەنلى - ئى ئى زۆر بە شل و پلىيەوە - مانگى چەندى وەردەگرى؟)) - ((سەدە پەنجا تەنەن...)) - ((واب!) زۆر بەسەر

دايىتى، دەستى لە ملى وەرىنام و جا ودرە ماج كە- و ئەرچا گەريان- گەريان بۇ بىنگەسىيە خۆى، بۇ كا سەلىيەمى و ھەمدەيس بۇ بىنگەسىيە خۆى. ھەمۇو لەشى سىيس و ژاڭاۋ و زەرد و چىچ و لۇچاۋى بۇو؛ روخسارى كە ھېچ كاتى باي پىتادەلەناتىي جوانى پىيەدەن بەدەست رەنچ و ئازاز و غەمو خەفتى زيانىشەو ھېيەنەدەي دى داڭەتىبۇو. لە جياتيان كا سەلىيم گۈرپابۇو. كا سەلىيم ئەمە كە سەلىيەمى جاران نەبۇو. بەلكە تا بىلىنى پىاۋىتىك بۇو بىبىزىرى- زەبرە كەنگەكەي ھەمۇو نەرمى و دزىيەكەي ھەمۇو بىبۇو جوانى. گۈرەكەي پې بى لە رووناڭى، سايە و سېبەرى سەرى بۇو، مىزىدى بۇو، بابى كۆرەكەي بۇو.

((ئەدى، كاكە حەسەن گىيان، لە دەورت گەرپىم، سەيرى زمانە ناخۇشەكەي مەكە- لە خۆى دلپاڭتىر ھەر نەبۇو، لە خۆى سادە ساڭارتىر ھەر نەبۇو- ھەر راست وەك مندالىكى شىره خۆرە..) نەوانەي دەگۇتن و خۆشى رادەزىن. ((ھەرجى بۇو ھەر ئەدەبۇو كە دەتىت)) ئىيدى ئەمە نەبۇو كە لە پۇودا شىتىكى بللى و پاشەمەلەش شىتىكى دى- حاشا! نەگەر پاشەمەلە قىسىكى كەردىبايە بەخۆى دەگۇتوودە خۆى سەرەزىشتە دەكەد. ھەر كاتى دەگەلەت تىكچوپابايدە، باودەت بىي يەك ھەفتەي تەواو خۆى دەخواردەوە. ھەر دەھات و دەچوو و دەيگۇت: ((ئايىشى، تو پىتواتىھە كاكە حەسەن لە من رەجابى؟!.. خۆ من ھېچق نەگۇتووە.. ئەدى ئەمە بۇ وەك جاران نايىت و دەگەلەماندا دانىشى؟)) دەمگوت: ((ئاغا، نارەھەت مەبە، كاكە حەسەن ماشەللا مندالىكى ئاقلى و دانا و تىنگەيىشتۇرە، دەزانى تو ھېچ مەبەستىكەت نەبۇو... دەزانى كە بەناشۇكى نەبىي دەست كورتى...)) ئاخىر كاكە حەسەن گىيان، خۆ تو بىنگانە نىيت، ھەر لەدىر زەمانەوە لە پېرو پىشىنەنەوە گۇتۇرۇيانە كاسەھى پې ئاشتى مالە، و بەناشۇكى نەبىي ئاغا دەستى كورت بۇو؛ ئەو پىياوە دامماوه ھەتا مەرىدېش بۇ خۆى ھەر پىادە و رزقى ھەر سوار بۇو، ھەرچى دەكەد وەك بەنلى سۈزۈنى لېھاتبۇو- يَا وەك دەزوو و دەرزى- ھەمېشە بەدۋاي سۈزۈنە بۇ كەچى ھەر نەدەچووه تىيى، خۆ تو غەربىيەيك نىت، بىچارە دەستى بۇ ھەر كارىتكى دەبرە زيانى دەكەد و بۇي نەدەھاتە پىتىشى... جارىك، دووجار، دەجار، سەدجار، ھەروابۇو... ئەستەغفيروللا ئەگەر فريشته خوداش بايە ياخى دەبۇو، دەنە كاكە حەسەن گىيان، بەھۇ خودايىھى لەھى دل و دەررۇن چاڭتىر نەبۇو- ھەر ئەمە سادە ساڭارتىر دل چاڭىھەشى بۇو مالۇيىرانى كەد و لە ناوى بىردى...)) و ھەمدەيس گەريان. بىنگەتەن و دامماوه دلى پې بۇو. ھەروا بە جۆرە كە بۇ خۆى دەگەل كا سەلىيمى ئاشت بىبۇو، ئىمەشى دەگەل ئاشت كەرددە، و زۆرىشى پەرۇشى مەرنەكەي بۇو. بە واتاي ئايىشە خانى ھەر نەبا خۆ مىزىدى بۇو، چەترى سەرى بۇو، بابى كۆرەكەي بۇو. ھەوالى ئىبراھىم پېسى.

گوتم: ((من شوه ههر له ئىستاوه زارم پېپۇو لە ئاۋ...)) دىسان بېكىنېنەو ((پۇرلى)، با جارى من خۆم ئامادەكەم - وە نىيە پۇرلى؟))
(ئەدى، پۇرلى گيان...))

چايدەشان هەروا بە دەم قىسىم دەممەتەقىيى بىن ئارايىشتەوە خواردەوە، و مالىتاوايم لە پۇرەكان كرد... هەر لە مالىي ئايىشە خانىيەو يەك رىچۇمە كەراجى. ئۆتۈمبىليان ھەبۇو- ئۆتۈمبىلى بارى، كە بەياني رۆژى دواتر وەرى دەكەوت. ((بېشەوە))م گرت و كىرىي پېشەكىمدا. مالىي پۇرزاى لەسەر رېيە بۇو. بېرىپۇو سېبەينى بەياني بە قىسى خۆيان، لەبەر دەركى لەسەر رېيە، تۈوكە ئىستۆپىنىكى بىكەن و سوارم. ئەو دەمى بارودۇخى رى و بانى زۆر خراب بۇو و ئۆتۈمبىلى بارى ئەو دەرسەخى ئىوان شارچىكەمى مەھو شارى پۇرزاى بە ھەشت نۆ ساumentان دەپىرى و بە دەكەن عەسرى بە درەنگ وەختەوە يَا دەوروبەرى شىۋان ياللا دەكەيە لالپى چىاي-گەردەن- نزىك شارچىكەى. ھەولىيان دەدا نەكۈنە شىۋان ياشەوى. رېيەكە دلىنيا نابۇو و دواي نىيەر ئۆيان بەدەست چەتەنەو بۇو، جەندرەمەي پاسگايەكەنی گەردەنەي يَا ئەمانى سەر رېيە هەر لە عەسرىيە-تەگەر تاودريان ھەبايە- پېيەكائيان ھەلەدەكىشانەوە سەرىي و ھەرقىيەكىش قومىمايە ئەوان لەناو تەھەر و جىيەكەنی خۆيانىز نەدەھاتنەوە خوارى و لەوى نەدەبزۇوتەن: كۆتىيان لە تەقەي بۇو، بەلام خۆيان لى كەپ دەكەد، يانى حىزى و سەلامەتى.

دەوروبەرى دەي بەياني بۇو كە دەنگى ھارە ھارى مەكىنەي و ھىسىس ئىستۆپى لەبەر دەركى بلند بۇو و من بە پەلە مالىتاوايم لە پۇرزاو پۇرە حەبىبە و مندالەكان كرد، و لە مالىي ھاتمە دەرى. هەروا كە لە پلىكانەكەنی پېش دەركى دەرى كە دەچۈنەوە سەر شەقامى دەھاتمە خوارى، هەروا سەرپىتىي ئۆتۈمبىلەكەم تەماشاڭىد: دوو ژىن و چەند مندالىك و چەند پىاپىتكە لەسەر بارىيەدە جەندرەمەيەكىش خۆى بە چامەللەغى پېشەوەي ئۆتۈمبىلەكەوە گىرتبۇو و تەغىنگەكەشى سەرەرە ۋىزىر بە دەستەوە بۇو و بەرەو پېشەوە رادەندا. وەك ئىيراهىمى كۈپەكەي ئايىشە خام دەچۈۋە! دەمۇچاۋىم چاك نەدىت، وەك بلېتى بە ئانقەست رووى وەرگىرە، منىش زۆرم پەلەي دىتىنېي نەكەد. لەبەر خۆمەوە گوتم رەنگە بەستەزمانە شەرمى بىكا كە دەزانى من كەيشتۈرمەتە جىيەكى و ئەوپۇش جەندرەمەيە. بەلام بە دىتىنېي - بە دىتىنېي جەندرەمەيە كە دەگەل ئۆتۈمبىلەكەي مەمە-نارەحەت بۇوم. كەسانى چەكدار، بە سەرباز و جەندرەمەوە جەنە لەوەي كەمایەي دلىنيايسىش نىن بۇ رېيە دەبنە مائىي دەرددەسەرىيەش. جەته ئەگەر رى بە ئۆتۈمبىلان بىگەن هەر بۇيەيە كە گىرفانى نەفەرە كان بىگەپىن و ئەوپۇش بىيان بىتىن و ئەگەر ئۆتۈمبىلەكەش كوتال ئاشتىكى واي تىدابى بە كەللىكى وان بىنەنەتىكى لى داگەن و

سامىيەوە زۇرىش بەتاسەوە ((ماشەللا... ماشەللا... زۆر سوپاپاس بۇ خوا!...)) ئەختەر خام گوتنى: ((كاكە حەسەن گيان، بە سەلامەتى ج لەو ھەموو پارەيە دەكەي-ناكا رۆژى نان و ئەسکىنناسى بىخۇي!))

گوتم: ((نا، پۇرلى، ئەو پارەيە بۇ وى ھەر ھىچ نىيە، من لەوى مانگى پەنجا تەمن گەنلى دوو ژۇرە دەكەن دەدەم)) ئەوجا پارەي ئاۋ و پارەي كارەباش لەوى راۋەستى، پارە ھەر بۇ خۆى دېت و ھەر بۇخۇشى دەرپۇ- بە زەھەت بىگاتە سەرىي مانگى...))
((ها... پەنجا تەمن، وەللا خوا ھەلتاگى؟!... كى چىشتىت بۇ لىدەنلى- بە سەلامەتى ژنت ھەيتاواه؟))

((نا، پۇرلى، ژنم نەھەيتاوه، زىاتر ھەر لە دەرەوە نان دەخۆم- لە چىشتىخانە، جارى واشه خواردنى قوتۇر...)))
((گوتنى لە كويى..?))

((چىشتىخانە... جىيەكە وەك... وەك قاوهخانە، بەلام كەمېك پاكتى...))
((واى..!)) جا قاوهخانەش بۇوه جى!-
((چۈھۈوه داڭ و بابت بە سەلامەتى دېت و ئەو ئىستا دەگەپەتىيەوە؟... باش بۇون، بە كەيف بۇون، ئىشاللا؟...))
((نا، دوينى ھاتۇرمەدە، ھېشتا نەمدىون- بە نىازىم ئەگەر ئۆتۈمبىل ھەبى بەياني بچەمەوە مالىي..))

((بە سەلامەتى ئىشاللا...))
ئايىشە خام گوتنى: ((ئەدى، كاكە كىيان دوينى شەۋى لە تارانپا ھاتۇرە دەمپۇش ھاتۇرە دەئىرە مالە كەي خۆى سەرىك ھەللىنى..)) زۆر بە خۆشحالىيەوە.

((بە سەلامەتى ئىشاللا-ئىشاللا ھەر يەكجەرە كىش كېيىكى لەوانەي لاي خۆمان بىنەو دەگەلە خۆتى بەرە... كچە تارانى بە كەللىكى ئىيەمە و مانان نايە، كاكە گيان!))

گوتم: ((ئىشاللا...)) ھەموو پېكەنин، ((من چاوهرىتى ئىيەم، ئىيەش بۇورىنە دەبىن غەمېتىكان لەبەر بىي، ئىيە ماشەللا ھەروا دانىشتوون و كەس غەمى لەبەر نىيە و كەسىش بەسەر خۆى ناھىينى!))

ھەموو پېكەنەوە، ئەختەر خام گوتنى: ((وەي بە چاوان!... كچمان ھەن ماشەللا وەك پەرەي گولى، وەك نوقالە تووتىكان، لەسەر لىيوان دەتۈنەوە...))

نه خزی و نمرو او بچه قی. زور جاران که ده گهک یشتنه قاوه خانه که می گردد نه شوپیره کان به نه فره ره کانیان ده گوت به پیشان بده رو ژیر قه درب شور بینه و هو له خواری تا له و پیچانه دهد چن راوه استن و چاوه پری بن. جاری واش بورو ههر لسمه ره گردد نه یه و نه فره ره کانیان داده گرتن، و جاری واشبورو گوئیان نه ددایه. ثم جاره شیان شوپیره که داوای له که س نه کرد دابه زی- نه فره ره کان هیینده زور نه بیون: دورو ژن به چوار مندالی کیتله و، و سی پیره میزد - دورو پیاوی شازه رایجانی که بو یشی یا بو سه ردانی کوره سه ربا زه شیجباریه کانیان ده چون، داشت شتر یک شام شاه

هاتین، ورده ورده گهیشتینه پیچی یه که م، دهنگی هیسه هیسی نیستوپی به رزیووه: ((خودایه به ته مای تو! عه لیاغا گیری پینچ!)) شوتومبیله که به هموای پیاده رژیان در پردی- و عه لیاغاشی به ته نیشته بیوه. دهرگاکه که کرد و هو گیری پیچی له بن لاقه کانی منه وه در کیشا. ((خودایه به ته مای تو!)) شوتومبیله که ورده ورده، له سرده خو، به ددم هیسه هیسی پچ پچره وه چووه پیشی- به جزیریکی وا که به لای منه وه لووتی ده خه رندی کرد بورو... چاوه کامن نووقاندن... عه لیاغا هاواري کرد: ((هوپ... هوپ... هوپ!)) و شوفیره که پیشی له نیستوپی توروند کرد، عه لیاغا گیری پینچی دانا. هیشتا شوفیره که به وه رانه گهیسوو بیته وه دوايه که دهنگی چهند تقه یه که هات، تمه که به هردو لا یمه وه هات دلی داخستین و دهنگه که له دولی گه راو له شاخی شه و به رییدا، و هاته وه لای نیمه، و نیمه هه مه و ریا کرد وه. سه رییکی شوفیره که م کرد رنه نگی و هک کفمی مردووی لیهات بیوو... و له وللاشه وه قاوقیز و زریکه کی ژنان له سر شوتومبیله وه.

شوپریه که دلهزی، عهلياغا خۆی هاویشتبووو بن پىچکەی پىشەوە... شوپریه که هەروا کە بە هەردوو پىتىان خۆی هاویشتبووو سەر ئىستۇپە کە هەر دەشلەزى. منىش لەھى چاڭتى نەبۈوم، ئەگەر جارى وا كېرىپ يېتىج نەبىي كە متىين غەفلەت بىسە بۆ ئەوهى هەمۈوان دە دۆلىٰ كا و هەلياندىرى. هەر چۈنىكى بۇ دەرگاكەم كەرددە، خۆم فېيدا يە خوارى-دياربۇرۇش عەلياغا كېرىپ يېتىجى دانابۇن. لە چاوترۇكائىكدا دوو تەفەنگچى لە هەردوللاي ئۆتۈمىتىلە كە وەھەلتۈقىن و پەيدابۇون. تەفەنگچى لای چەپى عەلياغاي بە نۇوكە شەقى لە بن ئۆتۈمىتىلە كە هەتىنايە دەرى. كوتىيان: ((نېبۈون-دابەزى!)) نېبۈون، بەلام داشبېزىن-جا چۈن؟ نېبۈوتىم، بە كەنارى پىتىچە كەمدا رۇوانى، دوو تەفەنگچى دىكە لە ويۋە دەستابۇون: سىردى تەفەنگىييان لە ئىبراھىم دامماو گرتىبوو؛ گۇتم هەر ئىستا تەقەمى لىدىتىن... ((نېبۈوو! تەفەنگە كە دانى...!)) ئىبراھىم تەفەنگە كە دانا. تەفەنگە كە بەساغى لەۋى كە وەت... يەك لە تەفەنگچىيەكان لەلائى راستىبو

بیین، نیدی نیو به خیر نیمه به سلامت و هیچیدی. به لام ثه گهر سهربازیک یا
جهندرمه یه ک له شوتزمیله که یدا بی و بیهودی تفهنه که که بدهسته و نهادا-که به هر حال
سروخزی دامودزگا که که هر شهودی لی چاودروان ددکا و به دهیان مداده و برگه داوای
ئایننامه لیده کا که دهی وابکات و واپروا، و نه گهر شهوا و نه کات نیدی واوای لیده کری-
شهوده می گیروگرفتان پهیدا ده کات، شمه سه رهاری شهودش که گیانی نه فرهد کان هه مورو ده خاته
تهلهز گه و تالو و که و ۵.

رویشتن... له قاوهخانه‌ی سهر پیشه‌ش ههر رwooی خوی دهنه‌خست: له ههر جیهه‌کی ئۆتۆمبىلە کە راوه‌ستابايه نئه دوور دەكەتوهەدە خوی بەشتىكىيەدە دەخافلائند؛ دەمى ناخواردىنى نيو درپۇيەش چۈوه دەم چۆمى، ئاوىيکى بە دەموجارىدا كرد، و نئهەلەي قۆستەدە پېرىسەكە تۈيىشۈرۈي رېيە لىتىك كردەدە هەر لەويى نيو درپۇزە كە خوارد و كاتىكىش كاكى شوپىر بە ھۆرن لىدانىيى نەفەرەكان خىركدنەدە، نەويىش سالىدانە سالىدانە ھاتەدە-ھەرودەك ھەستم پېڭىرد دەيىيست وايتىهەد دەگەلە مندا لۇوت و بزووت نەبىن. هەر كاتىي كە من بە تەواوەتى دەچۈرمەدە جىيەكە خۆم و دادەنىشتم، نئو لە پېشت ئۆتۆمبىلە كەدە سوار دەبۈودە... دووبارە كەۋتىنەدە رې... عەسرىتكى درەنگ وەخت بۇو كە گەيشتىنە كەردەنىي، كاتىي كە لە دواينىن پېتچى كە بەسەر قاوهخانە شا عەبباسىدا، كە تاودەرى پاسگاى چەند ھەنگاوىتكى بەلايى دەستە چەپتە بۇو، تىيەدەپەرىن دوو سى جەندىرمە لەسەر تاودەدە بۇون، ئاگريان كەدېبۈو دەچۈرمەدە دەيىخواردەدە. يەكىكىيان كە بەپىۋەبۇو و ھەتاو لە دەموجاوى دابۇو، ملى خوی دەخوراند. كە ئۆتۆمبىلە كە گەيىھ بەرامبەردى دەستىتكى بە ماناي بەخىزەتتىنەدە بۇ ھەلتە كاندىن، شوپىرەدەش بە زمانى ھۆزىنى ماشىنىي و دلامى دايەدە سوپاسى كەدو نئەجە دەستى بەپىرەد و سەلاوات خۇيىتىن و فۇرگەدنى بە ھەرجۈار لایاندا كرد.

که گمیشتنیه قاوهخانهی ((بن گویزی)) کات درنهنگانیتک بwoo، شارو دهشت و دهرو تهولاتریش به چاکی ههر دیار بیون-پانه و هستایین- دهمنی راوهستانی نهبوو. شوغیره که شارهدا بwoo، بدره خوار بوبیننهو. لهوندهی رسیدادا دوو پیچی تهواو تهسک و ترسناک همهبوو، هرچهنده سال نهبوو یهک دوو نوتوتمیبیل نه خزی و چهند نه فدریک نه بنه قوربانی و نه مرن که چی ههرو دک خوی بwoo و وزارتی رسیگاربانیش ههروا دلاواو دلن فراوان بwoo، و شوغیر ناچار ده دوو پیچانهدا گیپری پینجی به کاردینا، که له لای نیمه پییان ده گوت ((کوته))-یانی تاکوز: تاکوز هه و کوتهداره نهستوره قوله بwoo که له ناوه راستیدا ده سکی ههبوو، و شاگردی شوغیره که کاتی پاش و پیش کردنی نوتوتمیله که له یاشهوه یا له یپیشنهوه ده دایله بین تایه کان تا نوتوتمیله که

ثیبراهیم به نوزده لالانه و به دوایانه و که ((کاکه کیان، بیکن له راهی خودا و پیغه مبهرا ن... تو گیانی منداله کانتان، تفهنه کم ویدنه و... ناخر له منیان ده ویته و... نه گه ر به بی تفهنه بچمه و له سیداره دده دن و هله مده و اسن... بیکه له راهی خودا...!)) و وک بارانی به هاریتی فرمیسک به رده دانه و. له پیشدا پریاندایه، دوایه ش چهند قوئنداغه تفهنه گیکیان ئاخاوتنی و دورکه و تنه و. به لام ثیبراهیم وازی هر نه هینا، و هر به دوایانه و بیو، ده لالایه و... نهوان رویشتن، و ئیمەش وک مندالی کوئ له مشت، به پیوه و دانیشتور چاود پی نیشانه جوله و روینی بیوین. نهوانه که له دهشتیوه بەرەو لایلی بەریو بیوون دیاربیوون ده مدیت، ثیبراهیم ددیت، که دوور و نزیک هر به دوایانه و بیو...

رویشتن، له چۆمی تیپه پین، گئینه لایلی بەرامبەری و ئیمەش هەر روا چاود پی مولەتی روینی بیوین، و نه مانویرا تەنانه ت پاش و پیشیه به ئۆتۆمبیلە کەش بکەین. شوفیرە کە لە سەر بەردیکى دانیشتبوو و سەری دەنیو هەر دوو دەستى خۆ وەرئابیوو، و جگەر دەکیشا... سەرەنجام تاك تەقە کەمان بیست- به مەزندەدی من ئیستا گەیبۈونە جیبەی کە بلند... کەوتینه و رې، به لام چون، شل و شەپریو... و هر بهو حالەشەو چوئىنە ناو شارى، شوفیرە کە يەكسەر چووه پادگانىش ئیمە پرسیار پیچ کرد: نهوانە کە بیوون؟ چەند کەس بیوون؟ سەرە رو خسارابان چون بیو؟ چوئىان زانبىيۇو نەورق ئۆتۆمبیل دیت. کە ئاوا بۆئى دانیشتۇرون؟- چونكە خۆ ھەممۇ روئۆ ئۆتۆمبیل نەدەھات- جارى وابۇ به دوو ھەفتانىش جاریت نەدەھات. خوا لە مردوو نەفرە کان خۆشبى کە نەيانگوت يەکىن لە چەتكەن نەيەپەشتۇرە پیلاۋە کانى لى بستىنن، دەنا رزگارىم نەدبۇو. به لام بەھەدی باش بیو ھەممۇ ئاگایان لیبۇو کە گىرفانە کامن ھەممۇ گەپان و سەعاتە کەشیان لە مەچە کى كردمەدە. بەھەر حال ئەو پرسیار و ھەلەمانە کە ماوەی دوو سەعاتیان خایاند هەر چوئىنى کى بیو وەخیز گەپ، و هەر کەسە بەدواي پەیسەری کارى خۆیدا چوو.

ثیبراهیم ج ھەوالىتىکى نەبۇو، بەیانى دوو بەیانى و سى بەیانىش... ھەوالىتىکى هەر نەبۇو، تا ئەو ماوەیەی من لەوی بیوم ھەوالى نابەجى و ناخوش دەربارە دەھات. ئايىھ خانى داماو!... گوتیان لە ترسى لىكۆلىنە و و لى تويىشىنە وە چووه بۆتە چەتە... گوتیان بۆتە نۆكەرى ئاغايىھى کە لە عىراقتى؛ گوتیان كورى پورە ناسكە کە ھەوال و باس و خواسان بۆ روكى دووی دېنى و دەبا لە سلىمانىيە دىوە، و بىستۇرۇيەتى کە لە مالى رەھماناغاي بۆتە چاپەز... ھېنديكىش ھەبۇون کە دەيانگوت، نا، كۈزارە: دەيانگوت قاوهچىيە کە قاوهخانە گەردەنە کە ئۆتۆمبیلە کە باش گەپا... لەپىشدا بىنی ئۆتۆمبیلە کە

گەپاپۇن. فيشه کدانە کەشیان لە ئىبراهىمى کرددە، و ئىمەشیان پېڭىمە رىزىزىدەن دەست بۆ سەرەدە. دوو تفهنه گچىيە کە ھەر دوولاي شۆتۆمبىلە کە چوون سەرۇ بەردىكىان وەبن پېچەكە ئۆتۆمبىلە کە داو بە شوفيرە کەيان گوت دابەزى و شوفيرە کە دابەزى، - و چوو دوو سى ھەنگاول لەلاترەدە دانىشت... چەتكەن، ھەممۇ سەرەچاواي خۆيائى پېچابۇو، لە چاوابىان بەولادە ھىچ جىبەيە کى دىيان دىار نەبۇو.

((خوشكان بچەنە ئەولاود... ھەقمان بەسەر ئىيەدە ئىيە!)) خوشکە کان لە قاوقىز و زرىكە كەوتەن، كچۈلە کان لە ترسان خۆيائى بە داو و تەڭگەلى داکيانە و نۇوساندېبۇو... ((نا، دوور مە كەونەدە... ھەر لەوی را وەستن!...)) زۆر چاکە! يەكىن لە چەتكەن ھات و گىرفان و باغان و بەپکى ھەممۇان گەپان و ئەھەد پېيمان بۇ ھەممۇ بىد - ھەر لە پارەو پۇولىتىکە بىگە تا شانە سەرە. پېلاۋە کانى من نۇي بۇون. گوتى: ((پېلاۋە کانت دانى!)) تۆزىتىم خۆ وەخراند، ((گۆتم دايانتى!)) و قۇنداغى تفهنه گە کە راسكىرددە. تفهنه گچىيە کە دى کە بە تەنېشتىت رىزە کەوە پاسەوان بۇو دەستى گرت، و بە دەست ئامازە منى كرد کە دايان نەنیم. قەلاقەتىم لەلا ئاشنابۇو، به لام ھىچ جىبەيە کى دەموجاوى دىار نەبۇو... بارەکەش گەپان... دوایش يەك لە نەفرە کانى سەر بارە کە گوتى کە ھەر دوای ساتەوە خەتىيە کە ئەنلىكە تەقە کە چاوى لېبۈو کە جەندرەمە کانى پاسگاپە کە پەيىزە تاۋەرە کەيان ھەلکىشىشا دەتە سەرە و بە (ئاۋىنە چارا) ^(٤) ھەوالىان دابۇو شارى.

پف...شار!

بارەکەيان پېشكىنى، دەنیو بارەکەيدا تۆپە قوماشىكى تىيىابۇ دايانگرت... و لېياندا رویشتن، ئەۋەشىان گوت کە كە ئۆتۆمبىلە کە بېراپەن بۇو ئۆتۆمبىلە کە بېراپەن بۇو... رویشتن و

(٤) ئاۋىنە چارا: جاران کە ئامىيەر بى تەمل و تەلەفۇن زۆر كەم بۇو بۇ پەيەندىكىدن، سوودىيان لە ئاۋىنە وەردەگرت. بەھۆى ناردىنى تىشكەوە بۆ بەرامبەرە کە دەنەپەن بەھۆى شەۋىش هەر بە ئاۋىنە وەلەمە ئەۋەشى دەدایسەدە كە پېنى راگەپىزابۇو... شەۋەش ھەر دەنەپەن بە ئامازە (ئىشارەت) - مۇرس - بۇو... من ئەممەم بېز خۆم دېبۇو، كە زۆر جاران عەبدوللائى موخابەرەچى لە قەلادىزىو بە ئاۋىنە قىسى لە كەنلە مەخەرەي ھەلشۆيە دەكەدە و من لە تەكىيە و دادنېشىم - وەركىپ -

پاراستنی بارودو خه که ودک خوی و دهست نه خستنه ناو کاروباری کورده کان بورو. دهله‌تی نینگلیز ودک بوقونی خوی هه میشه راپه‌رین و ههستان و تیکوشانی کوردانی به دواکه‌وتورویی و کونه‌په‌رسن و نه‌زانانه داده‌نا و خمزی نمده‌که خوی له گیزمه و کیش و بگره و بهردی عه‌شایریانه‌وه، وردا. له‌لایه کی دیکه‌شده ثهو هه‌لومه‌رجانه که رووشه‌کانی تیندابون و شه‌پر سالینگراد له‌په‌ری توندوتیشیدا بورو به هیچ شیوه‌یدک نه‌یانده‌ویست هیزه‌کانی ده نیرانیدا، له ناوچه‌یه کی وا سه‌خت و کویستانیدا له‌گه‌ل عه‌شایر اندا روویه‌رورو و ده‌گیرکه‌ن... نه‌مانه‌ش هه‌مووی میژونووس و روزنامه‌وان و راپورت نووشه‌کان به دوورودریزی له‌سه‌ریان نووسيووه و باسیان کردون. پوخته‌ی قسان نه‌وه‌یه که رووشه‌کان به‌تاپیه‌تی دارو دهسته باقرقوفی سفرۆک و زیرانی نازربایجانی شوردوی - له بارزانی دوو دل و به‌دگمان بورو و نه‌یان به‌وی به‌پیاوی نینگلیز ده‌زانی، و ده دووجاری سه‌فره‌ی قازیی محه‌مده‌دیش بوق باکو نه‌وه‌یان به‌وی گوتبوو. به‌لام تازه بارزانی هاتبوو و کار له کارترازا بوو و سفرخ‌مامیش رووشه‌کان قبولی نه‌وه‌یان کرد له مه‌هابادی بی‌منه‌وه - به‌لام به‌شیکی هیزه‌که‌یان له نه‌غه‌دهی دایه شیخ نه‌جه‌دهی برا گوره‌ی مه‌لا مسته‌فای، تا له‌وی بی‌منه‌وه، به بیانووی نه‌وه‌یه که دابین کردنی زیانی هه‌موو نه‌مانه له مه‌هابادی کاریکی سه‌خت و دژواره، که دیاره نه‌وه‌وش راستیه‌کی هه‌ر تییدابوو: ناوچه که هه‌زار بورو و حوكومه‌تی قازیی محه‌مده‌دیش توانای پیشوازیه نه‌و چه‌ند هه‌زار ماله ناوارانه نه‌بورو... به‌پاستی گوزه‌رانی بارزانیه کان جیی به‌زیبی پیداهاتنه‌وه و تا بلیتی ناهه‌مواربوو.

به‌پاستی جیتی داخ و که‌سر و ده‌دو دلّ بورو: خان و به گله‌ری دیبوکری و منگور و مامه شانت ده‌دین له‌سه‌راو دیوه‌خانیاندا سفره‌یان ده‌رازندوه و رانه فروجیان باده‌دان، و ژن و منداله بارزانیشت ده‌دین له کوچه و کولان و سه‌شقا‌مه‌کانی مه‌هابادیدا ماله و مالیان ده‌کردن و خریکی ده‌رزوی بورو. له نیویه سه‌دهی بیسته‌مدا، مندالانیک که‌ده‌بی له قوتاچانه بن، و له ساغی و ته‌ندرستیه‌دا ده‌موچاویان ودک سوره‌گولی گه‌ش بی، یاری بکن، پیکه‌که‌ن و به پیکه‌نینه کانیان ده‌ررویه‌رده کانیان شادو شه‌نگول و خوشحال کهن، که‌چی ده‌تیت نه‌وا هه‌ریه که تورره‌که به‌مله‌وه درکا و ده‌رکی ده‌کات و به پیخواستی و دوچاوی کزه‌له‌وه و دهست و مه‌چه که بچکولانه سرپووه کانیانه‌وه، به‌دوای پارچه ناینکه‌وه... نه‌وه‌ش منداله بارزانی، مندالی نه‌وه که‌سانه‌ی که له‌ده‌ته نئیمه هه‌ین و ده‌یرمان دی بی په‌روا خوینی خویان له پینا نه‌ته‌وه که‌یاندا رشتووه. نیستاش نه‌وه ده‌بینی، نیستاش نه‌که ریت له هه‌ندیک شوین و جیان بکه‌وی مندالی دوو سی پشتی دوای هه‌مان نه‌وه بارزانیانه ده‌بینی جانتایه‌ک به

به کورتیه‌که‌ی بازاری قسان گه‌رم بورو - که نه‌ویش دوای چه‌ندیکی به کون بعونی رورواده‌که‌ی ساردبوقه. ده نیویدا هه‌ر من بعوم که به واته‌ی ژنان بوق ریشی چووم سینلیشیم له‌سه‌ر دانا: به هه‌زار رهنج و کیشمه‌کیش شتیکم پاره و دلانابوو و کزمکردبوقه بی‌هیشم بیده‌مه بابه‌ی نه‌ویش ناوای لیهات - نه‌وه‌می بانکیک چیه ده ناویدا نه‌بورو و نیستاش بوق خرجی گه‌رانه‌وه ریش ده‌بی ببمه‌وه بار به‌سه‌ر بابیدا و بیخه‌مه‌وه بن قه‌ردا. به‌لام نه‌وان - دایکم و بام - هه‌روا زر به گه‌وره‌یه خوینه‌وه هه‌موو لایه‌کی مه‌سه‌له که‌یان ده‌دیت: (به‌لاؤه‌کپری سه‌ری خوت بی‌رژله - زر شوکر بوق خوای که بوق خوت به‌سه‌لامه‌تی هاتوویه‌وه. پاره چلکی دهسته، دیت و ده‌روا، غه‌می مه‌ت نه‌بی - خوا که‌ریمه... به قوربانی سه‌ری خوت بی‌!) و مه‌ریکیشیان کرده خیری سه‌لامه‌تیه مه!

- ۱۵ -

ناوه‌ندی نه‌ستانی خویمان که هیچ کاتی که‌س حه‌زی لیتی نه‌بورو و که‌سی واشی بوق نه‌ده‌هات من چووم، زیاتریش له‌بروه‌ی تا له دایک و باوکمه‌وه نزیکتیم. کورستان هیشتا نه‌سره‌ویبوقه هه‌روهک که ده‌مانبیست له ده‌ررویه‌ری مه‌هاباد - سبالاغ - و شنوا و نه‌غه‌دهی به‌گرکی هیشتا هه‌ر مابوو له‌گه‌ل هیزی ناوه‌ندیدا - پیکداهاتنی هیزی ده‌له‌تی له‌گه‌ل بارزانیاندا. که شه‌پر دووه‌می جیهانی به‌ریابوو بارزانی له عیارقی له گه‌ل حوكومه‌تی فه‌سیله‌لیدا ده‌ستوو به‌خه‌بور و شورشی کرد و نینگلیزیش به‌هانای حوكومه‌تییه‌وه هاتن و بارزانی ناچاری چوونه‌وه مه‌هابادی بورو، که نه‌وه‌می له‌ژیر ده‌سه‌لاتی حوكومه‌تی قازی محه‌مده‌دیدا بورو. گوایه بارزانی بی ره‌زامه‌ندی و حمزی قازیی محه‌مده به ناچاری چوته‌وه مه‌هابادی. رووشه‌کانی لیتی به گومان بعون و نینگلیزه کانیش به دوزمنی خویانیان ده‌زانی، و ده ناوه‌شدا هه‌ر ته‌نیا مه‌هاباد بورو که له ده‌روه‌ی ده‌سه‌لاتی نه‌و دوو داگیرکه‌رانه نینگلیز و شوره‌لیدا مابووه ده نیرانیدا، و ده‌تیوانی دالده‌ی بdat. قازیی محه‌مده زیاتر به راسپارده‌ی رووشه‌کان و تا نه‌ندازه‌یه کیش له‌ترسی شوین و پیکه‌ی خوی زوری رهو نه‌دایه نه‌وه و پیشمه‌رگه کانی: له‌وه‌ی ده‌ترسا به‌هه‌ی نه‌وه‌موو چه‌کدار و فرمانبه‌ر و کاریه‌ده‌ستانه‌ی له‌کلیدا بعون دهست به‌سه‌ر حوكومه‌تکه‌یدا بگرن. له‌لایه کی دیشوه و پی‌ده‌چوو پیشی خوش بی هه‌ر نه‌بی بوق پاریزه‌کاری و پیشیونیه له حوكومه‌تکه‌ی خوی، چونکه هیچ سوپایه کی نه‌بورو و عه‌شایریه ده‌ررویه‌ریش سه‌ریان بوق دانده‌نم‌واند و به قسمه‌یان نه‌ده‌کرد، و نه‌وه به پشتونیه بارزانی و چه‌کداره‌کانی ده‌تیوانی پینگه‌ی خوی له بدرامبهر عه‌شایردا پتھ‌وترا. سیاسه‌تی نه‌وه‌می نینگلیزانیش

ئەمە بەرنامەي مەنداانە، ئەم مەنداانش بازازىيە - ھاتووه پارەي شەكر و چاي بۇ مالى
پېيدا بکا... مەنداان بارزانى، لە مەھابادى، تۈورەگە بە ملەوە دەرۆزى بۇ نىشتمان دەكەن...
دەرۆزى دەكەن تا بېتىن، تا نىشتمان بېتىنى و بلىسسى خەبات و تىككۈشانى نەكۈزىتەوە. ئەو
دايىك و باوکانىن كە ئەو چىل و چىلە شىڭ و ناسكانە بە ئاكىرى خەبات و تىككۈشانى
مەللىەتكە يانە دەنەنە
چاوى دۇزمەنار رەنگ زىرە دەرنە كەۋى و دىيار نېبى. مەللىەتكە نۇستۇرۇ، مەللىەتكە بىھىز و
پەككۈتەيە، مەللىەتكە نەزانە... .

مەلا مىستەفای دەبىنى كە لە سەر شەقامى ئەوەتا لە پەنا مال و كەس و خىزانى ھەمان
ئەو مەنداان گەدايە پىخاستەوە سەرپىي دەنەنە دەنەنە دەنەنە دەنەنە دەنەنە دەنەنە دەنەنە
دەخوا-نان و پەنرى سوالى - تا پىيىان نىشاندا و پىيىيان بىسەلەتىنى كە گەدايى و دەرۆزە كەدن
لە مەللىەتكە خۆت نە گەدايى و نە دەرۆزە نە سوالە. گەدايى لە پىيىان مەللىەتكە خۆت گەدايى
نېبىه. مەللىەتكە خۆت نە گەدايى و نە دەرۆزە نە سوالە ((هاورپىيان)) ئازۇوقەيىان لە كوردستان، كە ھەر بۇ خۆتى
ھەزار و نەدارە بېرى و ھېچىيان نە ھېشىتەوە: رووسمەكان ھەرچى بخورى و بېرى دەيىكىن و دەبىن و
پارەي چاكىش دەدەن، وەك دەلىن ئىنگىلىزە كانىش لە ناوجە كانى زىرى دەستى خۆيىاندا - سەنە
كەمىاشان - ھەرچى ئازۇوقەيى دەيىكىن و دەيىسووتىيەن، تا نە كا خەلتكى تىير بن و لە بەرتىريان
كارىيان لە دەست دەرىيەن و دەم لە پۇوشىانەن. رووسمەكانىش ھەررو سۆز و بەلەن و پەيان
دەدەن - ھەرودك ھەمېشى بى پشت و پەنا، باشه... قىسى پارەيەك ناكات، ناچىتنە ناو
گېرانەوەش، دروشم و شىعەر شانامەش پارچە گوشتىتىكى لە گۆشتىاوي ناو دىزىدە زىياد ناكا-
خەلتكى ھەمۇ ئەمانىيان تاقىكىردىتەوە و دەيانتان. بەلام خۇ رووسمەكانىش بى ئەزمۇن نىن و
زۆر چاك سوود لە دروشم و شىعەران دەبىن... ستالىن پىشەوايە بۇ كوردان وەك باب (ايدى)
لائى ئىيمە كە ئەسپ لە بەر ماندووەتىان دەوەستى تىرياكى دەدەننى، خەلتكى لائى ئىيمە فېرە
تىرياك نىن، بەدەگەمن شەگەر يەكىك ھەبى تىرياك كىش بى، و تىرياك كېشانىش ھەر لە خوا
پىداوان دىيت: خانە كان- ئەمانىش تاك و تەمرا - دەكىشىن. بەلام لە زۆرەي قاوهەخانە كانى رېگىيە
تىرياك ھەبوو و كېيارى تىرياكىش ھەر كارمەند و فەرمانبەرانى حوكومەت و كىتەكارە كانى
رېگاوابان بۇون كە ئازارى لاق و لەتەر و جومگە كانىيان بېيمەك دوو دەنكۆكە تىرياك
دادەمەر كاندەوە... ئەگەر ئەسپىيەكىش وەستابايە مسقالە تىرياكىكىيان بۇ دەسپىيەن و زەردەنە
ھەيلكىكى كە دەكەن و دەياندايە. چەند دەقىقىيەكى نەدەبرد ئەو ئەسپىيە كە دەلەرزا و تەواوى
لەشى شەلەلى ئارەقەي دەبۇر و لىيى دەتكاپىيە زىندۇ دەبۇر و گیانى و بەر دەھاتەوە بە

كۆلىيە... بېتولەيە ئەو بەرىپى قوتاچىنە دەيىتەوە: يَا چۈزتە قوتاچىنە يَا دەيىتەوە. بەلام نا، ئەو چەند
فلچە و چەند قوتووه بۇياغىتىكە بە كۆلىيە و خىرا و بە پەلە دەچتە دە ئۆتىلىيە و دەيىتەوە
دەرى - پېلاۋان خې دەكتەوە، يَا دەيانباتەوە بۇياغە و بەلام چ دەردى سەرى و ناخۇشىيەك!
ئىدى دەرورىبەرى ئۆتىلىي ناشىرين دەكە. مەنداان كە، كەم تەمەنە لە كەمل برايە كەيدا ھاتووه، كە
دە دوازدە سالانىك دەبى، و لمەرددەمى ئۆتىلىي خەرىكى بۇياغ كەنلىيە، بۇ خۆتى لە پىيىج
شەش سالان زىياتىر نېبىه. جوانكىلىيە، زىتەلە، زېرو زىرىنگە. ئەوانە مىيانە كانى ئۆتىلىي زىياتىر
لەپۇرى بەزەپىيە پېيدا ھاتنە و پەيدا، پېلاۋە كانىيان دادەنەن و دەيدەنە. مىيانە توركە كان- خاودەن
كامىيۇنە كانى لە تۈركىيا و ھاتوون - جاروبارە تانە و تەشەر و مەتەلە كان داۋىن... پېلاۋە كەي
لىپەرگەتىوو و بىردوویەتى و بۇخۇشى بە كەوشە لاستىكە بچەككۈلانەيە و بە جۈوتە پېيە
وردىلانەيە زەپىنگ و قوتە و زىتەلە ھاتوتەوە كەمەتەوە دەفتەرى ئۆتىلىي سەير دەكەي وەك
لەپىز كارىگەرى شتىكىدا كۆپاىي و ھەوت بۇبىي... پېلاۋە كان ھەروا بە ھەواوە لە نىوان زەۋى
و ناسانىدا بەدەست مەنداان كەوە ماونەوە، زارى بەش كەردىتەوە، چاوهە كانى زەرددە خەنەيەن تىيدا
پېشكوتەوە - لە جىنى خۆتى چەقىيە... لە جۈولە كەمەتەوە، زارى بەش كەردىتەوە، كەوشە كانى كە تا ئىستا بەدەستەوە
بەرامبەر دەمۇچاواي بۇون ئىستا كەمەتەوە، زارى بەش كەردىتەوە، چاوهە كانى خوا
دەزانى لە كۆين، زەرددە خەنەيەك كە ئازازى تەواوى دىنیا شاردارا و تىيدا شاردارا و تىيدا
و راۋاتىپا دىيارە... .

بەرنامەي مەنداانە!!

ماوەيەك دەوەستى، دوايىش لە پى وەك تىرەقەي پېشى لە سەرمان يَا لە بەر ئازارى
بىرسكىدى دابى ئىتكىدا دەبى، زەرددە خەنەكەي بە ئاھىكى ئەو ھەناسە سارەدىيە دەكۈزىتەوە -
ئەگەر بە وردى سەرنج بەدەي كۆيت لە ئاھى ئەو ھەناسەيە دېبىت كە لە سېنەيە و ھاتوتە
دەرى - ئەويش دەبى زۆر و ردېبى و شاردازابى، دەنە دەبى ئەوەت قىول بى كە ئەو پىياوېكە و
پىياوېش ھەناسان ھەلناكىشىن، و كارىش نەنگ و شەرم و شورەبىي نېبىه، و بازازىنىش گەداو
دەرۆزە كەر نېبىه. ئەو پىياوە كەلەپىياوېشە، ھەر ئەو رۇ و سېبىيە كە بە كۆلە پېشىتىكى دېكەيە و
دەبىنى، كە دەچىتەوە شەپى دۇزمىنى نەتەوە كەي، و ھەركىزاز و ھەركىزىش دەنگى ھەناسە
حەسرەتى لېيە نابىسى... چاول لە بەرنامە كەي مەنداان وەرددە گېرىتەوە بەدواي خاودەن
پېلاۋە كان دەگەپى. پېلاۋە كان دەتەمە خەنە كەي؛ بەناو مىز و كورسييە كاندا رەتىدەبى،
چاوهە كەي لە مشتەريان دەگېرى و چاوهە كەي دېكەشى بە سەر شاشى تەلە فەرىۋەنە كەمەتەي... تا
سەرەنچام شاگەرد ئۆتىلە كە دېت، و قۆلى دەگەرىت و لە ئۆتىلىي و دەرەنە... .

ههشت ساله، خەلکى لە نەدارى و ناچارى- و نەزانى- يە خۆيانەوە هەرچى مالات و پاتال و دارو نەداريان ھەمە بە نەخىيىكى گونجاو بە دەللانىان دەفرۆشت و بەدەستى خۆيان سامانى ناواچە كەيان بە بادەدا و نەياندەھىشت. كورەكى پۇورەمیناي كە گاۋ گۈل و مەپو مالاتى دېبىدە بۆكىنى لە يەكىن دەو سەفەرە بازىركانىانە خۆيدا بەدواي قەزىدا لەلای يەكىن لە دەللانەكان دەچتە مەھابادى... و ئىستا ھاتبۇوهو ھەوالى ھىتابوبۇوه! ((ئەو كچە ھەر لە ھەولەپەيە داماو و كلىلۇ بۇو... ئاھ...!)) دايىكم بۇو. ((بىنیادەم كە بدەخت و چارە رەش بۇرۇچىتىنە سەر ئاوى دەريايىش وشكى دەكاكا!)) ج قەومابۇو؟ ھەموسى و دەدرەكەوت، بەللى ئورەكەي پۇورە ميناي لە مەھابادى ھاتبۇوه، لەۋىتى لە مىزرا رەشىدى دەللانى بىستبۇو كە زىنېك بەناوى خوشكە شىرىنېبۇوه، خەلکى گۈندى وى، لەگەل بارزانىيە كاندا ھاتقەتە مەھابادى و ماواھىم ماواھىتەوەو گەراوەتەوە... ھەر ھاتقەتەوە چۆتەوە... سەرگەردا بۇوە... ((بۆ اى لى ئاتووە... بۆ گەراوەتەوە... لە كويپا؟ لە پېنچۈجىنەوە، لەگەل بارزانىيەن! نىوان پېنچۈجىن و بارزان رىيەكى زۆر دۇورە...!))

((ئىستا پېتىدەلىم، كەمېتىك راودەستە... زۆر دەمېتىك بۇو لە پېنچۈجىنەمابۇو، ھەر دە سەفەرەوە كە بە سەلامەتى ھاتقىيەتەوە چەتمان ھاتتنە سەر رېتى...)) بابە گوتى: ((ھەي ھەي... تۆش حىسابى سال و مانگان سەير راپەتكى! ئەودەمى سى سال بۇو ھەوال و باس و خواسى بېرىبۇو... ئەودەمى كە تۆ ھاتقىيەتەوە ھەرچى ھەوالىيکى بۇو نەماندەزلىنى و ئاكىمانلىيى نەمابۇو- دەيانگوت چۆتە ھەولىرى، دەيانگوت چۆتە رەواندزى- بەلام ھەوالىيکى راستى كە ھەوال بى نېبۇو- ئەمانە ھەموسى ھەرقىسى بۇون و ھېچى دى...)))

دايىكم گوتى: ((باشە من چىم كوتۇوە!- مەنيش ھەر گۆتم كە ئىدى لە پېنچۈجىنە نەماواه... گەندە پىاوا له بواران راودەستاوه، تا من قىسىكى بىم و ئەو لېم بە پەتىۋە كا..! وەك ھەوالەك لە قاققىزىدا نۇوسىرابى... باشە، خۆ ھەوال و باس و خواسى ھەر كەردار و كاروانچى و چىپدار دەيانھىتىا!))

گۆتم: ((زۆر چاکە... ئەدى چۆن بۇوە لەگەل بارزانىاندا ھاتقەتە مەھابادى- ئاخىر خۆ وەك لە رۆزئىمانىيەندا نۇسېبىو و ئىيە دەمانىيىست ھەر تەنەيا مالە بارزانى بۇون...)) بامى گوتى: ((كۈي بىدىيە، رەنگە جەواھىر چاڭ لە رووداوه كە نەگەيشتىبى. لەۋى، وەك كە دەيانگوت بارزانىيە كان ھەر بەتەنلى نېبۇون. ژمارەيەكى خەلکى سلىمانى و دەرەپەرەشىyan لەگەل بۇون- بەلام كەم. دەيانگوت ئى حىزبى ھىۋا بۇون...)) و بە نەيىننېيەكى زۆر بە پارىزەوە درىزىدى دايى:

واتەئى خەلکى لاي خۆمان پەلى لە ھەوران دەدا... ئىدى بە ھېچ رانەدەوەستا، و ھېنەدى سەرە كەللە ھەلەتە كاند و دەجۇولا قۆل و بازروى سوارەي شەكمەت و ماندوو دەكەد. كارىگەرە دروشانىش ھەروايدى: ھەر مەشتەو خەشىمەت بە ناسمانىي نىشان دەدا و ھەر ھاوارە كە دەيىكا- دەحالىكىدا كە ھېچى لە دىليدا نىيە پېشانىدا، ھەركە جوش و خۆشە كەش سارد بۇوه و دەكەوى كە ئىدى بە واتەئى خەلکى مە، بە گورىسىش لە عەردى راست نابىتتەوە... ھەندىكىش بە زىردەخەنەيەكى كالتە جارپىيە تانەو تەشمەران داۋىن: ((ئىم...! ئەو بۇو مەلا مەستەفا!... سەيرى، رابەرى مىللەت، لەسەر شەقامى دادەنىشى و لەگەل ئەو مشتە رۇوەتەلەنە نان و پەنۈرى دەخوا!...)))

بارزانى ژەنەرالى حوكومەتىشە، دىيارە ھېچ رەشنبىرىتىك لەوە زىاتر چاوهپىتى ھېچ شتىكى دىكە نىيە لە خەلک و خەشىمەتەي- دەرەپەرەيەكى دواكەوتتوو ھەمېشە خەلکە كەشى ھەر دواكەوتتوو، ئەو جۆرە خەلکانە ئەگەر زانىن و زانىارىيە كېشىان ھېپ- ھەشىانە- تەنەيا زانىارى نوشتمە كىشەك و فالگەرنەوە جىندۇكە و رەمۇزىنە كېرىيە، ھېشىتا نەگەيشتۇونەتە ئەوەي گەورەو رابەر و پېشەوابى خۆيان بىناسن- و ھەر كە ليتىيان لېك ترازا بە تانە و كالتە جارپى لېك دەترازى... ((سەيرى رابەرى مىللەت كە...)))

دواتى كەرتىنى مەھابادى بارزانى دواتى چەند كەتكۆ و يادداشتان لەگەل حوكومەتى ناواھندى و شەپ و بەرگرى و پاشە كىشە و ھەللتەن ھاتەوە عېراقى و ھەمدىس جارىكى دىكەش ھاتمە ئىرانى و ئەوجا چۈوه شۇرۇوە.

دەنیوپىدا دېتىكە كە مەھرۇا بە دواتى ونبۇوه كە خۆيەوە بۇو و لېيىدەگەرە و ھەوالىيکى لېيە نەدەزانى و سووسييەكى نېبۇو- ھەموسى ھەر لەخۇوە، چاۋ و گۆتىيان بېر و بەنۈدا دەگىپان، بەو ھېۋايدى ھەر ھەوالىيکىان دەستكەۋى و كەسايىتى داستانى چارەنۇسىان لە شوينىتىكى سۆراغ كەن و وددۇوی روودا و كارەساتى ژيانى كەون- ھەرەدەك وەدۋاي سېبەر يَا كەسايىتى دوودەمى خۆيان كەوتبن...

خەلکى لاي مە ئەودەمى كە ھۆي ھاتن و چۈون و شتومەك گواستنەوە كەم بۇو بە دەگەمن دەچۈرنە مەھابادى: مەھاباد شوينىتىكى لانەرەپە بۇو- نە لەسەر رېتى تەورىزى و نە لەسەر رېتى ھەمەدانى بۇو و بەرەبۈرمىتىكى تايىھەتى واشى نېبۇو كە بە كەلکى لاي ئىمەمەوە بىي يَا بازازپىتىكى واشى نېبۇو كە بەرەبۈرمىتىكى تايىھەتى واشى نېبۇو كە بە كەلکى لاي ئىمەمەوە بىي يَا بازازپىتىكى مەھابادىدا مەلەنديان دامەزدانبۇو ھەرچى بەرەبۈرمىتىكى ناواچە كەيە وەك تووتىن و ئەسپ و گاۋ گۈل و مەپو بىن دەيانكىرى و بۆ للاتى شۇرەپەييان دەناردن. ئەودەمېش ھەرەدەك شەپى

((یه کیکشیان هاته لای ئاغا کەریم خانی- به قسەی خۆی ھاتبوو كۆمەك و پىتاك
كۆكاتەوه-پاره بۇ شۆرپش...))

((كەنگى؟!؟))

((زىستانى ئەو سالەي بۇو كە رووسەكان ھاتن_ھات، ماوەيەك لە شارى بۇون ئەوجا چۈو
سەرىيکىشى لە كوند و دېھاتەكانى دەرورىھەرى دا. شتى وانەبۇو، زمان تەپو پاراو و تا بلىتى
كورد پەرسەت. ھەر ھېئىندە بەس بۇو نىو سەعاتى لەلا دانىشى... ئىدى بە واتەي ژنان شىت و
ھارو ناوارەي بىبابانى دەبۈو و بە چراي گەنە گەرچەكى لە سەربازى عەرەب و تۈركان دەگەرەي
و سەرت لە دوو دەنان... بۇ خۆي دەيگۈت ھاتوو (شۆرپشە كە جۆشدا)). بەلى، كۆپىكى وەك
تۆ، لە حىزبى ھىوابۇو. ئەلبەته من بە باشى نەمزانى چىكىرد و چى نەكىد... بەلام چۈن
ھاتبوو ئاواش كەرايەوه... بەللى، كوايدى داراي كۆپى-كۆپى شىريينى-ش ھەر دو حىزبىدیدا
بۇو دو ئەو دايىكە بىتەرەتان و ئەو خاۋ و خىزانە ھەمۈو و دەدۈسى وي كەوتۈن، ھەر ھەمۈر-
جىگە لەو كچەمى كە لە سلىمانىيە مىيىد كردىبۇو...))

((ناھ، تىنگەيشتم... دوايە؟))

دايمىك گوتى: ((دوايە ھىچ... دەتھويست چ بىي- كچە دامماوه قىيت رېيشت و بە
كۆپە كۆپ و پىشتى چەماوەوه ھاتەوه...)))

((سەپەر قىيت قىيت رېيشت! نا، رەلە، بە كۆپى رېيشت و كۆپتر ھاتەوه... يانى
ھېشتاش ھەر نەھاتۇتمۇد، خواش دەزانى داخوا دىتەمە يان نايەتمۇد...))

((بۇ ھىچ بۇوە؟...))

((وەللاھى بلىتىم چى... بىئەنوايە ھەر لە ھەۋەلىيە بەدبەخت و چارەرەش بۇو- بەدبەختى
بەدواي بەدبەختىدا... ئەوەش ئىرەتى، كە بۇ رىسوایيە و شار بەدەريانكىد و لە گوندىيان
وەدرەنا- ئەوەشى ئەولا كە ماوەيەك بەدواي كۆپە كەيەوە وەيلانى شارو مەملەكتى عاربايان
بۇو، و داك دەيانگۈت تا بەغىدايەش چۈوبۇو...))

بايە گوتى: ((نا، بەغدا نەبۇو، گوتىيان كۆپە كەيان گواستۇتەوه كوت و رەمادىيە كە من
نازام لە كويىشنى...))

((ناھ...))

((بەللى، دوايەش كە ھاتبۇو ئەو بەللاھىشى بەسەر ھات...)))

((كامە؟...))

بەپىتى قسەي كۆپى بۇورە مىنای لە دەرورىھەرى رەواندۇزى لە بارزانىيەكان دادەپىن و چەند
خىزانىتكە لەگەل مەنداھە كانى حەسەنىشدا لە ترسى سوپايى عىراق و فرۆكەي ئىنگىزەكان جا
دەزانن يازانن دەچنە ناو خاکى توركىياوه، دەيانگەن و دەيابەن، بۇ كۆي دىيار نەبۇو.
ئەوەي دىيار بۇو ئەو بۇو كە ئەفسەرينىكى تورك بە كچى دوودەمى شىرىنېيەوه كە ناوى-
سەرگۈل-ە و بە خوشكمان بى دەلىن زۆر جوان بۇو كېرىبۇو و كچەمى لە خىزانە كە دارپىوه
جيایي كەردىتەوه بە بىانووئى قسە دەگەل كەردىتەوه لە ئۆتۈمىتىلىي ھاۋىشتوووه و بىرىدى ھەر
بردى! ماوەيەك لە ئۆردوگايىدا دەمېننەوه و سووسمەيدك لە كچەوە نازانن و دايىكە بىتچارە و
دامماوه كەشى وەك شىستان ھەر بەدەورى خۇيىدا سووراۋەتەوه و سەرەنجام- راست ياز درۆ- پىيان
گوتۇن كە كچە وىستووئەتى راکا و پاسەوانىش نەپرۆي لىنگەرەوە و ئەو گۆيى نەداوەتى
پاسەوان تەقەي لىنگەرەوە و كوشتووئەتى... ((ئەدى، كۆپە كەمىتىكە چارەرەش بۇو ھەر
چارەرەش ئىدى- دەرد و مەينەتى لە عمرد و ئاسمانىتە بەسەردا دەبارى... ھەر لە پېر و
پىشىنەنەوە گوتۇريانە بەرە ھەر لەلائى تەنكىيەوه دەدرى، سەگ بە سەگەتىيە خۇيىوه كە
دەگاتە بىنیادەمى چارەرەش ددانى لى لە چىرەوە دەبا... ئەوە ئەو كچە، ئەمەش ئەو كچە...
ئەوە ئەو كۆپە...)) كەيان نايەللى. بايە بە دواي داستانە كە داھات، كە بەللى، ماوەيەك بە
ناچارى لەۋى مانەوە، دەستييان بە چەجىيەكى رانەگەيىشت، نە بە زىنندۇرەتىيان كچە دىتەوه نە
بە مردووئى...)) ((باشتى كە نەياندىتەوه، رۆلە. دەردىكى كەورەدە بۇ دايى و بابان...
كچە كەت بە مردووئى بىتەوه بەرەست سەد جار لەۋى چاڭتە كە ھەزاران بەللا و رىسوایيان
بەسەر ھېنابى- و بە زىنندۇرەي بىتەنەوه. چونكە دىتنى ھەر سات و كاتىكى بۇ دايى و بابان لە
مردىنېكى خاپىزە...))

((سوجانەللا! ئەدى مەنداھە كانى دىكەي... ئاھر وەك ئەوەي كە گوتت...؟))
داستان دەيگۈت كە دواي ماوەيە كى بە يارمەتى ھاۋالاتى و ھاۋشاريان لە ئۆردوگايى
توركان ھەللتەن و كېيۇ بە كېيۇ ھاتن تا مەھابادى. ھېننەتكە ئەفسەرى ئىرانى كە يارمەتى
سوپاي قازىيى محەممەدیان دەدا و ھاتبۇونە پالىيان، ئەفسەرىتى فارسى حەز لە- خەرامان-ى
كچى دەكەت و لمپى ھاۋكارە كوردە كانىيەوه- يانى ئەو ئەفسەرانە سوپايى عىراقى كە
دەگەل بارزانىدا ھاتبۇونە مەھاباد-ى دەنیرىتە خوازىتىيە و سەرەنجام كچە دىنى.

((باشە، دوايە؟))

((دوايەش ھىچ، سەلامەتىتان...)))

سنه‌لامه‌تیه مه و دک نهوده که میرزا رهشید گوتبووی لاویکی زور به خووه و شهريف و رووخوش و به خولق و خوو بووه و تا بلیئی خه‌رامان و که‌س و کاره‌که‌شی زور خوش ویستون و نهوانیشیان زوریان له‌گه‌لدا کردووه هه‌لی و نه‌گه‌ن ناشتوانی له‌گه‌ل بارزانیه کان که‌می‌یا ده‌گه‌ل نیدیکه بپته دیوی عیراقی و خوی بددهست حوكومه‌تی عیراقیه بداد، به‌لام له‌گه‌ل نه‌هه مه‌مو په‌یوه‌ندی و خوش‌ویستیه‌شیه‌وه به کچه‌یه‌وه فریوی قسه‌کانی شای دخوا که واده‌ی لیبوردنی داوه و چهند روزنیک دوای هاتنه‌وه‌ی سوپای شای بوخه‌هه‌یه که‌ل ژماره‌یه که له یارانی له سینداره درا و مندالیکیشی بو خه‌رامان و شیرینی به‌جیهیشت!

(چون؟)

کچه زگی هه‌بووه و دوای له سینداره‌دانی میرده‌که‌شی مندالله‌که‌ی ده‌بی و کوریشی ده‌بی و دایکه‌ش ناوی باوکی کوره‌ی که‌هه‌دیدون بووه له کوره‌که‌ی ده‌نیته‌وه و نیستاش و دک که کوره پوره مینای ده‌لی کوره و دایکی هردودوکیان له مه‌هابادین و که‌س و کاری باسی مندالله‌ش که له تارانین به‌ریشه‌کیدا ده‌بینمه‌وه، به‌لام بوخیان ناویرن بچنه مه‌هابادی و شیرینیش که مندالله‌کانی تاوا لیک بلاوبوون به کور و کچه‌که‌یه‌وه ده‌نووسی و ناهیتلی به ته‌نیا بچنه تارانی، به‌لام و دک میرزا رهشید گوتبووی دایک و باسی کوره‌ی چهند جاریکیان خدرجی بوخوک و نه‌هه‌که‌یان له تارانیوه به‌هه‌ی حاجی مه‌نافیه‌وه بو ناردون - کوره‌که‌ی گواهی کوره تاقانه‌ی که‌س و کاری بووه و نیستاش شیرینی داما و هه‌پیشه‌کی له مه‌هابادیه و یه‌کیکی له به‌غدایه ...

(به‌غدا بو؟)

(نیستا ده‌لیم بو...)

نیمه‌ره‌که‌ی دارا بو که کوت برایه ره‌مادیه یا کوت و له‌هی دهست به‌سه‌ربوو... به‌لام یه‌کجاري هه‌ر له‌هی نه‌مایه‌وه، گواهی چهند سالیکان مایه‌وه نه‌هه‌ده‌مهی که بارزانیش له کوت یا ره‌مادیه دهست به‌سه‌ر بوو پتی ناشنا بوو و یه‌کتیران ناسی. دایه‌ش که بارزانی له سلیمانیه‌وه هه‌لات و چزوه بارزان و شورشی به‌رپاکرده نه‌هه‌یش کیو به کیو هات و چووه بارزان و له‌هه‌یوه‌ش له‌گه‌ل بارزانیدا هاته مه‌هابادی و دوای به‌سه‌رهات و کاره‌ساته‌که‌ی مه‌هابادیش هه‌ر له‌گه‌ل ویدا چووه شوره‌وه. کوره‌که‌ی دیکه‌شی کاوه، که نه‌هه‌یش هه‌ر له‌گه‌ل بارزانیدا بوو له شنیه لهوان جیا بووه - نه‌یانزانی چوناوه چون و بوچی ده‌گه‌ل شیخ نه‌همه‌دهی که‌هه‌وت و خوی ته‌سلیمی حوكومه‌تی عیراقی کرد. گوتیان نه‌یویستووه له دایکی دوره‌که‌ویته‌وه. حه‌سهن به‌رازیش هه‌ر ده‌گه‌ل واندا بوو، به‌لام دوای ماوه‌یه که نه‌هه‌هاتمه‌وه. چون بوو نه‌هه‌لنیو

نه‌هه‌موواندا هاته‌وه نه‌هوانیه‌ی مانه‌وه که‌س نه‌یزانی و بو که‌س رون نه‌بزوه. گوتیان گوتبوویه‌تی که نه‌هه‌چ کاره نه‌بزوه، و شه‌ری ده‌گه‌ل ده‌هله‌تدا نه‌کردووه له‌گه‌ل بارزانیشدا نه‌بزوه، بابایه‌ک بووه سه‌وداگر، هه‌ر نه‌هودیوه دیوی کردووه بوخه‌هه‌لی ویه‌ریه نه‌یرانی و هاتزه‌وه... ماوه‌یه کیان هیشتمه‌وه دوایه‌ش هه‌ر گه‌رایه‌وه گواهی نیستا له مه‌هابادیه و جار جاره‌ش له‌گه‌ل شیرینییدا ده‌چته‌وه عیراقی، و به‌لام کاوه و دک ده‌لین ماشه‌للا ثاکر و پوشیکه بوخه‌هه‌یه، ده‌لین کوره‌که‌یه هه‌ر په‌نجه‌یه کی شاریکی دینی. ده حوكومه‌تی قازی نه‌همه‌دیدا نه‌هه‌فسه‌ر بووه. کاتیکه‌یه که له ((گلاز))ی له‌گه‌ل شیخ نه‌همه‌دیدا ته‌سلیمی عیراقی بوو، عیراقیه کان نه‌هوانیان لیک هه‌لبوارد و لیکیان جوداکردنوه حیسابی بارزانیه کان و شیخ نه‌همه‌دیدا له‌هوانیه کیان جوداکردنوه، نه‌هوانیان برد. نه‌هه‌وه ماسه‌وه کردیانه دوو به‌ش. ژماره‌یه کیان نه‌هه‌فسه‌ری عیراقی بوون که چاره‌نوسیان دیار بوو: نه‌هوان هه‌ر به ((غیابی)) فرمانی له سینداره‌دانیان درابوو. نه‌هوانیان ده ٹوت‌میبلان هاویشن و بردیانه‌وه هه‌ولیبری، و هه‌مدیس له هه‌هه‌ولیتیوه بوخه‌هه‌یه. بیچگه له کاوهی ژماره‌یه کی دیکه‌ش بوون: ژماره‌یه که نه‌هه‌فسه‌ری نه‌یرانی که له سوپای قازی نه‌همه‌دادا بوون و ژماره‌یه کیش کوردی سوپای قازی نه‌همه‌داد بوون. نه‌هه‌فسه‌ر نه‌یرانیه کانیشیان لهوان جوداکردنوه. مانه‌وه خویان و خویان: ژماره‌یه که نه‌هه‌فسه‌ری حوكومه‌تی قازی نه‌همه‌داد، که پیشان ده‌گوتن دیمودکرات. باسی کاکه کاوه ده‌کرد. گوتیان نه‌هوانیان بردنه‌وه هه‌ولیبری و موتنه‌سه‌پریه هه‌ولیتری بوخه‌یه قسمی لیوره‌گرتبون. نه‌هه‌شیان لهم دوایانه‌دا بوخه‌یه گیرانیه‌وه باسی کردن، کاوه و دک ده‌لین لاویکی تا بلیئی زور و شیار و به‌زیبکو زاکونه؛ فارسی و عفره‌یی و تورکی و ته‌نانه‌ت روویش چاک قسه ده‌کات. به‌لام له‌هی خوی کیل ده‌کات و خوی به نه‌زان پیشانده‌دا. موتنه‌سه‌ریف به ودرگیره‌که‌ی گوتبوو لیک پرسه که نه‌یا نه‌هه‌یش شیوعیه، یانی کومونیسته؟ کاوه هه‌ر که نه‌هه‌وه که نه‌هه‌وه بیستبوو نووره نووره دهستی به‌گریانی کردبوو و به زمانی کوردی به ودرگیره‌که‌ی گوتبوو که به خودا و به پیغمه‌مه‌ر، نه‌هه‌وه شیعه نیه، سوونیه، نه‌هه‌وه وایگوتووه درزی کردووه (نه‌هه‌ده‌می سه‌ر و دختی حوكومه‌تی نوری سه‌عیدی بوون، که یه‌کیک بوو له دوژمنه سه‌ر سه‌خته گه‌رمه ته‌ندوره‌کانی هه‌ردوولا کومزنیست و شیعه) بوخه‌یه کی‌ابوویه‌وه که موتنه‌سه‌ریف به ودرگیره‌که‌ی گوتبوو پیویست ناکا بوی رون بکه‌یه‌وه - هه‌روا چاکته نه‌زانی، با شیوعی هه‌ر به شیعه نه‌زانی، له‌هه‌وه چاکته تیبکا... به کورتی نه‌وان ده‌به‌نه‌وه به‌غدایه، تا له‌هه‌یوه بیانده‌وه حوكومه‌تی نه‌یرانی، زیندانیه راسته‌کیه کان که نه‌هه‌فسه‌رانی سوپا بوون ده‌گه‌ل نه‌هوانیدیکه هه‌ر له هه‌مان به‌ندیخانه‌دا بوون، به‌لام لیک جودا، خباتگیر و تیکوشه‌ران پیشمه‌رگه‌ی به‌رگری میلی بوون و تیکه‌لاؤی

ئەفسەرانى سوبای قازىيى مەممەد بۇون و ھەممۇ پېكەو بۇون و لەلايەكى دېكەي بەندىخانەكە و
گىرابۇن و بەندىكراپۇن.

ئەوه چەكاۋەدى قىسىملىكى باوكىم بۇون، و بەلام بەسەرەتاتى كاڭە كاۋە، من لە دەمى خۆيە و
دەگىرپەمە و كە دواى چەند سالانىك كە پىتى ناشنا بۇوم و بۆزى گىزى اوەتە و دەگەند رۆزىكىان
ھېنىايىن و بىرىدىن و لىنييان تۆزۈنە و دەك دۈرۈمناغان لەكەن دەجۈولانە و دەزۈرەشى ليدان و
كوتان و جىنپىشى بەدەمە و بۇو، و بەسەر و پۇويە كى ئەوتۆپيان سەير دەك درىدىن دەك خۇينيان
لەسەرمان بىي و بەچاوى خۆيان دىيەتىيان دايىك و باوكىغان كوشتبىي. باشە دەي، دەماتتوانى
چېكەين، ناچار دادغان بە جەركى خۆماندا دەنە و هەر خۆمان دەخواردە و دەلوكمولىلا.
ئەفسەرە كەمەرە كانيان زۆرەييان پاشماھى سوبای پېشىۋى عوسمانى بۇون، و توركىيان باش قىسى
دەكىد. يەكىكىيان تىيدابۇ كە رەنگ و رپو و چاۋ و بىرى بە عەرەبان نەددەچۈو، عەرەبىيە كەشى
دۇوكەللى دەكىد...

گۆتم ئەو تىيرە بەتارىكىيە و دەنیم... ئەگەر كوردىپى لەوانەيە يارمەتىيە كەم هەر بەتات-
ھەرچەندە يارمەتىيە كىش نەبۇو تا بتواتىي يَا بىيەوى بىدا. رۆزىكى دواى لىتۆزۈنە وى هەر كە
دەركىزىپە كە بۆزىشىنى كىچوھ دەرى گۆتم: ((ئەرى كاڭە، توخودا ئەتىپ كوردى؟)) ناۋىتكى
دایە و سەرەپى كى توندى كەرمىم. گۆتى: ((من داوايە كى هيتنە كەورەم لە تۆنەي، بەلام ئەگەر
كوردى تەنەيا پرسىيارىكتى لىنە كەم- تەنەيا بەيەك و شەش دەلەم بەدوھو بەس- يان ئا، يان نا،
ئىدى هيچىدىكەم لە تۆنەي- و دەھاولاتىيەك!)) خوا هەلتەڭىزى زۆر ناپەحەت بۇو.

گۆتى: ((بىلى- چىيە؟)) گۆتم: ((كاكە، من حالە كەم خراپە، چمان لىنە كەن؟ داخوا
سەرەنچامان خراپە و ترسناكە يان نا؟ تەنەيا يەك و شە.)) گۆتى: ((بىلى، حالت تا بىلىنى
ترسناكە، و ئەۋپەرى تا مانگىيەكى دى دەتاندەنەوە ئېرەنلى...)) گۆتم: ((زۆر مەمنۇن...)) و
ھەردوو دەستم بە چاومەھە گرت. گۆتى: ((بەداخوا، من ناتوڭام ھىچت بۆ بىكم و
يارمەتىيە كەت بىدم... بارودۇخە كە وانىيە تا بتواتىم يارمەتىيە كەت بىدم...)) دەستى بىد پاڭە تە
جىڭىرىدە كەم داتابۇو و نەخىشە كەيم كىشىباپو: تىپى دەتەقىيەن- بەتەماي خواي-
دېكە هېچ نەلىتى... لەوئى ئاڭات لە زمانىيەت بىي...)) و دەركىزىپە كە هاتە و دەزۈرە كەنلىنى
بېرەن. ئىدى من ئەم نەدىتە و دە.

((دە دلى خۆمدا گۆتم باشە، كە من حالە كەم ئاوا خراپە و ئەۋپەرى تا مانگىيەكى دىكە
دەماندەنەوە بە ئېرەنلى! چېكەم باشە!)

((ھەر لەو شەھە و بېرم لېتكىرىدە و -خۆم شەلاند... سەرەتاڭەم، ئەو شەھە، ئاخىر شەھە،
كاتى كە بۆ سەرەتائىيان بىرىدىن بە شەلە شەل لە كەنل پاسەوانە كان چۈم. لە ژۇرۇي زىنەنائىيە تا
ئاودەستە كان زۆرم پېچۇو. ئۆرۈگايە كەمان، ئەبۈغرىيە نزىك بەغىدەيە بۇو، بەتەك دېتى بۇو
غىرېيە و، كە لەقىكى رووبارى فوراتى بەنۇپەراستىدا تىنەپەپى، كە ھەر چەندە لىل و قۇراپىش
بۇو زىنەنائىيە كان مەلەيان ھەرتىيدا دەكىد و خۆيان تىيدا دەشۇشت- بەندىخانە كە گەرمە-
ھەمام-ى نەبۇو. راستىيە كە ئەو بەندىخانەيە پادگان- مۇعەسەكەر- بۇو، پېشان مەلەپەندى
ھەنگى سوارەبۇو، كە خۆيان پېتىان دەگوت ((خىال)). دەكتىبۇو بىبابانىيە. لاي بارى سەرەتە
پادگانى بۇو. ئىيەمە لە قۇزىنى ئۆرۈيکى لاي بارى خوارەتى بۇوين. بەندىخانەيە كى ناخۇش بۇو.
لە راستىدا دەك دەيەنگوت سەر بە دەربار بۇو- شتىكى دەك بەندىخانە زەھە تارانى بۇو.
دۇو و دەزىرى رەشىد عالى كەيلانى ھېشتا ھەر لەوئى مابۇون، بەلام تىكەل بە ئىيەمە نەبۇون.
ئاودەستە كان حەفتا ھەشتا مەتىرىك لە ژۇرۇرە كانە و دۇرۇپۇون. ((تەل دېرۈپۇان بە ھەرچەر
دەوري زىنەنائىدا كېشىباپو، سىرپىز، كە ھەر تەنەيا سەنۋىرى ئۆرۈگايە كەيان دىيارى دەكىد، دەنە
رېنگى ھەلاتتىنى زىنەنائىيە كى چوست و چالاک و چاپۇوك نەبۇو، ئۆرۈگا و دەورۇپەرە كەشى
سەھى لېئەبۇون.

((ورده ورده شەلەنە كەم زىياتر بۇو، دواى چەند رۆزىكى ھەۋەلى ئىيە كە ئەر بە جارىيە
كۈپۈرمە، ھەنگاۋىلەك دەپۇشىم و ماوەيەك دادەنىشىم و دەھەسامەمە. لەو رۆزە و شە
كە گىرتىبۇويانىن سەر و رېشىم نەتاشىبۇو، رېشىم ھاتىبۇو، پېچەن شانە كامىدا شۇرۇپۇونە و...
بە كورتى، بە تەھواوى شەل بۇوم. پاسەوانە كانىيەش ورده ورده لە كەنل ئەو بارە راھاتن. ھەر
كاتى بۆ حەسانە و پشۇودانىيەكى دانىشتبام ئەوانىيەش لە كەنل من دادەنىشىت، ياخىن دەكەرەيەن
دەكىشان، ياخىن دەكەرەيەن دەكەرەيەن دەكەرەيەن دەكەرەيەن دەكەرەيەن دەكەرەيەن دەكەرەيەن
جارتىك دەگۆران.

بە كورتى، پازدە رۆزى تەھواوم شەو بەرۇنامەيە ئەنجامدا، ئىستىتا ئىيە تارىكە شەبۇو، و چاۋ
چاۋى نەددەدىت. پلانە كەم داتابۇو و نەخىشە كەيم كىشىباپو: تىپى دەتەقىيەن- بەتەماي خواي-
ھەر بە رېتىمايىيە ئەستىرە كان شەوانە شەۋرۇپەيە دەكەم و بەرۆزىش دەنۈرم- بەرە و كوردىستان،
تا بىزائىن خوا چ دەك. ئەم سى دىنارەي كە ئەفسەرە ھاواولاتىيە كە دابۇپەيى و نىيدىنارى
خۆشىم پېپۇو. ھېچم پېئەبۇو، ئەۋەدى پېتىم بۇو تەنەيا ھەر جله كانى بەرم بۇون... و غەمى
شتوومە كېشىم نەبۇو!

نمده توانی له عیراقی و مینم، نه شده توانی بچمهوه ئیرانی، نه وه حالی تورکیا ش دیاربوو. سەرەنگام بىرىيكم به مىشىكىدا هات: بپرم و بچمه لای ھەباسى سەلیم ناغايى، براي بابە كر ناغايى كە تەمەنىك ھەممە كاردى ئېنگلىزەكان بۇو و پەنای بۆ بەرم. حاجى ھەباس ناغا پىاپىتكى بەپېرى بۇو، دەگەل برايە كەيدا ھەر ئەمنىتكى حەوت قرانى ئىتىوان بۇو، برازايەكانى زۆريان رېز لىدەنا و پۆلىس و خوفىيە لە قەلەمەرىوی ويدا دەستە وەستان بۇون. چۈرم، و ھەر لەپىش مامەوه... لەۋىپرا وەلەم دايىكم، دەمىزانى كە نەو ماودىيە حالى زۆر شىۋا و پەرىشان بۇوە پېپىوابۇوە كە منىش وەك خوشكە كەم بى سەرە شوين بۇوم... ((چاكى بۆ چۈوبۇوم، چۈنكە بەسەرەلەنەوە و دەپەتتەنەوە من ئومىدىتكى مەردوو لە دلى دايىكمدا زىنندو بۇوە: چۈوبۇوه ئۆرۈگاڭى كەنى لى گىرآبۇوم گۇتبۇويان ھەللا تووە... دلى داكمەتتۇو. كاتى خۆي بۇ خوشكە كەشىيان ھەروا گۇتبۇو... نەوەتا من كەرامەوە، بەلكە خواش رەھىي بکات و نەوەيدىش وەگەپى! دەستى لە منىش ھەر شۇوشتۇرۇ و نەوە ئىستاش لەپەپەيدا بۆۋە!... ((دەك خودايە نەو پېرىشەنە خواكىرى و نەو ونبۇوي دېش سووسەيە كى لى پەيدا بۆۋە!... بەتكەن دەرىپەدرەش بى سايە و پەنا بەدبەخت و داماودى ناثومىد نەكەي، و نەو زەعىفە غەرەب و دەرىپەدرەش بى سايە و پەنا نەكەي!)) ھەرودك كەسىتكى ((تا)) گىرتوو بەردەوام ھەراسان و ھات و ھاوارى بۇو و نەددە ھەوايەوە، بۆ ساتىكىش چىيە ئارام و راودەستانى نەبۇو، پېرىشەن ھەروا دەناوە خۆيدا ھەلدىقەرچا دەسووتا و دادەدشا.

((دۇو ھەفتەي تەواو نەوە حالى بۇو تا وردە وردە كەمەتتەنە ناوغەم و بى حالى پېشۈپەيەوە هات و باتى نەو تاوتتۇدەشى كەم كەمە لە غەمى كۆنەي دورى كاکە دارا و غەرەبىي و بىكەسىيە زىنندوەتى ياخىنەتىيە دادە سەركۈلىدا نىشتەوە. لەگەل ھەممە نەمانەشدا دىسانەوە لەبەر خاترى ئىمە، جەڭ لەھەي كە جار بە جارىك بەدمە نەو ھەممۇ دەرد و دلۇ و ناسۆرىيە دەرەننەيەوە كە ئاھىنەكى ھەلەدەكىشىا و خەرىك بۇو لە دەرىيە دەلىدا سەرى دەكەد و لە سىنەيدا دەگەر، لەبەر مە نەيدەھېشىت دەركەۋى و قۇوتى دەدايەوە. ھەر لە ناوهە دەسووتا، بەلەم شەھۇق و تىشكى زەردەخەنە سەرلىيەكانى لەبەرمە- من و شۆرۈش و دادە كەۋان و خەرامان و مندالە كانىيان- ھەميشه ھەر ئامادە دەرشاۋەبۇو. كەۋالىش سى كەج و دوو كورى ھەن. كورەكانى گەورەن، كچە بېچكۈلانە كەى چوار سالانەيە...))

دايە شىرىنيش ئىستا بە قىسى خۆزى، ناشكۈرى نەبى، ھەر نەوە ماوە جلى عەۋالىيە و دەرىوېشىيە لەبەر و كەشكۈلى لە مل كا. يَا لە سلىمانىيەيە، يَا لە پىشدەرى، جار ھەمەيە لە مەھابادى و جارى واشە لە سنورى توركىيا، ھەر بە ھىيواي نەوە ھەوايىكى و نبۇوه كەى

((ئەو شەوه دواي ھەمۈوان چۈرمە ئاودەستى... ئىستا لە پاسەوانىتكى زىاتىم لەگەلدا نەدەھات. ئەويش دورا دادەنىشت و جىگەرە دەكىشا، يَا دە ئەستىئانەوە راەدەما، و منىش سالىدانە سالىدانە، لەسەرە خۇر ورده ورده دەرپېشىتم... چۈرم- شلپەشلىپىكىم نايەوە، ھەرچەندە پېپىستى بەۋەش نەبۇو، چۈنكە پاسەوانە كە ھېنەنە نزىك نەبۇو. پاژىنى كەلاشە كەنەم ھەللىكىشا و لە دەركى وەدەر كەم و ھەلەت! تا پاسەوان وەخۇراتەوە من خۆم گەياندېبۇو پايدە چىمەتتۆيە بە تەل دروو تەنراوە كە- لە پېپىشدا پايدە چىمەتتۆيە كەم چاڭ ھەلەنابۇو. بە پايدە كەى ھەلگەرەم و بەولايادا ھاتە خوارى، كە دەنگى تەقىيەكى هات... من روپىشىتەم.

((بەرە بەرى بەيانى كەمە كاروانە حوشترىتكى، بە ھەر شىۋىيەك بۇو دەستە كە نانىتكىم بە چارە كە دىنارىتكى لەسەر قافلەچىيە كە كېرى. لە شىۋىيەكى وەك دۆلەتكى، لەبىن بەردىتكى زەلەدا لىيى نووستم. كاتى كە وەتاكا ھاقمۇو بە حىسابى خۆم و رې و شوينى رۆزى، سى سەعات لە نىۋەرەپىيە چۈر بۇو. دۈوبىارە نووستەمەوە، تا بەرە بەرى خۆراوایە. بەپىنمايمە ئاوابۇونى رۆزىيە كەمەتتەنە دەركەد- دەرپېش بۇوم. كورتىيە كەم بە حىسابى من يازىدە يَا دوازدە رۆزى كېشا تا كەپىشىتمەوە كوردستان- ھېچ ئومىدىكىم نەبۇو، تەنبا ھەولى ئەوەم بۇو كە ھېلى ئائىشى شەمەندەفرى ون نەكەم و دۇردا دەرپېش بۇوم. دىيارە كەسانىتكىش ھەبۇون كە- كەوتتۇم. بەلەم ھەرچى بۇو ئىستا خۇ لە لەتى خۆم بۇوم. دىيارە كەسانىتكىش ھەبۇون كە- بەتايىھەتى ئاغاوات- كە ھاوكارى حوكىمەتىان دەكەد، و رەنگ بۇو خەلکىيان تەسلىم كەربابىيە، بەلەم ئى سادەنا- نەوەدەمى جاش و جاشاھەتى بە شىۋىيە ئەۋۇرۇ نەبۇو، نەوەدەمى حوكىمەت ئەو پارە زىياد و زۆر و زىبەندەي نەبۇو لە جۆرە كارانە خەرج كا، لافاوى پاردى نەوتى ھېشىتا نەرژابۇوە ناو خەزىئەنە حوكىمەتتىيەوە. ھەر بە ئەزمۇون و بە حوكىمى رەمەكى بۆ يارمەتتىيەم زىياتر رۇو لە ۋىنان دەنا- دايىك و خوشكانى ج عەرەب و ج كۆرد... دايىك و خوشكان ھەميشه بە پەرەش بۇون- ھەميشه بەيادى ئازىز مەرە يَا ئازىزى زىندانى يَا بەھۆى ھەستى دايىكايەتتىيەوە ھەركىز درېغىان نەدەكەد. بىنگومان لە ناوجە عارەب نشىنە كاندا نەمدەۋىرا مىلىلىيەتى خۆم ئاشكرا كەم- دۇر نەبۇو دايىكىك، خوشكىك كور يَا برايدە كى بە قىسى حوكىمەت لە باكور لەدەست دابى- چۈنكە باھەت دىكە كە وەك خۆشىم ھەبۇون كە لە پىنناوى نورى سەعىد و سالخ جەبر و عەبدول ئىلاھو فەيسەلەنەك دەكۈزۈن... بەلەم ئىستا كە گەپىوومەوە دەبۇو چېكەم؟ خۇ نەمەدەتتەنە ئەتايە ھەر ئاوارە و وەيلانى كېپ و بىبابانان بەم.

هلهلزاردن) کهی. بو تقویتی له ده رکی ده روازه شاریش را گیراوه تا لیپی بپرسن ((نه ری مامه نهود بوقی هاتووی، و کمی هاتووی و له مالی کی داده بهزی؟)) یا خوانه خواسته و ده لای مه هم رکه غهواره یه ک دههاته شاریه وه شاره بانی بانگی ده کرد و ده ((سین جین)) ا نیمه و ده گرفت که به لی، کیی و کمی هاتووی و بز هاتووی، و له مالی کیی، و چهند ده مینیه وه... نا، نه سته غفیرو للا، بلی کسیک بانگی کرد بی و له سده ایه کی نه و پرسیارانه لیکر دبی.. نا، نا... خوانه کا. هات و یه ک دوو روژان مایه وه، شاره زای کوچو کولان و جو گرافی شارو خله لکه که بیو و سه رانی فرمانده تیپی کرد، و لمپی ویمه وه سوپاسی خله لکی به شه رف و به پیزی شاری مه هابادی کرد که هم روا ناوا له خویانه و ده به نه اوی نازادی و سه ربیستی و دیوکراتیه وه هلهلزار دووه و کردویانه نه نه خویان و یه ک دوو سه رانیش به نه تو تومیله جوانه برقیه داره که یه وه بمنیو شه قام و ری و بانی شاریدا هات و چوو و خله لکه که چاویان پیی روون بوقو شادو شه نگول و خوشحالی دیمه نه که بیو به تایپه تی نه و لام سه به که هم ده تگوت ماره و به سه شه قامه پر تاسه و چال و چولاندا ده خزی! و یه ک دوو پیریزیش که له بمه در رکی خویانه و گوایه ده بین که له سه رکوشنی دواوه نه تو تومیله که یدا، زور شه که ت و ماندو خوی کردو شه و پیکتری نیشان دهدن و ده بمه سه زمانه، ده ک له بمه رت مرخوا یه! له تارانیو کوتا ویه تی و هاتوتنه تیه... ناخ خویه و که مه نییه، رییه کی دووره، ری و بانیش همه موو خراپ و بی که لکن... تو ش بای هم راندو ده بیو و وات لیده هات..!

به لی، یه ک دوو روژان بمنا شه قاما ندا گه را دوو لادیانه وه راما که جل و به رگی کور دیسان ده بمه بیو، به ده میانه وه پیکه نی... ج جل و به رگی کی جوان، تا نیستا جل و به رگی و جوان و رازا وه نه دیبوو!.. دوایه ش بی شه وی که سه بانی، جگه له مه مقاماتی ده لمه تی که ج بوقو بوقی هاتوو، نازاده که رایه وه تارانی- و چووه نه بخوبمه نی. همروه که دهیانگوت گوایه ده گمل که پری به بیانی روی شتوده، خله لکی هیشتا هم له خه دابوون و هله لنه ستابوون- نه بیست بیو بیتیه مایه وه رهنج و ماندو بیو نی خله لکی ناوجه هله لزار ده کهی. به لی ناغا، نه و ده که پیاوی سه ربیست و نازاده، شیدی نه بیو که بز به ریکردنی خله لکی قاوده ن و تا ددم چو میان به رن و چند سه عاتی کانیان له بمه سووره تاوی رابگرن و شتیکی له مست یه کی کی نین و بیت مه ربیکی بیده ره تانی له بمه پیان سه ربی!.. نا، نوینه ری سروشی و خومالی و نازاد، همه موو شتیکی همروه که خومانه و نازاده نیه!

دهست که وی. زور جارانیش خه رامان و مندالله کهی له گمه خویدا دهبا... چبکا، چون ده تو ای دوو زه عیفان هم روا به همه یای خودای به جی بیلی؟ به قسهی خوی دایکه، خود او نه که سیکی دیکه که له دایک بد به خت و دام او تر دروست نه کردوو: دایکی بیتچاره ده ناویلکه دانیدا غمه می خاو و خیزان و مالیه تی. چون برو، نه وانه همه موو به جی بیلی و برو- بز کوی؟ کی دوای وی ناگای لیبیان ده بی؟... له واندشه بزنانی یه کیک هم ده بی ناگایه کی لیبیان بی. نه گهر بیو، یا نه بشیو، دنیا خه راپ نابی. دوای ویش یه دیدی پهیدا ده بن و دین کاره کانی چه پ و پ است ده کنه وه- جا یان که میک چاکتر یا خراپت- کاری دنیایه راناهه استی!

گوایه یه ک جار بابه گهوره و دایه گهوره مندالله که به نیازی سه رانی نهود و بیو که کیان چوون نه مه هابادی، یه ک دوو شه وان له مالی حاجی مه نافی ماونه و ناچار به ناکامی و دل سار دییه وه چوون نه ته وه. دایه شیرین شهوده می له سلیمانی بیو.

۱۶-

بهو رووداونه که نیستا دهیانگیر مه وه وا یان کرد خله لکی گوندکه که بونی و نبوبه کانی پیشوش به و نبوبه کانی نیستاوه نین. جه نگی جیهانی دووه له میثبوو ته او بیو، ولات له سه ر پانتایه نه شارپی پیشکه و تنه بیو که به ره ده ام پیشاندا هله لده کوت و ده هولیان بز ده کوتا و له بلیت رهن و ده هول و زورنا کوتی خوشیان به ولاوه که سی دی نه دیده دیت و ههستی پی نه ده کرد، و حوكومه تیش هم ره بیو دانگی جارانیش بز هم شت و تو خم و بابه تیک له جزئی خوی هه بیو. سه ربیستی و نازادی و دیوکراتی هله لزار دنیی راده گیاند، همروه که جاران نه دیوکراتی و هله لزار دنی سه ربیست و نازادیه ش و ده کرد ته نانه ت له سویسراش هله لزار دنی وانیه. به لام نه دهیانگوت و بانگ شهیان بز ده کرد ته نانه ت له سویسراش هله لزار دنی وانیه. به لام نه ده هله لزار دنی نازاده هم ره ته نیا بز ((دنگدر)) بیو و تایپه تی وی بیو: ((مه شه دهی هله لزار دنی نازاد و دیوکراتی و سه ربیست هه س؟))- ((نیمامی جومعه تیاران هه س!)) نیمام جومعه تیارانی ده بیو نوینه ری مه هابادی و یه کس سریش ده چووه نه بخوبمه نی نوینه رانه وه و یه ک ده نگهش ده بیو سه رکی نه بخوبمه نی!... ((بابا)) نوینه ری راسته قینه و سروشی ناوجه که بیو، و به لمه دا نه ده دو نه ده نگی خله لکی هله لیزیر دابوو و ده لمه ت به همه موو سه ربیستیه که وه زور نازاده هله لزار دنیشی به تال کر ده بیو که چی نیمام جومعه تیارانیشی نازاده کر دبیو نوینه ری و هله لزار دبیو، نیمام جومعه ش زور نازاده و به نه تو تومیلی تایپه تی خوی و بی هیچ پاریزگار و نیسکر تیک له تارانیو یه کس هر کوتا بیو هات بیو ((ناوجه))

به لام خه لکه که به و دهستکه و ته سروشتبیه مافه رهوا کانیان نهودنده که بف خوش و شادو شه نگول بعون کهس ناره ززوی نه ما بمو و کمیش هیچی پی نه ده خه را دلی هیچی نه دبرد، و نایند هو نوینه ری بفریش به نهندازه کی واکه و تبوروه زیر کاریگریه نه هه مو رو ریت و خوش بیستی و دلنه وازی و میوانداری خه لکی ناوجه هه لبزار دنه که بیوه هه مو شتیکی لم بیر چو بیو وه. به و هه مو هات و هواره شادی ثامیزه که خه لکه که دهستی دابوویه و دهیانقیزاند هیچی به میشکیدا نه ده هات له نیاز و داخوازی و که مایه سیبانیه خه لکی که داخوا هم بانه یان نا. هه ربیه ش مه هباد چون بوبه هه روا وک خوی مایه وه: شه قامه کانی که خوی بعون، هه روا مانه وه خراپتیش بعون- زور خاکی و بی خود رخستن، هه راست وک نوینه ره سورشتبیه کمی و که ره کانیش به باره وه بی ناره حه تی به سه ره چال و چولی و تاسه کاندا تینده په رین و به ددم گمه و جیفر کانه وه و ده دوی یه کدی دهناو گازیان لیک ده گرن و جار جاره ش لمان او گه په رینه شدای بیه بار، سه ریان له دوی یه کدی دهناو گازیان لیک ده گرن و جار جاره ش لمان او تو زو و خولی شه قامیدا ده گوز زین، و به ده دوام به و گوز زینه که ره کان- به هوی نه تو زو خولمه وه- به زمانی حالی خویان په یامی شادی و خوش بیه خویان بیه حوكمه تی ده نارد و به ددم ستایشی نه هنگاوه کاریگریه نوینه ره سروشتبیه که شیانه وه هه لیان ده دایه زه رین و نه بوبه عهتا گوتني...

دهوله تی داما ویش چ گونه هیکی نه بوبه، راستیان گوتوره که کرم له خودی داره که خویه تی، نه و گوت بوروی هه لبزار دن نازاده و نازادی هه لبزار دنیشی دابین کرد بورو، و نه که نه بانه که شی هینا بوبه دی، به لکه پارسه نگیشی دابوو و دک دهیان گوت تای تمرازو وه که به لای خه لکه که ش دایه: پیاوی کی بفریزی کرد زته ری خه لکه که و بی هه لبزار دون، نه و پیاوه بفریزه نه و هه مو رویه کوتا بیو و چو بیو دکه ل شارو خه لکه که دیدا ناشنا بیو و هه رودک دهشیان گوت يه کج از زوری غم و خفه ت و ناخ و داخ لعوه خوار دووه که تای نیستا به و ناوجه بیه که خه لکه که هیند به بفریز و هیور و بی وه و گوی له مشتن ناشنا نه بوبه نهین اسیون و تا بلینی سوپاسی فهرمانده تیپ و دهسته و دایه ره دهوله تی و خومالیشی کرد بورو، که هه چونیک بوبه نه و دیان بیه ره خساندو وه که نه و یانی کاکی بفریز- توانیویه تی به لانی که مه و ده زیانی خویدا نهم شاره جوان و نه و خه لکه جوانه بیو جل و بمرگه جوانه وه بیینی و چیزی لی و درگری. هه ره خزو دشیان نه گوتوره، هه ره ساتیکی زیان نه زموونیکه. نه مه ش نه زموونیک بوبه سه ده زموونی دیکه کی دینا و خواش هه لنگری نوینه ری بفریش هیچ درفتیکی ره خساو نه بوبه باسی میه ره بانی و ریزی خه لکی ناوجه هه لبزار دنه که هی خوی نه کات و سوپاسی

خه لکه که خوشحال بعون و ظافه رینیان کرد، خواه لنگری نه مهار دیان مه شه دی تو خمیکی نیسک سوکی دست نیشان کرد بورو: ((مه شه دی، نیمام جومعه تارانی نه س؟))- ((به لی، به لی، زوریش نه س، چه ندی بلینی نه س!))
نوینه ری سروشتبی، ته ناهه سه ره روی سروشتبی شه و یانی نه مه... نه وک نهوانه که له یه دو شاری نه مه لولا وه تری مه هاباد بیه- وک شاری سنه کور دن شین- وه دین، و به زمانی خومالی بدوین و خه لکی بناسن و خه لکیش بیان انسن، و هه لبزار دین- نه وه نه بیسته هونه ره هیچیش نییه. نه وه هونه ره که که س نه تبینی و نه بی دی بی و ناوی نه بیسته و به تمواوی ته مه نه وه ناوچه و خه لکه که بیت نه دی بیت و هه لیش بزیر دری... هه راست وک بله تی یانه سیبی- ژماره که ت بخویند ری شه وه بوت در چو و بی بیه وه... جا له وه سروشتبی تر؟! دهنا نه وه که زمانی خه لکه که بیانی، و خه لکی بناسن و خه لک بیان انسن هر ده توانی کو مه لیکی له خز خرکاته وه بیت نوینه ریان..! به لی، نه وه هونه ره که س نه ناسی و بی بیه نوینه ریش- نه وه ده لیکن هونه ری شاقورتی! هه نه وه نازاده کی و مه رایت بیه ش بوبه ایکرد جاریکی دیش زور سروشتبیانه و بی هیچ هه ول و تمه للا و ماندو بعون و کوششیک؛ به تمواوی نازاده بیه، به سه ره کی نه بخومنه هه لبزار دی و بیت نه مایه سه رفرازی و سه ریندیه خه لکی ناوجه هه لبزار دنه که هی خوی. خه لکی مه هباد و ده روبه ره که و نه وه سه ره بیوین و تو بلی نه مو خه لکی کور دستان، نیدی وک نه وه بیه به هه مو تاره ززو و داوا کاریکه کانی خویان گهین: خوکمه ت به دهست خویانه و بورو: خه لکی که نوینه ره که سه ره کی نه بخومنه نه ولا تیک بی نیدی غه می چیانه. نه وه نده به سه داوا له نوینه ره که بکن په بخجه یه را و دشینی، تا ده ره عاست شه قامه کانی شاره که بیان قیرتا و کریں، دانیشگا له شاره که بیان بکریت وه، با خچه کی مندالان و دایه نگه و نه خوشخانه و ده رمانگا... دابه زرین و نیدی هه روا به محوره بگره و برو... به کورتی نه وه دل پیتی خوش بی و بیه خوشیان هه قی هیچیان نه بی لوهی زیاتر که له پارک و باغ و چه مه نه کاندا لیکی پالده نه وه سه بیری منداله کانی با خچه کی ساوا یان بکن که ده باغ و چه مه نانه دا خلان خلان دین و ده چن و خو باده دهن و به زه ره خه نه وه ش به په رستاری نه وه مندالانه بلین که ((سه و زه گیا چیمه نه کان پی خوست نه کن و زوریان نه شیلن... سه و زای جوانیه زیانه!)) و نامازی تابلکانیش کن که ((پاک و خاوینی پیشاند هرو پیت ناسه که سایه تیتانه!)) و ده بی شاره که مان پاک و ته میز را گرین!))

پیکه‌نینی گهیوده نه ویش. وینهی نه که‌ردش که چاپه‌منیبیه کان چاپیان کردبوو شوینه‌واریتکی تا بلیی هونه‌ری بوو: شیوه‌ی جولله‌ی ده‌می و حالتی سه‌رو که‌للدی و چونیه‌تی قوتیه‌ی گوئیه‌کانی و.. همه‌مو شتیکی، وینهی بونه‌وریتکی مهست و سرخوشی سه‌ره‌که‌وتنتی ده‌دایه بیر و میشکان. وینه که به پیوه‌بوو، به‌لام بینه‌ری بی‌تیختیار به خیالی خوی وایده‌زانی دانیشت‌تووه، و به میلودی کورانی بیزه‌کانی ناوچه‌ی هله‌بژاردنی نه وه دهستی له بناکوتی ناووه تا توانیویه‌تی شه‌وللاکه‌ی داچریوه و سمرقالی تیهه‌لکردنی کورانیانه... به‌هرحال، کف و کولیکی هر تیدابوو و بی‌هونر و بی‌به‌ردی هونه‌ری نه‌بوو. واش دیاربوو به زاراوه‌ی نه‌نم سه‌ردده‌مش به‌ته‌نی نه‌بوو، همروهک له وینه‌که‌ش را دیاربوو وک خاوه‌نه‌که‌شی له‌گله‌ی بلی وابوو-نه‌ویش زاری به‌ش بوو، تیهه‌لکردنبوو... به‌هرحال، خله‌که که دلخوش بعون و لاتیش له‌سهر شارپی پیشکه‌وتون و به‌رد پیشکه‌وتون چوونی چوار ناله ده‌یکوتا، و شاره‌که‌ی شوین نیشکه‌ی منیش، ودک همه‌مو جیبیه‌کی دیکه‌ی لاتی، له و پشته‌وه هروا لوقعی بوو؛ له ویش مه‌شده‌ی بو توخمه‌کانی دیکه شتی له‌جیبی گونجاوی هه‌بوو؛ به‌وهی خوشحال بعون، که هه‌ناسه‌مان هله‌لده‌کیشا و هه‌ناسه‌که ده‌هات و ده‌چووه‌وه - به‌ته‌واوه‌تی سوپاس‌گوزار بعون- چونکه، هه‌ناسه‌که زور به‌ثاوانی دیتوانی بیت و نه‌چیت‌تووه، هرچه‌منه هاتنه‌وه نه‌چوونه‌وه‌شی هیچ کاری‌گه‌ریه‌کی له‌سهرحال و بالی ناوچه‌ی هله‌بژاردنی و دنگده‌رور هله‌بژیردراویش نه‌بوو... (نه‌ی، خو هه‌ناسه‌ی ده‌دین...) ودک نه‌ی هه‌ناسه‌ی بدین- یهک ته‌منه هه‌ناسه‌ت داوه‌وه نه‌وجا دلیاش نه‌بووی که به‌راستی هه‌ناسه‌ت داوه...
شهوی درنگانیک له ده‌رکیاندا-نه‌نوستبووم... ده‌ورویه‌ری سه‌عات یازده بوو، کییه‌وه...
به‌وه‌وهی! نه‌وده‌مانه‌ی شه‌وی که‌س نه‌ده‌چووه مالی که‌س و نه‌که‌ر میوایتکیش بایه- نه‌ناسیاویش بایه-سهر له نیواری ده‌هات. منیش ثاوالیکی وا دلسوزم نه‌بوو ناوا له‌ناکاو- نه‌ویش بهو شهو درنگانه‌وه-بیت و بیه‌وه به ددم جه‌فه‌نگانه‌وه یا به‌دم قوماریوه شه‌وم ده‌گله‌لدا روزگاته‌وه-نه‌دستی وا و نه سمر قالیه واشم هه‌بوو. له‌هر خویمه‌وه گوتم ره‌نگه گویم زرنگابیت‌وه و هر پی‌موابوو بی‌ده‌رگایه، دهنا که‌س له ده‌رکیتی نه‌داوه. چهند ساتیک هه‌روا له‌سهر جیبی کوئ قولاغ بوم. ده‌رگاکه لیدایه‌وه، سدره‌تای پاییزی بوو، دوو سی شهو بورو په‌خجه‌ده داده‌خست. په‌خجه‌ده که‌م کرد‌وه و هر له‌ویم‌را ته‌ماشا کرد-ژوره‌که‌م به‌سهر کوکانیوه بوو. له په‌خجه‌ریا سه‌ریکم خوارکدووه.
(کییه‌وه?)
(پیکه‌نه‌وه!)

نه‌هه‌مو میوانداری و کف و کوله که‌رموکوره‌یان نه‌کات و به شه‌رم و پیزنانه‌وه ده‌باره‌یان نه‌دوی. ((جا توخوا و درن سه‌یری نه‌و پیاووه کمن و بزانه چون بوه... بی‌نه‌مه‌کی تا نه‌و نه‌ندازدیه!)) ئاماژه‌وه مه‌بست له عه‌بدوره‌هیم تالیب‌ووف بوو که گوایه له یه‌که‌مین نه‌نجوومه‌ندا به نوینه‌ری تارانی یا شاریکی دیکه هله‌بژاردرادوه ((کاک)) یش کلاوی لیدده کا به‌لادا و تمنانه‌ت هر بز سوپاس‌گوزاریه‌کی وشك و برینگیش سه‌ریک نادات و نایه‌ت و نایه‌ت. باشه خله‌کی چبکه‌ن. تاخر هر نه‌و جیزه شتانه‌ن خله‌که‌کی له هله‌بژاردنی دوور ده‌خنه‌وه و به‌دبیتی ده‌کمن.
بلی خوا هملناگری پارسه‌نگی تمواویان دابزوه- هم ده‌لدت و هم خله‌که‌که‌ش، به‌لام نه‌وه‌نده هه‌بوو خله‌کی ناوچه‌ی هله‌بژاردنکه‌ی وی که ده‌لدت ده‌ستنیشانی کردبوو تا نه‌و بیتنه نوینه‌ری، گوایه به‌بی ئاگاداریه نه‌و و ده‌لدتی همنگاویتکیان زیاتر و به‌لاوه‌تر ناووه: نه‌ک هر ته‌نیا خویان سرخوش و مهستی باده‌ی سه‌ره‌که‌وتون بعون، به‌لکه پاتالیشیان ده‌گه‌مه‌یه‌وه گلاندووه و به‌شداریان کردوه. بیستبومان کاتی که چیشتیکی چهور ده‌خون له دوایدا، قامکان به هه‌ردوو برؤیاندا دینن و نه‌وانیش بیبهش ناکهن، نه‌وه‌ش بز وهی تا له قیامه‌تی شکاتان نه‌کمن و نه‌وه‌ی ده‌بیتین و نایبین، نه‌یگیرنه‌وه. ده پرسه و سه‌ر شایانیشدا که برینجیان ده‌پالاوتن ئاولی برخجه‌که‌یان همه‌مو ده‌دایه‌وه پاتالی، تا نه‌وانیش له شایی و لوغانی بنه‌مالله‌یدا هاویه‌ش بن. به‌لام نه‌وه‌مان نه‌بیستبو که له‌سهرخوشی و بدده‌مه‌ستیبیه‌شدا سه‌ره‌که‌وتنه‌که، ته‌نیا سه‌ره‌که‌وتنتیکی ساده‌و ساکار نه‌بوو، به‌لام تو بیت و گیان و گوشتی نه‌و به‌سته‌زمانه‌ی خودای به تاره‌ق و شه‌رابی به‌منوی و نه‌وه‌یش وک خوت سه‌ره‌خوشی باده‌ی سه‌ره‌که‌وتني که‌ی... سیدی نه‌وه شتیکی تازه باهه‌ت بوو. کابراتی که‌ردار، وک نه‌دیو بیدیان هه‌روهک له تمواوی ته‌مه‌نیدا ته‌نیا یهک جاری هله‌بژاردنی نازاد دیبی ستلی قودکای له پیش که‌ره‌که‌ی داناوه‌وه فرموده‌که‌ی کردوه‌وه قه‌پوزی ده ستلی ناووه تا هنگلی گرتويه‌تی پیشوازی له فه‌رموده‌که‌ی کردوه‌وه قه‌پوزی ده ستلی ناووه تا هنگلی گرتويه‌تی خواردوویه‌تیه‌وه و له‌سهر چه‌قی شه‌قامیدا دهستی به نه‌بو عه‌تا گوتنتی کردوه، به‌لام چون!
رۇژنامه‌کان وینه‌که‌یان چاپ کردبوو. نه‌وده‌می که له قوتاچانه‌ی سه‌ره‌تایی بوبین شیعیتک ده کتیبیتکیدا بوو-پی‌موابی کتیبی پۆلی سی‌هم بوو- و له برامبهره‌که‌شی وینه‌یه کی تمواو شاد لیدرابوو: ((که‌ریکیان بانگکرده سه‌ر شاییه که‌ر ھیندە پیکه‌نی تا له پیکه‌نینان شل و شه‌پریو بوو.)) نه‌وه‌یه‌م و بیر هاتمود. له وینه‌که‌یدا که‌ردکه وک که‌سانیتکی ختنوکه دراو له پیکه‌نینان شل بی‌ووه! وینه‌کیش سینه‌ریکیشی له‌بن کلکیه‌وه نه‌خشاندبوو تا پیشانیدا سستیه

((تۆ کیتی؟))

((خۆمانین...))

بەلام من ئەوھى كە دەيگوت خۆمانىن و دەنگەكەي خۆمانە لىتكىدبوو نەمدەناسى-

نەناسى.

كۆتم: ((يەك دەقىقە راوهستە، واهاتم...))

شەرالەم هەلتىشا و لامپايەكم بىردى سەرلىوارى پلىكانەكان-كارەبای شارى خراب
ببۇو...و چۈومە خوارى...)

دەركەم كەردە... ((بەلى،... بەفرمۇن..!))

سەلامى كەرد... ئىستىيارى سەربازى ببۇو!

((ئانغايى رەجانى؟))

((بەلى...))

((سبەينى بەيانى تەشريف بىننە ستاد^(۵)))

((ستاد؟))

((ستاد لەشكى... لەوي بەفرمۇنە لاي جەناب سەرەنگ مەممەدى...))

نارەحەت بۇون، راستە چەندىن سال بەسەر رووداوه كانى ئازىزىيەن و كورستاندا
تىپەرىپۇو، بەلام وەك پرووداوه كان لە كلەكىۋە دەست پېتىكەنەوە هيىشتاش ھەر بانگى خەلکىيان
دەكەد و جارى وابۇو دەيانھېيشتنەوە جارى واشبوو ھەر دەشەي ھەندى شتى چاودرۇان كراويان
دەكەد، و داواي ھاوكارىيەن دەكەد... و ھېچ بەدناوىيەكىش لە (ھاوكارى) رۆكىنى دوو بەدناؤتر
نەبۇو... ئەويش بەتاپىيەتى لە پەروردەو فېيركەردندا.

((جەنابعالى نازانىن جەناب سەرەنگ بەندەيان بۆچ داواكىردووه؟...))

((نا، تەنبا بەمنيان گوتۇر ئەو دەستورەت پى رابگەيەنم.))

((من بەيانى وانم ھەمە، ئاكىرى داوى نىيورۇزىيە يَا بەرەبەرى نىيورۇزىيە بىم؟))

((بەمنيان فرمۇوه بەيانى زوو...))

((زۆر چاکە... دە ئىستا فەرمۇنە سەرى پىالە چايدىكى وەخۇن-شتىكى وا نىيە، ھەر
ئىستا دەگاتى...))

((نا، سوپاس... كات درەنگە... بەلام لەپەرتان نەچى؟))
(نەخىر، بە خزمەتىيان دەگەم).)

((ئىدى مالثاوا!))

((خواتان لەكەل-سوپاس...))

ئەو رۆيىشت و من ھەروا مابۇومەد، چەند ساتىكىان راوهستام و لە دواي وىش سەيرىتىكى
ئەو سەرەد سەرى كۆلانە كەم كەد. ھەوا تارىك ببۇ، شتىكى وا بەدى نەدەكرا. چوومەد سەرى
و بە پارىزدە لە پەنجەرىپا ئەو سەرى كۆلانە كەم سەپەركەدە... بەگۇمانى ئەوھى كە لەوانەيە
مالەكە لەئىر چاودىيەبابى، من ئەو ماوەيە ئاگام لى نەبوبىي. دىسانەوە ھەر ھېچم نەدىتەوە،
بەلام ھەر ئەو شتائەشى كە نەمددەيتىن مېشىكىان ئاخىنپۇوم. ھەرەدەك بە لەدەركەدانى و ھاتنى
سەرکار ئىستىيارىيەوە ھەمۇو ھاتبىنه ژورى.

رۆكىنى دوو منيان بۆ چىيە؟ دەبىچ شىر پاكتىك راپورتى دابى؟ ناكا رووداوى منداله
سەرەنگەكە بىي كە غەرى نەھىيەنابۇو و منىش بېم زىياد نەكەد؟... ئەرى ناوى چ ببۇ؟-
سەرەنگ ئېراني. جا ئەو پەيپەندى بە رۆكىنى دووەدە چىيە؟ مامۆستايەتى و وانەكوتىنەويان
گوتۇرە، ئەوھى ھېچ پەيپەندىكى بە رۆكىنى دووەدە چىيە! ھەر بەو حالەشەوە دەك شتىك لە
ناخىدا بلىي: ((نا، زۆرىشى پەيپەندى پېۋەيدە، مندالى ئەو كەيىكەر و كاسېكەر روتەللانە غەرى
بىيىن، مندالى سەرەنگىكى شا پەرسىتىش بېننەتەوە؟ رۆكىنى دوويان ھەر بۆزىيە داناوه تا ئەو
وەمېنى و ئەو نەمەننەتەوە. دەك بلىيچ شتىك بەند نىيە بە رۆكىنى دووەدە؟- دامەزراندە؟-
دەۋىدا ئەو ھەممە كارەيە. دەركەرن- لەۋەشدا ھەر دەستى بالا و والايە. ئىدى دەمېننەتەوە
نېوانى ئەم دوولايەنانە. ئەو كە ئەو دوولايەنەئى ھەر دەردووك لەبن دەست و زېر چاودىيە خۇيدا
بن دەكىرى دەستىتىكىش دەن ئېوانە ئەو دوولايەنانەوە وەرنەدا؟...))

ھەمدىس وەك دووبارە دەنگەكە لە ناخىدا بلىيتهەوە: ((نا، پەيپەندى بەمانەوە نىيە، ئەرى
كۆئەرىك، بلاۋەكراوەيدەك، شتىكەت... لەكەس وەرنەگەرتووە؟)) ئاخ خۆ ئەوان ھەر بۆ خۇيان
كەسىك يَا كەسائىتىكىان دەگىيانى خەلکى بەرددەداو بە تەنگىياندا دەدا-دە دوا داۋىسانەدا ئىنى
دىيارى كراوى خۆيان دەنارد، بلاۋەكراوە دەرىشيان دەدایە ئەم و ئەوان تا ئامادەگى و
ھەلسوكەوتى تۆ و كەسانى دىكە تاقىكەتەوە. بەلام من لە ھېچ كەسىكەم بلاۋەكراوە گۇشار و
ئەو جۆره شتائە وەرنەگەرتىبۇو... ((لەوانەيە يەكىك بە ھەر شىپۇو مەبەستىكى دىكەوە بوبىي

(۵) ستاد: كورتەمى-ئىستاد-ه بە ماناي بە - پابۇون، راوهستان، مانەوە دېت. ستاد ارتشى: مەلبەندى
فەرماندەي سەربازى كە نەخشە و پلانى جەنگى لى دادەرىزىرى و ھېزى ئاسانى و زەمینى و دەريايى لەبن
دەستە. جاران پېيان دەگوت ((ئەركان حەرب)- فەرەنگى عەميد- ل. ۷۶۸.)

نهبوو- نه و که سه چاکانه بۆ پلهوبایه و مەقامیتک هاوارەگەز و هاوونەزادی خۆی هەروا له خزوو
تووش ناکات و دەداویی ناخا- روکنی دووی شاھەنشایش پیاوی خاودن بیروباوەر و پیاوچاکی
لینەبۇو- ئەوان کاسه لیسیان دەویستن. هەر بۆیەشە کە دەلیم تیوەگلابۇو... وەك کە خۇشى
تووش بۇو دوپوشکەگىرى دەکرد. يەك لە گەمەو راپواردەن خۆشەكانى مندالىمان
دوپوشکەگىتن بۇو. دوپوشکىكمان دېتىنا و زۆر بە پارىزەوە داوىڭىمان دەناو قەدىيەوە دەبەست و
لەسەر ئەو كۇنانەمان بەرھەلەدەكەد کە گومانى دوپوشکانغانلىكىدەن تاۋىتكىپ رادەدەستايىن تا
دوپوشکە کە بەتمواوى دەچووە دەكۈنە كەيەوە، دوايەش داوهەمان راپەكىشىاپە- زۆرىيە
جاران بە تەننی نەددەھاتەوە درى: دوپوشكىكى دىكەي ھەرىپىوەبۇو! هەر بەو تاكە دوپوشكە
دىيان دوپوشكىمان دەگرت- مىشكى ئەو دوپوشك و ھەمان ئەو جەناب رەبىسەش راست وەك
يەك بۇون: ئىمە کە ھەر دەرۋىن، بۆ بە تەننیا بىرپۇن... بۆ ئەو يەكەش دەكەلە خۆمان نەخەين
تا بۆ خۆى باش بلەورى!...

ئەو شەود تا بەيانى جىنگلەم داۋ ئەو دىيە دىيەم كەر دەگەل چەندان ئەگەرى ھەممەجۇر
تىك تىلام... سەرەنجامىش نەگەيە چ جىيان: نە بلاۋىراوەيە كەم و دەركەرتبۇو، نە كۆمەك و پىتاك
و يارمەتىيە كەم دابۇو، نە ھاۋىرەتىيە كى ژىشىم ھەبۇو- ھىچ، ھىچ...
بۆ رۆزى دوايىي كاتىزمىر ھەشتى تواوار لەبەرەر كى ستاد بۇوم، بە پىچەوانەي پادگانىيە و
چۈنۈر بۆ خەلکى سىقىل- مەدەنى- ئازاد بۇو... دەپارەدەكىدا چەند تاپلۇيەك ھەبۇون:
پاسەوانى- ئىشكىگى-، ئىشكىلاعات. زۇرۇرى جەناب سەرەنگ مەھەدىم لە ئىستىوارىتى
پرسى- ھەر بۆ دەلىيائىيە، خۆ دەنا پىشىتىش ھاتبۇوم...
((جەنابى سەرەنگ مەھەدىيە؟...)) ئىستىوارە كە بە ئاشكرا خۆى خىر كەرددوھ.

((بەلى...))

((دەيىناسن؟))

((نا، كارم بېيانە...))

((فرمۇون...))

ئىستىوارە كە بەرپىزەوە وەپىشىم كەوت، ھەرچەند ھەنگاۋىتى- بە ھېيشتىنەوە دوو سى
ھەنگاۋە نىيواتىتك- زۆر بەرپىزەوە لاۋىيۇ دەبۇوە و لەبەر ئەوەي کە وەپىش كەوتۇوھ پۆزشى
دىنایەوە: ((دەبىن ببورۇن...))
((تىكا دەكەم ببوراون...))

پارەو مارەيە كىبان لېپەرگەرتىبى و دابىتىيانە جىنەيە كى دىكە و تېكەوتىن و گىراپن... يَا ھەر بۆ
خۆيان لەپىي بەكىنگىداوە كانىانەوە ئەوانەيان گىتنى- و بلىن نەو پارەيە بۆ يارمەتى مالە
كىرىكارە بىتكارە كان و يَا مال و خىزانى زىندانىيە سىياسىيە كانە...؟))

ئە ئى ئى... تېكەيشتەن نەو كارى ھەمان كابرای بەرپىوەبەرى قوتاغانە ناۋەندىيە كەيە، كە
داۋاى لېكىردم و تارىتك دەرىبارەي پازدەي بەھەمنى (٢٧) بىست و حەوت بنووسىم و نەمنووسى،
چۈنكە راستىيە كەي ھىچ نەبۇو بەلامەوە ھەر گۆيىش نەدەيە... پىم گۆتبۇو كە رېشىتى دەن
بېر كارىيە و ھىچ سەرەدەرىيەك لەكارى نەدەبىاتدا ناكەم و تىنەگەم و نەويىش گۆتبۇوی وادەكەم
بۆت بنووسىن، تۆ ھەر بىخۇينەوە. گۆتبۇوم ھەر شىتىكى بۆ خۆم نەينووسى نەدەخۇينەمەوە و نە
لە خوارەوەشى واۋۇ دەكەم. سەبىرى پىسىيە كە! چۈنكە بۆ خۆتىيەك لەپەرپەن بىس بۇوە حەزى
لىيە و دەيىھەوئى ھەمووان وەك خۆلىپىكا! من ناشلىم ئەوەي لە روكنى دووھەمۇي كافرە،
يا گۇناھبارە. نا، من پىمۇاپەيە ھەمۇ جىنەيەك پىاوى باش و خەلکىكى باشى ھەر تىتىدایە، ئەو
كەسەش ھەر كارىتكى بەدەستەوەبىي و لەسەر ھەر كارىتكى بى، چۈنكە پاك و خاودن باوەرە
بەراستىگۈزىيەوە بەنیازى خزمەت و چاکەوە چۈتە ئەو شوينە كەواتە بۇونى ئەمانە زەخىرى
چاکە و سەرچاواھى خۆشى كۆمەلەن، روكنى دوووش وەك ھەر دامەزراۋىتكى دىكە ھۆى بۇون و
دەمىززانى خۆى سەلماندۇوە كە دەبىن ھېبىي، خۆ ئەگەر نەبىي لايەك لەلایەكانى كۆمەلگە
دادەكەوئى و لەنگ دەبىي يَا كۆمەلگە زيانى پىنەدەگا. من دىسانەوە لەو باوەرەدام ئەم كەسانەيى
كە دوو جۆرە چالاكيانەدا كارەدەكەن و خۆ بە كارەكانىيان و دەسەلاتەكانىانوھ بانادەن و خۆ
دەرناخەن و حەز لە دەركەوتىنى ناكەن، مەزقى تا ئەپەرى فيداكار و لەخۆ بوردەن، خۆ ئەگەر
ئەو كارانەشيان لەپۇوى باوەرە بىي و بۆ خزمەتى خەلکى و پاراستىيان بىت لەبەرامبىر ھەر
مەترىسييە كى دەركەيدا، ئىدى ئەمە كارەكانىيان لە رىزى سەربازىتكى بەرەي جەنگ كەلىك
بەنرخترە كە دەيىھەوئى بۆ خۆ دەرخستن و دەركەتنى ئافەرەن و ميدالىتكى و يَا بۆ خەتىتكى پلە
ھەوراپەز خۆى دەخاتە تاللوکەوە فيداكارىيە دەنۋىتى. ئەو كەسەي كە لە پىتانا ھاولۇلتى و
خەلکى نىشىمانە كەشىدا دەچىتىنە ناو رىزى دوزەمنەوە بە ئاشكرا ھاوكارى دوزەمن دەكەت و
لەناو دەستەو دايەرە دوزەمنە كەيەوە خزمەتى مىللەتى خۆى دەكەت و نەفرەتى
ھاونىشىمانىي خۆشى بە زىنداوەتى چاوان قبۇلە، ئەوانە كەسانىيەن ھېننە كەمورەو بە نرخ و
فيداكارە كە بە ھىچ گەز و پېھ و پىپەرەتىكى لەخۆپەرەپەي ناپىرەن و دەو رىيەشدا وەك
سەربازىتكى ونى بى ناۋونىشان و نەناسراو سەر دەنیتەوە دەرپەن- كە بەراستى قارەمان و
پالەوانانى مىللەت ھەر ئەمانەن... بەلام... بەلام بەرپىوەبەرى ناۋەندىيە كە كە لۇ پىاوانە

د ه ممه بهسته کهی ناگم، نازام کام شیودیه که دهگمل شدقلى ئاغایاندا نایدهه و بۆ وانیبه و ئهو ئاغایانه کین، ئایا منیش لەوانم، ئا ئهو شتانه هەر پىشەکین و بۆ رې خۆشکردنین. زردەدیه کی بى رەنگ و روو دېئە سەلیوان، يانى منیش دهگمل بیرونبۇچونى جەناب سەرەنگىدام- راست دەفرمۇون، ھەندىك ئاغا هەر بەرەستى دەباگيدا نىن... ((واتىدەگەن کاتى بەرپىزەوە پەفتاريان دەگەلدا دەكەن ئەوە لهبەر بەرىزىيەيانه و يان مافى خۆيانە هىچ ئاگایان لەوەي نىيە كە بۆ گەيىشتنە (پاستى) يە شىۋىدى دىكەش هەن...)) ھەمدىس دەستى بۆ چاولىلەكەم بىردوه.

يانى چى!؟ من ئىستاش نازام ئاماژى بۆچى دەكا و باس و خواس چىيە... شىۋىدى دىكە!... شىۋىدەكانى دىكە چاك دەزانم... بەلام ئاخىر بۆ؟

كە ھىچى دىكەنە كەوت عەرزىم كەد: ((جەناب سەرەنگ داواي لىبۈردن دەكەم، لە مەبەستە كەمان نەگەيىشتم... بەلام لە شىۋىدى فەرمایىشتە كان واتىدەگەم تىك نەگەيىشنىك بۆ جەناب سەرەنگى روويادابىي و جەناب سەرەنگىش بە جۆرىك لە بەندە دلگىرىبووبىي... هەرچەندە ناشزانم بۆ... و هەرچەندەش بە خۆمدا دىيمەوە، كارىكى نابەجيىلى پۇونەداوە و ناما قوللىيە كەن كەردووە...))

((قسە لەسەر ئەددەب و بى ئەددەيە نىيە، ئاغايى رەھمانى-ھەرچەندە كارى ئېئە كى تەمىىز كەرنە - ققسە من، ھەر دەنك چۈن جاري پىشىش، ئەڭەر بە ھەلە نەچۈوم عەرزى بە خزمەتتام كەد، دۆزىنە و دەگەنە كەپتەن دەپەرەندىدا دىارە. من شتىكەم لەئىۋە پرسى، راستە و راست مەسلەتكەم لە ئىۋە تۆشىۋە، كەچى ئىۋە بەداخموه- رەنگە بە ئەنقة ستىش- ئېئەتەن بە تەواوى لارى كەد...))

((جارى پىشۇو... دەرباردى ئەو جەندرەمەيە!؟)
(بەللىي... بەللىي... لە باردى ئەو جەندرەمەوە!))

ئا!... پەروەندەي حەوت سال لەمەپېش! پەنا بەخوا... ئەوە چەند جارىكە تىدەگەم كە مەترسى زىاتر لەوليەوە نىيە كە چاودەری دەكىرى. يَا ئەوەي كە كىنگە ھەر ئەوەي كە چاودەرپىي ناکەم.

گۆتم: ((بەندە دۆخى راستىيە كەم عەرز كەد دەدووه، ئىستاش ئەگەر بەفرمۇوى دۇوبارە ھەر ئەوەي دۇوبارە دەكەمەوە. بەندە ئەوەي دىتۈوەمە و بىستووەمە ئەوەم عەرزى خزمەتتان كەردووە گفتى شەرهەفيش دەدەم كە باي سەرەمۈوە كەم پىچەوانە عەرز نەكەدىي...))

لە پليکانان وەسەرەركەوتىن و كەوتىنە راپەوە كە و نەھۆمى دووەمەوە- ستادە كە دوو نەھۆم بۇو، مەزەندە كەم راپەبۇو. ژۇرەدە كەم جەناب سەرەنگ گۆرابۇو. ئەجاڑەيان لەو سەرى لاي رۆزىخانى كەرپەتلىكەم، ژۇرە بەھەمان پلاکى پىشۇوەدە: سەرۆزە كايمەتى روكىنى دووەم. ئىستىوار كە دوایي تىنگەيىشەت ناوى قوتىيە و ھەممەدانىيە و زۆر كەلەلارىشە بەسەرى پەنجەي لە دەركىي دا، بەدەست لە پشتە دەرپەتىنە ئامازە كەدمى كە بىتىنمەوە بۆ خۆي چۈوه ژۇرە. دواي يەك دوو دەقىقان ھاتەوە و گۇتى بەچە ژۇرە- و رېرىي. چۈمىمە ژۇرە، ئىستىوارىكى لە پشت مىزە كەم بۇو و ھەر لەۋىش مائىوه و پرسى چىم دەوي. گۆتم دويىنى شەھى ئەتن و گۇتۇريانە جەنابى سەرەنگ فەرمۇۋىانە بىتەم. دەفتەرىنىكى كەورەش كە لەو سەرى مىزە كەم بۇو راپەكىشىلە كەپتەن دەھەنە كە مەلەئەنەوە. دىياربۇو دەفتەرى ناوى بانگكراوان و سەردانان بۇو. ((حەسەن رەھمانى... بەللىي... بەللىي- يەك دەقىقە راوهستە...)) دەفتەرە كەم وىكتەنە كەپتەن ئەستا، دەستىكى بە كراوات و يەخىدەتىنە و بە نووكى پەنجەي لە دەركەي لاي راستى ئەو سەرى مىزە كەم دا، چۈوه ژۇرە. دواي ساتەدەختىكى بەرەنگ و روويە كى پەرپىدە ھاتەوە بى ئەوەي هىچ بى ئامازە منى كەد بەچە ژۇرە. چىتان لى بىشارەمەوە ئەو سەرۇ چاۋ و رەنگ و پۇوه پەرپىدە كارى لە منىش كەردوو. دەستىكەم بەيە خەي چاکەتە كەمدا هېتىا ئاهىيەكى ناوهخت كە لە سىينەمەوە سەرى كەد ھاپىم و بەسەرى پەنجەي لە دەركىي دا و چۈمىمە ژۇرە.

جەناب سەرەنگ دەناسى-جارىكى دېش دىبۈو، بە پىچەوانە ئەھى ئارىوە ئەم جارىيان لەجىيى خۆزى نەبزۇوت، زەرەخەنە كەي بەخىرەتىنە ئەھاتە سەرلىيغان. زۆر بەساردەيە وە فەمۇرى دانىشتنى كەد.

دانىشتم، نيو تاققە مۇيىللى لېبۈو و دوو كورسىش، كە من لەسەر لېوارى يەكىيان دانىشتم- ھەروسا سەرپىي. دەمۈزىيەر سەر سەرى جەناب سەرەنگى ھەشت و پىنج دەقىقە بۇو... مىلە گەورە كە دەستى مىلە بچووكە كەم گرتېبۇو و وەك دایكىتىكى كە پەلەي بى دەرىپىنيدا مندالە كەم بەدواي خۆيدا راھە كەپتەندا- دلى منىش دەگەل مىلە بچووكە كەدا رايدە كەد.

جەناب سەرەنگ ئەجاڑەيان چاش بانگ ناكا، چاولىلە كە رەشەكانى ھىندىكە بەسەر پشتە لووتىيە و دىئىنى و دەبا، ئەم ٹەھىيەكى دەكەت، دەلىي:
((ئاغايى رەھمانى، ئېئە زۆرمان پىخوشە دەگەل ئاغايىاندا وەك دەكتەنە ئەچىن ئەنەن ئەنەن...)) رەفتاركەيىن، بەلام بەداخەوە و وەك ئەوەي ئەم شىۋىدى كە زۆر دەگەل شدقلى ئاغايىاندا نەگونجىت و نەيە ئەوە...)) جوولەي مىلە بچووكە كە خىرەتە دەبىي.

چوته کوی یا پمیودندي به کیوه کردووه؟ ناكا دیداره کهی ئایشه خانیان بۇ وەگىرکەوتىنى
ھەوالان لى بەھەل زانىبىم؟!

شەپۈرۈخەيالانم دە مىشكىدا خوليان دەخواردەوە ھەروەك مشته كرمىتىكى، لە
ھەمۈولايانمۇ بە جولولە جۈلىتىكى زۆرەوە، دەخولانمۇ شارام و ئاسوودەبىي و ئۆقەيان لى بېبۈرم.
بەدگومانى ئەھىدە كەھاتو تازە نارۋاتەوە- ھەر شىتىكى چووه دە پەرەندەدەبەوە تازە چوو،
و ھەر ئەھىدەنە كەھاتەنەددەرى نىبىي- زۆر دەبىي كەم نابىتەوە، و ھەر بەھە و كەم و
زىيادەيشەوە بتەوي و نەتەوي، كارىگەرەيەكى دە مىشكى خۇينەريدا ھەر بەجى دىلى و كار
دەكتە سەر بۇچونەكانى...

چۈنە تەلەفۇنیتىكى بۇ پورزازى بکەم و بەسەرهاتە كە لەسى بېرسىم؟.. نا، ئەھىدە چاك نىبىي،
ھەر ئەھىدە ماوارە لە ناوجەوان رەشىيە منەوە ھەر بۇ بەيانى پېشى بە ئۆتۈمبىلىتىكى بىگىن، و ئەو
تەلەفۇنیتىكى بەلگە و پەرەندەكە هيئىنەدىي دىشى لىتى. چۈنە بۇ خۆم بچم؟-جا بچم
چېكەم... بچم ئەم پېرەمىردو پېرىزىنە بىيدەتاناڭش توشۇش كەم؟ بە ج را دىارە، ئەمە
تۇوشىش بۇون... واي، مىشكىم تەقى... ھەواش ساردبوو، ھاتۇچۇش نىبىي، تا ھەر نېبى
لە يەكىتىكى بېرسىم...

ھەر چۈنیتىكى بۇوە مانگىتىكى راپەوەستم و دە ئابان مانگىتىدا بۇ ماوارى يەك دوو رۆزىكەن
دەچمەوە، كە ھەم سەرىيەكى لە دايىك و بام بەدم و ھەم دە ناوجەكەشدا گۆتىيەكى ھەلخەم.
راپاست دەچمەوە- بە ئەنقەستىش خۇ لە دىتنى پورزازى دەبۈرم.

ھەوا ساردبوو، دىتىكەي مە كە كەتۆتە دۆلىيە رۆزى لە پىنج شەش دەمزمىران زىاترى
ھەتاو لىنادات ھەر لە نىيەرەستى ھاوينىپا بەرەو ساردى دەچى، زۆرەن كە ھەر لە
شەھرىپۇرەيە ئاڭرى ھەلەدەكەن...

پايزى دېھەنەتىكى تا بلىيى زۆر غەماوى پىيەدە، درەختە كان ورده ورده رۇوتاونەوە و پىينى
رەشى كالىبۇوەدە بە كراسى دارستانىتىوە دىارە... ھەروەك پىنە كالىبۇوەدەكانى كراسى پور
و دەنەوشى. ئەو بايەي كە بەرۇز ھەلەدەكا ھەر خاك و خۇل و تۆز و گەلەي وشكە بەدر و
دىوارايىدا دەدا؛ سروشت شىت بۇوە، ھەروەك مىندالىتىكى گۈرۈي گۆتىي بەرەدە وام لاقى دە
عەردى دەكوتى و شەق و پىتلەقان داوى و سەرۋوقۇنى خۆي دەپنېتەوە. ئەو دوو كەلەي كە لە دوو
كەلەكىشى مالەكائىشەو دىتە دەرى تا دەكتە كولانكەي بانى و دەك مىندالىتىكى بىيەوى بى
مۆلەتى دايىكى بچىتە كۆللانى سەرەتا لەلايەكى دەركىيە سەرىيەكى و دەرەدەنلى، ئەموجا و دەك لە
كۆللانىتىوە ھەستى بە مەترسىيەك كەدبىي خۆي دەكىشىتەوە دوايە... و ئەموجا، ھەرچى دەبىي با

((ئىم!) بە زەردەخەنەيەكى تانە ئامىزەرەوە ((كە گوتت بۆتە چاپمىزى مالى
ئاپەرەجاناغاي، و دنا؟))

((عەرزم كەردووه دەيانگوت... خۇ بەندە بۇ خۆم لەوى نەبۈرم... بەندەش ھەر بىستوومە.
باگۇز زۆر بۇو، ھىشىتاش ھەر ھەيي...))

((زۆر چاکە!... بەھەر حال ئىمە ئەھىدە كەھاتەنەوبىن، تەنەيا دەمەھەويسىت بە
برايانە پېتت بىلەمەو كە لەمۇدوا بەدۋاي كارى خۆتەنەوبىن، ئەگەر دەگەمەو مەمەھەكى داي
كە نابى تىيدابى ھەر چۈنیتىكى دەكى لىتى و دەدوركەوە و دەرە دەرى...))

ناھ، دىيارە بە ھاوكارىيە چەتەنام تاوانبار دەكايى...

نازانم تا ئەندازەيە كە خۇلە بېرچۈوه، يَا دەنگم چەندە دەلەرزى، نەمدەزانى دەلەرزى يَا
نالەرزى گۆتم: ((جەناب سەرەنگ، بەندە دووبارە كەنلى شەرەف بە جەنابعالى دەدەمەوە كە
ئەھىدە عەرزم كەردووه ھەمۈريم بەپاستى و دروستى و بىي غەل و غەش عەرزم كەردووه ئەمەرەش
گەنلى شەرەف دەدەمەوە جەنابعالى كە دە ھىچ گەمەھەكى وا كە ئىيەو بەخەيالاتاندا دىت- نە
ھەم و نەدەم و نەبۈوو يىشىم، نە بە خىالىشىمدا دىت بىم... ئەمەش زۆر راستىگۈيانە عەرزم دەكەم
و يەك دىنياش سۈپاسكۈزارى جەنابعالىم كە بەندەت ئاڭداركەردووه بەوهەش دلگرام كە
بەھەر حال ئەو شتاتەنە پېش كە مىشكى جەنابعالىيان بەرامبەر بە بەندە ئاڭلۇز كەردى...))

((نا، بەمۇرە نىبىي... مەسەلە مىشكى من و ئالۇزى و بلىزى نىبىي... لېرە قىسە لەبارى
كارى كەسىيەتى و ھەست و نەستى كەسىيەتىيەو نىبىي- من بۇ خۆم ھىچ چۈرە قازانچ و
بەرژەنەن دەگەل تۆزدە نىبىي...)) سەرىيەكى دەمزمىرەكەي كەد و لەجىتوھەستا. بىنگومان
ئەركى مەنيش دىيار بۇو. مۆلەتى رۆيىتىم و دەرگەت و بەرھەلدا بۇو.

مەمەلە كەتىكى سەيرە! ئەھىدە بە مىشكىم دانەدەھاتەمەو مەسەلە كەي ئىبراھىم بۇو،
زەماردەيە كى زۆرم پرسىيار دە مىشكىدا رۇرۇزان و سەریان و دەرمان: تۆ بلىي ئىبراھىم لە عىراقى
ھاتېتىتەوە لە ئىرەيیان شىتىكى بۇ تىيچاندىم؟ يانى لەوانەيە گۆتىتى كە چەتە كان و يىستوويانە
پىلاوە كام لەپى داکەن، و ھاوكارە كەي نەيەيشتىسى؟ ئەگەر ئەھىدە گۆتىي ئەھىدە بەپاستى
نامەردى كەردووه. من كە چەند جارىيەكام و يىستىرەن حاڭ و ئەحوان پرسىيەك و چاك و
چۈنیتىكى دەگەل بکەم و تەنانتە دەستى دە ئەستۆي و دەرىيەن، ئەو بۇ خۆي رۇوي و دەرە كېپىار
خۆي دەشارەدە... تۆ بلىي ئەو يەك دوو ئازەر باجىانى و ئەو كابرا ھاولۇلاتىيە سىن جىمېتىكىان
كەدەم، و ئەوانىش پەسەندىيان كەدبىي؟ ئاخىر كابرا قىسە كانى وابو و دەك من و دەلامم دابىتە
چەتە كان و راپەريان بۇوەم. لەوانەشە لە پورزايىان پىتچاپىتەوە، كە دوو يەك شەم و رۆزەيدا

بابدی هینابوو. کمته ماچکردن و گریانی- گریان به تهنى- دووباره پیدادیتهوه. جا ئەوجا
ھەلی بەلام ھەر بەغار... نەرمیش دەنیرى و بەھۆى وانیشەوە ھەموو ئاوايى پىددەھسین
ھاتونمەوە. لەبەر ئەو شەوە ھیچم لە بارە نەساغیبیەكە بابەيەوە دەستگىر نەبوو: ئەو
سەرئاجەنی دەيدانە دايىم و ئەوانىدىكە ھەموو ئەوەيان تېپادىار بۇ كە ھەر نەزام چاتە-
ھەستم بەودى دەكرد. گۇتى ئەگەر بەيانى تۆزىك چاكتىرى بى- كە پىپىوايە چاكتىش دەبى-
ئەودەمىپ رووداوهكە بە درىيەت باس دەكات و دەيگىرپىتەوه... ئەو شەوە تا كەزىك لە شەۋى
دەچى ھەر دادەنىشىن، و قسان دەكەين و پىنەكەنин... دايىم وەك جاران ھەر خەريكى نزاو
پاپانەويىھ و ماشەللاى لە منه و خودا تەممەن بىاتى. پى و ھاتنمۇم وەك ھەموو جاران سۈك
و بەخىزىگەراوه و شىقام بۇ ئەو پىرەمېرە پىددەرتانەي هینتاوەتەوه و باىم وەك بۇ خۆى دەيگوت.
ئىدى ھەست بە ھىچ ئازارىكى ناكا... بەلام من ھەموو لەشم ھەر ئازارە.
رۆزى دوايى بابە لەشى خوش بۇو و نەخۆشىيەكە بە تەواوەتى ئىفاقىي ھاتبوو. دايىم و
خوشكە كان لەخۇشيان پىيان بە عەردى نەدەكەوت- لە خۆشىيە چاترىبۇنىڭ حالى بابەي و
ھاتنمۇي من. پىتم لەسەر بىستىنى داستانەكەي دانەكىت، لەترسى نەفسىيە ئەو پىرەمېرەدى
نەكوبىمە ھۆى تېكچۈنەوهى و نەخۆشىيەكە لى وەئاكا بىنەمەوە نارەحەت بىتەوه. ھەر بۇ
خۆى و بى ئەوهى من شتىكى بىرسىم سەرى قىسانى كردەوه:
(لەوانىيە گلەيىنىش بىكەن- تۆ ياخواھىر- كە ئەو شتانە بۇوە بەمەي نەگوتۇوه، بەلام
خۆچەواھىر دەزانى، تۆش ھەر كاتىكى گۇتم دەزانى كە ھەقەم... چەند سال لەمەوبەر بۇو...?)
(چى... بەسەرەتلىكى جەندرەمەكەي؟)
(بەللىي... تۆ لەكۈيت زانىبۇوه?)

((پىموابۇو- سالى ۱۹۴۷-۱۳۲۶- بۇو، يانى حەوت سال لەمەوبەر ياخاتر.))

(بەللىي، تۆ بىلە حەوت سال لەمەوبەر بۇو، چوار پىنج مانگىك دواي ئەم رووداوه لە
مېزگەوتى دەگەل مىكىتىنان دانىشتىبۇوين-نۇيىزى ئىوارى بۇو، نۇيىزمان كردىبۇو... تەھلىلەمان-
نا، نەكربۇو. دانىشتىبۇوين، مېزگەوت گەرم بۇو و مامۆستاش فەرمایىشتى پىغەمېرى
دەفرەمۇو- كە كورەكەي مام رەھىي هاتە ژورى، و سرتەيەكى دەگەل بابىدا كرد... كە
وردبوومەوه، دوو شوانكارەي مندالى دىكەشم لە راپەوه كەدا دىتن كە دەچۈنە بەر كارانى.
لەبەر خۆمەوه گۇتم دەبى شىتىك بۇرىي... رووداولىك قەوماوه، خۆ من كويىخام ئەدى بۇ لەمنى دەشارنەوە...
بەتايىبەتىش كە ئائغا لە مال نەبوو. كورەتىبو سەرى بىردىبۇو بن گۇتىي بابەكەي سرتەي بۇو. دىتىم

بىي، لە دەركى دېتە دەرى و گورجىنەكى دوور دەكەوتەوه- بۇ خۆى لەلابەكىبىيە، كلاو و
كۆللارەكەشى لەلابلايەكانى دېيەوه... دىن و دەچن و تىتك داۋىن... و دەكەونەوه- ھەر راست
وەك ئەو گل و خۆل و گەلا پەرت و بىلەنەي تاۋىتك دەرۇن دېنەوه بە دەوري خۇياندا- بە دەوري
يەكتىدا- خول دەخۇنەوه لەپىر دېبىنە كىيەلەلوكە...
ھەوا ھەمېشە باوبۇران و زىيان و كەردەلولى بەدەمەوهى و كىيەكان ھەمېشە خۆ لە پشت
ھەورەكان دەنیتىن و خۆ دەشارنەوه، تۆقىلەيە درەختەكان بە فەرمانى باي بەرى ئاسمانى دە
مالىئە، و ھەرودەك دايىكان كاتى ژور مالىئىنى، ئاوا كىيەكان بە نۇوكى گەسكى لە تۆزۈ
گەردو خۆلى پاڭ دەكەنەوه بەلەيەكىدا فېرى دەدەنە دەرى؛ ئاسمان زۆر پىنچاچى پاڭ و بىنگەرە
ساف دەپىتەوه، تەنیا لاي خوارتى ئاسمانى نەبى كە ھەمېشە وەك رېشىۋەپاڭ خان چىلەن و
رەش و تارىكە، كەلا وەك بۇونەوهى زىندۇو، ھەرودەك بەفرى تازە كەوتۇو- و بەپىچەوانە
بەفرى تازە كەوتۇوش- ھەر پېت لېتانا پېرانە ھاوار دەكەن. رەنگ و پۇوي مالەكان پەپىوه،
ھەمل لەزىنى لەشيان لە سواغى دیوارەكانەوه ھەست پىنەكەي... خورە خورى ئاوى جۆيەش
شادانە دەرۇا، و مۇوى بىسک و جل و بەرگى پىرسەداران دەگەلە خۆيىدا دەبا. كەس دە
كۆلانەكانى گۈندىدا نىيە، چۆل و ھۆلەن. ھەموو لە ھەممۇ، بالىندە چەرەنە، و ئادەمېزاد
ھەموو چۈونەتەوه دەقەپىتلەكى خۆيىنەوه، جىڭ لە دوو كەلەي كە لە كلاو رۇزئەنە سەرىبانى
مالانىوھ دېتە دەرى، و نىشانەي زيان و ئاۋادانىيەي... تەنانتە سەگىش ناۋەپن... بە
بىنەنگى و دەزۈرە كەوتۇم... دەمە دەمى شىۋانە. ھېشىتا سەرم لە دەركى نەبرىدۇوە ژورى كە
دaiىم بە دەنگىكى بەر زىيەنە ئەنەن- وەك رەمۇزىنە دىبن، بە پىچەوانەي جارانى پېشىۋەوه
ھەر گریان، ماج... و گریانى زىياتر، لەناخوه. چېبۇوه، بابە نەخۆشە ئەدى ئەوه بۇ بە
منتان نەگوتۇوه ئاکادارتان نەكەر دەمەوه!

بابە نەخۆش نىيە- نەخۆشيان خەستووه... بەلائى جىيەكەيەوە دەچم، دەستى ماج دەكەم و
بى ئىختىيار دەست بە گریانى دەكەم، بۇ ئەو مالە كۆپر و كۆرپۈوه ساردو سېرە بىتىكەسىيە ئەو
دوو پېرىئىن و پىرەمېرە تەنیايانە. بابە پىنەكەن، خۆش حالە، و خۆشحالىيەكەشى لەناخى
دىلەيەنە نەك لەبەر دلى من. ھېشىتا چارەكە سەھاتىك بەسەر ھاتنەوهى مەندا تىنەپەرپىبۇو
بەتەواوەتى كۆپر و دەزۇنى باشتى بۇو. ئىسىكى سىنگ و شانى شىكاپۇو- زۆر بەگرانى ھەناسەي
دەدا... بۇ؟ كەوتۇوه؟ لە كىيە بەرىتەوه؟... نا، لە ھىچ جىيەكىرا بەرنەبۇومەتەوه
نەكەوتۇم- بەلائىك بۇو ھات كە سوپاس بۇ خوا بەخىزىتىپەرى... دوايە... دوايەش لە
دەرفەتىكدا بۇت دەكىرەمەوه... دەو بىگەو بەردىدا لاو لاوى خوشكم دېتى: تەخىنەي بۇ

نه‌گهر وا نه‌بن و وانه‌کمن لمناو دهچن. به‌هرحال به‌سهرهات و رووداوه‌کم له‌وانیش تۆزییه‌و، ههر هه‌مان قسه‌کانی عه‌زهی کورپی مام په‌حه‌یان کردوه که گوتبوونی. گوت زور چاکه، وریابن، نه‌کمن لای هیچ کمیتکی لیو له لیوی بیزیون- بلین نه‌وه دایکمه، و نه‌وه‌یان خوشکمه، و نه‌وه فلانه و قهیناکا نه‌کمن، نه‌وه شتانه نه‌بن. لای هیچ کمیتک. له شیستاوه تمنانه‌ت له‌لای خۆشم. هه‌کاتی پرسیان، یا کمیتک شتیکی گوت دلین نه‌ماندیوه، ئیمە نازانین. ئیستا دووانتان بچن نانی بچننوه، و بچنوه ماله خۆتان. نه‌گهر پرسیان بچونونه مزگوتتی بلین سپارده‌یه کی کویخامان برد که رایان سپاردبوبین، چووین پیمان راگه‌یاند، شیگه‌یشن؟... مندالله‌کان کاره‌کانیان چاک ده‌زانی، خودا تممن دریشیان کا نه‌رکه‌کانیان ودک ناوی له‌بربوبو. جگه له عه‌زهی مام رده، نه‌وانیدیم ناردنوه. نه‌وجا هاتمه‌وه نیو مزگه‌وتی و بی‌نه‌وهی هیچ روبون که‌مه‌وه ناوی چند پیاو ماقولاًتینکم هینا، گوت حاجی فلان، سوپی فلان، درویش فلان هه‌ستن بینگاریکم پیستانه، و به‌وانیدی و مام‌وستاش گوت هر لیره‌بن تا دیئننوه. هه‌موویان مات بعون، به‌لام هه‌ستیان ده‌کرد که رووداوه‌کی گرینگ روویداوه چاک نییه هیچ له‌باره‌یه و پرسن. خواهه‌لناگری که‌سیش هیچی نه‌پرسی، که‌سیش سه‌غللت نه‌بورو له‌وهی که فلام بانگ کردووه فلان و فیسار نا. گوت هه‌هیندی مام‌وستایک دورو فه‌رمایشان ده‌خیتینته‌وه ئیمە هاتووینه‌وه مام‌وستا گوتی خواتان له‌کەل... و حه‌شیمه‌تەکه‌ش گوتیان خواتان له‌کەل، و هیممەت و بەرەکەتی پیاو چاکاتنان پشت و پەنا بی. هه‌مان جه‌ندرمه باسکه زدرد نزیکه، هییندە نییه... چووین. دیستان بەلی، راستیان ده‌کرد... هه‌مان جه‌ندرمه بورو، که کوزرابوو. ئیستا به قودرتی خودا خودا بیه‌وی کاریکی بیننە پیش ثىدی بەندەی داما و هیچی پینناگری... به قودرتی خودا دو هه‌موو ماوه‌ییدا هیچ درنده‌یک لهو تەرمەی نزیک نه‌ببۆوه- ساغ و سەلیم بورو. دیاربورو پیستەکە کەمیتک چچ ببورو، به‌لام تو بلی بۇ تمنانه‌ت يەك تالله مووشی له‌سەرى كەم ببۆوه، نا به قوربانى قودرتت بە خایه... دو كیوه پر گورگ و ریوی و درنده چەرەندە دەعبايەيدا... ئازاریکی نه‌گەبیوویه!

گوییه کیشی نه‌بورو... دەستمان لینەدا، چۈن بورو هەروامان ودک خۆی به جیھیشته‌و وو هاتىنەوه نه‌وهی دیببۇشان به ئاماده بولغان راگه‌یاند و دانیشتنە راویشکدنی- که چېکەین و ج نه‌کەین. من خۆم له‌سەر نه‌و رايه بورم که بچین و هەوال بدەين، دیاربورو، رووداوه‌که رووداوى هەمان چەتەکانی کوتاپی هاونى نه‌وه سالى بورو که نه‌وه ئۆتۆمبىلەت تۆشى تىدا بۇوي و له گەردەنەی چيای لیياندا و رووتیان كرد... چووین ودک ئیمە ده‌زانىن و ناگادارىن لهو دەمیيەوە تا ئیستا هیچ پینکاداھاتىنیکی دىكە رووی نەداوەتەوە لەم ناواچەيەدا. هەندىتك

ودک مەزەندەم راست بى، دیتم مام رده‌هه رەنگى تېتكىجوو و ودک رەنگى سواغى نه‌و دیواردى لىپەتات. سەرەتا به كزىيەكەوه سەيرىتى دانىشتۇوه کانى كرد، نه‌جا زور به سپاپىي هەستايى پى، هاتە تەنيشت منه‌وه... خىرىپى و نه‌وه مام‌وستاش هەر خەريكى فەرمایشەت خويىندەنەوتىيە. دوابىن مانگى زستانى نەۋى سالى بەفرىكى وا نەبارىبۇو، كەۋوكتىپ رەشانگ بۇو، پەلە پەلە بەفرى بەكىيەوە بۇو- به‌لام وانا كە پىپى بىلىنى بەفر (جهواھىر تۆزىتىم ئاودەيە). بەللى، له‌پۇرى ئىپو نەپى گوتى- يانى مام رده‌هه- مام رەحيم- گوتى شوانكارەكان له باسکە زەردى، هيروهى بەرده بۇوكى- له‌پېرته كە... دەزانى...))

((لەپېرمه!...))

((بەللى، گوتى، له‌پەييان تەرمى جەندرەمەتىكى دیووته‌وه، گوت جەندرەمە؟ گوتى بەللى. بانگى كورپەكە كرد، هەستام چوومە كونغىتكى مزگەوتىيە... چوون حەشىمەتە كە دانىشتۇون، مام‌وستاش فەرمایشى دەفرەمۇون... چوينە لايەكى مزگەوتىيە. بە كورپەكەم گوت بەسەرەتە كەم سەر لەنۇي بۇ بىگىرەتەوە گوتى بەللى، نيو كاتژمېر پېش ئیستا كە بەلای بەرددبۇكىدا دەھاتنەوه گاران گەپىيە باسکە زەردى، سەكەل تىكىيانەوەدا و كەدىيانە گۆلمەز... هەمۇو بەرەو پېشەوەيان راڭىدو دەستیان بەھەرپىنى كرد و كشانەوه دوايە... چەند ئەنەن داخوا چ باسە... دېستان نه‌وه جەندرەمە كە مردوو له‌وى كەتتەوە...))

((خۆ تۇوشى كەس نه‌بۇون؟ بە كەسيشيان نە‌گوتتۇوه؟))

((نا، كە ئاوامان دىت بە پەلە گاران ئەنەنەيەوە گوندى و من چوومەوه مالىي، كە زانىم بابە له مزگەوتىيە هاتمه‌وه ئىرە... مندالله‌کانىشەم هەر هینان، ھېشتا نانەوه چنىشمان نە‌کەرددوو...))

((خۆ بە دايىكتت نە‌گوتتۇوه؟))

((نا.))

((زۆر چاکە!))

((بە مام رەحەم گوت: بىز، مەھىئەلە مندالله‌کان بىزىدە بەرۇن... دوايەش بېرىتىكى كردوه گوت نا، بۇ خۆم چووم. لەجىي پىلاو دانانى پاوه‌ستابۇون، سەيرىم كردوه هەر نا، نەوانەش خوا تەمەنیان داتى، دەگەل نەوەشدا كە تەمەنیان وانه‌بۇو، به‌لام گەنگى مەسىلە كەيان هەست كردووه و شەلەۋاون. بۇ خۆت مندالله لادىيى بۇوي، دەزانى، مندالانى مە هەر كە پى دەگرن ماشەللا چا و گوتىيان باش دەكەنەوه زار و زمانيان دادەخەن... سروشت فېرى كەردون،

لهم بارديوه به هيج تاکه که سينک نهليين. نهواندي لموي بوون نهود لموي بوون، نهواندي که لهويش نهبوون-له مسکينه کان- هرودک نهبوون، لهلاي نهوانيش ليو ليك نهکهينده... لاي ناغاش هرودتر...

(رابرد... بهمه رهاته که کون بوو... نيدى کەس هەر لە بيرىشى نەماپوو، تا ئەو مانگەي پېشىو... کە بە دواياندا ناردىنه وە، بۆ شارى... ھەممو ھەر لەپىرەدە تا جوان-تەنانەت مامۆستاش، ئاغاش... بەلى)، چۈرىن... بۆيە چۈرىن نەيەنەدە ئىستا با لەو نەشكەنېيى گەپىن کە داياني... نامەوى نارەحەتت کەم، هيج كافرييک نەودى بە موسولمانى ناكا. نەو سۆفي رەحيمە بېچارەييان راست و چەپ بە تىرەگەي بن مىچىيەوە ھەلۋاسى، سىنە و شانى ويشيان وەك ئى من شكاند... تەنانەت مامۆستاشيان بېيەش نەكەد- يەك دوو تەوقاتىشيان وەخىاندە نەو سەيىدە ۋەلۇلادى پېغەمبەرى. ئاغاييان دوو سى رۆزان ھېشتەدە، دوايە بەرياندا- نەوەمان دوايە بىست. بە كورتىيەكەي سەرت نەيەشىئىم، سەريم كرد نەودى دەيلەن راستە، ھەممو نىشانەكان راستن... كى چۈوه گوتۇرنى، ئاخىر خۇ ئىمە بەلاي خۆيەوە سويند و قورشان و تەلاقمان خواردبوو! تا لە دوايدا مامۆستا کە بۆ خۇشى ھاوسويندى مەبۇو بېيار و فەتوای دا و نامۆڭگارى كەدەن، سويند و قورشان و تەلاقەكەي لە كۆن كەدەنەوە. فەرمۇسى كاتى ئىختىيار بەدەست پياويسىيەوە نامىنى سويندە كەش ناكەوى. نەلۈكمۈلۈلا...

(ئىستا دەلىي ئەدى لە كويىانپازانى بۇ؟... ئىمەش نەودەمى نەماندەزانى، و ھەممو لە ھەممو بەچاوى گومانەوە سەيرى يەكتىمان دەكەد... بەلام دوايە، وەك بىستمان دەركەوت كە بەلى ئەودە لە ناخۆشىيە نىتون چەته كان خۇيانەوە بناوانى گىرتووە كە بۇوە ھۆى كوشتنى سەعىدى كورەكەي كويىخا رەحيمى... بەلى)، يەكىك لەمان وەمان نەو چەتانەوە ھاتبۇوە دوايلىبىردنى كردىبوو... نەو ئىمەش لەبن بەردى كەپىن و ئاكامان لە مەحموودى بى زەواد نىيە، سەرەنخان چەته كەيان بىردىبوو مەراغەي- بۆ دادگاي ئەسى- و پاش ماودىك ئىمەيان بانگكەد و نەو بەلائىيان بەسەر ھېننائى...

(نەلۈكمۈلۈلا... بەيانىيەكىان، سەر لەزۇو، ئىمەيان لە بەندىغانەي ژاندارمىلىي ھېننائى دەرى-ھەر ھەممو... نەودەش دواي يازدە دوازدە رۆزان. مام رەحيمى داما و حالى باش نەبوو... دەستى ئەستور ببۇو... چۈن ئەستور ببۇونىك، وەك ھىزىھى رۆنى... منىش نەمدەتوانى ھەناسەي بەدم، دەستت دابامى ھاوارم دەچووە ئاسمانى. نەواندىش ھەرييەكە و بە پىتى خۇى شل و شەپپىو ببۇون. بەكورتى، ھەمۈيان سوارى لۇزىيەكى كەدەن و رۆشتىن... ئىستا بەحوالەشەوە جەرگمان جەرگى دەخواردەوە... خودايە، دەبى بۆ كويىمان بەرن... ديارە

پېيان وابۇو، كە دوورنىيە ئەم كارە كارى ئاغا سەعىد بەگ بى، جەندرەمە كەمى كوشتنى و فېتىدايىتە ناو مولىكى مە تا تۇوشى پەنج و ئازار و كويىرەدەرىيەمان كا. بەلام سەعىد بەگ دەگەل ئاغاي پېتكەتىپەنەوە و مەسلەتىان كردىبوو و خواش ھەلەنگىرى ئاوى لىلەن نەكەدپۇوە. (ئەوەش بلىم كە مەسلەتىان كرد و پېتكەتىپەنەوە، وەك بلىي پادگان زۆرى پى ناخوش بۇو، سەرەنگ بەدواي ھەردووكىيانىدا نارد و بە شىۋىدەك تىيەك يانىن كە نەدەبۇو پېتكەپىنەوە و مەسلەتى بىكەن- من ئەممەم لە كەرىم خانىيەوە زانى و لەھىم بىست) بەھەر حال... ھېندىكىش گومانيان وابۇو، كە كارە كەرە ئاغا مەحموود خانە، چاوى بە ئاغا كەرىم خانى ھەلەنلەيە، دەھەمەوى بەھەمەوى كەلەن لەسەر نى. ديارە ئەو كارانەش لەھى بەدۇر نەبوون. چونكە ھەرودەك گۇتم دواي ئەو رۇوداوهى كەرەندەنى ((ژاندارمىلىي- ژاندارمەرى-)) ھەممو دىيەتە كانى ئەو ناوهى پېشكىنى و دەگەل ھەمۈرانى قىسە كرد و لە ھەمۈشىيانى كۆلىيەوە، و ئىمەشيان بانگكەدە شارى. بەلام لە دواي ئەودە ۋە ئەندازەنى كەن ئەندازەنىلىي و نە پادگان ھېچ كامىيەكىيان سۆراغىي جەندرەمە يَا سەربازىتىكى ون يَا كۆزراويان لە كەس نەكەدەوە. ھەربۇيە دەبى ئەوھەمان ژاندارمى رۇوداوهەكەي كەرەندەنى بى...))

((قەد و قەوارەي چۆن بۇو... چەزىرىك بۇو؟...))
(مندالىيىكى وردىلەي رىيەلە بۇو...))
(ھەبۈوه- خۇى بۇو...))

((ئەرى، گوتت دايىكى چىشتى بۆ لېدىنەن و جلى بۆ دەشۈشتەن...))
(دەك نەمەن ئۆخى خوايە! خوا سېبۈرى دايىكە كەي بادا!))

((بەلى)، ھەر نەودەمى ئىمەيان بانگكەدە شارى، ئىمەش بى ئاكايىھە خۆمان پېشاندا، بى ئاكاش ببۇين... ئىستا چۈن دەتوانىن بچىن و بلىي ئەودەتا بە بن كويىمانەوە رۇوداولىك قەۋماوەر ئىمە نەمانزازىيە... نەودەي چاڭ بىزاندە دەيانگوت بىي و نەبى ئىۋە دەستتەن دەگەل چەته كاندا تىكەلە. بەلام ئەگەر نەچىن و ھەوال ئەدەدين ئەودە ھەر خۇ و خۆمانىن. ئىدى بۆچى بچىن بەدەستى خۆمان، خۇ پىيەكەي ئەن؟ بۆ سەرەتىك كە نايەشى پېتىشكەي لى پېتچىن؟ بى دەنگ و بەنگ دەيىشىن و يەكەشى لەسەر دەستى مامۆستاي سويند و قورشان و تەلاقان دەخۆين، ئىدى نە كەس دەزانى و نە كەسىش تۇوشى دەردىسەرىيە دەبى. بەلائىنى جەندرەمە بەستەزمانىشەوە جىاوازىيەكى نىيە، ئەو تازە مەردووە. ئەمە ئەو تەگىرە بۇو كە سەرەنخام پىتى گەيىشتن. مامۆستاشمان ھەر تىيەردا... بەلى)، لەسەر دەستى مامۆستاي سويند و قورشان و تەلاقمان خوارد كە تەنانەت لەلائى حەلائى خۆشىمان لەم بارەيەوە لېئونەبزىيەن و هيج وشەيەك

کوره گوته: ((بەلی، بۆ ئەوه بىتىسىنن گۆيىھەكىان بېرى، بەلام كورپىزگەكە هەر نەته كېيىھە، تا گەيشتىنن ئىرە... ئا لىرە دانىشتىن و پشۇيىكماندا - هەر راست بەرامبەر گوندى. سەرو سىغارمان پىتچانەوە، و ماندۇوەتىمان دەركەد و ئەوجا ھەستايىن بېرىيin... كوره ھەروا لەجىي خۆيەوە راۋەستابۇو. هەر ئەمە وەرىكەوتىن ئەويش دەگەلە مە كەوتەوە بېرى. حەسەن و سەھىيد گوتىيان: ((كۈرىنە بە تەمان ئاوا بچەنە كۆيى- خۆ بچىنە ھەر جىيەكى ئەو ھەتىوە بەخۆ و بە كۆيى بپاۋەوە ئاپرۇمان دەبا. ئەودەمىش دەبىي بکۈرىنە ھەپسخانەي پۆلىسانەوە- و ھەر نان و خورماي بخۇين. كى دەللى تەسلىم يىشمان ناكەنەوە...)) جەندرەمە بىتچارەو بىئەرەتەنەكە بە گۆيى خوتىناوېيەوە لەلەۋەتەرەوە راۋەستابۇو و خۆى رادەزاند. ((واچاتە ھەر لېرىدى و ھەھىتىنن و خۆشانلى لى ئاسوودە كەين. ھەم ئەويش دەھەسەتەوە، و ھەم خېرىيەكىشمان بۆ ئاشاغى گوندى بۇوە-تىيمە پىيى قەدارىن... ئىدى داماواھەشى ھاتبۇو... واي چىدەكرد، كە ئەو سىنگەي (دايىكە داماواھەشى!...) دايىكە داماواھەشى ھاتبۇو... واي چىدەكرد، كە ئەو سىنگەي بە عەردى دادىتىا... كافرى پىيى موسولمان دەبۇو!...))

((بەلى، ئەوهش ئاوا.. ئىدى بەلایەك بۇو ھاتبۇو، خوا بەخىرى گىپرا، زۆر سوپاس بۆ خوا ئىدى تو بەسەلامەت، كورەكەم!))

من دەگەل بەسەرهات و داستان كېپانەوەكەي بابىيدا، و لەو جىيەي كە هەر تەنبا هەنگاوىكى مابۇر تەواوى كا، مىشكەم ھەموو بە رووداۋەوە سەرقالى بۇو كە سەپىركە يەك رېتكەوتى سادە ژيان تۈوشى چ گرى كۆپرەيەك دەكا! ئەوه دادە شىريين، كە لە زىدى خۆى ھەلددەكەنرى، ئەوه بابە سۆزى بىنەوا و مەندەلە كانى كە دەربەدەر و ئاوارەي غەربىيايەتىيە دەبن، ئەوهش كچە بىئەرەتەنەكەي شىرىنى، ئەوهشى كچە كە دىكەم... ئەوهش كورەكەي... و ھېشىتاش دىارنىيە داستانەكە وا زۇر تەمواۋىيەت و بە كۆتا بگا... يەك رېتكەوت! بەرەستى ژيان تا نۇپۇيەكى ئالۇزۇ... .

- ۱۷ -

دل و مىشكى دايىھ شىرىنى تا ئەندازىيەك ئاسوودە بۇوە. لەوانەشە بتوانم بلىم لە جارانىش نارەھەتىرە. كودەتا لە عىراقى بۇوە، بارزانى لە ولاتى شۆرەويەپا ھاتتۇتەوە- كاکە داراش ھەر ھاتتۇتەوە. ديسانەوە لە كوردىستان شەرە. كە لەۋى بۇو، دەگەل دۈرۈيەكەشىدا، خۆ سەلامەت بۇو، كەچى ئىيىستا ھەمدىس تەمەنی ھەمووان بە ساتەوەختە: بۆمبایە، كەس ناناسى، بەسەر

ھەر بۆيەمان دەبىن نەمان ھېلىن و لەناومان بەرن... وەي خودايە، زن و مەندەلە كاغان بەتۆ دەسپىرىن خوايە!... مامۆستا لەبن لېوانەوە نزاي دەكەد، ھەرىيەكە و دە دەللى خۆيدا نزاي دەكەد و مال و مەندەلە كەي بە خوداي دەسپارە. ئەوهش بلىم، سەرۆك دادگايە كىشمان دەگەلدا بۇو، دەجىيېبى رەسىسى ۋاندارمەيللىدا بۇو دەگەل ئەو چەتىيەكى تەسلىم بېۋەو لە مەراغەپىا ھېنابۇيانەوە-خەلکى لاي مەريوان بۇو- بە شىۋەي قىسە كەردنە كەيدا دىيار بۇو... ((رۆشتنىن... پەنا بە خوا... ھەر كە لە رىيە لاماندا و بەرەو دېيىھە كەي خۆمان باماندايەوە وەك ھەموو دىنيايان دابىنى بە قودرتى خوداي لەشمان سووك بۇو. ھەناسەيەكى ئاسوودەيەمان ھەلکىشىا... گۇمان خودايە، زۆر شوڭر، ھەزار و ھەزاران جار شوڭر! بىنادەم كاتىي كە دە ناو خاك و ئاواي خۆيىنەيەن ھەرچى بەسەرەيشى بىي ھەر خۆشە. بە قودرتى ئەف خودايەي ئۆخۈزىنەك دە دەللى ھەمووان گەرپا ھەموو كەش بۇونەوە. ئەوهشىان دە سەر و چاوانپا دىيار بۇو. ئىدى، رۆشتنى... يەكسەر بەرەو لاي بەرد بوبۇكىيە... دە كىلەگە كەي كىاندا لۇرى و جىبەكە راگىتن، و ئىيەميان دابەزاند. بە پىيان ھاتىن تا خودى باسکە زەردى... بەلام بە چ دەردىيەكى ھاتىن و چمان دىت و چمان چىشت...))

((گەيشتىننى... (سەرۆك دادگا) گوتى: (دەي، كورەكەم، باش سەپىركە؛ بىزانه ئىرە بۇو؟)) كورە سەپىرىكى راست و چەپ و ھەر چوار دەرپىي كرد و گوتى: ((وەللاھى قوربان زۆر لەسەر ھۆش نىم... بەلام پېتىم وايە ئىرە بۇو...)) و بىنكە ۋاللهيە كى پىشاندا كە تەرمى جەندرەمە كەيان لى دانابۇو. ھەلبەتە ئەوهش بلىم كە تەنكە بەفرىيەكىش بارىبۇو و سەرۇ بىنى خاڭى دىيار نېبۇو... و ئىستاش ئەوه چەند سالىكى بەسەردا تىپەپریوھ...))

((سەرۆك دادگا گوتى: باشى بگىرەوە... ئەوهى شۇ رۆزەي دىوتە، يَا بىستۇرۇتە...)) ((كىپايدە كە بەللى كاتىيەك لۆرىيە كەيان رپوت كرد تەھنەنگى جەندرەمە كەشيان بىر، خۆيان لە خۆى نەگەياند، بەلام ئەوازى نەدەھىتىا؛ كەوتە دوايان و لېيان نەدەبۇوەو ھەر تەھنەنگە كەي دەويىستەوە. سەرەتا يەك دوو تەموقات و يەك دوو قۆنداغانە تەھنەنگىيان وەخaranدى تا چاوتىرىتىنى كەن و بگەرپىتەوە، بەلام ھەر نەگەرپايدەوە ھەروا بە گىريانەوە بەدوايانەوە بۇو و تەھنەنگە كەي دەويىستەوە. دوايىش بۆ ئەوهى... ((كە كەپىيە ئىرە دوو دل ما. (سەرۆك دادگا) گوتى: ((بەللى كورپ، مەترىسە... ھەرچى ھەيى بىلىي - بارى خۆت سووك كە. و دىزى ئۆ دەگەل ئەوانەي دىكە كە ھەر ياغىن و چەتىيە دەكەن جىاوازە- تو ئىيىستا ھاواكارى...)), ((سەرۆك دادگا)) ش كوردبۇو؛ راست نازانم خەلکى كۆي بۇو، بەلام بە شىۋە زارە كەپرا پىخوابى مەھابادى بۇو.

دادانه کانی دهکیشی و دهمالییدا رایده‌گری، شهودش همراه ته‌نیا بُو هیندی بَلین ((سَهِیرکَه)، فلانکمس گورگیکی راگرتوروه له مالییدا به خیو ده کا!) مندالله کان هه‌موه پیشمه‌رگمن. پیشمه‌رگه بعونه‌ودریتکی سه‌بیره - ده هر نه‌تموهیه کیدا - پیشمه‌رگه ناوی خوی به خزویه: مردنی هه‌لبزاردووه تا نه‌تموهه کهی بپاریزی، و بینن، و سه‌ربه‌ستین... بِلَادَهْكَيْرِي نَهَهُوَهِيَهْ. پیشمه‌رگه که له گوچه‌پانی شه‌پتیا دیته‌وه و دک بلیئی ماوهیه کی زور له میتیزی و تازه هاتیتیه‌وه شویتیکی ناسیاواه بپریکه‌کوت. تا خر پیاوی جه‌نگاوهر که ده‌چیته شه‌پری بُویه ده‌چی تا پرو او تازه نه‌گه‌ریته‌وه. خویه که گمراهیه وه تموهه ریکه‌وت، و دک که‌سیکی که له بنده‌ماله و خیزانی خوی دابرابری، و دواه چه‌ندین سال به رینکه‌وت ریبی ده شار و دیاری پیششوی که‌تبیته‌وه. شهود پیاویه که ده جه‌نگی ثیدی مال و حالتی نبیه - هه‌موه جیتیه کی نیشتمان مالی ویه، شهود بُو هه‌مووان ده‌جهنگی - به هه‌واو نه‌وین و خوشه‌ویستی هه‌مان شه و ماله‌ی خویوه. هر بُویه شه که هه‌موه - خه‌لکی نیشتمانه که - خوشیان ده‌وی و نه‌ویش نه‌دیته خوی به بشیک له‌وان ده‌زانی، و نه‌وانیش همراه نه‌دیته ریزیان بُو وی هه‌یه و بُو خوشی همراه چه‌نده واپیشان نادا، بِلَامَ چاوده‌ریه شه و ریزه‌ی وانه. له راستیدا تیکشان و خه‌بات هه‌روايه: شورشگیری ته‌گهر بیه‌وی ئابرووی خوی شه‌پاریزی ناچاره دایک و کسوكاره کانی غه‌مبار و دلگیر بکات - به هه‌رحال غه‌مه کهی بُو دایکه کهی و شانازیه که‌شی بُو نیشتمانه. بِلَامَ وای به حالتی که نه‌یه‌وی - یا نه‌توانی - پیشمه‌رگایه‌تیه بکات و دانیشی... ثیدی شه‌وه هه‌موه ده و زاری لیده که‌نه‌وه - هه‌روهه که‌مه‌وه له هه‌موه بزووتنه‌وه شورشکه‌یان به‌وی سپاردبی و نه‌ویش هاتبی خهیانه‌تی بهو نه‌سپاردیه کردبی و ته‌نانه‌ت حاجیاگاکان، بیکار و کاسبی و ((شَوْوَمَان)) رُزْشَنْبِيرَه کان، ده ژوور و بانی که‌رموگور، یا له‌سر لیوی حه‌وزی باعی، یا ده کافه و چایخانه کاندا پیشی ده‌خونه و هه‌لذه‌پنمیین، و به ته‌واویش داواکارن: ((پیاوی باش، شه‌گه‌ر قونی شه‌قانت نه‌بورو بُو چوویه شایی که‌مان... کورپ قوز شه‌گه‌ر قونی شه‌وه نه‌بورو هه‌لیله‌ت (بُو ده‌خوارد!...))) بُو خوشی - دایه شیرین - به جوچیک همراه پیشمه‌رگه بیت و بُو خوشیان نه‌بن؟ مه‌گهر به‌ده‌گمنه یا به برایه‌ک ههن که کور یا برایان پیشمه‌رگه بیت و بُو خوشیان نه‌بن؟ مه‌گهر به‌ده‌گمنه یا به ریکه‌وت که‌سیکی وا په‌یدا ببی. نه‌وانیش همراه هه‌مان ترس و دله‌کوتاه‌یان همیه، دلیان

(۱) هلیله: (Halilak) بفری دره‌ختیکه له هیندستان ده‌روی، دره‌خته کهی گهوره‌یه، گهلایه کانی باریک و دریزن. بفره‌کهی بدشیوه‌ی هیشوشوه هیندیه دنکه میوژان، ره‌نگیشی یا زه‌رد یا ره‌شه. بُو ده‌رمانی پیششکی به‌کار دهبری. به عه‌دبی پینیده‌لین: اهلیلچ - فرهه‌هه‌نگی عه‌مید - ((وَرَكِيرَ))

کونچ و کولانه که‌مدا ده‌که‌وی خوت و که‌س و کارت ده‌کوژی؛ شه‌ستتیره، فرۆکه له مو ناسماهه و به‌سهر دییدا هه‌لددپریزی، جا همراه که‌سهو به‌ختی خوت، به‌که‌ی که‌وت و به‌که‌ی نه‌که‌وت... نه‌وجاریش پیکداهاتن و لیکداهانی رووبه‌رووو...

((دارا پیشمه‌رگه‌یه، کاوهو شورشیش هه‌روهتر - خوا بیانپاریزی و سه‌لامهت بن ده‌گه‌ل مندالله کان. حه‌سنه راسته و راست ده‌رو او خدتی خوار ناکا، بمرده‌وام، شه‌گه‌ر له هه‌ولیزی نزیک بی شه‌وه بُو هه‌ولیزی، خویه که‌ر له سلیمانیوه نزیک بی شه‌وه ده‌جیتیه سلیمانی - دله‌لی شالوپر و سه‌ودایه ده‌کا... قه‌ردی له‌سر خه‌لکیه... ((نه‌هه‌موه قه‌رد بورو بچی!)) هه‌موه مانگی ده‌رو، جاری وايه مانگی دووچاران - همراه دله‌لی نیانه - نایده‌نه‌وه. راستیش ده‌کات. خه‌لکی ته‌تووشی داوی خویان بعوون. جاروباره هیندیک پاره ده‌گه‌ل خویدا دینیتیه وه هیندی شتی دیکه‌ی و دک جل و بدرگ و پیلاؤ و قه‌ندو چا - که له قه‌ردارانی وه گیرکه و توونه‌وه، دینیتیه وه. زور ده‌گه‌ل پیشمه‌رگاندا ثاوقایه و زوریان ده‌گه‌ل تیکله، بِلَامَ پیشمه‌رگه‌ش نیبه. شه‌هه خه‌لک ده‌کوژرین، بربیندار ده‌بن، ثاودانی ویزان ده‌بن - که‌چی ورهی خه‌لکی یه‌کچار زور به‌هزه: شورش، بُو سه‌ربه‌ستی ده‌جهنگن - سه‌ربه‌ستیه کی سه‌رها تایی، همراه هیندی به زمانی خویان بنوسن و بخوین، قوتاچانه و دانیشگایان هه‌بی، ناوچه و هه‌ریمه‌که‌یان شی خویان بی، له مو سامانه‌ی که عه‌ردب له خاکی وانی به تالان ده‌بات بشیکی به خوشیان بگاتاهه تا له ثاوده‌دان کردنده وه هه‌ریمه‌که‌یانیدا خه‌رج که‌نه‌وه. بِلَامَ حوكومت همراه له‌سر پیوادنگی جaran به شیوه‌ی مه‌شده‌بیه که‌ی خۆمان، نه‌ویش شتیکی له‌جياتی شتیکی دیکه هه‌یه و زۆريشی هه‌یه: بومبا، مووشه‌ک، تۆپ، تانک، فرۆکه...)

کاکه دارا له شوره‌وه شنیکی شۆزیه کی هیناوهه دایه شیرینی زور پی ناره‌حه‌ته: له زمانی ناگا، کاتیکیش دارا به تورکی ده‌گه‌ل زن‌که‌یدا ده‌دودی و دک مشکی له‌بن لیفه شرکه‌کهی که‌وت‌بی تیکپرا ده‌بی - سه‌رگوکلی چاره‌پریشی و دبیر دیته‌وه. دهک دایکت بېرى خواهی! ئیستا شه‌وه دی تورکه یا ره‌گینکی ده‌چته‌وه سه‌ر تورکان شه و لیتی بیتازه. بِلَامَ شه‌وه، شه‌وه هیچ نیبه که نابی گوناهی تورکیکی له ملى شه و زن‌بینه‌وایه ببەستى... بِلَامَ ویه‌وه تورک همراه تورکه - بِلَامَ هاوسیّوه بۆچوون هه‌مان بۆچوونی حوكومتی تورکیا یه که شه‌وه دی کورده تورک نیبه، کورد ئاده‌میزاد - مروق - نیبه، و گهوره‌ترين ناویکی که له کاروباری فەرمیدا به کوردانی رهوا بیینن شه‌وه دیه که پییان بَلِین تورکی کیوی - یانی درپنده - و چونکه و دک درنداشیان پینده‌حەسین ده‌بی هه‌روهه کورد دنداشیان ره‌فتار ده‌گه‌لدا بکری راستیش، تۆ ده‌گه‌ل گورگی داده‌نیشی و پیاله له پیاله و باده له باده دهی؟ شه‌گه‌ر زۆريشت خوشویست همراه له مندالییه‌یه‌وه، به گازی

مندالله زور به ته و سه و هی مندالله و دلی: ((دایه شیرین، نهود چهند جاری بخوینمه و - خو
هر نیستان خوینده و... چیدیکه ناخوینمه و... له بیرمه!...))
 ((گوتت پلاگی چهند?))
 ((دوازده - نهودش دوازده که یه ثیدی، دایه شیرین - نایینی - بهو سه رده و... نهها نه
تمنه که؟) دایه تمنه که که چاو ده کات، به لام دلیاش نییه... و دک نه ویری له ده رگا که بدا.
 خمر امانیش رهنگی به رووانه و نه ما و، دلیشی همرو تمه تهیه تی: کی دلی، هر
فرمودوشیان ده کمن-ثا خر نه مان کوردن و نهوان فارس...
 کچیک له بالکونی ماله که ب هرامبیریوه تیستان رامابو. زور میهربانانه ده پرسی:
 ((کویتان ده ویست?))
 فه ریدون و لام ده داته و: ((مالی ناغای سولتانی...))
 ((چیشتان پییه تی?))
 ((میوانین...))
 کچه هر له بلنداییمه و به دهنگی بفرز دلی: ((ناغای سولتانی، دوو زنه کورد هاتون
ئیشیان پیستانه...))
 ناغای سولتانی له سمر لیوی حه و زی دانیشتووه. خانه نشینه. و دک خه نییان کرد بی لجه جی
خوی راد ده پری، و به پله- پله کی وا که له ده ست خانه نشینی کیمه و بیت- دیته بهر ده رکی.
 ده رکی ده کاتمه و، ده پله پله یدا لایه کی ده رکه که بی زور به توندی له کردن و یدا به
ده موجا وی ده که وی...
 ((ناخ..!))
 ((چبوو..! دیسان بوویه و مندال، وا را ده که ب!) ده نگیکی پیرانه وی که له سه ری
حمساریو درا دیت...
 ناغای سولتانی ده رگا که کرد تمه و، به لام نازاری ده موجا وی ده رفتی نه داوه و دک
پیویستیان به پیدوه بچی و چاک و چونی و فرموده وی کی شایان و شایسته یان لیبکا...
 رو خساره نازار او وی که ده تزو خویی هه و تیمه که وی ده لاده.
 دایه شیرین ده یه نیتی و سه رخو، به کوردی به فه ریدون گیان، برق- بر ق
 ده ستی بابه گه ورده ماج که... بر ق... ده که که ده که نافه رین!) و فه ریدون برق پیشنه و
 پال ده نی. ناغای سولتانی ده رفت نادا، را ده پری و مندالله که له نامیز ده رکی... دوایش

هه میشه له لایه نی. به واتهی خویان تا کوره کان به سه لامه تی له کیوی یا له شه پیکیرا دینه و
 هه مه و ده مژمیر و ساته و دختیک نیوه گیان ده بنه و. کاوه دیته و، لایه کی دلی ناسو و ده دی
 له جیاتیانیش گوشه و لایه کانی دیکه دلی زیاتر و پله ده که ویت و شه پلان ده دا و
 هه لدچی- له بهر نهودی نه میان لیردیه و نه وانیدی نا. هه مه و پیکه و نایه نه و، ناچه وی
 شه پیان یه ک نییه، خو نه که بر دیریکه و تیش بکه ون جیه کیمه و نهوا کاره کانیان یه ک نییه.
 جاری وا یه هر به چهند روزی کان جاری کی دینه و، جاری وا شه به مانگی جاری کیش نایه ته و
 نه و خوشکه کان ناچار ده بی گوییان به را دیوه بنین تا له نیوان هاش و هوشه و زرمه زلی
 موزیکی سه نهواری ((هانی هانی)) بعده او ده خایه سه رادیوه شورش، تا بملکه تی
 نه و خایه هر برق سیبوریه شتیکی لی هه لک پرین و زیاتر لمبه دلی یه کدی وا خویشان ده دن
 که گویشیان له شتیک نه بوبی، شتیکی لی تیگه یشتوون، دهنا ده بی که سیکی پهیدا کا یا برق
 خوی ملی ریه بگری و بچی هوالیکی له مندالله کانه و بزانی... نهود ده دی سه رگوله
 گیانیش به جی خوی...
 بد به ختنی نهودیه، نیستا نهودتا نه و فنده گوله یه ش کم که مه سه ری لی ده خوری- ناغا
 فه ریدونیش ده یه وی ده گهل نا والاندا بچته کیوی و همرو بدره وام پشون ده خواته و ده هر
 بینا رقی! هه رزه کاره، هه رزه کاره و دک همرو به هاریه، کارو کرده و ده کانی جیه متمانه نین.
 به را دیزک دنیه ده گهل مندالله کاندا بپیار ده ده خر امانی بمه و برق ما ویه کی بچته تارانی- نه و
 بینه ده تانه شه قیانه! پیریش و پیره میرد نه و هه مه و ریه بیان کوتا و ده هاتون و به
 ناثومیه دی و نا کامیه و ده دست له نه زنیان دریزتر گه را و نهوده- نه ویش هه قیانه. نهود
 خود کردی، و له وی کیر بوبو. خو هر نه بی لویی دل ناسو و ده- هم له باره خرامان و هم
 له باره مندالله که و. مندالله که برق خوی گه ورده کرد و ده، ته ناند له مندالله کانی دیکه شی
 خو شت ده وی... هر به راستیش وا یه- پیمانیه- مندال بو، مندال بو، مندال، له ده یازده سالیک
 زیاتر نییه. هوی دلخوشیه و نا و دنگی دایکیه تی. نازیزه، دهنا برق دایک و بابان فه رقی چیه-
 هه مه و هر نازیزه... خودا هه مه وان سه لامه ت کا!... له شه قامی نه میریه، قه لای و دزیر،
 کولانی نه سیمن...

مندالله که چو ته قوتا بخانه، پولی سیمه می ته او کرد و ده... دایه شیرین زرفیکی کاغه زی
 به تالی به ده ست و ده ویه، سه بیری لای سه ره و ده رکه ده کا.
 ((فه ریدون گیان، نه و جاره شی و خویه، بزانه چ نووسرا و ده...))

ئیشه که بمنیوچلی به جنبدیلی، شاپردهاتمه و هم رله بر ده رکیرا به دنگیکی بمرزو لهرززکه و ده لی: ((مهین- مه- ین!...))
((جیمه دیسان- چبووه!))

قوریانتان بم، همی له دهورتان گه ریم... ماشەللا ماشەللا، چ لاویکی تهوا! چهند لمسه
گوره که وییه هیندنه ته مهنه تویی، هم رله دلیی باییهه! همی به قوریانی نه و بهزن و بالایهت
بم، له دهوری نهو چاوانه گه ریم، بوروکه خانه جوانه کهم، کچه به شه مه که کهم...) و دووباره
ماج و موج و گریانه و... ناغای سولتانی بهدم گریان و پینکه نینه و ده لی: ((تۆ بلهای
خوتنه و چوبووی شهریه تی بینی... ده برویههینه... مندالله کام ماندوون!...)) ((ده چم...
به جاوان... به قوریانی مندالله کانیشت ده م... به قوریانی نهو بیچووه کوردم بم...
ماشەللا... چهند جوانه جوان!) ده چم بلهام نئم جارهش له جیاتی شهریه ته سپهندی دینی و
دیکاتنه دووکه!... ((خودایه شوکر... سد هزار جار شوکر!)) رهو له ثامانی ده کا ((تۆخهی
نه مردم و چاوم پیستان کهوت... خام به خودای زورم گلهی لیت بوو... بلهام ئیستا هیچ
گلهیه کم نه ماوه و نیشمه... تۆخوا چاک دانیشن-ئیره مالی خوتنه، مالی کوره که ته...))
((ئاسوودم، خام، ئاوه دان بى ئیشاللا- مالخوی- سه لامهت بى ئیشاللا...))
سەرەنجام دایه گوره شهریه ته که دینی، و لمبه ده می مندالله که داده نیشی و را دبویری...
((میوه مان نییه!))

((چۆن نیمانه... دینم...))

((ئەدی بۆ نه تهینا... نا، تۆ هەلمەسته و، بۆ خۆم ده چم ده بیهینم...))
(نا، ئاغا، ئەتۆ زەھەت مە کیشە- فەردیدون گیان دەچی دیهینی...))
دایه گوره ده لی: ((بۆ خۆم ده بیهینم- ده بیهینم، هەموو شتیکی دینم... گیانی
ئاده میزادیشیان هر بودینم...))

دایه گوره تا دههات هیپورتر ده بوده؛ ئیستا خیرا خیراتر ده چته مەتبهقى و دیتەوه؛
فەردیدون چووه ئانیشکی لەسەر رانی باهه گوره- کە گوتويه تی پیم بلی باهه- داداوه، وەك
پشیلوکە سەر و شان و ملى لە سینگ و لاتەنیشە کانی هەلەسوى. ئارهقە دەرداوه، و
باپەش هم رتاوه ناتاونیک بە نەرمیبە کووه رووی وەردەسۈرۈتىت و لیپى ورد دەبیتەوه، دوايەش
بە لەپى دەستى، دەستىيکى بە پشت و سەرە گەردن و شان و شەپیلکى دادىنى. ((ئەو کوره
نازدارە، کیانى باپەیه..!)) و ئەوجا ((ئیستا چ بکەن... چۆن ھەوالىتى بەدەینە کچە کان؟))
لە سەر وەلام راناوهستى. رهو لە دایه شیرینى دەکا و ده لی: ((خانم، بەرپاستى لیت بە
گلهیم...)) بلهام دەگەل بوروکه کەيدا ((کچە کەم، تۆ كە بەخیر و سەلامەت هم رەھاتى هم
نەبایه دوو وشەت بە بروسكە دەنارد تا ئیتمەش لە گەراجیبە و بە پیرتەنەوە ھاتباین و
بانھینابانەوە مالى. کوره نازدارە جوانە کەم، نەوە بۆ نەنە- پیتى دلیی چى؟))

((راکە- وەرە... فەردیدون گیان ھاتووه...)) و هەناسەی دەرتايە و پشۇوی سوار دەبى،
ئاپریکى دەداتە وە سەرنخىك دەگریتە شیرین و خەرامانى- دوو دلە. ئاھر شیرین، هەرچەندە
تىكشىكاوه بەلام پیر نېيە. خەرامان گەریبە کەم دەكتە و، دەچتە پېشى. خەزۇرۇي بەپېرىيە و
دى، دەستى لە ملى وەردەنی و سەرى وەشانى دەكت، و لە پېرمە گەریانى دەدا... ماوەيمەك
ھەروا دەمیتەنەوە. مەھین خانمیش دەگاتى. هم رکە دەگاتى و ئەوە دەبىنى و بۆی پەون
دەبیتەوە، دەست لەسەر دلی دادەنی، و لە نیتو دەركە بەر دەبیتەوە. ئاغای سولتانى لە
خۆشیان يە لە نارەھەتیان حەپساوه. خەرامان ھەلەدداتى و ده لی: ((دايە، با بچىنە دیوی
ژورى- ئەوە لە كۆلانى چاک نېيە. با بن بالى دايە بگرین و بېبىنە ژورى. كچە سەر
بەدەمچاواندا كەين...)) بن بالى دايە دەگەن و دەبىنەوە ژورى. كچە سەر
بالىزونە كەش ھەروا لە جىيە خۆيەوە تاس بەر دەبەيەتەوە... دايە گەورە بە ھۆش دەتەوە... و
ئەوجا ماج و موج، و گریان- و ھەمدیس ماج و گریانە و پېتكەنەن. ئیستا ھەممۇ لە
ھەممۇ ھاتونە و سەرخو... ئاغای سولتانى ده لی: ((خانم، داوا لىبۈرۈن دەکەم- ھیندەدی
يەك دنیا داوا لىبۈرۈن دەکەم... ھەرەدەك بلىنى بەختىر ھاتىيەكى وام نە كەدن...)) فەردیدون
قسە كانى دەكتە كوردى ((ھە بە قورىانى بېچووه کەم خۆم بم... بلی دايە گەورە- بە دايە
گەورە دەلین چى؟...))

((دايە شیرین...))

((بلی دايە شیرین، رى دەدە بابە دەستت ماج كا؟))
و چاودەپ ناكات، دەستى دايە شیرینى دەگری و بۆ لیپى دەبا.
(ئەپىۋ، ریم ناكەۋى!) و بە نەرتىتى لای خۆمان شانى ئاغای سولتانى ماج دەكتەوه.
پېتكەنینىكى كە سالانىكى دوورو درېزە لە مالى رېيشتووە دەگەل مالىدا بۆتە بىگانە، لە پې
لە دەمو چاو و روحسار و دلی باهه گەورە دايە گەورەدا بلازدەبى و سەر دە ھەممۇ
ژورە كانى مالى ھەلەدەكت و دەگەپى. ھەممۇ پېندەكەن، بە چاو، بە روحسار، بە لیپى- بە ئەو
ئەندامانى ھەن... و بەر دەم اپىش دەستەسپى بە جاوان دادىن. ئەوە ئیستا دايە گەورە گوايە
چووه شهریتى بىنی!- يانى دروا، بلهام ھېشتا ھېشتا نە گەيەتە مەتبەقى و دەك شتىكى زۆر
پېيوىستى بە جى ھېشتى بە پەلە دەگەریتەوە نەوە، و بوروکە كەم ماج دەكتەوه: ((ھە بە

((دایه...))

((بۇ دايە گيانى وەگىرە... ھەى بە قوربانى ئەم دەمولىيە بى...)) و ھەمدىس چاودپىتى
وەرگىپانى ناكاتەوە، پۇ لە دايە گەورە، دەلى: ((تۆ دەلىي چۈنیان ھەوال دەينى- بۇ خۆم بېم؟))
(نا، خۆت مەچۇ... بۇ خۆم دەچم بە ژالە خانى دەلىم ھەروا بەسەر پىتوھ بچىت سىما
گيانى ئاكادار كا... نزىكە، دەچى...)) ژالە خانم ھەمان كچى سەر بالكۆنە كەى ئەم
خانووھى بەرامبەرىيە، كە هيستا ھەر لەمى بە كۆتى قولاغەوە وەستاوه.
ھەر كە مەھىن خانى دەھەسارىدا دەبىنى ھەر لە دوورەپە دەلى: ((مەھىن خانم، چۈن...
حالىنان باش بۇ؟))

((ئازىزەكەى لە دلەنم، فەردىدون گيان دەگەل دايىكى و دايە گەورەدا ھاتووه...))

((دە باشە تۆخەي، چاوتان رۇون!... ئەدى شايى و لۇغان و مزكىيەتى كەى...))
(ھەى، بەسەر ئەم دوو چاوانەم... لە چاو دل رۇونان بن- بە سەلامەتىھ سەرى دايە و
بايە و برايە كانت ئىشاللا... ژالە خانم، تکايە كم پىتە...))
(فەرمۇن، تکا دەكەم.))

((كۆتم ئەگەر زەجمەت نەبى، ھەر وەختىكى چۈويھ سەرى كۆلانى نائىك شتىكى بىرى بى
زەجمەت ھەروا بەسەر پىتوھ تا بەر دەركەى مالى سىما گيانى بچى و ھەر لە دەركىتە بلىتى
فەردىدون گيان دەگەل دايىكى و دايە گەورەدى ھاتووه، با بەدواي سۆسەن گيانىشدا بچىت و
پىتكەوە بىن... بە قوربانت بى!))

((بەسەر ئەم دەردوو چاوانەم... ھەر ئىستا دەچم...))

((وەى بە قوربانى ئەم چاوانەت بى... زۆرمەمنۇن... دەشزام زەجمەتە، دەبى بىبورى!))
(ئەيەرە، زەجمەتى چى، خانم- خوا بىبورى...))

پۇر و مندالەكانىان ھەموو بەھناسە بېرىكى دەگەنلى، بەزمە كەى بەر دەركى دووبارە
دەبىتەوە. گريان و پىتكەنин و بە قوريان و سەدەقە- بە تىلە چاو سەيرىكىن، فەردىدون
فارسىيە لە قوتايانە فېرىبووه، بە تىكەللى قسان دەكا و قسە كانىشى لاي بايە و لاي
ھەمووانىش يەكچار زۆر شىرىن و خۆشە. خەرامانىش تەقە تەقىكى دەكا. ھەموو وېكى
قسان دەكەن و فەردىدونىش ئەگەر لەسەد قسان يەكىكى وەرگىپى. لەسەر چۈكەن بە بايەيە و
دانىشتىووه- زۆر بە ئەدبەوە. زاوا كان ھىشتا لەسەر ئىشى نەھاتۇنەوە- دىئەوە؛ كچە كان
خواردنە كانى نىوەرۋەيەيان دەگەل خۇياندا ھيتاوه دەرو دراوسيشيان راسپاردون كە

مېرىدەكانىيان رەوانەي ئېرەكەن- ھەموو لە مەتبەقىدا سەرقالىن... ((شىرىن خانم...)) ئاغايى
سولتانىيە. ((تکايە كم ليتەنە...))

فەردىدون قسە كان وەردەگىپى، و شىرىن خانم وا دەردەخا كە پىتى ئەمە ئاكەوى ئاغايى
سولتانى تىكايلىتىكا.

((دەمەھە ويست ئەگەر ئېرە رازى بىن يەكىن لە مندالەكان بىنېرم ئەم بەرگەرەوە سەرى
كۆلانى بانگ كا، دەستە جلىكى بۇ كورە كەم بدرىي... چۈنكە ئەمېش دەكەل ئامۆزا و مندال و
ئەمە خوشكە كاغدا دەچنە ئېرە و ئەمە ئامەھە ئابوت و پووت و ئاۋەل كەم دىيار بى... و
بىچۈوه كەم ھەست بە نارەحەتىھ و نامۇيىھ بىكت- پى دەفرەمۇن))

((ئېرە، ئەم دەفرەمۇنى چى، ئىيمە ھەممۇ لە خزمەت تۆين، ھەرجى تۆ بەفرەمۇنى!)
(سۆسەن... سۆسەن!) سۆسەن دېت. ((كچە كەم بچۇ دوكانى وەستا حەسەن، بلى مەترەكەى
بىنى ھەر بەسەر پىتوھ تا ئېرە بىت... ئەگەر غۇونەن ئاسۇنى چاکەت و پانتۇلۇنىشى ھەيە با
دەگەل خۆيدا بىتىنى، تا ھەر لېرە ئەندازەي فەردىدون گيان بىگى و ئەگەر بۇوش ئەمە
 fasosunekەش ھەلدەبئىرەن... سەرەوتىرىش سەرىنىكى لە پىنلاؤ فرۇشە كەش بىدە، بىزانە داخوا پىلاؤ
مندالانى چاڭ و جوانىان ھەيمە... لەو بەرەيشىيەوە كراس درووھە كەيە، لەۋىش سەرىنىك بىكە
بىزانە كراسى مندالانى ھەيمە... بەلام لە پىشىدا بچۈزە لاي وەستا حەسەن...))
(مندالانى! كورە كەم ماشەللا پاپاۋىكە بۇ خۆي... مندالانى!))

وەستا حەسەن دېت، نۇونەن پارچە فاسۇنىشى دەگەلە خۆيدا ھيتاوه، دەگەلە ويدا پىتكەوە
پارچەيە كى جەرگى رەنگ جوان بۇ چاکەت و پانتۇلە كەي ھەلدەگەن، وەستا حەسەن
ئەندازە كە دەگىر، و بەلەن دەدا ھەممۇ ئىشە كانى دىكەى وەلەنلى و تا ئىوارى چاکەت و
پانتۇلە كەي تەواو كات. ئاغايى سولتانىش پەيمان دەدا تۆلە بۇ وەستا و شاگىدە كانى
بىكتەوە. سۆسەنىش ھاتۆتەوە، ھەموو شىتىك لە دەرورىپەرانە، دەستدە كەۋىت، تەنانەت
بۇينباغى جوانى مندالانەش...)

مال پىرە، مندالەكان حەسارىيان داگرتۇوە... ((مندالىنە ھىۋاشتى- دراوسيشىكان پشۇ
دەددەن- ھەلىگەن بۇ دايىھ...)) بەلام كەس لە مالى پىشۇندا... دەبىتە عەسر، پۇرۇرى كەورە
مندال و ئەمە كانىشىيان ھەموو دىن... ئىيدى ژاۋە ژاۋ و ھەرایە كە لە حەسارى مەپرسە. بابە و
دایە شىرىن و خەرامان دەگەل پۇرەيلە و پۇرە كەورە كان لە ھەيوانى دانىشتوون... ئەورۇ كەس
ھاوارى سېبەندە ئىشانىيە نەكەر دوو، وەك ھەموو شەھى ئاچاڭ نۇوستىن. زۆربەي جارە كانى دى
ھەر گەلەي بۇ: ((دۇي شەھى ئايكت ھىنندەي پەرخاند يەك دەقىقەشم خەنچۇوه چاوى!))-

کورسیبیه که دینیتەوە پىشەوە: ((کورەکم، تو لە سەر ئەم کورسیبیه دانیشە با ئوتۇرى جله کانت نەشكى، نافھرین- تا دەستە جلىكى دىكەشت بۆ دەدروى، تا بتوانى بىگۈرپى...))

مندالەكە دەوجلانەدا ناپەختە: پاتنۆلەكەي زۆر تەسکە، بۇينباخەكەي خەرىكە دەيغىنکىنى... جلى خۆمان چاڭتۇن. ئەوانە ھەموو بە دايىش دەلى. دايى بە تىلە چاۋىنکىيەوە چاوى لى سور دەكتەوە- يانى كە ئەو قىسانە باش نىن. دەبى دەگەل پۇرە سىمايدا بېچىتە لاي سەرتاشى سەرى كۆلەنەكە و سەرى چاك كا. پۇرە دەستى گىرتۇرۇ، بەلام ئەو دو دەلە- تا سەرنجىنکى دايى چراي سەۋىز چۈونىيى بۆ ھەلدەك- ئاخىر دايى و دايى شىريين پىييان گۇتۇرۇ دەگەل كەس نەچتە ھېيج جىيەكى. دايى شىريين دەلى: ((بۇرۇ، كورەکم- قەيناكا... گۇتۇرۇمانە دەگەل خەللىكى نەچى... ئەمە پۇرە كىيانە... بۇرۇ...)) نيو سەھاتىكى پىيەدەچى تا دىتەمەوە، دە تەواوى ئەو ماۋەيەيدا پېرمىيەر و پېرىيەن ئەو چاۋىيان لە دەركى كۆلەننەيە. هەر كە لەو سەرىيەوە و دەدر دەكەونەوە چاۋىيان گەش دەبىنەوە زىردەخەنە و شادىيەن دىتەمەوە سەرلىي و دەمۇچاو و روخساران... دەك بە قوربانى بە خوايى، ماشەللا! پۇر و پورە كەن و زاوايە كانىش ھېيشتا ھېيج نەبۇرۇ ھەموو شىتىكى گەمەي مندالانەيەن بۆ كېرىۋە: تۆپى فوتتۇن، دەمانچەي نايلىق- پايسكلە كەش... بايە دەلى: ((ماندۇرى، ماندۇر بۇرى؟))

بەسەر و دەلامى نەرى دەداتەوە.

دايى گەلەيىھە كى دۆستانەي لىيەدەكەت: ((سەد جارم پى گۇتۇرۇ بەسەر و دەلام مەدەوە، زمانت ھەيە!)) بايە شاڭاى لىيە، دەلى: ((نا، سەرى مەكە سەرى- ماندۇرۇ، دەنا دەزانم كورەكەي من ماشەللا مندالىتىكى ئاقلە...)) و ئەويش ھەروا كە پاشتە لىيۇ ئارەقەي دەرداوە و دەك بىچۇرۇ پېشىلەي خۆى دە بايەيەوە ھەلدەسۇرى.

((ماندۇرى؟))

((نە...))

((ئەدى چى؟))

سەرىيەكى دايى دەكەت، چۈن ھېيج بەرپەرچىك نايىنى دەلى: ((من پايسكلەم ناوى... تەفەنگىكەم بۆ بىكە... تەفەنگى راستى... دەگەل مۇتۇرسىكىلىتىكى...))

((تەفەنگت بۆ چىيە؟ ئۆتۈمبىلىت دەرى بۆت بىكەم؟)) ئۆتۈمبىلىم ناوى، تەفەنگم بۆ بىكە... دەمەھەوى بىمە پىشىمەرگە، دەگەل دەولەتىدا شەرى بىكەم)). ھەموو گۈزبۇون. دايى سەرى بادەدا...

((واي كە ئەو بىاوداش دەپرخىننى- خوايى! بۆ خۆى گۆيى لە پەرخەي خەوى خۆى نىيە، هەر كە چاوم گەرم دەكەد دەنگى قار و قۇورەكەي بلند دەبۈو...))

دەرى شەۋىي ھەموو چاك نوستۇون، ئەورۇشىان چاك خواردۇرۇ، كەس باي نەكىدووە... ھەموو ئاسۇدەن...)

مندالەكەن دە حەسarıيدا راپەكەن و دەزىيەكىن، ئاغايى سولتانى بە ھەوايەكەوە قلىيانى دەكىشى: ((قلقلقل- قل... پف!)) و دەك لە سەر تەختى پاشايەتىيە دانىشتىبى، چاوهەكانى دايى گەورەش دەلىيى مشتومال كراون دەبرىسىكىنەوە... و دەستا حەسەن جله كانى ھېنارەنەوە، بايە و دەستا حەسەن و فەرەيدون دەچنە ئەو ژۇرۇرى شەولاوە و جله كان تاقىدە كەنەوە- عەبىيان نىيە. پېلاۋىش ھەلگىراوە، كراس و بۇينباغيش ئامادەن...)

((سۆسەن... بىانە حەمامە كە گەرمە؟ ئەگەر ئاۋەكەي زۆر گەرم نىيە، ھېننەكى دىكەي گىزىرەك بۆ زىيادەك... ئاخىر شىريين خانم و خەرامان گىانىش ماندۇون، حەمامىيەكى بىكەن... كورەكەشم با جله نوپىيەكانى بە خاۋىننەيەوە دەبەركا.))

دايى شىريين و خەرامان سەرىيەكى يەكتى دەكەن- ((حەمام؟ لەناو مالى!... چ باشه.))

پۇورەكان دەچن حەمامە كە- گەرماؤ- ئامادە دەكەن.

تەپو تازە لە حەمامى دىنەدەر، فەرەيدون جله كان دەبەرەكە، بايە يارمەتى دەدا، بۇينباخەكەي بۆ دەبەستى و دەملى دەكەت و بۆيى رىيە دەخات، ئەوجا بە ئەندامى گەزىيەكى لە خۇ دوور دەخاتەوە سەرىي دەك و تابۇلۇ بە تەنەخەكەي دەستى كەرگار بەسەرسامىيەوە سەرى دەكەت و تىيەدە راپەدىنى. دەنەنەوە ژۇرۇرى- پۇريلە و پورە كەن و زاواكەنەش ھەموو چەپلان لىيەدەن و ژەنەكان ھەمەلەي لىيەدەن: ((تلى لى لى!)) دايى مەھىن ھەمدىيەن ئەسپەندى دەسووتىيەتەوە دووكەلى دەكەتەوە، و وېنە لە چوارچىو گۈراوە كە سەرتاقچە كەي تاۋ دەداتى و سەرىي وىنەكە دەكەت و سەرنجىكىش لە مندالەكە دەدا- ((ھەر دەلىيى فەرەيدون گىانە، مۇرى لاندداوە- ھەرچى خاڭى سەر گۆرەكەيەتى ھېننە تەمەن ئەو بى...)) و وېنەكە لەبەرەمىي مندالەكە راپەكەن و دەك دەگەل مندالىتىكى دوو سى سالەدا بەرى دەلى: ((بە قوربانى بە... بايە كىيان كوا، كى ھەيە..?)) فەرەيدون تاۋىيەك دە وېنە كەوە ھەلەدەرۋانى، ئەوجا زۆر راپشقاوانە، بە پەنخە كەي باوکى پېشان دەدا و بەدaiيە كەورەيدا دەرۋانى. دايى گەورە بە دەستى چەپە لە سىنگى خۆى دەدا: ((دەك، بە قوربانى بە، خۆ دەشىناسى... باوکى دەناسى!...)) و ھەمدىيەن گەرمان! پۇريلە و پورە كەنەش كۆلىان ھەلەستى، بايە

((قەیناکا، كجه كەم، مندالە...))

((بەچاوان تفەنگت بۆ دەكپم...)) بابەش ھەستىدەكا كە مندالەكەش بە شىيەهەك لە شىيەهەك دەزانى كە تىكۈشان دېزى حوكومەتە كانى دراوسى جۇرىكە لە تىكۈشان دېزى حوكومەتى خۆمالى-حوكومەتە بە كىرىگىراوەكان ھەموويان ھەر پشتىوانى يەكىن، خمبات دېزى ئەوانە لوازكىرىنى حوكومەتى خۆمالىيە...
ھەر شەر رۆزە ناگاتە شەۋى تفەنگىكى بادى- توتو-ى بۆ دەكپن، كە فيشهكى راستى

دەگاتە دەستى ئىدى دەگەل گەلى نامىنى... شەوه دەمەساريدا ھەروا بە دواى نىچىرانەوەيە.
ئەشەودە شەوهەكانى ديش تا درەنگانىكى شەوه ھەر دانىشتوون... تەختە بەندىيان دە
حەساريدا داناوه، بابە پى دادەگرى و سوورە لەسەر شەوهى كە دەمى دايىه شىريين و خەرامان
لەسەر تەختە كان و لەناو پەرددو كوللەيدا بنۇون. قبۇل ناكەن دەگەل مەھىن خاخىيەدا لەسەر
عەردى ناوهەراسى حەسارى جىيى رادەخن و لىيى دەنۇون، باب و كور دەپەردەو كوللەكەيدا
دەنۇون... ھەردووكىيان ماوەيەك بە ئاگان، كەسيان هيچ نالىن.

دایە كەورە بانگ دەك: ((خوسىن، ئاگات لىبىي مندالەكە سەرمائى نەبىي...))

((سەرمائى بىي! ماشەللا جىجىلە، كويىستانىيە... دەو ھەوايەيدا و سەرمائى بىي!)) دەگەل
ھەمۇ ئەمانەشدا ماجى دەكەت و لېفەكمى بەسەر شان و مليدا ھەلەدەكىشىتەوە. راڭشاۋە،
چاوى لىتكى ناون، خۆى لىرەيە، بەلام بىرۇ ھۆش و مىشكى فېرىۋە. بايە دەو تارىكىيەيدا رەگەمۆز
و ناسكەكمى گەردەنلىي دەبىنى، كە خىرا خىرا لىدەدا؛ ئەو تەنكە تەرەپىيە سەر نىتۇچەوان و
پاشتە ليّوشى ھەر دەبىنى كە لىيان نىشتووە. جار جارەش چاوان ھەلەدىيەتەوە، ھەروا ھېتىنە
تارىك نىبىي؛ لە پەرددو كوللەكەيدا نووكى تەختە بەندەكە و سەربانە كانى دەرورىيە و
درەختە كانىش دەبىنى... ئىستا ئەوانەنى كۆلانى وان، ھەمۇ نوستۇون، بالىندىيەن جاچولىي.
مەليلك دوو سى جاران بە دواى يەكدا ئاوازىتىكى ھەلەدەدا، رەنگە بە خەيالى بەيانىيەو بىي،
دوايەش كە زانى ناوهەختە زمانى دەكلىلە دەچىتەوەو بىندەنگ دەبىي... ھەمۇ جىيەك بىي
ھەست و خوستە، بىيچەك لە دەنگى ئەو تۆتەمبىلەنە كە لەپى و بانە دوورە كانەوە دەنگىيان
دىت، و جار جارەش دەنگى فرۇكەيدەك، كە بە ئاسمانىدا دەپى. دەنگى پەرخى دايىه كەورەي
بەرزە. بەيانى تفەنگى تاو دەداتى، سەرەتا بە لەسەر خۆيىھەوە، رۆزىش لەسەرخۇ، لە دیوارى
نزيك دەبىتەوە، و ئەوجا كە چاڭى سىرەگرت، پەلاپىتەكە رادەكىشى... دەرنگ! ((كەوت،
كەوت!- لىيەدا، بۆ خۆم لىيەدا... بەخوداى... ئەوها ئەھۋەتا! يەكەم گوللە ئەنگاوتى...)))

((كۆرەكەم شىتىكەت گەرەكە... خوسىن بىزانە چى دەدى!))
(هېيچى ناوى- دەخەویدا قسان دەكى... چوپىلەكە كوشتووھە... بىنۇوھە، با ھەلەستن،
بەستەزمانانە ماندۇون.)

باپە كەورە و دايىه كەورە هەناسان ھەلەدەكىشىن و دەشەستىريانىشەوە رادەمەيىن و دەكەونە
خەيالانەوە، و بىدەم لىكىدانەويىيانەوە بەلادادىن و خەو دەياباتەوە دەخەوەي شىريين رادەچەنەوە...
- ١٨ -

مالەكە كشوماتە، وەك ئاشى ئاۋ ئىپرەواھ، ماوەيەكە پاشت ئىشە، ئاغايى سولتانى كاڭافە
كەردووھە- ھەمۇ رۆزىيى كۆپە لىيەدەگرى و چاڭكىش نابىي. مەھىن خاغىش لمبەر ئازارى
ئىسەكەكانى خەو ناچىتە چاوى، ھەر دەلىيى دەھاۋەتىكىيان ھاۋىشتووھە ئىسەكەكانىيان كوتاوه.
كەچەكان- خوا راوهەستاۋىيان كا- ھەر دەرفەتىكىيان بۆ بېرەخسىي دېن و شان و قۇل و پاشتى جوان
دەشىلەن- چىكەن بەستەزمانانە، بۆ خۆشىيان توش بۇوون، مال و مندال لىتىنگەرى، دەنا خۆ
درېغىيە ناكەن...
پىرى دەردەتىكى گرانە، ھەر چىيەكت دەگەل بىكەن ھەر بە ئازارى، گۆرەوبىي تەنكە لە پىي
دەكەي قاچەكان بە جۇرىكى دېشىن، گۆرەوبىي ئەستىرور لەپى دەكەي بە جۇرىكى دى، لەپى ناكەن
دىسان بە شىيەهەكى دىي... اۋى، ئازار بەو جۇرە شتانە ناشاكى، ئەو شتانە ھېچىيان ھېچ نىن.
بە قىسى دايىه شىريين گلۇلە كەوتۇتە لىتىي... فەرەيدونى بەستەزمان بە چ دەردەتىكى تا
تىيىگەيىاند! بۆخۇشى نەيدەزانى، لە دايىه شىريينى پرسى، كە گۇتى: ((خۇرىت دىيە كە
دەپىرىپىن؟)) بەللىي، دېبۈو ((باشە دەي)، ئەو من بەھەورا زىكىدا سەرەدەكەم و تەشىيە
دەپىرىسم، ھەرۋەك ژنەكانى لاي خۆمان. دوايەش كلۇلە خورىيە پېتىراوە كەم لەدەستى
بەر دەبىتەوە سەرەرە، و ژىر بۆ خوارى خلۇر دەبىتەوە، و چەندى دەدۇرى دەكەم نايگەمى...
تازە منىيىكى پېرىيىن چۈنلىكى دەكەمى، كوا دەتۇنگى بىگەمى!))

گلۇلەت كەوتۇتە لىتىي، كەچى بەو حالەشەوە پېتىخۇشە بلىن ماوەتە و ھېشتا نەكەتۈرى،
ھەرجەندە ئەو دەلدىنەوە، و ئاوازى ئەو سىيېبورى دانۇوانەت زۆر پېتىخۇشە و چاڭكىشيان ھەست
پېنەكەي، بەلام دەشزاپى كە لەسەر لىيۇي گۆرېي و دەبى بېرۇي، دەزانى كە تۆ ھەر دەرپى و ئەو
شتانە وەك خۆيان ھەر دەمېنەنەوە- ئەم كېيۇ و درەخت و ئەم خەلگانە... و ئەم خەلگانە ھەر
دېن و دەچن و تەنیا تۆ نەبىي كە نە دېتىت و نە دەچىت- ئىدى تۆ نەماوى...
- ٣٠٨ -

هر نارو اتموه. دهیمه‌وی ده‌گله تزدا بیته شه و دنیایی دی... دهیمه‌وی بزانی له دنیای دیکه و دزعت چونه، نایا له‌وی توانای شهود ههیه قه‌ردکه‌ی دهست که‌ویت‌وه!؟... پیریه و جودایی و تمنایی... جودایی له ژنی، له مندالی... له هه‌مورو که‌سیک، منداله‌کان واپیشان ددهدن که ده‌زانن هیشتا ماوی، و ده‌شیانه‌وی جاری بینی، به‌لام له نزیک‌بیونه‌ویت بیزارن، فیز له بزنی لهشت و له دهست ویکه‌وتنتیت ده‌که‌نه‌وه-جاری وایه تمنانه‌ت هه‌ر و‌ل‌امی قسه‌شت ناده‌نه‌وه، جاری واشه پیشت پیده‌که‌من- یانی که قسیکی سه‌د جار دووباره ده‌که‌یه‌وه! ژنیش- ده‌گمل شه‌وه‌ی ته‌مه‌نیکی ده‌گمل بردوویه سه‌ری ژنیستا شه‌وه‌ژنی جاران نه‌ماوه. شه‌گه‌ر نه‌شزه‌یشت‌بی شه‌وه‌له‌لای منداله‌کانه... وردیله‌کان چاکن- خوا بیانه‌یلی- فریشتنه. هارپیه‌یاریسان گه‌ره‌که، ده‌زانن بابه گه‌وره‌ش وده که‌شوان منداله- به‌لام بابه گه‌وره به‌مه نازانی، هه‌ر پی‌بی‌واهه بابه گه‌وره‌یه... به‌لام قاقای پیکه‌نینی به دل و کیان ده‌کری، کاتی قورمیشی یاریه‌کیان ته‌واو ده‌بی‌زور به روح‌خوشیه‌وه قورمیشی ده‌کاته‌وه، شیده وده دایه و بابه‌ی به‌سه‌رماندا ناقی‌شینن، و هه‌ر کاتیکیش دایکه که به‌سه‌ر منداله‌که‌دا ده‌قیزینی شه‌وه هه‌لدده‌تی، و هه‌ر کاتیکیش که له‌که‌لی ده‌چیه‌هه ده‌ری سارده‌مه‌نی ده‌کری- جه‌زنانه‌ش ددها!... پری سه‌رده‌می پیس و پوچلیه. هه‌ردووکیان- ژن و میرد- هه‌ر به ناسته‌م بیانجولی‌نی هاواییان لی‌هه‌لدده‌ستی- نه له جوداییه، به‌لکه بز جوداییه... تا ته‌نیا بن، هه‌ر بهم حاله‌شه‌وه داد و برق و سکالا‌ی جوداییه‌یانه شه‌وه‌یش لم‌بهر کوی پینه‌دان و پشت تیکردنی‌یان. شه‌گه‌ر به‌ته‌نی نه‌بن شه‌وه‌هه‌ر ده‌گمل که‌ری به‌یانیه پرته و بوله بولیانه: ((وای، دوینی شه‌وه‌هی‌نندت پرخه هات نه‌تھیشت چاو لیک نیم! هه‌ر تزیکم چاو‌گه‌رم ده‌کرد وده ده‌ماتزه‌ری هوندات ده‌گه‌ردوه‌یدا بی شه‌وه‌زوره‌ت پر ده‌کرد- ده‌نگت ده‌گه‌یشته چوار ریانی شه‌وه‌بری!) که‌چی هه‌ر شه‌وه‌ده به‌هات و هاوایه ده‌نچه‌ره پینچ ده‌قیقه‌ت لم‌بهده‌می بقیاندبايه کویی لینه‌بوو، و هه‌ر ده‌سته بز لای گوییه‌وه ده‌برد که ((تزیکم به‌رزرت... شه‌وه‌نووزه‌ت له چیه، گوئم لی‌نییه!) شه‌وه‌هه‌ر چیشته‌نگاوه پوسته‌چی که‌وته نیو نیوهو نامه‌ی هیتابوو و نه‌یهیشت کار بگاته گله‌یی و گازاندان: نامه‌ی فهره‌یدون گیان بزو هاتبیوو. دوره‌ل له گیانی ده‌تگوت خه‌ونه- هیشتا نه‌هاتبیوو چووه، و هیچیشی له دواهی خویه‌وه جی نه‌هیشتبیوو... نا، نا... به قوریانی شه‌وه‌بز و بالایه‌ی بزم، بزینباغه بچکولانه‌که‌ی بز بابه و دایه مه‌هین جی هیشتبیوو. شه‌وه‌چهند روزانه‌ی هه‌وه‌لی دایه مه‌هین هه‌مورو ده‌قیقه و سعاتان ده‌چوو بزینباغه‌که‌ی دیانا، سه‌ریکی ده‌کردی، و به ده‌میه‌وه پی‌دله‌که‌نی و دواهیش ده‌گیریا... به‌لام بابه که بزینباغه‌که‌ی ده‌دیدت رهوی و درده‌گیریا- رهوی له وینه‌که‌ی فهره‌یدون گیانیش هه‌ر و درده‌گیریا، نازانم شه‌وه‌چیه و چونه- دیاره هه‌میشے

نه‌دی سه‌رجیه‌ی ژنی (جووت بون)-نه‌ی بابه- چ ماوه؟ نه‌دی خواردن؟- تام له خواردنیش ناکه‌ی، به‌لام زور خور و نه‌وسن ده‌بی... ده‌لیکی نه کا شه‌وه دواین جار بی- ده‌بی زوری بخوی بز خوت وانالیی، وده هه‌ر به هه‌ستیکی نادیاره وابکه‌ی. تاه، تاده‌میزاد پی‌ی خوشه هه‌میشے و بردده‌دام بنوی- شه‌وه شه‌وه هه‌ر هیچ! ده‌لین خو و درزشی روزانه‌ی پیریه... بز هه‌ژرانیش هه‌م و درزشه و هه‌م جیهی خواردنیش ده‌گریته‌وه، به‌لام ده‌پیریه‌یدا نه‌گه‌ر ژانی جومگان لیکه‌پری... راست ده ده‌میدا که له هه‌ر کاتیکت زیاتر حمز له خه‌ویه شه‌وه‌ده‌می به شاگای و خه‌وت لیتاکه‌وی و جی به‌خوت ناگری و له سه‌ره‌وه له پشتی پشت‌وهی په‌نجه‌ره کانه‌وه، ده تاریکیه‌یدا له کازیوه‌ی بیان ده‌گه‌پری... راسته ژنی که‌شت هه‌روهک تز به شاگا و وده تز جی به‌خوی ناگری، شه‌وه‌یش هه‌ر به‌دواه بولیلی به‌ردبه‌یانی خویدا چاو ده‌گیری. ده‌توانن پیکه‌وه قسان بکه‌ن و بدوبین و چیدی له دوو خه‌راییه نه‌گه‌رین و به دوایدا ویل نه‌بن... به‌لام نا، سه‌یر ده‌که‌ی قسه‌یه کیشیان بز یه‌کتری پی‌نیه‌ماوه، هیشتا یه‌ک دوو و شه‌تان له زاری نه‌هاتوتنه ده‌ری هه‌ر له خه‌وه ده‌دم تیکده‌نیین... تا خر شه‌وه‌یش پی‌بی‌واهه تز شه‌وه‌پیرکردووه، ته‌مه‌نیکی دوور و دریز چه‌وساندووته‌وه، شه‌وه که‌هاته لای تز بزنی شیری خاوی له ده‌می ده‌هات هی‌ننده مندان بزو... تز پیرت کرد! جاری وايه شه‌وه ده ده‌نگاکه‌یدا به ریکه‌وت خه‌وهی لیکه‌وت‌وهه تز ماویه‌وه- بز له خورا دنگ و هاوایی شه‌وه‌پیری‌نیه‌ی ده‌رینی- داماوه هیشتاش بهو حاله‌وه- به کوپه کوپ- هه‌رچه‌نده به ناله و نووکه نووکه نه‌هاتبایه، خوژگه شه‌وه‌یه هه‌ر ده‌کاته‌وه... تاه، خوژگه هی‌ننده‌ی نووکه نووکه نه‌هاتبایه، خوژگه شه‌وه‌هه‌مو بیانووه‌ی نه‌گرتبان- وده مندالانی له‌هاتوتنه‌وه!

به‌وهی چاکه که تیپه‌ریبونی زه‌مانه‌ی فه‌راموشی و له بی‌چوونه‌وهی ده‌گله‌دایه، و زوریشی له‌بیر بردوویه‌وه، هه‌رچه‌نده که جارجاره له بن سویه‌ی داده‌نیشی و لم‌بهر خه‌وه‌ده‌پی‌ده‌که‌نی، وده بلیکی شتیکی خوشت و بی‌هاتبیت‌وهه و هه‌روا له خورا ده‌چوپه سه‌ریاده‌ده‌ی و که‌چی که له خوت ورد ده‌بی‌وه سه‌یر ده‌که‌ی هیچت نییه تا بزی پیکه‌نی، و هه‌ر له خه‌وه ده‌ریت له‌قیوه. به‌لام هه‌رگیز ناکری تازارو ژان له‌بیره‌ریه‌وه. تازار دزیکه که له ده‌رگا ددها. دز نا، خاودن قمردو داواکاریکه که به شاواتی شه‌وه‌ی شتیکت بز روزانه‌ی پیریه پاشه‌که‌وت کردووه شه‌وه‌یش به عاله‌می شاکرا هاتووه شه‌وه‌پاشه‌که‌وت له دهست ده‌رینی و لیت بستینی. دیت به‌لام به پیچه‌وانه‌ی داواکارانه‌وه شه‌وه‌له ده‌رگانادا، به پیچه‌وانه‌ی دزیانیشمه‌وه شه‌وه‌له په‌نجه‌ره‌پیریه‌یه شه‌وه‌زوری و هه‌ر که هاتیش نه‌دی نارو اتموه- ده‌می‌نیت‌وهه، هه‌رچه‌نده له‌وانه‌شه بزانی که نه‌دی تز هیچت نییه و نه‌ماوه و تازه ره‌وتنه‌یت... و شه‌وه‌یش ده‌گمل تزرا ره‌وتنه‌نییه. ده‌گمل شه‌مانه‌شدا

ههروایه. شووشه لامپای ناو تاقچه کهش که شکا تا ماوهیدک سهیری جیبیه کهی نه کرد ووه، خو
نه گمر به ریکه و تیش چاوی دهو جیبیه هلهنگوتبايه وه له چهند چرکهیه کی زیاتر نه دخایاند-
رووی و درده گیزایه وه، نیستا و نیستاش ههر که ده تاقچه کهیدا چاوی به وینه کهی فرهیدون
گیان ده که ویت به گرژیمه وه رووی و درده گیزیمه وه... وهک تووره بی. بهلام وینه کهی شه
فرهیدونه یانی گهوره کردووه بهرامبر تهخت و جی و بانه کهی خوی به دیواریمه وه داوه...
ماشه للا، ج لاویکه ردعنایی!... دایه مههینیش بوینباغه بچکلانه کهی بهرامبر تهخته کهی
خوی به دیواریمه وه به بزماریکیمه وه کردووه و وهخت و ناوهخت دهیهینیت وه خواری و گرموله
ده کات و دوایمه رایده خات و دهست به سه رشاخ و کلکی نه و تاسکهیدا دینی که وینه کهی
ده اکردنیدا به بوینباغه که ویه، وهک دهست به پهربالی بیچووه چویله کهیدا بینی... جگه له
یه که مجازی که ده که دایکی و دایه گهوره دیدا هاتن، یهک دووجاری دیش هاتوت وه. نیستا نه وه
چوار سال به سفر نهوده میدا راده بری، نیستا به خیر و سه لامه پکلی حموته مه... دهک دایه
مههین به قوربانی دفته ر و کتیبانی بی!

نهورز پؤسته چی که وته نیوانیوه، ناغای سولتانی چایه کهی خوارد بیوه و سینی و پیاله کهی
به دهستی بهلاوه نابونه وه، و وهک پیره میردان، بهزاری به شوه، سه ری بهیه خفی خویدا
به رابووه... لیوه کانی دله رزن، چاوه کانی ناوی ده کمن... دلین ناوی سپییه تی... مههین
خانم به پلیکانه کاندا هاته سه ری، بهلام سهیره که هر له دوره وه نهیل لاند، که نه و پلیکانه
خیومردانه ج پل و پاو سیبیه نده دیان پی نه هیشت ووه هینده بی شه و به روز پیمان هله لگمری و
بیته وه خواری. نا، زور چالاکانه هاته ژوری، به کهیف و خوشیمه که وه گوتی: ((نامه
فرهیدون کیانه!...))

مسولکه کانی لج و لیو و زاری ناغای سولتانی دهستبه چی گرژبونه وه، لیوه کانی له لمزه
که وتن، گهینه وهیدک و ویک که وتنه وه، گه رده نی قیت بیوه، و سه ری له جیسی خوی راوه استا و
چاوه کانی وشك بیونه وه.

((نهو چاویلکه دهیه له سه ر تاقه کهیه بیانم... ده کوا?))

((بی خوی ده بیخوینمه وه...))

((بهلام بیخوینیمه وه!...))

مههین خانم چاویلکه ده چاوی کرد - چاویلکه هاویه ش- به سفر نامه که داچوو... کتوپ
له سینگی خویدا: ((نهی نهی... نیوه سه لامه... وهی داماوه، ههی به ده بخت!)) ناغای

سولتانی به دهسته پاچه بیمه وه، دله: ((چ بیوه؟! ده بیخوینه وه دهی، خو کوشتن... چ بیوه...
هیچ روویداوه... بدهیه با بیان!...))
مههین خانم به رهنه گ و روویه کی په پیوه نامه که ده خوینیمه وه:
((بابه گیان و دایه مههین گیان.))
(دوای سلاو، ئومیدارم حالتان خوش و باش بیت، نیمه ش له سایه سه ری نیوه وه باشین.
تازه ده که دایه له عیراقی هاتو وینه وه. ده که دایه شیرینی چوبووینه عیراقی، ثاخر خاله
دارا، خالی گهوره دم، نیوه خوش...))
(نهی داماوه! نه و ژنه ش به ده بخته. خوداوند هیندیکان هر له روزی نه زد لیوه به
به ده بختی دروست ده کا...))
(ده تۆ بیخوینه وه...))
(خوش... له دهشتی هولپیری شه هید بیوه، دایه شیرین و دایه تا بلیی زور ناره حهت بیون-
زوریان غم خوارد. دایه شیرین گوتبووی به نیوه نه لین، بهلام دایه گوتی که هر بیتان بنووسم
تا نیوه وه هر بیان. خال و پور و پورزایه کان- هه موو- و بابه گهوره هه موو تیکرا سلاویان
هه بیوه. بابه گیان، گفت دابوو نه که دایکایی غره کامن باش بن پاداشتیکم ده دهیتی.
تیکاییه که ده ۱۷,۵ حه قده و نیوه. له بئر نه و کاره ساته خاله دارای تا نیستا بیوم نه نووسیبیون
دایه مههینیش گفتی هیندیک شتانی دابوو- بیوه ماوه؟ نه و پارهی به ههی حاجی مه نافتن ووه
ناره بیوه و درمان گرت. دایه دله زور مه منون، خوا له گهوره بیمه یان کم نه کات. خوا سیبیه
وانغان له سه ری کم نه کا. دله بیو سه دهستیان ماج ده کم. بابه گیان شتیکم له بیچوویوه.
نهو پوره ده که ون بیوو- پوره سه رگول- و دهی هاتووه. به خو و بیوه کوره بیوه که هاتوته مه
من بیوه له تورکیاوه هاتبیوه. دایه شیرین و دایه، و هر هه موو دلشاد و خوشحال بیون. بهلام
دایه شیرین دله خودا نه بیوست خوشیه که مان تا سفر بی، له جیاتیان خاله دارای برد ووه. بابه
گیان دهستی نیوه دایه مههین ماج ده کم، کوره خوتان، فرهیدون...))
دنیایه کی سه ریه..! که س نازانی بیز واه و میللته ده که ن و ناواری ده که لدا ده جوو لینه وه
و بیز نه و هه موو زورداریه لوه بیت ده تانه ده که ن! نا خر نینساف و ویژانیک- تزوی عه رب
به عه ربی خوت بدوبی، بخوبی، بنووی، بهلام نه و مافی نه وهی به کوردیه کهی خوی
بنووی یا قسان بکا! چبووه دیاره تۆ له قوماشیکی دیکه چنراوی! هه مدیس بیوه ناریشه کهی
عه رب و مه والی... نه- مم... بنیادهم بلی چی!

((بۆ هیچ، هەر لەبەر ھەیندی بە زمانی سوتوو دەلین با بە زمانی خۆمان قسە بکەن، قوتاچانەمان بە زمانی خۆمان بى... دەلین نا، ئیوه عەرەبن... ئەویدییان دەلی نا، ئیوه تورکن... و ئىمەش دەو ناوەيدا تىماوين- كەس نازانى چ كارهين، ديار نىيە شەستەغفiroللا خوا ئىمەي بۆ دروستكىردوو، كۆينىدەرين و ئەو زمانەمان بۆ ھەيندە بە گوئيان ناخوشە...)) دەگەل ئەو ھەموو رەشۆكىيەشىدا قسە بەجىتى دەكىدن: چۈنە عىراقى گوئيان كوردى ئىرانىن، عەرەب گوئيان نا، مادامەكى ئىمە عەرەبىن ئیوهش دەبى ھەر عەرەب بن... عەرەب ئەشرەفى ھەموو بۇونەورىكىيە... بابە تو لەودى گەپى كە پىغەمبەرى ئىسلامان عەرەب بۇوە، بە قوربانى پىغەمبەرى ئىسلامانىش بەم، بەلام خۆ ئەبو سوفىيانىش عەرەب بۇوە، كورەكانى شەرييفى مەككەش خۆ ھەر عەرەبىن، فەيسەل و نورى سەعىديش عەرەبىن... دەللاھى ئىمە كوردىن، بىللەھى كوردىن، عەرەب نىن، گوئيان بىبى و نەبى ھەر عەرەبىن، ھەردەبى عەرەبىش بن. چۈنە توركىيەتەمىسى گوئيانەوە كوردىن. توركە كان بە رەكە و سەريان راۋەشاند: ((يۈك يۈك يۈك- نا، نا! ئیوه توركى كىيۆن، يانى بە دوو سى سەرە توركى، نابى بە كوردىش بدوين... بەلى، بەلى... خۆ دەزانن كە كوردى زمانى كىيۆيانە، كەچى لەوەش خارپىنى ئەودىيە كە دەگەل زمانى كىيۆيەكى دىكەش كە ئىرانىيە تىكەل بۇوە ئىدى بەكەللىكى كىيۆيلەي توركان ھەرنايى... گوئيان بابە ئىمە كوردىن، ئىرانىن، رەچەلەكمان ئىرانىيە. توركە كان مېرەندىان. ئىرانىيەكائىش ھەر مېرەندىان، پاشان ھەردووكىيان پىتكەنن، رەزا شا و ئەتا تورك لە ئەنكىرەتى بەسەلامەتى سەريان بادەيان لېكىدان، بەلام بۆ ئەودى بەزەمە كە خۆشتر بىت، رەزا شا ئاراراتى دايە توركىيە، چونكە ھاوينانى فيننە كە ئەتا توركىيە كوردەكانى راگواستنە ئاناتولى، رەزا شاش كوردەكانى بۆ قۆچان و زۆر جىيڭىاي دىكە دورخستنەوە... و ئەموجا ناسوودەبۇون. پىشتىش سولتانەكانى ئىرانى كوردەكانىيان لەبەر دەلى سولتانەكانى عوسانى بۆ زۆر جىيان دور خستبۇونەوە... خولاسە، ھەر شوئىنە و بەھۆرىكى. تەنبا ھەر كىيۆكەن بۇون كە وەك كوردەكان مابۇونەوە و ئەو دايكانەش بۇون كە بەرددەام كوردىيان پەروردەدە بەھىيە و گەورە دەكەنەوە و پىيان دەگەيەندەوە، و كوردستانىش بۇو كە بە وانەي دەگۈت كە كوردىن، ئارىيائىن، ھەرچەندە بە توركىيە قسە بکەن- كە ناشىكەن... و نەشيانىكەد... ((له راستىدا زمانى ئیوه زۆر بە گوئيان خۆشە، زۆر لە فارسىيەو نزىكە... من زۆرم حەزلىيەتى، ئیوه يَا خەرامان گىيان كە دەگەل فەرەيدون گىانىدا دەدوين من زۆرى چىئە لىنەكەم. ئەو جەللادە دەبوايە يارمەتى ئیوهى دابايە چاكتى بۇ لەودى ئاوا جۆش بىگى گزارە بىكىشى... من زۆر چىئە لە زمانى ئیوه دەكەم!...)))

لە مەتبەقىن- بە واتەي فەرەيدونى، دايە شيرين و دايە مەھىن... پىكەوە تىكەل دەبن، ئەميان بە كوردى ئەميان بە فارسى-و ئەوەش سەيرە كە زۆر بە چاکى لە قسە كانى يەكترى دەگەن... زىياتر ھەر دايە شيرينە قسان دەكا... مەھىن خانم سەربەردىيە كى نىيە بىيگىرەتەوە... بۆ، بۆ ئىبىھەتنى... ئەویش ھەيەتى، ئەویش رەنخى كىشاۋە... ئەویش مندالا و كۆپ وەك دار شىشادى كەورە كەردىبوو... شەوخۇنى كىشاپبوو، وەك ھەموو دايىكىكى - وەك ھەموو دايىكىكىش دەگەل ھەركەتن و ھەستانەويكى مندالىدا دەلى داخورپابوو، دەگەل ھەر رۆيىتن و ھاتنەوەيە كىدا تالە موويەكى لەسەرى سېپى كەردىبوو، دەگەل نەخۆشىيەدا نەخۆش بېبوو و تا سەرلىيۇ مردنى چووبۇو، كاتى شاي ملھور بىت و بىكۈزى و دىدەك ساتەوەختىدا رەنج بە خەسارى كا-دەك خىر لە مال و ژيان و تەمنەنى خۆت نەيىنى، خوايە... خوايە لە پرسەمى مندالە كانت دانىشى! دايە شيرين دەلەي: ((نا، خانم، لە پرسەيان دانانىشى-ئەوانە وەك ئىمە و مانان نىن...)) دايە مەھىن لە پە قسە كە دەپرى: ((فەرەيدون گىيان... فەرەيدون گىيان!...)) فەرەيدون دېت.

((... ئىمە و مانان يانى چى؟))

((يانى وەك ئىمە-وەك كى مە...)))

((بەلى خانم، ئەوانە ھەرگىز وەك ئىمە نىن، ئەمانە كەي مندالىيان بە خىودەكەن؟ ئەمانە ھەزاران قەرەواش و نۆكەر و لەلەو دايەنیان ھەيە... من بەو نەزانىيە خۆمەوە...)) ((دۇور لە روو ئیوه...)))

((من بەو نەزانىيە خۆمەو بەلېنەت دەدەمى دايىكى ئەو مندالە تەنانەت يەك شەھوېشى بە سىنگ و بەرۆكى خۆيەوە نەناوارە، يەك شەھوېش بۇنى ھەناسىي نەكەدۇوە. يەك جارىشى بەسەر رانەگەيشتۇوە پاكى نەكەدۇتەوە... ئەگەر مندالىيان كەورە كەرداپان ئىدى ھەررو لە خۆە مندالى خەلکىيان نەدەكۈشتە. خوا كۆيەيان كا ئىشاللە... خوا داغيان بە دەلىيەندى ئىشاللە... كە داغيان بە دەلىيەندى ئەنەنە! ئەو كچە بەدبەختەيام بى سەرە شوين دەبەن... فەرەيدون وەرييە كىيپەتەوە((يانى...)) تاۋىتكە دەگەل دايە شيرينىدا دەكەۋىتە راۋىئان. ((يانى كەس نازانى لە كۆتىيە-شويىن وە-...)))

((ئاھە!...))

((دايىكى بىرى، بى سەرە شوين دەچى. ئەو كورەيانت چەندىن لە دەرىيەدەرە، ئەو كۆپەي دىكەت دەكەۋىتە بەندىخانان، بە فەلاكتە لە زىندانى ھەلدى... ئىستاش ئەۋە ئاوا...)) ((ئاھە ئەو كافارانە چەلەن! بۆچى و لەبەرچى؟))

لیوکانی ئاغای سولتانی كەم كەم دەلەرزن، هەمدىس سەرى بەيەخە خۆيدا بەرداوەتەوە، چاودەكانى ئاویان دەرداوەتەوە... ((بلىم چى- مەگەر ئەو يەكە، ئەو بەستەزمانە چ گۇناھىتكى كىدبوو، ھەى جەللاد كە ئاوات گوللە باران كردو گەرووت پە كرد لە قورقۇشم! راستە، من باوك بۇوم، دلەم دەسووتايەوە، دەمگۈت خۆت لادە، خۆت دە ئاگىرى ماۋى... بەلام ئەو جىيەل بۇو، كۆتى نەدaiيە... لاوبۇو، لاويش بە لاوەتىيەوە جوانە، بەلاوەتىيەوە لاوە؛ چاودەپەرييە پەندو ئامەزىڭارى ئەفلاتنىيات لە لاوان نەبىت... بەلام خۆ دەبى چاودەپەرييە ئەمەت لە حۆكمەت ھەبىت كە مندالى خەلتكى ھەموو بە مندالى خۆزى بىزانى. نەك ھەروا بى رامان بىيانكۈزى! ئەويش بۆچى؟- تا ھيندىكى زياپىر بىزىن؟... نا، ئىستا دەزانىن كە كارىتكى چاكى كرد رەبىي... وەللاھى ئەگەر ئىستاش زىندۇو بايە پېتمەدەكوت بىرۇ، دەستى عملەت پشتىوان بىي! ئەمە ئەركە، ئەمە كار و فەرمانە، بىرۇ!... بەلام ناتوانم بە مەيىان بلىم. ھىشتا مندالە- زۆريش مندالە. ئىستا كاتى ئەوهى كە منى پېرەمىرەد و ئەم پېرىزىن ئاگامانلىي بىت و بۇنى ئەوهى دىش بەمەيانەوە بىتىن... بەلام مندالە كە نايھەوى- دەيھەوى بە گۈز دەلەتىدا بچى...)) خوا سەلامەتى كا، ھىشتا مندالە. نازانى چى دەوي، مندالىكى شىرىنە، مندالىكە خۆشۈسىت-جارىتكى دەللى باپە سەد باپە لە زارى دەبارى... نازانى چى دەوي. بە ئىيمە نالى... خودا راوهستاوى كا- رەنگە بشزانى چى دەوي، نايھەوى ئىيمە نارەحەت كات... بەلام خۆشى بە ئى ئىرە نازانى- لەوانەشە لايەكى دىكە بەستەم لېكىراى بىزانى- مندالىكى زۆر ھەستىيارە- و دەيھەوى يارمەتى ئەوان بىدات، دەگەن ئەوهەشدا كە دەزانى ئى ئەويش نىيە... ئىرە زۆر پېتىخوشە... ديار بۇو، ديارە، دەمدەيت، دەبىنەم... بەلام بە لايەنی دايىكىيەوە دەزانى كە خۆشى لە خۆزى نەديوو و جوانىيە خۆزى لە سەر وى دانارە... دايىكىشى دەزانى كە دايە كەورەشى سەركەردا ئاۋادە، كىيانى دەگەن ئەو مندالەيدا دەرددەچى... ئەو مندالە پاکە بەستەزمانە دەو ئىيەيدا تىيماوه، نازانى چىكا- لە رەگ و پىشە بۇوە...))

ئاغاي سولتانى راستىدەكە. بەلام لەلايەكى دىشەو دايىكە كوردىش دەزانى كە دەبىي مندالىش بىزانى كىيەو رەچەلەك و تۈرەمە چىيە. لەوەش سادەت نابى: كوردە، دەگەن سروشىدا ھارىدەمە و خۇوى پېتەگىرتوو، حەزى لىيە سەربەست بىزى، ھەر نەبى لە سەرەتايىتىن بەھەرە ئازادى و سەرەبەستى بەھەرەند بىي: حەزى لە ھەر جل و بەرگىكىيە دەبەريكا، بە زمانى دايىكى بېرىنېت و بىنۇسىت، حۆكمەت لە خەلتكى-ھاۋىzman و ھاۋ نەزىاد و رەگەزى- خۆزى بىي. ئىدى ئەوانە ھەموو ئەلەف و بىي ئازادىن. سروشىش يارمەتى داوه-رەنگە زياپىر

((زگەت نەسووتى ئىشاللا..! ج بلىم، ئىستا ئىمە ئەو ئاوا تىيماوين... ئەو دەكۈزى و شەو دەپى، جارى وايە ھەرسىتكى لا ھەر دەكۈزىن... خۆ ئىستا بەعسى سورىياش ھەر دەكۈزى... ئەوان دەنیرىتە ئىسرائىل بۆ شەرى، كەچى تەنانەت گۈرىپەندى ژن خوازىيەشيان بە شىۋىيەكى فەرمى ناناسرى و ناياندەن- دەلىن دەبى بىنە عەرەب، ئىستاش كە لە عىراقتى شەرە... دىار نىيە داخوا چەند لاو و نەوجوان بکۈزۈتىن و چەند ھەزار دايىك كۆستىيان كەۋى- ھەر تەرمە و رۆزانە دەياننەنەوە...))

((دەك بىرم بۆ دلى ئەو دايىكانەيان خوايە!... بىرم بۆ ئەو لاوەتىيەيان..!)

((خانم، ئەگەر بىزانى-ھەزاران ئاوایيان بە بۆمبائى وېران كردووە، كوردستان بۆتە چۈلگە و وېرانە... خوا چاكىيان بۆنە كا و چاكىان نەيەتە پى...)

((نامىن خودايە- بۆ خاترى ھەر پىنج ئىمامان!...))

((ئىستا ئەگەر بتوانى- ئىيەو بابە- فەرەيدونى لېرە گەلەنەوە... مندالە، دەرسىم لە دەستىم بچى... زىمانم لال بى شتىيەكى لېتىي و من لە حاند ئىيە روو رەش بى...)

((دەورلە روو ئىيە...)) دەگەن ھەموو ئەمانەشدا بپېرىدى پېتىي دەبروسكىيەن و تەواوى لەشى دەلەرزى... ((واي، ئەوەدەمى زىمانم شىكى، زىمانم شىكى، من و ئەو پېرەمىرە قورى كۆئى بەسەرى خۆمان داکەين!..))

((نارەحەت مەبە، خانم... تا ئەو جىيەي بتوانم ناھىتىم... بەلام مندالىكارىشە زۆر گۈز ناداتە قىسى دايىك... بە بابەش بلىي، بىلەكە ئەمە خوايە كارىتكى وابكَا لېرە وەمېنى... ئەوەدەمى دلەم ئاسوودە تىرە...))

بەلام ھەرچىيەكىيان كەد و كراند فەرەيدون نەمايەوە.

ھەموو جىيەك ھەر مەرك، دەست درېتى و زەبرۇ زەنگ بۇو! لەوەتاي ئەو وەپىرى دى ھەروا بۇوە.

-ئەوهەش مەشروعە- ياساو دەستور-ەكى، ئەو شاھەنشاھىي، ئەوەشت مېزازا جىهانگىر خانەكەي... چۈزۈنم-نازانىم باوك و باپىرانى ئىمە چ گۇناھىتكىيان لە دەرگاي خوادا كردووە كە ئىيمەي وابەدەخت و خېرە سەر دروستكىردووە... ئەو لا لەولا خراپىت-كىتىكار خەبىنەوە و ھاوار دەكەن بىسىمانە، رووتىن. لەجياتى ئەوهى گۈز بۆ قىسى كاتىيان راگرن و بىرىكىيان لى بىكەنەوە دار و دەستىنى شەعبان بى مېشىكىيان تېبەرددەن و بە نۇوكى چەقوتىيان وەلام دەدەنەوە- ئەگەر بەوەش پى نەوەستان ئەو بە دەستپەزى شەستتىرىي...)

ئەمانەی ھەموو دىبۇو، و زۆر جارانىش دەگەل دايىكىدا گريابۇو. دايىكە بىيەرەتانەكە ھەموو نازار و ئەشكەنغانەي لەبەر دلىٽى وي كىشىباپو-و ئىستاش ھەر لەبەر وي مىرىدەش ھەر گوناھبار نەبۇو - بەخواستنى يەك غەوارە تورك ھەلەيەكى گورەنەي ئەنچامدابۇو و خەدى ئەزىزەتكەرنى خۇزى پاك لە دەستداپو (ستەمەيىكى بەبىر و باورەكەي كىرىدۇبو): خۇينە پاكە توركىيەكەي پىس كىرىدۇبو، كە دەبۇو پاكى كاتەوهە... ئىستاش ھەر ئەوهەندە بەس نەبۇو، كۈپەكەشى چووبۇو بېبۇو پېشىمەرگەي بارزانى! دەبۇو ئەو خيانەتەش بەھەر شىۋەيەك بۇوە تاوا و تۈويەك ھەر بکاتەوە بەسىرىيدا بىت و بچىتەوە - دەبۇو ژەنەكەي ھەر بکۈزى تا بۇ خۇي بە زىندۇويى بېتىتەوە، توركىيەكى پاك و بىنگەرد وەمىنى! لە پېشىشدا وەلامى دابۇيە: كە نەگەپتەوە نەيەتەوە لەبەر چاوان نەبىي... و ژەنە بەھەنە نازانى و دىتەمەوە. ئىستاش ھەروك ھېچ ھەر رۇوي نەدابى-كوردىيەك لە بەين چووبۇو... بەلام تۈرەمە و رەچەلە كەكەي رىشە كىش نەبۇو...

ئاغاي سولتانى نامەي دوودەمىشى تەواو كەد...

مەھىن جارىيەكى دىشى خۇ راژاندەوە بەشە دايىكانەي خۇي دەتا تەرازووى غەمى دايى شىرىنى كەد: ((ئەي بەدبەخت، وەي بەدبەخت!... خوايە ھەر خوت رەجمى پېتىكەي... زگ سووتاوه...!))

و ناغا سولتانى تەلەگرامى دوودەمى سەرەخۇشىيەشى نۇرسى...

- ۱۹ -

غۇبار و تۇزو خۇلى فەرامۇشىيە ورده ورده لە كۆلەبارى غەمە كان نىشت و زيان بە رېچەكەي سادەو ساكارى زيانى دەرۈپەر راھات و خەلکە كەش خۇيان پىۋەكەت... يانى كە شەپە، كوشت و كوشтарە، تۆپ بارانە. دەكۈزى تا نەكۈزىيە، دەكۈزى تا بىكۈزىن. ھەر لە خۇرەھەلاتەوە تا خۇرتاوايە كەس نىيە پەنجەيەكى ناپەزايىھە راودەشىنى، شەگەر جار نا جارىتىكىش ھەبىي ئەوە ھەر پەنجە راودەشاندە و ھېچى دى - كار و كرددەوە بەدواوە نىيە. ئىنگلىز و ئەمەريكا و فرەنسە... ھەرييەكە و پېشكە بەشى خۇيان دە كۆمپانىيە نەوتى عىبارەتتى كەن و دەليان ئاسۇودەيە. ئىستاش نەگەر كوردان دەليان نارەحەت نەبن. ئەوان تەننیا گازاندەيان لە عەبدولكەرىم قاسى بە خۇيانەوە ھەيە... دەتوانن نارەحەت نەبن. ئەيدانى داوهە تە كۆمۈنىستان. لەسەرەتادا دەرگاى باغى سەرەتەنەت و زەنۋەتى و سووكايدىتى و سادەتتىن كارى لېدان و پېدادانى ئەو ژەنە بۇو... مندالە كە

بەھىزى دايىكەوە - لەوانەشە ھەروا بە ھەرەمە كىيە تايىبەتىيەكەي خۇشىيەوە بى-شىيەكى ھەرەمە كىيانەي وەك كىسەلە كانى دەريايى مانش بىت... ناوى فيلمە كەم لەبىر نەماوە، ھەرچى بۇ پەيوەندى بە يەكىن لە نەھىنەيە بى ئەزىزە كانى سرووشتەوە بۇو. كىسەلە كان پانايىھە ئۆقىانوسىيان دەپىر و لە ئۆسترالياوە دەھاتنە كەنارە كانى دەريايى مانش ھەر بۇ ئەمە دەھاتنە دەھاتنە دەھاتنە كەنارە كانى دەھاتنە كەنارە كانى دەھاتنە بىكەن. ھەر كە ھېلىكە كائىشيان دەكەر ھەر بەو پېتىيە كە پېيدا ھاتبۇونە دەگەرەنەوە دەھەنە دەھەنە كەنارە كانى دەھاتنە بەرلى. ھەر كە توانايى دەست و پەنجە نەرم كەنارە كانى دەھاتنە دەھەنە دەھەنە كەنارە كانى دەھاتنە بەرلى. ھەر بەو رېڭىيە كە دايىكە كائىيان پېيدا ھاتبۇون دەچۈنە ئۆسترالياي، و كاتى بە ھېلىكە ھاتنىشيان وەك دايىكە كائىيان - ھەر بە ھەمان رېدا - دەھاتنە دەھەنە دەھەنە كەنارە كانى مانش. ئەم مندالەش دىارە ھەر بە ھەمان رەمە كىيەوان ئەو رېيانە دەپىن. مەلايى كوردىش ھەرۋايمە: مەلايى بىيەرەتانە بە ھەر دەرەسەرە كىيە دى بە دى و شار بە شار دەرپۇا-لە ھەر جىيەكى مودەرپىسىكى بەناوبانگى لى بىت و پىيى بىانى - تەنانەت شەگەر لە ئەستەمبۇل، و قاھيرە دەيمەشىقىش بى دەچى... بەلام سەرەنخام كە خۇينىنە كەمى تەواو كەد گىرى دېتەوە زىدە كەم خۇي و لەوي زيان بەسەرەدبات.

مەسعود - كۈپى سەرگۈلى لە كابراي تۈرك-يىش دەگەل دايىكىدا ھاتبۇون دەبۇوە. دايىكە كە گەپايدۇ، گوايە بەخىرى ناكىيانى مىرىدى ھەيە، بەلام ھەرچى كەدى و كراندى مندالە كەدى دەگەل نەچۈوە. نامە و نامە كارى نەما نەينېن و نەينووسن - بى سوود بۇو. نەك ھەر نەشچۈو بۇوە پېشىمەرگەش. بەلکە ئى ئەو خوايە ئەگەر جارىيە كى دى هاتەوە و پىيى دېتە كەوتەوە، بەلام ئەو كارە باوکە كەدى كەرىدى-وەك ئەو ھەوالەيە هات - ئىدى كەرەنەوە ھاتنە دەئارادا نەما، بەش و لىتكىدارپانى وى ئىدى بە يەكجارە كى تەواو و بېرىايدۇ: ھەمال ھات كە باوکە كەمى سەرگۈلى دايىكى كوشتووە. كۈرەكە چۈوە، بەلام نەچۈوە مالىي - ھەروا لە دۇورەوە مشومۇلىيەكى كەد. ھەوالە كە راست بۇو، شەۋى دايىكە كەدى دەخەوپىدا خنکاندۇبو. ئەوە لەو بابەي دۇور نەبۇو. كابرايە كى تۈركى كە مالىيستى كەرمە تەرىقەت بۇو - بوز كورت^(۷) بۇو. ھەر دوايى ماودەيە كى كەفوكۇل و ئاڭرى ئارەزۈوە كانى دامرەكايەوە، ئىدى خۇشتىرين قىسى سەرەتنەت و سووكايدىتى و سادەتتىن كارى لېدان و پېدادانى ئەو ژەنە بۇو... مندالە كە

(7) بوز كورت: بىرۇ باورەدار بە ((تېزىرى گورگە بىزەكان))

عهربى ئىشتراتى... بەلىٽ، پىستان واپسو! بۆيەيان گوتتووه دەبىٽ كتىپە كە باويىنە تاقىيە، تا جارىيکى دى بىيھىننەوە خوارى و دەقەلەمەرەوى واندا كارى پىتكەن... نا، نا... وەك بنىادەمەمىكى ناچار و بىيەسەلات چۈن ھەزار دژوارى و سەختى و گرى كويىدە دىتە پىش ئەتتۇش ئاوا زۆر سادە ساكارانە:

بەكەم بەعس، ئەوجا عەرەب، پاشان سۆشىالىست... عەرەبىيە كە ئەوه هېيج كە عەرەبە، و لە عەرەبانىش عەرەبىتە، سۆشىالىستىشى ئەوه دىارە كە سۆشىالىستە: ئەوان بە ھاربەشى حوكومەتىيە دەكەن، ئىۋوش بە ھاربەشى دەبىن و چەپلە لىيدەدن. قەيناكا؟... نەخىر قوربان... پىرۆزە ئىشاللَا، بەواتە ئىنانى لاي ئىتمە بەسەر و دلى خۆش ئىشاللَا... ھەمان ئەو قسانە كە مىستەفا كەمال و يارانى بە (تۈركە كىيوبىيەكان) يان گوت: ئىمە كۆمارىن، بەلام دەبىٽ ببۇرن كۆماريان توركىيە. ئەوانىش گوتىيان بەعسى ئىتمە عەرەبىيە. ئەوندە كە گوتۇشانە ئىۋە كوردىن بەسەر. كوردىن، كورپى باش بن، بە بىندەنگى لەسەر دەرىتى خۆتان دانىشنى، قاچە كاتтан لەبن مىتىۋە نەجولىتەوە... دنيا دوو رۆزىكە، ئەوندە خۆماندۇرۇ كردنەي ناوى. لە ((باڭور)) پېرۇزە ئاودادىتىان بۆ ئەنجام دەددەن، وەزارەتى كاروبارى (باڭور) تان بۆ دادەمەزىزىتىن، لەوئى يېزدانىيەتەن بۆ زاخاوا دەددەن، بەندەرى دوكتاتان بۆ دروستىدەكەين تا كارەبای بەغدايە دايىن كا... جا شانازى لەو زىاتر كە بەغدا-شارى خولەفيايان - بە كارەبای بەندەرى ئىۋە رووناك بىتەوە! دانىشگا و زانكۆتەن بۆ لە سليمانىيە دەكەينەوە، بۆ پتەوە كەنلىرى برايەتى كورد عەرەب و شارەبابۇن بە برا كوردەكان مندالانى عەرەب لەوئى دەخوپىن و زىاتريان شارەزا دەبن. عەرەب ئا ئىستا كوردىناسىيان كەمن، كەمتر دەگەل برايەكانىاندا تىكەللاو بۇون و ئىستا دەيانھەوئى زىاتريان تىكەل بن-ئاوا كچ و كورانى عەرەب خۆشتىريان لە سليمانىدا لى دەكۈزىرى. مندالە كوردە كانىش ئەگەر حەزىيان لىيە و پىيان خۆشە با بچەنە بەغدايە و لەوئى دەگەل بەغدا بەغدايەكان با تىكەل بن. باشە، زۆريش باشە-چۆخ گۈزال- زۆر جوانە!.

رېبەرانى بەعس ناوى ئەو كودەتايمىاننا ((شۆرشن))- شورە عربىيە! ئەللاھو ئەكېھر! بەو كارو كردەوانە دەشىكەن پىاو كۆمانى لى پەيدا دەبىٽ ناكا ((شور- گا-)) بوبىٽ و ئەوان پىيى بلېن شورە- شۆرشن- كارەكانىان زۆرى كايانىيە، ھەر چەندە پىاو دەزانى چ دەگەل ئەو گايىدە بىك؛ پىاو ئەگەر زەينى بى دەزانى كە ئابى دەگەل شاخى ئەو گايىدە دەستە و يەخە و ئاۋقا بى. گايىه ئىدى، چ گايىكىش!

كۆمارى كورد و عەرەب: رۆزئاوا ناپەحەتە، لەوەش ناپەحەتە كە چەك و چۈللى لە شۆرەوى دەكپىٽ... شاش بەودى ناپەحەتە كە شايىك كۈزراوه- وەك بلىيى شا كوشتن بېيتە باو، بە واتەمى ژنان خوانەكا، خوا ئەو رۆزەمان پېشان نەدا. بەلام بە ناشكورى نەبىٽ وەك هيئاتىيەتى و پېشاناندا وايە...

بەلام قاسىم خوا ھەلەنگىرى قاسىمە: دەم دە عەرەبچىيەتىيە وەرەدەدا، بەلام ناسىرى قبول نىيە، خۆى بە كۆمۈنىيەت دەرەدەخا، بەلام حىزىي كۆمۈنىيەتىيە هەروا بېي قانۇونى ھېشىتەتەوە. دەم دە مافى كوردانەوە وەرەدەدا، بەلام گوند و دى و ناوايىيەكانى كوردستان بۆمبا باران دەكا. دەگەل ھەموو ئەمانەشدا تارادەيەك كوردەكانى ھەر دەگەل، كۆمۈنىيەتەكانىش، و لە سەركوتەنەوەي ھەستانى شەۋاپىدا پشتى دەگەن و يارىدە دەدەن. بەلام ئەو دەگەل ھېيج كامىيەكاندا نايەته رەدايە- و شەر بەسەر كوردستاندا دەسەپىٽ و دەست پىيەدە كەرەدەكانىش ھەرودك ھەمىشە- بەلای حوكومەتەوە- كۆمەلەنگى ياغى و رىتگەن، بە زۇبىي سەركوت و تەپە سەر دەكىن، يا ھەر كراوېشىن، و لە چەند كەسيتەن بەولۇھەر و زىاتر نەماون، كە ئەوانىش ھەر بە زۇبىي كى زۆر زۇو لەناودەچن و نامىتىن... بەلام شەر ھەردا گەرمە. ئەوجا بۆ چاو بەستە كىيە خەلەكى داواي خىتەتىيە خاڭى كۆيت دىتەتە كۆرۈي...

نارەزايى دەكەويتە ناو رېزەكانى سوپاوا ئەفسەرانى ئازادەوە (ضباط احرار) كە لە ناسىرى و بەعسىيەكان پېيىك ھاتىبورون كە ھەر ئەوانىش كۆتايى بە تەمنى خۆى و حوكومەتە كەي دىن... بەعسىيەكان لە بەغدايە گەرەكى كوردەكان بۆمب باران دەكەن و لە تۆلەي خوينى شەوافى، و دەست بە كوشتارى كۆمۈنىيستان دەكەن- يەكىتى شۆرەوى نارەزايى دەرەبىرى و كۆايە ھەروا دەستەوەستان دانىشى- ھەرودك جاران... بەعسىيەكان بۆ ھېپەر كەنەوە دامر كاندەنەوەي ھەلچۇون و تۈرپەيەكانى شۆرەوى بەھۆى ئىنگلىزىەكانەوە جامە ئاۋىيىكى ساردو فينکى بە گەروى دادەكەن. ئىنگلىزىەكان بۆ پەركەنەوەي بۆشائىي چەكى روسى دەستوېرە چەك و چۈللى بەعس دايىن دەكەنەوە...

ئەنچۈمىنەنى فەرماندە شۆرلى بەعس مافى كوردان بە فەرمى دەناسىيەنى. سالى ۱۹۶۳. يە... بەلام ئەو ناساندەش شتى وانىيە دلى پى خۆش بىرى: ((دلشادىن بە ھانتىان... فەرمۇن بۆ ژۇورەوە... تىكا دەكەم... ئىۋە كوردەكانى؟)) ((بەللى، قوربان... ئىمەش ھەرودەر... بەللى ئىمە كوردىن)) ئاوا. مىوان دەيھەوئى خۆى تا كاتەنەوە مالۇ و حال و جل و بەرگى لى بلاۋاتەوە، و لاقانى لى راكيشى- بەلام بەعس ئى ئەو يەك مالىي و خۆمالىيەتىيە نىيە- ئەوه بەعسە، سۆشىالىستە، عەرەبە: بەعسى

چه قوکیش و زنی دهربی به کول نموده همو خدک و پیاوه تیگه یشتووانه لایندگری موسه دیقیان سپیه و نهیانه شتن و شاهنه نشا سه رکهوت! نیستاش نهودتا نهودت جاسم له جیاتی نهودی له بهر ده رکی کاولیکی راوهستی و به قهد و قهواره یه کی په پیو تو موه چاودری مشته ریان بی ریان پیشاندا و بیانیزیتیه ژووری و حمیار و ماستی دروست کات، کچی نهوده تا کلاشینکوفیکی دهملی کرد و ده رکهوت نهسته غفیروللا خوداش ناناسی. بشیوه زمانه عه دربیه کی- به کور دی دله: ((سمه یاره... تو کوو... لاده دده نهولا!)) یانی تو بو کوی، تو و سه یاره یان نه گوتوده؟ لاده که نار... کوو، یانی له کویه دیه و ده چیه کوی. بو ناوجه نازاد کرا یانی ناوجه کانی ژی دهستی پیشمه رگان ناتوانی بچی. کور دستان ثابلو قهی ثابوری له سه ره. نه گهر شیری و شکی مندالله که شتت پیمی، مندالله که شت به به رو باه شیوه بیت، له بهر چاوی خوت قوتوده شیری مندالله که هله ده پچری و شیره که به گویی و درد کات و ده پیزی... همه ممو شته کانت به سه ریه کدا دهترشینی، ژی کوشن و سندوقی دواهی نوتومبیلی و ناو مه کینه و داشبورده که... همه ممو جوان ده پشکنی... به دوای شتیکی داده گبری. جا سه ریازه، پاسه وانه هه رچی هه یه، بمو نیازده هاتووه شتیکی و دگیر که وی، گوره کانی بمو نیازه یانه و ناردووه تا خوی خوی به ریوه بیات- بو زن و مندالیشی- نه گهر زن و مندالی هه بی- یا بو دایک و بابی- شتیکی نه غدینه و دک پاره و پوول یا فالی و قالیچه و به پو نایلو نیان بی بنیزیتوده...

له سه ره پازنه پی ده سورپی و نامازه بو تو ده کات و دوای کمو. به دوایدا ده چی، ده تباته ژورنیکیه و دک زورانی دیکه و دک تو شی لییه، هه ریه که له قوناغ و باریکی پشکنین دایه: یه کیک تازه شهروالی داما لیوه، یه کی دی خه ریکه هله لیده کیشیتوده، یه کیدی که وای ده بهر ده کاته و ده نهودی دیسان خه ریکه شت و مه که کانی سه ره میزه که کو ده کاته و که پییان هه لر شتوده.

((هه رچی ده بره کیتا بمو هله لیر شتنه سه ره میزه که!...))

هه رچیه کت ده گیر فانیدایه و پیته ده دینی و له سه ره میزه که هله لدریزی...
(رووت بدوه...))

پووت ده بیه وه، جاسم، یا زده علان، یا هاو قمه تاره که، ما ویه کت پی و درد بی، شته کانی سه ره میزه که زیات له بهر چاوان، نه گهر پاره یه که به رچاویان تیدا نه بی نهوده که زوو ته او ده کات و پایدؤس! به لام نه گهر پوول و پاره یه کت ده گیر فانان پی شک بهن یا له سه ره میزه که بی، نهوده پشکنینه که دریته ده کیشی و پییده چی- گوایه به دوای نووسراو و شتی نهینیدا

کا کوده تا و شورشی نازانی... نه م ((شورش-شوره-)) و دک خه زینه یه حه مامیه، هم که چو ویه تیی هم رزو پاک و خاوین ده بیه وه. همه موسو شورشیدا ده لعاست همه موسو پاک بونه وه. به لام چلک و پیسا یه سه ره روزی خه زینه که شت تا ده هات زیات ده بمو. جگه له ده هامامیدا شتیک هه بمو پییان ده گوت کوپه. شتیک بمو و دک نهوده که ده رمان رشینان: ((لوله کیکی دریز، راست و دک میلی زور خانه، که هه ردوک سه ری کون بمو. به بیانیان کاتی پیاو له حه مامی ده هاتنه ده ری و سه ره زنان ده بمو، پیش هاتنی زنان ناتر خوی رهوت ده کرد و دک کوپه که به دهستی توند ده گرت و زور به پاله ستیه کی به هیزدهه کوپه که تا بنی خه زینه که نقوم ده کرد. هم که سه ری کی کوپه که ده گه شتنه بنی خه زینه که هه ردو دهستی له کونه کانی کوپه که به رده دا و هه رجی پیسا یه و چلک و چه ویلی سه ره رهوت ناوی خه زینه که بمو کوپه که له کونه وه هله لیده میزی. که پر ده بمو ناتره که دو بواره کونه کانی کوپه که به دهستی ده گرته و دک که دیتایه و ده ری و ده بید له ده ری هله لدر شتنه وه- نهوده، ((چلک گیر)) بمو و کاری چاک کردن و ده کران ((شورش)) یان پاک ده کرد و دک کوایه چلک و چه ویل و خلت و خالت لیده کرن، به لام سه ره که نهود بمو نهوانه که ده مانه وه له ویدی گه لیک چلکن و پیس و پوچل و دز و نونه بمو.

هه پته وی نهوده اونه شه همان نه کونیانه بمو: سه عدون و حه ماد و زه علان... نهاد، نهوده ش جاسم... نهوده ش نقار! تا نه مانه له سه ره دمی نوری سه عیدیش هه بمو! و نهوده تا نیستا ده خزینه ((کوده تا- شورش)) دا پاک و خاوین و ته میز بونه ته وه- کوایه ته نانه سه ری کیشیان له گولخمنی شورش خوار کر ده ته وه. همی نه علهت له پاشه لتان!... نیستاش نهوده تا همه موسو هاواریانه و داوایانه که همه موسو هه شورش گیپ بموون، همه موسو خوینیان داوه!...)

ههندیک هم پییان سه ره نییه- به لام ژماره نه هیندیکانه که مه، نه م چه ندانه ده لین باشه، نهوده دیاره، که لایندگیری مرؤشی چاک کومه لیک پیاوی باش و مرؤشی چاک و تیگه یشتوون که شه و همراه و پیکدادانیان به لاده شتیکی دزیوه. به پیچه وانه ده شر مرؤشی خراب و هه وادرانی کومه له لات و پووت و هه رچی و په رچی و هیچ و پوچن و چه قوکیش، که هم ده ده شین و ده کوژن، سه ریش ده کهون. دک بلیی راستیش بکهن. ((کوده تا- شورش)) ای بیست و هه شتی موردادی خزمان نمونه یه کی راست و رهوانی نه م روودا و ده: سه دانه

به خیزهاتن، سده‌فریتکی خوش‌نموده همه‌مود چنه لیکدانه بُو شوه بُو تا به تووره‌بی و دل ناخوشیه‌وه نهروقی و پهنا بهخوا که بهخیر تیپه‌ری. نه گمر نیشه‌کهت وابی و زور بیی و بچی نهوده ده‌گهله عه‌ریف و سه‌ریاز جاسم رادیتی و تیکله‌ن ده‌بی، و ویسکی و جگه‌هه راده‌سپیرنی، نیدی له کول راگرتون و پشکنینی بهره و باحمل و گیرفان و بدرکان ده‌بیه‌وه... بهش هاوکاریه خوت داویته خیری نوزه‌نکردنوه‌ی نوخته و ((نه‌لعدفو)) و ((بیل خیر))ی خوت ده‌بیسی و ودپی ده‌کهوهی، و له پاسگایه‌کانی دیکه‌ش ده‌گهله نه و همه‌مود خنه‌س و فنه‌سانه‌شدا که هنه تیده‌په‌ری و خوشی له برایه‌تی کورد و عه‌رهب...

ره‌بییه‌کانی ناوچه کویستانیه‌کان، همه‌مود له چاوی یه کتریه‌وه دیارن-له و گرد بُو نه و گرد و لوه گوهه بُو نه و گوهه‌وه چاویان لیکته... کورستان سه‌رزه‌مینی نازادیه؛ ده‌لمتی به‌عس مافی که‌لی کوردی به فه‌رمی ناسی و گیروگرفته له میزینه‌کهی شیته‌ل کرد و نه‌یهیشت. چاپه‌مه‌نیه‌کانی دره‌کی همه‌مود په‌سنه‌ندی ده‌کمن، نه‌ته‌وه یه کگرتووه کانیش ریی لیتنا. خله‌لکی سه‌ریه‌ستانه هاویه‌شی له کاروبارو فه‌رمان و لیک هه‌لایرانی گرفته‌کانی خویاندا ده‌کمن و که‌متین کارو فه‌رمانی خویان بُو خویان به‌ریوه‌ی ده‌بمن: که‌متینیان نوخته‌یه که که خله‌لکی بُو همه‌مود تاسه و حمز و ناره‌زو و مجزه‌وه هاویه‌شی نوزه‌نکردنوه‌هین! نه‌دی نه و په‌نده‌نده‌یه پته‌وهی له ویسکی و پاکه‌ته جگارانه دیارن که خله‌لکه که بُو عه‌ریف و هاوکاره کانیانی ده‌بمن: ((عاش یا صدام، نحن جندیکم جیعا!))^(۸) له همه‌مود جییه‌کی، به پایه‌ی هه‌پردیکیه‌وه، له‌سهره خو ده‌پرسی: ((چبوو؟ هیچیان لی نه‌ستاندی...))

((نه بابه- چیم پیسوو تا لیم بستینن... هیندیکم پاره‌ی ورده پیسوو کیپایانه‌وه... ده‌گوت دهیانه‌وه نوخته‌که‌یان نوزه‌دن کدنوه...))

((چه‌ندت دا!))

((سده دینارم پیسوو هه‌شتای هله‌لکرت... گوتی له که‌رکوکی ده‌مداته‌وه، گوم دامنا سه‌گ خواردی... مندالله‌کانم ناره‌حمت ده‌بوون...)) و پیشده‌که‌نی. ((بیاره گه‌ردن نازادیشی ده‌ویست... کورد و عه‌رهب برانه...))

((تۆ چیت گوت?))

((چی بلیم. گوم بِرَّه‌ه لالْت بی و دک شیری بهر سینگ و مه‌مکی دایکت... جووته برای جمکه...)) جاسم، زه‌علان، برا یا هاوچه‌تاره‌کهی دیت‌وه، به ده‌ست نامازه ده‌کات:

((تیوه... هات!...))

((تیوه)) ده‌روا له دوایدا. تیوه نه‌گه‌یشتوونه‌ته بهر ده‌کی زه‌وری عه‌ریفی تیوه‌یه کی دیکه له زه‌وری دیت‌هه ده‌ری. عه‌ریف به زه‌ده‌خنه‌وه به پی ده‌کا... ((نه‌لعله‌فو)) یانی ببورن، نه گمر زه‌جمه‌تیکیشمان دابن، نه‌وه له‌بهر نوزه‌نکردنوه‌ی نوخته‌که بُوه ((بل خیر)) یانی

ده‌گمکی. له‌زیر لیووه‌وه به‌بی نه‌وهی سه‌یری تۆ بکا، و دک ده‌گهله خوه‌لی، هه‌ر به هه‌مان شیوه زمانه عه‌ره‌بیه-کوردییه دوکه‌لاؤیه‌کهی ده‌پرسیت‌وه: ((بیشم‌هه‌رج؟)) یانی نه و پاره‌یه بُو پیشمه‌رگان ده‌بیه؟))

و تۆ نه‌گه‌ر یه‌که‌مین جارت بی دلت وه هله‌که سه‌ما ده‌که‌وی. به تاشکرا ده‌بینی نه‌وه خه‌ریکی په‌لپ و بیانووانه. ثاماده‌ی قیروسیا له و په‌نجا دیناره‌ی بکه‌ی و ناسووده‌بی.

پشکنینی به‌رو باخه‌لآن ته‌واو ده‌بی جاسم، یا زه‌علان، یا هاوچه‌تاره‌کانی به نامازه‌ی ده‌ست جییه‌کی پیشانددا، و ده‌لی: ((تیوه، له تیوه راوه‌ستا!...)) یانی نا نه‌لیوه راوه‌سته، تا نه و ده‌چیت و دیت‌وه. پاره‌که‌شی و دک نیشانه‌ی تاوانیک ده‌گهله خوه‌یدا بردوهه. تۆ ناره‌حه‌تی، به‌لام زه‌ریش نا- نه‌وه نه‌گه‌ر یه‌که‌مین جارت نه‌بی. دیت‌وه، ده‌پواو به نامازه‌ی ده‌ست فرمانات ده‌داتی وه دووی که‌وهی. ده‌چی، له قه‌راغ رییه، برامبهر نوخته‌ی راگیرانی-ده‌لی نا نه‌لیوه راوه‌سته وا دیاره- و دک تۆ پیت‌واهه- کاکی عه‌ریف خه‌ریکی یه‌کیکی دیکه‌یه. نه‌گه‌ر یه‌که‌مین جارت نه‌بی نه‌وه ده‌زانی که سه‌رقالی چه‌نه بازی و قسانه ((...لیوه... له تیوه راوه‌ستا!)) راوه‌ستی. دو ده‌میدا یه‌کینک له پشکنیزاوان له دالانه کورت‌هه که دیت‌هه ده‌ری، به‌رده لای نه‌توم‌بیله‌که‌یه‌وه، یا به‌رده لای لوریه‌که‌یه‌وه ده‌چی- سویچی نه‌توم‌بیله‌که‌یه به ده‌سته‌وه‌یه. له‌سمره خو ده‌پرسی: ((چبوو؟ هیچیان لی نه‌ستاندی...))

((نه بابه- چیم پیسوو تا لیم بستینن... هیندیکم پاره‌ی ورده پیسوو کیپایانه‌وه... ده‌گوت دهیانه‌وه نوخته‌که‌یان نوزه‌دن کدنوه...))

((چه‌ندت دا!))

((سده دینارم پیسوو هه‌شتای هله‌لکرت... گوتی له که‌رکوکی ده‌مداته‌وه، گوم دامنا سه‌گ خواردی... مندالله‌کانم ناره‌حمت ده‌بوون...)) و پیشده‌که‌نی. ((بیاره گه‌ردن نازادیشی ده‌ویست... کورد و عه‌رهب برانه...))

((تۆ چیت گوت?))

((چی بلیم. گوم بِرَّه‌ه لالْت بی و دک شیری بهر سینگ و مه‌مکی دایکت... جووته برای جمکه...)) جاسم، زه‌علان، برا یا هاوچه‌تاره‌کهی دیت‌وه، به ده‌ست نامازه ده‌کات:

((تیوه... هات!...))

((تیوه)) ده‌روا له دوایدا. تیوه نه‌گه‌یشتوونه‌ته بهر ده‌کی زه‌وری عه‌ریفی تیوه‌یه کی دیکه له زه‌وری دیت‌هه ده‌ری. عه‌ریف به زه‌ده‌خنه‌وه به پی ده‌کا... ((نه‌لعله‌فو)) یانی ببورن، نه گمر زه‌جمه‌تیکیشمان دابن، نه‌وه له‌بهر نوزه‌نکردنوه‌ی نوخته‌که بُوه ((بل خیر)) یانی

(۸) ((بژی سه‌دادم، نیمه همه‌مود سه‌ریازی تۆین))

نا، سهیرده که‌ی به قیز و بیزهود سهیریکی شوشه که ددکات، و به بیزهود ههروا به دستیه و یهتی... تا خر به ناخیری گیانی نویزان ددکا!... بعث العربی الاشتراکی... نیشتراکیه کی به تال نیبیه و بس، عهربیش و یانی موسولمان... شوشه که سهیر دهکاته و... شوشه که و خلکه که‌شی پیکه‌وه سهیر ددکات... به زردده‌خنه کی تهشه راوی و زیره کانهوده، و تو تازه پهی بدهه که دهیه وی بلی دانیشتني حیزیستان ههبو و شه خواردنده و یهشتنان بو شوینه و نیه داناوه تا نه‌گهر کسیک بسمردا هات بلین کورپی مهی خواردنده و یه بوهه نه و که‌سی به‌هیزه بهنر! جاران کومونیسته کانیش له کوبونه وه - کانیاندا قاپیک مهی و چند پرداگیکیان ده‌گه‌ل مزه‌هی دادهنا، و نه‌گهر که‌سیک له‌پر بسمردا هاتایه به پله په‌ل و به هه‌ل‌داوان سهرو پیکیکیان هه‌ل‌دادا و یان دیانزشت و خوشیان وا پیشانددا که دانیشتني خواردنده و یان ههیه.

به‌دوای بلاکراوهی حیزیدا ده‌گه‌پین، و هه‌موو جیهیه کی ده‌پشکن، هیچیان دهست ناکه‌وی و چ نادزونه و... و سه‌رخجام بهو مال و شتمه که نیشتراکیانه وه لیده‌دهن ده‌رزن: هه‌موو نه و شتمه که نیشتراکیانه و داک زیپ و زده‌ر و نه‌وهی له گیرفانانیشیان ده‌ریناون ده‌بهن و به خاونه مالیش ده‌لین بیانی زوو ده‌گه‌ل ده‌امیدا ورنه فرمانداری سه‌ربازی و له‌وهی شته کانتان و درگرنده.

باش بهو به‌سرهاتنه که و هخیر گه‌پا، خاونه مال بیانی زوو ده‌گه‌ل ده‌امیدا ده‌گاته فرمانداری سه‌ربازی. پیشان سهیره... بو زووتی خه‌بهر نه‌داوه و هه‌ر قه‌زداریش ده‌بنه وه... به‌لی، دیاره ((بیشمehrجه)) بعون و جلی پاسه و انانیان ده‌برکدووه نه و پاره و پول و زیپ و زبه‌ره بان بردووه... تف! فرمانده سه‌ربازی تا بلینی ناره‌حه‌ته، مه‌شوره کانی شه‌وهی هه‌موو باشگ ده‌کا و داوای روونکردنده و یان لیده‌کا... نا - جاسم و زه‌علان یا هاوقه‌تاره کانی هیچیان ده‌نا و واندا نین... به‌لی، کاره که کاری ((بیشمehrجرج)) دکان بعوه، که دهیانه وی به هه‌ر شیوه‌یهک بعوه نه‌گه‌ریهک بخنه نیوان برایه‌تی کورد و عهرب و کاره کانی حوكومه‌تی بعث العربی الاشتراکی یه‌وه...

جاسم و زه‌علان یا هاوقه‌تاره کانیان نیستا به ته‌واوه‌تی سه‌رده‌په‌تی کاره که‌یان به‌دهسته و یه - یانی چی نه و پاره بی زمان و بی‌دنه‌گهی له خلکی بستینی و بچی بیدهی نه‌فسه‌ریکی سه‌ربازی!... نیستا که به هه‌ر مالیکی و درده‌بن، نه‌گهر پاره‌ی نه‌غدینه لیپی نه وه بو خویانی دهست بسمردا ده‌گرن و ده‌بین، کاتی رؤیشتنتیش به ددم خاونه مالیه‌وه پی‌دنه‌که‌ن، و دهستیش هه‌ل‌ده‌تکینن، یانی نه وه ده‌رپین ((بای بای)) - بل خیر!

مه‌تبه‌قی سه‌ربه‌خزیان نیبیه و چیشت و نانی - نه‌گهر ههوا له‌باربی - له حه‌ساری یا ده دال‌آنیدا لیده‌نین. سروشته‌یه که ده‌و حه‌لانه‌دا بو کمل و په‌ل و پی‌ویستیه سه‌ر و خواری بکهن و بین و بچن. به‌رده‌وام گویت له ده‌نگی ژن یا دایکی ماله‌که‌یه که به نه‌سپایی و که‌ف و کوله‌وه، ده‌قیشیتی: ((سه‌رتاشراو، سه‌د جارم گوتوروه ثه و چرایه‌ی هینده هه‌لمه‌دهو کزمه‌که! زمانم مه‌وی لیهات... هه‌ر بینه پاسه‌وان پی و دریون!...)) زه‌زیه‌ی جاره‌کان وابو: هه‌ر که دوو سی جارانت چرا هه‌ل‌داو کزکرده‌وه پی و درده‌بن: پی‌یانوایه پیلانیک له کورتیه، هیمامیک ههیه، دهنا نه و چرایه بو هینده هه‌ل‌دریت و کزده‌کریت‌وه - دیاره شتیکی ده‌شارنه وه، یا نیشانه‌ی ده‌دهن جیهیه کی... جاسم، زه‌علان، برایک یا هاوقه‌تاره که‌یه له پر بسمر دیواریدا باز ده‌دهن حه‌ساری... له ده‌رکی ناده‌ن، له ده‌رکه‌دان پیچه‌وانه‌ی شیوازی بسمردادانیه: تا ده‌رکه‌کی ده‌کنه وه کاری خویان ده‌کهن، هه‌رجی چهک و چوئه دیزه به‌در خونه‌ی ده‌کهن... له پر بسمر دیواریدا باز ده‌دهن حه‌ساری ((ده‌ستان بو سه‌ره‌وه... سه‌ره‌وه!)) نه وه که‌سانه‌ی له حه‌ساریش دهست بو سه‌ری به دیواریانه وه راده‌گرن. زه‌علانی له‌وهی به‌دیار ((خوه‌نه)) کانهود به‌جیده‌هیلن، و جاسم و هاوقه‌تاره که‌شی به‌خو و به کلاشینکوفی له‌سمر پیوه دینه سه‌ری.

((ده‌ستان کان نیوه به‌رز - نه‌جول - نه‌جول... پرووت له دیوار...)) یانی نه‌جول‌ینه وه، رووتان له دیواری کهن، ده‌ستان به‌رژکه‌نموده بو سه‌ره‌وه. هه‌موو به‌یه‌ک ریز، به تهک یه‌که‌وه روو به دیواریانه وه راده‌گرن، هاوقه‌تاره که‌یه جاسی له پشته‌وه لوله‌ی تفه‌نگیان تیده‌کا، ده‌و ده‌مه‌یدا که جاسم ته‌له‌فونه که‌یه مالی ده‌پری. نه‌گهر ماله‌که ته‌له‌فونتی تیدابی، دهنا له پشته‌وه سه‌رقاًی پشکنینی له‌ش و به‌دهن‌نه. هه‌ردوو دهستی له‌سمر شانه کانه وه به بن هنگلیداو و به لاته‌نیشتاندا دینی و به‌رو باخه‌لآنیش ده‌گه‌پری. نه‌گهر جاری وا خاونه مال بویه و بپرسی کیت، و له کوپیا هاتون و به فه‌رمانی ج لایه‌نیکه‌وه هاتون نه وه خیرا فه‌رمانی په‌بیوه‌ندیدار بهم کاره‌وه ده‌دینی، که موزه سووره‌ی فه‌رمانده‌ی سه‌ربازی پیوه‌یه. ره‌فیق جاسم ده‌گه‌پری، نه وهی به کیش سووکه و به نرخ گران، له زیپ و زده‌ر و ورد و الله دی کویان ده‌کاته و ده‌لینگه‌گه‌کوره‌ویه کیان ده‌کا و یا ده‌پریسکه کیانه وه گری ده‌دا و نه‌گهر پاره و پولیکیش ده‌گیرفانان یا دهناو مالی‌یدا و دگر که‌وت، نه وه ویش هه‌ر ده‌پل وان ده‌کا. هه‌ر به‌دهم نه وه وه شوشه‌یه کی خواردنده وه که هه‌ل‌ده‌گری. تو پیتوایه ده‌یه‌وهی قومیکی بخواته وه که‌یفی سازبی. فه‌رموی ده‌که‌ی - تا خر هه‌رجی بی هه‌ر میوانه، نه‌گهر ناوه‌ختیش بیت. به‌لام

کۆمەلەی کشتى نەتەوە يەکگرتووەكاندا باس بکرى. هەر دەو دەمیشدا يەکىھەتى شۆرەۋى سەرنجى سەرۆكايىھەتى ئەنجۇومەنى ئاسايشى بۆ لاي ئەو سەتم و تەپەسەرييە كە لەلايەن دەولەتى عىرّاقىوە دەكىرىتە سەر كوردەكانى باكورى عىرّاقى، راكىشا، هەروەھا دەست تىيۇدەدانى دەولەتە بىيگانەكانىشى هەر بە سەرۆكايىھەتى ئەو ئەنجۇومەنە گەياند و سەرنجى بۆ لاي ئەو ئارىشە راكىشا و تەنانەت دەلى ئەگەر پىويسىت بى بۇ كۆتايىھەتى شۆرەۋىيەن بەم دەستتىيۇدەدانە داوا دەكا ئەنجۇومەنى ئاسايش كۆز بېتىتەوە و تەنانەت دەولەتە رۆزئاۋايىھە كانىش هەر دەشەي دەستتىيۇدەدانى يەك لايەنەي يەكىھەتى شۆرەۋىيەن كرد. بەلام كاتى كە يەكىھەتى شۆرەۋى دەگەل خۇزى دادەنىشى چۈرۈتىكى لىيەددات و بە خۇيىدا دېتىتە سەير دەكا كارىكى شۆرەۋى كەرددوو! خۇ ئەو هەروا بە كالىتەوە ناپەزاربۇوە، كەچى ھەممۇ و لاتە عەرەبىيە كان ئەو كالىتىيەيان بە راست زانىيەو راشكاوانەيان و درگرتووە و دەيانەھەوى ھەرچى پەيوەندىيە بازىرگانىيەكانىانە لەكەلىدا بېتىنەن. بەراستى راستىان گوتۇوە: عەرەب لەو پېستىيە بىيىە دەرى و بىيغىيە پېستىيە كىدى ھەر عەرەبە، كالىتە نازانى، ئەو ھېشتا قىپى نەداوەتەوە ئەوان دەلىن نۆشت بى! پىاواي باش خۇ تو بە ناخىرى گيانت رىشت سېي بۇود، خۇ تو ئەو مۇوانەت لە ئاشى سېي ئەكردۇون- كەمىيەك يېركەوه! ماقاولە من بېيىم و لەبەرچاۋى رەشى كوردى پى پەتى پشت لە سوود و بەرژۇدەندىيەكانى خۇم بىكمە، ئاڭلۇ لە پېتىناوى چى؟- چەك و چۈلى بە تو نەفرۆشم، بە كىتى بفرۆشم، پەممۇ لە تو نە كېرم لە كىتى بىكەم، نەوتى ھەر نەكېرم... وە بابە ھەر لەبەر وەي يارقى چاۋ و بۆرى ۋەشە! ئەو واشبۇو... ھەرچەندە ھېنندەش وا رەش نىيە... ئەمە داماننا واشبۇو، بەمن چى - بە گۈزى بابى!..

بە كورتى، ھەر دەشەكەي دەكىشىتەوە لىتى پەتىوان دەبىتەوە؛ كاتى كومارى مەغۇلسەتانيش دەبىنى مام بەخۇ و بە رېشى سېپىيەوە ژىيان بۆتەوە، ئەويش كۆتايى دەكات و داوايىكەي دەكىشىتەوە- سوپاس بۆ خوا پروودا و بەسەرەتەكان وەخېر دەگەپىن. ئىستا ((حدەرس قەومى)) ھەممە كارەدەيە...، ھىچ كارىكى لىپرسىنەوەي نىيە: دەكۈزى، دەبىرى، دەگىرى، دوور دەخاتەوە... قائىدول جەيىش، قائىدول ئومە، مۇھىبۈل روکن... ئەو شىۋە كىدار و رەفتارانە لە كەمال ئەتاتوركەوه فېر بۇود. ئادەممىزاد لەمەدا بەم سەرەغامە دەكاكە مىيۇزو ئەگەر خۆيىشى دوبارە نەبىتەوە شىۋە مىيۇزو يەكان دوبارە دەبىنەوە. ھەر بۆ غۇونە، پارە و درگەتنەوەي ئەو فيشەكانى لە كوشتنى ئەو كەسانە ئىيەدام دەكىن كە لە كەس و كاريان دەسەندىرىتەوە، يەك لە داھينانەكانى ھېتىلەرە، كە دوايە شا، و ئەموجا سەدام و دريان گرت و دوبارەيان كردهوە... بەللى، شىۋەكان دوبارە دەبنەوە بەعس ئەوەندەي بەسە، بۆن

جاسم و زەعلن و يَا ھاوقەتارانىشيان تىيگەيۈون كە ژيان بە دروشىم و شىعر و ھۇراوه ناچتە سەرى. ((عاش صدام... نحن جندىكىم جمیعاً) لە گوئىيان خۇشە، بەلام جىيەكى دەگەدەيدا ناگىر و بىسىيەكى تىيە ناكا. بەللى، ((عاش...)) تا ئەو جىيەكى كە تەفەنگى لى ئەستىنەوە و ئەو بتوانى پېويسىتىيەكانى لە برا كوردەكانەوە دايىن بکات و يارمەتى پەتكەنەنەن بەيۈندى برايدەتى كوردو عەرەبىش بدان. دەنا ھەميشه ناڭرى و بە لىيەنەنەن خۆيىندى كەلەبابى لە رىكۆرددەرىيەوە داواي ھېلىكى كەمەي-وەختىك دى نايىكە، لە ھېلىكە دەچىتەوە... دروشىش ھەرودتە.

دەگەل ئەمانەشدا كوردستانىش وەك ھەموو شوينىكى ئەو دنيايدىيە، بارودقۇخ و گوزەران ھە چۈنۈك بى خەلکى ھەر دەزىن: رۆزى ھەمۇل و تەقەللەلى خۇيان ھەر دەددەن و شامى پارووە نانىكى دىيەنەوە مالى، دايىكان وەك ھەموو دايىكانى دنيايدىيە جاروبارە پېيدەكەنن و جارىشە بە دەم پېنكەنەنەوە لە خۆشىان دەگرىيەن- و جارى واشە ھەر بەراستى دەگرىيەن. بەلام كە پېشىدەكەنن ھەميشه لەودىو پېنكەنەنە دلتەنگىيەك و غەم و خەفتەنەنەنەن... خۇشى و راپاواردىنىش بە كەجارى لەپىر و ھۆش و مېشكەن نەچۈتەوە... تەنانەت يارى ((قۇمار)!- و دەوكاتانەشدا سەير دەكەي وەك ھەموو جاسىت ھەلکەرۈزەنلىق قوت دەبىتەوە، دەگەل زەعلانى ھەمووان رۇو بە دىوارىيەوە راپەگرى و پارەي سەرمىزەكە ھەمووى كۆ دەكتەوە و گىرفانەكانىش دەگەپى... و بە پېنكەنەنەوە دەستىكى كەلەدەتە كېنىي، كە ((بىل خېرى!...)) جارى وايە كارەكە ھەر بە بل خېر كۆتايى نايە، ھېشتا نەگەيۈتە كۆلانى دەستتىزىكى لە باتيان بە مالە ئىشتاراکىيەكەي بەزەويدا دەرىشىنى...).

بەعىسييەكان ھەر ھېنندە جى پېيان پەتەبۇو و خۆيان گرت شەرپىكى توند و بى وينە دەگەل مشتىك دەرەبەگ و بە كەرىيگۈراوانى جودايى خوازدا دەست پېيدەكەن. بەلام شەرەكە ناگاتە چ جىيان داواي يارمەتى لە برايانى بەعسى سۈرى دەكەن بىانگەنەن. تىپسى يەرمۇكىان بە هانادە دېت، ئەويش سەر شەقاو و قۇن دրاو دەگەپىتەوە.

يەكىھەتى شۆرەۋى يادداشتىكى دەداتە بالىيۇزى عىرّاقى لە مۆسکۆي، و ناپەزايى بەرامبەر ئەو سەركوتىرىدەنە خۆيىنايەي كوردان دەرەبېرى. ھەر ھەمان رۆز وەزىرى دەرەۋى شۆرەۋى يادداشتىكى دەداتە ھەر دەۋو سەفيرى شا و توركىاي و ھەر دەشە لە دەست تىيۇدەدانى رووداۋەكانى باكورى عىرّاقى دەكاكە لەلايەن ئەو دوو لايەنانەوە. لە سېيەمى زۇئىيە ۱۹۶۳ شدا كۆمارى گەلى مەنگۈلە داوا لە دەبىرى گشتى نەتەوە يەكگرتووەكان دەكات كە مەسەلەي كورد كۈزى لە بەرnamە كارى دانىشتەكانى ئائىندە

گوندان ده‌گمل زدیدا ساف له ساف تهخت ده‌کا و خەلکە کەی لەسەر مال و حالى خۆيان دەتەزىن. و رىزەكانى پىشىمەرگە ئەستوروت دەكەن.

عەرەبى بىتەوا كە له خۆشىيە پاردو زۇرى و لەودرگاوه ھاتووه درەنگ لە مەسىلە كە دەگا... درەنگ تىيدەگا كە بۆنە كەى لى تىكچۈرۈپ و بە پىچۇانەوەيە و كەرى داغ دەكەن وا دەزانى كۆشتى بىرزاوه. شەوه، كە پىشىمەرگە پى و وردەبن-زىاتەر مەندالى ئەو دەركراوانەن، هەر بەو رىك و كېنىي ئەوانەوە كە له جىيەن نىشىتەجى كراون-و بى جىاوازى ھەمووان و بەر گولله و دەسترپەيان دەددەن. گوناھبار كىيە؟- ھەم ئەو عەرەبە داماوانە و ھەم ئەم كورده. كوردى داماوا له مالە خۆى دانىشتۇوه، بى ئاگا لەوە كە حوكومەت خانووه كەى داودەت يەكىكى دىكە، باشه تو چاودەرىتىيە بەرپەرچىدانەوەيە كى لىيدە كەى؟ خەلکى ھەروا له خۆوه شۆقىنىي و فاشى و نەتەوە پەرسىتىكى بەرچاۋ تەنگ نىن، ئەو ئىدىكەن وايان لىيدەكەن بىنە شۆقىنىزم و فاشىزم و نەتەوە پەرسىتىكى كۆپۈرانە. تەنانەت سەكىش لە خۆوه ناڭرى و پەلامار نادات و درپىنىيە: سەگ دەبىي ماوەيە كى زۆرى دەگەلدا خەرەيك بى تاواي لىيدى پەلامار دات و بىرگى... دەلىيى جىاوازى چىيە، كورى خەلکى دەبىي شەريف بى، مەرقۇبى. ئىستا جىاوازىيە كە چىيە ئىرمانى بى يَا تورك بىيى ئا ئەرەب... راستىيە كى مرۆقاياتىيە، جا مەكەر مۆزى بەننۇچەوانىيە ئى؟ بەلام تو پىتىوايە لىيگەپىن لەسەر ئەو بىرپاوارەپى وەمىننى، پىتىوابى كە رۇوداوه كە ھەر بەراستىي وادەن ساكارە تا تو ھەر لەسەر ئەو باودەپى بى كە له تو بەلولاوە كەسى دى نىيە. ئىدىكە ھەن شانازىيە بەو مۆزەيەوە دەكەن ((ئەلەعەرب بەل عرووبە...))، (واي، كە تورك بۇون ج شانازىيە كە!)^(۴) و ھەر لەو مۆرەش تۆقىيون كە خۆيان بەننۇچەوانى خەلکى دىكەيانەوە ناوە. بىر ئەر بۇ ئەوەي ئەو شەرەپەننۇچەوانى خۆيان و كەسانى دىكەمە دەتىن تا ئەو ھەمو خۇينە بىرئىن و ئەو ھەمو تاوانانە بىكەن.

قادسييە سەددام ج پەيوەندىيە كى به منى ئىرمانىيەوەيە-تەنانەت به خودى عەرەبە كەشەوە؟ حەرس قەومىيە ج پەيوەندىيە كى به من و نەتەوە منەوە ھەيە؟ لە كۆنە قادسييە كەي ھەۋەلىي چەمكىكى بەرچاۋ تەنگانەيەن دەرىتىناوە بەننۇچەوان و بە چاوى عەرەبانى دادەنەوە بەننۇچەوانى دەلەتكەنن، ھەرچى شەرمۇ شۇورەپى و نەنگىيە كى ھەيە ھەنەپەيانە بەچاوى منى ئىرمانىدا دەددەنەوە... دەگەل ئەمانەشدا كە ھەنەپەيانە كە بىر لىيدە كەيەوە سەير دەكەي ئەمەش كارىگەرى خۆى ھەيە-ئەمەش ھەر يەكىكە له ھۆ و بەشە كانى فاشىست سازىيە...

بىكا، كە يەكىكە لە ئەندامانى خېزانىيەكى چووە و بۆتە بېشىمەرگە، ئىيدى بى درەنگ دەنېرى و مالە كە مۆر دەكەو تىكپەرەيە كە ھەمو ئەندامانى خېزانە كە دەخاتە ناو لىيستى رەشمەوە، و خېيان راپادە كۆپۈزى و دەيانىيەتە كە ئەنەن ئەنەن دەخاتەوە- ئەو شىۋەيەش لە داگىرگەرانى قۇدسى پېرۆزە فېرىبووه: ((قۇدسى پېرۆزى داگىرگەرەوە... بەللى، ئەوەي لە رۆزگارانەوە فېرى نەبىي، بە ھەزار مامۆستا شتىك فېر نابىي... و خواش ھەلەنگىرى سەددام ھەم لە بەسەرەتاتى رۆزگار و ھەم لە سېلەلىي رۆزگار و ھەم لە دەرۆزە كەرانى ھەندى ئەلەن ئەنەن دەرىپەرەتاتى بازىرگانانى ھەندىكى دى ھېما و ورددەكارىيە كى يەكجار زۆر فېرىبووه... و ئىنه كوردىيە كەي حەرس قەومىيەن ((بەكىيگەرەوان)) سەلاحە دىيەن. ئەوەش ھەر لە بەسەرەتاتى رۆزگارەوە فېرىبووه، لە ھېزە كورده عوسمانىيە كەنەن (عەشىرەتى سووکە سوارەي لور) دە- كە سوارەدى ھەميدىيە بۇون. سەلەحدىنى كوردى كە جى شانازىيە عەرەبە ئىستا كراوەتە ناوى ژمارەدەيك بە كىرىگەرەوە كە ھاپەرگەز و ھاونەززاد و ھاولەلاتىيە كەنەن لە پېنارا و ھەرگەتنى كەتىيە كى گالاوى بى بايدىخ و ھېچدا بۇ عەرەبى شىيت و پاپەتى و بى دەرىپى دەكۆزەن و تالاڭ دەكەن. جاسە كەنەن ھەر بە فەرمانىي فەرماندەي سەرپاپى خۆيان بە جىل و بەرگى كوردىيە و بە ئاوايىيە كوردنىشىن و فەلەنلىك و تۈركمان نىشىنە كان و ورددەكەن و خەلکى دەكۆزەن، و تالايان دەكەن و كە خەلکە كەش ھاوار و بەرپەسان دىيەن، لەسەرپىشى قەردار بار دەنەوە بەوەي كە ئەوانە پىشىمەرگە بۇون و ويسىتوپىانە بەو شىۋەيە خەباتگىپ و شۆپشىگەپان بەدەناوەكەن! وەي خوداي گەورە!... ئەو شتى تۆ بەخەمەلات دانايە و ئەو خراپىكارى و شتە ناشىريانەي بېريان لى ئاكەيەوە لەو بارزانىيە چەتە و رىيگانە دەوەشىتەوە!

بەلام نويخوازىتىن نويتىيە كەنەن بە عەرەبە كەنەن كەيەتى، يانى بە عەرەبە كەنەن كوردىستان، بە زاراوهى حوكومەت- دايىنكردىنى پى و بان و ھاتوچۇي سوبىا و پاراستىنى قەلەمپۇي ناوجە نەتىيە كان. حوكومەت سەدان خاۋ و خېزانىيە عەرەبى چۆل نىشىن بە زىبرى پاردو وادەو بەلەننى زۇرى و زارو مال و خانوو و لەودرگاوه ھەلەفەرييەتى و دەيانەپەيەتە ئەم ناوجانەوە. ھەروا بە خۆپاپىان خانوو دەداتى، و دى نىشىن كورده كەنەن بەزۆرى زۆرەملى لەسەر خاڭ و ئاۋى خۆيان و دەدر دەنلى و خانوو و گوندە كەنەن بە بللۇزەر تەخت دەكەت و وىل و ئاوارە دەرىبەدەر و وەيلانى دەشت و دەر و چۆلەوانىيەيەن دەكەت و ئەو عەرەبانە ھەنەپەيانە لە جىيى وانيان نىشىتەجى دەكەت، و كۆمەلگەت تازەيان بۆ دروست دەكەت. لەو دەشتى ھەولىر و كەركووكە قىيامەتىكە- ھەروا بللۇزەر دېت و دەچىت و دەكتى و

حمسن، میردی شیرینی هر له مالیه، جاروباره سه‌ریکی له بازاری هله‌لتنی-
سه‌وداییکی ده‌کا یا قه‌رزه سووتاویکی و دردگریته‌وهو نه‌ووش سه‌یره هیچ جاریکی به دهستی
به‌تال نایه‌ته‌وه.

شهوه، دانیشتوون، نانی ده‌خون که ده‌نگی ته‌قیی له دوو کولانی نه‌ولاتره‌وه بیدنه‌نگی
قوولی شه‌وی ده‌شله‌قیینی- تا خر شه و جزره رۆژانه بیدنه‌نگی شموییان قوله، ده‌نگی کورانیان
که‌متر له مالانمه‌وه دی، هر بکه و به جزرتیک پرسه‌داره. نه‌وندانه‌ی که راسته‌وحوش پرسه‌دار
نین له‌بهر دلی نه‌وانیدی شادیه نانوینن...

هموو بیدنه‌نگ ده‌بن، سه‌یری یه‌کتری ده‌کمن، رنگ به رووی دایکه کانمه‌وه نه‌ماوه...
ته‌قه که گه‌رمتر ده‌بی، و ده بله‌ی نزیک ده‌بیته‌وه... ده‌ستپیتی کلاشینکوفان و‌لامی یه‌کتری
ده‌ده‌نه‌وه، هه‌روهه نیزه‌که‌وان که برامبدر به یه‌ک ده‌خوینن: هر که نه‌م بیدنه‌نگ ده‌بی نه‌وه
دی ده‌نگی لی هله‌لستیته‌وه، و تا نه‌و کلکی باده‌دا نه‌ویدی ده‌فاسپینی.
چ بوروه؟ یانی پیشمه‌رگه هاتونه‌ته شاریه‌وه؟! ده‌نگی سیوسیوه ده‌گای نه‌ملالوای
ماله‌کان ده‌هاته گوی...)

(په‌حشان گیان، تۆ بپه ده‌گاکه بکه‌ره‌وه... مه‌یخه سه‌رگازی پشتی... هر لایه‌کی
که‌مینک بکریته‌وه به‌سه- هه‌روا دانه‌خرابی و به‌س... تا نه‌که‌ر کوره‌کان- پیشمه‌رگه‌کان- بون
له کولانی نه‌میننه‌وه...))

شۆرشی کورد شه‌ری هه‌ندرینی کرد و زیان و شکانیکی گوره‌ی به سوپای عیراقی گهیاند،
به‌لام هیچ ثاکامیکی سیاسی به دواوه نه‌بورو. چهند جار شه‌ر راگرتن چ برهه‌میکی نه‌دا.
سه‌ددام دواین هه‌ون و ته‌قلالی خزی هر ده‌دا. نیکسون و کیسه‌نجه‌ریش هاتونه مه‌یدانی.
شا چالاکانه ده‌کار دایه: ده‌یه‌وهی سنوری ثاوبتی ده‌کمل عیراقیدا له‌سر شه‌نگستی هیلی
تالوگ بسپینی و سنوری خاکیش له‌سر بنچینه‌ی په‌مانی سالی ۱۹۹۳ ز قوسته‌تینیه
بپرینته‌وه ده نیوهدیدا خزی له شه‌ری ناحزانی که به پاره و پولی عیراقیوه باده‌دهن رزگار کا.
سه‌ددامیش ده‌یه‌وهی بۆ شکانی شۆرشی کورد ده‌مه‌لاسکه‌ی بۆ شای بکا. شا چرای سفوز
نه‌وروبا ده‌لئی: ((هینده به‌سه شیره‌ی ثاوه‌که بکرم‌وه...)) یانی نه‌وندن به‌سه هر
یارمه‌تییه کانی راگری شۆرشی کورد لیئک بلاویت و هه‌رس بیئنی.

کیسه‌نجه‌ر ده‌یه‌وهی سادات راکیشیتیه سه‌رمیزی گفتگوی ناشتی و پیکه‌هاننی ده‌کمل
شراشیدا، و کاتیکیش نه‌و کاره‌ی بکا که عیراق نه‌وانی قاروچیپیکی وا ده‌ناوچه‌که‌یدا

داده شیرین له سلیمانیه‌یه، کوره‌کان له ده‌وروبری که‌رکوکین. شه‌ر به شیوه‌یه کی بی وینه
گه‌رم و به‌رد و امه. ماوه‌یه که ((تاریامیهر)) لوته زه‌نیوته شۆرشه‌وه، راویتکاری له‌لای
بارزانی هن. بارزانی له پادداشتی نه‌و یارمه‌تیانه‌ی شا به‌وی ده‌کات خزمته‌ی گوره به‌وی
ده‌کاتوه: دژه‌کان و برهه‌لستکاره‌کانی ده‌کوشی و تمرمه‌کانیانی بۆ خو نواندنی ناوه‌وه.
پی‌دداته‌وه، برهه‌لستکارانی ناوه‌خوشی پی چاوترسین ده‌کا له ناژاوه‌نانه‌وه پیش به تالوزو
بلوژیه‌یه بان ده‌گری...).

ماوه‌یه کیشے- به واته‌ی داده شیرینی به ناشکوری نه‌بی- دوو به‌رکی که‌وتوتنه ناو
پیزه‌کانی حیزب‌وه: ژماره‌یهک له بارزانی جیابوونه‌ته‌وه و له ترسی وی په‌نایان بۆ شای برد ووه.
هر لهو ژماره‌یه هیندیکیان هاتونه‌وه عیراقی و به زاراوه‌ی خۆمالی بونه‌ته ((جاش)) یانی
که هاریکاری به‌عس ده‌کمن و ده‌گله‌وانیان دهست تیکه‌لاؤ کردووه. نه‌وانه‌ی که ماویشنه‌ته‌وه
به تۆتومبیلی ساواک دین و ده‌جن و ده‌گرپین و خربیکی هه‌تیوبازیه... هر به پینیماهیه
ساواکیش ده ریسیه که‌تون و چوون به هه‌مواریانزانی شیدی تییدا که‌وتنه هه‌نگاونانی. یاد
به خیری شاهنه‌نشا ((تاریانیز)) یش بوروه ویزدی سه‌ر ده‌مزارانیان- هه‌موو خویان به فیدایی و
سه‌ر له‌ری ده‌زانن، و وه‌کو هه‌موو ملکه‌چینکی سه‌رسپاره بیچاره داماون. بۆ خوشیان
ده‌زانن، رۆژیکی یه‌کیک پیناسه‌ی ((ترازیدیا)) پرسی، یه‌کیک له‌وانه، که خاون مولکیکی
کورد بورو و کویه‌ه خویندواریسیه کی هه‌بورو، له په‌هله‌لیدایه و له جیاتی کابای رولیتزا نه‌وه
و‌لامی دایه‌وه- و‌لامیکی په‌زان، که خوشی نه‌یانی: ((ترازیدیا یانی من... منیکی که
داموده‌زگایه کم بورو، ئیستاش نه‌هودتا سه‌ری مانگان ده‌بی چاوم له دهستی ئیستیوار توسییه‌وه
بی، که که‌هقی په‌نابرهیم ده‌اتی، و منیش له‌بدر ده‌میا دوولا‌بیمه‌وه...))
نه‌وهی ده‌زاننی، به‌لام به ئاسووده‌ییه ژیانی تارانی، و به قاوه‌خانه و به هه‌رزوخانه‌کانی
راهاتووه خویو پیوه‌گرتوون- راچیان ھیناون.

ناکۆکی که‌وتوتنه نیو کوره‌کانمه‌وه... یانی هر زووت که‌وتبووه: کاوه‌و مه‌سعودی کوره‌کانی
سه‌رگولی حیزبین... کاکه شۆرپش دایکی بمری کۆمۆنیسته- فرهیدون گیانیش. هر ده‌باره‌ی
هه‌ژمدونی پرۆلیتاریا ده‌وین! بارزانی به ده‌رەبه‌گ ده‌زانن، و کوره‌کان به دواکوتووه...
مندالله‌کانی کەزالیش هه‌موو ده‌کمل حیزیدان، به‌لام پیکه‌وهش هه‌لئاکمن و ناینه‌ه ره‌دایه.
ده‌کمل هه‌موو نه‌مانه‌دا هر دایک و دایه گه‌وره‌ن که نایلان مندالله‌کان لیئک هه‌لۆداده‌دا به‌لام و
تا نه‌وان مابن هه‌موو هر پیکه‌وهن، ئای خۆزگه هه‌موو دایک و دایه گه‌وره‌کانی میللەت و
نه‌ته‌وه زیندوو بونایه، تا هه‌موو رۆلە‌کانی نه‌ته‌وه هر پیکه‌وه بونایه...).

به ریاکات و عمره بان هاندا، و جیئیه به تاله که ناسری پرکاتمه وه. به لام کورده کان ههر ده بی خشپری بکهن تا سادات بتوانی له نیسراپیل نزیک که ویته وه، تا ناریامیه ر بتوانی ههر ناریامیه ربی، سنوره که نوزدن بیته وه، و شوره وی بتوانی چه کی بفروشی و نهوتی و درگری و جی پی خوی ده روژه لاتی ناویندا قایم کات، نیستا که سادات شاره زاو کارزانانی هه مسو ده رکردوون... له میزروی دهیسین که کورده کان هه میشه مه رزه وانانی نیرانی بعون، نه مه ش به کوه ایهیه هیرۆ دقتی هر له لشکر کیشیه سرفنه که تووه که یونانیا پا تا نه دوا دوا یانه. نه گمر نهوان نه بانایه، نه گمر ده پلاناندا نهوان به لاؤه گیپ نه بونانیه، خه لافه تی عوسانی نیرانی قووت دابوو. نه دی، نهوانه مان بیستبوو، به لام نه مان بیستبوو که شایدک به و هه مسو روژه المته وه ناو ره قار ده گمل نه و خلکه بکات. تا وک ده لین ناویکی رووان بخوی پهیدا کات وینه نه بی. جیپ سرخیش که دیته سه قسانیش هه مسو هر بؤی له سینگی خویان دده دن. هر که ناغای کیسه خمیر هاته مه دانی روزنامه نووسانی روزنامه ای رزانه کوردستانی وه نیدی نه وه هر هفه یقین و دیدارو بیست و دیت و چاپیت کوتون بعون ده رباره ناگزو وری نه وه میله تهی بwoo بلاو ده بخوی. ده چاپه مه نی و تله فریونی نیرانیدا ((سره نیزه نه وه نه بانایه)) بعون، مهلا مستفانش ژه نهان رازانی بعون، ناریامیه ر بخوی نه و پله یهی په سهند کرد بwoo! ناموزا بعون، ناموزای نه وه دیوو دیوو سنوره... ناموزایه تیه ک که نه ده بwoo دره هق به چاره نووسیان دهسته وستان دانیشی...).

یه کیه تی شوره وی هه میشه گوتبووی پشتیوانی مافی مللته تانه و غاینده کانی به بارزانی و غاینده کانی ویان دلنیایی ددها - و ده قالب و نووسین و زاراوه روزنامه بیه کانیدا سرخجی دوله تی عیراقیهان بخوی مافی میله تانه راده کیشا... به لام هر ده و حالم شدا هیچ که س په یانیکی له برامبه ر نه وه میله تهیدا و ده ستونه گرت و هیچ کسیکیش خوی تینه که یاند. قسیه کی خوی سه رد می قاجاریه کام و بیه هاته وه، ده لین سه رفرمانده فرمان په ایان و حاجی نه مین زه ب پیکمه سو عبده تیان هه بwoo... روزنیکی سه رفرمانده به یه کیکیدا یادداشتیکی بخوی حاجی ده نیری که ده یادداشتہ کهیدا داوا لیده کا سی هزار تومانی بداته هه لگری په یامه کهی، بخوی شاید دهیش له برامبه ر هه زارو پیچ سه ده تومنیکیدا له خوار هر سنه دیکیه وه موری گونی خوی پیوونی. حاجی له و دلما ده نووسیتده: ((حه زدتی والا، هه رودک فرموبو و تان نه و گوژمه پاره یه دیاری کرابو درایه ناویرا، به لام هر ده بی نه وند ده بخمه به رچاوی حمزه تی والاتان که هر کاتیکی خودا نه خواسته روزنیک له روزنیان نه و کمسه نه هاته زیباری نه و قمرزده، بمنده ش ناچار دهم له بن سنه ده کهی حمزه تی والاچه قینم...!))

به داخه وه کورده بیتده تان ته نانه سنه دیکی واشی نیبیه-نه شا و نه نی کیسه خمیر. واي لیهاتووه که بنیاده ورده ورده و گومان که وی، کورده بیتده تان بخوی هه نازانی بخوی ده جه نگی. هر ده لیتی بخوی نه سپی فیلمه کانی ویسترنی نه مه ریکای: له فیلمه نیو کالیسکه داده بخیتی و ده کوژی. سواربووه کانیش هم ده زان. هه مویان زر و کم ناگایان له نه خشے و پلانی فیلم و رولی خویان همیه و همه ریکه ش بخوی پاره و درده گری. نه سپ نه بی ناگایی له هیچ یه ک لم رولانه نیبیه، به لام ناچاریشے غاردا، و جاری واشے-زر و کم- له غاردان و ماندوو بعون و که لله شهقی و سهقهت بعونیشدا سهربانه دا و چاونه پوشی و هر گویش نه داتی.

کورده بیتده تان بخوی کافری به ناوبانگی داستانه کهی، له یه کیکیان پرسی: ((خودا هند خو هیچ شتیکی بخی پهند و شیردت دروست ناکا، نه دی کافری بخوی دروستکردووه پهندی دروستکردنی کافری چیه؟)) نه ولا هیندیکی بناگویی خوی خوراند، و بیری کرده وه- نه وجاه گوتی: ((نااا، نازانی؟ که واته کوی راگه با پیت بلیم. پهندی دروستکردنی کافری نه ودیه که نه گهر روزنیکیان تقوش کوشت نه وه یه کسدر ده چیه به هه شتی، خو نه گهر روزنیکیش نه وه توی کوشت... دیسانه وه تقوه هر ده چیه وه به هه شتی... نیستا تیکه یشتنی؟))

دیاره پهندی دروستکردنی کورده شیش هه روایه- هر کمیکی بیکوشی ده چته به هه شتی. له زر و کات و شویناندا رولی ((مهیداندار)ی دهیشنی: مهیداندار- گلادیاتور-یکه ده گمل جانه وه ری حوكمه تیدا ناواقا بوده تیوه گلاوه. جانه وه ره کانی دی له که ناریو راده وستن. نه گمر و دین کوته نه وه کوتووه، نه گمر نه شکوت و سه ددام که و کورده مافیکی دهستکه وت نیدی نه وه همیه. مهیدانداریکه که ته نانه سه شتی خوی هر پیشان نادا. نه وکاتانه که که ده که وی- که تا هیشتا هر که تووه- هونه رناسان زمانی ره خنیان بستیک دریز ده که ن- ره خنیه هونه ری: هه قی خویه تی، هه لهی کرد، پیاوی ثاقل ده گمل گای به شهربنایه- پیاوی ثاقل به گوریسه رزیوی شای ناچته ده بیریوه. جاری واشے ره خنیه تاکتیکی: ((نا، کرۆکی کاره کهی شاره زانین، نه گهر له فلا نه جیپ پیشیان به هیزه کهیان گرتبا یه من کفتت ده ده می نیستا شتیکی دیکه بعون له وی که هن)... نه گمر هه روا به خوت و خوپایی له ویان دانه کوتا یه و به رسینه گیان ده گملانه نه کرده بایه و روزنیکیان... به یه که لمه تی پارتیزانی ساده... نیستا حوكمه تیان به چوک داهی نابوو)... سه ددام نه و ده می به مویه کیه وه به ند بعون... به خوپاییان درفه تی حسانه ویدا... به داخوه نه بچاره شیان...))

ببهنهوده ئەودى بەرگىرىشى لېكىردىن ھەر لەۋىي بکۇزنى. بەلام كە كەيشتنى وەك چاودروانىيان بن و بزانى دىن...!

پېشىمەرگە كە ورده ورده پىتى دەكىد و وەسەر پىتى كەوتبۇوه، و خوشكە ناسكەش ھەموو رۆژى ئەوالى خۆشى دىئنا. سۈپاس بۇ خوا بىرىنە كە خەرىكە سارپىت دەبى و چاك دەبىتەوە. دەنگى نىزمىر دەكاتەمە: ((دويىنى شەوى دو كور ھاتبۇون، ھەر لەو رۆژانەدا لە دووى دىن و دەبىتەنەوە...))

((سۈپاس بۇ خوا! ئەرى داك و بابى دەزانى؟...))

(ئەوانىش بە شىۋىدەيك تىيگەيون!...) بە زىرددەخەنەو بزاوتيكەوە واى دەگەيىاند كە ھەوالى داونى و ئاكادارى كردىون.

خودا چاكەت بۇ بكا... بەلکە ئەو چەند رۆژدەش بى مەزدەپەت تىپەپى... نەزىبى شەكىكى بکەمە خىرە مەولۇدى پىغەمبەرى (د.خ.!))

((ئىشاللا!))

رۆژىنىكى دىش دەروا... دايىشتۇون نان و كەبابى دەخۇن، حەسەن بە رىيكتۇت لە بازارى لووت و بزووت تۇوشى قەردارىكى دەبى خەرىكى پۇن فرۇشتىنیيە كە لە ئىتەنپىرا ھەيتاواھ قەرددەكەلىيۇرەتكەتەوە يەك سىينىيە كەبابى دەكپى و دەيھىنەتەوە مالى و ئەوا خەرىكىن بە هەردۇو لاگپىان كەبابى دەخۇن كە... ھەوالى دېت پىباوانى ئاساپش رژاۋەتە مالى سەعىد دارتاشى و پېشىمەرگە بىرىنداھەك و ھەموو ئەندامانى مالى مام سەعىدىيان بىردووھ! چاوى ھەمووانىيان بەستۇونەوە، كۆللانەكەيان قۇرغىزدىنەوە، و ھەمووانىيان بە چاوى بەستاراھە سوارى لۆرىيە كردىون و بىردوويان...)

((دەك خودا بىپى ئەۋىزىنە!))

((... پۇرە گولىسى ئىر مالەيان دەيگۈت لە پشت دەرگاي ھەورەبانىيە جىيەكىيان بۇ دروستكىردىبو، و كورسىييان بۇ تىندا داناپىو، ھەر كە لە دەركى حەسارىيە ھاتنە ژۇورى رۇويان دە ھېچ ژۇورىيەكى نىيۇ مالى نەكىد، بە قۇدرەتى خودا يەكسەرە چۈونە ھەورەبانە كە!...))

((دەك خوا زەليلتان كا... خودا يەشۈر... تا دى خەيالمان كەمىك ئاسوودە بىت بەللاھىك لەلایەكى دىيەوە دەبارى... دەك خوا بىپى ئەۋىزىنە... نامانەۋى وەللاھى... نامانەۋى!...))

رابەرانى شۇرۇش ھەر گۆيىشىان لى نىيە... ئەوان گوئى نادەنە ئەو شتانە... ئارىمايمىھر ھەيە، ھەموو شىتىك لمبەر دەستە، لە پارەپا بىگە تا جەگەرەي وىنسىتۇن، لە پىسكۈتىپا تا رۆزىن رۇوەكى، لە چۈونە تارانىيە بىگە تا ئەوروپا و ئەمەريكا... و خەلتكى كورد ھەرۋا بۆمىباران دەكىرى، و دەشمەرپەدايە و دەجەنگى... سالى ۱۹۶۹ لەسىر تەواو بۇونىيە. تەقە ھەرۋا گەرمە، و ھەموو دەلەپاوكىتىانە، كەس دلى لاي خۆي نەماوە... ((ھەموو پېرىپەيانە))- تەقە يەك لايەنەيە، ھېچ شەستىپەتكەن دەلەپاوكىتىانە بەرامبەرى ناداتەوە. بىيەنگىيەكى قوللىت لە بىيەنگى پېشىۋەتر بالى بەسەر ھەموو جىيەكىدا كىشاوه...)

بەرەبەرى بەيانييە، كە دەنگى خېپىكى لە دەركىيە دەتتە گوئى، دايە شىريين بۇ خۆتە دەچى. خوشكە ناسكەكىيە، ژىن مام سەعىدى دارتاش. بە دەلە كوتى، و سەراسىمەيەوە لە پېلىكانان دەتتە سەرى- رەنگى پەپىوە. ج بۇوه؟- سى پېشىمەرگە دەكەمین كەوتۇون، دۇويان كۆزراون- دايىكىان ھەرى- يەكىشىيان بىرىندا بۇوه، كۆپەكەي ھەمەلاۋىيە. ئەو سېھەمین كەسى مالى ھەممە لاۋىيە. دايىكە بىتچارەكەيان... خودا رەھى پېپىكا!

بۇ پېتچانى بىرىنە كەي و دەرمانكىرىدىنىيە بۇ ھەنگۈينى ھاتۇوھ، بە ناشكۈرى نەبى خۆ ناتواتى بېچتە ھەموو جىيەكى، حۆكمەت ھەوالڭى خودى و نىيە خۆتە ھەيە. ناشتواتى بېچتە دەرمانخانەش، دەرمانخانە رەچىتە دەۋى. كۆللەي وە رانى كەوتۇوھ، تا دەنیزرنە جىيەكى دى بۇ دەرمانى دەنگ دەبى، دەتسىپى بىرىنە كە ھەبىكتا و ئەستورى بى. دايە شىريين بە گورجى دەستبەكار دەبى... سۈپاس بۇ خوا ھەنگۈينە كە ھەيە... قاپىتىكى پە دەك لە ھەنگۈين و دەيداتى... پۇرە ناسكە دەيھەۋى بۇوا، بەلام حەسەن ناھىيلى- راست نىيە، ئەگەر لە ھاتنیدا تۇوشى كەس نەبۇوه، لەوانىيە لە چۈونە وىتىدا تۇوشى يەكىكى بىي... ئەو ھەنگۈينە كە دەبا. ئەوي دەكۈلەتىشدا بېبىن چى و نىيە: مەلا بانگدانە، دەچتە مەزگۇتى بۇ نویزى- خوشكە ناسكە تا تاواھەلاتى لېرەبى باشتەر. راستىش دەك...

قاپەكە لە دايە شىريين و دەرەگى، جوان جوانى دەنالىيۇنىيە و دەپېچى و سەرۇپن، بە جىتى كلاۋى بەسەر ئەرەپەتلىك، و مىزەرەكەتى دەنالىيەن. قەيدى چىيە، باسەرە يَا سەرپېچەكەلىيە كەمىك پىس بىي، قەيناكا، كە ھاتنە دەيشۋاتەوە. دەپەوا...

بەيانى و دوو بەيانى و سى بەيانى... سۈپاس بۇ خوا پېشىمەرگە بىرىنداھەك بەرەو چاڭبۇونە. ھەموو دەلخۇشىن- ھەر مندالى خۆيانە... جا جىاوازى چىيە، مندالى ھەمووانە، بۇ ھەمووان دەجەنگى. دەگەل ئەو دووانە دى ھاتبۇونە ھەوالگەرە تا بۇ بارەگاي حىزىلى

ههموو دانيشتوون، نانيان خواردووه خهريکي قسانن و له ههموو ئاشييکي لىدەكەن. باران تاوى سەندۇووه، لەسەربانىيەوە خرمەي دى. دايىه شىرىن چاوه كانى دەتاگەرەكەوە بېرىون- ديارە دەنيوھاندا نىيە. له كويىيە ئەوپيش دەلىيى دلى رۆپىوە...

چۈزتەوە زىيد و مەفتەنى خۆي... دەتىبو بلىيسەكانووه روخسارەكانى بە بەردەمیدا رادەبرىن... زىردىيەكى لەسەر لىيوانە: ئاي، ئەوه بايە سۆفييە، بەخۆي و دەمۇچاوه نورانىيەكەيەوە دەگەل كاکە مەجمۇردى و كاکە حەسنسىنى... ئەۋانىش ھەر لەو نزىكەنانەن... دەنگى شۇرە شورى بارانى و فشى ئاواي جۆيە كە بە دۆلىدە دەچتە خوارى دەلىيى ئەوا ئىستا دەمېشىكى ويدا شورە خورەيانە... ئاي، ئاغا بە جوانتنىن شىۋوھە لە بەرامبەرىيەوە راودستاوه... كورە بچۈكۈلەكەي دەگەل شۇرۇشىدا ھۆگەن... بە كى چۈتەوە! ھەر ھىچ بەخۆي ناچى) ئەو رۆزە ئەوي لە پشت مىيلەكانووه دىت... ئاي، ئەوپيش رۇزگارىتكى بۇو!... خۆر ھىشتا پېشىنگى داوىشت و بە تاقى ئاسمانىيە بۇو... ئاي، چەند خۆش بۇو كە ھەميشە ھەر تاوا ساوا بۇو، شىتىكى بچۈكۈلە بۇو لە شۇينىيەكى بچۈكۈلە... دەتقىيدا... دە ھەيوانىدە... ھەميشە لە بەردەستان بۇو... جىيەك كە خۆرى گەورەي لىيە تادەمېزىد نۇدى نامىتىنى و نىيە... خۆر ھەلاتېبۇو، گەرمۇ خۆش و جوان و گەرمى لەشى خۆي-وهك ئەو نەوانەكى كە لە پال بايە گەورە يَا دايىه گەورەي درىېز دەبن و ئىسىكەكانىيان گەرم دەكەنەوە- ئاوا لە زەوي دەدا... لەشى ئەوپيش گەرم بۇو، ئەوپيش لاو بۇو... ئەوەي دەيدىت جوان بۇو، لە جوانىيە بەولۇو چىدىكەي نەددىت... ئاي، عەمرى من... ئاھ...!

بروسكەي زەرد و نارنجى و مۇر و سېپى، بلىيسەمى چراي لە شەوق دەخەن، ئاگىرى دەشىيۇتىنى، و گەرمەي ھەور و ھەلاؤ شىرىخە بروسكەي دە ھەوايدا دەتەقىيەتەوە... ههموو دادەچەلەك، دايىه شىرىن دېتەوە ژۇرۇرى...

(له دەركەي دەدەن! يەكىك بچى بىزانى كىيە... بەو شەوهى؟))
كاوه دەچى و دەگەل دووكەساندا دېتەوە... كاوه ئەو دووانە ھەردووك دەناسى برايانى پېشىمەرگەن...

((ماندۇو نەبن، كاکە بەخېر بىيەن... فەرمۇون دانىشىن...))
دانىشىن. يەكىكىيان كاوهى دەباتە پەنايە، چېپەيەكى دەگەلدا دەكا... كاوه رەنگى بە رۇوانەوە نامىتىنى... خېرىيى... خېرىيى... حەسنسىش رەنگى بىن نەماوه وەك (وەشەكى) خۆ ماتكىدۇ چاوى دەزارىيەوە بېرىون... لە پەلە جىيى خۆيەوە رادەپەرى، و ھەر بە بازىيەكى دەگاتە دەركى

بۇرە گولى چۈتەوە، كەباپەكە سارد بۆتەوە، ۋىنان دەستىيان لە ئەۋانىزىيان وەرىتىاون، خۆ راپەزىن و بەردەواام فرمىيەكەن دادەبارىتىن؛ حەسەن پەتۈويەكى دەخۇوھ پېچاوه دە ئاورەكەي راماوه... بە ئاشكرا ديازەپىيە.

- ٢٠ -

دايىه شىرىن تازە لە مەھابادى ھاتۆتەوە، فەردىدون گىيانى دەگەل دايىكىدا بىردىبوو و لەۋىزا ناردبۇونىيە تارانى. خەيالى لاي وى ئاسوودەيە: ئاخىر ئەو-خوا سەلامەتى كا- ئەسپارە- ئەمانەت-يە... ئەو پېرىيەن و پېرەمېرىدەش ھەقىيانە-گۇناھن. لەكەن خوا تەمەنیان بىدا، دەپىرى كەسدا نىن، ھەر بەدواي ھەواو و ھەوهىسى خۆيانەوەن. ئىدى خۆ نازانىن دايى و باب دە چ حالىيەكىدان، و چ رەغبەتىكى دەكىشىن. پېرەمېرىد ھەر ھاوارىيەتى كە ئىستا پۇلى دوازدە بەخېر بېرىوھە توواوى كردىووھ بېچى، لۇوي ھەم بخۇيىنى و ھەم ئەوانىش لە تەننەيەر رىزگار كا-ھەر كاتىكىش حەزى لېبۇو باپچىتەوە سەرەتىك لە خزم و كەسان بەدانەوە... سوپاس بۆ خوا، دەلىي ئىستا لۇوي گېرىبووھ. لۇوي دەتونى سەرەتىكىش لە دايىكە كلۇلە كەشى ھەلېنىتەوە. ئاخىر خۆ دەرەدەكان ھەر يەك و دوو نىن- شۇرۇش پېشىمەرگە بۇو، بەلام دەگەل حىزىدا نەبۇو، بەناشىكورى نەبى كۆمۈنىست بۇو. دەگەل ئەۋەشدا كە پېشىمەرگەش بۇو جاروبارە دەچووه ئېرەنلى سەودا و ئالۇورتىكى دەكەد-پاتالى دەپەرى و دەپەتىنایەوە. لە يەكىنلە كە چۈنەنەن كەنەنەن تۇوشى ھەلەمەت و پەلامارىيەكى ئاسايسى-ئەمنى- بۆ سەر حىزىبەكانى خۆيان بۇو. چووبۇون ((خان)) يېكى بىگۈن كە ئەو لە دىووهخانەكەي ويدا مىيان دەبىي. خان بۆ خۆي ھەلەئى و ئەو دەگەن، چۈنكە كورە بۇوە ئېرەنلىش بۇوە... و ئىستا لە بەندىغانەن قەسىرىتى لە تارانى...)

بەعس دىسانەوە خۇدمۇختارى-ئۆتۈنۈمى- داۋەتەوە رىيکە و تەننەمە سالى ۱۹۷۰ و اۋەز كراوه. لە هەموو جىيەكى شايى و لۆغان و ھەلپەرپەن و سەمایە، ھەرودەك دەشىانگۇ لە بەغدايدىش خەلکى رىۋانەتە سەر شەقامان و ھەلپەرپىون. ئاخىر ئەو كلۇلانەش كەميان كوشتە نەدابۇو...

دايىه شىرىن تازە ھاتۆتەوە- لە گۇندىتىكى نزىك سلىمانىيەوەن. دانىشتوون، هەموو مندالەكەن ئەنەن: كاوه و مەسعود و كەڭىشلەن و مندالەكانى. كەڭىشلەن ئىستا يەك دوو نەھەي لە سورە گولى ھەن. تەننەن بەخشانى كچە بچۈكۈلە ماوه كە نەچۆتە كۆش و مالە بەختى خۆزى. دەنا ئەۋانىلى زۆر لە مىتە مىردىيان كردىووھ و بۇونەتە مندالدار- كورەكەن ئەۋانىش هەموو ئىنيان ھىناراوه.

خۆم، وەی چاره رەش خۆم!...)) شەوانەی دەگوت و دەگەل ھەر يەك لەو قىسانەش مىتىيىكى لە سىنگى خۆى دەدا، دىيار بۇو لە ناخەمە دەگىريا، بەلام سەرچاوهى فرمىسکە كانى وشكاييان داھاتبۇو و ماسولەكە لىيۆھەكانى هيئىنە گۈزبۈونەمۇ دەتكوت شەوە ھەر ئىستا لە نىيۇدراستىپا دەقەللىشنى، خويىن و سورايسى بە دەم و لىيۆنانە نەمابۇو، چاوهەكانى دەتكوت شەوە لە پىشە سەرىيەوە دەيانەوى دەرىپەرن و هەللىن وا دەقوولەوە چووبۇون، روومەتەكانى تىيەقۇپابۇونەوە، ئىيىسىكى سەر كۈلەكانى دەتكوتىن لە كۈپۈرەيە! دەك جەرگ و زگ و ھەناوت بەركىردى قەساب كەۋى، ھەموو قەرداھەنە دەتكوتىن لە كۈپۈرەيە! دەك جەرگ و زگ و ھەناوت بەركىردى قەساب كەۋى، بەدبەختى بىنكارە فېيلباز و بى ئابروو!... دەك گۈزەكەت پە نور بى باھە سۆفى، راستت دەكىد. تۆ راستت دەكىد... راستى دەكىد، تۆ دەك ئەم كەنگە سەيەھى بۇوى سەد سالىان دەقالىب كىرتباي ھەر خواربۇوی نانى نۆكەرىيەت خواربۇو! شەو دەستە خۇرى بە نانى نۆكەرىيەوە گىرت بىپىرى باشە، چۈنكە تازە ھېچ كارىيەكى دىكەي لەدەست نايە. نۆكەر، گىيان لە گىيانىشى دەي ھەر نۆكەرە. شۇ جۆرە مەرزايان دۆستايەتىشيان ھەر درۆيە، تكەللىشيان ھەر درۆيە... تۆ مندالە كانت خۇشدەويىستان؟ ئەگەر وايە ئەمدى بە چ رووپە كەوە مندالى خەلکىيەت داونەتە دەست جەللادان!؟ ھەمى بى ناموس، بى غېرەت، ھېچ بىرەت لەوەي نەكىرە ئابروو مندالە كانت دەبەي! تف لەو رووەت. كاسە ليىسى پاشماوه خۆر-تف!) و تفىكى خەستى بە دەموجاواندا كرد و بۆ خۆشى كە پەنگى بە رووانەوە نەمابۇو بەرىۋەد...

-۲۱-

رېكىكە وتىننامە شەر راڭتنى وازىزكراوه، بەلام سىياسەتى بە عەرەبىكەن ھەرداوامە، سەددام لەلایەكىيەوە دەيپەوي سىياسەتەكە خۆى دەناوچەكەدا وەكەپ خات و لەلایەكى دېشەوە دەيپەوي بە خۆپىشاندان و پابەندىيەكى دەگەل كوراندا، شا و بارزانى بە گۈچە كەترا بىكەت و تىكىيان بەردا. شەوە ھەر گوند و ئاودانىشە رۆژانە دەگەل عەردىدا يەكسان دەكىيت، ھەموو رۆژىيەكىش شەوە فەرمانبەر و كىرىكەر كورە كە لە دامەزراوه نەوتەكاندا دەرەكىين و وەدرەنلىرىن. شەوە پىيەكاداھاتنى ئېرە و ئەمۇيىش كەم نىن.

سى سال بەسمەر واژۆركەنى رېكىكە وتىننامەكەدا دەپوا... سەددام بېپارى خۆى داوه بە ھەر جۆرىتىك بى كارەكە يەك لاكتەوە...

بۇوكىتىنە دادە پەخشانى كچە بچۈكۈلەكە دادە كەزايىيە، شابىي و گواستنەوەكەي لە يەكىك لە گوندەكانى لاي ھەولېرى بەرىپەچووە. ھەر بەتايمەتىشيان بۆيە لەوئى ئەنجام داوه،

پىشىمەرگەكەي دى كە لە دەركى راودەستاوه پىشى لىيدەگىرى، و لوولەي دەمانچەكەي دەسىنگى دەكا: (نەجولىيى، برا... ھەر بىززووی ماشەي دەكىيىش!...)) ھەموو شەلەڙان، ھەموو حەپەسان. پىشىمەرگەكەي دى و دەنگ دى: ئەوپىش چەكە كەي بەدەستەوەيە، بە ئاواز و دەنگىكى غەمناك و روحسارىتىكى شەرمىيەنەوە دەلى: ((تىيەمە لمەبر رىزى كاکە كاوه و برايانى دىكە، ھەولىدەدىن ئەركە كەمان دۆستانە ئەنجام بىدەين. دەزانم ئەگەر داواي ھارىكاري بىكەين برايان درېغى ناكمەن. برايان بۆ خۆشىيان ھەر حىزىين، دەزانن كە ئىيەمە ھەروا لە خۆمانەوە نەھاتووين. ئىيەمە نازانىن كارى چىيان پىيەتى يَا چى لىيدەكمەن. ئىيەمە راسپىرداوين ئەمۇي بېبىئە بنكەدى حىزىب... ئىيستاش كاکە كاوه يَا كاك مەسعودىيەش ئەگەر حەزكەن دەتوانن دەگەلەمە دا بىن... بەلام ھەر چۆتىكىش بى ئىيەمە لەسەرمانە ئەمۇي بېبىئە، ھەر دەشىيەن!...))

كاوه دە قىسەكىيدا ھەلەداتى و رووپى دەملى دەبات و دەلى: ((راستە تۆ كورەكەي حەمەمە لاويت تووش كردووە و سەد دىنارىشىت لە حۆكمەتى و ھەرگىر تووە؟... دايە كىرفانەكانى بىگەپى؟)) دايە ھەر وشك بۇوە، حەسەن بەپىۋە مەردووە... كاوه بى ئەمە لەسەر دەلەمى پاوهتى دەلى: ((سەيرم كە بىزانە دەلىم چى! دىيارە بە راکىدەكەتپا دىيارە كە تۆ تووشت كردووە! ئەگەر خەوشىكەت دە پىلاۋىدا نىيە بۆ ھەلەتى؟ ئىيىدى كامىيان توروشكەردووە؟...))

حەسەن سەرى بەرداوەتەوە، بە ئاشكرا دەلەزى... كاوه قەممەلەكەي دەبەر دەكا تا رەگەلەيان كەۋى و بچى. تاونىك رادەمەتى، دايمەش وازىتىنى.

((كاكە زەردەشت، فەرمان و دەستورى حىزىب بە چىيەوا رەفتاركەن... شەو پىياوه ئىيەمە لاي دۆست و دوژمن سەرۋىر كرد - تف!)) يانى تف لەو بەخت و ئىقبال و ناواچەوانە!

مندالەكان ھەموو مات و مەلۇولىن، كەزىل و كچەكانى دەگىيەن، كورەكان سوور ھەلگەپاون، مەسعود سەرەي بەرداوەتەوە و بە ئاشكرا دىيارە ئارەقەي دەرداوە... دايە شىرىنە كە دېتەوە سەرخۇ و ھەمووان بەلاي خۆيدا دېتەتەوە.

((دىيارە كورەكەي منىش ھەر تۆ بە كوشت داوه!... مندالى ئىيىكەش ھەر تۆ بە كوشت داون... شەرم ناكمى! لەلاي مندالەكان تەرىق نايىيەوە... لە رووپى باوکى شەو كورەنەي تووشت كردوون شەرم نېيگەتى... ھېچ شەرمەت لە پېچە سېپىيەكەي دايىكە كانىيان نەكەد، حەيا نېيگەتى! وەرن سەپەرى منى بەدبەخت و چارە رەش كەن تەممەتىكەم دەگەل دووپىشكەمى ژەھەداردا بەسمەر بەردووھو ۋەزىام و نەشمەنلىيە، سەپەرى منى چارە رەش عومرىتىكە دە زەلکاۋىدا گېيش دەخۆم... دە زەلکاۋىنلىكى كەوتۇوم بە حەوت ئاوى زەزمى پاڭ نابەمەوە!... ئەمە بەدبەخت

سەربانى خانووەكان ورده ورده وەدەركەوتىبۇون. دەرخته كان لېڭ زەقىبۇونەوە، لېزايىھە خرى دەم حەوز و سەرچاوهى دىياربۇو. بە پىچەوانەنەي ھەموو جىيەكى كوردىستانەنەوە زۆرى لى وەبەرچاونىيە. ئەفسىرە دە نىيۇ ماشىتەكىدا راودەستابۇو، ئانىشكى ھاوىشتىبۇونە سەر جامى پىشەوەي جىيە روسىيەكە - دەستى بەرزگەدەوە. جىيەتكە لە رىزى كاروانەكە جىا بۇوە، تەواو لارپى بۇو، و بەخىرايى بەلارپىيدا بەرەو پىشەت، ھەر كە گەيىھە نزىك جىيەكەمى فەرمانەدە ھىۋاشى كەرددەوە.

ئەفسىرە بىي شەوەي ئاوارەتەمە گوتى: ((بىلە ئامادە بن!))
((بىلە قوربان...)) و جىيەكەى وەرقەخاندەدە و ھەمدىسى بە لارپىيدا چۈزۈدە، تا گەيىھە

نىيۇ پاستى كاروانە بچىكۈلەكە، و فەرمانەكەى راگەياندەن
كاروانەكە بىرىتى بۇو لە سى سەرباز ھەلگىرى پېر لە سەرباز و دوو جىيەپ و نەفەر بەرىتىك سەربازەكان زۆريان گوئى نەدایە فەرمانەكە و بە ھەندىيان ھەللىڭىت. گۆيىيان بەو فەرمان و نامادەباشىيانە پېپىبوو. لەسەر لاتەختى ئەو بەرەو بەرى ناو سەرباز ھەلگەكەدا كرووشەيان كەرددەوە، ھەرىيەكىشيان بە شىيەكەك: بە پالدىنەوە خۇ خېرىدەنەوە ھەندىيەكىش پالىيان وەتەختى بىزدى تۆتۈمبىيەلەكەوە دابۇو.

رىيەكە لە خۆراوايىوە بەناو درېكەزى و درەخت و تاك و تەرای بىنەداراندا بە قەراغ جۆڭەيى حەوزو سەرچاوهەكىدا تى دەكەدەوە كە جۆڭەكەيى كى بە تەنيشىتىدا دەرۋىيى. كارپان و مەپ و مالاپىش ھېشىتا زۆر لە ئاوابىي دوور نەكەوتىبۇونەوە. شەوەي كە يەكە مجاپىش كاروانەكە دەبىنىي دىيارە ھەر مەنداڭان، كە بەراكە راکە و ھەناسە بېرىكىيە، دىنەوەو ھەواڭ دەدەن ((كۈرىنە سەرباز! كۈرىنە سەرباز!))

چوست و چالاڭى و جولە و بزاوت دەنېشىتىهە، ئەلچەشى شايى و ھەلپەرنى دەپسى و كەچ و كۈپ لېڭ جىا دېبىنەوە... وەك شەوەي ھەموو وەك يەك بېرىكەنەوە: ((بەعسى پىس)) كچان سەربىزشەكائىيان دېنەنە سەرچاوان و لە پىاواهەكان دوور دەكەونەوە، باى ئەمەندە دوورن تا بىزانن چ دەقەومىي و چۈن راەدەبرى.

كاروانەكە دەگاتە كەنارى حەوز و سەرچاوهەكە، نەفەر بەرەكە لە پىشەوەي كاروانەكەوەيە، سى سەرباز ھەلگىرى كاروانەكەشى لە پىشتەوەي نەفەر بەرەكەوە راەدەستن. جىيەپ فەرمانەدەش لە گۆرەپانى شايىكە راودەستاوه...
((موختار كىيە؟))

چونكە لە سەليمانىبىيەوە دوورە. دەرۋىبەرى سەليمانى ترسناكە، ھەموو كاتىپكە ھەواو ھەوەسى كورە جىيەلەيەك لەوانەيە زەماوەندەكە بىكتە پىرسە و ماتەم و دەيىان كەس بە كوشت بىدا. گوندى خەرانىتىيان بۇ ئەو شايى و زەماوەند و بۇوك گواستنەمە دىيارى كەرددەوە كە لە مەنداڭە كانەوە نزىك بۇو: ئەو رۆژانە مەنداڭەكان ھەموو ھاتۇن و لەۋىن. زاواش ھەر پىشىمەرگەيە - كاكە نەوشىرون. فەرەيدون و خەرامانىش ھەر بەو بۆنەوە لە تارانىتپا ھاتۇنون. ئاغاي سۆلتانى و مەھىن خانمۇش ھەر داودت كرابۇن، بەلام لەبەر نەتوانىن و كەنەفتىيە دەرنەچۈبۇون، دەنە ئاغاي سۆلتانى زۆرى حەز لېبۇو شايى و بۇوك گواستنەمۇيىكى كوردان بېبىنى. دىارييەكىشيان بۇ بۇوكى ناردبۇو - يەك ئەنگوستىلەي جوان.

بۇوكە. كەچ و كور ھەر زۇو ھاتۇن و دەستيان دە دەست و قۆزىلەن دەقۇلى يەكتىرى كەرددەوە سى پىسىي و چەپەيى ھەلدىپەرن. دەھۆل كوت و زورپا ژەن چونكە دويىنى شەوى نەنوستۇون چۈزۈن وەحەسپىن. لاۋىك لە ناواپاستى شايىدە راودەستاوه و چەپلان لىيەددات و بىندان دەلىي و بەرپاستىش جىيى دەھۆل و زورپا ھەر كە پېركەدەتەمە:
ئامان گەللاڭوئىز، دەخىل كەللاڭوئىز

سەرقافلە باشى تو جارپى تەورىز
مەھىي بەم لاوە، بېرپ بەو لاوە
چەلمەكەت بىرپ قىيىم شىپوارە

بەپىچەوانەي ئەو بەيتەي دواوه كچەكان تا بىلەي زۆر جوان و پاك و بىتىگەردن. نە ئارەقە تەنكەكەي سەر گۆنایان بەم بەيانىيە زۇوە ھەر دەتكۆت دەنکە دۆلۈپەي شەۋىنى سەر بەرەي كۈلىيە. ئەو جۇوته لىيۆ بە زىرەدەخەنە پېشكوتورانە ھەموو ھەر دەلىي رەنگى سورە كۈلىييان پىيەدە: جوان، ناسك و بىيگۆمان بۇغۇش. ھەناسەي لاؤان بە پىچەوانەي ھەناسەي پېرەنەوە تامو بۇي ژيانە: خۇشە، ھەر وەك خۇدى ژيان، چونكە خۇدى لاوەتى و بىنەر نەك ھەر دوورە پەرىزىيە لىيناكا و دلى پىي تىكەل نايە بەلتكە دلى، دلى دەخواتەوە تاۋىيك ئەو دەمولىيوانە بىرایانە، باوكانە، يَا ئەۋىندا رانە بۆنکات... لاوەتى جوانە.

كۈپ كال تاك و تەرا، چاۋ ئاوساۋ، نەھەساوا، ھاتۇنەوە. تۆزۈ خۆل ھەر لە ئىيستاوه ھەللىستاوه... يەكىن چۈرە سەتىلە ئاۋىيىكى ھېنارا، خەرىكە گۆرەپانى شايى ئاپرىشىن دەكەت. ئەفسىرە دوورىيەنەكەي كەمەتكە بۇ خوارەوە دادەگىر، خوار گوندى بە وردى دەنۋىرى. ((ها، دەلىي لەو ناواھى شتىك ھەيە... دە نىيۇ درەختە كانپا جەموجۇلىيەكى نائاسايى دەبىن...)))

کردووه. بهلام چونکه یاریده‌در وددوو قسسه کان ناکه‌وی بینده‌نگیبیه که‌ی ددشکتینن و چرب و چپان و فسکه فسک پهیدا ده‌بی و ودک بلنی حشیمه‌ته که بی‌ثارام و ناره‌حهت بی. یاریده‌در چاوی ده ژن و کج و کاله کانه‌وه بپیوه... ماموستاش دیاره ههستی به ناسکی و گرنگی بارود‌خه که کردووه بزیه جاری راوی راگرتونوه، هردوو لای که‌واهه که‌ی پیکداداونه‌وه به لهقه لمق، به خو و به گوچانه‌وه، ریش تا سهر سینگان هاتوون، هاترته تهک حشیمه‌ته که‌وه. له پر هه‌موو به‌لای ویدا سهیر ده‌کهن-نه‌ویش کزهله، تیماده: ثهو عه‌ربی پهوان-فصیح‌ی خویندووه و ثهو پیاوه‌ش جوزیک قسه ده‌کا ودک به رووی ده‌زاریدا ته‌قیبی. سهیریکی حه‌سنه‌ی سوّفی فهیزولالای ده‌کا، که چهند پولیکی له شاری خویندووه: ((کاکه حه‌سنه چی گوت؟)) حه‌سنه‌ن ده‌لی: ((ماموستا، ده‌لی له‌لایهن حوكومه‌ته‌وه هاتووه... ده‌لی له ماوهی دوازده سه‌عاتاندا ده‌بی ناوایه‌که‌ی چوّل که‌ن... تیکیده‌دن...))

((کی تیکیده‌دا))

((حوكومه‌ت. ده‌لی ده‌بی ده ماوهیدا چوّل کرابی...)) و به ده‌نگیکی بهرزده دریزه‌ی ده‌دادنی: ((من ماله‌که‌ی خوم چوّل ناکه‌م...)) یاریده‌در وریا ناماده‌بوونی پیاوی نایینی دیتی ده‌بیت‌وه، ههرووا سه‌رزاوه که‌ی به‌سه‌ری چاک و چونی ده‌کهل ده‌کا... بهلام سه‌روچاوی ههروا وشك و فه‌رمیبانه‌یه- و زیاتر ههستی به‌لای زنه‌کانه‌وه‌یه.

((تیوه مه‌لای ناوچه که‌ن؟))

((به‌لی...))

((زور چاکه، دیاره تیوه خوینده‌وارن و تیده‌که‌ن به وانه بلی و تیيان بگمیه‌نه که له ماوهی دوازده سه‌عاتاندا ده‌بی ثهم دیتیه چوّل بوویی- ده‌ستوروه، ده‌ستوری حوكومه‌ته.))

((بۆ؟))

((من سه‌یرم به تیوه دیت، ثهمه پرسیاریکی زور بی مانايه... ده‌ستوری حوكومه‌ت چون و بوجی نییه. گوت‌ویه‌تی چوّلکری، ده‌بی چوّلکری... دیاره واي به چاک زانیوه. ثیدی ثمه‌وه هیچ په‌یوندیه‌کی به من و تو، یا هیچ که‌سیک‌که‌وه نییه.)) خملکه که ناره‌حهتن، کابرا ودک بیه‌وه له پیره‌میزیدی بدا، ودک ده‌کهل خزمت‌تکاره که‌ی بدوى! و درگیپ حه‌سنه‌ی سوّفی فهیزولالایه...).

حاجی رهشید ده‌چته پیشی، دهستی به سینگه‌وه ده‌کری و به خیره‌هاتنی ده‌کا-به ددم پیکه‌تینه‌وه ثاو و دؤیان لم‌سه‌رو چاویوه، ودک خورو و خده‌ی ناوچه که، بادیه دز و که‌وچکی داری گهوره‌یان ده‌کهل سینیبیه کی له‌پیش نه‌فسه‌ره راگرتونوه. نه‌فسه‌ره ودک نه‌وهی هه‌ر ئاگاشی لینه‌بی.

راوه‌ستاوه و به ده‌نگیکی بهرزده ده‌لی:

((من یاریده‌در عه‌بیبودم... له که‌ی کرده سه‌ریازیه تاییه‌تییه کان...))

((یه که‌ی تاییه‌تی... خودایه به خیری بگیری!...))

کوییخا ده‌لی: ((زور به خیر بیین، سه‌ر هردوو چاوان... ده‌فرمیون دابه‌زن، پیاله چایه کی بخونه‌وه پشوویکی بدهن...))

یاریده‌در ده‌مانچیکی به‌لاکه‌له کیوه‌یه، دهستی لم‌سه‌ر مشتوفی ده‌مانچه کدیه، سه‌ریازه‌کان له‌جیئی خویانه‌وه قیت دانیشتوون، تفه‌نگ و شه‌ستیره کانیشیان ده‌نیو لینگی خوگرتونوه- هه‌ر به دانیشتنه‌وه، بهلام ناما‌داده لم‌سه‌رپی.

ماموستا مه‌لا سالح به دیواری مزگو‌تیوه بهره‌و هه‌تاوی دانیشتووه: لم‌سه‌ر چیچکانه‌وه خوی لبه‌ر هه‌تاوی هه‌لخستووه... و ثه‌گه‌ر که‌سیشی لئی دیاره نه‌بی و ثه‌و ناوه چوّل بی ورده راویکیش ده‌کا: هردوو لای که‌واهه که‌ی لاده‌دات و ده‌کراسه که‌یدا- که له سه‌ریوه بۆ خواری و له خواریوه بۆ سه‌ری- به‌دوای نیچیریدا ده‌گه‌پی.

یاریده‌در رپو له موختار و حشیمه‌ته که، که ئاپزه‌یان داوه، زور فه‌رمییانه، بی ثه‌وهی گویی بدانه ثه‌و سینیبیه له تهک قولییه‌ویان راگرتونوه، به ئاهه‌نگیکی فرمی و که‌وره‌یانووه ده‌لی:

((من له‌لایهن حوكومه‌ته‌وه رپی‌پیدراوم پیتتان راپکه‌یه‌نم که ثهم دیتیه له ماوهی دوازده سه‌عاتاندا چوّل بکریت... و تیوه‌ش ده‌بی به‌خو و مه‌پ و مالات و پاتالانه‌وه لیره نه‌ما‌بن و لیره بچنه ده‌ری...))

هیچی دی وددووی قسان ناکه‌وی، ثه‌وندده‌ی ده‌لیت و سه‌یریکی هه‌ر چوار لای خوی و ثه‌و ناووه‌ی ده‌کا. چهند که‌سیک له حشیمه‌ته که له مانا و مه‌بستی قسه‌کانی ده‌کهن. قسه‌کانی ده‌کهل زمانی قسه‌ی ناوچه‌که‌دا ناموییه و پیئی بیگانه‌یه. خملکه که هه‌موو سه‌یری یه‌کتری ده‌کهن- دیاره به دوای یه‌کنکدا ده‌گه‌پین تا قسه‌کانی ثه‌ویان بۆ لیکداته‌وه، هه‌رچه‌نده هه‌ستیان به ترسناکی و ناسکی بارود‌خه که‌ش کردووه. هیندیک زور وریا و به زیبک و زاکون و ئاگادارن. ودک خملکه که چاوه‌پیی رونکردن‌وهی زیاتر بن. هه‌موو بینده‌نگن و خزیان مات

ماموستا چاوی به رادونه و، هیندیک سور سر هنگراون، هیندیک سپی بوون- هیندیک زرد و سپی هنگراون... در پهپاییه نیسکی رومه تی هموان دیاره- همو هر پیشی ده خونه و به رخوان.

((حکومه ت زوری بز کردوین جا هرماده بیت و کوچ و زنجه کافان تاور تیبه را؟ ثمودنا ثموده پوره فاتیه، که چند سالیک لهمه پیش شهید بو و کچه که شی ده و لاته شارستانیه دیدا بی سهرو شوین بو و نبیو، و نیستاش خوی و مانگایک و دو بزنونکه پیکموده، ده زین و پیاوی ناوایش له راهی خودای زهیه که بز ده کیلن و دایده چینن. ده ناوازی قسه کانیدا همو تو به سه رهات و مهینه تی و روز رهشیانه تیدا دیاربوون: دنگه که رهگی گریانی پیوه و، ریشه تووره یه تیدایه، ده ماری نه فرهت و توله نهستانه و ده تیماری و ددان دچربوه- بردنی پیوه و- سه دان دایک به ناوازه کانیان... و نیستاش بز ناواره بی و خانه بز کوره کوزراوه کانیان، بز کچه بی سهرو شوینه کانیان... و خراب و مال ویرانیه يان...)

تو پیتاویه تو کابرا عمره ب هستی نه شتنه بکا؟- نا، ثممانه خو نوینه ری میله تی عره ب نین. نهوانه نه نوینه ری ثیمرهیل قهیس و نه نوینه ری نه بول عه لائل مهه پری و نه نوینه ری تهنانه تیبین سعیدیش. نهوانه ته نیا چیز له خانووه نیو نیله کی تاگری و دیتنی دایکی کی کوژین و شههای تیکدانی؛ نهوانه ته نیا چیز له خانووه نیو نیله کی تاگری و دیتنی دایکی کی که خاک و خوی و قوری و هسری ده کات و ده گریا و خوی ده خوی و در ده دات، یا دیتنی نه و باهی دیهیننه سه ره مری کوره کوزراوه که و در ده گرن. نهوانه چیز له دیتنی دارمانی سوزی تینسانی، و پیاوه تی. هر ده سی میهی دایکه تی و باب و فرزندی و پیرانی و دارمانی مردقه ایه تی ده بین. حکومه ت به وانه و حکومه ت- سه رانی به عیش سه د پله لهوانه خراب و به دترن... یاریده ده را پری کی له زنه که ده داته و، هیچ نالی، دیاره پشوون ده خواتمه و- له جیاتیان رو و ده حسنه نی ده کاتمه و ده لی: ((تیگه یشن؟))

حسنه چ نالی. یه کیک له ناو حه شیمه ته کمه و به ده نگیکی به رزوه ده لی: ((من نه گهر شاد ماره کانی همو له شیشم ده بین لیره نابزوو!...))

((نه و کی بوو... گوم کی بوو؟))

کمس و دلام ناداته و. یاریده ده ده مانجه که له کیفی ده بیناوه و لووله که ده ده ته نیوچه وانی حسنه نی. هه مسو مات و مهلوول و حه پهساو و هه رسان سهیری یه کتری ده کمن، هه مسویان حه پهسان، هرماده دهست له ماشه که بکیشی.

((منیش بیم سهیره... من بیمایه هنگیه که ده کاره که باید هدر، ثممانه پشتاو پشت لیره زیاون، مردووی چهندین پشتیان له گورستانی نیروهایه... نیستاش حکومه ت هه روا کتوپر ده نیزی ده بی بزون چونکه ده مهه وی تیکیدم!...))

((هه نه ویه، ده بی بزون...))

((هه مسو؟))

((هه مسو... نابی که سی تیدا عینی...))

((به لام ناخ... نه و هه مسو مالی خله که، خله کی لیره پشتاو پشت زیاون، خله کی لیره پشتاو پشت مردوون... بچنه کوی؟))

((کوتیان پیخوش... حکومه ت هه مسو شتیکیان بز ده بیزیمه و. دوو هیندنه تان زه و زار ده داتی... مال، زه وی...))

((به لام خو نه و خله که خرایه کی حکومه تیان نه کردووه...))

((گوی بگره مهلا... با هه مسو گوتیان بکنه و- من نه هاتووم بگره و برد هی ده گله و دا به پرسیاری لای حکومه تن...))

به سه نی کوره که سوی فیزولالای ده لی: ((لیره کفس به پرسیاری کفس نیه... نه و لیره هر نیمام و پیش نویزی تیمه ویه...))

((تیوه کین؟ ناوت؟))

((ناو، حسنه، کوری سوی فیزولالای... و هرزی...))

((گروبان بینووسه!))

شوییری گروبان دفتهره که له به رکی ده دینی، سهیری کی حسنه نی ده کا. حسنه ناوی خوی و باوکی و پیشه که دوباره ده کاته و ده نویش دینووسی. زاوا، کاکه نوشیروان، که لاویکی بالا به رز و شوخه له لای حسنه و دستاویه، له پشتهدرا سه ری خوار کردزته و ده نویسنه که گروبان سهیر ده کات.

یاریده ده تاویک بدو داروکه بین هنگلیه و چه ناگه کی خوی ده خوراند، دوایه ش به سه و رهه کی ترشا و دلیکی رهخوره و به حشیمه ته که ده لی: ((به هر حال من نه هاتووم ده گله و دیدا چه نه لیده... ده ستور ده ستور جیبه جی نه کا جگه له و دیه ده بیو ناکریمه ده دریته دادگای سه رازیش- تیدی من قسیه کی دیکم نیه...))

((کی بوو- تو بلی؟))

((من نهودتام به تمک تووه... من چوزانم، له خوی بپرسه...))

((من له تو ده پرسم...))

پوره

فاتی دهزیریکینی ((نای، دیهه وی کوریزگهی خملکی بکوشی!... جه لاد، بز دهیکوشی!... نه هینلن بیکوشی!...))

دود سی کوره لاو به دزیه و چونه تمهود ناو ثاوا بیجی، پنده چی چه کیان ده بر پشتینندیدا بیت... ده کنه چموجول...).

مامؤستا ده لی: ((کورینه کاری مندالانه نه کهن... راوهستن، ثارامتان بی، بازنان ده بی چبکهین!...))

((گوتم له تو ده پرسم!) نهود هم ماوه ماشه بکیشی و هه مووان و هه سینی، که ده ناوار پاستی حه شیمه ته که پرا خسروی کوره که حاجی حمه سوری ده لی:

((من بوم!))

((تو کینی، ناوت?))

لووله ده مانچه که هاتوته خواری، حه شیمه ته که هر چوینکه هناسیکی دده نوه، هه موو سره کان به لای خسرویدا ورد چه رخینه و. دایه شیرین به ته نیشت سوره کولی کچه که ژالیو راوه ستاوه و رونگی پی نه ماوه... خودا به خیزی بگیری... نهود هه موو رسیه له سلیمانیه و را هاتوون تا به خیر و خوشیان لی بگوزدری- لیزدش نهودتا ثاو!

((خسروی کوری حاجی حمه سور...)))

گروبان ناوه کمی ده ده فتے ریدا دنووسی. هه موو له سه هست و چاوه رین، دله خوتیانه.

((بیگرن!))

چوار سه ریاز له نو تومبیله که حف فریده دنه خواری و حه سه نی دنیو خویانه و دد گن. ((ماله که تان کامه يه... پیشانیده!))

خه سره و رونگی به روانه و نه ماوه. به په نجه خانوینکی ده دییدا پیشاندها- له پشت مزگه ورتی.

((بیسووتین!))

چوار سه ریازی دی له نو تومبیله که باز دده دنه خواری.

((موختار، ماله که یان پیشانیده!...))

موختار نهولو و لای ده کا، زرد هخنه نیکی دلدانه وی به لیوانه ویه: ((جاری هه روا که مۆکه ک راوهستن... نیوه ماندون، جاری هه نه بی کموچکه دویه کی و دخون...))

حه سه نقسه کانی و درنا گیپی. موختار، نه لخومولیلا، و پیش ده که وی، ماله که پیشانده ده، دیاره هه رزوو بیری هه موو شتیکیان کرد تمهود- قوتوه به نزینیان ناما ده کردووه. چوار سه ریازه که هه و دلی خسرویان گرتوه، چوار سه ریازه کانی دووه می و گروبانه که کیه شتونه ته خانووه که- له دووه ده دیاره. ماوه دیک به دهوره خانووه که ده ده که پرین، نهودی ده قوتوه کاندایه به هه رچوار لای خانووه که ده که نه... و بلیسه له پر، هه رچارد دوای چه ند سانیه یه ک، له هه رچوارلاوه زمانه ده کیشی و کلپه ده کا. دوای چه ند ساتیک باوه شه گر و دوکه لیک ماله که له خویه ده پیچی... ((نای به ده بخت، هه بیچاره!... دوو گویلک که نه چونه ته گارانی په تیان پساندورو و بهو ناویدا راده که ن. زنی ماله کان قاوقیشیان نابزوه...)) منداله بسته زمانه کان به داوه ژگه لیک دایکیانه و هه ل پروسکابون- هیندیکیان ده گریان... چه ند پیشمه رگه دیک ده دییدان، چه ک ده دییدا هه بیه، به لام مؤله تی به رگه نیه- حکومه ت له په لپ و بیانوان ده گری، هه ندی بال ده نیو حکومه تا خه ریکی تیکدان و هه لوه شانده وی ریکه کوتنامه که ن- نایی به هانه یان بدریتیه دهستی...! سه ریازه کان هاتوته و، ماله که هه روا ده سووتی، رونگی خسروی به ته اوی تیک چووه- هه دلیکه له ویش نیه، یاریده ده نیشانه یه که ده دات، گروبان فیکه یه کی ده کیشی، نو تومبیله کان و دگه که توونه و. به ناما زه یاریده ده ری نه و سه ریازه که خسرویان گرتوه به ره لدای ده که ن، یاریده ده به دهستی له پشتی شو فیره که ددا، یانی و ده ری که وی... حه شیمه تیک ده قتری... یاریده ده دهست به رزد هکاتمه و... زریوشه که له نو تومبیله کان- سه ریاز هه لگره کان- دوو ده که مویته وه و لووله توب و شه سنتیره که ده حه شیمه ته که ده کا... حه شیمه ت ده کیشیته وه دوایه... یاریده ده بار مته ده وی.

((باشه بار مته بچی؟))

بو ودی تا گونده که بی ناشاوه چول کری و به یانی که مه نهورانی تیکدانی گوندی هاتن که س خویان تیکه که یه نی و ناره حه تیان نهیه ته پیشی.

یاریده ده هه مدیس دهست به رزد هکاتمه و، شتیکی به گروبانی دلی... دوو جاران ده هه وایدا دهست هه لدته کیشی- زریوشه که یدک دوو ده ستریزان ده کا. سه ریازه کانی نو تومبیله دوو ده له نو تومبیله که دابه زیون و بمناو زن و ژال و کیش و کاله کان و در بون. زن و ژاله کان و ده جوچکه و مریشکی ریوی و نیو که توو بال آن لیک ده ده و قاوقیشیانه. نه وانه دوو ترن رز کاریان

هلهکرت و به تمپلی سمری پیشمرگه‌ی نووستووی دادا و تفهنه‌که‌ی تاودایه و لیدا چووه!... له به‌غداهه ده تله‌فرزینیدا نه‌ویلاخ یابهه ده‌گوت...
تیستاش ههروایه... سهدان بیتلیان له حوكمه‌ت و سوپای عیراقی دهستکه‌وت بسوه، سهدان تیکنیسیونی کارامه و لیزانیان ههبو، کهچ‌پهیام و نامه و ههوالیان ههر به ته‌تریدا دهندارد! له بنکه‌ی بسوی، پیشمرگه‌ی بحرپست ده‌دیت جارجاره دهستیکی دهکرد سیب‌ههی چاوی و ده‌پری هاتنی پهیک و پهیام و ته‌تمری حیزیوهه پاده‌ما، دوای که‌میک، نه‌گهر به‌خت یار بایه پیاویکه‌ی ههبانه به‌کولت ده‌دیت نه‌وه به‌هانکه هانک و همناسه بپکیوه دههات و یهک چنگه بالاچوک و نووسراوی دینانه ده‌ری. یان نا، ته‌نیا ده‌گوت: ((گوتیان گه‌یشتوهه)) یا ((ناره‌حدت مه‌بن بهو زروانه ده‌گات!)) یا ((گوتیان بو خوشان تفاصمان نییه!...)) و لعه بابه‌تانه... و تیستا نه‌وه شه‌پیش وده لیوهش که‌س ٹاکای لئی نییه... و کوئله‌ری نه‌وه به‌بارمته براون!...)

رۆیشن... نا، وده بله‌یی له چه‌مچه‌مالن، یا له ناوجه‌یه کی سلیمانین!.. شهر به‌بلاؤتر بسوو... بله‌یی، وده که‌یشتبه ناوجه‌یه کی شارستانیانه. وای، رۆژی ناخوش به چاوان نه‌بینی!... ههر که له جاده‌ی بایاندایه وه کتوپر لورتیان بسو به لورتی دیمه‌نیکی زرر سه‌پرده... وای، کافر نه‌بینی، ههر ته‌رمه و به دره‌خтанه‌وه هه‌لارساوه دین و ده‌چن-چه‌ند ته‌رمیکیش له قمrag جاده‌که‌وه که‌توون... ته‌رمه کان هیشتا بؤنیان نه که‌دووه... دایکتان بمری خوایه!... وای، مندالیک وا به سینگ و بەرگی دایکه مردووه که‌ی هله‌لده‌گه‌بری!...

نه‌کان هه‌موو ده‌زیرکینین، نه‌تۆمبیلله که ده‌نیان‌لند، به لابالی کیوی هله‌لده‌گه‌مرا بوا سه‌ری... سورهه کول به‌سمه رو پرچی نال‌لوزه‌وه، وده شیتان، خوی فریدایه خواری و له نه‌تۆمبیلله که دابه‌زی... نه‌تۆمبیلله که هیواش در‌پری، ده‌گهل نه‌وه‌شدا یهک دوو تلى خوارد... هه‌ستایه‌وه... سه‌ریازه کان بدهدست له پشت سه‌ری شوقیره‌که‌وه له نه‌تۆمبیلله که‌یاندا، تا را‌یکری و کردیانه شیواوی و قونداغه تفهنه‌گیان ده‌کارخست... دوو سه‌ریاز خویان له نه‌تۆمبیلله که فریدایه خوارده. نه‌که که‌یوهه کچه ساواهه بی دایکه که... مندالله‌که‌ی هله‌لکرت‌بهو له باوه‌شیئی کرده‌بسو... ده‌نگی هیسه هیسه‌ی بانسی نه‌تۆمبیلله کان نه‌وه ده‌لله‌ی په‌کردبوو-نه‌تۆمبیلله که‌ی راگرتبهو... نه‌که مندالله‌که‌ی به باوه‌شیوه بسو و به ههناسه بپکیوه دههات‌مووه... ده‌مولیوی خویناوی بسو... سه‌ریازه کان گه‌ینه نه‌که‌ی، یهک دوو قونداغه تفهنه‌گیان وه خراندنه شان و پیلانی، نه‌که ده‌ستی و به‌ر مندالله‌که‌یدا... نه‌که زریکاندی و مندالله

بووه توییان ته‌قاندووه، شه‌ش نه و کچ و دووه کورپرگه‌یان گرتوون- به‌ر و نه‌تۆمبیلله کانیانه وه ده‌بهن. یاریده‌ده ناگای لییه- نه‌ه برچاوه کان به‌شیکی بارمته کان... بارمته کان به توییزی ده نه‌تۆمبیلله کاندا داده‌نیشین... زریپوشه که‌ش ههروا لخخوه ده‌ستیزان ده کا... مامۆستا ده‌لیی: ((نه‌لوك‌مولیللا... موقه‌ده‌ره... قهینا‌کا... منیش ده‌کله‌واندا ده‌چم، ناکری کوئله‌ری نه و کچیک ههروا به جزره بدرینه دهست نه و خوانه‌هانسانه!...)) ده‌چته پیشی و به هه زمانیکیه یاریده‌ده‌ری مالی ده‌کا که نه‌ویش ده‌بیهه‌وهی ده‌گهل بارمته کان بیت. یاریده‌ده نه‌م پیش‌نیاره‌ی زرر پی خوش و پیشوازی لیده‌کا. سورهه کولیش ههري یه‌کیکه له‌وان، دایه شیرین دامینی که‌واکه‌ی مامۆستای گرتووه، نه‌ویش ده‌بیهه‌وهی بچی... باشه، قهینا‌کا-با نه‌ویش بچی... کاروانه‌که دور ده‌که‌ویته وه...)

شه‌وه، شاییه‌که و پرسه‌گه‌پر. نانی ده‌خوآن، که په‌یامی حزب ده‌گاتی و هه‌ول ده‌دا که له دوینیووه شه‌ر له ته‌واوی به‌ره کاندا زرر به توندی گهرمه و ده‌ستی پی کردت‌هه! کاوه ههروا خوی ده‌خواته‌وه، مه‌سعود و کوره خاله‌کانی دیکه‌ش به تاشکرا نه‌وهی به‌سفر زاریاندا دی له جنیوان ده‌لیین: ((که‌س نازانی لهو سه‌ره‌وه ج ناماقدولییه کی ده‌کهن! ههـر ده‌بی چوبین مؤله‌تیان له ثاریامیه‌ره وه رگرته‌ی- تا خر به‌بی و خو ناویین قامکی ده‌تاوی نین!...)) راستیش ده‌کهن، تیستا ثاریامیه‌ره مه‌مو شتیکی شورپش-پریاردار ههـر نهـوه، ههـر نهـوه که ده‌فرمووی که‌ی شه‌پری بکمن و که‌ی نهـیکهـن... و تا زده شهـینـدـه کـمـلـ و پـهـلـ و پـیـوـسـتـیـیـهـ کـانـیـ شـهـپـرـیـ نـادـا~ سـی~ رـۆـزـیـ بـهـرـگـرـیـ و شـهـپـرـیـ زـیـاتـرـ بـکـاتـ... پـیـوـسـتـیـیـهـ کـانـ بـهـ دهـستـنـدـهـ دـهـدـاتـ وـ وـیـسـکـیـشـ بـهـ بـهـرـمـیـلـ... دـهـستـنـدـهـ دـهـدـاتـ وـ وـیـسـکـیـشـ بـهـ بـهـرـمـیـلـ...

دیاره ثاریامیه‌ریش ههینده گوناھبار و که‌مته‌رخه مه‌بیهی، شیوازی کاره کان زیاتر عه‌شایه‌رین، تیستاش که پیشمرگه پیککه‌وه به کوئله‌ری چالاکییکه نه‌خامددهن کاتی پشودانی پاسه‌وان و تیشک‌گریتیکی دانانین، تیستاش که ده‌چنه شه‌پری بی تی خویندنه‌وه ده‌چن، به چه‌قی ریته‌دا ده‌ریون، زرر جاران ده بؤسـه-کـهـمـین~ دـهـکـهـون~. دوـژـمـنـیـ بـهـ نـهـسـیـر~ دـهـگـرـن~. بـهـلـاـم~ کـهـمـتـهـرـخـهـ دـهـچـاـوـهـ دـهـدـیـرـیـ وـ وـئـاـکـاـ لـیـبـوـنـیـیدـا~ دـهـکـهـون~. هـهـرـواـ زـرـ لـهـ مـیـزـ نـیـیـهـ نـهـفـسـهـ رـیـکـیـانـ دـابـبوـهـ دـهـستـ پـیـشـمـهـ رـگـیـکـیـ بـقـ بـنـکـهـیـ حـیـزـیـ بـهـرـیـ. پـیـشـمـهـ رـگـهـ کـهـ بـدـدـهـ رـیـوـهـ چـاـوـهـ دـیـرـیـهـ کـهـ بـهـ مـایـهـیـ دـهـسـتـایـهـ تـیـهـ دـهـگـهـلـ نـهـفـسـهـ رـیـدـا~ گـوـپـیـهـ وـهـ: لـهـسـهـ کـانـیـ وـ تـاـوـیـکـیـ کـهـ لـهـ نـهـیـشـ وـیـیـهـ وـهـ تـفـهـنـگـهـ کـهـیـ وـهـنـ سـهـرـیـ خـوـیـدا~ وـ لـیـتـیـ نـوـسـتـ. یـارـوـشـ بـهـشـیـوـهـ بـهـعـسـیـانـ نـهـیـکـرـهـ نـاـمـهـرـدـی~ وـهـ دـکـهـمان~ وـرـچـیـ نـیـوـ حـهـ کـاهـتـی~، بـهـلـاـم~ بـهـ نـیـهـتـی~ بـهـعـسـیـانـهـ وـهـ، هـاتـ بـهـرـدـیـکـی~ گـهـوـرـهـ

تمرمه کان هه مورو لاوبون... بهیانی و دوو بهیانی هه مورو پیر دهبن- تهرم زوو پیر دهبن، تهرمی پیر زوو درپزی... لاشه و کهلاکی درپنداشی... به عسییه کان شارستانی بعون... زیندورو بعون هیندیک رؤیشن- ده نوتنومبیله کان و دهروهی نوتنومبیله کاندا... دهگل تهرم و کچه ساوایه کاندا... به عسییه کان شارستانی بعون... رؤیشن، به عسییه کان راوهستانه و، هه روا چهند هنگاویک دورکه وتنه و به بدرچاوی زنه کانه و پانتولیان دامالین... کیزه برینداره که پازنه پییه کهی ده دستی گرتبوو و کچانه ده گریا، ثاخ و توخی بwoo... به عسییه کان پیده کنین... به ددم پیکه نینه و پانتوله کانیان دامالین، میزتن- گهوره بچووک... لیبیونه و، ده ددهمی که پانتوله کانیان هملدہ کیشانه و به ددم پیکه نینه و هاتنه و... ناده میزاد و مرذقی شارستانی ثواایه... هه میشه زدده خنه وی به لیوانه ویه... عهرب ب همیشه هه ر شارستانی بوده... ده بیسینه ویه که چزن شیخه گهوره کانی عهربان ده کادیلاکه ئاخرين سیسته مه کانیاندا که میزان دی هه روا لهسر شهقام و شارپیه کاندا هه ره لوهی دستیکی له پشتی شوفییری دهدن، نوتنومبیله که راده گرن و دیشداش کانیان به هر چوار لای خویاندا بلاوده کهن و ودک مریشكه به کورکی سه رهیلکان هملدنه نیشن و کاره کهیان رایی ده کهن- جا گهوره یا بچووک. له دستیکم بیست که ده گمل یه کیکی له و شیخانه هاتوچو هه ببوو- دههات و ده چوو. جا چ موبیلیاتیک و چ رایه خ و چ کهل و پهليک- چ خانوبه ره و کوشک و ته لاریک! گوتی روزنیکی له سه ره یه که لای موبیلیه ئیتالییه کان قشپلی بزیم دیت. پرسیم، گوتیان: ((حده مادی کوره گچکه کی شیخی روزانه ده گل بزنه کهیدا لیره گه مان ده کا، بزنه کمی له پایه موبیلکه کی ده خاو ده بیهستیمه و- نهود نه و قشپلانه نیوین... ئیسرائیل ثانی!... نه مانه نوینه ری میللەتی عهرب ب نین... نه مانه مايهی شوره بی و نه نگی و بی ئابرووی میللەتی عهربن.

ژنی پورزای زاوه جمک- دووانه-ی بwoo- دوو کچ. چووه ناوی لیناون سهبرا و شاتیللا... پیروزه!

پور حلهیم به سه رسامییه و ده پرسی: ((ده تو ودره، تا ئیستا هیچ عهربیک ناوی منداله که خزی ناوه هه لئجه یا سوره بیا؟!)) رۆزى دواتر رۆزنامە کان نووسیان: له گوندی خدرانی، که ده کوئیته پاریزگای ههولییری چهند کەسانیکی گوندی به دنه دان و هاندانی مه لای کۆنە پەرستی ثواایی و چنگیک تا زاوه گیپ که دزی هه مورو چاکسازی و ئاودان کردنە ویه کن، تەقیان له دەستی نهود کارمند و فەرمانبەرانەی نەخشە کیشانی ئاو راکیشانی کردووھ و مەئورانیش وەلامی تەقە کانیان

زريکاندى... دايە شيرين قۇلى راوه شاند... ژنه کان زريکاندىان... مامۆستا دەمولىيۇي بە دوغاوه دەجۈولا، دەشلەرزى... يەكىك لە كوره جەيىلۇكە کان دەستى بۇ پېشىتىنىدى برد و سەربازە کەی بەرامبەرىي دايە بەردەمانچان... سەربازە كەوت... ئاوالە سەربازە کەی تەنیشتىمە دەقى لە كوره جەيىلۇكە کە كەدەدە... گوللە کەی وەزگى كەوت، كوره لار بزوه، كەوت، كرمۇلە بwoo، شل بزوه، دوايمش وەك شتىكى لە نېتو قەدىپا پسابى مات بزوو... گوللە يە كى ديش وە پازنه پېتى شىلانى كچە كەپورە سۆپەلە كەوت... كچە بزىگاندى... ژنه کانىش زريکاندىانە و، كچە پازنه کەی بە هەر دوو دەستان گرت... سەربازە کان بە قۇنداغە تەنگان كەوتىنە وىزەو گيانى كورپىزگە جەيىلۇكە کە دى و مەلائى، دە بىنە، دە بەرەيدا بە تەنیا دگانى مامۆستاي شىكا و خۇنىي بە دەمولىواندا هاتە خوارى... سەربازىتىكىان مندالە ساوايە کەی لە باوهشى ژنه کەی كەدەدەو هەر لە ولایەپەرە ھەلەيدا يە ناو ھەلەيدىر و خەرەندىيە... ژنه تاين زريکاندى و بەرىۋە- زريکە مندالە كە تا بە ھەواوه بwoo ھەر دەھاتە گوئى... دوايەش دەنگى نەما... ژنه کان زريکاندىان و چاوى خۇيان نۇوقاند- قۇوچاند- و سەربان بە تەختى ناو نوتنومبىلە کەی كەد... ژنه کە ھەر كەوت ببۇو... سەربازە كە نووكە پېتىكى تىۋەزاند، ژنه وەك پارچە پەرپەيە كى كۆنە كەوتە سەرتەنىشتى... ((كەلب ئىبن كەلب- ئىسرائىل سانى- كلب ابن كلب- اسرائىل ثانى!))^(۱۰) گروبان باغمەن و بەرپى كوره جەيىلۇكە کە بە تال دەكىد... دە گەل سەربازە کانىدیدا لە نوتنومبىلە كەيان هەلەداشە خوارى... تەرمى لاوەي بە دەنگىكى نزمه و بەرىۋە عەردى... دەمۇچاوى ژنه کان دەخويىنى ناو بۇدى نوتنومبىلە كەوە چووبۇو... هەمۇ نوتنومبىلە کان دەستابۇون... ئەفسەرە كە ھاتبۇو... دەست راگىن!... مۇتەكەيە كى سەير ببۇو... رووداوه کان زۆر خىرا فەومان... وەك چزن دەمۇتە كەدە... چەناگەي بە عسییه کان دەلەرزى، ژنه کان كەوت ببۇون، تەرمە کان دەھاتن و دەچوون، تەرمى لاوەك لە پېشەوەي نوتنومبىلە كە كەوت ببۇو... تەرمە کان دەھاتن و دەچوونە و بە ھەواي برايەتى كورد و عەرەب... و ((عاش يە سەددام)) دوه دەخولانە و... تەرمە کان ھەر دەھاتن و دەچوون... زەرەدەخنە ھاتبۇو سەر دوولىيۇ بە عسییه کان... كچە ساوايە كە دەھەلەلەتىرە كەيدا كەوت ببۇو، سوورە كۆل دە نوتنومبىلە كەيدا دانىشتىبۇو، سەرى دايە گهورە بە كۆشى خۇى كەدەدە... سەرچە کانى دە دوورە بەرىپۇون... دەھەلەلەتىرە كەوە؟ دە پېشى نوتنومبىلە كەوە؟ دەنېتو نەما ببۇو... تەرمە کان دەھاتن و دەچوون...

(۱۰) سەرپى سەرپى- ئىسرائىل دەودم... (وەركىپ)

((ئەرى كاکە فرانسوا دايىه رۇزا لە كۆين؟)) - ((دەلىن مانگا يەكى زۇر چاكىيان لە تۈركىيەپا
ھېتىابۇو...)) - ((كاکە سەركىس، ئەمە بۇ وا ھەر بە بىيەندىنى دانىشتۇرى، بۇ شتىيەكى
نالىيى؟...)) - ((ئەفسەرە هاتبۇو چوکولىياتى بۇ مەنداھەكان ھېتىابۇو، لىيم خواردن- تىرم، بىيى
تۆ ناخوش چوبوبۇينە سەيرانى!...)) - ((كاکە شىۋىلىل، دە شتىيەكى بلىي!...)) - ((لە دۇرى
خوشكە كانم دەگەرىم، لەناو باغى لە تەنىشتمەوە بۇون... ئىستا ھەرجى دەكەم
نایانىبىنەمەوە... ئەرى لەمەنگۇ نىن. ئەگەر دېتىن بلىي بىتىنەوە مالىي ئىشىم پىيانە، بۇوكىنېيە
دايىيە... ((ھېندييەكى لە بنى قاپەكەيدا بىتلۇو، بۇ برايەكەم، بەستەزمانە نىيۇرۇزەدى
نەخواردوو... ھاتم ناوى بۇ بابە گەورەي بەرم... ناوى دەويىست، تىنۇوى بۇو. دەيگۈت
سووتام... قومىيەك ئاوا- سووتام!))

ج دەبىن سەيرى ج دەكەن؟

پېرىزىن ئىستاش كە ئىستايە ھەر دەگەل نەود كانىدا دەزى... دوو پېشىيان دەناو جىيەدا
دەگەلە خۇيىدا دەنۇيىنى- درېشيان دەكە، بەردەوام لەسەريان ھەلەستىتەوە بە ئاھەنگىكى
دايىكانەو دەرددەدارانەوە دەپرسى: ((ئاوت دەويىست، يۈلىيۇس؟ تو تىنۇوت نىيە، نىرگە؟)) و
پېشىيەكان ئەو دىيۇ ئەم دىيەكەت: شەد ئالا، شەد بابە، بروئە، روھول قۇدچە!)).^(۱)

ج دەبىن سەيرى ج دەكەن؟

خەلکىكى گوپىرالىن، ھەر كارىكىيان پىي بلىي دەيىكەن: باغچەي دەدەنەوە بىتلەكارىيەتىدا
دەكەن، ئاوى دىين، مەر و مالاتى دەبەنە دەشتى، كىايى دەدرۇونەوە، خەرمانى دەكوتىنەوە...
بەلام خۇيىان ھەررۇا لە خۇرە هيچ كارىتىكى ناكەن... ئەمە دەيىكەن تەنبا ھەر تىپى رادەمەن،
لە ھەر جىيەكى دانىشن دەنۇختىكەوە، لە كۆشىيەكىيەوە، چاودەگىپن و رادەمەن...
ج دەبىن سەيرى ج دەكەن؟

شەسىرى كەيشتنە سلىمانى، لە پادگاى-مۇعەسەكەر-ى دە ژۇورىكىيان كەن- بىيچ راخەر
و لېنە و پەتوو و سەرينىك- بىي نان و ئاوا... تازەكى نانى پىي دەخورا؟ دەگانى سوورە گولى
شىكاپۇو و بە درېشائى شەھى لەبەرى بە تازار بۇو. مامۆستا و كورە لاوەكەي مابۇو لېكىيان
جودا كەردنەوە... وەزىعېكى سۆز ناك و نالەبارىان ھەببۇو، دەگەل ئەۋەشدا وەك بە بىيەندىنى
قسەيان يەكخىستېرى و بېرىارىان دابىي بەلالانەوە كەرۈزانەوە بىي جى دۇزمىنى بە خۇيىان خۇش
نەكەن. ھەموويان وەك سۆز و بەلېيىان بەخۇيىان دابىي لەرامبەر ئەم پېشەوانەي
نەكەن.

(۱) بەناوى خوا، و باب و كور و روھى قۇدوس.

داونەوە و بەداخەوە دووكەس لە مەئموران بېرىندا بۇون... ھەر بۆيە بە تەواوى ئەم تاقىم و
دەستە ئازاۋەگىيەنەن و ھۆشىيارىان دەدەيىن ئەگەر بىت و لەمەدۋا بەر لە ھىچ
ھەنگاوىيەكى كارى شارستانىيەنە حوكومەت بىگەن زۇر بە توندى بەرىپەرج دەدرىيەنەوە و لېتىان
دەدرى. پېشىكەوتىن و شارستانىيەت ھەر دېرۋا و رېناوەستى...

رۇزى دواتر خەلکى كوتىيان: ھەزار رەحمەت لە بايى ئەفسەرەي، ئەگەر وەكو ئەمەدەي كە
خەلکى سۈرەپىيەيەمە دەمۇر دانە بەر شەستىران ئەمۇش وائى لېكىردا و ھەمۇمى كوشىيان چىيان
دەكەد! ئاخىر ئەمە ((يەكە تايىەت)) بۇو...
سۈرەپىيا گۈندىتىكى نزىك زاخویە، فەلەن شىنەنە. ھېنديك مالە كورد پەنایان بىردىبوو بەرۇي
فەلە كان پېشتىگىرى شۆرپىشيان دەكەد. سەدام وىستىبوو چاوترىسىنیان بىكى، يەكىكى شىتەمەي ئەم
((يەكە تايىەتى)) يەن ناردبوو ئاگاداريان كاتەوە. ئەفسەرە ھەمۇر خەلکى گۈندەكە- بە پېر و
زىن و مەنداھە- تىتكىرا بە ياغى لە قەلەم دابۇون... پېاپ و كورە لاوەكان ھەمۇر لە چىاي
بۇون. پېر و زىن و مەنداھەكان، ھەمۇر چوون لەلایە كىيەوە راوهستان-ھەمۇر دەست بە
سېنگەوە... ئەفسەرەش لەلایە كىيەوە راوهستان، دل پى، بەرامبەر حەشىمەتە- لە عادەت
بەدەر كلاشىن كۆفەكەي بە مەلیدا ھېتىابۇو خوارى- بە لېكىدانەوەوە راۋىچىكەي دەكەن. ھەمۇر
چاودېپى بۇون لېيۇ ھەلېنیتەوە شەكىيەكى بشكىيەن و دېر و گەۋەھەران بېزىنەن. ئەفسەرە لەپېر
سەرى ھەلېنیاھە، راوهستان و لۇرلەي كلاشىن كۆفەكەي دە خەلکە كە كەد و ماشەكەي كېشا...
چەند خەششىابتىكى گۈرپىن، شەست كەسيكى كوشىت، ئەمە مایەوە بېرىندا بۇو... زۇر بە
زەجمەتىش ھاتەوە سەرخو. چاپەمەننېيەكانى ئەورۇپا ش نۇرسىيەن، بەلام ھەر نۇرسىيەن (ئەمەش
كۆۋايە سەددام نەوتى خۆمالى كەن دەرزوپۇنەوە ئەفسەرە كەيان نەنۇسى...
خەلکە رىزكار بۇوەكە- زىن و مەنداھەكان- تۈوشى بارىتىكى دەرۈننى زۇر نالەبار و سەير بۇون،

خۇ ئەگەر ئەفسەرەنەكى دېكەي سەددام نەيە و كۆتايى بەوانەش بىيىنى، ۋىنەن ئەمەر و
نامۇيان ھەيە و دەزىن: ئىش ناكەن... بەلام ھەر كارىكىيان پىي بېسىپى دەيىكەن، ھېنديكىيان ھەن
بە سەعات لە نىيۇ خەلکى، يَا بەتەنلىكىيەكى دادەنېش و دەنۇختىكىيەوە رادەمەن و چاوى
لى ئاگۇزىنەوە. ھېچىشيان لەسەر و سىما و رەنگ و روازىيان ناخوپىنېيەوە كە دەرۇنیان چى
تىيداھە- چاوهەكىيان ھېچ حالت و بارودۇخ و شتىيەكى وايان تىيدا نېيە، وەك چاوى مەرپى.

سەيرى ج دەكەن؟

ھېنديكىشيان بە شەو و بەرۇز ھەر دەنۇون، دەگەل ئەۋەشدا ھەمېشە ھەر ماندۇون، لەش
و لارىشيان بىي عەيىە. وەلامى پېسىاران بە پەرت و بىلەسى و بىي پېر و جىيى ئەدەنەوە:

مندالله عمره ب هر ده ب مردان داوین، ب مردیک و دنیوچه وانی دایه نازی ده که وی، له جیبی به رده که وه خوین فیچه هی دد کا. دایه ناخیکی دیتی و دهستی بو نیوچه وانی ده بات، خوینه که هی را ده گری، سه بیری خوینه که ده کا... ((چ بورو؟ خو چاوت هیچی لی نه هاتوره تا!))-((چاوم هیچی نه بوده، به لام بریا ههر دوو چاوم کویر بانایه و ثهو کورانه نه مردانه!)) پیش ده گریته وه. برینه که هی به له چکه که هی ده بستی، سهربازه کان پالیان پیوه ده نین، به عسییه کان پیده کمن... هاموشوکه ران به چاوی توپری و پق و نه فرهته وه سه بیری سهربازه کان ده که ن و روو و هر ده گیپن، زور به گرژیمه وه، و دک بونیکی ناخوشیان به لووتیدا هه لاقوبی. شه ویش رووی لم دیمه نه و هر ده گیپن، ده که ویته وه بیری بدبهختی و بی چاره هی خویه وه: سه رده می کچینیه، ثهو میرد کردنی، ثهو میرده!... ثهو کاکه دارایه نه جوانه، ثهو سه رگوله غربی و بیکه س و بیکه س و بیکه س و بیکه س... دایکتان بمری! کام رۆزیکی خوشیه دیت؟-له رسوسایی و بدبهختی و لاریه به لاره... ثه و دش شوپشه لاده که!... دایکت بمری، شه ویش لموی بیکه س ماوه ته وه که و ته وه!... ثه و دش کوره لاده کان... دایکتان بمری!... همه میشه چاوی لددا رۆزدوه بورو، که به لکه شی ثه وه خوایه رۆزیک بیت و ثهو ده د و مهینه تی و تالیانه کوتاییان بیت. له دوای گوند به ده رکردنی هینده نه مابو له خفه تان و دزگ دات. کوتایان ده ده باریکه-سیل-ی گرت وو... به خودا گیره-ی ددک شاه و شاچی و نه بیه وه!- شووی کرد. دوایش مندار پهیدابون... نیدی غه می نه ما- خوا تم من دریزیان کا- نیدی ثه و جا دایک بورو. که زن بورو مندار پهیدابون... نیدی ثهو ژنه جاران نییه، نیدی ثه وه نییه که و ددووی حفظ و ثاره زووه کانی خوی که وی- حفظ و ثاره زووه کانی هه ممروی هه رثو مندالله کانه. یا مندالله کانه. ثه و ده که شه ساغ بن، بی و دی بن، چاک بن نیدی هیچی دیکه له خودای ناوی- و دک با غه و انتیکیه که نه مامه که شه و بدهر هاتوره، له غه می میشوله و پیشکان ره خساوه... و مندالله کان ماشه للا بالایان کردووه و دک لاخه داری شمشاد هه لچوون... خودا بیانپاریزی!... به لام بو ده هیلن؟... ده خدیلانه دا بورو که خر که ب مردیکی وه نیسکی رو ومه تی که وت... ناخ!... و هاته وه سه رخوی و له و بیرو خهیلانه هاته وه ده ری، که وت بن گومی نیش و ده دانه وه: چه تیو هله یه کی سه رو پرج نالزی ناشیرین بورو: ((نهی به عسی سه گیاب!)) له ریزه که هاته ده ری و و ده وه کچه تیوهی که وت. زن و پیاویک لمه سه پیاده ره- شوسته- که وه پیکه نین گرتنی...).

شارستانیه ته دا به رگری له درنایه تیه خویان بکمن... جانه و هری درنده ده مه لاسکه هی نازانی، هیچی ناوی، دهست ماج ناکات و نایلیسیت وه... بو سبهی بهیانی زوو سواری توتزمینیلیان کردن و بردیان-بو کوی؟ نازان، دوای چهند ماویه که یشتنه که رکوک. که رکوکیان نه دیبوو، له قسمی سهربازه کانیانه وه زانی. له ناوه راستی شاریان دابه زاندن. هه مه سه بیه کی شاری سهربازی بوو، تیپی موسیقیا له لایه که وه، هر له و نزیکانه وه، دهیزه نی، زن و مندل به همه ده اوان بیر و به ویدا ده هاتن و ده جوون، یا راکه راکه بیان بورو... ب مردیان تینده گرتن... ((تیسرا تیل شانی!)) ته مانه زوره بیان مندالله عمره ب بون که ((حه دهس قومی)) کوی کرد بونه وه. دنگی بلند گزی رادیوییه که به رزبوو... له دوکانی پینه ده زیکیه وه به رونی ده هاته گوی: موسیقای مارشی سهربازی بورو که له رادیوکه وه ده هات، پیشه کیه بیان نامه ((فرمانده سهربازی)) بیوو: فرمانی له سیداره دانی یاخیبووان که ناوه کانیان به ته واده تیه لهزیره وه هاتوره که به هوی خیانه تیان به نیشتمان له دادگای شوپشه وه ده چوبوو به ده بیانی ثه و ره جیه جی کرا...

فرمانده سهربازی
 سه ره نگ: سه عید سه قللی
 و ناوی له سیداره دراوه کان: چا و پهش، نه و شیروان، سه عید، سهرباز رز، گوران، ناسکه...
 بیست و پینج کس...

دایه شیرین ده گهله ثهو پهیانه شی که به خزی داوه توشی ناثومیلدی و بی هیوایی بورو... ده که ل هر هدنگاویکی که دهیهاوی دلی زیاتر ده گوشی. سهرباز ده گیزده دی، ب مرچاوی تاریک ده بی و به هر هدنگاویکیش دیواریکی ده هه ناویدا ده رمی. به لام هرچهند جاریکی سه رنجی ده گهله سه رنجی سوووه گولیه تیک ده نالقی زرد دخنه نیه کی بی ره نگ و پو دینیتیه سه رلیوان: ((خوت راگره، کچه کهم، دلست قایم بی، و امه زانه... ثه گه رحالیان ج بی بشابیه ثه و پیریزیکی و دک منیان به کوچه و کولان و بازاراندا نه ده گیرا، تا به خه لکی بلین ثه و ده ته میان کردووه. سوپاس بو خوا کوره لاو هیشتا هر ماون، نیشانه للا هر ده شینن، لیگه ری با منیکی پیریزن هر بگیپن... دهک خودا دهست به بال تانه وه گری و راوه ستواتان کا... دهک ثهو شیره تان پی حه لال بی که خواردو و تانه- نوشی گانتان بی، گوشتشی پی بگرن! دهک خودا لالم کا ثه گه جاریکی دی پر ده مه هیچیان، که مه چونه نیره و نه و مه چونه شاخی!...))

موسولمانه، موسولمانه‌تی له عه‌رستانیووه، توکوردی، ئیسرائیلی دووه‌می، ئیسرائیل ده‌بئ نه‌مینی- ئیسرائیلیش دووره، نه‌وه توکله‌بر دهستانی... قاوه‌لتیان کردوه- له تمنانیکی ره‌ش... هله‌لکپووزاوه... دووباره خوینده‌وهی ناوی دیار و نادیاران- و بیگار: جل شووشتنی مالی، پاک‌کردن‌وهی حه‌ساري، پاک‌کردن‌وهی جئی نه‌فسران، تاوهیتان و پرکردنی ده‌به و به‌رمیلان بۆ خۆ شووشتنی ستوان- ملازم- شفیق و ستوان نه‌سده‌دی.

نیو کاتژمیز پشوه: پیکمه‌وه دانیشت، ده‌ده دل کردن، یادکردن‌وهی ده‌دو مهینه‌تییه‌کان... یا خۆ خواردن‌وه، و نه‌ولاو لاکردنی نازار و ژانه‌کان و لاپرده‌وه ده‌لدانه‌وهی قه‌تماغه‌ی برينه‌کان و پاک‌کردن‌وهیان... یا کراس و ده‌پی شووشتنیک... هه‌مو دهستان لیک برهه‌لداوه‌ر زیو و دراون: دوولای په‌تووه‌که‌ت به سه‌ریک داداون‌وه، لای سه‌رده- که ده‌ته‌وهی بینه‌جی شانه‌کان- له دوولاوه دوو ده‌زی سنجاقت لیداوه، عه‌با ناسایه‌کت لی دروستکردووه- هه‌م گرمه، هه‌م پوشاشیه. داده‌نیشی تا کراسه‌که‌ت وشك ده‌بیته‌وه- ده‌پیه‌که‌ت هله‌لده‌گری بۆ شه‌وه، ئاخه‌هه‌چیه‌کی بی هه‌ژنی، شوره‌ییه پیاو ده‌پیه‌که‌ت ببینی...

... نه‌گهر هاوینه به دهست گرمما و پیشکانه‌وه هه‌راسانی، نه‌گهر زستانه له‌سەرمان دله‌رزی و خوت ویک دینیه‌وه، تا له‌بهر کزه سه‌رما و سۆلەی چوکتر ببیوه‌وه زورت کار تینه‌کا... شاوری لیده‌ده‌نه‌وه- دووی دوای نیوو‌رێیه: ((شیرین، حله‌لیمه، ناهید...)) ده‌چن تا ستوان شه‌فیق و ستوان نه‌سده و ستوان ره‌بیعی باوه‌شیئن کهن و میشانیان لی ده‌رکه‌ن... تاریکه شه‌وه... ((ئیسرائیلیه‌کان)) ده‌چادره‌کاندا خۆیان کروشە کردوه، هه‌ریه‌که‌یان ده‌ناخی خۆی و نازاره‌کانی خۆیدا و نبووه، سه‌رخنی تیکراى هه‌مووان په‌رتە... بەره‌وه کوی؟ نازانی. بەلام به سه‌رو ده‌موچاوانزا هه‌ست ده‌که‌ی- نه‌گهر تۆزیک وردبی، سه‌رناس بی و نه‌زمونیکت ده‌و مه‌یدانه‌یدا هه‌بی- هه‌ست ده‌که‌ی که خاوند سه‌رخنە کان هه‌ر بەراستی گوماناوی و دوو دل بووینه، بیرده‌که‌نه‌وه ناكا ته‌مانه هه‌موسوی خون بن. نوچورچە لە خۆیان ده‌دەن- وەک خونوئی که مروق‌جاری وايە هه‌ر دو دنیاى خهونه‌یدا هه‌ست ده‌کا خونوئی ده‌بینی. هه‌ر دو ده‌میشدا پیچی وانییه وايە و هه‌ستیش ناكا. نه‌وه چلۇنە؟ نا، نه‌وه دیتوكیه‌تی و ده‌بیبینی ئى بىداریه نییە. بیریه‌تی- دايە شیرین- له سلیمانییه‌وه و دریکه‌که‌وت. ده‌چووه مه‌هابادی. له دامیینی پیره مه‌گرۇن‌وه ده‌تۈچۈن كۆمەلە تەرمىئىك بۇو. زستان بۇو، تەرمە کان هه‌ر بە جل و بەرگى سه‌ریازییه‌وه لەسەر بەفرە‌کەی بۇون و رەق هەلات‌بۇون‌وه. بەو سه‌رماء سۆلەی لە نیستە‌کەی دابەزى- هه‌رچەندى كابراى ثیستى حاوارى كرد و گوتى نه‌وه گوتى نه‌دائىه... دابەزى و چووه

سەربازه‌کانیش کەوتنە دووی پیریشنى و نه‌یده‌گە يشتنى... چەتیوه عەرەب دوو لاقى هەبۈرن دووی دیشى قەرزکردن و بۆی دەرچوو! بهم جۆرەيان بەشارىدا دەکىپان، دوايەش دەيانبەنە سەربازخانە- بە زاراوه‌ى خۆيان ((مۇعەسکەر)). لە بەيانىيە‌وه نىن: دايە شىرىن و دايە نازى و پورە فريشته ماونەوه... سوره کول و نېرگەر و شىلانىشيان بىردوونەتە جىيە کى دى. بۆ کوئی؟ خوا دەزانى! ئۆردوگايان بۆ دروستکردوون- لە دەرەوه‌ى شارى، دەبن چاداراندا دەزىن... شەپ بەسەختى بەردەوامە. سەددام نزىكەی تەواوى سوپاى عىراقيي ھيناوهتە كوردستان، فرۆكەكانى- مىنگ و ئىلىشىن و تۆپلۆف و هاتەتەرەكان- هەر مەپرسە ج دەكەن. فرۆكەوانە كانى يەكىتى شۆرەوی، دۆستى زەجمەت كىش و ناگزۇرەكانى جىهان، هيىنستانى خافى گاندى، كچى نەھرۆى، دۆستى ديمۆکراسى، كە دە كتىبە كەيدا فرمىسىكى تالان و سوئر بۆ كوردى سەتمەدىدەو بىبەش و ناگزۇرەھەلەدپىزى- چاوساغىيە تۆپلۆفە كانىيان بە ئەستوودىي و رىيان پىشاندەن: كۆمەك بە هەلچۈونى دیوارى شارستانىيەت دەكەن: گوند و ناوايسە دواكه‌تەوەكانى كوردستان كاول و وىزان دەكەن، چونكە لە كەى شورەدين بە داۋىنى شارستانىيەتەوە، ژن و منداڭ و پىرەكانىش بۆيە دەكۆرۈن، چونكە هيچ ئامادەگىيە کى بە شارستانىيەن تىدا نىيە، ئەو دۆستانىي شارستانىيەش چەندىن سال دواى كوشتارى ژن و مىنداڭنى ھەلەبەجە هەر بۆ ئاوى روانىش جارىكىان بە كارىتكى قىزەون باس نە كرد و لەسەرى و دەجواب نەھاتن- ئاخر كوشتارىكى پاكو تەمىزكاريانه بۇو!... گوند و ناواچە كوردىيە كان دەكۆن و چۆليان دەكەن و لە جىيە خەلکە كەى عەرەبان دىئننە سەر زەھى و شىنابىيە كانىيان... بەلام كورە لاوه‌كان هەر ماون و كوردستان يەك دل و يەكپارچە هەمۇوي لە دەرورى بارزانى كۆپۈونەتەوە...

تاریکه شه‌وه... ژيانى ئۆردوگاى ناوه‌کەی هەر بەخۇۋەيەتى: جۆرە ژيانىكە و پىيەدلىن ژيان، دەنا نه‌وه ژيانە هەمۇوي ژيانىكى دەستتۈرەنەد و پىيەندى بە حەز و ئارەزوو و فەرمانە كانه‌وهىيە. بەيانىان دەمژمیز چوارى بەيانى شەپۈورى ھەستانى لیده‌دەن، دېيە حەساري، رىزدەبى، ناوی دیار و نادىاران دەخوینەوه... ئەوجا گالتە پىتىكەن و سووكاىيەتى... ئەوجا بۇونى هەستى سووكاىيەتىيە مەقامە كانى ئۆردوگاى...

دەستنۇيىتىيە هله‌لده‌گری پىيەدەكەن، دەنۇيىتىدا راپەدەستى گالتەت پىيەدەكەن. ((ئیسرائیل شانى!)) جارى وايە حەسونى پاسەوانىش جەفەنگان لیده‌دا و گالتە بازىيە کى دەكە: دېت بەر مالە‌کەی بەرەو قىبلەت راخستووه بەرەو لاي قوودوسىيە دەسۈپەن، تۆش دەبى پىتىكەن، نەكۆ خوانە‌کرده دە دلى بگرى، چونكە نه‌وه چاكتى دەزانى. نه‌وه عەرەب، هەر عەرەب

((رۆزه بەزدیستان بەو دوپشکانهدا نەیەتەوە... بیانکوژن... دەستتان خوش بى؟!...))
ستوان شەفیق، ستوان نەسەد، ئىستیوار رەبیع و حەسون و نەوانەی کە وەبرە هاتون و گیراون
ھەر لەوییان نابوت دەکەن و دەيانکوژن...
(ئەدى كچەكان له كويىن؟!...))

((كاكە كاوهىيە... ئاي، نەودەش كاكە خەسرەوە!...))
(قورىانى نەو دەست و مەچە كانەتان بىم... بىن با دەستتان ماج كەم...))
رەپەپەرى و دەستى كاوه و خەسرەوى ماج دەكا...
(خېرا كەن، كاتى نەمانە نىيە، دايە. نايەوى هيچ شتىك تاودەنى... ئىستا دەگەنى...
خېراكەن... كەس دوانە كەۋى و كەس بەجى نەمەنىيە!...))

-٢٤-

لەمېزە شۇرۇشى كورد ھەرسى ھېتىاوه، و بارزانى رۆيىشتىوە، لە مېزە بارزانى دروودى بە¹
ژيان گوتۇوەو كۆچى دوايى كردووە، و كورد لەنۇي ھەستاوهتەوە. ئىستا نەوەو توڑەمەي دايە
شىرىنى لە مەيدانى خەبات و شۇرۇشدان- كورەكانى مەسعود و شۇرۇش و كاوه... و كۈرى كەچ و
نەوەكانى- و كۈرىكەي عەدنان كويىتىش، كە لە كەڭالى كچەكەي سورە گولىيە- ھاتۆتەوە لاي
خوشك و برايەكانى...
²

بارزانى چوو، ھېنديكىش، جا بە ھەق ياخىن بەناھەق كەلەپىي و گازاندەيان لىىدەكرد-و
دەيىكەن. دۆستىك دەيىگەت باوکى ھەمىشە، زستان و بەھاران پىيىدەگوت كاتى كە لە مالى
دەچىيە دەرى چەترەكەت دەگەلە خۆتىدا ھەر بەرە-نەودە باران بارى. نەوە نەتىرىد و باران دايىدا
با تەرىپى، بەلام نەچىيە ژىرچەتىرى هيچ كەسىكەوە.
بارزانى بىندرەتان چەتىرىكى نەبۇو بېجىتە بنى، بەلام دەشىتوانى نەچىتە ژىر چەتىرى
ئىدىكەوە، و با تەرىپوایە. تەربۇون لەوەي چاتر بۇو بە مىكىرۇب و چىلەك و پىسایيە سىيا و ساواك
پىس بىبى. تەربۇون لەوەي چاتر بۇو ناحەزانى شاي ھەر لە نەتەوەكەي بىكۈزى و بۇ خۇدەرخىتن
و توانى شاو خۇنواندىنىي تەرمەكانىيان بىداتەوە حوكومەتى شاي و نارازى و ناحەزەكانى
ناوەوەشى بۇ سەركوت كا. تەربۇون لە دەرىدەرى و مەرنى غەريبايەتىيە چاكتىبۇو. ئەگەر
بارزانى لە نېيو كوردستانى خۆيدا مەربايى، دەبۇوە نەو درەختەي كە لە نېيو خاکى خۆيدا لەسەر
رەگ و پىشەي خۇى و بەپىوە دەمەرد. پەلەو پايەي وى، كەسايەتىيەكى زۆر لە پەلەو پايە و
كەسايەتىيە شاي بەلاۋەتىر بۇو؛ نەو نوينەرى خەلکى بۇو، شا دەست نىشاندەي بىنگانان بۇو، شا

سەر يەكەيەكەي تەرمەكان. دە دوازدەيەك بۇون، چووە سەر سەرى تاك تاكى ھەر يەكىكىان،
نە كا يەكىكىانى لەبىر بچىت و شەرمەزارى دايىكەكەي بىت و گەلەپىيلىپەكتات... چوو بەسەر
ھەر يەكىكىاندا گۆلە فرمىتىكى كەي پەشت- بۇ بىتكەسى و بۇ لاۋەتى و بۇ دايىكە كانىيان گىريا-و
تا توانى دوعا و نەفرەتى لەسەبەكاريyan كەد!...
ئىستاش نەوە لىيرەيە، ھەر دەگەل ھەمان نەوانە، كە ئىستا زىندۇو بۇنەتەوە-ھەر بەو

سەر و سەركوتە چىچە لەتۇرەيانەوە نەوەتا ئاواي پادداشت دەددەنەوە!...
تارىكە شەوە، دە لىيەتى نازار و رەنچ و ناخۆشىيەكانى خۆيدا پەلە كوتەيەتى، گىز و وېتە،
دەنگ و ھەرائى شەوانەي دەكەلەي سەرىيدا دەخولىتەوە زىنگەيەتى- كاسەي سەرى بەتال و
بۇشە، بەلام هيچ جىيەكى بەتالى بۇ دەنگوھە رايە تىيدا نەماوە... دەنگى تەقىنەوەيە كى مەيلە
و دوور دەھوايدا شرقەي دەكا و تەواوى ئاسمانى بۇشى كەلەكە پېرەكەتەوە دەنگە كە دەگاتە
ئۆرۈدگەي و ناگەپەتەوە، لەوان تىيدەپەرى و دەپوا و مىشكى دادەگىرى... گىزە، لەبەر
دەنگە كە... ھەمويان گىزىن... ماوەيە كى پېتەچى تا دىئىنەوە سەرخۇ. ھەممو دەنیيوجى و بانە
شىر و ورەكانىياندا دانىشتۇن، ھېنديكىان بەو تارىكىيە دەستيان دەئەزىزى خۇيانەوە
و درېتىناوه... ئاھ، چرايەكانى حەسارىش كۈزانە... لە ويسىتكەي كارەبايان داوه!... دەنگى
تەقىنەوە كە دېتە حەسارى... دەلىي قەلە بالغىيە... دروشىم... بىزى كوردستان، بىزى بارزانى،
مردن بۇ سەددامى تاوانىيار!...))

تىكىپ ئاهىتىكىان وەبەرەتەوە، ھەرەدەك بە عمرى خۇيان ھېچيان بەسەر نەھاتېي و
تۇوشى چ ناخۆشىيەكان نەبۇوبىن- ھەممو لەشيان سۈوك بۇو، ھەممو راپۇونە سەرپىي،
ھەمۈيان گىزىن، ھەممو لىيەك خېپۈنەتەوە- دلىان وەك كوتىكى ئاسنگەران لە دىوارى سىيەيان
دەدا... دەنگى حەسونىيە كە نەوان وەتاكا دىئىتەوە... ماشەللا، خودا سەلامەت كا، دە
يەك چەركەدا سروشى خۆي كۆپى، دە يەك چەركەدا بۇوە پىاۋ، و نەوە نەوە يەك بە دواي يەكدا
ھاوار دەكا: ((من موسولمان... ئىمە موسولمان... براين!...)) جوانەمەرگە يەك تەقەشى
نەكىد!... باشتىر. نەو نارنجىك و خومپارانەش كارىگەرلىيە كى سەيريان ھەيە: ھەممو كوتىپ
موسولمان بۇون، ھەممو بۇون برا، تەنانەت دەگەل ئىسرايىلى سانىشدا! دەنگى خەمەي
دەستپەيان كىبۇوه... ((كۈپىنە وەرنەدەرى... خۆمانىن، وەرنە دەرى!...)) ھەممو لە چادران
ھاتىنە دەرى. چرافاتۇسىكىان ھېتىا: ستوان شەفیق بىرىندارە، دەپارپەتەوە، قاچى پىشەرگەي
ماج دەكا: ((موسولمان... موسولمان!...))

بهره‌لدا بورو و ئىستا له رهواندىزىيە- جارجاره دەگەن شۇرۇشە و جارجارەش نا... ئەوپىش ئىنى
ھىتىناوه مەندالىيە، و كورەكان هەروا دەگەن سەددامىدا دەجەنگەن. مەسعودىش ئىنى ھىتىناوه،
ئەويش ھەر كچە خالىتكى ھىتىناوه... كورى گەورەي ھەيە. كورەكان له كوردىستان و دەگەن
سەددامىدا دەجەنگەن-بۇ خۆي لە ورمىيەيە، ھەر چەند جارتكىي بىتتە تارانى سەرىتكى لە كورە
پورەكەي ھەردەدا، حەمەلاۋىش ھاتوتتەوە، بەلام چ ئاكايەكمان ياخوالىيەكمان لە دايىكى نىيە.

مېرىدى سورە كولىي داۋى ماوەيەكى كە عەرەبان سورە گۈلىيان بىر لە دەرورىبەرى
كەركۈوكى كۈزرا. لەويش دېيەنەتكى ھەمان شىۋە دىيەنى خەرانى دوپات بۇوه: ھېرىشىك
كراپۇرە سەر رەبىيەيەكى دەوري كەركۈوكى، يەكە تايىبەتىيەكان بە ناو خاوخىزىان و ژن و
مەندالان وەربۇون، و داۋى پېشىمەرگە كانىيان لەوان كەرەدە، و چونكە پېشىمەرگە كانىيەن بۇوۇن
ويسىيان كېۋەكالىي مالەكان بېن... مېرىدى سورە كولىي لە شەپى بەرگرى ئەو خاوخىزىانەدا
كۈزرا- و ھەر چۈنکىش بۇ نەيانھېشت بىانىبەن. ئىستا سەددام ھەر بە تەھاواي شىت بۇوه،
ئەگەر لە جىيەكى رەبىيەيەك لېيدەدرى داۋى پېشىمەرگە كان لە مالە لادىيەكەن ئەن دەرورىبەرى
ئەشۈرىنە دەكەن، و ئەگەر ھىچىشىان وەگىر ناكەوى كېۋەكالىي مالەكان دەبەن و بە شىخەكانى
كەندادىيان دەفرۇش... البعث العربى الأشتراكى... جا ئىشىتاراكييەت لەمەسى زىاتر دەگەن
ئامۇزاو كورە ماماڭاندا!.

بە واژقى پەياننامەي ۱۹۷۵ پېشىمەرگە ئاوارەي ئېرەنە بۇون. ئىدى ئېمەش ھەمال و باسى
دايە شىرينىيەمان لېپە. بەسەر ھاتى دايە شىرىيەن تۆزى زەمانەلى لى نىشتىبوو، بەلام دۆست و
ئاشنایان ھەروا بە تاسەمى بىستىنیيە بۇون... ئىدى من ھېچ ھەوالىيەكى راستە و خۆيم نەبۇو تا
ئەشەودى پرسەكە، كە تووشى دادە رووناکى نەوەكەي بۇوم، كە ئىنى كاکە فەرىدىدون بۇو.

ئەو ھېچ كە سەرەتاي شۇرۇشا مىرزا عەملى سابلاغىشىم دىبۇو، كە لە زىندانى
ھاتبۇرە... باسى بىرەورىيەكانى زىندانىي بۇ كەردم... و سەپەرەكەش ئەو ھەر راستە
راست باسى ھەمان ئەشتنە كېپايرەو كە من بە تاسەمى بىستىنیيە بۇوم، گۇتى:

(ئەوي سالى زىندا زۆر پىر و قەلەبائىغۇ بۇو، دەرزىت ھەلدا بايە نەدەكەوتە عەردى-جىي
راڭشان و خۆ لە كەزدان و ئەو شتانە نەبۇو. لمېرىمە يەك لە كورەكان چوبۇو لادەركەي
ئاودەستىيە دەرىنابۇو و لەسەر كونى ئا دەستەكەي دانا بۇو و لەسەرى دەنۇوست. كورەكان
ھەمۇ مېشىكىان وردو خاش بۇو-زىندان ھەر رۆزە بەزمىيەكى لى پەيدا دەبۇو. دانىشتبۇرى
دۇو چەپىكەت بە سەرى خۆت و سى چەپىكەت بە سەرى بىرۇراو باوەرەكەت دادەدا،
بەدەختىيەكانى خۆت لەبىر چوو بۇوه ھەر دەبىرۇ خەيالى ژن و مەندالە بىچارەكتىدا بۇوي،

جي پېيەكى دەنيو خەلکىدا نەبۇو، ئەو بى خەلکى بۇو و دەيابېرست. شا لە چاڭتىين
حالەتدا لە ترسى ((كەسانىتكى بى سەرو پا)) سۈپايدە كەل و پەلىيەكى سەرىبازى
مۇدۇرەنەوە لە خۆى كۆكىردىۋە و دەگەن ھەمۇ ئەمانەشدا ھېچ كاتى لە خۆى و تاج و تەخت و
بەختى خۆى دلىنيا نەبۇو- سەددامىش ھەرەت- بارزانى لە ناخۇشتىن حالت و بارودۇخدا، لە
قۇناغى كۆتايى ھاتىن و ھەرەس ھىتىنانى شۇرۇشا كە بە بەرىووكىيە سادات و برازاوايەتىيە
نېيىكىن و كېسەغەرى شار سەددام شەوي پەرەدەيان لە مالىي بومىدىيانى بۇو، ئەو ھەر بىتى
خەلکى بۇو: گەلى كورد ھەر لە جوانەوە تا پىر، ھەر لە كەمانچى نەخوتىندەوارى لادىيە تا
مامۇستا و قوتاپى دانىشىغا لە دەوري دەگەران و لىتى كۆبۈونمەوە ئامادەبۇون سەر لە پېينانى
فەرمانەكانىي دانىن. شا بۇ خۆى ئەوەي چاڭ دەزانى، رەنگە ھەر ئەو گەرەپە دەرۈننەيەش بۇوى
وابى ليكىردىبى خۆى بە كەم بىتتە بەرچاوان لە جاند و يىدا: ئەوەي لە دلى بىبۇو گەرى كە دەرەكى
جۆرە كەسانە ھەروا بە خۆپاپى و بى پارە و پۇول، و بى ھېچ راگەيانىن و بانگەشەيەكى دەرەكى
ئاوا دە دلى مىللەت و خەلکى دابن و كەچى ئەۋېتك-شا- بەو ھەمۇ ھەللا و ھەراو ھۆريا و
پارە پەخسان و تەخشان كەردنە نەتوانى بای جى نۇوكە دەزىيەك جىنى خۆى لە دلى خەلکىدا
بىكتەوە؟ ئەو دەزىانى پەنجا سالى ۋەبەقە بارزانى تەنەنگى لە شانى نەبۇتەوە بۇ و دەيەنەنلى
ئامانچىكى دىارييکراو كۆپەرەپىز و بانىتكى زۆر پېچەپەن و زۆر قۇناغى پە كارەساتى
شۇرۇشكە كانىي دەگەن مىللەتكە كەيدا بەپىو، و لە رېيەشى لانەداوە. پاستە زۆر جارى وابۇو
ئامانچەكان ھەمېشە لەبىر چاۋ نەگىراون و نادىيار بۇون. بەلام خۆ مەرجىش نىيە ئامانچ
ھەمېشە ھەر ۋوون و ئاشكرا و دىيار بى. دەكى ئامانچەكان لە ھەمۇ شۇينىك بن- لە
تەنېشىت، لە پاشتەمۇت، لەبىر دەمت، لە دەرەن دەورت. ئەگەر ئى خەلکى بىت و دەگەن
مىللەتىدا بى ئامانچ لە ھەر جىيەكىيەوە بى دەيىنى و دەيدۆزىيەوە... خەلکى دەيدۆزىنەوە و
تۆش لە پېي وانۇو دەيىنى و دەيدۆزىيەوە، چونكە تۆ دەگەلماندا بۇنەتە يەك شت. ئامانچى
شاي چ بۇو؟- ئەو بۇو كە دەنيو نۆكەرەندا لە ھەمۇوان دلىسۆزتر دىيار بى بۇ گەورە
ئەرېباھەكى، بەلام دلىسۆزتىرين نۆكەر، لە نۆكەرەي ھەر بىزازە، ئەگەرچى ناچارى نۆكەرېيەشە، و
ھەر ئەو بىزازىيەشە كە چاۋى بە دىتنى پىاۋى پىاۋ و سەرىبەست و ئازاد ھەلنايە.

باران بە خراپى بارى و بە نالەبارى دايىدا، و بارزانى لەبن چەتى ئىدىكەدا تەپبۇو و پىس
بۇو... فەرەيدون ئىنى ھىتىناوه- كچە خالى خۆى، رۇوناکى خالى كاوهى ھىتىناوه. ھەر دەو
رۆزانەدايە كورەكەي بىتتە سەر ئەوەي بچتە كوردىستانى بۇ شەپى. ناغايى سولتانى و مەھىن
خانىش مەردون، بەلام خوشك و خوشكەمزا و ھەمۇ كەسوكارەكان ماون. شۇرۇش لە بەندىغانە

تاخر هاوپیروپا بعون، و بهلایتکی دیشوه خه‌لکی دیتیه کی بعون. ثو روژه، ودک نهودی که من له دوروهه‌میرا دهدیت سه‌ر و ده‌موچاوه‌کان زور راشکاوانه بعون. لمبه‌ر خومه‌وه گوتمن دیاره باسه‌که زور راشکاوانه‌یه، و قسه ده‌باره‌ی گیفارا و هوشی منه‌یه. کوره‌کان جاروباره سه‌ریان ده‌کردنه سه‌ره‌ی. لاوتک هببو ناوی ((حمسه‌ن خولاسه)) بwoo- ده قساندا ((خولاسه)) زوری ده‌گوت-لاوتکی خوینده‌وار و زیته‌له-بز خوشی هر توده‌یی بwoo. زیاتری سه‌ر ده‌کرده سه‌ر شورشی- له راستیدا سه‌ر خوی ده‌گوت: ((کاک شورش، ده‌زانی بز کومونیسته کانی چن سه‌رکوتون و نیمه نا؟... لمبه‌ر ودی نهوان حیزبه‌کهیان ((کون ته‌نگ)) بwoo و نهودی نیمه‌ش کون گه‌وره)) و قاقا پینده‌که‌نی. بهلایی باسه‌کان زیاتر له و سنوره‌دا بعون که داخوا گیفارا له‌سهر همه‌وه و راسته‌یان نا، یا به واته‌ی توده‌ییه کان بزمب هاویشه‌یان نا، نه‌دی فیدل کاسترو چی... و شوره‌وی بز یارمه‌تی لومزمبای نه‌دا و که‌چی هاریکاری سه‌دادمی ده‌کا، و ته‌نادت (ش)ش داودت ده‌کا... و له بابه‌تنه... نه‌دی زیندان بwoo، ده‌بوه هر چونیک بایه کاته‌که به‌سهر برابایه. به کورتییه‌که‌ی، دیار بwoo باسه‌کهیان هله‌لکشیوه. شیخ نه‌حمد که له پشتیانه‌و بwoo گی‌رایه‌وه که نا، باسه‌که‌ی نه‌هو روژه سیاسی نه‌بورو ناموسی بwoo...))

((ناموسی چذن، یانی شورش...!؟))

((نا، شوین و کاری شورشی نه‌بورو... نا، گوایه کوری ثاغای له جیهیه کی له پیش چاوی خه‌لکی له ده‌می ترازابو و گوتیووی که داکه شورشی دوستی بایه بورو، و بیهه له دیان ریسو او ده‌کردووه، فلان و فیسار... یاروش له نوکه‌وه نه‌بو باسه‌ی هه‌موو بز شورشی هینتابزوه، و نیستاش نوره‌ی شورشی بwoo که پیشینه و را بردووی داکه مه‌مدی... ناوی چ بwoo، ره‌عنای خانم، رایعه خانم...?))

((ره‌عنای خانم...))

((بهلایی، پیشینه‌ی ره‌عنای خانمی، که دیاربورو له داک و بابیوه‌ی بیستبورو، بز مه‌مدی ده‌گی‌رایه‌وه ناوی هه‌موو پور و خوشکه‌کانیشی دینان، و کارو کردوه‌کانیشیان... شیخ نه‌حمد ده‌گوت نازانی، و نینه‌گهیوه مه‌مدی چی گوتورو که شورش نیله‌ی هیچی نه‌گوتزته‌وه، و رویوه، به‌لام دیاربورو ددانی ده‌چیزه‌وه ده‌بردن... قسه‌ی شیخ نه‌حمدی بی...))

((باشه، دوایه...?))

((بهلایی... هه‌وا که‌مه سارد ببورو- کوتایی نابان مانگی بwoo- ده‌گمل نهوده‌شدا به‌یندانی زیندانی هیندیک، ههر له هه‌یوان و حمساری ده‌نووست... زوره‌کان زور قله‌بالغ بwoo. منیش یه‌کیک بروم له و هیندیکانه. پینچ شه‌ش که‌س زیاتر نه‌بوروین... له هه‌یوانی

که ده‌بوو که‌میک ثابپرومه‌ندانه ژیابانایه، کتوپ سه‌ر سه‌کوتی سه‌رهاون سوچانی ده‌گمل ره‌وه سه‌گی‌کیدا په‌یدا ده‌بوو. کابرایه کی سوالکه‌ری به ته‌واوی مانا سوالکه‌ر بwoo- به ناروی-خه‌یار- یکی رازی بwoo. به‌لام تۆ پیتسا ببورو زه‌پریه‌یک شه‌رم و حمیای به چاوانه‌وه بی، خوانه‌کا، بهلایی کتوپ سه‌ر سه‌کوتی و دده‌ده‌که‌وت و بدهه پاسه‌وانیکیش به دواوه- تشریفیان هینتابو بز پشکنینی ژوره‌کان... و که‌ران به دوای بلاکراوه و هه‌ندی جاریش رادیویی قاچاغ له‌وانه‌ی له گویوه ده‌نین و ته‌نیا تارانی و درده‌کرت- و جارجاردش به‌دوای تریاکیدا، چونکه هیندیکیان له‌و جوزه زیندانیانه‌ش تیکه‌لی مه کردبورو... هه‌موو میشکیان ورد بwoo... کوره‌کان هه‌روا به که‌متین ده‌بزارتینیک ده‌تھقینه‌وه ده‌موو روژنی نیدی نه‌وه شه‌په هه‌روا کوتیک و کوتیک بازی بwoo... ده جوزه حالانه‌دا بwoo که زیندانییه ساده‌کانیان ده‌بردن و کورده‌کانیان دینان...))

((له پیشدا له کوی بعون؟ یه‌کسر له کوردستانیانرا هینانون؟))

((پیشدا له قزل قله‌لعله‌ی بعون- قوئانغی لیکولینه‌وهیان له‌وی به‌سه‌ر بردبورو...))

((بهلایی...))

((بهلایی... هه‌موو چه‌شنه مرؤثیکیان تیندا بwoo، له هه‌موو بابه‌تیکی- ناغا، ودرزیر، پیش‌دزور، بازاری... کوری ثاغای دیتیه که‌شتنانیان ده‌گملدا بwoo...)) مه‌مدی کوره گچکه‌ی ره‌عنای خانمی ده‌گوت، ده‌گمل کاک شورشی کوری دایه شیرینی. ((نه‌وانه پیکه‌وه ده‌گمل یه‌کدا زور گه‌رموگپ بعون، تاخر هردووکیان که‌میست بعون، روژانه زیاتر هر پیکه‌وهیان پیاسه و راویچکه ده‌کردن- ده ژوریکیشدا بعون. جارجاره له شاریه‌وه هه‌ندی که‌س ده‌هاتنه سه‌ردانی کوری ثاغای، و برایه که‌شی زور چاکی پاره‌و پوول بز ده‌ناره... به‌لام نه‌ونده‌ی من بزانم یه‌ک دووجاران نه‌بی ده‌نا که‌س نه‌هاته سه‌ردانی شورشی، نه‌وه یه‌ک دوو جارانه‌ش پیریشیک و پیره‌میزدیکی فارس بعون...))

((بهلایی، زور پیکه‌وه دوست بعون، هردووکیان که‌میست بعون- هه‌روه که‌خوشیان ده‌یانگوت- زوریان دانو ده‌گمل کوره‌کاندا نه‌ده‌کولا، نه‌وانیان به دواکه‌وت تو ده‌زانی کورده‌کانیش هیندیه‌یان چاره‌ی وان نه‌ده‌ویست...))

((باشه نه‌وه چون بwoo وا هیننده دوستی یه‌کتری بعون و...))

((تیستا ده‌یلیم... بهلایی... رپوداو و به‌سه‌رهاته که شتیکی شاراوه‌ی بن به‌ری نییه و نه‌بورو... به عاله‌می ناشکرابو... نیواره بwoo، ده‌مه ده‌می روژاوه‌یه... هه‌روه که‌خوشیان تا ده‌کی حمساری داده‌خرا نه‌وه هر ده حمساریماندا پیاسه ده‌کرد... دوو... به‌دوای یه‌که‌وه. نه‌وه و مه‌مدی هر پیکه‌وه بعون... زوریه‌ی کاته‌کان پیکه‌وهیان راویچکه ده‌کردن-

دهبرد و چنگی له بربینه که دادا... کوره کان دهستیان گرتیبوو و به همه مسو هیزیکیانه وه نهیانده هیشت، به لام درو هستی ههر نه دههاتن... محه مهد بورو!!

ثاپرم دایه وه... شویش دیت، زور خوین ساردا نه له سهر قهرویله کی پهنا ده رکه کی ژوره دکه دانیشتبوو... دیتم نه ویش هرچه نه به روالت نارام، زور گرژه: به ره ده ام دهستی ده بېرکی دهنا و ده ریدنایه وه و لە بن لیوانه وه و دک ده گله خۆی بلى، هر ده گوت و دو پاتی ده کرده وه: ((بەلی: من کوشتم، من کوشتم، هر ده بورو بیکوژم... ده بورو بزانی کی قه چپیه!!)) ده مبلسیکی له ته نیشته وه بورو که پیشی له لا جانگی محه دی دابوو، به تهک ده مبلسه که شهوده کۆنه رۆژنامه يەك بورو... رۆژنامه که لە دهستگیره ده مبلسه کموده نه مینى... کەچی لیدانه که کوره کانی پەنگه کانی به سهر دهستگیره ده مبلسه کموده به جى نه مینى... تا شوینه واری همه مسو له خو کر دبورو و وەئاگای هینابونه وه... ثاوا...))

((دوایه؟...))

((دوایه هیچ، دهسته بەره هات، محه مدیان هەروا بېبى ھۆشییه وه برد... هر بەیانی نه و پۆزدەش مرد... شۆر ششیان لەمە جودا کرده و بردیانه بەندیخانه بەندیه ساده کان، دوایه ش کە لە نوئی دادگابی کرايیه و، فرمانی زیندانی تا هەتا یەی بۆ برايیه و...)) سوچانە للا... نه و نه و شتانه ده گوتون، من چوپو و مە دنیا یە کى دى- گوییم له وی بورو، به لام میشکم له جیئیه کى دى بورو.

لە دوای لادان و فریدانی پەچەی بورو، پشۇوی ھاوینه بورو، نە و دەمی، ژنان زیاتر هەر چاکەت و تەننۇورەيان دەبەر دەکرد و شەپقەی لىيوداريان له سهر دهنا. رەعنە خامن هاتبۇوه شارى- سەر دەكتورى... دەيىھە ویست بچتە لاي دەكتور قشۇنى. كەس نەبۇو له گەللى بچى و ئاغا دەيىھە ویست يەكىيکى هەر له گەل بى- و بلىتە كە بۆ من دەرچوو، كە نه و شەھە دەپەر دادانە كە لە دەپەر دادابۇو. بە هەر حال نەھە دەمدىت ھەرجى بورو دەستابۇو تىيىدا. بە لاکۆلانىنىكىدا دەرۆيىشتن كە يەكىيک لە شەللاتىيە بە دنوازە كانى شارى لە بەر دەمان هەلتۈقى، زۆر بە دەنگىكى بەر زەوە كوتى: ((سالاوت لىيېي، رەعنە خامن!...)) و رەعنە خامن لە بن لیوانه وه دەلەمى داييە وه كەمەرىيکى بادا و لىيە كولەكانى بە زەر دەخەنە وه كوتى: ((كاكە حەسەن، نە و ترازا نەندن... تېپەرپىن. ئاورېيکى داييە وه بە هەمان زەر دەخەنە وه كوتى: ((كاكە حەسەن، نە و كى بورو، تۆ دەتناسى؟ دەگەلە تۆزى بورو?...)))

ده نووستىن، ئېراھىم نەبى كە نايلىونى بەسەر تەختە بەندە كە سەر دارە بەستە كە دادا بورو و لە خەوشى لە بن نايلىونە كە دەنووست. بەلى... نووستبۇوم، كە لە پې نەمزانى لە هەراو ھورىيە يى لە بەر رۇونا كىيە كە لە پەنجھەرە كەپىرا لە هەيوانىي دەدا و ئاشاگا ھاتم... بە هەر حال، ھەرچى بۇو من و ئاشاگا ھاتمە دە. دیتم سەپىرە، كەلۋە كان ھەمو پېن. گۆمانى كرد، ئاكا سەرتاتى شەھى بى و من لىيم تېكچۈوبىي!... بەلام خۆ كە من نووستم كەلۋە كان ھەمو كۆزابۇونە دەمەمىزە كەم لە بن سەرم دەرتىنا و سەريم كرد: دوو و بىست و پېتىج دەقىقىيە! دە دلى خۆمدا گوتىم: دىارە دەنگۇيە كە راست بورو كە دەيانگوت بۆ (بازاجان) يىيان دور دەخەنە ود!... ((دەو نىيەيدا كوره کانى دىكەش ھەستانە ود... يو سەرم بەلا دا تېپەرپى- زۆر لە سەرخۇ، نە كا ھەلسەتىنى. گوتىم: ((يىسف، بزانه چىبۇو، باس و خواس چىيە، دەيانەھە وى بگۆتىزە ود؟)) گوتى: ((نه و دەچم بزانم... دېيمە و پىت دەلىم...)) رېبى و نەھاتە ود. نە و چەند كەسانە دېش ھەر چۈون، و ئىدى نەھاتە ود... يانى چى؟ يانى ھەر لەوي دەيانگەن و دەيانبەن! ھەستم كەد شەھى ھەيىه لە ژورە كە لاي خۆرئاواي ھەيوانىيە، دىار بورو چەمچۇلىكى زىياتر لە ژورە كانى دى لە ويىو دەھات... دەو نىيەيدا تەفسەرىيە كى زيندانى لە ژورە كە زيندانى لە ھەيوانى- دەگەل پاسەوانىيەكى و هات لە سەر يە كەم پەلەي پەلىكانە كانى حەسارى راوهستا و چەند ھەناسىتكى قولى ھەللىكىشان...))

گوتىم: ((جهناب سەر وان، نە و چىبۇو؟))

گوتى: ((جا من چۈزىنم، لە خوداي خۆتان بېرسن!))

((وەلامىيەكى سەيرى داييە ود! شەرالە كەم لە پى كرد و رېشىتىم)).

((پارپە كە پې نەھەنگ، سەرپەنگ، سەرپەنگ، سەرپەنگ، سەرپەنگ، سەرپەنگ...))

ھەر وەك مەزەندەم كەر دبۇو ناوهندى چالاکىيە كە ژورە كە نە و سەرى پارپە كە بورو... كوره کان ھەمە دە پارپە كەيدا خې ببۇونە، ھەمۇو سەر و جۇچۇرە كەنگ لە پۈران پەرىبۇو.

چۈومە پېشى و لە كەلىنى كۈر و پاسەوانە كانوو سەرىتىكم بە ناو ژورە كەيدا خوار كەدە و... دىيەنەتكى سەيرىم دىت: يەكىك لە كوره کان لە سەر گازى پېشى كە و تبۇو، پەلەقاژى بورو، دوو لە كوره کان- خەسرە و عەلى- دەستیان گرتىبوو، بەلام دەرەستى نەدەھاتن. كە چاڭم تە ماشا كەد ئاھ... لايەكى دەمۇچاوى... دەرەپەرە لاجانگى ورد و خاش ببۇو، نەرمە كەپىيە رۆيىشىپۇو، چاوېكىشى دەپەرېبۇو... و خۆنەتكى زۆريش بەسەر رايەخە كەوە بورو... بېھۆش بۇو، بەلام زۆر ناپەحدەت بورو. دەستىشى- تەنبا يەك دەستى زۆر بە توندى بەرە لاي بربىنە كەوە

نه‌میریکا به جوش و کول هاتووه، و ویژدانی ده قتواندا به په‌رهشوت نهوا به سه‌ر کوراندا درزینی... ریزه‌کان تیکدنهن، برسیه‌کان پر دده‌دن یه‌کتری و په‌لامار دده‌دن، لیکتر دده‌دن، تیکده ده‌گلین و یه‌کتری هملدنه‌گلوفن، و هموالنیرانی روزناییش نهود چالاکانه فیلمان ده‌گرن... و فرۆکه‌کانیش ههروا بسته‌خواردنان هله‌لدپریز-و هالیکوپته‌ره‌کانی سه‌دامیش برد‌ه‌وام ههروا گولله شهشتیران دهبارینی. فیلم گره نه‌میریکاییه‌کان فیلمیان گرتون... ((کورستان جوانتین نوخته‌یه کی جیهانه-جیهیه کی وا جوانی دیکیمان نه‌دیو)).. به کالته وا ده‌لین... به خیر و سه‌لامه‌تی که‌ی ته‌شریف دینن!؟...

به‌لام نه‌میریکا گوناهی چیه؟-گه‌رده‌لولول گه‌رده‌لولولی بیابان بwoo، خو گه‌رده‌لولولی کویستانی نه‌بwoo... وک بلیی عیراق سه‌ربه‌خویه، نهود کاریکی ناوخویه، نهود مافی خویه‌تی... زدت و ره‌بته تازه‌ت ده‌وی!- بدله‌ی، زدت و ره‌بته تازه... به‌لام زدت و ره‌بته تازه پیویستی به ثارامی ناوخووه ههیه. نه‌وجا تیپیکی له تیپی سه‌دادمیش به‌لولا و ده‌ر له‌بر ده‌ستدانییه-مالی خویه‌تی، ده‌بی ثارامییه به‌رقه‌رارکا- شیعه و کورد قاوقیز و ههراو هه‌ریاییه کی به خواریانه... گوته گوتوویه‌تی زور و ستم له به‌رده‌لاییه چاتره... نیدی خو تو له گوته‌ی چاکتری تیناگه! هیچیش ناکری-نه‌گر کورده‌کان ثاواره و ده‌بده‌رن، یا ده‌کوشتن نهود نیدی گرفتی خویانه-کاره‌که‌ی نیمه و سازمانی نیو نه‌ته‌وهی ته‌نیا به‌رگری و وه‌ستانی ده‌ست دریزیه بwoo، نیدی خو نیمه داروچه‌ی ناوچه‌که نین! وک بلیی ده‌رفته‌یش نییه.. نه‌و هه‌موو بیره نه‌وتانه‌ش ده‌بی مه‌هار بکریمه‌وه... ده‌زانی هه‌ر ده‌دقیقه و سه‌عاتیک چه‌ند له‌و ((سامانه خومالییه)) ای ده‌بیته دووکه‌ل و به‌هه‌وایدا ده‌چی و ج زیانیک به ژینگه ده‌گیه‌نی! کورده‌کان پیشانی‌داوه که په‌لیان نییه... رایه‌ره‌کانیشیان ده ته‌واوی نه‌مو ماوه‌یدا ته‌نانه‌ت دووکه‌سیان په‌رودره نه‌کردووه که هه‌ر نه‌بی نه‌و یارمه‌تیانه وک مندالی خه‌لکی دی‌دابه‌ش بکن... شیعه‌کانیش نهود نه‌رانیان هه‌یه!

چوومه‌ته‌وه شاری، له مالی کوره پوره‌که‌مم، بیست سی که‌سیکیان میوان- میوانی ثاواره، یا ثاواره‌ی میوان- له خه‌لکی سلیمانی. پوره ناسکه‌شیان ده‌گله، پیریژن به ده‌رد‌ه‌سریه‌که‌وه هاتووه، مه‌پرسه. من پوره ناسکه‌ی ناناسم، نهوده‌میم نه‌دیبوو، ده‌لی زنی مام سه‌عیدی دارتاش بوده، که له دوورخانه‌وه راگواستنیدا مردووه-کوشتیان. بی‌ئیختیار له داده شیرینی ده‌برسم... ((ههی، جا بی‌و ده‌یناسی؟- به‌لی؟... بی‌دده‌تانه... به‌دده‌خته... زوری به‌دده‌ختی کیشا... نهود میزده‌که‌ی، نه‌وهش کوره‌کانی، نهود نه‌و کچشی، نه‌وهش نه‌م کچه‌یانی!...))

دایکم گوتی: ((ههی، مانگا به کله... ته‌شریفی بردوتنه سه‌ر دکتوری... هه‌ر به حه‌تووییکی ناشنا و روشننا و دوست و ناسیاوی په‌یداکردن..! رزله، تو خوتی لی دوور خه‌وه... نیمه نان و نه‌کی و اغان کردووه!...))

له دوا دوایاندا نه‌منیش به زره به‌ره‌لایان ناشنا بوم، به‌لام نه‌م زنانه هیچ خویان به نیروه نه‌وییدا با نه‌ده‌دا. به‌لام نه‌مه‌یان نیروهی بیو. نه‌لبه‌ته که‌سانیکیش هه‌بوون که وک خه‌وه و خه‌لکی دی‌یه که‌مان بزان که لیزه‌ش نه‌هولا و لای لی هن. به‌لام نه‌ه که‌سانه ره‌نگه هینده‌ی ژماره‌ی خه‌لکی دی‌یه که‌مان زیاتر نه‌بوو بن... باشه دهی منداله‌کانیشی... باشه نیدی، هه‌رچی بی‌ دایکیان بwoo... چیزوک و به‌سرهاته‌که‌ی باهم و ده‌یر هاته‌وه... به‌سرهاتی شه‌پری کوره گه‌وره‌که‌ی ده‌گله ناغای... شتیک وک میزتوو!..

شوپش ده شوپشدا بهر هله‌لدا بیو رووداوه‌که‌ی هله‌جهه به‌خیر و خوشی تیپه‌ریوه... که‌سانیک تیچوون، ههروا شتیکیش مانه‌وه... هیشتاش ده‌ماله کاندا جوته پیلاوی بچکولانه ده‌بینی که پیتی خاوه‌نه کانیان هرگیز گه‌وره نه‌بووه، کراسی بچکولانی و ده‌بینی که خاوه‌نه کانیان هرگیز پیویستیان به‌کراسی گه‌وره‌تر نه‌بووه، له هیستوکان ده‌بینی که نیدی که‌سیک نییه لایلاییه‌یان بیکا... هیچ کام له‌وانه هرگیز نه‌چووه بازاری هیچ له‌نگه‌یک، جای نیوداشتی نه‌کریوه‌وه نه‌چووه بن قه‌دوی خیره‌وه‌ندانی مرؤقدستوه رووداوه‌که‌ی هله‌جهه به‌خیر و خوشی تیپه‌ریوه... ده‌ردیکی گه‌وره‌تر هاتوته پیش ویژدانی مرؤقا‌یه‌تی: سه‌دادام هیچ‌شی کردوتنه سه‌ر ولاتیکی سه‌ربه‌خو- ولاتیکی بچکولانه، نه‌نامی نه‌تموه به‌کگرتووه کان، نیدی نه‌وه چاپوچی لیناکری، ویژدانی مرؤقا‌یه‌تی تاوی نه‌ه نازاره‌ی نییه، هیچ مرؤژنیکی نازاره‌ی‌غواز به‌رکه‌ی ناکری-له هه‌موویش زیاتر، نه‌میریکا... که مژده‌هینی نازادییه، پیش‌ه‌وای سه‌ربه‌ستییه، سویه‌رمارکیتی نازادی و پیشانگای سه‌ربه‌ستییه... کورد جیاوازه، ژماره‌یان زرده، چاک و به‌رکه ده‌گریت، چمندی لی بکوشی تیپه‌بی، کیو و شیو و دل و خه‌ردنی هه‌یه... نه‌م به‌سته‌زمانانه که‌من، له توزه نه‌وتیکی نا قابیل به‌لولا و هیچ شتیکی دی‌که‌ی قابیلیان نییه، نه‌وه‌نده نه‌بی سه‌ربه‌خون.

شه‌ره، کورده‌کان وک هه‌موو جاران بونه‌وه قوریانی، نه‌مجاره‌یان قوریانی کویت-کویت نازاد بوده، کورده‌کان ثاواره بونه‌ته‌وه... کورده‌کان، خوشک و برای منداله هله‌جهه‌یه‌کان، بایپر و دایپر کانیان، و همزاران همزاري دی‌که‌شیان له‌سمر شاشه‌ی ته‌له‌فزیونه‌کانی جیهان ده‌بینی- به ده شه‌قام و شارپی و کویره‌پریه‌کانه‌وه، به کیویه‌وه برسی، رووت، پیخواست، له هه‌واوه به هالیکوپته‌ره‌کانی سه‌دادام گولله باران ده‌کرین مه‌نجه‌لی ویژدان و بهزه‌بی و به‌خششی

هیچم له بسهرهاتی حمسن بدرازیبه و نهدزانی، پوره ناسکه به سهرهاته کهی به دور و دریزی گیرایه وه.
 ((دراوسی بوین، هاتوچومان پیکه و هببو، که ئه و بسهرهاته روپیدا... خوا چاکه بز
 نه کا... و بزشی نه کرد... ماویه کبو - باشه شیدی...))
 دیویست خوی له باسه که بذریته وه، به لام من نمهیشت.
 ((نا شیدی، پوری، نیستاکه سهرهکیت دامه زراندوه تمواویشی که... سهیرکه، پوری،
 من فریای دیتنی دایه شیرینی ناکوم-من دو روژی دیکه ده گمریمه و تارانی. میوانه کانیش
 لیره نین...)) میوانه کان چونته بازاری و من و پوره ناسکه ماوینه و که به عمردیه وه
 نوساوین، چهند شوخه ژنیکیش که ود خرو و خده کوملا یه تی نه گهر پیاو له مالی بن
 ناینه ناو پیاوان، به تملک سویه که وه دانیشتونین...
 ((له کویوه ددست پیکه بیلله! له هر جیهه کپرا ددست پیکه هم در ده سه ری و
 سوکایه تیبه و رسوایی...))
 ((رسوایی بؤ!...))

((باشه شیدی...)) و سه ره جام به زوریه من که وته قسان:
 ((هه رو ده دیگوت...))
 ((کی دیگوت?...))
 ((سووره گول، رؤله... نمودی خوشکه شیرینی، کچی که زالی یا ئه و یه که، ناوی چبوو...
 شیلان، شیلان... له پیشدا شهوانیان بردن که رکوکی، ماویه ک دابویانه ئه و نه فسنه ره-
 چووزانم، بعو نه فسنه ره...))
 ((کام نه فسنه؟))

((ئه ودی که به بارمه بربووی... ثاخر توش لجهجی کورمی، کچه که بدرچاو ببو، تازه
 ده گهیشتی. نه فسنه ره چاوی تی بربیوو و تهماحی چوبوویه. دابویانه وی، به ناوی
 کاره که ریمه وه.)) هیچ خراپه یه کی ئه و پیاوه نه ده گیرایه وه، دیگوت زوری ده گه لدا چاک ببوه،
 چاکی ده گه ل گونجاندوه-ردق و تووره ببوه، به لام دلرهق نه ببوه. دیگوت ((همزه کار)) ببوه
 دیگوت جوزیک ببوه، ویچووه که به مندالی ((شیتکه)) ببویی... رؤله، نه مانه هه ممویان
 ود کو یه کن، هر هه ممویان ده ماریکی شیتیه یان تیدایه... نه وانه ش هر لبه ر ئه و شیتیه
 ده سکنه نه ده کهن و ده گیانی خله کی بهر ده دن، ده نا- رؤله- هه ممو که سیک ئه و کاره نا کا-
 نه وانه ش هه رچیه ک بن دایک و باییکیان ههیه. تو پیتوایه هر کورد هن؟.. ئای رؤله، له

ناوچه عهرب نشینه کانی خوشیان دیهاته کانیان به ته او دتی کاول و ویران کردوو، هه ممو
 که سیکیان کوشتووه، هه رچی کچه شیعه) یه بردویان و خراپیان کردون. هه ممو و دک یه کن.
 من بز خوم دو سی سالان کاره که ری نه فسنه ریکی بوم خله کی تکریت بوم. نه ویش هه روا بوم،
 ده زانی که بی شیش ده بوم چی ده کرد؟ دور له پووی تو سه گیکی هه بوم زوری خوشده ویست،
 روحی بسهر سه ریمه وه بوم. له سه ره سفره ده گله خویدا داده نا، بز خوی پاره وی بز ده کرد.
 هه میشه پری به پرکی نوبل و چوکولیات بوم. تا له ده پریا ده هاته وه چوکولیاته که
 ناماده بوم- داده نیشت و دک مندالانی گه مه ده گه ل نه و سه یه بیدا ده کرد. به لام کوره کم، هه
 نه و سه یه شی بلهانی که مه و ده جاران و بمه گوللان دابوو- به خیریش. ناوی له سه یه که نابو
 فیسل، پاشای جارانی خویان. له پر به ده ئه و یاری و گمه و چوکولیات خواردن وه وه
 ده گوت: ((ناسکه- ده مانچه که مم بز بینه!)) من ده مزانی ده یه وی چبکا، ده گوت:
 ((فلانی، توبی و خودا، گیانله بمه، گوناهه... زینده وری خودایه... خوا هلنانگری))
 ده گوت ((اسکت!))- بیده نگ به- و چاوی ده ده پهاراند، و ئه و ده مانه که شیتیش ده بوم،
 رؤله، سه ره جاوی زور ترسنک ده بوم. نیدی من نه مده ویرا هیچ بلیم...
 ((ئه لخومولیلا، ده چووم ده مانچه که م دینا، رؤله، هر که ده گوت ده مانچه که م بینه، به
 قودره تی خودای ئه و گیانله بمه ده موده دست تیده کهی و دهیزانی- له ناده میزادیکی چاکتر
 ده زانی و بیده ده تانه ده چوو خوی ده هه زار کوناندا ده شارد وه: له بن تهختی، له پشت
 ده لابیمه وه، له بن داو و ته زگه لی من... ئه و بیده ده تانه بمنده خودایه سه ری ده بن
 ده سته کانیه وه ده نا و ده سیده کرد به ((نووسکه نووسکی)- راست و دک مندالیکی بچکوله
 ده نور زایه وه... کافر زکی پیتیده سوتا... کابرا که ئه وی ده دیت قاقا پیده که نی... هر چز نیک
 با یه راید کیشا یه وه ده ری. ئه و جو ره کاتانه من له متبدقی هه ردو کوییه کا نم ده گرت، و
 ده له رزیم- تا دنگی تهقهی ده هات. که ده نگی تهقه کهی ده هات ده مزانی کار له کار ترازا وه.
 به لام تو پیتوایه سه یه که ده کوشت؟ نا، نه یه دکوشت- گالتیه پیده کرد. هه رکه تهقه کهی
 لیده کرد و سه گهی بیده ده تان وه قروسکه قروسک ده که وت، به تاسه یه که وه پریده دایه ئه و
 کیانله بمه بینه وایه و له باوه شیی ده کرد و ده بیرده لای دکتور و چه ندی پاره ویستایه لیی خبر
 ده کرد. و ای بز ئه و ده مه که هاتایه و سه گهی که حالتی شر بایه- قیامه تی لی را ده بوم! به
 جوییکی به ده روبه ریدا ده هات، همروه که راست مندالی تاقانه خوی بی. نه شیده دایه ده دست
 شوفیر و سه ریازه کهی- هر بز خوی ده بیرده نیو تو تو مبینیه بز لای دکتوری)...
 ((دوایه؟...))

((دوایه دوعای سهرت...))

((ناخرا گوتت سوره گولیان دایه نه و نه فسسه ره...!))

((بهلی رزله، دایانه نه و نه فسسه ره، نه و دوایه نه فسسه ره بؤی باسکردبورو، گوتبووی مه شمورو بیه تینیکی ده بی و دک نهودی نه و دیشی که هه مووان بکوزی، بهلام کاتیکی نهودی ده نیپو خدشیمه ته کهیدا ده بینی دهستی نایهینی و دلی نایه و چاو ده پوشی. دوو سی سالیک بدر له نیستا بورو، که له پیکدا هاتینیکی ده گله پیشمه رگه کانی خوماندا نه فسسه ره بیان کوشت، و کچه بیان هینایه و لای نیمه - نه و نه فسسه ره منیشی لهلا بروم سالیک بورو کوزرابوو... همر کاتی که دیار نهدمان و نه ده هاتنه و ده مانزانی کوزراون - من نه و ده می له که رکووک بروم - ریشم نه بیو له مالی بچمه دری، یا ده گله یه کنکیدا بدیشم. سه ره رای من دوو سه ریازی دیش هه بیوون که چاوه دیبر بیوون.

دوایه نهودی که کابرا کوزرا نیمه بیان بردہ بعضا - لموی له نه باریم نیش ده کرد. زور بیوین - کورد، تورکمان و دیان. نه و کارتونه بچکلانه که داو ده رمان و نه و شتانه بیان تیندابوو ده مانبردنه ژوری نه باری یا ده مانه بیان ته ده ری. کاره کهی زور گران نه بیوون. سالیکی نه او له اوی بیوون. ده مانزانی شه ره، بهلام نا کامان له هیچ نه بیوون، ته نیا نه و کاتانه نه بی که فرۆکه ده هاتن و بومبایان داویشتن. روزیکی سه رتیپ - زد عیم - یک بو سه ردانی هاتبیوو. و دک نیره نه بیوون بیناده سه رپوشیک یا له چکیکی به سه ریمه و بی تا نه گه ری غهواره یک یا نامه حرمه میک هات لایه کی له چکه که یا سفرپوشه که دا کیشیه خواری، و خوت دا پوشی. لموی هر نه و جله مودانه هه بیوون - و دک جل و بهرگی سه ریازه کان، بلوزیک و ته نوره دیمک... و سه ری رووت... قوتیکی جوانی هه بیوون، نه و دایک مرده، هر ده گله تاله ثار موسوشه - ثاوریشم ... نه دی، خه ریک بیوون ده مکو. نا، سه رتیپه هات، راست و دنیومن که وت، و چند و شهیدی کی ده گله مندا گوتون و زور چاکیشی کچه ته ماشکرد. هر ده می قسانی ده گله مندا هملینایه و ده ده دست دلم خه بریدا. رزله، خوت من نهم پرچم له ناشی و لبه ر تاوی سپی نه کردووه... هر له ته ماشکردنی نه و دقیقه یه و تیگیشتم که به عالمی ناشکرا بھرینگی پیشده گری. لبه ر خومه و گوتم هه بده بخت، هه بیده دهتان! هر چنده عده بیشمان نه ده زانی، دوو سی و شان هر فیربیوین لهوان شته باوانه و دک: هه لیگر، و ده، بپر، ناو، نان... نا لهو شتانه. نازانم چون بیو سه رتیپه له پر نا پریکی دایه و به منی گوت: ((دایک؟...)) و منیش نازانم چون بیو - دیاره خوا پی خوشبوو... گوتم: ((بهلی...)) سه رتیپه پیکه نی، و گوتی: ((باشه... باشه!...)) و رقی... ((دوو رز رت تیپه پری، بهیانی رز رزی

سی بهم بیو که دیتم نه فسسه ریک هات و به من و سوره جولی... ناخرا نهوان ((گول)) یان نیبه، به گولی ده لین جول... گوت و ده دای که بیوین، چووین. نیدی هم نهود بیو، چووغان هه بیو هاتنه و نه. هیچمان نه بیو، نیمه بیان بردہ شوینیکی پری ژن و کچ بیو - ژنی جوان، کچی شوخ و شه نگ، همروه که زرد ده هتای، که له ته ماشکردنیان تیپ نه ده بیو میزیکی دریشان ده ژوری کیکیدا دانابیو که بین داموسیان به سه ردا ده هات و ده چوو - له رهنگی خوی. کچه کانیان به دوری میزه که بیو دانیشاند بیو و به شتگه لیکی که به بین دامو و سه کانه و بیون و ده هاتن و ده چوون، چهند کاریکیان نه نخام ددها - فیریان کر دبیون - دوایه زانیمان که نهود کارخانه بیو. سه ره تا بر دیانینه ژوری کی بچکلانه و ده کتوران... و دلی به رهنگی شین نهک سپی. بازو به ندیکیشیان دایه ((سوره گولی)) که نیمه نه مانزانی چی لی نو سراوه... خودا نهودی به که سه پردا نه بینی...))

پوره ناسکه به دوای با سه که دا نه چوو و بپیوه؛ ماوهیک را برد، دیار بیو حمزی له دریزه دیدانی با سه که نیبه، گوتی:

((پوره ناسکه، همروه گوت من دوو سی روزی دیکه ده چمه و تارانی؛ من نیستا خوشکه سوره گولم نه دیو، رهنگه هم نه شیبینم - داده شیرینیش همروه تر، خوت من بیگانه نیم... نهود بس هراتی دایک و خوشکه کانی نیمه - توق پیتوانیه که ده بی منیش بیزام؟ - ناخرا من و نهوانه و دک من ده مانادا مندلی نیوه و برا و پوره سوره گوله کان و نهوانی دی نین - ده مانه و نیز بیانین ج به سه ره نه و خوشک و برا و خوشک و دایکه ماندا هاتوره. ده زانم، به سه رهات و حه کایه تیکی کریت و دزیوه، چیزیکی پیس، ده زانم نه و خوشک و بیورانه و دک وی چیان لی به سه ره هاتوره و لیقمه ماوه... ده بی هم بیلین و بیلینه و تا نه و جیهانه خوتی له کیلیه نه زانی و نه دیق و نه بیستنی داوه بیان که چیان له و کومه له خدکه بی و دهی و دک نیمه کردووه و دهیکن. ده زانم سه رگوزه شته یه کی تاله... بهلام هر چیهیک بی نیدی نهوده سه رگوزه شته می لله تی مهیه، هر چه نده ده شانم و دک بی خومان ده لین نه و خوشک و پور و دایکانه، همه بیو له گولی پاکترن. من پیموانیه هیچ مرغیکی شه ریف نهم جوړه ژنانه به داوین پیس بیانی. راسته کاره که بیان پیس بیو، بهلام خوت بی خویان به حمز و نا هزار و ره زانه ندی خویان نه و زیانه بیان بی خویان دهستنیشان نه کردووه هم لنه بیزار دووه. و دک نهوانه که - دوای لیبوردن ده کم - مرغه دهستی ده پیسا یه و ده رچی و دوایه ش بیه وی بی پریتنه و ده زانه بیان نیوه رهاده - نهود به سه مرغه نهم پیسا یه به ناو و سابونی بشواته و ده... ناو)).

((دزادن، کورده‌کم... خودا عهمرت دریشکا... نیدی، هر نهودیه که بُخوت بُوی دهچی و
مهزندنده دهکه‌ی... هر نهو پیسنه‌یه که گوتت... به کورتییه‌که‌ی چ له کورپی خوم
بشارمهوه، دوایی تیگه‌یشتم که بازویه‌ند، که دهقانی ههموو نه و زن و کچانه‌ی نه و کرابوو
چبوو-دوایی سوره گول بُخوي پیگوتم. گوتی لهسه‌ريان نوسیبیو ((تایبه‌تی
نه‌فسدره‌کانه!)) یانی ته‌نیا بُنه‌فسره‌کانن... تیگه‌یشته کوره‌که‌ی?...))
((تیگه‌یشتم... دوایه؟...))

((دوایه‌ش، دوعای سهرت... باری درونی زور خراپ بُوو-دهیویست خوی بکوزی.
دهیگوت نه مژیانه به کملکی چ دی... درد و غه‌می منداله کانیشی شیتیان کردبوو... نیستا
دهیگوت بهر هله‌لداشیکه‌ن تازه هر نایه‌توه-دهیویست په‌تیکی هله‌لخا ملی خوی پینداکا و
خوی هله‌لواسی... نامزگاریم کرد- نه و شنانه‌ی تو دیانلیی هه‌مومون پیگوت... نیستا نیدی
زور که‌مم دهدیت... چ بلیم... شهوانه دهیانرد... نه‌دوش بلیم، هه‌مومو حه‌توونیکی دههاتن،
و هه‌موموانیان، نهوانه‌ی که له زوری کوره‌که‌ی بُون تا ده‌گه‌یشته نهوانه‌ی و دک من که له
متبهقی بُونین، ده‌برد و تییان ده‌نورین-فه‌حسیان ده‌کردن... چهند پیریزنه عه‌رییکیش
بُون...) که گهیسه نیره دنگی نزم کردوه، دهستی به برد-هییوه نا: ((نه‌مانه کور یا
میرده‌کانیان شیوعی و شیعه بُون... که هه‌روهه میرده‌کانی مه راکویزرابون و دورو
خرابونه‌وه...))
((دوایه؟...))

((دوایه هیچ... ماوهیک تیپه‌پی قوته‌راتچییه که بُوو ثازووچه بُز کارخانه‌که دینا-
لیره چی پییده‌لین?))

((هه‌پییده‌لین قوته‌راتچی...))

((به‌لی، نه و قوته‌راتچییه... عه‌به رده‌که‌یه کی نالچاغی قورمساغ بُوو... ناوی حاجی
عدنان بُوو، زور دههاته ناشپه‌زخانه‌که- متبهق- و به خیالی نهودی که من داکی سوره
گولیم دهکه‌وته قسان و گه‌رمی ده‌کرد و ته‌نائه‌ت ده‌شی پرسی داخوا هیچم ناوی و پیویستیم به
هیچ نییه... من هیچم نه ده‌ویست کابرا مرخی لی خوش کردبوو و به کورتییه‌که‌ی توش هه‌ر
کورپی خومی چوبوو سوره گولی له‌سه‌ر تیپه‌ی کرپیووه!... دوایه‌ش نه‌مزانی چون بُوو و چی
لیهات‌وه، نهود نه‌بی که روزتیکیان دیتم کابرا هات و سوره گولی په‌ل گرت و بردی... نیدی
من هیچ سووشه‌یه کیم تا نه مدوایانه نه‌بی نه‌زانییه‌وه...))
((کام دوایی!))

((هه‌ر نه دوایانه- شهری خورپه‌مشه‌هه‌ر...))
((خورپه‌مشه‌هه‌ری خومان?))
((به‌لی، کوره‌که‌م... هه‌ر نه ده‌مشه‌هه‌ری خومان...))
((ئی...))
((ئی ئی، دوعای سهرت... توش و دک کورپی خومی... به‌لی، کاتی نیزانییه کان
خورپه‌مشه‌هه‌ریان گرتده‌وه سه‌دادم پشتی شکا... نیدی بیلات‌هشی، دورو له پروی حازیان،
میشک و گویی تیکه‌ل بُون و ... کارو کارخانه شهق و پهق بُون و بُونه هه‌که‌هه و بُخوی،
نه‌هودی توانی بُزی ده‌رچو و چوو له به‌غایه به هه‌ر شیوه‌هه‌یک بُون خوی شارده‌وه... منیش
به‌تله‌مای خودای لیمدا و روزی‌شتم... نیستا نه‌وجا بچمه کوی بجه پرسیاران- چوومه گه‌ره‌کی
کوردان... سه‌یرم کرد نا، پاسه‌وان و داره‌غه حه‌شی ده‌کمن، نه ده‌لکه به‌سته‌زمانانه
نه‌نامه‌یان لیپراوه، نه‌گه‌ر بلیم هه‌مومو ده‌گاییک پاسه‌وانیکی لی راوه‌ستاوه، دره‌نییه...
کورتییه‌که‌ی، سه‌رت نه‌یه‌شیئم، چوومه گه‌ره‌کی نیمام موسای له‌وی له ده‌گای دوو سی
مالانم دا- نیستا هه‌روا سه‌رده‌هه‌رییه‌کی که‌م تا کورتم له عه‌رییه‌که‌ی ده‌کرد... به‌کورتی، له
مالی حاجییه‌که‌ی کوییتی، که ناوی حاجی مسته‌فا بُون، بُونه کاره‌که‌که... هیندیکیش پاره
پاسه‌که‌هه‌وت کردبوو: له‌وی، له کارخانه‌که، مانگی هه‌ر یه‌که‌ی دینار و نیویکیان ده‌داینی بُون
خه‌رجیه‌گیرفانی؛ سوره گولی چاره‌پرده‌شی کاتی روزی‌شنی په‌نخا دیناری هه‌بُون به زوری به
ملی دابیم... به کورتی، نه‌وجا نیستا چبکم و چ نه‌کم، چون خوی بگه‌یه‌نمه‌وه کوردستانی...
کوردستان! هی هی... من شتیکی ده‌لیم و تو شتیکی ده‌بیسی... به‌عس سیه‌هه‌ری کوردان به
تیر ده‌نگی‌یو... روله، نه ده‌ریه‌ده‌ری و به‌دبه‌ختیانه که من چیشتمن مه‌گه‌ر هه‌ر خوا بُون
خوی بزانی... ناهه‌هه!))
ماوهیک بییدنگ بُون، ده گولی رایه‌خه که‌وه رامابوو... و که‌ونه بالله‌فرهی نیو دنیای یاد و
بیده‌ریه‌کانییه‌وه...
((...روله به‌و هه‌مومو بدبه‌ختی و رهنج و ناخوشیانه که کیشابوو شمن نه‌هه‌تا نیستا به‌و
سال و ته‌مه‌نه و به‌و حاله په‌پووته و به‌و سه‌رما و سوّله‌یه‌وه، به کوچان کوتانیوه له
سلیمانییه‌وه تا نیره هاتووم... روله، نه به‌دبه‌ختی و رهنج و ناخوشیانه تمنیا که‌سیک
هه‌ستیان پییده‌کا که خوی به‌سه‌ری هاتسی... نیستا ناگام له هیچ یه‌کیان نه‌ماوه. نازانم
میرده‌که‌ی چی لی به‌سه‌ر هاتووه، کوره‌کان له کوین، کچه‌کانم چ قوریتیکیان به‌سه‌ری خزیاندا
کردووه... خوا سه‌به‌کاریان کویر و زه‌لیل کا-خوا روزی نه ده‌سه‌ره‌ش کا، که نیمه و روزی

کوژاروه. زۆرم سوباسى خودایى كرد، كه هەر نەبى لە ولایپا دەركىكى بە خېرىيى لېكىردىتەوە... دلخۇشىيە ژيانى تەنیا نەو كورەبۇو، كابرا زۆر بەد رەوشته، ئاشەلىكە بۆ خۆى- ھەمۇو رۆزى لە خۆپا و ھەروا لەسەر ھېچ لەو ژنە بىتەرتانەمى دەدا- ھەر بەو دوا دوايىانەش دەستى شىكاند بۇو و كچەمى لە قۇون كۆچكى دانابۇو. لە زگ و بەر زگى بىتازى ھېچىدىكە ناوى- ۋەندىشى ھەيە، كورەكەي زۆر خۆشەدەوى... عەرەب ھەمۈيان ھەروان...))

((نا، پۇرۇنى، يەكچار واش نىيە- عەرەبىش وەك ھەر نەتەوە و مىللەتىكى دى چاك و خراپيان تىيدايە- ھەمۇو وەك يەك نىن، پىاۋى زۆر چاكيان تىيدايە...))

((تىئەمە چاکە كانىغان نەدىيون... چاکە كانىيان فەلەستىننېيە كان بۇون كە مندالە كاغنان بۇيان لە سىنگى خۆمان دەدان... لە دوايىش بۇونە جاشى سەددامى، و لە رووداۋ و بەسەرھاتە كەمە ھەلەجەيدا زۆر لە عەرەبە كانى سەددامى خراپتەر بۇون، و قىسى خۆشىيان بەمە ((ئىسرائىل ئانىي)) بۇو... واي...سى، رۆلە من پېرىبۇوم ئەۋىستاشىم لەپىرنامىنى، تۆ ئىستا كە تازە لاوي و بە نىسبەت منەوە مندالى... تۆ لمېرىت نەچىتەوە و نەۋەت ھەر لەيادبى داخوا لە بەسەرھاتە كەمە ھەلەجەيدا چەند دەولەتى عەرەبى نارەزايىان بەرامبەر سەددامى دەربى؟ چەند دەولەتى ئىسلامى، يېڭىگە لە ئىرەن ئارەزابۇون؟... تۆ ھېچت لەم بارەيەوە بىستووه!؟))

نەمبىستىبوو، يېندىنگ بۇوم، پۇرەلە ھەمدىس ھەناسىتكى ھەلکىشىاھەوە دە درىيەدى قىسى كانىدا گوتى: ((تەدى رۆلە، خۆ مىنىش ئاوا نەبۇوم، مىنىش وام بىرەدە كە دەنەنە دەنەنە خراپ دەنەنە ھەمۇو مىللەتىكىدا ھەيە- بۆ خۆيان وايان لېكىدىن... تەدى، لە بېرمە نەو مندالە بەستەزمانە پاكىزىدە ھەمېشە دېيگوت: ((پۇرۇنى، دەبى خوا نەو رۆزەم پېشانداتەوە دووبارە كەس و كارەكەنم بىسېنەوە بە دىداريان شاد بىمەوە- تۆ بلىيى ئەو رۆزەمى بىسېنەوە؟ بەخودايى ورده ورده خەرىكە رەنگ و روخساريانم لەبرەجاوان كال دەبئەوە لەپىر دەچنۇوە!...)) دوايىش وەك كەسى بەلاۋە نەبىت و دەگەلە خۆى بلىيى، دېيگوت: ((جا بۆ بىبانىنەمەوە... بەچ روویە كىيەوە بىچمەوە... بەچ روویە كى سەيرى چاوابىان كەمەوە!...)) ھەى رۆلە، خوايە بەسەر كەس نەيە!...))

((دوايە ھېچ، شەپ بېرىيەوە- كچەش كە بە كورەكەيەوە كىرى خواردۇبو... نەۋىش ھەر نەبۇو، بە قىسى خۆى دېيگوت بە چ روویە كىيەوە بىتەوە! كەمىكى پاشە كەوت ھەبۇو، دايە من، بۆ خۆشم شىتىكىم بېتىبو... من لە رىي ئىرەننەوە ھاتەوە كوردىستانە كە خۆمان، و ھەوالم دايە كاکە كاوهى، و ناونىشانى تەواوېشىم بۆ نۇرسى... بۆ خۆم قاققۇم نۇرسى، و ئاڭدارم

ئىئەمە وا رەش كرد!... حاجى مستەفا بىاۋىتكى خراپ نەبۇو، بە نىسبەت نەوانەوە كە دېبۈومنىن، ئەستەغفيوللە، ھەلىيەكى خودايى بۇو. بۆ خۆى و خاو و خىزانە كەشى دەگەل كارە كەراندا مىھەبەن بۇون، تەلەفزيۇنىكى گچىكۆكەيان بۆ مەش لە متېقى دانابۇو... ئىرەننەيە كان خورەمىشەھەريان گىرتىبۇو و ھەر مۇوشە كېش بۇو كە وە بەغدايە دەكەوتىن... واي رۆلە كافر نەبىنى... نەمن شتىيەكى دەلىم و تۆ شتىيەكى دەبىسى...))

((دېيىمە، خۆم دېيىمە پۇرۇنى، رۆز ھەبۇر تاران شەش حەوت مۇوشە كى وېدە كەوت...))

((نەدى مۇوشەك... چاكە، نەدى دەزانى دەلىم چى... ھەر كە چەند مۇوشە كېنەك وە بەغدايە كەوتىن ئىدى خەلکە كە كەس گۈيى نەدايە پاسەوان و ئىنزاپاتان و ھەمۇو تىيىان تەقاند و بۆزى دەرچۈن- يەك لەوانەش ھەمان ئەو حاجى مستەفایە بۇو كە مال و خىزانە كەمە و ئىئەمەشى بىرە كۆيت...))

((كۆيت؟))

((بەلىي، كورەكەم... بۆ خۆم حەزم لېبۇو... ھەر دە دلى خۆمدا دەمگۈت بەس نەو بەغدايە لەعنه تىيە نەبى، خواي دەكەد دۆزدەخ دەبۇو- ھەر خۆشە. كورتىيە كەمە، چووين... لەۋېتىو كە ھەمدىس سوورە گولم دېتەوە!...))

((نەى... باشتى! بەلام چۈن، دەو شارە كەورەيدا...!))

((ئاڭ، رۆلە، نەوانەش خۆ ھەر كۆتىيە نەبۇون، وەك ھەمۇو نەوانە كە لە شار و ولات و زىدى خۆيان دەرۈن و نىياو نىيو دەبن، كۆتىيە كانى كە لە عىرەقىش ھاتبۇونەوە بە دواي سۆراغى كەسانىتكى دەك خۆياندا چووبۇون... رۆزىكى خانى مالى گوتى كە شەۋى حاجى عەدنان و ژنە كەمە بۆ ناخخواردنى دېيە ئېرە- و گۆتىشى داخوا چ لېتىيەن. تۆ بلىي من سوورە گولم ھەر لە بېرىش مابۇو، يَا سوورە كۆلىكىم دە مىشكىدا بۇو- حاشا! شەۋى كە لە دەرگاياندا و لە پلىكىنان ھاتنە سەرى... بە دېتىيە ئەۋەنۇم شىل بۇون، ھەر لەۋى لەسەر عەردى دانىشىتم... واي، چم لى بەسەرھات! وەك دوور لە گىانت مەردووئىك بە خۆ و بە كەنھەوە لە گۆرى ھاتتىتە دەرى و ھاتتىتە دەرى!... ھەستىم لى بېرىبۇو، باۋەرم نەدەكەد... نەۋىش لە من خراپتە. بە كورتىيە كەمە، نەتۆش ھەر كورى خۆمى، نەۋجا دواي ئەو نزىكە كە ھەمۇو رۆزى يەكتىمان دەدىت... ئىيىستا كورپىتكى جوانكىلەشى ھەيە- كاکە دارا، كە لەپەر خۆشە و يىستىيە پېيىان دەگوت حەمەلاو. خودا گىيان- ژىنلىك و دوو مېيىد لە كام ئايىن و ئايىزادايە، نەۋە لە كۆيى دەنیايدا باوه...! بەلام ئەمانە پابەندى ئەو جۆرە شتانە نىن- دوايى كاتى كە گەپامەوە كوردىستان تېكەيىشىتم و زانىم كە چەند دواي بىردى سوورە گوللى مېرىدە كە دەپىكىدا ھاتنېتىكىدا

((بهلی، نهوده میش کومله دارو دهسته یه کیان همه بون، بیلاته شی، نا له و لات و لوت و دور له روی نیوه، زنه سوزانی و بهره لدایانه... دهاتنه نه و گمراه و شوینانه و هاوایان ده کرد: ((سددام! سددام! مردن بو مهوسیان!...)) نهوانه تمله فریزان پیشانی ده دانه و هنای خملکی به غدایه شهده. دنار و اندانه ژنیکی رهشه کته و قورمساغیان تیدا برو دهیگوت شهش تاکه کورم به قوربانی سددامی کردووه... یه کی دیش همه بون... تا بلایی که نج- که دهیگوت کوره کی ویسیه که له نیرانی نه سیر بوروه هه لات تهوده، و به پیشی پیاده و هر به پیشان خوی گهیاند تهوده به غدایه و له بیابانی که ناو نه بونه و دک ((سهره کی فرمانده)) میزی خوی خوارد تهوده له تینوان، بیلاته شی، دور له روپتان! من نه زنه لم مالی حاجی مسته فای دیبوو- له وی مهول دنامه ده خوینده و... ده نگیکی خوی همه بون، دایه ش زگی ده درد په راند و سه مای ده کرد چ سه مایمک!... شتی وای ده کرد بنبیادم ده پسا لم بهر پینکه نینی. سه میره خانمی ژنی حاجی مسته فای سویندی به سویند دخوارد، دهیگوت درز ده کا، شهش کوری له کوی بون، زنه نه زکه، سمه نیستی خواردووه... به عورمی خوی مندالی نه بونه و نهزاوه. نهود رززش- که سارو و خه که له شه قامی رهشید که و دیتم- نیدی نه میانم به چاوی خوم دیت- کوییر بم نه گفر درز بکم، رزله. هر نه و ده مهی که ته رمه کانیان ریزکربون... رزله گمراه کی رهشید گمراه کی دوله مهند و خوا پیدا وانه... چووه سه ره می ژنیکی بینه و او به چه قو نه نگوستی لی کرده و به نه نگوستیله و نه نگوسته پراوه و که ده بپر کی نا، و دک نه بای دیبی و نه باران... و بمولاده ترده و هاته و ده کوته یا سددام یا سددام گوتني!...))

((سبحانه للا!...))

((بهلی کوره کم، من شتگله لیکی و امدیوو که نه گفر کیو بیبیستی شهق دهبا!... رزله، بو تو پیتوایه نه همه مورو چچ و لوجانه ده موجا و سر و روم هه روا له خووه پهیدابووه!...))

((پوری، راستده کمن کاتی که سددام که وته شل و شوچیه... له سلیمانی و کم رکوکی خه لکی عهده بیان زور کوشتن!...))

((بهلی، رزله، زوریان کوشتن!... دیاره کاریکی خراپیان کرد، بهلام چ ده کرا، هه قیان بون. دایک، ده هه لات نهیدا، که نهیده توانی و منداله کی پی ده ریاز نه ده کرا بو نهودی نه که ویته دهست عاره بان فرییدایه نیو رو باری... هر راست و دک به سه رهاتی کورده کانی ده رسیم له تورکیا، که زنان خویان داویشته رو باریوه تا و دهست مسته فا که مال نه تاتورکی نه کهون... دایک و کچه کهیان له جیانی پیشمه رگه بردووه به شیخه عهده کانیان فرآشتووه، باوکه

کرده و که میرده کهی کوزراوه... کوتم ره نگه سیبوریه ک بی دله غریب و ته نگ و غه مباره کهی... و لامی قاقمه کهی دایه و هه ره دک که بیستیشم نامه بی دله کا که کاوه و دایه شیرینیش نو سیبوبو... دوایه ش بیستمه و ده که به خو و به کوره کهی و ده همه لا- هات تهوده... نیدی نازانم راست یا درز. نه گفر هات تهوده نازانم به چ ریشه کیدا... پیمانیه له ریی به غدایه هات بیستمه، له به غدایه نیزیبات حشری ده کا، رزله...))

((باشه چ ده کا؟ هه روا هر که سیکی ویست دهیگری، لییده دا، ده کوزری- نه دی ده له چ ده کا!؟))

((ئای رزله، نه من شتیکی ده لیم و تو ش شتیکی ده بیسی! نه دی، کوره کم تیمه لددا، ده کوزری، تالان ده کا. هر مالیکی بیه وی... ده له ده نه بیه وی!...))

((وه کو چی تا خ...)))

((با یه کیکیان پی بلیم. نه ده مانه که نیران سارو و خی داویشن، ده زانی نیزیبات چیانده کرد رزله؟ هر که سارو و خه که ده که و ده بیه وی!...))

((نا پوری، نیدی یه کجایش وانا- نیمه ش لهوی بون، ده ماندیت. نه و په پی پیش شهش خانوو!...))

((نا کوره کم، سارو و خان ههن سارو و خ... نهودی نیرانی که ده که و ده بیه ویک گمراه و ویران ده بون. من خوم دیتومه، چاوم ههن... منیش نه گفر هر بیانگو تبایه باو درم نه ده کرد. رززیکی له شه قامی رهشید بون، که سارو و خه که ده که و ده بیه وی... قیامه تیک بون، رزله، گاور نه بینی و موسولمان نه بیسی! نه گفر بلیم سه ده خانوی ویران کردووه درز نیمه- جا نهود بیجگه له گرمه و ناله و زرمه، که مرؤژ زراوی ده رژا... زور مندال هر توقین... نه و جوزه کاتانه نیزیبات هر چوار لای نه و گمراه که داده خست. نه و جا لوریان دینان و نه و کملویه لانه ماله کانیان له لوریه کان بارده کرد و دهیان بردن- هر له رایخ و تمله فریزان یه خجاله وه بگره تا فریزه ر... نیو لیو لیو پیشان ده لین چی؟))

((هه یه خجال و فریزه...))

((بهلی، یه خجال و فریزه... دوایه ش بی نهودی گوی بدهنه نهودی داخوا کی ماوه یه کی ده بن دارو به رداندا ماوه یا نه ماوه، بلدوز دیران تیبه ددا و ده م دهست ته ختیان ده کرد- و دک له پی دهست... تالان لوهی زیاتر، رزله، تاوان لوهی گهوره تر!؟))

((که واهه تاوا!...)))

سەددام ھەرجى نېرىنديه کى ھەبۇوه كوشتوویەتى... توش دەتهوئى ئەوانىش بىن و نوقل و نەباتى بېھىشىوە!
ئەوانەنە كە لە دۈورەوە وا دەفەرمۇن بۇ خۆيان لىرە نەبوونىنە، و نەياندىوە- ئەگەر لەجىتى مە دەبۇون سەد ئەمەندىيان خاپتىش دەكەد... خۆ خەللىكى دەستيان ناكاتە سەددامى!...)
پۇورە ناسكە ماوەيەك رادەوەستى، پشوى تازە دەكتەوە هەناسىنەكى ھەلەدەكىشى...
(ئاه، چ بلىم رۆلە، ئەوە مشتى خەروارىنى بۇو. ھەر كارىكى تۆ بلىي دەستىكى ھەرس جەمهۇرى-پاسەوانى كۆمارى-يان تىدايە، ھەر كارىكى بتمۇئى بىكمى دەبى بە ھەرساندا بپوا...))
(وە كۆچى?...))

((چى؟... ئاخىر رۆلە خۆ ئەوي ئىرە نىيە، لەۋى ھەر دوو كەس بىكەوە پىنك ھەلۋەتن گومانيان لىنەكەن... ھەرس دىت، و دەيانا: دەلى كۆپۈونەوتان كەدووو تەگىرىتان بۇ كوشتنى سەددامى كەدووو! ئەگەر يەكىن چەند مىوانىتىكى ھەبن، يَا بۇوكى بىتى، دەبى ھەرس بزانن- ھەر كەرەكىكى ھەرسى خۆى ھەيە. دېبى بچى- ئەوەم لە سەميرە خانى ژىن حاجى مىستەفاي بىست- دېبى بچى بە قىسىم خۆمان بىلاتەشى قۇنى كەرە شىنى دەرمان كەى- پارەو پولىتىكى بەدەي- تا ئەو شەو كارەباي گەردەكى نەپىن، و ھەرسە كانىش لە پې بەسەر دىواريدا باز نەدەن دىويي ھەسارى، و خۆلەمىشى دە مەخەلە پلاۋان نەكەن و دەمیوانە كانت ھەلئەدەن، و بۇوك و زاوابى نەبەنە ھەرسخانە و سووكاياتىان پىتە كەمن... كاتىتىكىش-بىلا تەشى- قۇنى كەرە شىنىت دەرمان كەد، ھەرسىكت بۇ لەپەر دەركى مالى دادەن، ئەودەمى دەتوانى كلاۋى بەلا تىلاكە سەرىيەوە نىيى، و ھەرچىيەكت ويسىت بىكەى!...))

باشە، دەي، ئەو بەسەرەتاي مىللەتى مە... چارەنوسى خەللىكى مە... رەنگە بۇ لاويتىكى ئەمرىكا يى جىيى سەرسۈرمان و پىيى سەير بى كە بىبىنى فلانە لاو دەگەل مەگزىكىيەكى ناگونجى يَا فلانە باوکى جولە كە پىيىناخۇشە كچە كە مىرەد بە مەسيحىيەكى بکا، يَا ئىتاليايسەك ركى لە ئېرەندىيەكى دەبىتەوە. لاوان ئەو جىاوازى و جۆرە شتانە ھەمۇو بە جىاوازى ساختە دادەن، و دەزانن... راستىش دەكەن، چونكە ئەوان بۇ خۆيان شەپىيان دەگەل مەگزىكىياندا نەبۇوه، مەگزىكى يَا گواتيمالا يَا كۆپۈان تالان نەكەدوو... بەلام كارەكانت نىوان لاؤانى كورد و عمرەب و كورد، و تۈرك لەم بارەيەوە جىاوازە- لىرە جىاوازىيەكان بەرچاون و ھەستيان پىتە كرى، جىاوازى و دۇزمۇنىتى ئەزمۇنىتىكى رۆزىانىيە... بۇ؟.

گومان لەردا نىيە كە دەمارگىرى بەفيڭىردن و تېكەلپۈونى سىست و كال دەبىتەوە فيڭىردىن ئەوە ھېيج كە نىيە، تېكەلپۈش دەكۆمەلگایە كىدا كە بە گلاؤت بزانن ئەوېش ھەر ھېيج. هاتن و چۈون و سەردانى يەكتىرى نەتەوە كان لە نىوان خۆياندا دىارە بى كارىگەرى نابى، چونكە ئەۋە سەفران دەكتات دەبىنى كە زەممەتكىشانى ھەمۇو جىيەكى ھەر زەممەتى دەكېشىن و موفت خۆرانى ھەمۇو جىيەكى ھەر دەلەدەپىن. بەلان سەھەريش پارەي دەۋى و دېق... و فەرھەنگ- كوردى يەپىدەرەتان بە چى بىبىنېت و فيڭ بىبىنېت كە كام سەھەري-مەگەر بە زۆرەملى لەسەر مال و حالى خۆى و دەدرىنەن و ئاوارەي كەن. وينەكى لەسەر شاشە ئەلمەزىيەن دەبىن... ئەم سەفرانە چ كۆمەك و يارمەتىيە كى ئەوان دەدەت؟ لەردى زىياتر ھېنندى دىكەيان رق ئەستورترىكا... دۈرۈمنايدىتىيە لەلا زىياتر و خەستەر كاتەوە، دەتوانى چى بى بېھە خشى؟ بۇرا بە كەمالىستە تۈركە كان بىكا بلىچى؟ يَا چىيان لىبۇ بىبىسى؟... دايە شىرىن چاڭى كەد كە لە دەشتى شارەزۇرۇ ئە كۈنچە كە خۆى بىبىسى؟... دايە شىرىن چاڭى كەد كە لە دەنگە ناسكە كە دادە رووناڭى ھېشتا ھەر بى بەپى دەگۈيىمدا دەزرنىگىتەوە: ((دايە شىرىن چۆتەوە لايى دەشتى شارەزۇرۇ، كۈنچىكى بۇ خۆى پىكىكە ناوە- بە تاقى ئەنلى دەزى... دەگەل دوو مانگالەو چەند سەر بىزىنلىكى... دىارە مندالە كانىش زۇۋى سەر لىنەدەن- كاكە مەھمۇود و كاكە حەسەن و مندالە كانىشيان. بەلام بۇ خۆى ناچتە چ جىيان. دەلى دلى بىبابانە...)) چەند دەپىيەنلىكى جوان و زىكەلەيە! جوان... جوانىيە تايىەتى بىبابانى.

پېرىبۇوه، چاوه كانى سۆمايان داھاتوو، جەر و مەنگەنەي لەشى شل بۇونەتەوە... لەشى شل و شۇق بۇود؛ شانە كانى كەم كەم داكەوتۇو، و پىكىت دەللىن كە ئىدى چىدىيان تىن و توانى بارھەلگەرتىن ئەماۋە. ھەر سالەم و دەكە شاخى شۇرۇ گەرەتىكىيان لە سەر ژىانى بە جىيەتىشىتۇو: ژيانى لە نىزىكەوە راست بەو كولەكە ئاۋەلە دارانە دەچى كە پېرە لە كرى و بالۇكە و پەتكە. ھەر جارىكى حەزى لېتىپ و تەماشى ئاۋىنەي بىكا پاپەنلىنى سىما و راپەنلى زەمانى لە شىۋاوايە سەر و چاوى خۆيدا دەبىتەوە، كە بە غارداران و تەقلە كوتەمۇو بە دوو ئاپاستەلى يېڭى جودادا دەبەن و چەندىكى دەرۇن لېڭ دۇرۇت دەكەنەوە. دەمۇ چاۋ و روخسار ئىيىستا دەك دەفتەرى نۇرسىنى بەر دەستى مەندالىكى تەمەن چوار سالانەيە و ھەمۇو خەت خەتە، دەفتەرى ژيانىيەكى پەپەر كراو و دراۋە، و پەپەكەن بە دەم باي كارەساتانەوەن، و لە ياد و بىرەدەرىيەن بەلەپە ھېچى دىكەيان لە پاش خۆ بەجي نەھېشىتۇو. ئىدى ئەو ژمارە بە حىسابى سالانى تەمەن ئىيى- دەفتەرى سالانى تەمەن (با) بىردوویەتى و باران شوشتوویەتىيەوە- حىسابى وان بە گوئىرە ئەو بەسەرەتات و رووداوانە دەكتات كە دەزىيانى ويدا

به ژماره‌ی مندان و نموده توره‌مانی نه مام ناشتون: به هر چوار دوری مهزرایه چکوله‌کهیدا-گیلاس و قهیسی و همه‌رمیتی له جیاتی سه‌رگولی دایک و مرده و سوره گولی ناواره و دارای جوانه‌مهرگ ناشتون... نمودش سیوی با به سوئی و له‌بهر پیتی سیوه‌کهشهوه برکه شوتی و تهماته... نمود گوشش بنه‌گویزه... به یادی نمود بنه‌گویزه‌هودی که گویزی لی نه خوارد... هر چنده هیشتاش به لق و گهلاو چل و پوپیه‌وه همه‌مو کیان و بیرو له‌شی داپوشیوه. نمودش نمودی سه‌ری خاونه‌کهی ناشتونه‌یه‌تی دخوا... نمود بنه‌گویزه رؤیوه، به‌لام درد و غمه‌کهی هیشتا هر ماوه، ودک نه‌ندا می‌کی براوه که ددم و ناده‌م ده دلی گیانیدا برسکان ددها... کوتایی پایزیه، گهلا زرد بیرون- گهلا ریزانه. گهلا یه‌کان به نه‌رمه بایه‌کی دله‌رزن و تاک و تمرا هله‌لدده‌رن، ماوه‌هکی به هه‌واوه چه‌رخان دده‌هن و دواهی‌ش له په‌رو و ده‌کهونه سه‌ر زدوی... و ده‌گمل (شنه‌با)یدا سه‌رگه‌ردن و بلاؤ ده‌بن: به کام ریدا برقن، که ریتی خوشبختیه بیت؟- ریتی خوشبختیه کامه‌یه؟... به دو دلیه‌وه به ده‌دوری خویاندا ده‌سورینه‌وه و دواهی‌ش ودک گیشتبنه بیریاری‌کی راست و رهوان له پر، به پهله به‌رهو لای چاره‌نوسه‌وه ده‌جن. چهند دانه‌یه کیان، هیشتا وه‌ری نه‌که‌هه‌وتون، په‌شیمان ده‌بنه‌وه- له گه‌لی تمه‌ده‌بن و جودا ده‌بنه‌وه و ده‌گه‌رینه‌وه و دک بلایی حمپه‌سا بن به داوینیه‌وه ده‌لکین... یا ودک نموده په‌یام هیتنه‌رانی‌کی له ده‌دوره‌ده‌بن؟ یا بیروهه و یاد‌گه‌لی‌کی ده‌دورین؟ لاوه‌کانن که به هله‌لدن و گه‌هه‌بیون و خو دارشتنی خویان به سالاچووان وریا ده‌که‌هه‌نده‌وه ترسیان ده‌ده‌نی؟ نه‌مامه‌کان ورده ورده رووت بونه‌تهدوه... له‌وانه‌شه ره‌شه‌بایه‌کی توند ده ده‌شته‌یدا نموشو هه‌مووان بخا. به‌لام نا، دره‌خته‌کان شلکن، گهلا یان ده‌هه‌رین، به‌لام ناکه‌ون-گه‌رموگوری زیانیان ده ده‌روونییدا دیت و ده‌چی، کووره‌ی ده‌روونیان پر کوله... به‌رووتیش سه‌رمايان نابی... شلک و ناسکن، لاون...

چ ده‌کا؟- چ بکا؟... به بیتلکه‌ی سیوه‌بن عه‌ردی‌هی له بن گلی ده‌ردینی؟- ناخر نموده‌یش خو ده‌بی تاویک نمود کووره‌ی ده‌روونه‌ی جوش داته‌وه و که‌ف و کولی خاته‌وه- له‌بهر خاتری دلی مندانه‌کان!

ده‌شت نه‌خوشه... لاو نه‌خوشیه زوو ده‌پرینی... خودا له‌شیان ساغ کا!... ده‌شت زه‌رد، و تا نه‌وپه‌پیش زه‌ردی ده‌نوینی- تا چاوی نه‌وپه‌دکا. سوژی پایزی ته‌من، ده‌ست به له‌ش و لار و سه‌رو رو خساریدا دینی... با له پشته‌وه‌را دیت، ودک هم‌هه‌شیکی چاوده‌پیکراو، که که‌مترا وایه به‌ته‌مای بیت و چاوده‌پی بکمن! چمکی پشته‌وهی سه‌رپوشه‌که هله‌لدده‌اته‌وه. ودک بلایی ده‌شیش هه‌ست ده‌کات که په‌یام‌نییری ده‌دور نه‌ناسیاوه!... با همروا دیت، ده‌ست به‌سه‌ر پرچه

روویانداوه قه‌وماون: نه‌وی سالی که ده‌گمل با به سوئی هاتن، نمودی سالی که شیخیان گرت و نه‌و کوشتاره‌یان کرد، نمود ساله‌ی که کاکه دارا رؤیی، نمود ساله‌ی که کاکه دارا هاتمه‌وه، نمودی سالی که کاکه کاوه دور خرایه‌وه... نمود ساله‌ی که نمود دایک مرده جوانه مه‌رگ بیو، نمود ساله‌ی که... جاری وابو پاش و پیش و ریزه‌هندی رووداو و به‌سه‌رهاته کانی له‌بیر ده‌چونه‌وه، جاری وابو ناوه کانیش...

((خودای من... نه‌تتو له کویی؟ بوقیه‌هه‌مان نه‌شکه‌نخه ده‌ده‌ی؟... نمود کچه‌یان بوقی برد؟... نمود همه‌مو زورداری و نه‌سته‌مهی بوقیه‌هه‌ی بوقیه‌هه‌ی ده‌کمی، که ژنی به میرد ببین و له عمره‌بستانی به شیخانی بفرؤشن؟... نموده باسی رهو ره‌شیه خوئم و که‌سانیدی هم‌ناکه‌م- نالیم بوقیه‌هه‌ی پیریزنه، یا نموده تیوه له برسان، یا به بومباران و موشه‌هک بارانی ده‌من... نموده ده‌لیم که داخوا بوقیه‌هه‌ی ژنی پاکیزه‌ی به میرد به‌رن و ناوای دهست بوقیه‌هه‌ی دریزه‌که‌ن؟... وه‌لام بده‌وه!... وام لیه‌هاتووه که، نه‌سته‌غیره‌وللا گومان له دادی توش بکم- زمانم لال بی... به‌لام من چیم کردووه... نمود خه‌لکه چیان کردووه که تورک و عمره‌ب واکه‌هه‌توونه‌ته... گیانیان و لوله‌ی شه‌ستیریان ده‌سینگی کردوون و گرگه‌هه‌ی دهیانکوژن؟... ناخر ره‌حم و دادیکیان گوتوه‌وه... خودایه!...))

ده مهزرایه چوکه‌له‌که‌دا نیش ده‌کات، میشکی پرده له تارمایی، جاری وایه چاوی دلی جیا له چاوی راستی، ترسکه‌یه کی تینده‌گه‌پری، ته‌نانه‌ت له جارانی زیاتر هیز و وزه تی ده‌زیسته‌وه. ده جوچه‌هه کاتانه‌دا ورده با به‌ته کان به رونی ده‌بینی... نموده ده‌مه‌زرایه ده‌کا، که‌چی میشکی پرده له تارماییه خوئمالی و بینگانه‌کان... تارمایی زیندووه... مردووه کانیش هم‌به زیندووه‌ی ده‌بیسته‌وه- ودک نموده که سه‌ربازه‌کان به بیستنی ده‌نگی شه‌سیوری تاک و جووت جووت بوقیه‌هه‌ی خویه‌وه: حاجیه ورگه، به‌خو و به زگه ده‌هه‌لز ناسایه‌که‌یه‌وه، نه‌سناس به‌و چاوه زه‌رد و قره سووره‌وه بالا به‌هه‌زیه‌وه... ((هه‌ی روو ره‌ش!...)) نموده ش حمه‌نه... حمه‌من به‌راز... نم! دهک نمولا تر چی!... رووی له و ورده‌گیزی... له همه‌موان، ثاماده نییه ته‌نیا چرکه‌یه کیش چاوی به رو خساریاندا بخشینی... ده‌گمل همه‌مو نه‌مانه‌شدا هیشتا بیتلکه‌یه تاو نه‌داوه‌تی و به‌سه‌ر دیراوییدا نه‌نحوشتاوه‌تهدوه که قوت ده‌بنه‌وه، سه‌رچاوه باروده‌خیکی پیشوازیه نمود تارماییه پیوه دیاره... جار و باره گز، زیاتر گه‌ش و لیو به‌خمنه زه‌رد خه‌نه که ئی مندانه‌نه و بوقیه‌یه!...))

خور، له‌سه‌ره‌خزی پی له گوله‌کان ناوه‌وه تیپه‌پیوه... پایزه.

مانگا و بزنه کان خیرا خیرا و به پهله، به ددم لهدره‌پوه به ره مان دینه‌وه- تادی گهوره‌تر ده بن، ته‌تهرؤکیک له‌بهر پییانی خول خوارده‌وه... ((ناه، په‌پوله پاییزه! چهند دره‌نگ! نهوده چبووه وا هینده و دره‌نگ که‌وتی، تا نیستا له کوی بوی، کچی!- توش و دک من من چوبویه سه‌ردانی مندان- و نهوده کانت؟ باش بعون، ساغ بعون، بی وهی بعون؟...)) و گوشی لیبتو که په‌پوله که پییده‌گوته‌وه: ((به داکی کوران بی- زگ سوتا و نه‌بی نیشاللا- مه‌رگی مندان‌له کانت نه‌بی‌تی خوایه!)) و خوی ده‌لاق و له ته‌ریمه‌وه هله‌لدسوی... دانی بۆ مریشکان رۆکردووه، چویله که کانیش هر لییان خوارد... ((سه‌یری، سه‌یری... دهک به ده‌رددت بی!)) چویله که بابانه‌یهک له په‌نا گۆمیلکه‌ی مه‌زرايه و بهو سوزی سه‌رمای پاییزه خو ده‌شوا... ((دهک به ده‌رددت بی... ده‌زانم، ده‌تومی بلیئی توش لاوی! خو ده‌زانم لاوی بزیه وا خوت کیش کردت‌وه و خوت ده‌شوى! راوه‌سته با و دک من هیندیک پیر ببی نه‌وه‌ه‌می ده‌زانی... شم!)) کوهه رۆژه، خور دیار نییه، و دک هر هیچ نه‌بوبی... چهند پهله تاویکی په‌پیوه‌ته لای دامه‌نی خوزشاویه: نارنجیه، زۆر کەم ره‌نگه، لای خۆر‌هه‌لاتی تاریکه... جووله کان گهوره بعون- به‌لام که‌میش بونه‌توه- نه و بستزمانانه‌ش سه‌دام و که‌مال پاشای خۆیان‌هه‌یه. هه‌موو هر جووجه‌له کانیان پاییزی ده‌ژمیرن، تمنیا کورد نه‌بی- جووجه‌له‌ی کورد هه‌میشه گی‌راوه. سه‌یری جووجه‌که کان ده‌کات، و دک نه‌وه‌دی تازه بزانی که پیاوی مالی سه‌رداری خیزانه: چاوی له کەله‌با به خنه‌بی‌که‌یه... که ده‌بی له پیشدا نه و دندوکی له دانه‌که‌یدا، نه‌وجا نه‌وانی‌لی. قوده قودی پچر پچر و کورت و کەم کەم ده‌کات- یانی دهی دهست پی‌بکه‌ن... یانی نه وه ریتی داوه! هر ده‌قدیتی و بەراست و چەپه‌شدا ده‌روانی... ده‌زانی سه‌رداری خیلله و خیلیش یاسا و ریسا و خو و خدو نه‌ریتی خوی همیه. دهک ئاو و ناوچیت و بپریت و نه‌بی‌توه! ته‌نانه‌ت هست و نه‌ستی نه و کەله‌با به‌شت نه‌بwoo. بەزهیان به زن و مندان‌له کان‌تدا نه‌هاتمه‌وه، نه و کوره‌یان کوشتی، نه و زاوایه‌یان کوشتی، نه و کوکه و بەلایه‌یان بەسمر نه و کچه‌ی داهی‌ننا... کەله‌با به لەپر چاو ده‌بیریتے بارۆکیکی و پەلاماری ده‌دا- به‌لام بی رۆزی... لیینادا. ((کەله‌با به کەله‌با به خیرا ده‌زانی که نهوده ژنه، نه و کافره نازانی.)) ده‌کولانه‌شدا گهوره سه‌ردار و ناغای کولانه‌که‌یه، هر بۆ خوی نه و بارۆکه یا نه و مریشکه دیاری ده‌کا که ده‌بی لەلایه‌وه هه‌لئیشی... مریشکه کورک بی نیختیار پر ده‌داته پشیله‌ی، وا فیربووه و وا راهاتووه، دهنا جوچکه کان نابنیه هیچ. نه وه خوروه، بەردواه هۆشداری ده‌داته نهوده کان و پریان ده‌داتی. چونکه هر چۆنیکی

پیره‌کمی دادی‌نی... هیشتا ده‌ستی نه‌گه‌بیوه‌ته لەشی که و دک بیچووه جانه‌وری کیوی که هەرها به هەردهمه کی فیئر بوبه له ترسی ثاده‌میزاد خوی بکیشیتە دواوه خوی په‌نادات و سه‌ری راوه‌شی‌نی، بله‌رزا... و دک بلى، نا، مە‌که! تاقه‌داریک له دووره‌وه ده‌شتیوه راوه‌ستاوه نه‌ویش چاوی تیب‌پیوه، هه‌موو ده‌موساتیک و هه‌موو رۆزیکی خوا دایناوه ده‌بینی- بەیانیان و شه‌وانه و دک دو لوتكەی شاخی کیووه‌رەشی کانیی سپی بەیانی باش و ئیواره باشی لیدکا. دره‌خته که و دک خوی پتچایتە‌وه نه‌ویش ورده ورده خوی بۆچوونه ناو جیئی نوستنی ئاماذه‌کردووه. یەک بەسمر هات و یەک سەرگوزه‌شتمیان همیه: نه‌ویش قامچى جەفای رۆزگاری ویکه‌وتووه، گەردەلەلول و توف و زریانی ژیانی دیوه، نه‌ویش هر دلشکاو و بال و پەرشکاویکە. قول و باززوی ویش و دک قول و باززوی وی بی نارامە، لەشی هه‌موو خوار و خیچ بوروه، قەدەکەی قەلشیوه... خویناوی له دلی هله‌لدەرژی. نه‌ویش لەبەر نازار و ده‌ردپی ناتوانی خوی به پیوه راگریت و راوه‌ستی؛ پیربوبه، شیدی حەوسمەلە و هیئی رووبه‌پووبونه و چەنگە چریچی هیچ باو بۇران و زریان و تۆفانیکی نەماوه- ته‌نانه‌ت گوی ناداته نه و قەله رەشەی بەسەریشییه‌وه دەنیشیتە‌وه دو قاره قاری ده‌کا... جا چییه هەر بقیرینه چییه؟... ده‌باری؟- بۆ خوش ده‌زانم، له تۆ چاکت ده‌زانم!... به‌لام نه‌ویش ده‌زانی کە ژیانی- ژیانی دره‌خت- هەروده گەزیانه کەی وی تەمەنیک ھەول و تەقەللا و ماندووبون و شەکەتی و رەنچ به خەساری بوبه!... له دووره، نەگەر نەندازەی چاوه‌کانی بېرکات، دەبینی کە نه‌ویش بای هیشتا نه‌گەیشتوو به پارانه‌وه نه او باوهشی دەگریتە‌وه و ده‌ردەدارانه دەلەرزا- شیسکە کانی ویش هر ھاواریانه- نه‌ویش توشی ئاوسانی جومگە کان بوبه... نه‌ویش ده‌بی ورده خوی بۆ خەوی زستانی پیری ئاماذه‌کات. رەنگ زەردییەکەی له دووره‌وه دیاره... هه‌موو هر وان... زەرد ده‌بن. بۆ كفن دەبەرکەدنی ده‌بی زەردبی... كفن سپییه- سپی سپی... یانی هیچ- یانی نه و بەرگەی ناوی ده دەفتەری هەرچى کائینات‌دایه نییه و نەنووسراوه. به‌لام دەفتەری ژیانی وی هه‌مووی هر خەمت خەتۆکیه! به واتەی خوی، ئای رۆزگار!... ئای هەی... پیری دەردیکی پیسە! ئەمانه- نەوانه خو دەبینی- ئەم پیشەشتە، ئەم لاپالی شاخە، پشت نه‌وانه کە تۆ نایبینی، سینەی نه و دره‌ختە، سینگى ئەم بەرده، ئەم خاکە... هه‌مووی کەلایه کی سپییه کە جارههای جار شەقار بعون، و زەردەلگەراون، و با نه‌وانهی به حەوت گۆشەی ولاتیدا برد دون و هیناونییه‌توه و باران شوشتوونییه‌وه و ده‌فتەرینکی نوتی داوه‌تە‌وه ئاینده‌یه کان تا دووباره خەت خەت و شەقار شەقاریان کەن‌نەوه و فیئرخوازانی تازه‌ی دوای خۆیانیان بسپیرنەوه.

چاک نهبوو شه و پيره مېردد و پيرېزنه هيئنده مان و نهمردن تا نهوده کى خويان ديت... دهبي خوا
بکا نهرو رۆژهش بى من شايىهه مندالله كانى تۇ و مەسعود گيانى بىبىن، و نهوده مى به دلىكى
ناسووده سەر بنىمەوه! بەخوداي شاياني نهودم چونكە ج رۆژ رەشىيەك و بەدبەختىيەك نەما
نېيىبىن، خودايە خۇ بۆخۇت دەزانى!...

وەللاھى ج بلىم... ئىستاش بەناشكورى نەبى شتىكىش قەرزدار بۇوينەتمەوه! نەو چەند
رۆژهى كە كاکە فەردىدون گيان و مندالله كانى و خەرامان گيان لىپە بۇون... ماشەللاھ
يەكىكىيان وەك دەستە گولىنىكى، وەك بولبولييان بەفارسى قسە دەكىدن دەگەل بابيان... كاکە
فەردىدون تازە لە فەرنگىستانى هاتبۇوه... تۈورە بۇو. نەويىش سەربوردى غەمەتى زۇرى
ھەبۇون... بايه گەورە و دايە گەورە مەربۇون. مندالله گچەكە بى بىردووھ وينىدەر ئەر
دكتۈرى... دەيگۈت: ((دايە شىريين، موسافىرى بەدبەخت ھەر هيئنده گوتى (عىراقى))
فرمانىنەر پەساپۇرتى، پەساپۇرتى، ((دايە شىريين، موسافىرى بەدبەخت ھەر سەھى...))
بە يەكىكىانم گوت: ((نهو چىيە برا، بۇ واي فرىيەدە!)) يارۇگىيە بۇوه، واي سەيرىكىدىن،
وەك بلىيى لەمەى درەندەر نەدييە نىيە. گوتى: ((نهو پياوه بىتەرتانە گوناھى چىيە كە
كۆمەللىك دز و جەرەدە تاوانىيار و پىاۋاڭۇر حوكومەتىيە دەكەن؟))- دواي رووداوه كەنھەلەجە
بۇو ((بۇ خۇتان نەو پياو كۆزەنەتەن دابەستۇوه دەكىيانى مىللەتتەن بەرداوه. باشە ئىستا
كۆمەللىك چەقۇكىيەش و پىاۋاڭۇزلىنى خۇتان لە زىنەنەن ھەللىن و بە يارمەتى و هارىكىارى و
پشتىوانىيە بىيگانانى دەرەوە حوكومەت بەدەست بىگەن، و خەلتكى قەتل و عام- رەشە كۆز- كەن
تىيە گوناھتەن هەيە؟ خۇ نەوە كوردە، عىراقى نىيە... بۇ خۇتان عىراقەن دەرسەتكەر دەرەوە
عىراق نەبۇو... ئىستا قەرزدارىش بۇونمۇوه! ((يارۇ واي تەمامشا دەكىدم وەك بايىم كوشتبى-
ئاواي سەيرى سەددامى نەدەكەد!))

مانگاو بىزەكان لەبەر پەغەرى چاودەپىن... دەچى و تاوىكىيان لەلا دەمىننەتەوه... وشكىيان
كردۇوه- چىدى نامىننەتەوه.

ئاسمان رونن بۇتهوە، دەشت لېفەتى تارىكىيە بەسەرخۇيدا ھەلکىشاوه... ھەوا تارىك
بۇوه... ئاسمان چىنگىكى دراوى زەرد و سېپى دەكۆلەوى كەر دەرەوە؛ كۆلەو لە سەرمان دەلەزى، و
درادەكانى نىيۇ لمپى وەخلە خىستۇوه. ھەمدىس دەچىت سەرىتكى دى لە تەۋىلەتى
ھەلدىيەتتەوه، دەركەكە كاچ دادەخا، كۆلەمى دەكا، بە تاقىدە كاتمۇوه و نەو جا دىتەمەد. لە
پشت پەغەرى دەيە و داتىشتوو... بلىسەتى كەن دىنە پېش و دەكشىنەوه... بلەند دەبن و
دەنىشىنەوه- بى ئازام راناوەستن. دىارە بايەكە تىيىن تىيىكەر دەرەوە و تاوى سەندۇوه. ۋۇرۇرە كە تاوىك

بى ئەو مەريشىكە دەزانى كە ((پېشىلە بەرەدەرام زىاتر دەكەمېنى جوجكاندايە. لاودەكەنېش
ھەرودەر- خوا سەلامەتىيانكى- لە جوجكان خرپەتن، خىللى پېشىلان بە بنىادەم نازان.)

پېشىلە كە دوور دەكەوييەتەوه، ھەر لە دوورەوە بە قاوقىشى مەريشىكە كەنەوه ئاۋى لە زارى دى،
وەك كەلەبا به لەپى شتىكى وەپىر ھاتبىتەوه، سەرەتا ملى كەمېك لە يەخى بلوزىسيە و دېتىتە
دەرى و ئەولۇلايە كى دەكە دەكەوييەتەوه، دەكە كەنەوه بەزەنەنەن دەكەتەوه، لە جىتى
خۇي ھەلەنەنەشىنى و دەكەوييە بېرولىتىكەنەوانەوه- ھەر چەند جارىكەنېش دوو نوختەتى چاوه
سۈورەكانى دەۋىيە و دەپىتەوه.

(با) ھەردى و تۇندرت دەبى و گەلا و چىلکە و چۈلەن بېر و بەۋىدا دەدا، پاشە لەچىكە كەمى
وى و پەر و بالى پەلەوەرە كەنەتەنەن دەتەوه. مەريشىكە كەن تاك تاك، ئازام و هېپىر و لەسەرەخۇ
خەرىكىيە كەنەتەنەن دەتەوه، ((خانە، خانە)) دايە جارى وايە بە دەستىك و زىاتىش بە ھەردوو دەستان و بىلۇكە كەمە
بەرەو كولانەيان دەكەتەوه، ((خانە، خانە)) كەلەباب خۇ ھەلەنەن. مەريشىكە كەن دەرۇن، بەلام
لە بەرەي كەلەبا به كەنەتەنەن دەتەوه، دەكە دەنەنەن زۇر نابا دەنەنەن دەرى. ((دەك
بەلەكىرىپى ئىشاللا!... خانە، خانە!)) و وەدۋاى كەلەبا به كەنەتەنەن دەكەوى. سەرەنچام كەلەبا
((قرتە)) يەكى تايىتى لىيەدەي، و مەريشىكە كەن رىيى كولانەي دەگەن- بۇ خۇشى دواي ھەمۇران
دەچى... ((دەك ئەولاترچى، چۈونت ھەبى و ھاتنەنەن نا!))

ماندۇوه، پېرىيە، وەك بەھفى زىستانى: بەرەبەرى نىيۇرۇيە گەرمىيەك دەلەشى بىنیادەمى
دەگەپى و بەستەلە كى بەدەنەنەن دەنەنەن دەتەوه، بەلام تا دەگەتە بۇونە وېتى
پاش نىيۇرۇ دەگەتەنەن جى، و ھەمدىس دېبەستىتەوه- موخى ئىسقانە كەن بەستۇويەتىيە وە...
دەرکى كولانە كەنەتەنەن دەتەوه، بەجىدىلى، پېشىلە لە پېشەوە نەو لە دواوه دەچەنەن دەرەزى. ئاڭىرە كە
مەرۇتەوه. بە مقاشى خۇلە مەيشە كەنەتەنەن دەتەوه، دەنەنەن دەرەدەتات... چەند ژىلە مۆيىك ماون... چىلکە و
چەۋىنلىيان بە دەمەوه دەتەوه... ورەدە ئەنەن دەگەنەن دەتەوه. پېشىلە كە زۇوتەر چۈوه لە بېنەبانىتى
جيى خۇي خۇش كەر دەرەوە و پالى لېنداوەتەوه.

تەننیا يە... تەننیا ؟ نا. ھېچ كاتىيەك تەننیا نىيە، مەرۇق ھەر كاتىيەك مەتىيە كەسەتىك يَا شتىك بۇو
ھېچ كاتىيەك تەننیا نىيە: ھەر كە بىلۇكە تاۋادىيە، يَا بەسەر دىرەندا نۇوشتايىھە، يَا لە
مەزرايەپا دېتەوه... ھەمۇو پەيدا دەنەنەن دەنەنەن دەنەنەن دەنەنەن دەنەنەن دەنەنەن دەنەنەن دەنەنەن
ھەرگىز تەنەنگى لە خۇ دەدۇر نايەخن... ھەر بۇيىشە مال شامى شەرىفە... ھەمۇو لەوین،
دەك لەپەرتان گەپىت! كاکە فەردىدون دۇينى چۈزە... دەك لەپەرت مرم خوايە! ھەر باش بۇو

...ئاغا سور و شین هەلگەرابوو، سەرى بەرداپۇرە، بەجوزىيىكى وا وەك بلېنى كوتەكىنى لە پاشتى سەرى درابىي. چ بلېم، بلېم چت كرد-ھەر بەو كارەي، بەو ئاۋە پاكەي كە بەدەستت داکىدم، شەو رىيکەوتەت دروستكەد و ئەو ھەموو تالىيەت پىش هيئا... بۆ خۇشت خىر و خۇشىت لە ژيان نەدىت... چ بلېم، دەرەكەم بەكى بلېم!...

((رېكەوت))! ناوى سەير لە شتاتان دەنیيەن... رېكەوت، رېكەوتەكانى ژيان!... ئەم رىيە دەگۈرى بەختىار و ئاسوودە دەبى؟ ئەوەش رېي بەدەختىيە، رېي رۆز رەشىيە! بەلام بۆ ئەم ھەموو رىيکەوتانە دەبن؟ رېكەوت دەبى يەكىك، دووان... ئەو پەرەكەي سیان... ئىدى نەھەتا دەمىرى. رېكەوتى تۆج پەيوەندىيەكى بە ئىبراھىمى جەندرەمەۋەيە، چ پەيوەندىيەكى بە سەددام و عەدنان كۆيتىيە و ھەيە- بۆ من ئەمانەم ھەر بە خۇونىش دىبۈو؟! من كاپراي توركىم ھەر تەننیا جارىيك دىت، كە خۆزگە قەلەمى دەست و پىيم شىكايىيە و ھەركىز نەمدىتىيە!... بۆ واي ليپەت؟ بۆ ھەرجى سەنگە بۆ پاي لەنگە؟ ئەمانە ھەموويان رېكەوت بۇون؟ ئەو ھەموو رىيکەوتانە لە كۆپىرا ھاتن؟ ئەوەش ھەر رىيکەوتە كە سەددام ھەموو رۆزىتىكى خوا دايىناوه ھەر دەكۆزى و دەبىي. ھەموو رۆزىش ھەر دەبىن و كەچى ھەر لە ملى رىيکەوتىي دەبەستن، و روو وەردەگىرن تا نېيىېن؟... چ بلېم، بە خوداي تىيماوم! كۆتىيەكەي نەھېنَاوەتەوە- دەستىيەكى بە لاكەلەكەيە و دەننى، و دەستەكەي دىكەي بەسەر بەرەكەوەيە؛ و ھەولۇددا ھەستىتەوە، راست دەبىتەوە: ((...ئائى يى... ئائى سىيەندەم... ئائى پىشت!...))

رووناك و دووتا تارىيەكە. دانىشتىروە، كەوتۆتە دەم غەمى شامى غەربىيانەوە، و لە پشت شۇوشەپەنجەركەوە دەدەشتى تارىيەكەوە- دە بىبابانى تارىيەكىيە دلىيەوە- رادەما. جىگە لە ئەستىرەتى سەرتاكە دارى ھېچ شتىتىكى دىكە ديار نىيە. ئەستىرەتى بەستەزمان! نە واوه دەچى و نە ھېپەرەتى دى. بىر لە چ دەكتەوە- ھەميشە ھەر لە جىيەكىيە؟ تۆ پىتىوايە ھەروا چەقىن و مانەوە لە جىيەكى لەدەرىيەدەرىيە چاتر بى؟... نا، شەو ئەستىرەتى، بۆ رېنمايى و رى پېشاندانى وا لەوى چەقىوە و راودەستاوه، تا كاروان لارى نەبى- تا ئاوارە سەر دەركەن و ون نەبن- ھەر ئەو بۇوە كە كاوهى بۆ ھېنایەوە. لەوانەيە ئەگەر كاروان دەتالۇكە كەملى، زىندايىيەكى ھەلاتۇو، تەرە بىي- لە كاروان كۆزدە بىي... دەك خوا چاکەت بۆ نەكا! راستىيە كاراھە كان رى پېشاندانە، دەنا خۆكۈشتىنى كاروانىش ئاسانە ھەموو حەرس عەرەبىك لە دەستى دى كاروانى بکۈزى... كوشتنى كاروانى ئازايىتى نىيە. ئاھىيەكى ھەلەدەكىشى، وەك دلى بە حالى ئەستىرەكە بسووتى... ھەقىشىيەتى: پى دۆزىنەه ۋەستەمە... (با) ھەلەدەكە و بە لورە لورەوە بەسەر غەمە دىريينەكانىدا رادەبرى، و غەمەكانى غەربىيە دېنى و دەبات و راياندەزىنى. تۈرسكەدى ئاۋەرەكە كۆز دەبىي... لە درزى دەركە كەوە تىشكى رووناكييەكى زىرد لە تەختى عەردى نىيۇ ژورۇرۇ دەدا... ئەي... كە لە تەولىكە كەپە دەھاتەوە قوتىلەكەي دەستى نەكۈزاندەوە!...

ھەلەستى، دەچى قوتىلەكەي دەكۈزىنەتەوە چرايەكەي پىيەدەك... شەوانە تا ئىشى ئىسقانەكانى دەرە دارىتكى ھېپەر دەبىتەوە، خۇونە ھەميشەيەكانى سەرەلەدەنەوە: خەونى لاوەتىيە، دەگەل ئىش و ئازاراندا ناگۇنچى و ھەلتاكا، ئازار پەيوەندى بە مردن و پېرىيەوەيە... تا ئازار ھەبى خەون نىيە... ئىستاش دلى ھەر تەرە- ھەر كە ئازارەكان نەمان خەونەكان دېنەوە. ھەر بە ھاتنەوپىيان لە پىيەدا ھەردوو لووتىكە كانى شاخى كانىي سېلى لە پەنجەرپا و دەدرەكەوى و بەدەمېيە و پىيەدەكەنلى... ھەميشە لاو، ھەميشە مىھەربان، ھەميشە دەم بە پىيەنلىن و لىپو بە خەننە- ھەميشە لە پىش ھەموواندا، و ھەميشە لە دواي ھەمووان. ھېچى وانە گۇراوە، دلىسۆز و دلىۋانلىقى بووە نەك نامىھەربان. ئەو دەمانەي جارانىش سەر لە بەيانيان ھەر كە چاوى لە خەۋى ھەلدىنەن ئەو بە ھەردوو لوتكە كانىيە و دەھاتە بەر پەنجەرەي و بەياني باشى لىيەدەكەد و ئىپوارانىش پىش تارىيەكانى، تا بە رۇويەكى خۆشە و سەيرى نەكەدبىا و زەرەخەنە دايىكانىيەكەي بەرپۇدا نەكەدبىا و بېرەۋەرەيەكانى ئەو رۆزەشى تۆمار نەكەدبىا شەو باش و مالناناى نەدەكەد و رەشاڭلى شەۋىيى بەسەر خۆيدا ھەلتەندەكىشىا و نەدەنۈست. شەو باشى دەكەد و چاۋىكى دادەگەرت يانى ئەوە من چۈرمەن بىنۇم- تۆش بېر... ئاغا لە يەكىك دەو ژورانەدا چاۋەرپىيە تۆ چىت و ئاوى دەدەستى كەي تا نانى بخوا.